ſis pauci ruere iudeoꝝ. Poſt hoc venerunt ſepelire interfectos de iudeis.
ꝛ inuenerūt ſub tunicis interfectoꝝ de donarijs idoloꝝ. Ly. id eſt de reb⁹
ꝓcioſis cultui idoloꝝ dedicatis. a quibus lex ꝓhibet Deute. vij. Omni/
bus ergo manifeſtū eſt ob hanc cauſam eos corruiſſe. omnes itaq₃ bene/
dixerunt iuſtū iudiciū domini. qui occulta fecerat manifeſta. Tunc poſt
ſequitur preſens lectio (In diebus illis. vir fortiſſimus iudas facta col/
latione duodecim millia dragmas argenti miſit hieroſolymā offerri ea
ibi pro peccatis mortuoꝝ) Ly. ſcʒ interfectoꝝ in bello (Iuſte ꝛ religioſe
de reſurrectione) ſcʒ futura (cogitans Niſi eīn eos qui ceciderant reſurre/
cturos ſperaret. ſuꝑfluum videretur ꝛ vanū orare pro mortuis. Et quia
cōſiderabat ꝙ hi qui cū pietate dormitionē acceperant optimā haberent
repoſitam gratiā Sancta ergo ꝛ ſalubris eſt cogitatio pro defunctis ex
orare. vt a peccatis ſoluātur) Sed forte videretur alicui ꝙ factū hoc fuit
fruſtra. eo ꝙ iſti ſic interfecti vidētur mortui in peccato mortali habentes
ſecum donaria. Reſpondet Nicolaus de Lyra. ꝙ iudas machabeus ꝛ ſo
cij ei⁹ audebāt probabiliter iudicare ꝙ illi interfecti penituiſſent ī morte
ꝛ ſic orationes ꝛ oblationes valebant eis. eo ꝙ mortui erant ī ſtatu ſalu/
tis.

Finit poſtilla ſuper epiſtolas

Incipit poſtilla ſuper euangelia Et primo do/minicalia ſcd̄m ſenſū litteralem. iuxta cōcordātias euan/gelistarum

Um appinquaſſent hieroſolymis Matth. xi. Lu. xix.
Joannis. xij. Hiſtoria huius euangelij ſcā eſt. Anno
chriſti. xxxiij. xiij. kal. aprilis. dn̄ica. luna. x. indictiōe. vi
Ante iniciū hodierni euangelij habetur Joan. xij ꝙ ante
ſex dies paſche. id eſt ſabbato an̄ palmaꝝ. chriſtus venit
bethaniā. quod erat caſtellū marthe ꝛ marie magdalene. diſtans a hieru
ſalem duo parua miliaria. que faciunt vnū dimidiū miliare apud nos. ſ. i
partibus almanie. vbi fecerunt chriſto cœnā. ꝛ martha miniſtrabat La
zarus vero erat vnus ex diſcūbentibus Maria magdalena aperuit pixi
dem de alabaſtro vnguenti nardiſpicati ꝓcioſi ꝛ vnxit pedes ꝛ caput do/
mini Conuenerunt aūt bethaniā multi. nō tm̄ propter ieſum. ſed vt laza
rum viderent reſuſcitatū Cogitauerūt aūt principes ſacerdotū vt laza
rū interficerent. q꞉ multi ꝓpter ip̄m abibant ex iudeis ꝛ credebāt in ieſū.
Sequenti vero die ſcʒ die palmarū mane facto chriſtus de bethania re/
ceſſit vt veniret in hieruſalem (Cum autem appropinquaſſent hieroſoly

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

mis ⁊ veniſſent betphage) Ly. quę erat villa parua in deſcēſu mōtis oli-ueti verſus hierl'm. ⁊ erat ſacerdotū. q̄ꝛ licet ſacerdotes non haberent here-ditates ad colēdū habebāt tñ domos ad aīalia nutrienda. (ad montem oliueti) q̄ diſtat a hierl'm mille paſſus. qui faciūt vnum miliare. i. iter ſab-bati habens. vt patet Actu. i. (Tūc miſit duos de diſcipulis ſuis) q̄ fue-runt petrus ⁊ philippus. vt dicūt Ambro. et Criſ. etiaʒ Hilari⁹ (dicēs. Ite in caſtellū) id eſt ad hieruſalem. quę erat ſita ad radices alterius mō-

Dominica prima aduentus. Euangelium ſcd̄m Mattheū. xxi.

In illo tempore. Cum appropinquaſſent hieroſolymis. ⁊ veniſſent betphage ad montem oliueti. tunc miſit duos de diſcipulis ſuis dicens. Ite in caſtelluʒ quod contra vos eſt. et ſta-

tis ſcʒ ſyon. (quod eſt contra vos) i. vob ex oppoſito. Hic etiā dicitur quod domin⁹ noſter ieſus chriſtus preuidebat cōtradictiōeʒ futuram in hieruſaleʒ cōtra apoſtolos. quia poſt aſcenſioné chriſti iudęi perſequebantur apl'os ⁊ flagellabant eos omnes ſimul ⁊ ꝓhibuerunt ne ampli⁹ predicarent populo in hoc noīe. Reſpōdit petrus. Oportet dō plus obedire quam hominibus. Actu. v. Vñ. ⁊. pſ. liiij. Iniquitatem ⁊ cōtradictioné vidi in ciuitate (et ſtatim inuenietis aſinam aligatam ⁊ pullum cū ea) ad litteram dicitur quod in hieruſaleʒ erat aſina cōmunis deputata communibus vſib⁹ pauperꝝ qui non poterant habere iumēta. ⁊ erat āte domū cuiuſdaʒ ligata vl' in cōmuni loco vt qui ea indigebat die qua habebat eam ei pabulū dabat. pullus auteʒ eius nutriebat ad eoſdeʒ vſus. Et hoc ſecūdum Hiero. et Rabanum (ſoluite et adducite michi. Et ſi quis vobis aliquid dixerit). ſ. impedire volens (dicite. quia dñs his op⁹ habet. et confeſti) id eſt ſine cōtradictione (dimittet eos) vñ. Criſ. Virt⁹ chriſti apparuit coram eo. i. cuſtode illoꝝ animaliuʒ ad dādum ignotis (Hoc autem factum eſt vt adimpleretur qd̄ dictū ē ꝑ prophetam dicētē. Zacha. ix. (dicite filię ſyō) Ly. hoc eſt ciuitati hieruſalē quę dicebat filia ſyon. quia in mōte ſyon erat fortalitium ciuitatis ⁊ protegebat ciuitas ab illa ꝑte ſicut filia a matre (Ecce rex tuus) id eſt xp̄s (venit tibi man-ſuetus ſedens ſuper aſinam ⁊ pullum filium ſubiugalis) Primo em̄ ſedit ſuꝑ pullum quia tamē non erat domitus. quia nōdum fuerat applicat⁹ humanis vſibus. vt dicit Mar. xi. Luc. xix. ideo ſedit poſtea ſuꝑ aſinā. Hoc autem factū eſt in figura. quia per pullū ſignificatur popul⁹ gentilis q̄ nō fuerat ſubiectus iugo legis. per aſinam vero populus iudaicus qui laborauerat ſub lege. Ad hoc auteʒ veniebat xp̄s in mūdū: vt vtrūʒ ppl'm ſubiugaret ſibi per fidē catholicā. Notandum auteʒ ꝙ huic facto adhibetur ꝓphetę zacharię teſtimoniū vt appareat dñm ieſum ōnia quę de ipſo ſcripta ſunt compleuiſſe ſʒ ſcribę ⁊ pharizei cecati malicia nō intellexerunt ea quę legerunt. Et iſtud dictum ꝓphetie extenditur ad duplicem aduentum chriſti ſcilicet ad aduentum in carnem. ⁊ ſic legitur ß

euãgelium in prima dominica aduẽtus ſcðm rubricam ordis ꝓdicatoꝝ
ꝛ ad aduentum in hieruſalem. ꝛ ſic legitur in dominica palmarum. (Eũ
tes autẽ diſcipuli fecerũt ſicut precepit illis ieſ⁹. ꝛ adduxerũt aſinaꝫ ꝛ pul
lum. ꝛ impoſuerũt ſuꝑ eos veſtimenta ſua. eum deſuꝑ ſedere fecerunt) hec
fuit reuerẽtia quã diſcipuli chriſto exhibuerũt. quia nõ permiſerũt eum
equitare ſuper nudo. ſed ei loco ſellę veſtimenta ſua impoſuerunt (plu-

tim inuenietis aſinam aligatam ꝛ pul
luꝫ cum ea. ſoluite ꝛ adducite mihi Et
ſi quis vobis aliquid dixerit. diciteqꝫ
dominus his opus habet. ꝛ cõfeſti di
mittet eos. Hoc autem totuꝫ factum ẽ
vt adimpleretur quod dictum eſt per p
phetam dicẽtem. Dicite filię ſyon: Ec
ce rex tu⁹ venit tibi manſuetus ſedens
ſuper aſinam ꝛ pullum filiuꝫ ſubiuga

rima auteꝫ turba ſtra
uerunt veſtimẽta ſua
in via) ſcꝫ ſub pedibus
aſinę ne offenderet ad
lapidem. Et etiaꝫ hoc
factum eſt ipſi chriſto
a populo in ſignuꝫ re
uerentię. (Alij autem
cedebant ramos de ar
boribus ꝛ ſternebant
in via) quod erat ala-
critatis ꝛ gaudij ſig-
num. vt dr̃ Hiero. Et
eſt veriſiłe ꝙ de õni ge
nere pulcrarum arborum ꝛ precipue oliuarũ Unde eccleſia cantat. Pue
ri hebreoruꝫ tollentes ramos oliuarum et cętera. Cantat etiam de flori
bus ꝛ palmis. In illa eñ calida regione tũc arbores citi⁹ florent. Ideo
eſt credibile quod pulctiores frondes cum floribus ſuis. vel etiam flores
alios de terra carpebant pro amenitate ꝛ iocunditate oſtendenda (turbę
autem quę precedebant ꝛ quę ſequebantur clamabant dicẽtes. Oſanna
filio dauid) cum eñ chriſtus eſſet ĩ deſcenſu mõtis olueti auditũ eſt hie
roſolymis de aduentu ei⁹. tũc turba multa quę cõuenerat ad dieꝫ feſtum
proceſſit ei obuiã. qꝛ audierãt miraculũ de ſuſcitatiõe lazari. Multa eñ
turba comitabatur eum de bethania veniendo. ꝛ ſic omnes ſimul ſcꝫ ob
uiantes ꝛ comitantes fecerunt ei reuerentiam clamantes ꝛ dicẽtes Oſã
na filio dauid. Oſanna interpretatur. obſecro domine ſaluum me fac.
Filio dauid. i. per filium dauid ſcꝫ chriſtuꝫ (benedictus qui venit) ſcꝫ a do
mino deo miſſus (in nomine domini) Unñ Ps̃ Narrabo nomen tuuꝫ fra
tribus meis. Item ſecundum marcum turbę ad huc adiunxerunt ſecun
dam laudem dicentes. Benedictum regnuꝫ patris noſtri dauid quaſi
diceretur. Benedictuꝫ regnum patris noſtri dauid quod reſtitutum eſt
nunc in aduentu tuo. Item ſecundum Lucam terciam laudem addide
rant dicentes. Pax in cęlo ꝛ gloria in excelſis. Item ſecundum Joanneꝫ
quartam laudem addiderunt dicentes Benedictus rex iſrahel qui venit
in nomine domini. Et ſic receperunt eum omnes turbę tanquam regeꝫ.
¶ Circa pñs euangelium vbi dicitur. Ecce rex tuus venit tibi manſue
tus eſt diligẽter ſciendum quod aduentus chriſti deſiderabatur a ſuperio
ribus ſcilicet ab angelis vt reſtaurarentur. Nam per incarnationeꝫ filij
dei ſedes demonuꝫ cadentium ſunt implerę. Item deſiderabatur ab in-
ferioribus ſcilicet a ſanctis patribus de limbo vt inde extraherentur. ꝙ

ibi detinebantur. captiui. qui per aduentum filij dei ſunt liberati. vt patz Zach. ix. Tu autem ĩ ſãguine teſtamẽti tui eduxiſti vinctos de lacu inq̃ non erat aqua etcetera. Itẽ deſiderabatur a mediocribꝫ qui pro tũc erãt in medio id eſt in mundo vt in eius fide et merito ſaluarentur. non deſcendentes amplius in infernum. quia poſt eius aduentum celum aſcendent omnes qui credunt in ipſum in vita glorie permanſuri. vt patet Joh. iij.

lis. Euntes autem ꝛ diſcipuli fecerũt ſicut precepit illis ieſ⁹. Et adduxerũt aſinam ꝛ pullum ꝛ impoſuerunt ſup eos veſtimenta ſua. ꝛ cum de ſuper ſedere fecerunt. Plurima autem turba ſtrauerunt veſtimenta ſua in via. Alij autẽ cedebãt ramos de arboribꝫ. ꝛ ſternebãt in via. Turbe autem que p̃cedebãt et que ſequebantur clamabant dicentes: Oſanna filio dauid. Benedictus qui venit in nomine domini.

Sic deus dilexit mũdum vt filium ſuum vnigenitum daret vt omnis qui credit in ipſum non pereat. ſed habeat vitam eternaz

¶ Item diligenter notandum quod totum tempus ante aduentũ chriſti fuit tempus rigoris ꝛ iuſticie. Nam deus in eo magnam iuſticiã exercuit. vt pz in lucifero. ꝛ ãgelis ei⁹ quos ꝓpter motũ vnũ ſuperbie de celo proiecit. Eſa. xiiij. Itẽ pz in primis parentibus. quos ꝓpter vnum pomum vetitum quod comederunt de paradiſo eiecit. Geñ. iij. Item patet in diluuio in quo propter peccatum carnis totum genus humanum ſubmerſit. exceptis octo homĩbus. Geneſis. ſeptimo. Item etiam patet in quinque ciuitatibus. ſodoma. gomorra. abdoma. ſeboim. ꝛ ſegor. vt patz Geñ. decimo nono. Pluit dominus ſuper ſodomam ꝛ gomorram ſulphur et ignem de celo ꝛ ſubuertit has ciuitates et omnem circa regionẽ vniuerſos habitatores vrbium. cuncta virentia terre. Item patet in multis locis veteris teſtamenti. vbi oſtenditur quod deus magnas iuſticias exercuit in homines. Naz hec ſententia et admiranda iuſticia omnes patriarchas et prophetas. ac etiam omnez hominem quantumcumqz ſancte viueret mittebat ad carcerem inferni. Geñ. xxxvij. Deſcẽdam ad filium meum lugẽs in infernuz ac etiam ioãnem baptiſtaz de quo chriſt⁹ teſtatus ẽ. Qꝫ inter natos mulierꝝ non ſurrexit maior ioãne baptiſta. Mat. xi. ca. Unde pſ̃. Dñe in celo miſericordia tua. q̃a miſcđia ꝓ tunc videbať eſſe in celo cuz angel. At vbi venit plenitudo tẽporis. Gal. iiij. ſcꝫ tẽp⁹ gratie ꝛ miſericordie. quod incepit ĩ aduẽtu chriſti. circũquaqꝫ regnat ꝛ p̃ualet miſcđia iuſticie. Vñ pſ̃. cxviij. Miſericordia tua dñe plena eſt terra. Hoc ſic probatur. quia chriſtus poſt aduentuz ſuũ regnum celoꝝ precioſiſſimũ vili precio vendidit. Nã p̃mo ipſuz dedit apoſtolis ꝓ naui ꝛ reti. vt ptz. Mat. quarto. Relictis retib⁹ ꝛ naui ſecuti ſũt eũ. Secũdo zacheo dedit ꝓ dimidio bonoꝝ ſuoꝝ vt pz Lu. xix. Ecce dimidiũ bonoꝝ meorũ dñe do pauperib⁹. Tercio dedit alijs pro reſidua parte diuitiarum ſuarum vt ptz. Lu. xi.

Quod ſupereſt date elemoſynā. et ecce oīa mūda ſunt vobis. Quarto q̄
buſdaz dat ꝓ duobus ęribus minutis. ſicut paupcule viduę. vt pz Luc.
xxi. Uidit autez ieſus ⁊ quādaz viduā paupculaz mittētem ęra minuta
duo Quinto q̄buſdā pro calice aquę frigidę. vtz Mat. x. Quicunqz po
tū dederit vni ex m īmis meis iſtis calicē aquę frigidę nō perdet mercedē.
Sexto quibuſdā ꝓ ſola bona voluntate. vt latroni in cruce q̄ dixit Dn̄e
memento mei dū veneris in regnū tuū Et r̄ndit ei chriſtus. Amē dico ti
bi. hodie mecū eris in paradyſo Unde Aug⁹ Coronat de⁹ int⁹ volunta
tem vbi nō inuenit facultatem. ¶ Itē notandū ꝙ Hugo de prato ſup p̄
dicta verba Ecce rex tuus venit tibi māſuetus. dt ꝙ dn̄s ieſus chriſtus
venit nobis ſeptē modis Primo venit vt lux ad nos illuminādū. qr oēs
ceci eramus. vt Eſaię.
ix. Hitantib⁹ in regio
ne vmbrę mortis. lux
orta eſt eis.. Secundo
venit vt medic⁹ ad ſa/
nandū. qr oēs infirmi
ad mortē iacebam⁹ vn̄
p̄s. cvi. Miſit verbuz
ſuum et ſanauit eos.

¶ Dominica ſecunda aduentus Euā/gelium ſcđm Lucam. xxi.

IN illo tp̄e di. i. d. ſ. Erunt ſigna ī
ſole ⁊ luna ⁊ ſtellis. ⁊ in terris p̄ſ/
ſura gētiuz p̄ ꝯfuſiōe ſonit⁹ maris ⁊ flu

Tercio venit vt iuſtus ad iuſtificandū ⁊ peccata remittendū. qr oēs pec/
cauimus Iuxta illud ad Rho. iij. Omnes peccauerunt ⁊ egent grā dei.
Mat. ix. Cōfide fili remittūtur tibi peccata tua Quarto venit vt ignis
ad inflāmandum. quia in dei amore ⁊ ꝓximi oīes frigidi manebam⁹. vt
patet Lu. xij. Ignē veni mittere in terrā. Quinto venit vt redēptor ad
precium nobis ſoluendū. qr omnes pro delicto primorū parentū in carce
re inferni detinebamur. Unde apoſtolus. i. Cor. vi. Empti eīn eſtis p̄/
cio magno Sexto venit vt vita ad viuificandū. quia omnes vita glorię
carebamus. propter originale peccatū Septimo venit vt dominus om/
nipotens ad patriam noſtram nos deducēdo. vt patet. Michee. ij. Aſcē
dit eīn pandens iter ante eos Hęc Hugo de prato ¶ Poſtilla
ERunt ſigna in ſole ⁊ luna ⁊ ſtellis ⁊c̄ Lu. xxi. Mat. xxiiij. Mar.
xiij. Hęc p̄dixit domin⁹ ieſus Anno eius. xxxiij. xi. kalendas aprilis. fe/
ria tercia. luna. xij. indictione. v. Ante iniciū hodierni euangelij ſcribit
ſanctus Lucas in eodem capitulo. ꝙ chriſtus p̄cedens tempus extremi
iudicij. dixit Surget gens cōtra gentem. ⁊ regnū aduerſus regnum. ⁊ ter
ręmotus erūt magni per loca ⁊ peſtilentię ⁊ fames. terroreſqꝫ de cęlo. ⁊ ſi
gna magna erunt Ue pregnantibus ⁊ nutrientibus in illis dieb⁹ Item
de extremo iudicio dr etiam Lu. xvij. Sicut fulgur choruſcans de ſub cę
lo in ea que ſunt ſub cęlo. ita erit filius hoīs in die ſua. ſcꝫ aduentus ad
iudicium Et ſicut factum eſt in diebus noe. ita erit in diebus filij hoīs.
Edebant ⁊ bibebant vxores ducebāt ⁊ ducebantur ad nuptias vſqꝫ in di
em qua intrauit noe arcam. ⁊ venit diluuiūm et perdidit omnes Simi/
liter ſicut factum eſt in diebus Loth Edebant et bibebant. emebant et
vendebant. plantabant ⁊ ędificabant. Qua die autem exijt Loth a ſo/
domis pluit ignem et ſulphur de cęlo. et omnes ꝑdidit Scđm hęc eri

hec erit qua die filius hominis reuelabitur. ſcilicet in die iudicij Unde etiam de hoc dicitur. pri. Theſſaloni. v. Cum dixerint pax ⁊ ſecuritas tunc repentinus eis ſuperueniet interitus.

Runt ſigna in ſole ⁊ luna ⁊ ſtellis. Luce. xxi. Matthei. xxiiij. Marci. xiij. Sed que erunt illa ſigna declaratur. Primo vt habetur iohelis. ij. Sol conuertetur in tenebras. ⁊ luna in ſanguinem. antequam veniet dies domini magnus ⁊ terribilis

ctuum areſcentibus hominibus pre timore et expectatione que ſuperuenient vniuerſo orbi. Nam virtutes celorum mouebuntur. Et tunc vide//

Item oſtenſum eſt ioanni. vt habetur Apocalip. vi. Sol fact⁹ eſt niger tanquã ſacc⁹ cilicinus.. ⁊ luna tota facta eſt ſicut ſanguis ⁊ ſtelle de cœlo ceciderunt ſuper terrã. Itez chriſtus dicit. Mat. xxiiij. Sol obſcurabitur ⁊ luna non dabit lucem ſuam. et ſtelle cadent de cœlo. Hoc non intelligitur ꝙ cadent de firmamento. quia minima ſtella ſecundum aſtronomos eſt maior quam tota terra. ſed tante impreſſiões ⁊ choruſcationes erunt in aere decurrentes ad terrorem maloꝝ vt a ſimplicibus hominibus ſtelle cadere putabũtur. Unde Auguſtinus Tam ſeuia erunt iudicia dei qđ ipſũ iudicẽ ſol aſpicere nõ audebit (⁊ in terris pſſura gentiuz pre cõfuſione ſonitus maris ⁊ fluctuum eius. Nam mare eleuabitur vltra altitudinem montiuz quadraginta cubitis Unde ĩ pſalmo. xcij. Mirabiles elationes maris. Tunc illi qui prope mare habitabunt in vallibus. fugient ad loca montana. et ꝯprimẽt ſe ꝓpter ſonitum maris (areſcentibus hominibus) Gorra. quia ſicut mentem ſecuritas reficit et impugnat ſm illud. Prouerbioruz. xv. Secura mens quaſi iuge cõuiuium. ſic timor attenuat et exſiccat oſſa. p̃ timore) ſcz inſtantiũ malorum (et expectatione) ſcilicz futuroꝝ adhuc diſtantium (que) ſcilicet timor et expectatio (ſuperueniet deſuper) ſcilicet de celo. (vniuerſo orbi) nõ tantum parti. Ex quo patet ꝙ nullus erit locus refugij.. vt patet Mat. xxiiij. Erit tunc tribulatio qualis non fuit ab inicio mundi vſque modo nec fiet. vt patet Danielis. decimo.. Ueniet tale tempus quale non fuit ex quo gentes eſſe ceperunt (nam virtutes cœlorum mouebũtur) id eſt angeli ad modum trementium ſe habebunt. Et angeli dicũtur virtutes cœlorum. quia ſunt inhabitatores cœlorum. Unde Criſoſtomus dicit Angeli qui in iudicio aſtabunt nihil ſibi conſcij videbunt infinitaz multitudinem condẽnari non intrepide. ſed cum magno tremore illic ſtabũt. (Et tunc videbũt filium hominis) ſcilicet tam boni quam mali Quia ſecũdum magiſtrum ſententiarum libro quarto Chriſtus dominus in forma hominis iudicabit. et in illa ab omnibus videbitur.. Erit tamen differentia ex parte videntiuz. quia boni videbunt cum cum magno gaudio et gloria. ſed mali cum confuſione ⁊ pœna. Unde etiã ſanctus Thomas in. iiij. diſtinctione. xlviij. Sicut viſio glorie humanitatis chriſti erit iuſtis in premium. ita inimicis chriſti erit in ſupplicũ (veniẽtem) ſcz

ad iudicium(in nube)ſcȝ lucida(cū poteſtate magna ⁊ maieſtate)q̄ꝛ cum angelis ⁊ omnibus ſanctis in celo exiſtentibus. Et tunc cōgregabit omnes gentes in vallē ioſaphat. vt habet Johel. ij. Hierony. vero dicit Nō intelligendū eſt ꝙ in illa valle ioſaphat cōcludant innumerabilia millia hominū. ſed in locis circumiacentib⁹ Nam boni in aere cū chꝛiſto ſtabūt Mali vero in terra. quoꝝ infinitus erit numerus. Cū quibus ver⁹ ⁊ iuſtus iudex contendet et diſceptabit. Cōſequenter in euangelio hodierno poſt timoꝛeȝ reꝓboꝝ ponitur ꝯſolatio electoꝝ cū dr̄. (His aūt fieri incipientibus reſpicite).

debunt filium hominis venientē in nube cū poteſtate magna ⁊ maieſtate His aūt fieri incipientibus reſpicite ⁊ leuate capita veſtra. quoniam ap.ꝓpinquabit redēptio veſtra Et dixit illis ſi.litudinem Uidete ficulneam ⁊ omnes arboꝛes cum pꝛoducunt iam ex ſe fructū ſcitis quoniam pꝛope eſt eſtas. Ita et vos cum videritis hec fieri ſcitote quoniam pꝛope eſt regnum dei Amen dico vobis. quia non p̄teribit generatio hec donec omnia fiant Celum et terra trāſ

per fidē(⁊ leuate)ꝑ ſpē (capita veſtra)id ē coꝛda veſtra. Vn̄ Grego. Capita leuare eſt mē tes ad gaudia celeſtis patrie erigere. (quoniā appꝛopinquabit redēptio veſtra)id eſt gloꝛificatio animaꝝ ⁊ coꝛpoꝛum. quia poſt mundi ruinā ſequit̄ beatitudo. que erit in gloꝛificatione coꝛpoꝛis ⁊ aīme (Et dixit illis ſili.tudinem Uidete ficulneam ⁊ omnes arboꝛes. cuȝ ꝓducunt iam ex ſe fructum. ſcitis quia pꝛope eſt eſtas. ita ⁊ vos cum videritis hec fieri ſcitote quoniam ꝓpe eſt regnum dei) Unde Hierony. Cum ramus ficus tener eſt. et folia nata. ⁊ gemme in floꝛem germinant. ⁊ coꝛtex folia parturit. tunc intelligitis veris ⁊ eſtatis aduentū Sic cū omnia que ſcripta ſūt ⁊ que chꝛiſti aduentū precurrere debent videritis. ſciatis quia pꝛope ē aduentus chꝛiſti ad iudiciuȝ. Sequitur certitudo ꝓdictoꝝ. cū dicitur(Amē amen dico vobis. quia nō p̄teribit generatio hec)id eſt genus humanum (donec oīa fiant)ſcilicet que dicta ſunt(Cœluȝ ⁊ terra tranſibunt) id ē depoſita pꝛioꝛi foꝛma innouabūtur. permanente tn̄ ſubſtantia Nam terra. aqua. aer. ⁊ ignis. ⁊ omnia elementa cōflagratione ignis mundabunt Erit eīm terra ſicut criſtallus pura. aqua et aer obſcuritate. frigiditate. fumoſitate pꝛiuabūtur. et omnē frigiditatē. caliditatem. fumoſitatē ⁊ impuritatem ab elementis ſeꝑabit. et in infernū detrudet. vt mali infinities plus habeant de frigoꝛe. de caloꝛe. de fetoꝛe. q̃ habuerunt(verba autem mea nō tranſibunt)ſcȝ ſine effectu impletiōis Unde Hiero. Facilius eſt tranſire terrā. quam chꝛiſti verba Nā ſi omnia que in lege ⁊ ꝓphetis ſcꝑ ta ſunt īpleta ſunt ⁊ adimplebūtur. quomodo ergo chꝛiſti ꝟba q̄ ꝑ ſe perſonaliter eſt locutus nō adimpleri debeant Ergo verba chꝛiſti nō tranſibunt incōpleta. ſed mīma littera complebitur. vt patet Matthei. v. Jota vnū aut vnus apex nō p̄teribit a lege donec oīa fiant. ¶ Unde cir

ea pſens euangelium vbi dicitur. tunc videbunt filiuz hõis venientẽ ĩ nu
be cum poteſtate magna Notandũ ꝙ chriſtus nõ venit niſi prius veni
at antichriſtus. Quando autẽ antichriſt' veniet? Reſpondeť primo in tẽ
pore peccatorũ abundantię. vt hẽtur. Danielis. viij. Cũ creuerint iniqui
tates cõſurget rex impudens. Gloſa. Omniũ iniquitatum plenus. Un/
de Oſeę. iiij. dicitur ꝙ tẽpore antichriſti plus ꝙ̃ prius abundabit men/
dacium. adulterium. furtum. homicidiũ. rapina. auaricia. ſuperbia. ⁊ ſic
de alijs vitijs. Unde etiã Mat. xxiiij. Abundabit iniquitas. ⁊ refrige
ſcet multoꝝ charitas. Quis dubitat iam ꝓximuz ipſius tẽpus fore. cum

ibunt. verba autem mea non tranſi//
bunt

Dominica. iij. aduentus. Euange.
ſcđm Mattheum. xi.

In illo tempore Cum audiſſet io
annes in vinculis opa chriſti mit
tẽs duos de diſcipul' ſuis ait illis Tu
es qui venturus es an alium expecta//
mus? Et reſpondens ieſus ait illis Eũ
tes renunciate ioanni quę audiſtis ⁊ vi
diſtis Ceci vident. claudi ambulant. le
proſi mundantur. ſurdi audiunt. mor
tui reſurgunt.. pauperes euangeli//

iam ex mala cõſuetu/
dine infinita mala fiãt
q̃ nrõꝝ parentum tem
pore nõ modici fuerũt
dedecoris. quę nunc tẽ
poris cõputãtur inter
facta honoris. ſicz ha/
bere amaſias ⁊ houi/
ſatrices. deceptiões in
emptionibus ⁊c̃. Unđ
Prouer. ij Letantur
cũ malefecerint. O ſi
iam tot mala fiunt q̃n
ta mala tunc erunt tẽ
pore antichriſti Unđ
quãto magz finis mũ
di appropinquat. tanto
peiores hoies erunt
Secundo veniet tem/
pore litium ⁊ p̃lioꝝ. Unde Matthei. xxiiij. Surget gens contra gentez
⁊ regnum aduerſus regnũ. Si ergo tot lites noſtris temporibus ſunt et
p̃lia. quot tunc erunt tempore antichriſti. quãdo ſathanas ſoluetur. qui
nũc ligatus tenetur. vt habetur Apoca. ij. Tercio veniet tẽpore magnę
famis. quia ex guerris cõtinuis ſequitur fames Unde Lu. Omne r̃gnũ
in ſe diuiſum deſolabitur. quia agricolę tunc nec agros colere nec ſemina
re poſſunt. Quid demum? tunc fames ⁊ cariſtia nõ modica ſequeť. Un/
de dicitur in p̃s. Terra fructifera verſa eſt in ſalſuginẽ a malicia inhabi/
tantiuz in ea. Quarto veniet tẽpore magnę peſtilentię Nam omne quod
viuit cibo indiget. Unde Ariſtoteles primo ęthicorum Nõ poſſibile eſt
diu viuere ſine cibo Ideo qui cibo caret. ac famis macie torqueť ꝓpter ꝑ/
ditionem hũidi radicalis infirmabitur. ⁊ tandẽ leui ſuperueniẽte febricu
la. homo ſubito quaſi ex peſtilentia. vt phiſici naturales dicũt. morietur
Quinto veniet tempore diſcidij regnorũ a rhomano imperio. ij. ad Theſ
ſalo. ij. Niſi venerit diſceſſio primuz ſcz regnorũ a rhomano imperio Un
de gloſa ſuper illud Danielis. vij.. Et habebat cornua decẽ. dicit ꝙ ap
propinquante die iudicij rhomani imperiũ ſcindetur in decẽ partes et in decẽ

regna. Sexto veniet tpe ſchiſmatis in eccleſia dei..vt dicit Gloſa pre
miſſa ſup verba apoſtoli.niſi venerit diſceſſio primum.ſcilicet obedien/
tia rhomane eccleſie Septimo veniet tempore hypocriſis illorum qui
ſe putant religioſos pre ceteris hominibus.pri. Theſſaloni.iiij. In hy
pocryſi loquentium mendaciū· Item Matthei.xxiiij. Surgent pſeudo
chriſti.& pſeudo prophete et multos ſeducent. Octauo veniet tempo/
re hereſis. Unde Apoſtolus. Prima ad Thimotheum. quarto. Deſcen
dent quidam a fide Nono veniet in iſtius mundi fine.quia poſt mortē
antichriſti non longe mundus finietur

¶ Poſtilla.

Um audiſſet ioannes in vinculis opera chriſti mittens duos de
diſcipulis.ait illi.Tu es qui venturus es an alium expectam⁹?
Matthei.xi. Hoc euangelium factum eſt anno chriſti.triceſi/
mo primo.idus decembris.feria ſexta.luna decimanona. indictiōe quar
ta. Ante inicium illius euangelij ſcribit ſanctus Mattheus in pcedē
ti capitulo.quod chriſtus dixit diſcipulis ſuis. Qui vos recipit me reci
pit.Et qui me recipit eum qui me miſit recipit. Qui recipit prophetam
in nomine prophete.mercedem prophete accipiet Et qui recipit iuſtū
in nomine iuſti.mercedem iuſti accipiet.Et quicunq potū dederit vni
ex minimis iſtis calicem aque frigide tantum in nomine diſcipuli.Amen
dico vobis non perdet mercedem ſuam. Tunc poſt hoc ſequitur euan
gelium hodiernum(Cum audiſſet ioannes in vinculis opera chriſti)Ly
ra.Herodes antipas incarcerauit Joannem ad inſtantiam herodiadis
adultere.propter hoc quod ioannes arguebat ipſum herodem.eo quod
abſtulerat fratri ſuo Philippo vxorem ſuam nomine herodias.. Ut ha
betur Marci.ſexto.Miſit herodes & tenuit ioannem.& vinxit eū ī car
cerem Joannes ergo in carcere poſitus(miſit duos de diſcipulis ſuis ad
ieſum)vt dicerent(Tu es qui venturus es?)ſcilicet meſſias in lege promiſ
ſus qui debes ſaluare iſrahel(an alium expectamus?). Hic queritur
an Joannes dubitauit de chriſto.an ipſe eſſet ſaluator mundi an eēt mo
riturus in humana natura pro hominis ſalute?. Reſpondetur quod
non dubitauit quia ipſum prius baptizauit.Matthei.iij. Et vidit ſpiri
tum ſanctum deſcendentem ſuper eum. Et inſuper de eo teſtificatus eſt
dicens Ecce agnus dei.ecce qui tollit peccata mundi. Sed diſcipuli eius
qui non ſic erant illuminati.dubitauerunt ipſum eſſe chriſtum..Et ideo
miſit diſcipulos ſuos vt viderent miracula chriſti..et ſic crederent ipſum
eſſe ſaluatorem mundi Iſti autem duo diſcipuli recedentes a ioanne.inue
nerunt chriſtum cum turbis populorum qui venerant ad eum cum infir
mis ſuis.et expectabant infirmorum curationem Et poſt predicatōē;
tunc diſcipuli ioannis fecerunt ſibi predictam queſtionem coram omni
populo Chriſtus autem non reſpondens eis verbo. ſed facto. Ut dicit
Luce.ſeptimo.In ipſa hora chriſtus multos homines curauit a lāguo
ribus ſuis et plagis et ſpiritibus malis.et cecis multis donauit viſum
(Et reſpondens dixit illis Euntes)id eſt reuertentes vnde veniſtis(renū

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

clate Joāni)ſcꝫ ad ſuam ꝯſolationē. ꝛ ad veſtram cōfirmationē (que au/
diſtiſ)ſcꝫ ī mea p̄dicatiōe(ꝛ vidiſtis)in miraculoꝝ opatiōe(ceci vidēt. clau
di ambulāt. leproſi mundāꝫ. ſurdi audiūt. mortui reſurgūt. paupes euā
gelizanꝫ)id eſt denūciātur habere regnū celoꝝ. vt pꝫ Lu. vi. Beati pau/
peres ſpū qm̄ ipſoꝝ eſt regnum celorum. Per hec eīn opera chriſtꝰ mani/
feſte probauit ſe eſſe meſſiam (ꝛ beatus qui non fuerit ſcandalizatus in

euāgelizāꝫ Et btūs ē q̄ nō fuerit ſcāda
lizatꝰ ī me. Illꝭ āt abeūtibꝫ cepit ieſꝰ di
cē ad tꝛbas de ioāne. Quid exiſtis in de
ſertū videre arūdinē vēto agitatā. Sꝫ
quid exiſtiſ videre hoīeꝫ mollibꝫ veſtitū
Ecce q̄ mollibꝫ veſtiūꝫ ī domibꝫ reguꝫ
ſūt Sꝫ q̄d exiſtis videre ꝓphetā. Etiā
dico vobis ꝛ plꝰ q̄ꝫ prophetā. Hic eīn
eſt de quo ſcriptum eſt. Ecce ego mitto
angelum meum ante faciem tuaꝫ: qui
preparabit viam tuam ante te.

me. Gorra id eſt cum
poſt tot miracula vide
rit pati non me nega
bit Illis auteꝫ abeun
tibus) ſcilicꝫ a chriſto
ꝛ reuertētibus ad Jo
annem (cepit ieſus di
cere de Joanne)ſcilicꝫ
ipſuꝫ cōmēdādo. Hi
larius. Chriſtus cō/
mendauit Joannem
non preſentibus diſci
pulis eius. ſed abeun
tibus ne videretur eū
adulatorie cōmēdare
Mos enī adulatorū
eſt in conſpectu homi
num laudare. et in ab
ſentia eorum vituperare. tales ſunt ſimiles ſcorpionibus qui cum acule
is anterioribus quaſi applaudēt. ſed cauda pungunt. Et chriſtus com/
mendat Joannem in quinque. Primo de virtute conſtantie. cum dicit
(quid exiſtis in deſertum)Lyra. id eſt vltra iordanem vbi ioannes bap/
tizauit (videre arundinem vento agitatam)quaſi diceret. vos exiſtis in
deſertum ad Joannem qui non fuit mobilis in mente ſicut arundo a ven
to agitata. ſed eſt ita conſtans. quod nec timore nec amore a veritate de
clinat Secundo de auſteritate vite. cum dicit(Sed quid exiſtis in de
ſertum videre hominem mollibus veſtitum) Quaſi diceret. non. quia
Joannes habebat veſtimentum de pilis camelorum. et eſca eius erant
locuſte et mel ſilueſtre Et ad hoc habitabat in deſerto vt auſteram vi
tam duceret (Ecce qui mollibus veſtiuntur in domibus regum ſunt)
Ad hoc enim multi magnatibus adulantur vt cum ipſis commorantes
delicijs vtantur. ſꝫ veritatis amatores talia aſpernātur. Tercio commē
dat eum chriſtus a claritate. noticie cum dicit(Sꝫ quid exiſtis videre ꝓ
phetam)Quia Joannes plus fuit quam ꝓpheta. quem alij ꝓphete pre
dixerunt venturum ipſe eum ad huc in vtero matris poſitus agnouit. ꝛ
poſtea ipſum baptizauit ꝛ digito monſtrauit. Quarto commendat euꝫ
autoritate doctrine dicens(Hic enim eſt de quo ſcriptum eſt) Malach
primo (Ecce ego mitto angelum meum)id eſt Joannem qui vitam
duxit angelicam(ante faciem tuam. qui preparabit viam tuam ante te)
id eſt corda audientium ad recipiendum chriſtum per predicationem ſuā

Quinto cõmendat eum ĩmediate poſt hodiernũ euangeliuz ſuper om̃es ſanctos dicẽs Inter natos mulierꝝ non ſurrexit maior Joãne baptiſta

Dominica quarta aduentus Euangelium ſecundum Joannem. i.

In illo tp̃e Miſerunt iudęi ab hieroſolymis ſacerdotes ⁊ leuitas ad ioãnez vt interrogarẽt eũ tu q̇s es?. et cõfeſſus eſt. ⁊ nõ negauit. ⁊ confeſſꝰ eſt. qꝛ non ſum ego chꝛiſtus Et interrogauerũt eum Quis g᷑ helyas es tu?. Et

Miſerunt iudęi ab hieroſolymis ſacerdotes Joan. i. Lucę. iij. Hiſtoria huius euangelij facta eſt anno dñi. xxxi. feria quarta. xvij. kalen. Maij. luna quintadecima. indictione quarta. Ante initiũ illius euangelij habet Lu. iij. ꝙ anno quintodecimo imperij tyberij cęſaris. ſ. ſub quo paſſus eſt chꝛiſtus Factum eſt verbũ dñi ſuꝑ ioannez Zacharię filium in deſerto ſcz cũ Joannes eſſz triginta annorũ. ⁊ venit in omnez regionem iordanis p̄dicans baptiſmuz pœnitentię in remiſſionem peccatoꝛum. Dicebat autez ad turbas q̄ exibant vt baptizarẽtur ab eo. Facite dignos fructus pœnitẽtię. Iã eim̃ ſecuris ad radicem arboꝛis poſita ẽ Omnis ergo arboꝛ nõ faciẽs fructũ bonũ excidetur ⁊ in ignẽ mittetur Multa quidẽ ⁊ alia exhoꝛtans euãgelizabat ꝑpl'o Unde iudęi vidẽtes Joannis baptiſtę mirabilem natiuitatẽ. ⁊ eius excellentẽ ſanctitatẽ ⁊ auſteritatem vitę. ideo moti fuerũt ad opinandũ ip̃m eſſe chꝛiſtũ. pꝛopter qđ miſerunt nũcios ad Joãnẽ volẽtes ſuꝑ hoc ſcire veritatẽ Ly. Et ĩ iſto mõ querendi exhibuerunt Joanni magnã reuerentiã. ⁊ hoc pꝫ cum dicitur. (Miſerunt iudei) id ẽ illi de tribu iuda. qui erãt nobilioꝛes in ppl'o iudęoꝛum. In ſignũ huiꝰ de tribu iuda naſci voluit Secũdo ex loci nobilitate. qꝛ (ab hieroſolymis). quę erat ciuitas ſacerdotalis ⁊ regia. qꝛ erat caput regni Tercio ex nuncioꝛum ſolẽnitate. miſerunt eim̃ (ſacerdotes ⁊ leuitas ad eũ) qui erant ſolẽnes perſonę ⁊ in ipſis debebat ſcia ⁊ ſanctitas eminere. Quarto ex perſona ad quam mittunt ſcz ex hoc ꝙ requirũt teſtimonium de ſeipſo. ⁊ tantam fidem habuerunt in dictis eius vt ei crederent. etiam de ſeipſo. ergo dicunt (Tu quis es?). vt reſponſione eius diſcernerent quis ipſe eẽt (et ꝯfeſſus ẽ ⁊ nõ negauit. ⁊ ꝯfeſſus es qꝛ nõ ſũ ego chꝛiſtus) Nam chꝛiſtus id eſt meſſias fuit ꝓmiſſus iudęis ex dictis ⁊ ſcp̄turis pꝛophetaꝝ. Audientes qꝛ nõ eſſet chꝛiſtus. interrogauerunt conſequenter ſi eſſet helyas. quia ſicut aduentus chꝛiſti. ſic ⁊ aduentus helyę fuerat iudęis pꝛomiſſus. Unde dicitur Malach. vlti. Ecce ego mitto vobis Heliam pꝛophetã anteꝗ̃ veniet dies domini magnus. (et dixit nõ ſum) ſcz ego Helias Si autem quis diceret Chꝛiſtus Mat. xi. loquẽs de ioanne dicit Ipſe eſt helyas Et ioannes hic dicit Non ſum Helyas. Reſpondetur ꝙ ipſi quęrebant de perſona Helyę. ⁊ ideo ad eorũ quęſtionem reſpondit. ꝙ ipſe nõ erat Helyas in perſona Sed vt dicit Gregoriꝰ in omelia Joannes fuit Helias in ſpũ pꝛopter ſimilitudinem ⁊ cõfoꝛmi

tatem ipſius ad Heliam Primo in auſteritate vitę. quia de Helia dici
tur.iiij. Regum. capitulo primo. q̄ fuit vir piloſus. ⁊ zona pellicea circa
renes accinctus Et de ioanne dicitur Mat.iij. Et habebat veſtimentuȝ
de pilis camelorum ⁊ zonam pelliceam circa lumbos eius. Secundo in
dura rep̄henſione Helias em̄ regeȝ Achab dure reprehendit. vt habetur
iij. Regum. xviij. Joannes Herodē arguebat. vt habetur Mar. vi. Fu
it etiam ſilis Helię in officio. q2 ſicut Joannes fuit p̄curſor primi aduen
tus. ſic Helyas erit p̄curſor ſecundi aduentus Et hoc voluit chriſtꝰ cuȝ
dixit ip̄m eſſe Heliaȝ
(propheta es tu? reſpō
dit non) Gregoriꝰ Jo
annes negauit ſe eē p/
phetam tantum. quia
plus erat q̄ȝ propheta
(dixerunt ergo iudei.
Quis es tu? vt r̄n̄ſum
demus his qui miſerṫ
nos. Quid dicis de te
ipſo? Ait). ſcȝ Joan/
nes (Ego vox claman
tis in deſerto. dirigite
viam domini. ſicut di/
xit Eſaias propheta)
id eſt Ego ſum ille de
quo ſcriptura dicit E
ſaię. xl. Qui debet cla
mare in deſerto iudeę.
q̄ homiēs ſe p̄ręparēt
ad aduentū̄ chriſti in mundum Et bene ſignatur Joannes in proprieta
te vocis. quia erat annunciator verbi diuini. id eſt chriſti. qui eſt verbum
patris ſecundum diuinitatem Vox em̄ ante verbum. ſic ioannes an̄ chri
ſtum. Jtem ſicut vox manifeſtat verbum. ſic Joannes chriſtum. to/
ta enim vita et conuerſatio Joannis fuit pręparatio ad ſuſceptionē chri
ſti (et qui miſſi fuerant erant ex phariȝeis) Lyra. Phariȝei inter alios vi
debantur magis religioſi. propter hoc dicebantur phariȝei. a phares qđ
eſt diuiſio. quia in habitu. in vita ⁊ geſtu erant ab alijs diſtincti. in ſignū̄
maioris religionis Et ideo phariȝei erant magnę famę in populo iudę/
orum (Et interrogauerūt eum ⁊ dixerunt ei. Quid ergo baptiȝas. ſi tu
nō eſt chriſtus neq̄ȝ helias. neq̄ȝ propheta?) Unde Chriſoſtomus Jnter
rogauerūt eum. nō quaſi ſcire volentes. ſed p̄hibere eū a baptiſmo. (Re/
ſpondit eis ioannes dicens Ego baptiȝo in aqua). ſcȝ lauando tm̄ corpꝰ
ad deſignādum illum qui ſuo baptiſmate lauit animas. Conſequenter
oſtendit chriſti excellentiam dicens (medius autē veſtruȝ ſtetit) id eſt ē p̄/
ſens inter vos in corpore apparuit. ⁊ cōmuni cōuerſatione inter homīes
conuerſatus eſt. vt pȝ in euāgelijs. cum eis manducans ⁊ bibens. ne pro/
pter auſteritatem aliqui deſperarent (quē vos neſcitis) quantum ad diui

dixit Non ſum. Propheta es tu? ⁊ r̄n̄/
dit non. Dixerunt ergo iudęi Quis es
tu? vt reſponſum demus his qui miſe/
runt nos Quid dicis de teipſo? Ait.
Ego vox clamantis in deſerto. dirigi/
te viam domini. ſicut dixit Eſaias pro
pheta Et qui miſſi fuerant erāt ex pha
riȝeis. et interrogauerunt euȝ ⁊ dixerṫ
ei. Quid ergo baptiȝas ſi tu nō es chri
ſtus: neq̄ȝ helias. neq̄ȝ propheta R̄n̄dit
eis Joannes dicens Ego baptiȝo in a
qua. medius autē veſtrum ſtetit quem
vos neſcitis Jpſe eſt qui poſt me ven/

tatem (ipſe eſt qui poſt me venturꝰ eſt) Tho. ſcʒ ad p̄dicandū. baptiſandum. ⁊ moriendum (qui an̄ factus eſt) id ē in dignitate p̄poſitꝰ eſt. qꝛ dignior eſt ⁊ honoratior (Cuiꝰ nō ſum dignus) id eſt ſufficiens (vt ſoluā corrigiā calciamenti eius) Unde Hieronymꝰ ad Euſtochiū Chriſtus nū q̄ꝫ fuit calciatus. ipſe eīm portare calciamenta apoſtolis ꝓhibuit. Luc. x. Et chriſtus fecit opere quod docuit verbo Unde habet Actuū. i. Cepit ieſus facere et docere Lyra dt. ꝙ hec eſt locutio methaforica Quia ī hoc Joannes exprimit ſe nō eſſe dignū exhibere chriſto etiā minimū miniſterium. hoc in verbis iam exprimens ſcd̄m modū loquendi cōmunem. Cū eīm quis ſuā paruitatem. ⁊ excellentiā alterius vult exprimere. ſolet dicere cōmuniter. Nō ſum dignus tangere ſotulares eius. vel aliquid huiuſmodi. (Hec in bethania facta ſunt). Ly. non eſt illa q̄ prope hieruſalem eſt. vbi lazarus fuit ſuſcitatꝰ. ſed alia eodē noīe vocata. ſita ſupra iordanē ex altera parte fluminis in ſorte duaruꝫ tribuū. ⁊ dimidie. Et ideo ad hoc denotādū ſubditur (trans iordanem vbi erat ioannes baptiʒans) que aqua diſtat a hieruſalem ad vnam dietā. ⁊ in eodem loco cōſueuerat morari ⁊ p̄dicare ⁊ baptiʒare. et m̄lti ꝯueniebant illuc ad eū vt baptiʒarentur ab eo Unde circa p̄ns euangeliū vbi dicitur Tu quis es? Queritur quare iudei magis de Joanne q̄ꝫ de chriſto credebant. Reſpondit Chriſoſtomus ꝙ triplex fuit ratio Prima ratio eſt. quia ioh̄nes erat de magno genere. vtpote filiꝰ ʒacharie magni ſacerdotis. Et quia miraculoſe natus eſt de vtroqꝫ parente ſterili ⁊ ſene Chriſtus aūt vt ipſi credebant erat filius fabri. et cuiuſdā paupcule mulieris. et nō miraculoſe natus. qꝛ de iuuēcula. quāuis de ſene patre. Secunda ratio eſt. qꝛ Joannes in victu ⁊ veſtitu magis aſpam vitā q̄ꝫ chriſtus agere videbat Nā tunicā de pilis camelorū habebat. ⁊ ʒonā pellicean ad lumbos eius. et cibus eiꝰ locuſte et mel ſilueſtre. vt patʒ Mathei. iij. Chriſtus aūt ꝯmunibꝫ veſtibus induebatur. et cōmuni cibo vtebat. et cum hominibus in nuptijs et in cōuiuijs comederat. Tercia rō ē quia Joannes cōſortia hoīm deuitabat. et in deſerto morabat latitans ī antris et in ſpeluncis. donec ſpūſſanctus ei dixit vt exiret ad perhibenduʒ teſtimonium de chriſto Et tunc venit ad iordanem p̄dicans baptiſmū penitentie. vt patet Lu. iij. Chriſtus autem morabat cū hōibus ⁊ cōuerſabat cū pctōribꝫ et mādūcabat cū ipſis. vt ptʒ Mat. xi. Propterea ergo iudei ad ioannē legationē miſerūt. vt eū interrogarent an eēt chriſtꝰ Et reſpondit. quia non ſum ego chriſtus

turus eſt. qui ante me factus eſt. cuius ego nō ſum dignus vt ſoluam eiꝰ corrigiam calciamenti: Hec in bethania facta ſunt trans iordanem vbi erat Joannes baptiʒans

¶ Euangelium in gallicantu Natiuitatis chriſti

In illo tempore. Exijt edictum a ceſare Auguſto vt deſcriberetur vniuerſus orbis. Hec deſcriptio pri-

Xiijt edictum a cęſare auguſto. Lu. ij. Hiſtoria huiꝰ euangelij fac
ta eſt anno chriſti primo vſuali. xij kalendas ianuarij. feria quar/
ta luna. xxvij. indicione. iij. Ante inicium illiꝰ euāgelij ſcribit ſāctꝰ Lu
cas in precedēti capitulo ortum ſancti ioānis baptiſtę ſcilicz quomodo
nunciatꝰ eſt ꝑ angeluz gabrielez patri ſuo zacharię in templo ⁊ quomo
do natꝰ ē de ſterili matre. ⁊ quomodo in circūciſione vocatum ē nomē eiꝰ
ioānes. Et qūo ipſe puer creſcebat. quātum ad augmētum corꝑis. ⁊ con
fortabat̄ ſpū ſcz quantū ad augmentum grē ⁊ ꝟtutis. Et erat in deſerto
vſqz ad diem oſtēſionis ſuę ad iſrl'. Et deſcribit ortū ꝑcurſoris. Hic cō
ſequēter deſcribit ortum ſaluatoris dñi. Factum eſt autem ī dieb⁹ ill'(Ex

ma facta eſt a pręſide ſyrię cirino. Eti/
bāt omnes vt profiterentur ſinguli in
ſuam ciuitatem Aſcendit autem ⁊ io/
ſeph a galilea de ciuitate nazareth in iu
dęam ciuitatez dauid quę vocat̄ beth
leem. eo quod eſſet de domo ⁊ familia
dauid. vt profiteretur cum maria de/
ſponſata ſibi vxore pregnante Et factū
eſt dum eſſent ibi

iijt edictum a cęſare au
guſto) Lu. Hic oſten
ditur tempus natiui/
tatis chriſti. qui natꝰ
eſt īperāte cęſare octa
uiano qui nominatꝰ ē
auguſtus ab augendo
quia valde notibili/
ter auxit imperium ro
manum qui regnauit
quadraginta duobus
annis. et duodecim
annis ante natiuita/
tem chriſti. ⁊ poſt tan
ta fuit pax in toto orbe. v t. ad lrām videret̄ impletū. quod ꝑdixit Eſa.
ca. ij. Cōflabūt gladios ſuos ī vomeres. lāceas ſuas ī falces. Vñ etiā
ī pſ. lxxi. Orie͡t in dieb⁹ eiꝰ iuſticia ⁊ abundantia pacis. Jtē Eſa. ij. Nō
leuabit gens cōtra gētem gladiū Et ſic ī dieb⁹ cęſaris auguſti ōnib⁹ gē/
tibꝰ romano imꝑio ſubiectis fuit pax vniuerſal' in orbe. Jdeo mandauit
(vt deſcriberet̄ vniuerſus orbis) vt ꝑ hoc ſciret̄ qualiter terrę eſſēt popula
tę. ⁊ quāta tributa ſuę glorię poſſēt reddere. vt ſic tributis indebitis nō
ḡuarent̄. Et etiam ſciret̄ per quez modū ſingulę terrę a romano imperio
meliꝰ regerētur (Hęc deſcriptio ꝓma facta ē a ꝓſide ſirię cirino) Hūc em̄
cirinum cęſar auguſtꝰ prefecerat terrę ſirię ad ipſam regēdam. Et quia ſi
ria eſt ī medio terrę habitabilis. ⁊ ibi fuit iſta deſcꝓtio ꝓmo inchoata vt
inde denūciaret̄ fieri in alijs ꝓuincijs circulariter (⁊ ibāt omnes vt ꝓfite
rēt̄ ſinguli ī ciuitatē ſuā) ſcz vnde oriūdi erāt. Profitebātur autem dupli
citer ſe ſubiectos eſſe romano imꝑio ſcz ſcꝓto qꝛ nomina eoꝝ ſcribebātur
et facto. qꝛ ſoluebāt cenſum imꝑatori. ſcz vnum numnū argēteum valē
tez decem nūmos vſuales (Aſcēdit autem ⁊ ioſeph (ſcz vir. Marię a ga
lilea) qꝛ inferior erat ꝙ̄ iudea (de ciuitate nazareth) vbi chriſtus conceptꝰ
erat. et in qua Joſeph manebat (in iudęā ciuitatez dauid) id eſt in bethle
em quę dicit̄ ciuitas dauid. quia inde oriundꝰ fuit. i. Reg'. xvij (eo ꝙ eſſet
de domo ⁊ familia) id ē de genere (dauid vt ꝓfiteret̄ cū Maria ſibi ſpon/
ſata vxore pregnāte) ipſa em̄ erat de eadem tribu cuz ioſeph. ⁊ licz maria
nō fuiſſet obligata tanꝙ̄ pregnās illuc ire ꝓpter longitudinem vię. quia

nazareth diſtat a bethleẽ quaſi per tres dietas.tamẽ ꝓpter exemplū obe/
dientie cū ipſis mulieribus ire voluit Itẽ ex diuina diſpoſitiõe hoc fcūm
eſt.vt ſic chriſt⁹ naſceretur in bethlleẽ.ſicut pdictum fuit Michee.v.Et
tu bethleem terra iuda nequaꝙ̄ mīma eſt in.principib⁹ iuda.ex te em̄ ex/
iet dux qui regat populū meū iſrahel(ꝛ fcm̄ eſt dū eſſent ibi īpleti ſunt di
es eius vt pareret)ſcȝ nouē menſes impleti ſunt a die cōceptiōis chriſti(ꝛ
peperit filiū ſuū primogenitū)dꝛ aūt primogenitus.nō qꝛ poſt illū habu
it filios alios.ſed qꝛ ante illū filiū aliuȝ nō habuit.Quia ſicut añ partū
ita in partu.ꝛ poſt partū inuiolata ꝟgo permanſit Tunc impleta ē iſta
ꝓphetia Eſa.vij.Ec/

impleti ſunt dies vt pareret Et peperit filiū ſuū primogenitū ꝛ pannis eū in/ uoluit.ꝛ reclinauit euȝ in pſepio:quia non erat ei locus in diuerſorio.Et pa/ ſtores erant in regione eadē vigilantes ꝛ cuſtodientes vigilias noctis ſup gre gem ſuū Et ecce angelus domini ſtetit iuxta illos ꝛ claritas dei circūfulſit il/ los.ꝛ timuerunt timore magno. Et di

ce virgo cōcipiet ꝛ pa/
riet filiū Et ipa bea/
ta virgo maria mag/
nū gaudiuȝ habuit in
chriſti natiuitate.ꝛ h
ideo.quia ſine dolore.
ſine afflictiõe.ꝛ ſine d
bilitatione ſui genuit
filiū quē ſciuit eſſe deū
et hōiem.Nā ſicut vir
go cōcepit.ſic ꝛ ſine do
lore genuit(ꝛ pānis e/
um inuoluit) ſcȝ ꝑ ſe/
ipſam.Ly.ex quo patet falſitas q̄ ſcribitur in libro de infantia ſaluato/
ris ſ.ipam obſtetrices habuiſſe.que nō requirūtur niſi ꝓpter afflictioneȝ
matris in partu.que nō habuit locū in virgine puerpa.que pepit ſine do
lore ꝛ ſine debilitate(ꝛ reclinauit eū in pſepio).Ly. Ioſeph em̄ in itinere
adduxerat ſecuȝ aſinū ad portandū vxorē pregnantē ꝛ bouem ad venden
dū vt de pcio ſolueret expenſas in via Et illis duobus aīalib⁹ fecit pſepi
um iuxta ſe.in quo beata virgo maria reclinauit filiū natū.qd fuerat pdi
ctum Eſa.i.Cognouit bos poſſeſſorē ſuū ꝛ aſinus pſepe dñi ſui.Dicūt
em̄ quidaȝ ꝙ aſinus ꝛ bos genuflexerunt coram chriſto Abacuc.iij.In
medio duū aīalium cognoſceris.vñ Bern..O chriſtiane vide qual' p te
factus eſt chriſtus.qꝛ ſi rex.vbi aula regia?vbi throni ſublimitas?vbi cu
rie regalis frequentia?Ecce aula regia ſtabulū.throni ſublimitas pſepi
um.Curie regalis frequētia.bos et aſinus.(quia nō erat ei loc⁹ ī diuerſo
rio) Gor.hic repħendūtur chriſtianoꝝ delitie.diuitie.ꝛ honores h⁹ mun/
di Delitie in hoc ꝙ dei filius nō mollibus vel calidis pelliceis indut⁹ fu
it.ſed vilib⁹ pannis inuolut⁹ Honores in hoc ꝙ nō in palacio.ſȝ in pſe/
pio eum reclinauit mater ſua Diuitie.in hoc ꝙ locū nō habuit in diuer/
ſorio Vñ Bern.O homo qd ſollicitus es de regali palacio?Ecce rex tu
us iacet in pſepio.Quid cogitas de pcioſo indumēto?rex tuus induitur
vili pāniculo(Et paſtores erāt in regione eadē vigilantes ꝛ cuſtodiētes
vigilias noctis ſup gregē ſuum)ſcȝ inter hierl'm ꝛ bethleē.que ciuitates
diſtant ad duo miliaria abinuicē(ꝛ ecce angelus dñi ſtetit iuxta illos)ſcȝ
paratus ad reuelandū eis diuina(et claritas dei circūuulſit eos)nō tm̄ ex/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

terius in corpe.ſed etiā interius in mēte(et timuerūt timore magno).ex inſolita viſione Sed angelus dn̄i cōſolabatur eos dicēs(nolite timere)cuius cām ſubiungit(Ecce em̄ euāgelizo vobis gaudiū magnū quod erit om̄i populo)nō ſolū iudeoꝝ.ſed etiā gentiliū Gor.Et hoc gaudiū ē magnū ſcd̄m oēm dimenſionem.q2 altū.profundū.longū.⁊ latū.Altū.q2 eius altitudo attingit celum.vn̄ Bern̄.Magna eſt hodierna feſtiuitas celū replet anteq̄ terrā Profunduz.q2 eius profunditas penetrat infernū.ſcz vſq̄ ad ſcōs qui erant in limbo.Itē eius longitudo ꝓtendit a pn̄cipio mūdi vſq̄ ad finē mundi.Itē eius latitudo occupat orbez terrarū. Vn̄ hodie canit in p̄fatione miſſę ſecūdę.pfuſis gaudijs tot⁹ in orbe terraꝝ mūd⁹ exultat.

xit illis angelus Nolite timere Ecce ei euangelizo vobis gaudiū magnuz qd̄ erit omni populo Quia natus eſt nobꝭ hodie ſaluator.qui eſt chriſt⁹ dominus in ciuitate dauid Et hoc erit vobis ſignū Inuenietis infantem pannis īuolutum ⁊ poſitum in p̄ſepio. Et ſubito facta eſt cū angelo multitudo militię cęleſtis exercitus laudantiū deū ⁊ dicentium Gloria in altiſſimis deo Et in terra pax hominibus bonę voluntatis

(q̄a natus eſt nobis).ſ.hominib⁹ ⁊ angelis pariter.q2 conſortio hoīm reparanda eſt ruina angeloꝝ (hodie).ly.dicit hodie.q̄uis eſſet nox.q2 nox illa ex claritate diuina fuit ita illūinata.acſi eēt dies clariſſima.ſcd̄m qd̄ fuerat p̄dictū i p̄s.cxxvij.Et nox ſicut dies illuminabit(ſaluator qui eſt chriſtus dn̄s in ciuitate dauid).id eſt in bethleem(⁊ hoc erit vobis ſignū.inuenietis infantē pannis inuolutū)⁊ n̄ ſericis inuolutū(poſitū in p̄ſepio)nō in palacio(⁊ ſubito facta eſt cū āgelo)qui tanq̄ principalis inter alios nūciauerat chriſti natiuitatē(multitudo militię celeſtis)id eſt angeloꝝ.qui nomine militię deſignātur.q2 pro ſalute hoīz cū āgli demonib⁹ p̄liant Unde Apoca.xij.Michael ⁊ āgeli eius p̄liabant cum dracone(laudantiū dominum)de chriſti natiuitate (et dicentium.Gloria in excelſis deo)quia licz ei⁹ gloria vbiq̄ luceat.maxime tamen in excelſis.id eſt in celo empireo.vbi eſt omnium ſanctorum habitatio(Et in terra pax hominibus bonę voluntatis)Et notāter dicit.pax in terra.⁊ nō gloria.quia in terra eſt pax.et in celo gloria Annūciatur autem pax hominibus bonę voluntatis.quia regnuz dei tm̄ valet quantum habes Unde Remigius Si enī diuitias zachei nō habes.ſi deſunt tibi duo minuta viduę.ſi nec calicē aquę frigidę potes offerre.offer deo bonam voluntatē Unde Auguſtinus Coronat deus intus voluntatem.vbi non inuenit facultatem.Unde Chriſoſtomus.Dextera tua plena eſt muneribus.ſi fuerit plena bona voluntate.

Qꝫ multis miraculis fuit declarata chriſti natiuitas.

Natiuitas chriſti ſcd̃m Innocẽtiũ papã multis miraculis fuit decla/rata. Nam ipſa nocte obſcuritas noctis verſa eſt in diem. Item cũ tẽpe natiuitatis xp̃i ante ⁊ poſt fuiſſet pax in omnib9 terris ⁊ ꝓuincijs romani templũ pacis pulcerrimũ cõſtruxerũt. ⁊ cõſulẽtes apollinẽ deũ ſuũ ꝗ̃diu duraret tẽplũ hoc. Reſpõdit eis ꝗ̃diu ꝟgo non pariet his audi/tis dixerũt. templuꝫ pacis in eternum manet. Impoſſibile em̃ credebant virginẽ parere. Unde in forib9 templi ſcripſerũt. templũ pacis manet in eternuꝫ. Sed ipſa nocte ꝟgo peperit ⁊ tẽplũ fundit9 corruit. Itẽ ſecundum ꝓphetiam Hiere. ſignũ datũ eſt. quia oĩa idola corruerent quando virgo pareret.

¶ In diluculo Euangelium ſecunduꝫ Lucam. ij.

Nil. tẽ. Paſtores loq̃bant̃ ad inuicem Trãſea9 vſq3 bethleẽ ⁊ videa9 h ꝟbuꝫ

Et ꝓpter hoc ſa/cerdotes idolorũ imaginẽ virgĩs pueꝝ in gremio baiulãtem fecerũt. ⁊ in ſecreto loco templi ponentes adorauerũt. Item ex legenda lomberdica habetur quod ipſa die natiuitatis chriſti ſtatua romuli et omnia idola in diuerſ locis corruerũt. Itẽ ipſo die tres ſoles in oriente apparuerũt qui paulatĩ ĩ vnũ corp9 ſolare redacti ſũt. Itẽ Innocẽ. papa. dt ꝙ fõs a que in ipſa nocte in liquorẽ olei verſus eſt et tota die largiſſime manauit flu/ens vſque in tyberim. Sicut ſibylla ꝓphetauerat. ꝙ niſi erumperet fons olei nõ naſceret̃ ſaluator. Item Innocenti9 papa dicit ꝙ octauian9 imperator cum vniuerſum orbem iuriſdictõi romane ſubiugaret intantum ſenatui placuit vt eum ꝓ deo colere vellent. Ad illoruꝫ ergo inſtantiam ſibyllam ꝓphetiſſaꝫ cõſuluit. ſi maior eo aliquando naſceret̃. Cum ergo in die natalis chriſti ſibylla ĩ camera imperatoris orationibus ĩſiſteret in die media aureus circulus apparuit circa ſolem. ⁊ in medio circuli virgo pulcerrima pueruꝫ geſtans ĩ gremio. tũc hec ceſari oſtẽdit. Admirãs autem imperator audiuit vocem dicẽtem. Hec eſt ara celi. Dixitq3 ei ſi/bylla. Hic maior te eſt ipſum ꝓ deo adora. Eundemq3 locũ ĩ honorẽ beate marie virginis dedicauerũt. qui vſque hodie ſancta maria ara celi dicitur. Imperator igitur illi puero hoſtias optulit ⁊ ipſe deos ſuos de ce/tero colere recuſauit. Huic dicto cõcordant thimothe9 hiſtoriographus ⁊ oroſius pro magna parte. ¶ Circa preſens euãgeliũ vbi dicit̃. Annũcio vobis gaudium. Notãdum ꝙ magnuꝫ gaudium inſtat toti populo chriſtiano de natiuitate filij dei in humana natura in proximo tolerãda per quẽ natura humana eſt per omnia exaltata ⁊ omnib9 bonis repleta. Nat9 eſt em̃ filius dei cum ſacco pleno omnium gratiarum ⁊ virtutũ q̃s nobis gratias donauit ad Rho. viij. Quomodo etiaꝫ non omnia cum illo nobis donauit. ꝓpterea angelus dixit. Annũtio vobis gaudiũ magnum. quia natus eſt nobis ſaluator. Ubi ſciendum ꝙ primus homo ſc3 adam productus fuit ſine patre ⁊ matre. Secund9 homo ſc3 eua ꝓduc/ta fuit ex patre ſine matre. Omnes alij homines ex patre ⁊ matre. Re/ſtabat autẽ quart9 mod9 vt quis ꝓduceret̃ ex matre ſine patre. Sic chriſtus hodie natus eſt. Et in hac quarta generatione filij omnes in terrã

ſuam ſcȝ celeſtem hierl'm ꝑ chriſti meritū redierūt. Sicut in figura deus dixit abrahe. Gen̄. xxv. Generatiōe aūt quarta reuertentur

Poſtilla

Et factū eſt cū diſceſſiſſent angeli ab eis. Hec hiſtoria ſignaꝉ vt ſupra. Ante iniciū illius euāgelij ſcribit ſan. Lu. illud euangeliuȝ qđ hodie in nocte chriſti lectū eſt. ⁊ ſtatim poſt verba angeloꝝ laudantium deum ⁊ dicentiuȝ. Gloria in altiſſimis deo. ⁊ in terra pax hōibus bōe voluntatis. ſequitur hoc pn̄s euangeliū (Et factū eſt cum diſceſſiſſent angeli ab eis in celū. paſtores loq̄banꝉ adinuicē Tranſeamus vſqȝ bethleē)

quod factū eſt quod fecit dominus ⁊ oſtendit nobis Et venerūt feſtinantes ⁊ inuenerūt mariā ⁊ Joſeph ⁊ infantem poſitum in p̄ſepio Uidentes aūt ꝯgnouerunt de v̄bo qđ dictū eſt de puero h. Et oēs qui audierant mirati ſūt de his q̄ dicta ſunt a paſtoribus ad ipos Maria aūt ꝯſeruabat oīa verba hec conferens in corde ſuo. Et reuerſi ſunt paſtores glorificantes ⁊ laudantes deum in omnibus que audierant ⁊ viderant ſicut dictum eſt ad illos

Ly. Hic deſcribiꝉ paſtoꝝ deuotio. qꝛ ſtatiȝ poſt viſionem iſtā dimiſſo grege iuerūt ad videndū natum. Fcm̄ eſt poſtq̄ȝ angeli diſceſſiſſent ab eis. ſ. paſtoribus in celum. i. poſtq̄ȝ a ſpectibus paſtorum ſe abſtraxerunt aſcendentes in celum. (Paſtores loquebātur adinuicem) ſcȝ de chriſti natiuitate. Sicut ⁊ duo diſcipuli euntes in emaus de eius paſſione Luc̄. xxiiij. dicentes. (Trāſeam⁹ vſqȝ bethleem ⁊ videam⁹ hoc v̄bum). i. pueꝝ natū ꝑ verba angeli nobis ſignificatum (qđ fecit dominus ⁊ oſtendit nobis) ſcȝ ꝑ angelū. (⁊ venerūt feſtinantes) Ly. ex deſiderio videndi chriſtū. ⁊ vt citius redirent ad gregē quē ſine cuſtodia dimiſerant (⁊ inuenerunt Mariā ⁊ ioſeph ⁊ infantē). i. chriſtum (poſitū in p̄ſepio) ſicut angelus eis dixerat (vidētes aūt cognouerūt de verbo qđ dictū erat illis de puero hoc) quia nō ſolū fuerūt illuminati exterius. ſed etiaȝ interius de cognitione verbi. Et ſic per cognitionem humanitatis venerūt ad cognitionē deitatis. Nec ſunt ſcandalizati de tāta pauꝑtate. ſed ꝑamplius in fide roborati ſunt Et ceperunt p̄dicare marie ⁊ ioſeph. ⁊ cunctis aſtantibus illā quā viderāt claritatem. ⁊ ꝙ audierant angelicos hymnos (⁊ omnes qui audierant mirati ſunt de his q̄ dicebantur a paſtoribus ad illos) Glo. nō ſolum mirabanꝉ de incarnationis myſterio. ſed etiā de tanta paſtoꝝ atteſtatione quam ſimplices neſcirent fingere inauditā. ſed ſimplici facundia vera p̄dicarent (Maria aūt conſeruabat om̄ia verba hec) ſcȝ quicq̄d angelus ei retulerat gabriel. quicq̄d a paſtoribus audierat. quicquid experta fuerat (cōferens in corde ſuo) ly. Jlla collatio erat marie valde delectabilis ⁊ toti eccle vtilis. qꝛ ſ'm quod dicit Hierony. in ſermone de aſſumptiōe beate marie virginis Jpſa poſt aſcenſionem filij ſui remanſit ad tēpus in terris cum apoſtolis. vt eos plenius inſtrueret de verbo incarnato. de quo plenius erat edocta ꝑ ſpūȝ ſcm̄

Et omnia familiarius viderat ꝛ tractauerat vniuerſa. ꝓpter qꝺ meliꝰ exprimere poterat. qꝛ qꝺ melius nouimꝰ melius ꝓferimus (ꝛ reuerſi ſũt paſtores) ſcꝫ ad gregē ſuũ (glorificantes). ſ. corde (et laudãtes) ſcꝫ ore (deũ) de bñficio toti mũdo collato generaliter. ꝛ eis oſtenſo ſpēaliter. (in oībus q̃ audierant) ſcꝫ ab angelis (et viderãt) ſcꝫ ꝓpriȷs oculis ſuis (ſicut dictũ ē ad illos) ſcꝫ per ãgelum qui annũciauit eis natiuitatē chriſti

¶ In miſſa diei Euangelium ſcꝺꝫ Joannem pri.

In principio erat verbũ. ꝛ ꝟbum erat apud deum ꝛ deus erat verbuꝫ. hoc erat in principio apud deum. Oĩa ꝑ ip̃m facta ſunt. ꝛ ſine ip̃o factuꝫ eſt nihil Qꝺ factum ē in ipſo vita erat. ꝛ vita erat lux hoĩm. ꝛ lux in tenebꝛ lucet. ꝛ tenebꝛę eã nõ ꝯpꝛęhenderũt Fuit hõ miſſus a deo. cui nomē erat ioãnes

In pricipio erat ꝟbum. Joan. i. Tho. Jo. euangeliſta ꝑ ꝯtemplationē ceteris euangeliſtis altius eleuatus verſaꝶ principaliter circa ꝟbi diuinitateꝫ. cũ aliȷ p̃ncipaliter deſcribunt eꝰ humanitatē. Et p̃rio oſtendit ꝟbi excellentiam. ꝓut ꝯſiſtit in ſeipſo dicens (In pricipio erat verbuꝫ) vñ Augꝰ in prē erat filiꝰ vł i eternitate erat filiꝰ. vel in prē filius eiuſdeꝫ ſubſtantię cũ eo (et ꝟbũ erat apud deũ). i. coęternuꝫ et coęquale ip̃i (oĩa ꝑ ip̃m facta ſunt) Tho. oĩa viſibilia et inuiſibilia. ſp̃ualia. et corꝑalia (ſine ip̃o fcm̃ eſt nihil) Gor. nã p̄r ſine ꝟbo nihil fcit. vñ ꝺt. (et ſine ip̃o) ſpᵉ ꝟbo oĩa faciēte (fcm̃ eſt nihil) naturaliter ſubſiſtens ꝓpter pctm̃ qꝺ deficit ab ente. (qꝺ fcm̃ eſt in ip̃o). ſcꝫ verbo. i. incarnatio. paſſio. reſurrectio. et hmõi (vita erat). i. cã vitę nobis Jo. xi. Ego ſuꝫ reſurrectio ꝛ vita. Sic exponiꝶ ꝑ iiȷ Hilariũ (et vita erat lux hoĩm) ſcꝫ qꝛ hoĩes illuminat et videre facit. vñ in p̃s. iiȷ. Signatum eſt ſuper nos lumē vultus tui dñe. Unde Augꝰ. ſicut ei nõ vidꝫ oculus niſi a luce corꝑali illumineꝶ. ſic nõ videt intellectꝰ. niſi a lumine ſp̃uali illumineꝶ (et lux in tenebris lucet) cũ pctõres facit vera intelligere. (et tenebrę eam nõ ꝯpręhenderũt). i. infidelitatis tenebris obtenebrati ipſum nõ cognoſcũt (Fuit hõ miſſus a deo). Hic poniꝶ ꝯmendatio p̄curſoris. ſ. Joan. baptiſtę di. Malachię. iiȷ. Mat. xi. Mar. i. Ecce ego mitto angelum meũ añ faciē tuã. q̃ p̄ꝑabit viã tuã añ te (fuit hõ. ꝛc̃.) ſcꝫ ad baptiſandum et ad p̄dicandũ. vñ ea q̃ loquiꝶ. nõ loq̇ꝶ a ſeip̃o. ſꝫ ex deo q̇ eũ miſit. et ideo ꝟba eius ſunt recipienda q̃ſi ꝟba dei (cui nomen erat ioannes). Tho. Joannes interp̄tatur in q̊ eſt grã. et iõ cõpetebat ſibi hoc nomen. qꝛ in ip̃o maxime grã diuina abũdauit. vñ Lu. i. Sp̃ũ ſcõ replebiꝶ adhuc ex vtero mr̃is ſuę (hic venit in teſtimoniũ. vt teſtimoniũ perhiberet de lumine). i. de ieſu chriſto nato de virgine. ſicut radius naſcitur a ſole ſine aliqua eius corruptione vel diminutione. Officiũ ei eius fuit teſtificari de chriſto q̇ eſt vera lux. vt eius teſtimonio illuſtret. et ſic omēs in ip̃m crede

rent)ſcʒ in chriſtũ(ꝑ illũ).ſ.ioannẽ(nõ erat ille lux)ſʒ erat tãtũ teſtis illiꝰ
luminis. Vñ ſequit(ſʒ vt teſtimoniũ ꝑhiberet de lumine) .id eſt de incar
nata diuinitate(erat lux vera).i.naturalis fons totius lumĩs ꝑ eſſentiam
(q̃ illuminat oẽm hoĩem venientẽ in hunc mundũ) Ly.quãtum eſt in ſe.
qꝛ ſi aliq̃ nõ ſunt illuminati. hoc eſt ꝙ ſe ſubtrahũt ab influentia hꝰ lucꝫ
Vñ Chriſ. Paratus eſt illuminare.ſed nõ oẽs illuminant.qꝛ claudunt

Hic venit in teſtimonium. vt teſti//
monium perhiberet de lumine vt om//
nes crederent per illum. Non erat ille
lux. ſed vt teſtimonium perhiberet de
lumine. Erat lux vera. quę illumĩat
omnem hominem venientem in hunc
mundum In mundo erat. et mundus
per ipſum factus eſt. et mundus eum
non cognouit. In propria venit: et ſui
eum non receperunt . Quotquot au//
tem receperunt eum dedit eis poteſta//
tem filios dei fieri. his qui credunt in
nomine eiꝰ Qui non ex ſanguinibus.
neque ex volũtate carnis. neque ex vo
luntate viri. ſed ex deo nati ſunt. Et
verbum caro factum eſt. et habitauit
in nobis. et vidimus gloriam eiꝰ glo//

viam luminis. Exem
plum de ceco exñte in
ſole(in mũdo erat)ꝑ p̃/
ſentiaʒ diuinitatis.qꝛ
nõ eſt locus vbi nõ eſt
deus(et mũdus eũ nõ
cognouit)id eſt pecca/
tores mũdialiter viuẽ
tes(in ꝓpria venit)id ẽ
in mundũ qui ſuus ẽ.
vtpote ab eo factus
Beda. In mũdo erat
ꝑ diuinitatem In mũ
dũ venit ꝑ incarnatio
nem.venire quippe vł
abire eſt humanitatis
et manere diuinitatis.
Vñ ſenſus eſt venit.i.
viſibilis apparuit ꝑ ĩ
carnationẽ(et ſui eum
nõ receperũt)id ẽ iudęi
qui dicũtur ſui Quia
ſcd̃m carnem erat ex e
orũ genere.qꝛ de ſemĩe
dauid qui erat rex iſra
hel vſq; in ſempiternum.ſecundum illud Deuterono.xxvi. Elegit te do
minus in populum peculiarẽ(et ſui)id eſt iudęi (eum).ſcilicet conditorem
ſuum(non receperunt).ſcilicet per fidem.quia pauci de iudęis comparati
ue crediderunt chriſto Unde Eſaię.i. Filios enutriui et exaltaui.ipſi au
tẽ ſpreuerũt me(quotquot aũt receperũt eũ)Gor.ſiue iudęus.ſiue gentił.
ſiue nobilis.ſiue ignobilis.ſiue fœmĩa.ſiue maſculus . ſiue puer. ſiue ſe
nex(receperũt eũ)ꝑ fidẽ credendo(dedit eis ptãtẽ filios dei fieri).ꝑ gñatio
neʒ baptiſmi.q̇ nõ dat niſi ꝓfitẽtibꝫ fidẽ chriſti ꝑ ſe ſi ſunt adulti vel per
aliũ ſi ſunt ꝑuuli. Et in hoc notat magna charitas dei.i. Jo.iij. Uidete
q̃lẽ charitatẽ dedit nobꝫ pr̃ vt filij dei noĩemur et ſimꝰ Et inſuꝑ mag̃ vti
litas hoĩs. Unde Rho.viij. Si filij et heredes..heredes q̇dẽ dei.cohere/
des aũt chriſti Sʒ poſſʒ q̃ri q̇bus data fuit hęc ptãs Idcirco ſubdit
(his qui credũt)chriſtũ eẽ veꝝ deũ et veꝝ hõiem. Et iſtis data eſt ptãs ꝙ
ſint filij dei.quod autem iſta generatio ſpiritualis differt a carnali gene
ratione. Oſtendit ſanctꝰ Joannes euangeliſta (qui non ex ſanguini

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

bus. necꝫ ex voluntate carnis. necꝫ ex voluntate viri. ſex ex deo nati ſũt) Gor. q. d. hi ſunt filij dei. nõ qui generantur ex ꝯmixtione ſanguinũ viri ⁊ fœmine cõcupiſcentia vtriuſqꝫ mouẽte actũ generationis. ſcꝫ ꝑ gratiaꝫ adoptionis in baptiſmo. Vñ Joan. iij. Qđ natũ eſt ex carne caro eſt. et qđ natum eſt ex ſpũ. ſpũs eſt. (Et verbũ caro factũ eſt). i. deus hõ factus ẽ (⁊ habitauit in nobis) Tho. i. inter nos hoĩes (et vidim⁹ glãm eius). ſcꝫ in miraculis. ſicut eſt ſuſcitatio mortui. illuminatio ceci. ⁊ ſic de alijs. Et etiaꝫ viderũt ꝙ creature obediebant ei ad nutũ ſuũ ſicut dño ⁊ creatori. Vñ hoĩes in naui exeũtes cuꝫ apl'is qñ orta ẽ magna tempeſtas. dixerunt. vt habet Matthei. viij. Qualis ẽ hic qꝛ venti ⁊ mare obediunt ei? Sed poſſꝫ q̃ri qualem glãm. Rñdet euangeliſta (glãm q̃ſi vnigeniti a prẽ). nõ ſicut videmus glãm aliorꝫ ꝓphetarꝫ ⁊ ſcõrũ. ſed taleꝫ ⁊ tantã vt decet vnigenitũ. qꝛ chriſtus cõiter miracl'a faciebat ĩperando. vt pꝫ ex diſcurſu euangelij. ꝑ quod oſtendebat. ꝙ illa faciebat virtute ꝓpria. ſicut deus q̄ eſt oĩpotens. ꝓpter hoc dr Lu. vi. ꝙ virtus de illo exibat ⁊ ſanabat oĩes (plenũ grã) Tho. vt r̃mittat peccata (⁊ veritatis) vt ĩpleat ꝓmiſſa.

riam quaſi vnigeniti a prẽ. plenũ grã/tia et veritatis

¶ Dominica infra octauas natiuitat' domini.

In illo tempore Erat ioſeph ⁊ maria mater ieſu mirantes ſuꝑ his q̃ dicebantur de illo Et benedixit illis ſymeon. ⁊ dixit ad mariã matrẽ eius. Ecce poſitus eſt hic in ruinam. ⁊ in reſur/rectionẽ multorꝫ in iſrahel. ⁊ in ſignuꝫ cui contradicetur. Et tuam ipſius animam pertranſibit gladius vt reuelen/tur ex multis cordibus cogitationes. Et erat Anna prophetiſſa filia pha/

¶ Poſtilla

Erat ioſeph et maria mater ieſu ⁊c̃ Luc̃. ij. Hiſtoria hui⁹ euangelij fcã eſt Anno incarnationis chriſti primo. iiij. nonas Februarij. feria. v. luna. xi. indictione. quarta Ante iniciũ illius euangelij ſcribit ſãctus Lucas in eo. ca. ꝙ ſymeon accepit puerũ ieſum in vlnas ſuas ⁊ bñdixit deũ ⁊ dixit Nũc dimitt' ſeruũ tuũ dñe ſꝫ ṽbũ. t. in pace Qꝛ viderũt oculi mei ſalu. tuũ ⁊c̃. Tunc ſequitur euangeliũ hodiernũ. (Erat ioſeph ⁊ maria mater ieſu) Et hodiernũ euangeliũ factum eſt in die purificationis marie. ſcꝫ quadrageſimo die poſt natitatẽ chriſti. Et in h̊ euã. ponit parentum chriſti admiratio dicens (Erat ioſeph) qui erat pater putatiu⁹ chriſti. Lu iij. Et ipſe ieſus erat incipiens quaſi annorꝫ. xxx. vt putabatur filius Joſeph. vel quia nutrix pueri dicitur mater eius (et mater ieſu) ſcilicet virgo maria (mirantes ſuꝑ his que dicebantur de illo). tunc a ſymeone ⁊ ab anna vidua. ⁊ prius a paſtoribus in nocte chriſti. et etiam a regibus quos ſtella adduxit ad chriſtũ. xiij. die poſt natiuitatẽ xp̃i (⁊ bñdi

xit illis ſymeon et dixit ad mariã mrẽm eius)dixit aũt ad mariam mag
q̃z ad Joſeph.quia magis ꝑtinebat ad eã de puero.qꝛ ipa erat vera ma/
ter chꝛiſti(Ecce hic)id ẽ chꝛiſtus (poſitus eſt).i.a deo ſtatutus.(in ruinam
ꝛ reſurrectionẽ multoꝝ in iſrl')Gorra.in ruinã nõ credentiũ(et in reſurre/
ctionẽ multoꝝ)ſcz credentiũ Item in ruinã vitioꝝ.ꝛ in reſurrectionez v
tutum(ꝛ in ſignũ)Ly.ſ.fœderis inter hõies ꝛ deũ.(cui cõtradicetur)a ſa/
cerdotibus ꝛ legiſperitis ꝛ phariſeis ꝛ multis alijs q̃ negauerũt eũ eẽ ve/

nuel de tribu aſer Hec proceſſerat ĩ die
bus multis ꝛ vixerat cum viro ſuo an
nis ſeptẽ a virginitate ſua.ꝛ hec vidua
vſqꝫ ad annos octogintaquatuoꝛ.que
non diſcedebat de tẽplo ieiunijs ꝛ ob/
ſecrationibus ſeruiens nocte ac die. et
hec ipſa ſuperueniens confitebatur do
mino ꝛ loquebatur de illo omnibus q̃
expectabant redemptionem iſrahel.
Et vt perfecerunt omnia ſcd̃m legem
domini.reuerſi ſunt in galileam in ci/
uitatem ſuam nazareth. Puer autem

rum meſſiam ꝛ media
torẽ dei ꝛ hoĩm(ꝛ tuã
ipſius aĩam ꝑtranſi/
bit gladi⁹).i.doloꝛ do
minice paſſiõis.Nõ eĩ
potuit videre filiũ ſu/
um crucifigi ſine affe/
ctu doloris materni.
Damaſcen⁹ Doloꝛes
quos effugit maria ꝑi
ens.hos tꝑe paſſionis
chꝛiſti ſuſtinuit Ex
his patet ꝙ maius fu/
it martyꝛiuz btẽ ma/
rie virginis q̃z alioꝝ
ſanctoꝝ Unde Hie/
rony.in ſermone de aſ
ſumptiõe btẽ marie v
ginis dr.ꝙ qꝛ in parte ĩpaſſibili paſſa ẽ plus q̃z martyꝛ fuit. qꝛ alij mar/
tyꝛes paſſi ſunt in coꝛꝑe.iſta in coꝛde(vt reuelent ex multis coꝛdibus).i.ex
multoꝝ coꝛdibus cogitationes)q̃ prius occultabant Nã tꝑe paſſionis
chꝛiſti patuit malicia ſacerdotũ.odiũ iudeoꝛum.duricia ppl'i. incõſtãtia
pilati.auaricia iude.puſillanimitas petri ꝛ alioꝝ apoſtoloꝝ.ꝛ cõſtantia
fidei in maria virgine. Ly.licet btã virgo ex paſſione filij maxie afflicta
fuerit.tñ in fide imobilis ꝛ firmiter ſtetit Alij aũt apl'i ꝛ diſcipuli quan
tumlibet ſolidi dicuntur dubitaſſe.et circa hanc fidẽ fluctuationẽ diuerſa
rum cogitationuz habuiſſe vſqꝫ duz viderunt ipm a moꝛtuis reſurrexiſ/
ſe(et erat anna ꝓphetiſſa)qꝛ donuz ꝓphetie habuit (filia phanuel de tribu
aſer Goꝛ.qui fuit patriarcha ꝛ in numero duodecĩ patriarcharum octau⁹.
Et ſic cõmendatur ſancta anna a genere ꝛ nobilitate(hec)ſcz ãna.(ꝓceſſe
rat in dieb⁹ multis.ꝛ vixerat cuz viro ſuo annis ſeptẽ)ſcz nõ diuidẽdo car
nem ſuam cuz alio Unde Geñ.ij.Erunt duo in carne vna(a virginita/
te ſua)quia vſqꝫ ad matrimoniuz virginitatẽ ſuaz ſeruauit.(et hec vidua
erat vſque ad annos octogintaquatuoꝛ).Hic cõmendatur ꝙ tã longe tẽ
poꝛe in viduitate permanſit.ꝛ quãuis iuuenis fuit quãdo vir ſuus obijt
tñ alium virum nõ duxit(que nõ diſcedebat de tẽplo)Ly.nõ ꝙ ibi ſemꝑ
eſſet.ſz frequẽter Sic in cõgruo tꝑe ſollocite frequẽtanti ecclam .dr com
muni modo loquendi.talis eſt ſemꝑ in eccla(ieiunijs) quibus incentiuuz
carnis reprimitur(et obſecrationib⁹) id eſt ſacris oꝛõibus q̃b⁹ mens ĩ deuz

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

eleuatur (ſuiēs nocte ac die).i.valde frequēter (⁊ hec ipa hora ſuguenies) ſcʒ in die purificationis marie Ly.nō a caſu vel diſpoſitiōe hūana.ſʒ ſpiritusſci reuelatiōe.ſicut dictū eſt de ſymeone (ꝯfitebaẗ) ſcʒ grās agēs deo de tanto bn̄ficio (⁊ loquebatur de illo oībus qui expectabant redēptōem iſrahel).i.ppl'i iſrahelitici.annūcians eis natū eſſe ſaluatorē mūdi (⁊ vt ꝑfecerunt oīa ſm legē domini) ſcʒ Maria ⁊ Joſeph.ſcʒ nihil obmittētes q̄uis nō tenerētur (reuerſi ſunt in galileam in ciuitatem ſuam nazareth.

creſcebat ⁊ confortabatur plen⁹ ſapīa. et gratia dei erat in illo

¶ In octaua natiuitatis domini Euangelium ſcd̄m Lucam.ij.

In illo tempore Poſtq̄ conſummati ſunt dies octo vt circūciderētur puer vocatum eſt nomē eius ieſ⁹

Puer āt creſcebat).ſcʒ in corpe ſm q̄ hō.(⁊ ꝯfortabatur). augmēto roboris.quo ad corp⁹.(plenus ſapīa) q̄r in eo ſunt oēs theſauri ſapientie ⁊ ſcīe abſconditi (⁊ grā dei erat in illo) Ly.q̄r totā plenitudinē gratie habuit ab inſtanti ſue ꝯceptionis. Sed quantū ad oſtenſionem in effectu magis apparebat ſm q̄ ille in corpore creſcebat. Unde Theophilus dicit Si chriſtus a iuuentute oēm ſapīam ſuā demōſtraſſʒ viſum fuiſſet quaſi ꝓdigiū.q̄ creſcebat.nō ſic intelligendū eſt.q̄ quaſi aliquo tpe min⁹ habuiſſet de grā ⁊ ſapīa.⁊ poſtea hoꝝ recipit incrementum quia plenus fuit diuinitate ſapīa et ſcīa ab inſtanti ſue cōceptionis Dicitur aūt notanter.(creſcebat) id eſt creſcere videbatur.nunc minus.nunc magis ſuā ſapīam manifeſtans ⁊ grām Sicut ſol.q̄uis eiuſdē lucis et caloris ſit mane ſicut in meridie.tn̄ creſcere ⁊ augere dicitur. quo ad eos qui magis eius lucē ⁊ calorē percipiunt. Unde circa pn̄s euangeliū vbi dicitur Et tuā ipſius aīam ꝑtranſibit gladius..Sciendū q̄ gladi⁹ ſymeonis nouies ꝑtranſiuit aīam virginis Marie tpe paſſionis chriſti. Primo quādo audiuit eū captū ⁊ ligatū eſſe a iudeis.⁊ pn̄tatum prīo Anne Poſtmodū Caypħe Secūdo qn̄ in die paraſceues hora tercia vidit euʒ exire.crucē portantē inter duos latrones cōſputum.flagellatuʒ.⁊ coronatum vadentē ad locum paſſionis ⁊ mortis ſue feſtinanter. Tercio quando vidit eū exui nudū.et ſuꝑ crucē clauis affigi..Quarto qn̄ vidit eum in cruce eleuari ⁊ a ſacerdotibus iudeoꝝ ⁊ ab alijs p̄tereuntibus ei conuitia inferri dicentib⁹. Uach qui deſtruis tēplū dei ⁊ in triduo reedificas illud. Alios ſaluos fecit.ſeipm̄ nō pōt ſaluū facere.ſi filius dei eſt deſcendat nūc de cruce. Quito qn̄ audiuit eū petere bibere. ⁊ nō potuit habere hauſtū aq̄.ſʒ datū fuit ſibi vinū felle mixtū. Sexto qn̄ vidit eū p̄ maxio dolore lachrymātē ⁊ dicentē. De⁹ me⁹ d̄s meus vt q̄d me dereliquiſti? Septimo qn̄ p̄ mag̃ poena clamās in cruce voce mag̃ emiſit ſpm̄ Octauo qn̄ poſt ei⁹ mortē vidit cor ei⁹ lancea ꝑforari. Nono qn̄ corpus eius ē depoſitū de cruce tūc ieſuʒ chriſtū filiū ſuū in brachia ſua ſuſcepit.⁊ oſculata eſt vulnera eius

¶ Poſtilla.

Oſtq̄ cōſummati ſunt dies octo.Lu.ij.Quo die hoc euāgeliū fa/

ctũ ſit audit.q2 die octauo a natiuitate chriſti. Añ iniciũ illi⁹ euãge.ſcri. ſan. Lucas ꝙ reuerſi ſunt paſtores.ſ.poſtq̃ʒ inuenerũt Mariam ꞇ Joſeph.et infantẽ poſitũ in p̄ſepio gl'ificãtes ꞇ laudãtes deũ in oĩbus q̃ audierant ꞇ viderãt.ſicut ad illos eſt dictum ab angelis. Et tũc ſtatim ſeq̃tur illud euãgeliũ (Poſtq̃ʒ cõſummati ſunt dies octo) Gor. Hodiernum euãgeliuʒ eſt breuiſſimũ in lrã.ſʒ pfundiſſimũ ĩ ſn̄a. Cõi noie ꞇ vocabulo.vocatur feſtiuitas iſta nou⁹ ann⁹.ꞇ merito.q2 chriſtus q̃ nou⁹ hõ propter nos fcũs eſt.nouũ ſanguinẽ in ſua puericia hodie incepit effundere. qñ hodie circũciſus fuit. Sciendũ ꝙ hodie recolimus tria feſta q̃ tangũtur in euãgelio hodier. Primo octauã natiuitatis chriſti.et hoc exprimit

Quod vocatum eſt ab angelo priuſq̃ꝫ in vtero conciperetur

In epiphanię domini Euangelium ſcd̃m Mattheum. ij.

Um natus eſſet ieſus in bethleeʒ iudę in dieb9 herodis regis. Ecce magi ab oriẽte venerũt hieroſolymã di//

notãter cũ dr(Poſtq̃ꝫ cõſũmati ſunt dies octo).ſ.a natiuitate chriſti cõputando.ſcd̃o circumciſioneʒ chriſti cũ dr (vt circũcideret puer)ſic ei p̄ceptuʒ fuerat Geñ.xvij. Infans octo dierꝫ circũcidet ĩ vobis..Et maſcul⁹ cui⁹ p̄pucij caro circumciſa nõ fuerit pibit de popul' ſuis.q2 pactũ meũ irritũ fecit.ꞇ in nouo teſtamẽto baptizamur loco circumciſionis. Vñ chriſtus dicit in nouo teſtamẽto. Joan.iij. Niſi quis renatus fuerit ex aqua et ſpũ ſcõ nõ p̄t introire in regnũ celoꝝ.. Vñ Beda.ſup p̄nti euãgelio Illud qd̃ nũc facit baptiſmus.hoc tũc fecit circumciſio. Tercio ſalutiferi noĩs impoſitione cũ dicit (vocatũ eſt nomen eius ieſus quod vocatũ eſt ab angelo priuſquam in vtero)ſcʒ virginis (cõciperetur)vt patet. Lu.i.vocabis nomẽ eius ieſũ.ſil'iter angel⁹ dixit ad Joſeph.vt patet Mat.i.vocabis nomẽ eius ieſum.ipe ei ſaluũ faciet ppl'm ſuuʒ a peccatis eoꝝ. Q igritur ſi deus eſt ſaluator.quare tũc nõ oẽs hoĩes ſaluantur.rñdetur.ꝙ hoc nõ accidit ex ꝑte ieſu .ſed ex culpa ipius homĩs exemplum iſtius ponitur prius ſic.ſi quis ad oſtiũ vnius pulſet.et nõ ingrediatur.hoc nõ eſt culpa pulſantis.ſed nõ aperientis.ſic ſi ieſus ad oſtium cordis pulſet.et ſi nõ ingreditur nõ eſt culpa dei intrare volentis..ſed hoĩs additũ prohibentis. Unde Apocal'.iij .Ego ſto ad oſtiũ ꞇ pulſo ꞇc̃ Unde ſanctus Dionyſius.ꝙ enim ſol domum exiſtentem clauſam feneſtra nõ illuminat.nõ eſt culpa ſolis..ſed hominis feneſtram non aperientis. Tercium exemplũ ponit Anſelmus..Si enim porrigo tibi pomum et tu nõ accipis.quod non habes pomum non eſt culpa mei dantis..ſed tui non accipientis. Ideo dicitur ad Hebreos.duodecimo. Uidete ne quis deſit gratię dei ꞇc̃ Circa hoc euangelium vbi dicitur.. Uocatũ eſt nomen eius ieſus Notandũ ꝙ papa Joan.xxij.ſtatuit vt quicunque in miſſa quando nomen ieſus nominatur geniculatus fuerit. vel qui tũc tũdit pectus.vel inclinans facit reuerentiaʒ huic ſanctiſſimo nomĩ ieſu obtinet.xx.dies indulgentiaꝝ.put habetur publicũ inſtrumentũ litterę autẽ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ticę. Item notandũ ꝙ hodie ſm Auguſti. in ſermone de kal. Januarij Pagani olim maximuz habuerunt feſtuz in kal. Januarij Nam credi derunt quedaz deum eſſe ⁊ duas facies ei figurabãt vnã a pte ante in ſignũ futuri anni. ⁊ aliam a pte poſt in ſignũ pteriti anni Unde ⁊ qdam ſexus veſtes ſuas mutauerũt. alij faciem. alij pecudũ veſtes induerũt. alij canticis luxurioſis cecinerãt. alij auguria ſeruabant. alij menſas nocte parabant credentes ſatietatẽ venturã fructuũ. alij ſcrenas .i. iocalia tradiderunt amicis. hodie primo mane in ſignuz boni anni q̃ omnia p chriſto dimittere debem⁹. ⁊ ſimilia circa eccleſias ⁊ dei cultũ complere debemus

¶ Poſtilla.

Bi eſt qui natus eſt rex iudeorum. Mat. ij. Ante iniciũ illi⁹ euangelij ſcribit ſan. Mat. in pcedenti ca. ꝙ cũ eſſet deſpõſata mater ieſu maria ioſeph anteꝙ ↄuenirent inuẽta eſt in vtero hñs de ſpũſcõ Joſeph autẽ vir eius cũ eſſet iuſtus ⁊ nollet eã traducere. voluit occulte eã dimittere. Hec aũt eo cogitante angelus dñi i ſõno apparuit ei dicens. Joſeph fili dauid noli timere accipe mariã ↄiugẽ tuã. qđ eni i ea natuz eſt de ſpũſcõ eſt Pariet aũt filiuz ⁊ vocabis nom̄ eius ieſuz Ipſe eñ ſaluuz faciet pplm ſuũ a peccatꝫ eorum Tunc poſtmodũ ſequitur euãgeliuz hodiernũ. (Cũ ergo nat⁹ eſſet ieſus) ſupple dulcis ſaluator de maria virgine ſm humanitatem (in bethleem iudę) Gor. hoc dr̃ ad drãm alterius bethleem q̃ eſt in galilea in tribu zabulon. de qua habetur Joſuę. xix. (in diebus herodis). ſcꝫ aſcolonite. qui fuit gentilis ⁊ idume⁹. ⁊ primus rex alienigena in hierlm. ⁊ ſup pplm iudaicũ conſtitutus Pro quo ſciendũ ꝙ tres fuerunt herodes .ſ. aſcolonita. antipas. ⁊ agrippa. vꝰ Aſcolonita necat pueros Antipa ioãnem Agrippa iacobũ mittens in carcere petꝝ Item ſciendũ ꝙ tunc tẽporis natus eſt cũ primũ ablatum fuit regnum a iudeis. ⁊ qñ alienigena regnauit vt adimpleretur ꝓphetia iacob Geñ. xlix. Nõ auferet ſceptrum de iuda. nec dux de fœmore e⁹ donec veniat q̇ mittendus eſt. Et a tpe illo q̇ Jacob ꝓphetauerat ꝓphetiam illã fluxerunt. M. clv. anni (ecce magi ab oriente) q̇ dicũtur magi ꝓpter magnitudinem ſapię et ſcię (venerũt hieroſolymaz) ſm Glo. eo ꝙ crediderũt. qꝛ talis puer nõ niſi in vrbe regia naſci debuiſſet (dicentes vbi eſt q̇ natus ẽ rex iudeoꝝ) chriſtus rex iudeoruz eſt dictus. qꝛ ad ipos ſpẽaliter eſt miſſus. vt ptꝫ Mat. xv. Nõ ſum miſſ⁹ niſi ad oues que perierũt dom⁹ iſrl. Itẽ qꝛ cum eis nutrit⁹ ⁊ cõuerſatus eſt .ſ. in nazareth. vt habet Lu. iiij. Notandũ ꝙ ille titulus a trib⁹ regibus eſt hodie nũciatus ⁊ a pilato in die paraſceues confirmatus. qñ fecit

centes vbi eſt qui natus eſt rex iudeoꝝ. Uidimus eñ ſtellã eius in oriente ⁊ venimus adorare eum Audiens aũt herodes rex turbatus eſt ⁊ omnis hieroſolyma cum illo. ⁊ congregans omnes principes ſacerdotũ ⁊ ſcribas populi. ſciſcitabatur ab eis vbi chriſtus naſceretur. At illi dixerunt in bethleem iudę Sic enim ſcriptum eſt per prophetam

ſcribi titulū ⁊ cruci affigi Jeſ⁹ nazaren⁹ rex iudeoꝝ (vidim⁹ eīn ſtellā ei⁹ in oriēte ⁊ venim⁹ adorare eū) Vñ Aug⁹ di. Magi traditiōē balaā ſeq̄bātur q̇ dixit vt habeť Nume. xxiiij. Orieť ſtella ex iacob. ⁊ ſcōm Chriſ. Cū magi ſuꝑ mōtē qui dr̄ victorialis ꝯſiſterent ⁊ deū adorarent. ſtella ad inſtar pueri crucē in capite habētis eis apparuit ex cui⁹ aſpectu erant valde gauiſi vt ſuis tpib⁹ meruerūt videre ſtellam illā quā ꝓpheta balaā lōgis tpibus ante p̄dixerat. ⁊ ſtatim arripiētes iter ſtella antecebat eos ⁊ venerūt ad pueꝝ adorādū. ⁊ munera ei offerebāt ⁊ illa ſtella nō tm̄ i nocte. ſꝫ etiā in media die appa rebat. ⁊ ſol' radios vicit i claritate qđ nō ē ꝟtutis aliarū ſtellaꝝ. Fulgēti⁹. Puer nat⁹ nouā ſtellā fabricauit Sꝫ qūo in tredicīꝫ diebꝰ tā cito venerunt ab oriēte i hierl'ꝫ q̄ ē i media ꝑte mūdi ſita Rñdet remigi⁹ ꝙ puer ad quē ꝓperauerūt potuit eos tā i breui ſpacio tpis ad ſe reducere. Vñ Aug⁹. dt ꝙ tres magi iter vni⁹ anni i tredecim dieb⁹ peregerūt (audiēs aūt herodes rex) .ſ. regē natū iudeis de genere iudeorū cū ipſe eſſet idumeus ⁊ de alia gente (turbat⁹ eſt) timēs ne regno reuoluto ad iudeos ipſe expelleretur a regno ⁊ ſemē ei⁹ p⁹ ipm̄ p̄cideret. Jō ſꝫ Gre. ſuꝑ Mat. Codices q̇b⁹ genealogia iudoꝝ texiť cremauit (⁊ oīs hieroſolyma cum illo cā tioris ne rex nat⁹ regiones ⁊ ꝓpl'ꝫ vexaret ⁊ aggrauaret (et ꝯgregans oēs p̄ncipes ſacerdotū ⁊ ſcribas ꝓpli) q̇erāt legisdoctores (ſciſcitabať ab eis vbi xp̄s naſcereť. At illi) ſic̄ ꝑiti i lege (rn̄derūt i bethleeꝫ iudȩ. Sic eīſcp̄tū ē ꝑ ꝓpham Micheā. v. (Et tu bethleē t̄ra iuda neq̄q̄ꝫ mīma es i p̄ncipib⁹ iuda. ex te em̄ exiet dux q̇ regat ꝓpl'm meū iſrl') Vñ i pſ̄. xlvij. Jp̄e reget nos i ſecl'a. Vñ leo papa. Chriſt⁹ q̇ ſui formā acceperat ⁊ nō venit iudicare. ſed iudicari. bethleē p̄elegit natiuitati ⁊ hieroſolymā paſſioni (tūc herodes) Ly. cognito loco natiuitatis chriſti .ſ. ex iudeoꝝ reſpōſo (clam vocatis magis diligēter didicit ab eis tēp⁹ ſtellȩ q̄ apparuit eis) dt em̄ clā .i. occulte cū eſſꝫ alienigena nō ꝯfitebať de iudeis. ⁊ ideo voluit ſuū ꝯſiliū eos latere (⁊ mittēs illos i bethleē di. Jte ⁊ diligēter iterrogate de puero ⁊ cuꝫ īueneritis renūtiate mihi vt et ego veniēs adorē eū) Ly. Spōdet falſū obſequiū vt facili⁹ eos decipiat ⁊ ad redeūdū ad ipm̄ iducat. Rab Fixit ſe vultu ⁊ ꝟbis eū adorare velle quē iuidia cogitatiōe tractabat occidere (qui cuꝫ audiſſēt regē abierunt) recedentes de hieruſalē vt irēt ꝟſus bethleem (et ecce ſtella quam viderant in oriente antecedebat eos) Chriſoſtomus. ſuper Mattheum. Ex hoc oſtenditur quia cum ſtella duxiſſet magos in hieruſalem. abſcōdita eſt ab eis vt relicta ſtella cogereť de xp̄o

Et tu bethleem terra iuda nequaq̄ꝫ minima es i principib⁹ iuda. Ex te em̄ exiet dux qui regat popolū meum iſrael. Tunc herodes clam vocatis magis. diligēter didicit ab eis tempus ſtellȩ q̄ apparuit eis. Et mittens illos in bethleem dixit Jte et diligenter interrogate de puero. et cum inueneritis renūciate mihi vt et ego veniens adoreꝫ euꝫ

interrogare. vt ipi magi q̃ prius fuerāt cōmoti celesti signo. cōfirmarent ex dicto ꝓphetico. et ex doctoꝝ hebraicoꝝ rn̄so. ſicut iam ſupradictum eſt (vſq̧ dum veniēs ſtaret ſupra vbi erat puer. Stetit em̄ ſuꝑ caput pueri. quaſi di. hic eſt. vt qꝛ loquēdo mōſtrare nō poterat. ſtando mōſtraret (⁊ intrantes domū). i. diuerſoriū vbi puer natus fuerat (inuenerūt pueꝝ cū maria matre eius) pie credit̃ cū beata virgo añ diuerſoriū equitatū magnuȝ vidiſſet recepit pueꝝ de pſepio ſuꝑ gremiū. ⁊ in brachia ſua. vt ſic mrēm pueri oſtenderet. Rabanus Diuino aūt nutu factū eſt ꝙ abiret Joſeph

Qui cū audiſſent regem abierunt. Et ecce ſtella quam viderant in oriente antecedebat eos vſq̧ dum veniens ſtaret ſupra vbi erat puer. Uidentes aūt ſtellam gauiſi ſunt gaudio magno valde. Et intrantes domū inuenerūt pueruȝ cum Maria matre eius Et pcidentes adorauerunt eum Et apertis theſauris ſuis obtulerunt ei munera. auꝝ. thus et mirrhā. Et reſponſo accepto in ſomnis ne redirēt ad herodem. ꝑ aliā viam reuerſi ſunt in regionem ſuam

ne aliqua occaſio ſuſpitionis daret̃ gentibus (et pcidentes adorauerunt eū). Ly. ex q̊ patet ꝙ ꝯgnouerūt ipſius diuinitatē ꝑ diuinam reuelatiōem. Cū em̄ viderent pueꝝ pannis vilibꝫ inuolutum in gremio paupis matris poſitū. nullū regie dignitatꝭ humane hn̄tem ſignū. nō eſt veriſimile ꝙ talē reuerentiā ei exhibuiſſent. niſi aliquid ſupra hōiem cognouiſſent. Un̄ Chriſoſto⁹. Pueꝝ viderunt hōiem. ⁊ agnouerunt redēptorem illuminati in fide. credētes hunc puerū eſſe ſaluatorem mūdi quē q̃ſierant (et apertis theſauris ſuis obtulerunt ei munera. auꝝ. thus. et mirrham) Ly. iſta tria obtulit quilibet iſtorum. ſcȝ auꝝ ad ſuſtentationem paupis mr̄is ⁊ filij. thus contra fetorem loci. mirrham ad ꝯſolidanda mēbra pueri Item ꝑ auꝝ ſignificabāt regiam dignitatem. ꝑ mirrhaȝ hōis mortalitatem. qꝛ mirrha ſolēt inungi corpora mortuoꝝ. ꝑ thus ipſius diuinitatē. qꝛ thus ad honorē diuinuȝ concrematur. Item quia magi a puero habuerunt triplicē ſubſtantiā. ſ. corpus aīam. ⁊ res tꝑales. Fecerunt igit̃ homagiū regi puero nato de corpore. qꝛ pciderunt. In quo notat̃ eoꝝ magna humilitas. Et in hoc repr̄hēditur ſuꝑbia illoꝝ chriſtianoꝝ qui nō flectunt genua ſua in eleuatione corporꝭ chriſti in miſſa De aīa. qꝛ adorauerunt eū. in quo notat̃ eoꝝ fides De ſubſtantia tꝑali. qꝛ ei munera obtulerunt. Plus ei nō hȝ niſi corpus. animā. et tꝑalia. Sequit̃ (et rn̄ſo accepto) ſcȝ per angelū (ne redirent ad herodem. ꝑ aliam viā reuerſi ſunt in regioneȝ ſuā) Ly. ꝑ acto obſequio. quia deſcenderunt ad mare. ⁊ inde ꝑ nauem tranſfretantes abierunt in tharſuȝ Qđ cognoſcens herodes iratus poſtea naues tharſenſium incēdit. ſcđm quod fuit ibi ꝓphetatū per dauid in p̄s. xlvij In ſpū vehementi ꝯteres naues tharſis ¶ Unde circa pn̄s euangeliū vbi dicit̃. In diebꝫ herodꝭ regis. Hic queritur q̃re nō dixit. In diebus Octauiani ceſaris. Rn̄det̃

euangeliſta hoc dixit vt videatur impeta ꝓphetia Jacob. que habetur Gene. xlix. Nõ auferetur ſceptꝝ de iuda ꝛ dux ꝛ fœmore eius donec veniat qui mittendus eſt. ſꝫ iam ablatũ erat ſceptruꝫ de iuda. Quia herodes erat alienigena. ꝛ erat primus rex iudeoꝝ. ꝛ ſic euãgeliſta probat chriſtũ veniſſe ex triplici ꝓphetia Jacob qui ꝓphetauerat tempus chriſti. vt iam dictũ eſt. Et ex ꝓphetia Michee qui ꝓphetauit de loco. vt pꝫ hic in euãgelio. Et tu bethleem ꝛc. Et ex ꝓphetia Balaam qui prophetauit de ortu ſtelle. vt pꝫ Numeri. xxiiij. Orietur ſtella ex Jacob. Manifeſtũ eſt ergo chriſtũ natum eſſe cum omnes iſte tres ꝓphetie vno tempore ſint īplete.

¶ Poſtilla.

¶ Dominica infra octauam epiphaīe Euangelium ſcđm Lucam

In illo tp̄e Cum factus eſſet ieſus annoꝝ duodecim aſcendentibus illis hieroſolymã ſcđm cõſuetudinem diei feſti. conſummatiſq3 diebus cũ redirent. remanſit puer ieſus in hieruſalem. ꝛ non cognouerunt parentes eius Eſtimantes aũt illum eſſe in comitatu venerunt iter diei. ꝛ querebant eum inter cognatos ꝛ notos. ꝛ nõ inueniẽtes reuerſi ſunt in hieruſalem requirentes eum Et factum eſt poſt triduũ inuenerũt illum in templo ſedentem in medio doctorum audientẽ illos. ꝛ īterrogãteꝫ

Cum factus eſſet ieſus annorum duodecim. Lu. ij. Hiſtoria huius euangelij facta eſt anno chriſti. xij. xvij. kal. maij. feria quarta. lũa decima quinta. indictione. iiij. Cum euangelium Lucas nobꝭ declaraſſet q̃modo chriſtus fuit in templũ p̄ſentatus. ꝛ a ſymeone ꝛ ab anna vidua laudatus ſicut dictum eſt in p̄cedenti dominica. Et poſtq̃ declarauit quomodo chriſtus in egyptum portat⁹ fuit Et cum iam rediſſet de egypto poſt morteꝫ herodis. ꝛ fuiſſet iam quinq3 annis cũ parẽtib⁹ ſuis in nazareth. (Factum eſt autem ãno duodecimo. Aſcendentibus illis hieroſolymam ſcđm conſuetudinem diei feſti). iudei enim ter hẽbant ī anno p̄ceptũ eundi in hierl'm. in paſcha qḋ fuit feſtũ azimorũ. per hoc feſtum recolebant exitũ ꝛ liberationem de egypto Secũdo in penthecoſten. ꝑ qḋ recolebant memoriã legis date in q̃dragesima die ab exitu de egypto. Tercio in ſchenophegia. ſeu in feſto tabernaculoꝝ. ꝑ qḋ recolebãt quõ ꝑ. xl. annos in deſerto habitabant in tabernaculis In his feſtis q̄libꝫ vir tenebatᷣ ſe p̄ñtare in hierl'm cũ hoſtijs a deo determinatꝭ. de mulieribus nõ fuit p̄ceptũ. ſi tñ comitabantᷣ viros ſuos bonũ erat et laudabile. Sꝫ q̇ erãt valde remoti poterãt ſe ī duobꝫ feſtis excuſare. ſꝫ nõ de feſto paſche. niſi nccitate īfirmitatꝭ. Ḡ dt (aſcẽdẽtibꝫ ill') Jorda. ad lrãꝫ q3 galilea erat ī plão vbi nazareth fuit ſita. ī q̃ xp̃s fuit ãnũciat⁹ ꝛ educat⁹. hierl'ꝫ ãt erat ī mõtanis. ꝛ diſtat nazareth a hierl'ꝫ ꝑ tres dietas. Gre. oīs xp̄i actio ē nrã īſtructio. Ḡ xp̃s h̄ ī. xij. ãno fec̃ vt nob ex^m darꝫ vt libẽt

eccĩas viſitemus(Cõſummatiſcꝫ diebus)ſcꝫ octo ꝑtinentibꝫ ad ſolēnita
tem(cuꝫ redirēt)ſcꝫ maria ⁊ ioſeph(remanſit puer in hierl'm. ⁊ nõ ꝯgnoue
runt parentes eiꝰ).i.non aduerterũt ꝙ remaneret.hoc eſt ꝯtra illos q̇ ra/
ro manent in ecc̃ia vſcꝫ ad finem miſſę aut ſermonis. Sed diabolo inſti/
gante cito exeunt ⁊ in cimiterio vel foro ſtant.⁊ inutilibus ⁊ qñcꝫ noci/
uis ſermonibus ſe occupant.vt patꝫ Joan.viij.Qui ex deo eſt.verba dĩ
audit.ꝓpterea vos nõ
auditis.qꝛ ex deo non
eſtis(exiſtimãtes autē
illũ eſſe in comitatu).
Guill'.Filijs iſrl' ad fe
ſta ꝯfluentibꝫ..vel ad
ꝓpꝛia redeuntibꝫ mos
erat ſeorſuꝫ viros ⁊ ſe
orſum fœminas ince/
dere.Pueri cũ quoli/
bet parente indifferen/
ter ire poterant.⁊ ideo
maria putauit ieſũ eē
in comitatu viroꝝ cũ
ioſeph.⁊ ioſeph puta/
uit eũ eſſe in comitatu
mulierũ cũ maria.⁊ ſic perdiderũt ieſum(venerũt iter vnius diei)id ē in e/
adem die qua redierunt de hierl'm(⁊ q̃rebãt eũ)ſcꝫ ſecũda die(inter cogna
tos ⁊ notos.⁊ nõ inuenientes eũ.reuerſi ſunt)ſcꝫ tercia die(in hieruſalem
req̃rentes euꝫ.Et factũ eſt poſt triduuꝫ inuenerũt illũ in templo)Nõ i fo
ro necꝫ in ludo ſicut pueri iã ſolent inueniri.ſꝫ in tẽplo vbi domus orõis
eſt(ſedentē in medio doctoꝝ audientē illos ⁊ interrogantem eos).Ly.vt
melius poſſet oēs audire ⁊ melius cũ eis cõferre Hoc ē eñ ſapientis pri
mo audire ⁊ poſt interrogare(Stupebant aũt oēs qui eũ audiebant)id ē
valde mirabant(ſuꝑ prudentia ⁊ reſponſis eius)qꝛ alias inauditum fue/
rat ꝙ puer talis ętatis tã ſapiēter loq̃retur(⁊ vidētes)ſcꝫ maria ⁊ ioſeph
eũ in medio doctoꝝ(admirati ſunt.⁊ dixit mater eiꝰ ad eũ.Fili q̇d feciſti
nobis ſic?Ecce pater tuus)ſcꝫ putatiuꝰ vel nutritiuꝰ(⁊ ego dolentes q̃/
rebamus te)Hic inſtruũtur parētes qualiter ſe in correctiōe debeãt hrē
ad filios vt ꝯtumelioſis ⁊ maledicis nõ cõturbent pueros ſuos Corri/
piendi eñ ſunt prio cum benignitate.⁊ ſi nõ iuuat.tũc cum virga aſpera
Ut patet Prouer.xxiij.Noli ſubtrahere puero diſciplinã.ſi eñ ꝑcuſſeris
eum virga nõ morietur.⁊ aĩam eius de inferno liberabis Notandum ꝙ
nunq̃ꝫ legitur in euangelijs ioſeph ieſu locutũ fuiſſe.ſꝫ hoc ſemꝑ virgini
Marię dimittebat.qꝛ ad ipam tc̃ꝫ ad verã mrēꝫ ꝑtinebat.Itē hic q̃rit
q̃re ioſeph dr̃ pr̃ ieſu.cum nõ genuerit eũ Dicendũ ꝙ dicebatur pr̃ eiꝰ ꝓp
ter tria Primo ꝓpter hoĩm opinionē.vt pꝫ Lu.iij vt putabatur filiꝰ Jo
ſeph Scd̃o ꝓpter eius nutritionē.Quia ſm Origi.ſic appellabatur Jo
ſeph.ſ.pater ieſu.qꝛ nutritius eius fuit Tercio ꝓpter cõiugalē deſponſa/
tionē.ſ.Joſeph ⁊ Marię Nã ſm Auguſti.Multo ꝯuenientiꝰ chriſtꝰ

eos Stupebant aũt omnes qui eũ au
diebant ſuꝑ prudentia ⁊ reſponſis eiꝰ
Et videntes ãmirati ſunt Et dixit ma/
ter eius ad eũ.Fili quid feciſti nobꝭ ſic?
Ecce pater tuus ⁊ ego dolentes q̃reba
mus te. Et ait ad illos.quid eſt qđ me
querebatis?.Neſcitis.qꝛ in his q̄ pr̃is
mei ſunt oportet me eſſe Et ipſi non in
tellexerunt verbũ quod locutꝰ eſt ad il
los Et deſcendit cũ eis.⁊ venit in naza
reth Et erat ſubditus illis Et mater eꝰ

dicit filius Joſeph q̄ſ ſi eſſet aliunde adoptatus. Itē quare virgo maria ꝓpoſuit ioſeph an̄ ſe dicens. Pater tuus ⁊ ego dolentes q̄rebamus te. cū tn̄ ſit mater dei ⁊ regina celi. Rn̄detur p̄io ꝓpter humilitatē quā hēbat excellentiſſimā. Secundo vt exēplū daret alijs mulierib⁹ honorādi viroſ ſuos (et ait ad illos Quid eſt q̄ me q̄rebatis?) ſcʒ inter ꝯſāguineos ⁊ notos (neſciebatis q̄r in his q̄ p̄ris mei ſunt) ſp̄c celeſtis (oportet me eē) quia aliū p̄rēm nō habeo. Orig. in celis ſine mrē (⁊ ipſi nō intellexerūt v̄bum qđ loquebatur) Ly. quia adhuc nō erant aſſueti talia audire ab eo (⁊ deſcendit cū eis ⁊ veīt nazareth) ad coꝝ ꝯſolatiōnē (⁊ erat ibi ſubditus illis) ad nrām inſtructiōem (⁊ mater e⁹ cōſeruabat oīa verba hec ꝯferēs ī corde ſuo) ōnia ei que vidit l' audiuit a chriſto fieri q̄rum tūc plenā cognitionem nō hēbat meōriter tenuit. Unde Beda Virgo maria q̄ nō intellexit. ſiue q̄ nōdū intelligere potuit. ponit oīa in corde ſuo q̄ſi ruminanda ⁊ diligētius ſcrutanda recondebat Hoc eſt contra nos obliuioſos qui nec aliquid quod de deo ⁊ ſalute aīaꝝ noſtraꝝ audiuimus. memoriter retinem⁹. Sʒ ſumus ſicut vas cōfractū. quod nihil pōt cōtinere Un̄ Eccī. xxi. Cor fatui quaſi vas cōfractū omnē ſapientiā nō tenebit (ieſus aūt ꝓficiebat etate) Gor. quo ad corporis incrementū. ſcʒ de infantia ad pueritiā. de puericia ad iuuentutē (et ſapīa ⁊ grā) Ly. nō quantū ad rē. ſed quantū ad oſtēſionē in effectu. inquantū ſapiam ſuaʒ. nō tm̄ humanā. ſed etiā diuinam magis oſtēdebat ſm ſuū beneplacitū. ⁊ prout nrē ſaluti expediebat (apđ deū et apud hōies). i. deo ad laudē. ⁊ hominibus ad ſalutē ꝓficiebat

ꝯſeruabat oīa verba hec ꝯferēs ī corde ſuo. ⁊ ieſus ꝓficiebat etate et ſapientia et gratia apud deum ⁊ homines

¶ Dominica prima poſt octauas epiphanie Euangelium ſcđm Joā. ij.

In illo tem. Nuptie facte ſunt in chana galilee. et erat mater ieſu ibi. vocatus eſt āt ieſus ⁊ diſcipl'i ei⁹ ad nuptias Et deficiente vino. đt mr̄ ieſu ad eū: vinum nō habent Et dicit ei ieſus Quid mihi ⁊ tibi eſt mulier? Non

¶ Poſtilla.

Uptie facte ſunt in chana galilee. Jo. ij. Miraculū iſtud dn̄s ieſus fecit Anno eius. xxxi. octauo idus Januarij. luna. xv. feria ſecunda indictione. iiij. Ante iniciū illius euangelij ſcribit ſcūs Joan. de vocatione diſcipuloꝝ chriſti. tunc dicit eis. Amen amen dico vobis. videbitis celum apertū ⁊ angelos dei deſcendentes ⁊ aſcendentes ſup filiū hominis Tūc ſequit̄ euan. hodiernū (Nuptie facte ſūt in chana galilee) Gor. chana eſt nomē ville. in qua ſūt facte nuptie in ꝓuintia galilee. Et iſta villa diſtat a hierl'm q̄ſi trib⁹ diebus Et iſte nuptie facte ſunt eadē die q̄ chriſtus baptizatus eſt reuoluto vno āno (⁊ erat mater ieſu ibi) Nō đr q̄ fuerit vocata q̄r rōe ꝯſāguitatꝭ venerat tāq̄ʒ officioſa Sic etꝭ alias ī mōtana ad elizabet ad ſuiēdū ei Lu. i. Rōe h⁹ etiā vocat⁹ fuit dn̄s ieſ⁹ cū diſci

pulis ſuis. Chriſ Uocatus eſt ieſus ad nuptias non vt aliquis magnꝰ ſed vt conſanguineus. ⁊ ipſe vt humilis non reſpuit. ſed venit. Sed quo modo vocati ſunt ieſus ⁊ mater eius ⁊ diſcipuli ad nuptias cū eſſent pauperes quales nō ſolent ad conuiuia vocari. Reſpōdet ꝙ ſpōſus ⁊ ſponſa paupes fuerūt. ⁊ ideo pauperes īvitabāt. Chriſtꝰ aūt nuptijs intereſſe voluit. vt nuptias approbaret ⁊ errorē eoꝝ excluderet q̇ nuptias dānāt Unde Beda. Si thoro īmaculato ⁊ nuptijs debita caſtitate celebratis culpa ineſſet. nequaꝙ̄ dn̄s ieſus ad has venire voluiſſet. Un̄. i. Coꝝ. vij. Non peccat mulier ſi nubat. ſi vxorē accepiſti non peccaſti. ſi nupſerit ꝟgo nō peccat (⁊ defitiē te vino) ī ip̄o conuiuio qd̄ ē ſignū pauptatis (dt mater ieſu ad eū. Uinū nō hn̄t). ſ. miniſtri ad ꝓpinādū (⁊ dt ei ieſꝰ. q̇d mihi et tibi ē mulier). Tho. q. d. defectꝰ iſte nō ptinz ad me vel ad te. ſed ad illos q̊ꝝ ſūt nuptie (nōdū venit hora mea) Chriſ. q. d. q̇d rogas ⁊ petis vt faciā miraculū āteꝙ̄ ſit hora ꝯueniēs ad h̄. Licz eīm vinū deficeret nōduz tn̄ defectꝰ vini erat ōnibꝫ māifeſtꝰ. Chriſtꝰ aūt volebat vt omnes prius ſcirēt defectuz. vt ſic poſtea miraculū eſſz omnibꝫ certū ⁊ māifeſtū (dt mater ieſu miſtris) i. ſeruitoribꝫ cōuiuij (qd̄cūꝙ̄ dixerit vobis facite) Tho. credēduz ē ꝙ beata ꝟgo nunꝙ̄ aliq̇d petijt a filio ꝙ ipſe non fecerit Et nota licet aliquātulū dure videret matri r̄ndere. ipſa tamen firmiſſime ſciuit eū factuꝝ qd̄ petiuerat. Et ideo dixit miſtris. quodcūꝙ̄ dixerit vobis facite (erāt aūt ibi). ſ. in domo cōuiuij (lapidee hydrie ſex poſite ſecūdū purificatiōez iudeoꝝ). vt pz Marci. vij. phariſei ⁊ oēs iudei niſi crebro lauēt manꝰ nō mādúcāt panem (capientes) id eſt capere valentes. ſingule metretas) id eſt mēſuras (binas vel ternas. dicit eis) id ē miniſtris (ieſus) rogatus a matre (Jmplete hydrias aqua ⁊ impleuerunt eas vſꝙ̄ ad ſummuz) vt nihil vacuitatis remaneret (⁊ dicit ei ieſus) Tho. iam facta tranſmutatione cuius omnipotentia iam aquam in vinum conuerterat. Ergo poteſt ſimiliter panē in corpus ⁊ vinū in ſanguinez trāſmutare (Haurite nūc ⁊ ferte architriclino) Un̄ chriſoſtomꝰ. Architriclinꝰ dicitur q̄ſi ordinator vel diſpēſator in cōuiuio (⁊ tulerūt). ſm imperiū dn̄i nr̄i ieſu xp̄i. Et notādum ꝙ miſtri obediētes fuerūt in fundēdo ⁊ ī hauriēdo ⁊ ī deferēdo (vt aūt guſtauit architriclinꝰ aquaz vinum factum ⁊ non ſciebat vn̄ eſſz. miſtri autē ſciebāt q̇ hauſerāt aquam vocat ſpōſum architriclinus ⁊ dicit ei. ōnis homo primū). i. in p̄ncipio cōuiuij. (bonū vinuz ponit in menſa (⁊ cū inebriati fuerit) cibo ⁊ potu boni vini (tūc id qd̄ deterius eſt) id eſt minus bonum (tu autez ſeruaſti bonū vinum vſque ad huc īmo optimū Et ſicut Chriſ dt. h̄ ē generale ī ōnibꝰ miraculis qd̄ ſēp ad

dū venit hora mea. Dicit matˀ eiꝰ miniſtris Qd̄cūꝙ̄ dixerit vob̄ facite. Erāt āt ibi lapidee hidrie ſex poſite ſm purificatiōez iudeoꝝ capiētes ſigl'e metretas binas l' t'nas dt eis ieſꝰ Jmplete hidrias aq̄. ⁊ ipleuerūt eas vſꝙ̄ ad ſūmū. ⁊ dt eis ieſꝰ haurite nūc ⁊ ferte architriclino. et tulerunt: vt autē guſtauit ar-

nobilius terminatur quam natura poſſit. nunquam natura fecit ita bo/num vinum ſicut illud fuit. Nunquam aliquis piſtoꝛ ita bonum panez fecit ſicut quando chꝛiſtus panes multiplicauit. vñ ꝓpter hoc qui come/derunt de panibns iſtis voluerunt eum facere regem. Joā. vi. Item na/tura nunquam potuit dare ita claꝝ ⁊ a cutū viſū ſicut ipē xp̄s dedit cęco nato. Joā. ix. (Hoc initium ſignoꝝ fecit ieſꝰ ī chana galilee ⁊ manifeſtauit gloriā ſuam (Glo. .i. latentem diuinitatē rōne edificatiōīs diſcipuloꝝ. Vñ ſubdit (et crediderūt in eum diſcipuli eiꝰ) id eſt firmiꝰ crediderūt q̄ꝛ viſo miraculo roboꝛati ſūt ī fide ampliꝰ ⁊ in amore eiꝰ. Ubi notādū ꝙ ſāctꝰ Tho. de a q̄no ī tercia parte ſummę. q. xliij. di. ꝙ dñs āte illud miraculū cōuertionis aquę in vinum nullū aliud fecit ī humana natura. ⁊ idō libellus de īfātia ſaluatoris contrarium huius dicens reprobatus eſt tanquam ab hereticis cō/fectus. vt ptz in decreto gelaſij. Unde circa pñs euangelium vbi dicitur. nuptię facta ſunt in chanę ⁊c. Querit quid efficit matrimoniuz. Reſpondet Hugo de prato cōſēſus exp̄ſſus volūtariꝰ ⁊ nō fictꝰ l' coactꝰ de v̄bis de pñti efficit matrimoniū. Carnis autē copula ipſuz cōſummat. Alia autem q̄ precedūt vt ꝓmiſſio de accipiēdo ſunt ſpōſalia nec efficiūt mr̄i/moniū. ſil'r q̄ comitant vt miſſio annuli q̄ eſt ſignū mr̄imonij ⁊ īſtrumē tū. Et oīa alia q̄ obſeruāt in mr̄imonio ſunt q̄dā ſolēnitates mr̄imonij nō ꝙ efficiūt mr̄imoniū. Cōſēſus āt ille ē ī cohabitationē ꝑpetuā ⁊ ī copulā carnalē. Itē notādum ꝙ inter xp̄ianū ⁊ quācūqꝫ aliam ꝑſonā non baptizatā nō poteſt eſſe cōiugiū cum baptiſmꝰ ſit ianua oīz ſacramētoꝝ. ſil'r ſi aliq̄s īfidelis cōuertit ad fidez. ⁊ eiꝰ vxoꝛ nollet cōuerti p̄t accipere aliam vxoꝛē. Et ſil'e eſt de vxoꝛe. q̄ꝛ non eſt cōuentio lucis ad tenebras. neque chꝛiſti ad belial. vt dicit Apl's. ij. ad Coꝛi. vi. Itez qñ quis timoꝛe coactus accepit aliquam. Si em̄ poſtea qñ eſt in loco tuto nō ꝯſentit p̄t eam dimittere q̄ꝛ mr̄imonia debent eſſe libera ⁊c. Item notādū quod ph's ipolitias d̄r Mas nō deber ꝯtrecihere añ. xxvij. ānū. alias fetꝰ ipſi cit q̄a mas ⁊ feia tūc nō creſcūt. opoꝛtz tamē ⁊ p̄ueniri pñt prefata tem/poꝛa aliquādo ꝓpter incōtinentiam

chitriclinus aquam vinum factum et non ſciebat vnde eſſet. miniſtri autem ſciebant qui hauſerant aquam vocat ſponſuz architriclinus et dicit ei. Omnis homo pꝛimum bonum vinum ponit ⁊. cum inebꝛitati fuerint tunc id qđ deterius eſt. Tu autez ſeruaſti bonum vinum. vſque ad huc. Hoc fecit iniciuz ſignorū Jeſus in chana galilee ⁊ manifeſtauit gloriam ſuam. Et crediderūt in eum diſcipuli eius.

Dñica ſecūda poſt octauas epiphanię

¶ Poſtilla.

Um deſcēdiſſet ieſus de monte ⁊c. Mt. viij. Mar. i. Lu. v. Hiſtoꝛia huius euangelij fcā ē āno chꝛiſti xxxi. ij. idus Julij. feria. v. luna. xvi indictione quarta. Gloſa. poſtquam dominus docuerat diſci

pulos in monte deſcendit in vallē vt turbas doceret ⁊ ſanaret turbarum infirmos q̄ ſequebanẗ eū. Diſcipulis eñ tanq̃ ꝑfectioribus ſermonez fecit in monte. turbis aūt tanq̃z imꝑfectis in valle p̄dicauit. ⁊ ſꝫm Haymonem. exēplo chriſti debent facere p̄dicatores vt in p̄dicatione ſua habeāt ſmonē ꝑpatum. ⁊ ſicut ſciunt vnūquēq̃ capere poſſe. ita ⁊ verbū dei annuncient. Unde etiaz Grego. ſꝫm capacitatem auditoꝝ formādus eſt ſermo doctoris (ſecute ſunt eū turbe) Goꝛ. ꝓpter quaꝝ ſeq̄lam ⁊ edificatiōez mouebatur ad faciendū miracula (ecce leproſus veniens) ſcꝫ cū fide cordꝫ (⁊ adorans eū) cū hūilitate corporis. vñ Mar. i. dr. genuflexit. Lu. v. dicitur. pcidit in faciē q̄ oīa hūilitatem indicant. Orig. habuit enim tria iſte leproſus in ſe. q̄ quicunq̃ habuerit ī ſe. nihil a deo ſibi negatur. Primū eſt fides qd̄ tāgitur cū dicitur. Adorabat eū. Vñ Jacobi. i. Poſtulet aūt in fide nihil heſitans ⁊ dabiẗ ei Secūdum eſt humilitas quod notaẗ cum dicitur. pcidit in faciem

Euangelium ſcd̄m Mat. viij.

In illo tp̄e Cum deſcendiſſet ieſꝰ de monte ſecute ſunt euz turbe mlte. Et ecce leproſus veniens adorabat euz dicēs. Domine ſi vis potes me mūdare. Et extendens ieſus manum tetigit eum dicens Uolo mūdare Et con

Unde Ecci. xxxv. Orō humilitatꝫ celos penetret Terciū eſt d̄uota orō. qd̄ notaẗ cuz dr. Dñe ſi vis potes me mūdare. Hic eſt ꝯſiderandū q̃ ſapienter ſe habuit ille leproſus tūc p̄io ad fidē cōuerſus. Nō eñ deſiderauit ſanitatē corꝑis. niſi inquātū illa eſſet aīme ſalus. Et ideo nō orauit vt dñs eū ſanaret. ſed illius voluntati ꝯmiſit an eū ſanare vellet. q̇ ſolus nouit. q̇d ſue cōgrueret ſaluti A quo leproſo adhuc in fide neophico nos a puericia in fide chriſti nutriti exemplū recipere debemus. vt bona fortune. bona nature. ⁊ quecunq̃ terrena q̇bus contingit bñ ⁊ male vti nō petamꝰ a deo. nec ea q̄ramus niſi inquantū neccāria ſunt ſuſtentationi noſtre ⁊ expedientia nr̄e ſaluti Nihil eñ nobꝫ bonum eſt. niſi noſtra fœlicitas eterna. ⁊ ea que nobis ad iſtā conſequēdam ꝓficiunt. ſiue proſpera. ſiue aduerſa (⁊ extendens ieſus manū tetigit eum dicens Uolo mūdare) Unde Damaſce. Humanitas chriſti erat organuz ⁊ inſtrumentū diuinitatis. Et ideo ſicut artifex mediante inſtrumēto opatur. ſic v̄tus diuīa in chriſto ꝑ applicationē hūanitatis a qua miracl'a fiebāt q̄nq̃. ſic hūc lepſū tāgēdo ſanauit (⁊ ꝯfeſtī mūdata ē lep̄ eiꝰ) ſcꝫ totaliter nō tm̄ diminuta. Unde in p̄s. cxlviij. Ipe dixit et fcā ſunt Unde Augꝰ. dr. q̃ nō ſtatim poſt deſcenſum de mōte fecit hoc miraculū Sed poſtq̄z ſermonē in loco cāpeſtri fecit turbis. ſicut dr Lu. v. Chriſoſt. ſermonē īmediate. pcedit ad miracula vt verbis p̄cedentibꝫ autoritatē p̄ſtaret vt mirabilis in verbis. mirabilior in ope (⁊ ait illi ieſus. vide nemini dixeris) ſcꝫ miraculū quod fcm̄ eſt Chriſᵗ. In his verbis docet nos nō eē vane gl'ioſos. ⁊ ſi aliqd̄ bonū circa nos ē. nō nobis ſꝫ d̄o aſſcribere debēmꝰ. vñ p̄s. cxiij. Nō nob dñe nō nob. ſꝫ noī tuo da gl'az (Sꝫ vade oñde te ſacer. ⁊c.) Leui. xiiij. ſ. duos paſſeres offerebat ꝑ emūdatiōe ſua vnꝰ eoꝝ occidebaẗ. ⁊ alt' ī ſāguīe illiꝰ ītigebaẗ ⁊ ſic dimiſſꝰ euolauit (ī teſtioniū

illis).i.vt illoꝝ teſtimonio ſanus habearis Quare chriſtus leproſum ſa
natum miſit ad ſacerdotes Rñſio ſecundum Gorrã. Prio propter legis
approbationem. Secundo ꝓpter miraculi cõfirmatiõem ſcilicet vt teſtes
eſſent miraculi Tercio.propter eorum vtilitatem .vt videntes crederent ⁊
ſaluarentur Quarto propter eruditionem noſtram vt nos etiam ſacerdo
tes honoremus Quinto in exemplum peccatoribus qui ſunt lepra pecca
ti ĩfecti.q̄bus di.(Jte)
id ē nõſtate(oſtēdite).
nõ o ccultate.(vos)nõ
alios(ſacerdotibꝰ)qui
hñt ptãtem remittẽdi
pctã.vt patz Joãnis.
xx. Accipite ſpm̃ ſcm̃
quoꝝ remiſeritis pctã
remittuntur eis (Cũ
autẽ introiſſet caphar
naum acceſſit ad eum
cẽturio) .i.q̄dã gẽtilis
q̄ habebat hoĩes in ar
mis ſub ſe ad cuſtodiã
ipſius galileę. tũc em̃
terra iudeoꝝ ſubiecta
erat rhomanis a q̄bꝰ
illuc erat poſitus cen/
turio ille. iſte aũt cen/
turio auditis xp̄i mi/
raculis firmiter credi/
dit ꝙ poſſz ſanare ſuũ eius qui erat ei valde charus. vt dicitur Lu.v.
⁊ de eius ſanatione fuit valde ſollicitus(acceſſit ergo rogans eum dixit.
Dñe puer meꝰ)ſeruũ nominãs pueꝝ ſuũ hoc ē contra ſupbos q̄ famłos
dedignant.(iacet ĩ domo).ſ.nõ potens venire ad te. Hoc ē ꝯtra ĩhuma
nos dños q̄ expellũt ĩfirmos famłos a domo ſua ⁊ mittũt ad hoſpitale
(palitic ⁊ male torquetur) Chriſ. Jnfirmitatem tãtũmodo ex poſuit ſz
ſanitatis remediũ in ptãte miſericordię eiꝰ dimiſit(⁊ ait illi ieſus.ego ve/
niam ⁊ curabo eũ) Vñ Beda. Qui ad ſanãdũ filiũ reguli ire noluit.ne
diuitias hõrare videret.ad ſuũ vadit ne ſuilẽ ꝯditionẽ ſpreuiſſe putaret
(⁊ rñdẽs centurio ait.dñe non ſũ dignꝰ).ſ.qꝛ gentilis ſum Vñ Hiero.qꝛ
gentilis fuit ⁊ forte idola ſtabãt ĩ domo ſua.iõ noluit vt chriſtus ĩtraret
ne in hoc offenderet.(vt intres ſub tectuz meũ) Gor.non dt palaciũ licet
pnceps eſſz.ſz tectuz pre hũilitate ſui ⁊ cõſideratione magnitudinis xp̄i.
Vñ Augꝰ.dicẽdo ſe indignũ preſtitit ſe dignũ.nõ in cuiꝰ parietes.ſed in
cuius corpus xp̄s intraret. Vñ Origenes Qñ corpus ⁊ ſãguinẽ xp̄i ſũp
turus es.tũc dñs tectũ tuũ vult ĩtrare. Et tu ğ hũiliãs te ipm̃ dic. Dñe
non ſũ dignus vt intres ſub tectũ meuz.ſz tantũ dic ṽbo ⁊ ſanabit puer
meus Vnde Beda. Magna fides quę dicere credit eē facere(nam ⁊ ego
homo ſum ſub poteſtate ꝯſtitutus habens ſub me milites et dico huic

feſtim mũdata eſt lepra eius. Et ait illi
ieſus.vide nemini dixeris. ſz vade oſtē
de te ſacerdotibꝫ ⁊ offer munus tuum
qđ p̄cepit Moyſes ĩ teſtimonium illis
Cũ autem introiſſet chaphernaũ. Ac/
ceſſit ad eum cẽturio rogans euz ⁊ di/
cens Domine puer meꝰ iacet in domo
paralyticus ⁊ male torquetur. ⁊ ait illi
ieſus.ego veniã ⁊ curabo euz. ⁊ reſpõ
dens Centurio ait. Domine non ſum
dignus vt intres ſub tectum meum. ſz
tantuz dic verbo. ⁊ ſanabitur puer me
us. Nam ⁊ ego homo ſuz ſub poteſta
te cõſtitutus habens ſub me milites. ⁊

vade et vadit)ſcꝫ quantũ ad negociũ implendũ in abſentia(ꝛ alio) antiq̃
eſt grammatica(ꝛ alio veni ꝛ venit)quãtuꝫ ad officiũ implendũ in pñtia.
(ꝛ ſeruo meo fac hoc ꝛ facit) Ex his cõcludit ꝙ ſi dicto eius vnus vadit ꝛ
alius venit.multo plus ſi chriſtꝰ deus et dñs dicat infirmitati vade ꝛ va
det.et ſanitati veni ꝛ veniet(audiẽs aũt ieſus) ſcꝫ ꝙ ſub velamento carnis
centurio agnouiſſet excellentiã maieſtatis(miratus eſt)id eſt ad modum
mirantis ſe habuit(et ſequentibus ſe dixit.Amen dico vobis.non inueni
tantam fidẽ in iſrl̄)id ẽ in pplo iudaico.qꝛ alij plribus ſignis viſis credide
runt Jlle vero nullo miraculo viſo.ſꝫ ſolũ audito credidit (Dico aũt vo
bis ꝙ multi ab orien/
te ꝛ occidente venient.
et recumbent cũ abra
ham.iſaac.et iacob in
regno celoꝝ).qꝛ multi
tudo gentiuꝫ de diuer
ſis orbis ꝑtibus exi/
ſtentium ꝑ p̄dicatiõeꝫ
aplõꝝ ↄuerſa eſt ad fi
dem.ꝛ ſic ꝑceperũt grã
am in pñti.et glãm in
futuro(filij aũt regni)
id eſt iudei ex q̇bus e/
rat natus.et q̇bꝰ erat
principaliter miſſꝰ ad
p̄dicandũ eis.(eijcient
in tenebras exteriores

alio veni ꝛ venit. ꝛ ſeruo meo fac hoc ꝛ
facit. Audiens aũt ieſus miratus ẽ ꝛ ſe
quentibus ſe dixit Amen dico vobis.
Nõ inueni tãtã fidẽ in iſrl̄. dico autem
vobis.qđ multi ab oriente ꝛ occidẽte
veiẽt ꝛ recũbẽt cũ abrahã iſaac ꝛ iacob
ĩ regno celorum Filij auteꝫ regni eijciẽ
tur in tenebras exteriores.ibi erit fletꝰ
ꝛ ſtridor dentium. ꝛ dixit ieſus centuri
oni. vade et ſicut credidiſti fiat tibi ꝛ ſa
natus eſt puer ex illa hora

Vñ Gregori.interiores tenebrę ſunt cecitas mentis. Exteriores.eterna
nox damnationis(ibi erit fletus et ſtridor dentiũ) Vñ Rabanus.fletus
de ardore.ſtridor dentiũ de frigore ſolet oriri. Unde Joan.xxiiij.Tran/
ſibunt de aquis niuiũ ad calorẽ nimiũ.(et dixit ieſus centurioni vade)id
eſt ſecure reuertere(et ſicut credidiſti)ꝑfecte(ſic fiat tibi)in ſanatione ſerui
(et ſanatus eſt puer)nõ filius.ſꝫ ſeruus(ex illa hora).ſcꝫ q̃ dñs ieſus dixit
ſibi(fiat tibi) Rabanus.fidei merito oñdit ĩpetraſſe ſalutẽ ſeruo. Ultio
notandũ ꝙ legitur in euãgelijs chriſtũ tres paraliticos curaſſe.vnũ q̇ ia/
cebat in porticu.xxxviij.annos hñs in infirmitate.vt pꝫ Joan.v.Aliuꝫ
qui portabatur a q̃tuor viris in grabato.vt pꝫ Mar.ij.Terciũ qui fuit
ſeruus centurionis.ſicut habetur in euãgelio hodierno Circa pñs euan/
gelium vbi dr̄.Extendens ieſus manũ tetigit eũ dicẽs.Volo mundare
Dicit Hugo de prato.ꝙ in ſcripturis inuenimꝰ tribꝰ modis leprã fuiſſe
mũdatã.q̃ ſ̄cat tres modos remiſſionis pctõꝝ. Primus modꝰ fuit in ab
lutione aquę.vt lepra naaman.vt pꝫ.iiij.Regũ.v.Et ſignificat baptiſ/
mũ in quo oĩa pctã mũdantur.ſic fuit mũdatus ↄſtantinus corꝑaliter et
ſpũaliter.i.in corꝑe ꝛ in aĩa ſimul.Secũdꝰ modꝰ fuit in oñſione ꝛ miſſi
one ad ſacerdotẽ.ꝛ ꝑ ↄfeſſionẽ.in q̃ et ꝑ quã pctã mundant̄. vñ Jaco.v.
Cõfitemini alterutrꝝ pctã vrã et orate ꝓ inuicẽ vt ſaluemini. Tercꝰ mo
dus fuit in tactu manus chriſti.ſicut hic dr̄.Extendẽs manuꝫ ꝛc.ꝛ ſ̄cat

bonam oꝑationē. Nam ſi hō in pctō mortali exñs non deſperat. ſed facit
bona opa. orando. ieiunādo. elemoſynas dando. verbū dei audiendo. tūc
dñs ieſus chriſtus citi⁹ illuiat eū. et nō patit eū perire. ſed reducit ad pœ
tentiaz. vt pz in Cornelio cēturione. de quo legit Act. x. Elemoſynę tuę
et orōnes aſcenderūt in cōſpectu dei. et ad eū miſſus eſt beatus petr⁹ apo
ſtolus vt baptizaret eū. Sed ſi in pctō mortali exiſtens negligit bōa ope
rari.. vt multi ſtulti fa
ciunt dicētes Ad quid
pdeſt mihi bona ope/
rari. tūc deus derelin/
quit qñqꝫ tales. vt tā
dez ſic ī pctis ſuis mo
rientur ⁊ dānabūtur.
Unde hoc dicitur ī de
cretis In pctis exiſtē/
tes dñt bona opa face
re vt deus cor eoꝝ illuſtret. de pœ. di. v. Falſas Sequitur Uade oſtende
te ſacerdoti. Hic rephenditur error paupeꝝ de lugduno dicentiū. nō eē ne
ceſſarium ſacerdoti ꝯfiteri. quia quilibet bon⁹ chriſtianus eſt ſacerdos

¶ Dominica tercia poſt octauas epi/phanię Euangeliū ſcdꝫ Mat. viij

In illo tempore. Aſcendente ieſu in nauiculam. ſecuti ſunt eum diſcipuli eius. Et ecce motus magnus factus eſt in mari. ita vt nauicula operire//

¶ Poſtilla.

Scendente ieſu in nauiculā Mat. viij Mar. iiij. Lu. viij. Hiſto
ria huius euangelij facta eſt anno chriſti. xxxiij. kal'. augu. feria qn
ta. luna tercia. indictione. iiij. Ante inicium illius euangelij ſcribit ſan
ctus Mattheus in eodem capitulo. ꝙ vnus de ſcribis acceſſit ad ieſum.
et ait illi. Magiſter ſequar te quocunqꝫ ieris. dicit ei. vulpes foueas ha/
bent. et volucres cęli nidos. Filius aūt hominis non habet vbi caput ſu
um reclinet. Alius autem de diſcipulis eius ait illi. domine permitte me
primum ire et ſepilire patrem meū. Jeſus autem ait illi. Sequere me et
dimitte mortuos ſepelire mortuos ſuos. Et ſtatim ſequitur euangelium
hodiernum (Aſcendente ieſu in nauiculaz) Unde Chriſoſto. Cum mul
ta et miranda dñs oſtendiſſet in terra tranſijt ad mare vt ibidē excellen/
tiora opera demonſtrarz. quatenus terrę mariſqꝫ dominum ſe oſtenderz
(Secuti ſunt eum diſcipuli eius) ſcilicet tranſfretantes cum eo (⁊ ecce mo
tus) id eſt maris turbatio. Unde p̄s. lxiiij. Qui conturbas profundum
maris Et iſta turbatio maris nō fuit naturalis.. ſed impio chriſti hęc fa
cta eſt diuina virtute vt manifeſtaretur ꝑtus chriſti diſcipulis eius (ma/
gn⁹. ſ. vt maius appareret miraculū (factus eſt in mari) id eſt in ſtagno ge
nazareth (ita vt nauicula operiretur fluctibꝫ) ſpē fere. et dicit operiretur et
non ſubmergeretur. quia nauis chriſti concuti poteſt. Cuius figura oſtē
ſa eſt in arca noe. vt patet Geneᵇ. vij. (ipſe vero dormiebat) Lyra. Et hoc
duplici de cauſa Prima vt veritas humanę naturę oſtenderetur Dor/
miebat enim corpore ſed vigilabat deitate. Secunda vt diſcipuli in peri
culo poſiti ad chriſtum recurrerēt. et auxilium ſuum peterent Ideo ſequi
tur (acceſſerunt et ſuſcitauerunt eum diſcipuli eius dicentes) deuotis pre/
cibus (domine perimus) id eſt perire timemus (ſalua nos). Rabanus.
O veraces et benidicti diſcipuli ieſu chriſti ſaluatorem veſtrū vobiſcum

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ħabetis ⁊ periculū timetis. vita vobiſcū ē. et de morte ſolliciti eſtis. (⁊ dixit. quid timidi eſtis?) Lyra. q. d. Nō deberetis timere cuz ſim pñs vobiſcum quē vidiſtis tot miracula facere in terra (modicę fidei) Chriſoſtom⁹ Propter hoc vocat eos modicę fidei. qꝛ licet crederēt chriſtū poſſe eos liberare a periculo cū eſſet excitatus. nō tñ credebant ꝙ hoc poſſet dormiēs facere. quia ſi ꝑfectā fidē hr̄ēnt. ꝯgnoſcerēt eū tantā virtutē habere dormiendo quātam vigilando. et tantā ī mari ꝗ̄tam in terra. Tunc ſcꝫ poſt ꝑ̄ces diſcipuloꝝ (ſurgens). ſ. a ſomno (imꝑauit vētꝭ ⁊ mari) cōtra inundationez fluctuū (et fcā eſt tranquillitas magna ī mari) Ly. ex quo patet e⁹ diuinitas qꝛ miraculū hoc fecit īperando. ſicꝫ dñs oīm creaturaruz. Unde ſeq̄tur (porro ōnes mirati ſunt). Uñ Hierony. nō diſcipuli ſed nautę. ⁊ ceteri qui erant in naui (dicētes. qualis eſt hic?) Ly. qꝛ ſicut hō dormit ⁊ ſicut de⁹ miracula facit Gor. In miracul' chriſti ſꝑ aliquid ponitur ad oñdendū veritatē hūanā ⁊ ad oſtendendā veritatem deitatis. Unde Chriſ. Somnus hominem tranquillitas deū oſtendebat. Tria ergo admirantur. Et hoiem dormientē ⁊ deum imperantē. et creaturā obedientē. vñ addunt (quia vēti ⁊ mare obediunt ei) ſicut creatori

tur fluctibus Ipſe vero dormiebat Et acceſſerunt ⁊ ſuſcitauerunt eum diſcipuli eius dicentes Dñe ſalua nos perimus Et dixit eis ieſus. q̇d timidi eſtis modicę fidei? tūc ſurgens īperauit ventis ⁊ mari. ⁊ fcā eſt tranquillitas magna Porro ōnes mirati ſunt dicētes. q̄lis eſt hic? quia vēti ⁊ mare obediūt ei?

¶ Dominica quarta poſt octauā Epiphanię Euangelium ẛm Mat. xiij.

In illo tp̄e dixit ieſus diſcipul' ſuis parabolam hanc Simile fcm̄ eſt regnum cęlorum homini qui ſemiauit bonum ſemen in agro ſuo Cum autem dormirent homines venit inimic⁹ ⁊ superſeminauit zizania in medio tritici ⁊ abijt. Cum aūt creuiſſet herba et fructum feciſſet. tunc apparuerunt zizania Aſcendentes aūt ſerui patriſfamilias. dixerunt ei. domine Nōne bonuz ſemen ſeminaſti in agro tuo. Unde ergo habet zizania? Et ait illis Inimicuſ

Poſtilla

Imile factū eſt regnū celoꝝ. Mat. xiij. Hiſtoria hui⁹ euāgelij fcā eſt in menſe aprili. videlicet prima die. Anno chriſti. xxxiij. indictiōe quinta (Simile factū eſt regnū cęloꝝ) id eſt ſtatus eccię militantis. (hoī qui ſeminauit bonuz ſemen in agro ſuo) Ly. homo ille chriſt⁹ eſt. Ager autem eccīa labore et ſanguine chriſti exculta. Bonū ſemen ē ſcā doctrina et fides catholica (cū autem dormirent hōies) id eſt cuſtodes Gloſa interli. qui ad tutelaz et cuſtodiā ſūt deputati. ꝑ quos ꝑlati deſignātur (ve/

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

nit inimicus hõ) id eſt diabolus. vt pʒ Exodi. xv. dixit inimicus ꝑſequar et cõprehendaʒ ꝛc (et ſupſeminauit zizania in medio tritici) qꝛ inter doctrinam veritatis ꝯmiſcuit fallaciã erroris inter fideles et electos cõmiſcuit ꝑuos hõies. inter virtutes cõmiſcuit vitia (cũ aũt creuiſſet herba et fructũ feciſſet apparuit zizania) Chriſ. q̃ſi ſilẽm herbã habens. ita quantuʒ ad exteriorẽ apparentiã frequẽter nõ eſt drã inter ſemen chriſti. et ſemen diaboli. ſed in facto dep̃hendit diuerſitas (accedẽtes aũt ſerui patriſfamilias dixerũt ei dñe. Nonne bonũ ſemẽ ſemiaſti in agro tuo. vnd ergo hʒ zizania. et ait illis. Inimicus hõ fecit). Gor. diabolus dicit inimicus hõ. ex eo q hõi a pͥncipio inimicatur. (ſerui autez dixerũt ei. vis imus ꝛ colligim⁹ ea. ꝛ ait nõ. ne forte eradicetis ſimul cũ eis ꝛ triticũ ſinite vtraqꝫ creſcere) ſcʒ zizania ꝛ triticũ. id eſt bonos ꝛ malos. (vſqꝫ ad meſſem). id eſt vſqꝫ ad mundi ꝯſummationẽ. (ꝛ in tp̃e meſſis) id ẽ iudicij dei. (dicã meſſoribꝰ). i. angelis (colligite p̃mum zizania ꝛ alligate ĩ faſciculos ad ꝯburẽdũ) qꝛ miniſterio angeloꝝ ſeꝑabuntur mali tũc de medio iuſtoꝝ ꝛ mittẽtur in gehennã (triticũ). i. fideles in horrore hui⁹ mundi ꝯtritos ꝛ flagellatos (congregate in horreũ meũ) id eſt in celeſte gaudiũ.

homo hoc fecit. ſerui ãt dixerũt ei. vis imus ꝛ colligimus ea Et ait. nõ. ne forte colligentes zizania eradicetis ſimul cũ eis ꝛ triticũ. ſinite vtraqꝫ creſcere vſqꝫ ad meſſem. ꝛ in tempore meſſis dicã meſſoribus. colligite primũ zizania. ꝛ alligate ea in faſciculos ad ꝯburendũ triticum autẽ congregate ĩ horreũ meũ

Dominica quinta

Confitebor tibi domine pater celi ꝛc Hoc euangelium quere de ſãctis. ſcʒ in feſto ſancti Matthie apl'i

Dominica in ſeptuagesima. Euangelium. ſcdm Mattheum

In illo tempore Dixit Jeſus diſcipulis ſuis parabolam hãc Simile eſt regnũ celorum homini patriſfamilias. qui exijt primo mane cõducere operarios in vineã ſuaʒ Conuentione autem facta cum operarijs ex denario diurno. miſit eos in vineã ſuam. Et e//

Poſtilla.

Simile eſt regnũ celorũ Mat. xx. Hiſtoriã huius euangelij locutus eſt dominus ieſus chriſtus. anno eius. xxxij. kal'. octobris. dñica. luna. xiij. indictione. v. Ante hoc euangeliũ ſcribit ſcũs Mat. in. xix. capi. q ieſus dixit diſcipulis ſuis Amen dico vobis. quia diues difficile intrabit in regnũ celoꝝ. et iteꝝ dico vobis. facilius eſt camelũ per foramẽ acus tranſire. q̃ꝫ diuitẽ intrare in regnũ celorum. auditis autẽ his diſcipuli mirabantur valde dicentes Quis ergo poterit ſalu⁹ eſſe. aſpiciens autẽ ieſ⁹ ait ill'. apud hõies hoc ĩpoſſibile eſt. apud deum aũt omĩa poſſibilia ſunt

Glo. diues difficile intrabit in regnū celoꝝ. ly. difficile dr. ⁊ nō impoſſibi le. qꝛ difficile eſt diuitias poſſidere. ⁊ nō teneri nimis amore eaꝝ. Et iteꝝ dico vobis facilius eſt camelū per foramē acus tranſire. Ly. hoc nō intel ligitur de quolibet diuite ꝯſtituente finē in diuitijs ⁊ totaȝ ꝯfidentiā ſu/ am. ergo Mar. x. dicitur. Qȝ difficile cōfidentes in pecunijs intrabūt in regnū celoꝝ. Ly. poſſeſſio diuitiaꝝ reddit hoīem difficilem ad ꝑfectionē acquirendam. nō tamen facit impoſſibilem. qꝛ abrahaȝ fuit diues valde ⁊ tn̄ fuit ꝑfect⁹. vt hēt Gen̄. xvij. ⁊ ideo Ecci xxxi. Btūs vir diues qui inuēt⁹ eſt ſine ma cula Et ſequit̄ Et q̄s eſt hic ⁊ laudabim⁹ e/ um̄: q. d. vix ⁊ cū diffi cultate inuenit̄. Poſt/ modum ſequit̄ euāge/ lium hodiernum (Si mile eſt regnū celorū). id eſt ſtatus eccīe mili tantis (hōi patrifami/ lias) Iſte eſt deus pa/ ter q̄ ita gubernat to/ tum mundū. ſicut pa/ terfamilias ſubditos in dom. (q̄ exijt primo mane cōducere operarios in vineam ſuam). vinea eſt vniuerſalis eccīa. cu ius palmites ſunt iuſti. q̄ a primo homīe iuſto ſcȝ abel colligitur. vſqȝ ad vltimū hōiem iuſtū qui naſciturus eſt. vt dt Grego. Hec vero vinea tot de ſe ꝓtulit palmites. quot ſctōs ꝓtulit a iuſto abel. vſqȝ ad vltimū elcm̄ qui in fine mūdi naſciturus eſt. Operarij ſunt doctores ⁊ p̄lati a deo miſ ſi ad culturā huius vinee ꝑ p̄dicationē ⁊ doctrinā. (Qui exijt primo ma/ ne) Ly. qꝛ a principio mundi vſqȝ ad noe fuerūt. M. dc. lvi. anni Jn q̄ tp̄e aliquos ſcōs pr̄s ad eruditionē hoīm miſit Adaȝ. ſeth. ⁊ Enoch. et alios ſcōs ⁊ iuſtos (Cōuentione aūt fcā cū operarijs ex denario diurno) Ly. Conuentio iſta eſt ꝓmiſſio vite eterne ꝑ labore. que quidē vita eter na erit equalis oībus quantū eſt ex ꝑte finis. qꝛ nūqȝ finē habebit. (Et e greſſus circa horā terciaȝ) hora tercia intelligitur mūdi diſcurſus a tēpo/ re noe vſqȝ abrahā. in quo tp̄e elapſi ſunt. ccc. lxxxix. anni. Jn quibus an nis aliqui ſcti ad eruditionem aliorum miſſi ſunt a deo. vt noe. ſem. tha/ re. ⁊ ſic de alijs (Jteꝝ exijt circa ſextā ⁊ nonā horā. ⁊ fecit ſil'r) Hora ſexta fuit ab abrahā vſqȝ ad moyſen. in quo tp̄e elapſi ſunt. cccc. anni. in quib⁹ miſſi ſunt abrahā. iſaac ⁊ iacob. ⁊ xij. p̄triarche. ⁊ ſic de alijs. Hora nona a moyſe vſqȝ ad chriſtum. Jn quo tp̄e elapſi ſunt. M. d. xi. anni. Jn qui bus annis ad eruditionē ppl̄i miſſi ſunt Moyſes ⁊ aaron ⁊ Joſue iudi/ ces. reges ⁊ ꝓphete ⁊ ſacerdotes. Extant em̄ verſus de etatibus veteris legis. vt infra. Sexcentū mille. ſex quinquaginta dat adam Octoginta

greſſus circā horam tercia vidit alios ſtantes in foro ocioſos. ⁊ illis dixit Jte ⁊ vos in vineaȝ meaȝ. ⁊ quodcūqȝ iu/ ſtum fuerit dabo vobis Jlli autē abie/ runt.. Jteꝝ aūt exijt circa ſextam ⁊ no/ nam horā ⁊ fecit ſimiliter Circa vnde/ cimam vero exijt. ⁊ inuenit alios ſtan/ tes Et dicit illis. quid hic ſtatis tota die ocioſi: dicunt ei. quia nemo nos cō duxit. dicit illis Jte ⁊ vos in vineā me am Cum aūt ſero factū eſſet. dicit do/ minus vinee procuratori ſuo. voca o/

nouemq̄ꝫ trecentos Noe ſub archa. Circūciſus abraam q̄dringentos hꝫ annos. Dat trigintaqꝫ ſex q̄dringentos moyſi lex Septuaginta tetras. q̄dringenta dauid ⁊ rex Sex quadringentos dat transmigrās babilonqꝫ. Añ ieſum certus hic annoꝝ datur ordo. Tractus ab hebreis. hꝫ ſic et biblia nrā Añ ieſū numerat mūdi hieronymus annos Unum ter mille. ſeptingentos decies ſex Utraqꝫ biblia dat. tā nrā qꝫ iudeoꝝ. Nota ꝟſus ſequens nō eſt beati hieronymi. Añ ieſum. cc. minus vno millia quinque

perarios ⁊ redde illis mercedem. incipiens a nouiſſimis vſqꝫ ad primos. cū veniſſent ergo qui circa vndecimā horam venerant acceperūt ſingulos denarios Uenientes aūt ⁊ primi arbitrati ſunt ꝙ plus eſſent accepturi. Acceperunt autē ⁊ ipſi ſingulos denarios. et accipiētes murmurabāt aduerſus patrē familias dicentes. hi nouiſſimi vna hora fecerūt. ⁊ pares illos nobis feciſti: q̄ portauimꝰ pondus diei ⁊ eſtus At ille reſpondens vni eorum dixit. ai

(Circa vndecimaꝫ vero exijt ⁊ inuenit alios ſtantes. ⁊ dicit illis). Undecima hora intelligitur a tpe chriſti vſqꝫ in finem mūdi. in q̄ tpe gentiles vocati ſtꝫ ꝑ p̄dicationem aploꝝ ⁊ alioꝝ ecclie doctoruꝫ Et ideo ſequitur). q̄d hic ſtatis tota die ocioſi). qꝛ eīn a principio mundi vſqꝫ tunc laborare in bonis opibꝫ neglexerāt q̄ſi tota die ocioſi ſtabant (dicūt ei. quia nemo nos cōduxit. id ē nullus ꝓpheta nullus doctor ad inſtruendū nos venit. quia lex ⁊ prophete filijs iſrahel date fuerunt. vt illi in ſpirituali ſanctificatione vigerent. ex quibus ſecundum carnem chriſtus erat naſciturus (Ite et vos in vineam meam) ſcilicet corde credendo. ore confitendo. ope laborando. Unde Chriſoſtomus Quiſquis cum fide recta bonis operibus inſiſtit. huius vinee operariꝰ exiſtit (Cum ſero factum eſſet) Gorra. Sero eſt mors hominis. vel ſero eſt tempus iudicij. quia illud erit in fine mundi Item ſicut ſero redit homo ad domum ſuam. animalia ad nidum. Ita in iudicio quilibet ad locum quem ſibi preparauit ibi. vel ad ſiniſtram. vel ad dexteram (dicit dominus vinee) id eſt deus pater. qui eſt dominus iure creationis (procuratori ſuo). Lyra. ieſu chriſto. qui miſſus eſt ad procurationem ſalutis humane (voca) Iſta vocatio generaliter fiet in iudicio Ut patet Ioannis. quinto. Uenit hora quando mortui audient vocem filij dei. et qui audierint viuent (operarios) ſiue bonos ſiue malos (et redde illis) ſtatim ſine dilatione (mercedem) ſuam. ſcilicet totam ſine diminutione. Ut patꝫ pri. Corinthiorum. tercio. vnuſquiſque propriam mercedem accipiet ſecundum laborem ſuum (incipiens a nouiſſimis vſque ad primos) Quandoque enim nouiſſimi in labore ſunt primi in premio.. Unde ſecundum Gregori. A nouiſſimo paterfamilias denarios reddere cepit. qui ad paradyſi requiem prius latronem quam petruꝫ perduxit (cuꝫ ergo veniſſet qui circa vndecimaꝫ horam venerant) ſcilicet ad operandum in vinea. (ac

ceperūt ⁊ ipſi ſingulos denarios).i.vitā ęternā. ꝗ̄ ęqualis erit oībus nulli longior.nulli breuior.meritoꝝ tñ diuerſitate fulgebūt.aliꝫ magis. aliꝫ minus.vt pꝫ.i.Coꝝ.xv.Differt ſtella a ſtella in claritate.hic aūt denarius vnus in ſe eſt.multiplex aūt ꝓpter accipientiū dr̄ām(venientes autem ⁊ primi)id eſt illi qui primo vocati ſunt ad pñiam(arbitrati ſunt ꝙ plus eſſent accepturi)Glo.interl'.ſcꝫ digniorē locū in regno.(acceperunt ⁊ ipſi ſingulos denarios).i.ſil'ia p̄mia iuxta cōuentionē p̄dictam.vñ Remigi. di.i.eandē ęternitatem(⁊ accipientes murmurabant)iſta murmuratio p̄t dici longa extenſio poenę in limbo.vñ Grego.Antiqui qui poſt lōga inferni tp̄a ad cęlum ꝑ/ueniūt quaſi poſt murmuratiōem denarium accipiunt.nos aūt ſine murmuratiōe.qꝛ mox cū de corꝑe eximus.ſine mora p̄miuꝫ accipimus.ſed ſi iuſti fuerimus.Sil'iter pōt exponi de diu pœnitente ⁊ martyre qꝛ vnus nō ſtatim euolat ſicut alius.dr̄ ergo(⁊ accipientes murmurabant)ſcꝫ cōquerendo.(aduerſuꝫ prēꝫfamilias dicētes. hi nouiſſimi).i.martyres vel in pn̄a.⁊ ī bonis opibus inferiores(vna hora fecerunt)ꝗ̄a modico tp̄e laborē ſuſtinuerunt(⁊ illos pares nobis feciſti).ſ.in p̄mio(ꝗ̄ portauimꝰ pondꝰ diei ⁊ ęſtus)pōdus ſcꝫ p̄ceptoꝝ ⁊ ęſtum carnalis cōcupiſcentię quotidie eidem reſiſtendo(at ille rñdens vni eoꝝ dixit.amice.nō facio tibi iniuriaꝫ nōne ex denario diurno ꝯueniſti mecū?).i.nōne promiſiſti ꝓ vita ęterna ſeruare decalogū(tolle qđ tuū eſt)qꝛ paratus ſū tibi reddere mercedē tuā(et vade)ſcꝫ ꝓpter impletionē mandatoꝝ.et intra in gaudiū dñi tui(volo aūt ⁊ huic nouiſſimo)ſcꝫ in pñtia feruenti(dare ſicut ⁊ tibi) innocenti(an nō licet mihi qđ volo facere?)quia nō volo niſi bonū ⁊ licitū.Vñ Grego.ſtulta eſt quęſtio ꝯtra bonitatē dei(an oculus tuus)id eſt intentio tua ꝗ̄ ad primatū niteris(nequaꝫ eſt.qꝛ ego bonus ſum)ex natura bonitatis meę.iō nulli facio iniuriā(ſic erūt nouiſſimi)id eſt humiles hic ⁊ abiecti.(primi)in futuro in ſua exaltatione.vt patet Lu.xviiꝫ.Oīs qui ſe humiliat exaltabitur(⁊ primi)in ęſtimatione hoīm in pñti erūt qñꝙ(nouiſſimi)in iudicio dei qui eſt ſcrutator ⁊ cognitor cordiū.(Multi eñ ſunt vocati)Ly.ſcꝫ ad fidē(ſed pauci electi)ad gl'am.vñ Grego.Multi ad fidē veniunt.ſꝫ ad cęleſte regnū pauci ꝑducūtur.Mat.viiꝫ.Arta eſt via quę

ce nō facio tibi iniuriam. Nōne ex denario diurno cōueniſti mecū? Tolle ergo qđ tuum eſt ⁊ vade. Volo aūt ⁊ huic nouiſſimo dare ſicut ⁊ tibi An nō licet mihi qđ volo facere? An oculꝰ tuus neqꝫ eſt.qꝛ ego bonus ſum. Sic erunt nouiſſimi primi.⁊ p̄mi nouiſſimi Multi eī ſunt vocati.pauci vero electi

Dominica in ſeptuageſima. Euāgelium ſecundum Lu:viiꝫ

In illo tp̄e Cum turba plurima ꝯueniret et de ciuitatibus ꝓperarent ad ieſum dixit per ſimilitudinem. Exiit qui ſeminat ſeminare ſemen ſuum.et duꝫ ſeminat aliud cecidit ſecus

dũcit ad vitã. ⁊ pauci ſunt qui inueniũt eam. ⁊ lata ⁊ ſpacioſa eſt que du cit ad ꝑditionez. ⁊ multi ambulant ꝑ eam. ¶ Poſtilla.

Um turba plurima ɔueniret. Lu. viij. Mat. xiij. Hiſtoria huius euan. fcã eſt in aprili prima die anno chriſti. xxxij. indictione. v. Ante iniciũ illius euan. ſcri. ſan. Lu. in principio illius ca. ꝙ ipẽ chriſt⁹ iter faciebat ꝑ ciuitates ⁊ caſtella p̃dicãs ⁊ euãgelizans regnũ dei. ⁊. xij. apl'i cũ illo. Et mulieres aliquę q̃ erant curatę a ſpiritibus malignis ⁊ infirmitatibus Maria q̃ vocatur magdalena. de q̃ ſeptem demonia eiecerat ioanna vxor chuſe ꝓcuratoris herodis et ſuſanna. ⁊ alię multę q̃ miniſtrabãt ei de facultatibus ſuis ⁊c̃ Tunc ſequit̃ hodiernũ euangeliũ (Cũ turba pl'ima ɔueniret) Gor. in quo explicat̃ p̃dicationis chriſti gratioſitas ad quã hoĩes ɔueniebant (⁊ de ciuitatibus) nõ tantuʒ de villis rurales. ſʒ etiaʒ de ciuitatib⁹ ciues (properarent ad eũ) chriſtũ Et ĩ hoc notat̃ turbarũ feruor ⁊ deuotio (qꝛ ɔueniebant) nõ q̇dam in principio. q̇dam in medio. ⁊ quidaʒ in fine ſermonis. ſed ſil' veniebant vt audirent verbũ dei (dixit ꝑ ſil'itudinẽ) Glo. interli. ꝑabolã Quare loq̃batur in parabolis? Rñdetur vt a ſimplicibus ei⁹ p̃dicatio facili⁹ retineret̃ (Exijt qui ſemĩat) Gor. ſenſus lrãlis eſt planus ⁊c̃ Miſſus ſcʒ filius dei a prẽ in mundũ. vt pʒ Joan. xvi. Exiui a prẽ ⁊ veni in mundũ. (qui ſeminat) .i. cuius officiũ eſt ſeminare (ſemen) ſcʒ verba exteriora ſm aſſumptã humanitatẽ. ⁊ interiora ſm deitatẽ. ꝓpter hoc eñ officiũ veĩt ĩ hunc mundũ. vt ſcʒ ſemen doctrinę in munduʒ ſpergeret. Luc. x. alijs ciuitatib⁹ oʒ me euangelizare regnũ dei. qꝛ iõ miſſus ſuʒ (⁊ dũ ſeminat) Hic ſubdit drãs auditoꝝ ꝟbi dei. mõ dic textũ euangelij vſqꝫ ibi. (Qui hʒ aures au. audiat) Uñ Chꝛiſ. hic ſemĩator poſtqꝫ ꝑabolam pñtis euangelij ꝓpoſuit dixit (Qui hʒ aures audiẽdi audiat) vbicũqꝫ hoc verbũ in diuinis ſcripturis ponit̃. excitatio eſt mentis ad intelligendũ myſteriũ. ergo (hec ꝟba dicens clamabat) ſcʒ vt attentius audirẽt (q̇ hʒ aures). Gor. hoc dicebat qꝛ oẽs hẽbant aures. ſed nõ oẽs audiebant vt intelligerẽt ⁊ bñ agerẽt Pro quo ſciendũ ꝙ triplex eſt auditus. Prim⁹ ẽ naturę ſenſitię Scđs ĩterioris intelligentię. Terci⁹ obediẽtię. De q̊ triplici auditu dꝛ in ps. xliiij

viam ⁊ conculcatum eſt ⁊ volucres celi comederunt illud. ⁊ aliud cecidit ſupra petrã ⁊ natũ aruit. quia non hẽbat humorẽ. ⁊ aliud cecidit inter ſpinas et ſimul exortę ſpinę ſuffocauerunt illud. ⁊ aliud cecidit in terrã bonam. ⁊ ortuʒ fecit fructũ centuplum Hec dicẽs clamabat. qui habet aures audiendi audiat Interrogabant aũt eum diſcipuli eius que eẽt hec parabola. quibus ipſe dixit. vobis datum eſt noſſe myſteriuʒ regni dei. ceteris ãt in parabolis vt videntes nõ videant. ⁊ audientes nõ intelligant Eſt autẽ hec parabola Semẽ eſt verbum dei. Quod autem ſecus vi

Audi filia q̃ ad ꝑmũ. ⁊ vide. q̃ ad ſꝫᵐ. ⁊ īclia au. tuã. q̃ ad t̃ciũ. (Interro/gabãt ãt eũ diſcipl'i ei⁹ q̃ eẽt hec ꝑabola) Glo. nõ īterrogabãt eũ ſtatī in pñtia ꝓpl'i ſꝫ cũ eẽt ſol⁹. vt hꝫ̃ Mat. xiij (q̇bꝫ). ſ. diſcipl'is īt̃rogãtibꝫ (dixit vob̃) q̇ fideles eſtꝭ (datũ ẽ noſſe myſteriũ r̃gni d̃i) id ẽ ītelligẽtia ſcṗturaꝝ (ceteris ãt ī ꝑabol'). i. phariſeis ⁊ iudis īcredul' (vt vidẽtes). i. vidẽ ſe r̃pu tãtes (nõ videãt) velut vidẽtes forꝭ hũãitatẽ nõ videãt it⁹ diuĩtatẽ. ſ. ocl'o fidi velut vidẽtes forꝭ miracl'a nõ videant in t⁹ ꝟtutẽ dei oꝑantẽ (⁊ audiẽtes). ſ. ꝟbũ exte/ri⁹ (nõ intelligãt) ſẽſuꝫ ſpũalẽ interi⁹ (eſt autẽ hec parabola) Hic ſb dit dominus parabo/le expoſitionem. (ſemẽ eſt verbum dei) dicitur autem ſemẽ verbuꝫ d̃i ꝓpter ſimilitudinem. Primo q꞉ ſemẽ q̇ð ſe/minatur niſi ſub terra condatur ſine fructu manebit. Sic verbum dei quod in predicatione au ditur niſi in profundo memorie ſeruetur. om̃ino perditur. Unde dauid in pſalmo. cxviij. In corde meo abſcondi eloquia tua. vt non peccem tibi. Secundo quia ſemẽ ſine bñficio ſolis nõ creſcit. ſic verbũ dei predicatuꝫ ſine gratia dei adiuuante inutile exiſtit Et hec eſt ratio quare in princi/pio ſermonis gratia īploratur. ⁊ ſanctoruꝫ inuocatio vt. ſ. q꞉ poſſibilitas noſtra non obtinet eorum nobis interceſſione donetur. Tercio propter neceſſitatem proficiendi. Nam ſicut ſemen eſt materia panis ad refectio nem corporis ſic verbum dei eſt materia predicationis ad refectionem a/nime vt patet. Deutero. octauo. Non in ſolo pane viuit homo ſed ī omni verbo quod procedit de ore dei Unde Greg⁹. Cibus mentis eſt verbum dei. poſtmodum ſubdit hic auditorum verbi dei quatuor d̃ẽas (quod au tem ſecus viam). i. vna pars ſeminis cecidit ſecus viam. i. in cor vanitati ⁊ voluptati expoſitum (⁊ conculcatum eſt). Conculcatio tranſeuntium ſignificat carnales affectiones. (⁊ volucres celi comederunt illud). per vo lucres intelliguntur demones Ergo comeſtio volucrum ſignificat ſug/geſtionem demonum. vnde ſubdit (deĩde venit diabol⁹ ⁊ tollit ꝟbũ). i. me moriã ꝟbi. (de corde eoꝝ ne credẽtes ſalui fiãt) īuidet eñ diabolus ſaluti hominum. Sal⁹ ãt ꝑ fidẽ habet'. vt ptꝫ Lu. vij. fides tua te ſaluũ fecit (nã q̇ð ſupra petrã). Hi ſũt duri ⁊ rebelles ꝑ ſuꝑbiã (q̇ cũ audierit cũ gaudio ſuſcipiũt verbũ) q꞉ tales in audiẽdo p̃dicatõem delectant'. ſꝫ cũ de p̃dicatõ ne recedũt ſtatim decedũt a bono ꝓpoſito q̇ð habuerũt (⁊ hi radicẽ nõ ha bẽt). ſ. ꝓfunde firmitatꝭ Rõ ãt q̃re arbor radices nõ hꝫ aliq̃n ẽ. q꞉ nimis ſepe trãſplãtat'. ⁊ hi freq̃nter de bono ad malũ mutãt'. ⁊ iõ nõ radicant' in bono. vñ ſubdit' (q꞉ ad tp̃s credũt ⁊ in tp̃e tẽtatõis r̃cedũt) vt pꝫ Ecc̃i. xviij A mane vſq꞉ ad veſꝑum īmutabit' tp̃s (q̇ð ãt cecidit īter ſpinas hi ſunt)

am hi ſunt qui audiũt. deĩde venit dia bolus ⁊ tollit verbũ de cordibꝫ eoꝝ ne credentes ſalui fiant. Nã quod ſupra petram. hi ſunt qui cum audierint. cuꝫ gaudio ſuſcipiunt verbum. et hi radi/cem non habent. quia ad tempus cre/dunt et in tempore temptationis rece/dunt. Quod autem inter ſpinas ceci/dit: hi ſunt qui audierunt et a ſollicitu

ſcꝫ anxij ꝑ cupiditatē tꝑaliū. Diuitię tꝑales ſpinę vocantur qꝛ aīam vul
nerāt ⁊ pūgūt (⁊ a ſollicitudibus) .i. a cura ſuꝑflua ī acq̄rēdo (et diuitijs)
id ē ab ipſa reꝝ abundātia ī poſſidēdo (⁊ voluptatibꝰ) .i. a ſequēte luxu/
ria diuitijs vtēdo (eūtes ſuffocāꝛ) qꝛ qñ incipiūt cogitare de ſpūalibꝫ ſtatī
ſe īmiſcet cogitatio de tꝑalibꝰ ⁊ ſpūales ſuffocat ꝟbum (qḋ autē cecidit in
terrā bonā) .i. in coꝛ bonū ⁊ deuotū. (Hi ſunt qui in coꝛde bono) per indu

**dinibus et diuitijs et voluptatibus vi
tę euntes ſuffocantur et nō referūt fruc
tum. Quod autem in terram bonam:
hi ſunt qui in coꝛde bono et optimo au
dientes verbum retinent et fructum af
ferunt in patientia**

**¶ Dominica in quinquageſima Euā/
gelium ſecundum Lucam xviij**

**In illo tempoꝛe. Aſſumpſit ieſus duo
decim diſcipulos ſuos. ⁊ ait illis. Ec
ce aſcendimus hieroſolymam et con/
ſummabuntur omnia quę ſcripta ſunt
per pꝛophętas de filio hominis Tra/**

ſtriā naturalē (⁊ opti/
mo) ꝑ grāꝫ ieſu chꝛiſti
(audiētes verbum dei
retinent) .ſ. ī memoria
(⁊ fructū afferūt in pa
tientia). Uñ. Mat.
xviij. dꝛ. Alij afferunt
fructuꝫ triceſimū. vt q̄
ſunt in ſtatu cōiugali.
Alij ſexageſimū. vt q̄
ſūt ſtatu viduali. Alij
centeſimū. vt qui ſunt
ſtatu virginali ¶ Cir
ca pꝛęſens euāgelium
vbi dicitur Exijt qui ſe/
minat ſeminare ſemen
ſuū. Dicit Hugo de
pꝛato quod pꝛędicatoꝛ
ꝟbi dei hoc qḋ p̄dicat
verbo. debet oꝑe iple/
re Ut ſi pręḋicat mundana contemni debet et ipſe hoc facere. Si pꝛędi/
cat abſtinentiam ⁊ penitentiam debet ⁊ ipſe facere. Si pꝛędicat pręḋica
toꝛem vicia fugere ⁊ virtutes habere. debet ⁊ ipſe virtuoſus eſſe. ⁊ ſic de
alijs. ſic docere verbo ⁊ exemplo. ſic verus pꝛędicatoꝛ dominus ieſus fe
cit. vt patet Actuū ꝑmo Cepit ieſꝰ facere ⁊ docere. Sequitur in euange/
lio. (ſemen eſt verbum dei). vbi diligenter eſt aduertendum quod verbuꝫ
dei eſt valde precioſum. quia comparatur coꝛpoꝛi chꝛiſti. Unde. Augꝰ.
Interrogo inquit vos fratres vel ſoꝛoꝛes dicite mihi. Quid vobis plus
eſſe videtur. verbum dei an coꝛpus chꝛiſti? Si vultis verum reſpon/
dere hoc vtique dicere debetis quod non ſit minus verbum dei quam coꝛ
pus chꝛiſti Et ideo quanta ſollicitudine obſeruamus quando nobis coꝛ
pus chꝛiſti miniſtratur vt nihil ex ipſo in terram cadat. tanta ſollicitudi/
ne obſeruemus ne verbum dei quod nobis erogatur dum aliud aut cogi
tamns aut loquimur de coꝛde noſtro depereat. Ex quibus iam dictis pa
tet ꝙ ſcienter et ex pꝛopoſito deſidioſe. vel ſaltē cōtēptibiliter audiūt gra
uiter peccant Unde Augꝰ. ⁊ etiam allegatur in decretis. Non minus reꝰ
erit q̄ ꝟbū dī negligēter audit ꝙꝫ ille q̄ coꝛpꝰ xp̄i ī trā cadere ex negligētia
ſua ꝑmiſit. hęc ille Qḋ ſpecialiꝛ ītelligi p̄t de illo q̄ negligētia leui ī traꝫ
ſineret cadē euchariſtiā ꝟl ille q̄ negligēter audit cū ꝯtēptu ꝟbū dī ꝟl de illo
q̄ nō curat verbū dei audire. in his q̄ ſūt de neccitate ſalutis q̄ pꝛiꝰ īgrauit

Pagina

detur em̄ gentibus ꝛ illudet ꝛ flagella/
bitur ꝛ cōſpuetur: ꝛ poſtq̄ꝫ flagellaue/
rint occident eum ꝛ tercia die reſurget
Et ipſi nihil hoꝝ intellexerunt Et erat
verbum illud abſcōditum ab eis ꝛ nō
intelligebant que dicebantur Factum
eſt aūt cū appꝑinquaret hiericho Ce/
cus quidā ſedebat ſecus viā mendicās
Et cū audiret turbā ꝑtereuntē. interro
gabat quid hoc eſſet Dixerunt autē ei.
ꝙ ieſus nazarenus tranſiret. Et clama
uit dicens. ieſu fili dauid miſerere mei
Et q̇ ꝑibāt increpabāt eū vt taceret Ipe

¶ Poſtilla

Sſumpſit ieſus duodecim diſci. ꝛc. Lu. xviij. Mat. xx. Mar. x.

Hiſtoria huius euan. fcā eſt anno. xxxiij. xvij. kal. aprilis. feria q̄r/ta. luna. vi. indictione. vi. Ante iniciū illiꝰ euan. ſcri. ſan. Luc. in eo. ca. ꝙ chriſtus dixit diſcipulis ſuis. Amen dico vobis. Nemo eſt qui reliquerit domū aut parentes. aut frēs. aut vxorē. aut filios ꝓpter regnū dei. ꝛ non recipiat multo plura in hoc tp̄e ꝛ in futuro ſeculo vitā eternā. poſtmodū īmediate ſequitur euangeliū illud (Aſſumpſit ieſus. xij. diſcipulos ſuos) Gor. dominꝰ ieſus ꝓuidens ex ſua paſſione diſcipulos ſuos ꝑturbādos. Ideo ꝑdixit eis paſſionis pœnā. reſurrectiōis gl'am. vt cū eū morientem cernerent reſurrecturꝫ nō dubitarent (et ait illis) ſcꝫ tanq̄ꝫ ſuis ſecretarijs ꝛ amicis. (Ecce aſcendimus hieroſolymā) quia hieruſalem ī montanis erat (et conſummabūtur oīa que ſcripta ſunt per ꝓphetas de filio hominis). id eſt de virginis filio. quia prophete ſcripſerunt de paſſione chriſti futura. vt patet Hiere. xi. Quaſi agnus manſuetus qui portatur ad victimā. Item Eſa. liij Sicut ouis ad occiſionē ducetur ꝛ quaſi agnus coram tondente ſe obmuteſcet et nō aperiet os ſuum. Item Eſaie. v. Corpus meū dedi ꝑcutientibus. ꝛ genas meas vellentibꝫ faciē meaꝫ nō auerti ab increpantibꝫ ꝛ conſpuentibus in me. Hic notandum eſt cum carniſpriuiū eſt tempus gaudij et leticie ſecundum conſuetudiem mundi. ſcilicet comedere carnes et bibere vinum. et delitijs carnalibꝫ perfrui. Quare ergo ſancta mater eccleſia in tempore iucunditatis cōmeōrat nobis et ad memoriam reducit triſtia inſignia paſſionis chriſti? Rn̄detur vt quilibet audiens hodie ꝑdicare euangelium de paſſione chriſti. ſic trahatur a vanitatibꝫ et gaudijs mundi. vnde ſequitur. (tradetur enim gentibus) Gorra. traditus fuit chriſtus Primo a diſcipulo ſuo iuda iudeis. vt patet Mat. xxvi. Quid vultis mihi dare vt ego eum vobis tradam? Secundo a iudeis pontio pilato qui erat ꝑſes gentilis. Tercio traditus eſt econuerſo a pilato ipſis iudeis vt flagellaretur ꝛ crucifigeretur et illuderetur. Primo enim illuſus fuit in domo cayphe pontificis dicentis. ꝓphetiza nobis chriſte. q̇s eſt qui te percuſſit? Secūdo in ꝑtorio herodis q̇ ſpreuit eū cū exercitu ſuo ꝛ illuſit eū cū veſte alba Tercio ī atrio pilati vbi fuit corōatꝰ ꝛ cū arūdīe in capite ꝑcuſſus. vtꝫ Matthei. xvij.

Et genuflexo anū eum illudebant ei dicentes. Aue rex iudeoꝝ. Quarto
in patibulo crucis. vt pꝫ Mat. xxvij. mouētes capita ſua dixerūt. Vach
qui deſtruis templū dei (ꝛ flagellabitur) Flagellatus eīn fuit primo cola
phis in facie. vt pꝫ Mat. xxvij. Et colaphis eū ceciderunt. Secūdo arū
dine in capite. vt pꝫ Mat. xxvij. Et accipiebant arundinē et percutiebāt
caput eius. Tercio flagellis in toto corꝑe. vt pꝫ Ioan. xix. Tunc apphē
dit ieſum pylatus. et flagellauit eū (et ꝯſpuetur) Cōſputus eīn fuit Prio
a iudeis in domo cayphe. vt pꝫ Mat. xxvij. Tūc expuerunt in faciē eius
Scdo a gentilibus in atrio pylati. vt pꝫ Ioan. xix. Et dabant ei alapas
et expuentes in eū ꝛc. (Et poſtqꝫ flagellauerint occident eū) Vn̄ Gorra.
Ecce magna crudelitas. quia nō ſufficit eis alteꝝ. ſcꝫ vel flagellare vl' oc
cidere. ſed vtrūqꝫ Vn̄ pylatus flagellatū voluit dimittere. ſm illud Ioā
nis. xviij. Emendatū ergo illū dimittā Sed iudei noluerunt. ſed pt⁹ fla/
gellationem eū occidi procurauerūt (et tercia die reſurget) In hoc ꝑmit
tit eis ꝯſolationē de veloci eius reſurrectione Et eius reſurrectio exēplar
eſt nrē reſurrectionis (et ipi nihil hoꝝ intellexerunt). Ly. qꝛ adhuc rudes
et imperiti erant. ergo nō intellexerunt (Factū eſt aūt cū appropinquarꝫ
hiericho) Superius iam chriſtus p̄dixit diſcipulis ſuis paſſiōis infirmi
tatem. ſ. ne ſcandalizarent. Hic oſtendit ſuā potentiā. et hoc ꝑ miraculo/

vero multo magis clamabat. Fili da/
uid miſerere mei Stans aūt ieſus iuſ/
ſit illū adduci ad ſe. ꝛ cum appropin/
quaſſet interrogauit illū dicens. q̇d ti/
bi vis vt faciam: At ille dixit. dn̄e vt vi
deam. et ieſus dixit illi Reſpice. Fides

ſam ceci illuminatōez.
vn̄ quos terruit ver/
bo ꝯfirmauit miracu
lo. Per primū aſtruit
in eis fides humanita
tis. ꝑ ſecundū fides di
uinitatis (Cecus qui/
dam ſedebat ſecus vi/
am mendicans. et cū
audiret turbaꝫ p̄tereū
tem) multa eīn turba p̄cebat. et etiam multa ſeq̄batur ieſum. in quo oſtē
ditur teſtimoniū doctrine (interrogabat q̇d hoc eſſet) et hoc eſt valde vti/
le interrogare de ieſu. i. ſaluatore (dixerunt aūt ei. quia ieſus nazaren⁹ trā
ſiret) Nazarenus eſt dictus. qꝛ in nazareth eſt cōceptus. et etiā ibideꝫ nu/
tritus (et clamauit) nō tm̄ clamore exteriori. ſed etiaꝫ interiori De q̄ dici
tur in p̄s. cxviij. Clamaui in toto corde meo. (dicens. fili dauid miſerere
mei) q. d nō pecuniam. ſed miaꝫ peto. Et in hoc ꝙ hic cecus clamauit. ie/
ſu fili dauid miſerere mei. cōfitetur vtranqꝫ in chriſto naturā. ſ. humanā
In hoc ꝙ dicit fili dauid. ſcdm eīn humanā naturaꝫ natus eſt ex ꝓgenie
dauid Et diuinā ꝯfitetur. in hoc ꝙ dicit miſerere mei Dei eīn eſt ꝓprium
miſereri (ꝛ q̄ p̄ibant increpabant eū vt taceret) Iſti ſignificant homies a
bono alios retrahentes (ipſe vero multo magis clamabat Fili dauid mi
ſerere mei) in quo dat nobis exemplū ꝙ quāto magis nobis occurrūt im
pedimenta. tanto magis eſt clamandū ꝛ inuocandū diuinū auxiliū. (ſtās
aūt ieſus iuſſit illū adduci ad ſe) in quo apparet clementia chriſti. qꝛ non
dedignatus eſt ſtare. et alloqui viles ꝑſonas et pauꝑes Vn̄ Hierony.
Ceco qui ſequi nō poterat ſtat dn̄s et eū vocare iubet. ne turba ꝓhiberet

Gor.ſic deberēt facere ꝑncipes nr̄i.ſ.cū ſtare viderēt pauꝑes cōquerentes ⁊ facere vocare ad ſe vt audirēt eoꝝ querimonias.facerētꝗ eis iuſticiā expedite.Sꝫ iam ꝑt dici de aliqͥbꝫ illud Eſa.i.Pupillo nō iudicāt ⁊ cauſa vidue nō īgredit ad illos(⁊ cū aꝓpinqͥſſet īterrogauit illum dicēs.qͦd tibi vis vt faciā).qͥſi diceret.xp̄s nō ſanat īuitos ſꝫ volūtarios Vn̄ Augꝰ Qui creauit te ſine te nō iuſtificabit te ſine te(At ille dixit.dn̄e vt videā)

tua te ſaluum fecit. Et confeſtim vidit ⁊ ſequebatur illum magnificans deuꝫ. Et omnis plebs vt vidit dedit laudem deo

Dominica prima in quadrageſima. Euāgelium ſcḋm Mat.iiij.

N il.tē. Ductꝰ ē ieſꝰ in deſertū a ſpū̄ vt tēptaret a diabolo. Et cū ieiunaſſꝫ quadragita diebꝰ ⁊ qͥdraginta noctibꝫ poſtea eſuriit. Et accedēs

ecce bona ⁊ diſcreta petitio.Non em̄ petiuit auꝝ ⁊ argētū ſꝫ tm̄ lumē Vn̄ ps̄.cxlv.Dn̄s illuiat cecos.(ipſe aūt dixit illi reſpice)nō apoſuit manū nec aliqͦd vngētū ad ſanādū eum ſꝫ ſoluꝫ ꝟbuꝫ qm̄ ipſe dixit ⁊ facta ſunt.(fides tua te ſaluuꝫ fecit) Gor.ex fide em̄ impetrat ſalꝰ ſpūalis ⁊ etiaꝫ corꝑalis(⁊ cōfeſtiꝫ vidit).Nihil em̄ medium inter deū ⁊ factum dei(⁊ ſequebatur illum)ecce ſignum perfecte illuminationis.ſcilicet in corpore ⁊ in anima(magnificans deum)Gor.i.magnum dicens eum magnitudine ꝟtutis.Vn̄ ps̄ cxlvi.Magnus dominꝰ noſter ⁊ magn̄ ꝟtus eiꝰ(⁊ oīs plebs vt vidit qͦd factū eſt)nō īvidet vt phariſei ſꝫ(laudē dedit deo)potētie dei cōgratulādo et ſanitati ceci Vn̄ circa preſēs euāgeliū vbi dr̄ oīs plebs vt vidit dedi laudē dō.Sꝫ heu hodie plures xp̄iani deū nō laudāt ſed dehonorāt tripliciter.Prio qͥdā honorāt mūdū exercētes diuerſos malos ludos ⁊ ꝑ diuerſas malas leticias.Nūc laruis demonū ī ſignū ꝙ ſūt filij demonū vtēdo..nūc alijs paganicis geſtis vtēdo ꝓ recreatiōe.vt putāt corꝑis.ſed reuera ꝓ corꝑis ⁊ aīe deſtructiōe. Scḋo alij deū īhonorāt.corpꝰ ſuū paſcēdo ꝯtra laudē dī.vt ptꝫ ad Philipēſes.iij.Quoꝝ deꝰ vēter ē.Et de illo deo qͦt miracula faciat..Quere ī ſermōe diſcipli ſup ep̄las dn̄icales ſermōe.xlv.Tercio alij hodie ꝯtra laudē ducūt choreas illicitas ꝓpter qͥs totiēs vnū ſaltū faciūt ꝟſꝰ īfernū.qͦtiens vnum in chorea faciūt ſaltum.in tali enim eſt peccatum mortale. Unde beatus.Auguſtinus dicit.Omnis metus petulantie ſaltus eſt in profoundum cloace.Et illa autoritas etiaꝫ allegatur in ſumma viciorū in capitulo de chorea

¶ Poſtilla.

Uctꝰ ē ieſus ī deſertuꝫ.Mat.iiij.Marci.i.Lu.iij.Temptatus eſt dn̄s ieſus xp̄s.Anno eiꝰ.xxx.viij.idꝰ ianuarij.feria.ij.luna.v.indictiōe.iij.Vn̄ inicium illiꝰ euāgelij habet.Lu.iij.Factū eſt aūt vt oīs populꝰ baptizaretur a ioanne.Et ieſu baptizato et orante apertum eſt celum ⁊ deſcendit ſpūſſanctus corporali ſpecie ſicut columba in ipſuꝫ Et vox de celo facta eſt Tu es filiꝰ meꝰ dilectus in te cōplacui mihi.Et ipſe Jeſus erat incipiens quaſi annorum.xxx.vt putabatur filius ioſeph Jeſus aūt

C

plenus ſpiritu ſancto. regreſſus ē a iordane. Tunc ſcilicet ſtatī poſt baptiſmum (Ductus eſt ieſus) ſcilicet ſpōtanee (in deſertum) quod ē inter hierusalem ⁊ herico vbi quidam homo incidit in latrones. vt habetur Lu. x. (a ſpiritu). ſcilicet ſancto (vt temptaretur a diabolo) Gor. voluit autez temptari chriſtus vt temptatorem ſuperaret. vt temptatos confortaret. vt modum vincendi doceret.. quia nemo poteſt eſſe ſine temptationibus.

temptator dixit ei. ſi fili⁹ dei es dic vt lapides iſti panes fiāt. Qui rñs dixit. Scriptum eſt: non in ſolo pane viuit homo. ſed in omni verbo quod ꝓcedit de ore dei. Tūc aſſūpſit euz diabolus ī ſanctā ciuitatez. ⁊ ſtatuit eū ſupra pinnaculum templi.. ⁊ dixit ei: ſi fili⁹ dei es mitte te deorſū. Scriptū eſt em̄. qꝛ

vt patet Job. vij. Militia eſt vita hominis ſup terram. (⁊ cū ieiunaſſet) Ly. vt carnem ſuam innocentem pro nobis maceraret ⁊ exemplū fidelibus daret etiaz ieiunandi (xl. diebus. ⁊. xl. noctib⁹) non vltra ieiunauit vt v̾t⁹ diuinitatis diabolo celaretur. qꝛ etiā Moyſes in monte. et Helias in itinere tot diebus ieiunauerunt. Aliter tamen ieiunauit chriſtus. et aliter moyſes ⁊ helias. nam non ieiunauerunt virtute propria. ſicut chriſtus Sed moyſes ſuſtentatus colloquio dei. vt habetur Exo. viceſimo caplo.' Helias vero ieiunauit in fortitudine cibi ſemel ſumpti. ſcilicet cuiuſdam panis ſubcinericij (poſtea eſurijt) per hoc oſtendit in ſe veritatem humanę infirmitatis ⁊ occaſionez temptator dedit. iō ſequitur (⁊ accedens temptator). ſcilicet in ſpē humana. Ad euidentiam huius tēptatiōis aduertendum quod diabolus ſciebat per prophetas quod chriſtus futurus erat verus deus et ver⁹ homo. vt habetur expreſſe Eſa. ix. Paruulus natus eſt nobis ⁊ filius datus eſt nobis. et cętera. ſed neſciebat certitudinaliter quod ieſus nazarenus eſſet ipſe deus. ergo temptando (dixit ei. ſi filius dei es). ſcilicet naturalis ⁊ per conſequens ei ęqualis in poteſtate (dic vt lapides iſti panes fiant) vnde Chriſoſtomus. Cogitauit apud ſe. . ſi poterit de lapidibus facere panes. vere filius dei eſt. ſi autem non poterit homo eſt. (qui reſpondēs). ſapienter ne diuinitatem eius poſſet ꝑpēdere (dixit Scriptum eſt). Deute. viij. (Nō ī ſolo pane). ſ' corꝑali (viuit hō. ſ3 in omni v̾bo qō ꝓcedit de ore dei) Ly. ꝙ verificatur nō ſolū de vita ſpūali. ſed etiam corꝑali. ſicut pꝫ de moyſe q̇ ieiunauit. xl. dieb⁹. ⁊. xl. noctib⁹. locutiōe dei ſpūaliter ⁊ corꝑaliter ſuſtētat⁹ Vñ Rab Sicut corp⁹ hūanū ñ p̄t viuere ſine treno cibo. ita ⁊ aīa ñ p̄t viuere ſine di v̾bo) (Tc). ſ. p⁹ ꝙ̄ deuict⁹ ē (aſſūpſit eū diabol⁹) Gor. ⁊ h̄ corꝑaliter Et ꝑ3 aliq̄s eū ī brachijs portauit. ꝑm alios ad manū duxit. Sciēdū ꝙ h̄ nō ē mir̄ ꝙ xp̄s fili⁹ dei ꝑmiſit ſe a diabolo duci. vñ Greg⁹ in Omel'. Quid g̃ mir̄. ſi ſe ab illo ꝑmiſit duci q̇ ſe etiā ꝑtulit a mēbris illi⁹ crucifigi. ſ. a pilato ⁊ a iudeis. qui fuerunt membra diaboli (in ſcām ciuitatem). i. in hieruſalem q̄ dicebatur ſcā. qꝛ diuino cultui deputata. propter templū quod erat ibi. Nec erat licitū ī lege dñi alibi dō ſacrificare (⁊ ſtatuit eū ſup̄ pinacl'z tē.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

pli)Gor.pinnaculū dicit̃ deambulatoriū circa muros templi. vbi aſcen/debant ſacerdotes ꝓplo ꝑdicantes(dixitqꝫ ei.ſi filius dei es. mitte te deorſum)Ly.q.d.hoc virtute ꝓpria potes ſine periculo..Et etiaꝫ ꝓpter miniſteriū angeloꝝ tibi ſeruientiū(Scriptū eſt em̄.qm̄ angelis ſuis mandauit de te.et in manibus tollent te.ne forte offendas ad lapidē pedē tuum Ait illi ieſus)Chriſ. nihil motus vel indignatus.ſꝫ cū multa modeſtia ſcripturarū ei rn̄dit(Scriptū eſt) Deute.vi(Nō temptabis dn̄m deū tuum)Ly.tēptare em̄ deū eſt querere expimentum de dei virtute abſqꝫ neceſſitate et hoc eſt pctm̄.qꝛ qn̄cunqꝫ hō hꝫ aliqͥd qđ pōt facere ſm viam humanā ad euadendū periculū.nō debet illud obmittere q̄rendo diuinuꝫ experimentū.Et propter hoc ꝓbatio ferri candentis et duella tanqꝫ illicita ꝓhibent̃ ab eccīa.ꝑ hoc ei rn̄dit dn̄s ieſ᷒ xp̄s diabolo tētanti ipꝫ. quia cū poſſet de pinnaculo tēpli deſcendere ꝑ viam humanā.ſ.ꝑ gradus ad h̃ factos in templo.uon debebat ꝑ alium locū deſcendere.qꝛ hoc eēt deum temptare(Itē aſſumpſit eū diabolus)gor. vt ſi nō ex vno tm̄ ex reliquo ſuparet(in mōtē excelſum valde.et oſtēdit ei oīa regna mūdi) Ly.nō eſt ſic intelligēdum ꝙ ex illo loco poſſūt oīa regna ⁊ oēs ciuitates d̃terminate videri.ſed oſtendendo diuerſas partes orbis dixit ei.tale regnū eſt in tali ſitu.et tale in tali enarrādo breuiter magnitudinē ⁊ gloriaꝫ illoꝝ regnoꝝ(et dicit ei. hec oīa dabo tibi).q̄ſi diceret In oībus illis faciam te regē.Et hoc diabolus arroganter loquebatur.nō ei potuit facere.. ſꝫ mentiebatur.qꝛ mendax ē.et pater eius.ſ.mendacij vt pꝫ Joan.viij(ſi cadens)tanqꝫ inferior(adoraueris me)tanqꝫ ſupiorē. Ecce diabolus cultū diuinuꝫ ſibi nititur vſurpare.vn̄ et ab inicio appetiit deo ſilem fieri.vt habetur Eſaie.xxiiij.(Tūc dixit ei ieſus.vada ſathana)id eſt recede a me.qꝛ aduerſarius es veritati Hoc ait ieſus q̄ſi cum indignatione qđ nō fecit in ꝑcedentibus tēptationibus.Ad oſtendendum ꝙ ꝓprias iniurias dꝫ hō patienter portare Sed dei iniuriā nullo mō ſuſtinere.et hanc veritatem ꝑ ſcripturam cōfirmat dicens(Scriptū eſt).Deu

angelis ſuis deus mandauit de te.⁊ in manibus tollent te.ne forte offēdas ad lapidem pedem tuū.Ait illi ieſus rurſus Scriptum eſt.Nō tētabis dominum deū tuū Itē aſſumpſit eū diabolus in montem excelſum valde.⁊ oſtendit ei oīa regna mundi ⁊ gloriā eorum et dixit illi.hec oīa dabo tibi.ſi cadens adoraueris me.Tunc dicit ei ieſus:vade ſathana.ſcriptum eſt em̄.Dominū deū tuum adorabis.⁊ illi ſoli ſerues. Tunc reliquit eū diabolus Et ecce angeli acceſſerunt ⁊ miniſtrabant ei.

¶Dominica ſecunda in quadrageſima Euangelium ſecundum Mat.xv.

In illo tp̄e Egreſſus ieſus ſeceſſit in partes tyri ⁊ ſydonis:ecce mulier chananea a finib᷒ illis egreſſa cla/

vi.(dominum deum tuū adorab) Ly.adoratione latrię quę ſoli deo de/betur.Sācti aūt venerari pn̄t veneratione dulię(tunc reliquit eū diabolus)tanq̄ confuſus ex dei triumpho.(et acceſſerunt angeli ⁊ miſtrabant ei)ſicut domino ꝟ ꝓprij ſerui.Ex hoc apparet diuinitas chriſti.q2 nul/la natura eſt ſuper angelicā niſi diuina.Circa preſens euāgeliū.vbi dici/t.vt tēptaret a diabolo.ſ.lucifero.Ubi notādū ē q lucifer fuit de ſūmo ordīe ſupioris hierarchię ⁊ ī illo ordīe ſupmū ordīez tenuit.cui tanq̄ pri/cipi de ſingulis ordib3 magna multitudo adheſit.q̄s ōnes ſecū duxit Lucifer autez dictus quia pre ceteris luxit ſueq3 pulchritudīs cō/ſideratio eū excecauit.ſubditoſq3 hr̄e voluit ⁊ nulli ſubiectꝰ eſſe cō/cupiuit.Primū hoīez tēptauit ⁊ vicit.xp̄m tēptauit et victꝰ eſt poteſtatez ſuā tūc amiſit quā in vltimis temporibus recupabit.nunc ligatꝰ ſ3 in fine mundi ſoluet

mauit dicēs ei.Miſerē mei fili dauid Filia mea male a demoīo vexatur Qui nō rn̄dit ei v̄bū.Et accedētes diſcipl'i eius rogabāt eū dicentes.dimitte eam quia clamat poſt nos.Ipe aūt reſpondēs ait.non ſum miſſꝰ niſi ad oues quę perierūt domꝰ iſrahel.At illa venit et adorauit eū dicēs dn̄e adiuua me Qui reſpōdēs ait.nō ē bonū ſumere panē filioꝵ ⁊ mittere canibus.At illa dixit etiam domine Nam ⁊ catelli edunt de

¶ Poſtilla.

Greſſus ieſus ſeceſſit in ꝑtes ty.⁊c̄.Mat.xv.Marci.xij.Hiſtoria huiꝰ euangelij fc̄a eſt anno xp̄i.xxxij.idꝰ maij.feria.vi.luna.xix.indi/ctōe.v.An̄ iniciū illiꝰ euāgelij ſcri.ſcūs Matheꝰ in eodē ca.q xp̄us dixit diſcipul'ſuis.Oīs plātatio quā nō plātauit pr̄ meꝰ celeſtis eradicabitur Sinite illos.ſ.phariſeos ⁊ ſcribas ceci ſūt ⁊ duces cecoꝵ.Cecꝰ autē ſi ceco ducatū p̄ſtet ābo ī foueā cadūt.Tūc poſtmodum ſequitur euāgeliū hodiernū.(Egreſſus ieſus).ſ.de terra gerazenoꝵ relictis ſcrib ⁊ phariſeis calūniatorib3 ſuis q̄ ex hoc calūnia bāt q2 diſcipl'i chriſti trāſgrederēt traditiōes ſenioꝵ ⁊ nō lotꝫ manibus mā ducarēt.Et h̄ ipſi phariſei putabant eē grādepctm̄.Chriſtus aūt dixit non lotis manib3 manducare nō coinq̄nat hoīez.ſ3 q̄ de corde exeūt.ea coinq̄nāt hoīez.de corde em̄ exeūt cogitatiōes malę homicidia adulteria.fornicatiōes.furta.falſa teſtimonia.⁊ blaſphemię.hec ſunt q̄ coinquināt hoīez(ſeceſſit ī ꝑtes tyri ⁊ ſydonis)tyrꝰ ⁊ ſydon ſunt ciuitates gētiliū ſitę in terra ꝓmiſſiōis ꝓpe montem libani(⁊ ecce mľr chananea).ſ.natione.Nam chananei habitauerūt in terra ꝓmiſſiōis an̄ filios iſrl' nec poterāt per eos totaliter extirpari.vn̄ iſta mľr ab ill' q̄ remāſerāt deſcēderat Iſta aūt mľr audiuit de miraculis ieſu chriſti.⁊ iō firmitur credebat quia filiam ſuā ſanare poterat(a finibus illis egreſſa)Et vt habet Mar.vij.Primo venit ad ieſum intra domū.ſ3 q2 eā ibi nō exaudiuit ſecuta ē eū in itinere.(clamās.miſerere mei fili dauid)Audiuerat em̄ chriſtū ꝓmiſſū iudeis deſcēdere de genere da/uid g̊ clamauit.miſerere mei fili dauid(filia mea male a demonio vexat

Qui non reſpondit ei verbum) hec eſt prima duricia quã chriſtus oſten/dit huic mulieri. Non ꝓpter indignationem. ſꝫ vt ex ꝑſeuerãtia ipſius in prece firmitas fidei eius ⁊ deuotio oñderet diſcipulis vt ipſi diſcipli pro ea rogarent. vt ſic oſtenderet nos ſcõꝝ precibus indigere Vñ ſequit(. Et accendentes diſcipuli eiꝰ rogabãt eũ pro ea dicẽtes. Dimitte eaꝫ quia clamat poſt nos). Ly. moti erant ad hoc ex compaſſione videntes fidẽ ⁊ de/uotionẽ mulieris. (ipſe ãt reſpondens ait. Non ſuꝫ miſſus niſi ad oues que perierunt domus iſrl) Iſta fuit ſecunda duricia chriſti ad mulierem iſtam .q.d. eã nõ eſſe de ouibus iſrl. i. dl ⁊ ꝑ ꝯſequẽs relinque/batur ꝙ ipſa erat de ouibus diaboli. Lyra.

micis que cadunt de menſa dñoꝝ ſuoꝝ. Tunc reſpondens ieſus ait illi O mu/lier magna eſt fides tua. fiat tibi ſicut vis Et ſanata eſt filia eius ex illa hora.

antiquis patribꝫ iudeoꝝ fuit facta promiſſo de xp̃o. ſicut abrae ⁊ dauid. Sꝫ quia iudei ꝓ maiori parte fidem chriſti repulerunt ⁊ gentiles eã ſuſ/ceperunt. Ideo dr Hiero. non dr chriſtus hoc quin etiã ad gentes miſſꝰ ſit. Cũ aũt hec mlr videret nihil poſſe ĩpetrare ꝑ apoſtolos tũc ꝑſonalit ꝓpius acceſſit. vñ ſequit. (At illa venit ⁊ ꝓcidit ad pedes eiꝰ ⁊ adorauit eũ). ſ. tãꝗ̃ dñꝫ ⁊ creatorẽ oĩm creaturaꝝ. tãꝗ̃ deũ celi ⁊ terre. tãꝗ̃ p̃cepto rẽ angeloꝝ ⁊ hoiꝫ (dicẽs. dñe adiuua me) ⁊ qꝛ filie ĩfirmitatẽ ſuã eſtimat. Idõ dr) dñe adiuua me. ꝗ rñdẽs ait nõ ẽ bonũ ſumere panẽ filioꝝ ⁊ mitte/re caibꝫ). Hec ẽ tercia duritia ꝙ eã canẽ appellauit. ⁊ nõ eſſe dignã pane (At illa dixit etiã dñe) Hic oñdit hũilitas mulieris huiꝰ ꝙ ipſa fatebat ſe eſſe canẽ dicẽs (etiam dñe) qꝛ veꝝ eſt qd dic. nec peto paneꝫ itegꝝ ſꝫ micã. (nã ⁊ catelli edũt de micis ꝗ̃ cadũt de mẽſa dñoꝝ ſuoꝝ). q.d. ꝙ ſicut catelli aliꝗ̃ modica vtpote micas cadẽtes de menſa ꝑcipiũt. ſic ⁊ ego gẽtil debeo ſaltẽ modicũ q̇d ꝑcipe de bñficijs tuis Queritur hic q̄re xp̃s huic mulieri tãtaꝫ oñdit duriciã Rñdet Hiero. Hoc fecit vt exemplũ ꝑſeue/rantie nobis daret ⁊ eiꝰ fideꝫ ⁊ cõſtantiã ꝓbaret ⁊ ꝓbatam manifeſtaret (tũc reſpondẽs ieſus ait illi. O mulier magna eſt fides tua) Iacobꝫ pari/ſiẽſis hoc patet ex hoc ꝙ filiam nõ ſecum adduxit ad ieſum. ſed eaꝫ dimiſit in domo nec chriſtum ad eam ire petiuit. quia credebat eum poſſe filiam ſuaꝫ liberare ſolo verbo (fiat tibi ſicut vis). Lyra quaſi diceret fides tua hoc meretur. Chriſ. Hic oſtenditur quantum valet conſtantia ora/tionis. quia quod apli nõ optinuerũt iſta ꝑficit (⁊ ſanata ẽ filia eiꝰ ex illa hora) ſcꝫ quãdo ſermo xp̃i ꝓceſſit ex ore eiꝰ. quia cum redijt domũ inuenit filiã ſane mẽtis. ⁊ plene liberatã ⁊ ſanatã ¶ Circa p̃ns euãgeliũ vbi dr filia mea a demonio vexat. Notãdũ ꝙ ad h ꝙ q̇s nõ poſſideat a diabolo duo valẽt. Pͥo vt q̇s ſibi a pctõ caueat p̃ſertiꝫ mortali. ⁊ ſi icidit. ſtatiꝫ cõuertat. qꝛ ĩ tale demon ptãtẽ nõ hꝫ. vt ꝓbat Caſſianꝰ ĩ collatione patꝝ ꝑ exẽplũ de ſcõ Antonio quẽ duo magi odiẽtes per tres ſucceſſiue demones eijcere de cella ſua cõabãt. Cũ ãt btũs Antonius tẽptationem amariſſimã ſentiẽs oraret. ⁊ ſigno crucis ſe muniret ſẽper vacui demones re/ceſſerũt. Et ſic tandem magi illi a beato Antonio virtutem crucis xp̃i

⁊ fidei catholice diſcentes cōuerſi ſunt. Tūc definit btūs Antoni⁹ nullatenus demones poſſe mentē cuiuſdā vel corpus inuadere. niſi eā primuz deſtituerint oībus cogitationib⁹ ſcīs. ⁊ niſi prius menteꝫ poſſiderit. Secundo valet fidei ſimbolū dictū vel crucis ſignū ꝑ ſe vel ſuis impſſum. Exemplu3 patet in dialogo Grego. li. iij. ca. vij. de iudeo cuſtodito ꝑ ſignū ſancte crucis

¶ Poſtilla

Rat ieſus eijciens demoniū. Lu. xi. Mat. xij. Mar. iij. Hoc euāgeliū factū eſt anno chriſti. xxxi. kal'. decēbris. feria. v. indictiōe. iiij. lūa xvij. Añ iniciu3 illius euāgelij ſcri. ſcūs Lu. in eo. ca. Factū eſt cū eēt ieſus ī loco quodā orans. vt ceſſauit dixit vn⁹ ex diſcipul' ei⁹ ad ipm Dñe doce nos orare. ſicut ioānes docuit diſcipulos ſuos.. Et ait illis cu3 oratis dicite.. Pater noſter q̄ es in celis ſcilicet nomen tuū ⁊c̄ Tūc poſt modū ſeq̄tur euā. ho. (Erat ieſus eijciēs demoniū). Gor. Cōuenienter aūt poſt documētū orōis ponit miraculu3 expulſionis demonis. q2 hic eſt vn⁹ effectus orōis. vt3 Mat ix. Hoc genus demonioꝝ in nullo p̄t exire. niſi in oratione et ieiunio (et illud) ſcilicet obſeſſum nō demoniū (erat mutum) Gorra. ſcilicet ab effectu. quia mutū faciebat hominem. et Mathei. xij. habetur ꝙ etiam cecus erat. et Marci. ix. ꝙ etiam ſurdus erat Unde Beda. In vno homine tria perpetrata ſunt miracula. cecus vid3 mutus loquitur. poſſeſſus a demonio liberatur. (et cum eieciſſet locutus eſt mutus. et admirate ſunt turbe). ſcilicet ſimplices ⁊ minores. Maiores aūt calumniabantur miraculum et blaſphemabant. Unde ſequitur (quidam autem) ſc3 ſcribe ⁊ pharizei (dixerunt in belzebub principe dmonioꝝ eijcit demonia) miraculum illud erat publicū. et iō denegare non poterant. ſ3 peruertere conabanť dicentes ꝙ virtute demonis factū eſſet Odiū ei et inuidia ꝑuertūt iudicia ⁊ facta interp̄tanť ad deteriorē ꝑtē Scribe aūt ⁊ pharizei valde oderūt chriſtū ſq2 acriter arguebat eoꝝ vitia ⁊ iō miracl'a diuīa ꝟtute fcā dixerīt fieri arte magica. ſ. in belzebub ꝑncipe demonioꝝ. vñ Beda. cult⁹ idolatrie a rge ciuitatis Niniue ortū hūit. Qui de morte patris ſui nomine Bel. intantum doluit quod ob memoriam

Dominica tercia in quadrageſima Euangelium ſcd̄m Lu. xi.

N illo tempore Erat ieſus eijciēs demonium. ⁊ illud erat mutū Et cum eieciſſet demoniū locutus ē mut⁹ ⁊ admirate ſunt turbe Quidā aūt ex eis dixerūt in belzebub pꝛīcipe demonioꝝ eijcit demonia Et alij tētantes ſignum de celo q̄rebāt ab eo. ipē vt vidit cogitationes eoꝝ. dixit eis. Omne regnū ī ſe ipſum diuiſum deſolabitur. ⁊ dom⁹ ſupra domu3 cadet. ſi autem ⁊ ſathanas in ſeipſum diuiſ⁹ eſt: q̄uo ſtabit r̄gnu3 e⁹: q2 dicitis in belzebub eijcere me demōia Si āt ego ī belzebub eijcio dmonia. filij vrī in q̄ eijciunt. Ideo ipi iudi

ces vr̄i erūt Porro ſi ī digito dei eĳcio demōia profecto pueīt in vos regnum dei. Cū fortis armat⁹ cuſtodit atriū ſuum. ī pace ſūt ea q̄ poſſidet. ſi aūt fortior illo ſuperueniēs vicerit eū. vniuerſa arma ei⁹ auferet ī q̄b⁹ cōfidebat. ⁊ ſpolia ei⁹ diſtribuet q̇ nō eſt mecū aduerſū

ſui aureā ſtatuam patris ſui imaginem ⁊ ſimilitudinem habentem fecit quam hūit in tanta reuerentia vt ſi aliqui fugitiui vel facinoroſi ad eam cōfugerēt. eſſent ſecuri de vita ſua. iō ceperūt ⁊ hōres diuinos ei. ſ. imagini exhibere volētes regi placere ī hoc. Quo exēplo ceteri de locis adiacētib⁹ in honore patꝝ ſuoꝝ ſtatuas aureas facerūt. ⁊ ſic creuit idolatria. Beelzebub īterp̄tat̄ vir muſcaꝝ ſiue hn̄s muſcas. qꝛ muſcę ꝯgregabantur ad idolū illud ꝓpter cruorez aīaliū q̄ ibi īmolabātur. Jn p̄dctō aūt ſimulachro dicebāt iudei p̄ncipē demonioꝝ habitare. Cū qꝛ illud dicitur p̄mū fuiſſe idolū ſicut dicit̄ in hiſtoriĳs. Cum qꝛ cultus eius apud gētiles generalior erat atq̧ celebrior. Et per ipſum dicebāt chriſtū eĳcere demonia. H̄ autē ex maḡ īuidia dixerūt Vn̄. Chriſ̄ Jnuid⁹ non querit q̇d dicat. ſꝫ ſoluꝫ vt dicat (aliĳ tēptātes ſignum de celo q̄rebāt ab eo) Glo. fortaſſis q̄rebāt deſcēſum ignis de celo ſicut factum fuit tp̄e helię. iĳ. Reguꝫ. xviĳ. aut māne deſcēſum ſicut tp̄e moyſi vt ptꝫ. Exo. xvi. vel ſicut tp̄e Joſue ſol ſtetit ſpacio vni⁹ diei. Joſue. x. Vel ſicut tp̄e ezechię. ſol retroceſſit. x. gradib⁹. vt habet̄ Eſa. xxxviĳ (ipſe aūt vt vidit cogitatiōes eoꝝ). Beda nō ad dicta. ſꝫ ad cogita xp̄s r̄ndit. Vt l' ſic ꝯpellerētur credere p̄ri ei⁹ q̇ cordis occulta videbat. Hoc em̄ nō p̄t demō nec aliqua creatura ſed ſol⁹ de⁹. vt ⁊ ipſi ī ſua ſcp̄tura habebāt Vn̄. iĳ. Regum. viĳ. Tu ſol⁹ noſti corda filioꝝ hoīm. Jtē. i. Regū. xvi. Hō videt ea q̄ patēt. de⁹ aūt ītuet̄ cor (dixit eis ōne regnū in ſeip̄ꝫ diuiſum deſolabitur). i. deſtruetur. Nā vt d̄t Hieronym⁹ paruę res cōcordia creſcūt diſcordia maxię res dilabūt̄. Vn̄ Ariſtoteles. Oīs em̄ ꝟt⁹ vnita fortior eſt ſe ip̄a diſp̄ſa (⁊ dom⁹ ſupra domū cadet) Glo. dom⁹ ſupra domū cadit cū habitatores vni⁹ dom⁹ a familia alteri⁹ dom⁹ opp̄mūt̄. (ſi aūt ſathanas ī ſe ipſū diuiſ⁹ ē). ſ. ita vt vn⁹ expellat aliū (q̄uo ſtabit regnum ei⁹). i. p̄tās ei⁹ (ſi aūt ego ī beelzebub eĳcio demonia). vt vos dicitis. (filĳ vr̄i). i. ap̄li q̇ ſ̄m carnē a iudęis nati ſūt (ī q̇ eĳciūt). q̄ſi diceret. Si filĳ vr̄i id ē ap̄li q̄b⁹ dedi p̄tātē ſup̄ demonia. ⁊ ī nomīe meo demonia eĳciūt. Jniquū ē dicere me in ꝟtute beelzebub demonia eĳcere (ideo ipſi iudices vr̄i erūt). qꝛ exiſtētes aſſeſſores mei ī finali iudicio ſuiāꝫ meā approbabūt (porro ſi ī digito dī). i. ī ꝟtute ſp̄ūſſcī qui bn̄ digito ꝯp̄at̄. Sicut em̄ digitus ꝓcedit a corp̄e ⁊ manu. ſic ſp̄ūſſcūs ꝓcedit a p̄re ⁊ filio (ꝓfcō p̄uenit in vos regnū dī) Gor. ſn̄ia diuini iudicĳ. Vn̄ Aug⁹. Regnū dei ē p̄tās iudiciaria q̄ dānāt̄ ipĳ et a fidelibus ſecernūtur (cum fortis armatus). id ē diabol⁹ (cuſtodit atriuꝫ ſuum) Gor. i. mundum. quia diabolus ante aduentū filĳ dei ī mundo ſine contradictione p̄ncipabat̄ (in pace ſunt omnia quę poſſidet). id ē oēs p̄ctōres q̇ obediūt ⁊ fauēt ei ī pace ſūt q̄ntum ad diabolum. Vn̄. Greg⁹.

Jllos pulſare negligit quos quiete iure poſſidere ſentit. (ſi aũt fortior eo
ſuꝑueniens) ſcȝ chriſtꝰ (vicerit eũ. vniuerſa arma eiꝰ auferet in q̇bꝫ confi/
debat) Chriſtus eĩ cuȝ fcũs fuit hõ inuaſit diabolũ. et arma eiꝰ abſtulit
.i. aſtutias et neq̇cias ip̃ius (et ſpolia) .i. hõies ab eo deceptos chriſtꝰ ꝑ ſe
et ꝯſequenter ꝑ apl̃os ſuos ad noticiã veritatis et fidẽ ſcẽ trinitatis reuo
cauit. Que ſpolia chriſtus diſtribuit cũ fideles ſuos cuſtodie angeloruȝ
mãcipauit. ⁊ dona ſpũſſcti eis tribuit. reſiſtẽdo ãplius tẽptatiõibus ſuis
(q̇ nõ eſt mecũ cõtra me ẽ). q. d. ſcḋm Glo. Oꝑa mea ñ cõueniunt cuȝ oꝑi

me eſt. ⁊ qui nõ colligit mecũ. diſꝑgit:
cũ imundꝰ ſpũs exierit ab homine am
bulat ꝑ loca inaquoſa querẽs requiem
⁊ nõ inueniẽs dicit. reuertar in domuȝ
meã vnde exiui Et cũ venerit inueit eã
ſcopis mũdatã ⁊ ornatã. ⁊ tũc vadit et
aſſumit alios ſeptẽ ſpũs ſecuȝ nequio

bus diaboli. Ego enĩ
volo bonum. ille vero
maluȝ. Ego amo huĩ
litatẽ. ille ſuꝑbiã Ego
diligo caſtitatẽ. ille lu
xuriã. Ego volo aĩas
ſaluare. ille ꝑdere. (⁊ q̇
non colligit mecum) .i.
vnitate fidei ⁊ dilcõis
dei ⁊ ꝓximi (diſpergit)
q2 ſicut officiuȝ chriſti
eſt diſꝑſa congregare. Sic ecõuerſo officiuȝ diaboli eſt ꝯgregata diſper
gere (cuȝ ĩmundꝰ ſpiritꝰ exierit ab hõie) ſcȝ ꝑ ꝯtritionẽ. ꝯfeſſionẽ. ⁊ veraȝ
pñiam (ãbulat per loca inaq̊ſa) .i. arida. Et intelliguntᷣ corda fideliuȝ. in
quibus exſiccatꝰ ẽ humor mundane laſciuie q̇ diabolo reſiſtunt. nõ ꝯſen
tientes ſuis ſuggeſtionibꝫ vt peccẽt. ſȝ viriliter reſiſtunt ſibi (q̃rẽs requiẽ
⁊ nõ inueniens) q2 vbi req̇eſcit ſpũſſcũs per bõas meditatiões. ſpũs ma
lignus illuc intrare nõ audet (d̃t reuertar in domũ meã) .ſ. q̃ oli erat mea
(vñ exiui) .i. expulſus ſuȝ per pñiam (Et cũ venerit inuenit eã ſcopis mũ
datã ⁊ ornatã) ſcȝ per pñaȝ ⁊ vacatiõeȝ boni oꝑi. vñ nccẽ eſt vere pœnitẽ
ti vt ſꝑ aliq̇d boni oꝑis faciat. ne diabolus inueniat eũ ocioſũ. (tũc vadit
⁊ aſſumit ſeptẽ ſpũs neq̇ores ſe) ꝑ ſeptenariũ numeꝝ intelligũtur ſeptem
pctã mortalia. vñ Gregꝰ. Magdalena ſeptẽ demonia habuit que vni/
uerſis vitijs plena fuit (⁊ ingreſſi hĩtant ibi) q2 de domo dei fit habitatio
demonũ (⁊ erũt nouiſſima hõis illiꝰ peiora prioribꝫ) q2 q̇dlibet pctm̃ ĩ re
cidiuãte peiꝰ eſt q̃ꝫ ſil'e añ recidiuũ ꝓpter magnitudinẽ (fcm̃ eſt aũt cũ hec
diceret) .ſ. cħriſtꝰ loq̃ndo ꝯ iudeos ip̃os redarguendo (extollẽs vocẽ) ſcȝ in
chriſti ꝯmendationẽ (q̃dã mulier de turba) Sor. nõ diues. nõ nobil'. ſȝ de
cõi plebe q̃ fuit ſcã marcella famula ſcẽ marthe. q̃ audiẽs chriſtũ a iudeis
⁊ phariſeis blaſphemari ⁊ dehoneſtari. ⁊ nõ valẽs vlterius ſuſtinere Ad
laudẽ filij dei ⁊ ꝯfutationẽ iudeoꝝ ⁊ phariſeoꝝ ⁊ ſcribaꝝ ꝓrupit ĩ laudẽ
filij mrĩs dicens (Btũs venter q̇ te portauit). Et ſic matrem dei ex filio
laudat. quia ab ipſo filio habet gratiam ⁊ gloriam. Et vere beatus vẽ/
ter. quia ibi deus factus eſt homo. eternus. temporalis. immortal'. mor/
talis. Ut patet Joannis. capitulo primo. Et verbum caro factum eſt.
(et vbera que ſuxiſti). ſcilicet a quibus alimentum lactis ſuſcipiſti. (At
ille dixit quinimmo) . quaſi diceret. non tantum illa eſt beata que me por
tauit in vtero ſuo. et lactauit me ex vberibus ſuis. immo etiam. (beati

qui audiũt verbũ dei) aure interius corde credẽtes (⁊ cuſtodiunt illud) o/pere implẽtes. quia nõ auditores legis iuſtificabũt. ſed factores legis. vt pꝫ Rho. ij. Beati ergo in ſpe in pñti. ſed in futuro in re. Circa pñs euangeliũ vbi dr̄ Erat ieſus eijciens demoniũ et illud erat mutũ. Querit̃ cuꝫ chriſtus fecit multa miracula et ſuam miam pluribꝫ hõibus indulſit eos ab infirmitatibus liberãdo. Quibus vel cui ſuã miaꝫ magis dr̄ exhibuiſſe Rñdetur ꝙ dñs noſter ieſu chriſtus. vt dicũt doctores. Auguſtinus Hiero. Chriſ. nunquã liberauit aliquẽ corꝑaliter. quin etiã ſpũaliter Et nunquã partẽ liberãdo. quin etiã totuꝫ hominem liberaret. Nihilominus ſi hẽmus reſpectũ ad grauitatẽ. cum vna ĩfirmitas ſit grauior alia A grauiori liberãdo infirmitare dr̄ miſericordiꝰ ſe hũiſſe. Sed q̃ritur q̃ tñ inter alias ẽ maior infirmitas Rñdeo ꝙ illa q̃ totum occupat hõiem ⁊ corꝑaliter et ſpũaliter plus q̃ꝫ illa q̃ ſolũ corporaliter. ſed que eſt illa: Rñdeo ꝙ poſſeſſio hois a diabolo. in aliis infirmitatibꝫ corpꝰ affligitur et aïa nõ. qꝛ ſtat in ſuo ſenſu. Sed qñ homo a diabolo inuaditur et vexatur vtꝫ ex experiẽtia. tũc q̊ ad aĩam homo affligitur et rõnis vſu priuatur. Et deinde corpus vexatur. ergo dñs noſter ieſus chriſtus hõieꝫ a diaboli manibus liberãdo ſuã miaꝫ magis in his q̃ꝫ in alijs oſtendit

res ſe. ⁊ ingreſſi hĩtant ibi. ⁊ fiunt nouiſſima hõis illius peiora prioribꝫ. factum eſt aũt cũ hec diceret. extollẽs vocẽ q̃dam mulier de turba dixit illi Beatus venter q̇ te portauit. ⁊ vbera q̃ ſuxiſti. At ille dixit. Quinimmo beati q̇ audiunt verbum dei ⁊ cuſtodiunt illð

¶ Dominica in media quadrageſima Euangelium ſcðm Joannem. vi.

In illo tẽpore. Abijt ieſus trans mare galilee quod eſt tyberiadis ⁊ ſequebatur cũ multitudo magna. qꝛ videbant ſigna que faciebat ſuꝑ his q̇ infirmabantur Subijt ergo in mõteꝫ ieſus: ⁊ ibi ſedebat cum diſcipulis ſuis Erat aũt proximũ paſcha dies feſtꝰ

¶ Poſtilla.

Abijt ieſus trans mare galilee Joan. vi. Matth. xiiij. et Mar. vi Hoc euangelium factũ eſt. Anno chriſti. xxxij. idus aprilis. dñica. luna. xxij. indictione. v. Ante initiũ illiꝰ euã. habet Joan. v. ꝙ chriſtꝰ dixit iudeis et phariſeis et ſcribis. Ego cognoui vos. quia dilectioneꝫ dei nõ habetis in vobis Ego veni in noïe pr̄is mei ⁊ nõ accepiſtis me. Si alius venerit in noïe ſuo illũ accipietis. Quõ poteſtis credere vos q̇ gloriã abinuicẽ accipitis. Et gl̃iam que a deo ſolo nõ eſt q̃ritis. Nolite cogitare ꝙ ego accuſaturus ſũ vos apud prẽm. eſt q̇ accuſat vos Moyſes i q̊ vos ſperatis. Si eñ crederetis moyſi. crederetis forſitã et mihi. de me eñ ille ſcripſit. ſi aũt illius lr̄is nõ creditis. quõ verbis meis credetꝭ (Poſt hec abijt ieſus trãs mare galilee) Judei eñ querebãt chriſtũ interficere ⁊

nō erat adhuc tēpus paſſionis ſuę. Ideo abijt trans mare galileę. et tunc
pauit multitudinem in deſerto. Et iſtō miraculū fcm̄ ē in pricipio tercij
anni p̄dicatiōis chriſti circa paſcha. in quo die feſto decollatus fuit ſctūs
Joan. baptiſta. Itē notandū ſm Nicola. de ly. mare galileę eſt q̄dā lac⁹
magnus p quē tranſit iordanis fluuius. Et dr̄ mare ſm modū loquen/
di hebraicū. in q̄ oīs ꝯgregatio magna aquaꝝ vocaꝛ mare. et dr̄ mare ga
lileę a ꝓuincia vel regione. ſicut mare anglicanuꝫ. et dr̄ mare tyberiadis.
ex noīe ciuitatis ędificatę in littore. q̄ antiq̄tus cenereth dicebaꝛ. Sꝫ ab
herode tetrarcha reędificata et ampliata tyberias eſt vocata ī honorem
tyberij cęſaris (et ſeq̄batur euꝫ multitudo magna. qꝛ videbāt ſig̃ q̄ facie
bat ſup his qui infirmabāꝛ) vn̄ Mat. vi. ꝑcurrētes vniuerſā regioneꝫ il
lā ceperūt in grabatis eos q̄ ſe male hēbant circūferre. vbi eum audiebāt

iudęorum Cum ſubleuaſſet ergo ocu/
los ieſus ⁊ vidiſſet quia mltitudo ma
xima venit ad eū. dicit ad philippum.
vnde ememus panes vt mādu cent hi?
Hoc aūt dicebat tēptans eum Ipſe ei
ſciebat quid eſſet facturus. Reſpondit
ei philippus. ducentoꝝ denariorū pa
nes nō ſufficiūt eis. vt vnuſquiſq; mo
dicum q̄d accipiat Dicit ei vnus ex di
ſcipulis ſuis Andreas frater ſymonis

eſſe et ſanabat omnes
(Subijt ergo in mon
tem) Ly. qꝛ erat locuſ
deuotionis et doctrię
ap̄t⁹ (et ibi ſedebat cuꝫ
diſcipulis ſuis). docēs
eos et cōſolando eos.
Erat aūt ꝓrimū paſ
cha dies feſt⁹ iudeoꝝ).
Sciendū ſm Thomā
de aq̄no ꝙ in ſequenti
paſcha fuit chriſt⁹ cru
cifixus. vt hētur Joā.
xiij. Vn̄ ab iſto mira
culo. ſcꝫ de quinq; paī
bus vſq; ad paſſionē chriſti fluxit vnus ann⁹. Ad iſtud paſcha nō aſcen
dit chriſtus vt aſpectu ſuo nō excitaret furorē et inuidiā iudęoꝝ (Cū ſub
leuaſſet ergo oculos ieſus. et vidiſſet qꝛ multitudo maxīa venit ad euꝫ)
ſcꝫ ꝓpter deuotionē. vn̄ dr̄ Mat. xiiij. ꝙ ſecutę ſunt eū turbę pedeſtres de
ciuitatibus.. Ly. tm̄ eīm deſiderabant audire chriſtū. ꝙ obmiſerūt a ꝑpor
tare alimenta. ꝓpter q̄d nccāriuꝫ fuit fieri hoc miraculū. (dixit ad philip
puꝫ) Sed q̄re nō q̄rit a iuda q̄ erat diſpenſator. Rn̄dit btūs Tho. ſuper
Jo. ꝙ philipp⁹ erat oriūdus de illa patria. ⁊ iō ſpēalem ſollicitudinē ge
rebat de turba (vn̄ emem⁹ panes vt mādu cēt hi? Hoc aūt dicebat tēptāſ
eum) Tho. chriſt⁹ nō q̄ſiuit vt addiſceret. ſꝫ vt philippū ꝓbaret. (ipſe ei
ſciebat q̄d fcūrus eēt Rn̄dit philipp⁹. ducentoꝝ denarioꝝ panes nō ſuf
ficiunt eis) Ly. q. d. Paupes ſum⁹. tantā pecuniā hr̄ē non poſſum⁹. et ſi
haberemus nō ſufficeret pro refectione eoꝝ. Ideo ſeq̄ꝛ (vt vnuſq̄ſq; modi
cum q̄d accipiat) Tho. et ē argumentū exp̄ſſuꝫ ꝙ chriſtus cuꝫ tota fa̅ilia
ſua nō hēbat ducētos denarios. Hodie tn̄ paꝝ videꝛ vni clerico ł ep̄o hr̄ē
centū marcas annuatim. et vtinā bn̄ expendāt (dr̄ ei vn⁹ ex diſcipuł ei⁹ an
dreas frater ſymōis petri. Eſt puer vn⁹ hic q̄ hꝫ q̄nq; panes ordeaceos ⁊
duos piſces Et puer iſte dr̄ fuiſſe Marciał. q̄ fuit de parentela ſcī petri
et andreę fratꝝ. vn̄ Chriſ. andreas erat excellentior ī fide q̄ philipp⁹ nō

dum ꝑfectus.qꝛ videtur aliq̄liter credidiſſe ꝑ chriſtū multiplicari panes
iſti.qđ aūt addit.(ſed hec q̄d ſunt inter tantos?)oſtēdit imbecillitatē fidei
Putabat em̄ ꝙ nō ſic ſufficeret paꝝ ſicut multū. Nec plene capiebat om
nipotentiā chriſti. Equaliter em̄ poterat ſatiare multitudinē de paucis.
ſicut de multis.(dixit ḡ ieſus facite hōies diſcūbere) .i.ordinate ſedere ad
comedendū.ꝛ apl'i obediētes verbo chriſti ita fecerūt.nō interrogātes q̄d
dērent hōies comedere(erat aūt fenū multū in loco)hoc interponiť ad oñ
dendū ꝙ locus erat aptus ad ſedēdum. Tho.terra ei illa valde calida eſt
ꝛ iđ tēpeſtiuius metūt q̄ȝ nos hic in terris noſtris.ḡ circa paſcha habue/
runt fœnum in pratis.(diſcubuerunt ergo viri quaſi numero quinqȝ mil
lia.(exceptis mulieri/
bus et paruulis. que
non numerantur hic
ſecundum conſuetudi/
nem. ſed ſolūmodo vi
ri a viginti annis.ꝛ
ſupra. Ut habetur..
Numeri.primo capi/
tulo. Attēdꝫ ſecunduȝ
Hiero.ꝙ cuilibȝ mil/
lenario correſpōdebat
vnus panis(accepit ḡ
ieſus panes)ſcȝ in mai
b⁹ ſuis. Tho.ꝛ ſic pa
nes illi ml'tiplicati ſtꝫ
in manibus ſuis ꝑtu/
te oīpotentie ſue Et q̄ potuit panes illos ſic mirabiliter multiplicare.p̄t
etiam panē in corpus ſuū vertere(et cum grās egiſſet)id eſt cum benedi/
xiſſet panes eo mō quo ſolitus erat bn̄dicere menſam. In hoc dat nobis
exempluȝ vt in principio menſe dicamus benedicite.qui ſciūt.aut vnū pa
ter noſter Et in fine mēſe grās deo.qꝛ oīa bona tꝑalia ſunt dona dei(di/
ſtribuit diſcūbentibꝫ)Tho.nō ipe ꝑ ſe ſed ꝑ diſcipulos.dedit em̄ diſcipul'
ꝛ diſcipuli appoſuerūt turbis.vt dꝛ Mat.xiiij.(ſil'iter ex piſcib⁹ quātuȝ
volebant).i.vſqȝ ad ſaturitatē)vt autē īpleti ſunt).i. abundanter refecti.
dixit diſcipulis ſuis)nō turbis.quia diſcipuli fuerunt ſeruitores.ꝛ iđ vo
luit vt ipſi reliquias leuarēt(colligite q̄ ſuꝑauerant fragmēta ne pereāt)
p̄cepit hec chriſtus ad ꝯfirmationem deitatis ꝛ manifeſtationē miraculi
Tho.in hoc dat nobis chriſtianis exemplū vt poſt prādiū reliquie nō di
ſperdanť.ſed ꝓpter pauꝑes colligātur(collegerūt ergo ꝛ īpleuerūt.xij.co
phinos fragmentoruȝ ex q̄nqȝ panibꝫ ordeaceis ꝛ ex duobꝫ piſcibꝫ q̄ ſuꝑ
fuerunt his qui mādu cauerāt) Ly.hoc dꝛ ad euidentiā miraculi ꝙ plus
remāſit q̄ȝ ī principio appoſitū fuit Tho.ex iā dcis pȝ ꝙ pares erāt co/
phini nūero apl'oꝝ In quo mōſtratur ꝙ doctrina apl'oꝝ ꝑ totū orbem
erat diſtribuenda ex reliquijs doctrine chriſti(illi ḡ hōies cum vidiſſet qđ
feciſſet ſignū) Tho.tā magnū et apertū ꝛ tā oportunū.in multiplicatiōe
panū.ꝛ in multitudīe reliquiaꝝ(dixerūt hic ē v̄e ꝓpheta). Ly.iudei ſcie/

petri. Eſt puer vnus hic qui habet quī
qȝ panes ordeaceos ꝛ duos piſces Sꝫ
hec q̄d ſtꝫ inter tātos? dicit ergo ieſ⁹ Fa
cite hōies diſcumbere Erat autem fe/
num multum in loco Diſcubuerūt er/
go viri numero quaſi quinqȝ millia
Accepit ergo ieſus panes.ꝛ cum gra/
tias egiſſet diſtribuit diſcumbentib⁹.
Similiter et ex piſcibus quātuȝ vole/
bāt Ut āt impleti ſunt dixit diſcipulis
ſuis. Colligite q̄ ſuꝑauerāt fragmen/

bant ꝙ chriſtus erat ꝓmiſſus in lege ꝑ moyſen tanq̄z propheta ceteris ex
cellentior. vt hētur Deute. xviij. Prophetā de gente tua. ⁊ de frib⁹ tuis
ſicut me ſuſcitabit tibi dn̄s deus tuus. ipm̄ tanq̄z me audies. Hoc imple/
tuꝫ ē in ipo dn̄o nrō ieſu chriſto ergo dicebāt (hic eſt vere ꝓpheta). id ē ille
magnus ꝓpheta ꝓmiſſus nobis a moyſe (qui vēturus ē in mundū) ad ip
ſuꝫ ſaluandū. Sic aūt nō venerūt alij ꝓphetę. ſed ſolū ad denunciādum
iſtius aduentū. Circa pn̄s euangeliū vbi agit̄ de illo ꝯuiuio quinqꝫ pa/
nū. Queritur p̄io q̄
miniſtri fuerūt in illo
cōuiuio. Reſpondetur
ꝙ diſcipuli chriſti. qui
bus chriſtus dixit. Fa
cite hōies diſcumbere
Et marcialis fuit pu
er iſte qui habuit quī/
qꝫ panes ⁊ duos piſ/
ces. vt habetur ī legē/
da ſua. Secūdo queri
tur quot fuerīt ꝯuiuę
qꝛ forte quinqꝫ millia
viroꝝ. Sed quare non
nominant̄ fœīę. cū ta
les hodie plus q̄z viri
ſequi videant̄ chriſtuꝫ
in audiēdo ſermōes in
ꝑceptione euchariſtię.
⁊ in ecclia꞉ frequentatione. Rn̄det Theophilus Scripturę cōſuetudīeꝫ
ſequitur hic Joan. q̄ ſcriptura ſolū a. xx. annis vſqꝫ quinquagita nūerat
viros ad bella aptos ſicut moyſes fecit. Numeri. i. Querit̄ tercio q̄s fuit
mgr̄ ⁊ cocus in ꝯuiuio? Rn̄detur ꝙ chriſt⁹ q̄ accepit panes in man⁹ ſuas
in ſignū ꝙ ſua potentia q̄ creauit cęlū ⁊ terrā. q̄ gubernat mundū poſſet
multiplicare panes. Nō nouos panes creando. ſm̄ Tho. in. iij. ꝑte ſum
mę. ſꝫ p̄iacētes multiplicādo. ſil'r ex piſcibus q̄ntū volebat. Quarto q̄ri
tur. an panes iſti ⁊ piſces fuerūt optimi ⁊ ſapidiſſimi? Rn̄det iacobꝰ Jan
nuēſis Credēduꝫ eſt ꝙ ſic ſaltē in ſua ſpē. ⁊ a ſil'i probat ꝑ Chriſ. ſup il
lud Joan. ij. vbi chriſtus in nuptijs mutauit aquā in vinū. vbi ſic dr̄. ta/
lia ſunt chriſti miracula vt multo his q̄ natura fiunt ſpecioſiora ⁊ vtili/
ora fiant. Quinto q̄ritur. Cur nō vinū ꝓpinauit hōibus iſtis q̄s ſic pa/
uit q̄nqꝫ panibꝰ duobꝰ piſcibꝰ? Rn̄det̄ ꝙ potuit eſſe vt panes ⁊ piſces ꝓ/
prietatē habuerit tā cibi q̄ꝫ potus. Sic etiā adhuc hodie apothecarij ſci
unt ꝯficere electuaria cibi ſil' ⁊ potus naturā hn̄tia.

ta ne pereant. Collegerunt ergo ⁊ im/
pleuerūt duodecim cophinos fragmē
toꝝ ex quinqꝫ panibus ordeaceis ⁊ du
obus piſcib⁹ quę ſuꝑfuerūt his q̄ mā/
ducauerāt. Illi ergo homines cū vidiſ
ſent ꝙ feciſſet ſignū dicebant Quia hic
eſt vere propheta. qui ventur⁹ ē in mū
dum

¶ Dominica in paſſione dn̄i.
Euāgelium ſcd̄m Joannem. viij.

In illo tēpore Dicebat ieſus tur/
bis iudęorum ⁊ principib⁹ ſacer/
dotum Quis ex vob̄ arguet me d̄ pctō?
Si veritatem dico vobis. quare non

¶ Poſtilla

Quis ex vobis arguet me de pctō? Joan. viij. Hiſtoria h⁹ euā. fac/
ta eſt anno chriſti. xxxij. x. kal'. octobris. feria. iij. indictōe. v. An̄ ini
ciūt illius euā. ſcribit ſan Joan. in eodē ca. ꝙ iudęi dixerunt chriſto. Pat̄
noſter abraā eſt. Dicit eis ieſus. Si filij abraę eſtis. oꝑa abraę facite Nc̄
aūt q̄ritis me interficere hōieꝫ q̄ ꝟitatē vobis locut⁹ ſum. quā audiui a

deo.hoc abrahā nō fecit. Et p⁹ pauca vos ex prē diabolo eſtis ꝛ deſideria pr̄is vr̄i vultis facere. Ille hoīcida erat ab inicio ꝛ in ꝟitate nō ſtetit. q̄a nō eſt veritas in eo. Cū loq̄tur mēdaciū ex pprijs loq̄tur. qꝛ mēdax ē ꝛ pr̄ e⁹. Tūc imediate ſeq̄tur euan.ho.(Quis ex vobis ar.me.de pec.?) Ly.q.d. Si hētis aliq̄d pctm̄ q̄d poſſitis ſup me oñdere pat⁹ ſū audire.ꝛ me rōnabiliter purgare.ꝛ iō cū h̄ nō poſſitis facere(ſi ꝟitatē dico vobis)ſi.p qꝛ (q̄re nō creditis mihi?) Et ſubdit cām dicēs(q̄ ex deo eſt ꝟba dei audit) Notandū q̄ aliq̄d ex deo ē dupliciter. Uno mō ſm naturā.ꝛ ſic oīs creatura ē ex deo q̄ eſt largit⁹ ei eē. Alio mō ſūt ſpēaliter ex deo ꝑ grāz vt q̄ recte credūt in deū ꝛ mādata ei⁹ ſeruāt. De illꝭ dt dñs(q̄ ex deo ē ꝟba dei audit).delcābiliter ꝛ libenter. Nā q̄ deuz diligit.libēter de eo loqui audit.(ꝓpterea voſ nō auditis).i.nō recipitis nec creditis.nec etiā intelligere curatis ꝟba dei de ore meo(q̄a ex deo nō eſtis).ꝛ ꝑ cōſequens ſeq̄ꝛ q̄ ſitis ex diabolo.nō per creationē.ſꝫ ꝑ imitationem. Tho.ex deo nāq̄ſ ſūt vitio ꝛ praua affectione(Rn̄derūt ḡ iudei ꝛ dixerūt ei) Ly.mod⁹ hōiꝫ inuidoꝝ ꝛ peſſimoꝝ q̄ neſciūt rōnabiliter rn̄dere.ē ad ↄuitia ſe cōuertere.et iō iudei nō h̄ntes q̄d rōnabiliter chriſto rn̄derēt ad ↄuitia ſe ↄuertūt dicētes(nōne bn̄ dicim⁹ nos qꝛ ſamaritan⁹ es?)et in hoc intēdunt chriſto ↄuitiari. Tho.erāt eīm ſamaritani viles ꝛ abiectiſſimi.ſm opiōnē iudeorum Vn̄ Jo.iiij. Nō eīm coīcātur iudei ſamaritanis.ly. lꝫ chriſt⁹ eēt iude⁹ genere.ꝛ nō ſamaritan⁹.tn̄ vocāt eū ſamaritanū.qꝛ vulgare erat apd̄ iudeos q̄ hōies malos ꝛ eis odibiles vocabant ſamaritanos.q̄uis eēnt iudei.talis aūt erat chriſt⁹ ſm reputationē eoꝝ.iō vocabāt eū ſamaritanū.(ꝛ demoniū hēs) Ly.hoc ei dicebāt de chriſto Prio ꝓpter miracula q̄ faciebat q̄ magicis artib⁹ iputabāt.vtꝫ Lu.xi. In belzebub ꝑncipe demonioꝝ eijcit demonia. Scd̄o qꝛ ſecreta cordiū ipoꝝ frequēter dicebat.. Et qꝛ aliq̄n q̄daꝫ alta ꝛ ꝓfunda loq̄bat̄ q̄ nō intelligebāt.ꝓpter q̄d eū arrepticiū dicebāt ꝛ inſanū.vtꝫ Jo.x. Dicebāt aūt multi ex ipſis.demoniuꝫ habet ꝛ inſanitur.vultis eū audire?(Rn̄t ieſus) Hic ponit̄ ipſius chriſti manſueta rn̄ſio.qꝛ cū malidiceret̄ nō maledicebat.i.Pe.ij.(ego demoniū nō hēo)q̄d pꝫ.qꝛ demōes expellebat(ſꝫ hōrifico prēꝫ meū).ſ.oīa q̄ facio referēdo ad gl'aꝫ ei⁹ ꝛ ꝟtuti ei⁹ attribuēdo(ꝛ vos ihonoraſtis me).i.intuliſtis mihi opꝓbria ꝛ ↄuitia.vocando me ſamaritanū ꝛ demoniacum(ego gl'iaꝫ meā nō q̄ro)ſp̄ in pn̄ti.qꝛ vita chriſti in paupertate ꝛ abiectiōe exn̄s

creditis mihi?. Qui ex deo ē ꝟba dei audit.ꝓpterea vos nō auditis.qꝛ ex deo nō eſtis Rn̄derūt ḡ iudei ꝛ dixerūt ei.nōne bn̄ dicim⁹ qꝛ ſamaritan⁹ es tu ꝛ demoniū hēs? Rn̄dit ieſus.ego demoniū nō hēo:ſꝫ hōrifico prēꝫ meū.ꝛ vos inhōraſtis me. Ego aūt nō q̄ro gl'aꝫ meā Eſt q̄ q̄rat ꝛ iudicet. Amē amē dico vobis.ſi q̄s ſmonē meū ſeruauerit mortē nō videbit in eternū.dixerūt ḡ iudei nc̄ ↄgnouim⁹ qꝛ demoniū habes.abraāꝫ

glie mūdane erat cōtraria(ē q̄ q̄rat).ſ.deus p̄r(⁊ iudicꝫ)de illis q̄ me iho/
norāt vindictā faciendo de ipis Qđ fcm̄ eſt.qn̄ in vindictā mortis chriſti
deſtructa eſt ciṫas ⁊ tēplū ⁊ ppl̄s occiſus ē ⁊ captiuatꝰ p rhomanos īpa/
tores(Amē amē dico vobis).i.fideliter.⁊ duplicat ad maiorē affirmatōꝫ
(ſi q̄s ſermonē meū ſeruauerit)Tho.in corde p fidē.in ore p ↄſtantē ↄfeſ
ſionē in ope p bonā opationē(nō guſtabit mortē in eternū).ſ.eterne dam/
natiōis(dixerūt ei iudei)intelligētes qđ loq̄ret de morte corporali(nūc co
gnouimꝰ qꝛ demoniū hēs)Ly.q.d.pus tm̄ opinabamur te hrē demoniū.
ſꝫ nūc ſumꝰ certi q̄ ita eſt.qꝛ nulla falſitas eſt a deo.ſꝫ a diabolo q̄ eſt pa/
ter mēdacij.Ad cuius

mortuꝰ ē ⁊ pphe:⁊ tu dicis.ſi q̄s ſermo
nē meū ſeruauerit:mortē nō guſtabit ī
eternū.nūquid tu maior es prē nrō a/
braaꝫ qui mortuꝰ eſt:.⁊ pphete q̄ mor
tui ſunt.Quem teipm facis:rn̄dit ieſꝰ
ſi ego gl'ifico meipm.gl'a mea nihil eſt.
eſt pater meꝰ qui gloricat me quē vos
dicitis.qꝛ deꝰ noſter eſt.⁊ nō cognoui/
ſtis eū.ego aūt noui euꝫ.⁊ ſi dixero.qꝛ
nō ſcio eū.ero ſimilis vobis mendax.
ſꝫ ſcio eū ⁊ ſermonē eiꝰ ſeruo.Abraam
pater veſter exultauit vt videret diem

pbationem inducunt.
(Abraā mortuꝰ eſt.et
pphete).q̄ tn̄ ſermoneꝫ
dei ſeruauerūt.qui eſt
maioris virtutis q̄ꝫ ſit
ſermo tuus.⁊ iō patet
falſū qđ tu dicis(ſi q̄s
ſermonē meū ſeruaue/
rit nō guſtabit mortē
in eternū.nūq̄d tu ma/
ior es prē nrō abraā q̄
mortuꝰ eſt:).Cui pri/
mū data eſt circūciſio.
et fcā eſt promiſſio de
chriſto.vt pꝫ Gen̄.xxij.
In ſemine tuo bene/
dicētur omēs gentes.

(Et pphete)quibus deus locutus eſt(mortui ſunt)Sciendū q̄ chriſtus
loq̄batur de morte ſpirituali.Ipſi autem acceperunt de morte corporali.
(quē teipm facis:)ſcilicet tu fili carpentarij.Marci.vi.quia manifeſtuꝫ
eſt quod de te iactas et ad vanā gloriam de te falſa dicis.(Reſpondit ie/
ſus.ſi ego)ſcilicet inquantū homo(glorifico meipſuꝫ.gloria mea nihil ē)
id eſt vanū quid et falſa gloria(eſt pater meus qui glorificat me)Lyra.p
miraculorum operationem..Et poſtea glorificabit per reſurrectionis ⁊
aſcenſionis gloriam(quem vos dicitis quia deus noſter eſt.et nō cogno/
uiſtis eum)Thomas.licet per fidem cognoſcerent vnum deū.non tamē
nouerant eum inquantum pater.nec ſciebant eum habere filium natura
lem.hoc enim per chriſtum declaratum fuit..Unde Ioannes.xiiij.Pa/
ter manifeſtaui nomen tuum hominibus quos dediſti mihi.(ego autem
noui eum.et ſi dixero quia neſcio eum.ero ſimilis vobis mendax)Lyra.
Sicut eſtis mendaces aſſerendo vos eum agnoſcere.cum tamen eum nō
cognoſcatis.ita eſſem mendax ſi aſſererē meipſum ignorare(Sed ſcio eū
et ſermonem eius ſeruo)id eſt voluntatem eius facio.hoc chriſtus addi/
dit.quia vera cognitio per opera demonſtratur(Abraam pater veſter)nō
imitatione ſanctitatis.ſed propagatione carnis(exultauit).id eſt cum q̄/
dam fiducia et exultatione deſiderauit vehementer.(vt videret di/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

deret diẽ meũ).i.tp̄s illud incarnationis meę.(vidit ⁊ gauiſus eſt)Tho.
vidit ei abraam p̱ fidẽ ⁊ ſpũm ꝓphetię incarnationẽ chriſti futurã.Et ex
hoc gauiſus eſt ꝓpter redẽptionẽ ſuã ⁊ totius generis humani(dixerũt er
go iudei ad eũ Quinq̄ginta annos nõdũ habes ⁊ abraã vidiſti)q.d.mẽ
tiris Chꝛiſt Quadraginta ãnos nõ habebat.q̄re tot annos ꝓpoſuerunt.
Rñdet ꝓpter delicatã naturę ꝯplexionẽ.ꝓpter laboꝝ multitudinez.ꝓpter
illius terrę caliditatẽ.ꝓpter multaz paup̄tatem ꝯſũptus ⁊ attenuatꝰ vi/
debatur maioꝛis ętatis q̄z eẽt(dixit eis ieſus Amen amẽ dico vobis an/
teq̄z abraaz fieret ego
ſum).vñ Augꝰ.nõ d̄t e
go fcũs ſum.q꜄ eiꝰ eſſe
nõ incepit.nec dicit fui
q꜄ p̄teritũ tp̄s diuitas
nõ hꝫ.Tho.Verbuz
pñtis tp̄is marie ꝯue/
nit ęternitati.vbi nul/
la eſt p̄teritio nec ſuc/
ceſſio.ſed oĩa ſunt pñ/
tia(tulerũt ergo lapi/
des vt iacerẽt in eũ) tã
quã blaſphemũ.repu/
tauerunt eũ ideo bla/
ſphemũ.q꜄ p̄ferebat ſe
abrahę ⁊ ęquabat ſe dõ
⁊ ideo volebant euz la
pidare..Sciendum ꝙ
chꝛiſtus quotidie lapi
datur a malis chꝛiſtianis.q꜄ quot malas cogitationes quis ſcienter reci
pit in coꝛ ſuuz cũ delectatione ⁊ cõſenſu.q̄ſi tot lapides mittit in ieſũ(ieſꝰ
aũt abſcondit ſe) Ly.nõ occultando ſe retro parietẽ.vel aliud huiuſmo/
di ſꝫ virtute diuinitatis ſe reddẽdo eis inuiſibilẽ(⁊ exiuit de tẽplo)nõ ex ti
moꝛe.ſed ex diſpenſatione.q꜄ noluit lapidari.ſed crucifigi.cũ a ſuis diſci
pulis videbatur q̇ ſecuti ſunt eũ.vñ Augꝰ.Quid magnũ erat vt eos cõ
tinuo terra abſoꝛberet.⁊.p lapidibꝫ infernũ daret.ſed tunc patientia erat
exercenda.nõ potentia.vt nobis patiẽtię daret exemplũ. Circa pꝛęſẽs
euangeliũ vbi dicitꝛ.Tulerũt ergo lapides vt iacerẽt in eũ.Notanduz ꝙ
Hugo de pꝛato d̄t ꝙ chꝛiſtus paſſus eſt.p nobis abluendis.q꜄ magnis
ſoꝛdibus pctõꝝ inuoluti eramus Vñ Apoca.i.Lauit nos in ſanguine
ſuo Secũdo paſſus eſt.p nobis redimendis.q꜄ oẽs ſub poteſtate diabo
li tenebamur.p debito pꝛimoꝝ parentũ ad inferos deſcendẽtes Jõ chꝛi/
ſtus ſe tradidit vſq̄ ad moꝛtẽ.vt nos liberaret.Eſa.liij.Vulneratꝰ ẽ ꝓpt
iniq̄tates nr̃ãs.⁊ attritꝰ eſt pꝛopter ſcelera nr̃ã.Et ſic chꝛiſtus nos lauit
⁊ redemit.Jn cuius figura de latere chꝛiſti pendẽtis in cruce.exiuit ſan/
guis ⁊ aqua.vt d̄r Jo.xix.ſ.aq̄ ablutiõis ⁊ ſãguis redẽptionis.Tercio
paſſus eſt.p nobis viuificãdis.q꜄ oẽs in pctis moꝛtui eramꝰ.Vñ Gre.
Moꝛtẽ nr̃ãm ſcꝫ culpę moꝛiendo deſtruxit.Exemplũ.ſicut pellicanus

meũ.vidit.⁊ gauiſus eſt Dixerũt ergo
ad eum iudei.Quinquaginta ãnos nõ
duz habes ⁊ abrahã vidiſti.dixit eis ie
ſus Amen amen dico vobis.antequã
abrahã fieret.ego ſum.Tulerunt ergo
lapides vt iacerent in eũ Jeſus autem
abſcondit ſe ⁊ exiuit de templo

¶ Jn die palmarum

N illo tempoꝛe Cum appꝛopinq̄ſ/
ſet ieſus hieroſolymis.⁊ veniſſet
betphage ad montem oliueti ⁊c̄ Hoc
euangelium cũ ſua poſtilla quęre in p̄/
ma dominica aduentus

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

effūdendo ſanguinē ſuū ſuꝑ filios mortuos reſuſcitat ⁊ viuificat. Sic ⁊
chriſtus ꝑ ſuū ſanguinē nos viuificauit. Vn̄ in pſ̄.ci. Siľis fact⁹ ſum
pellicano. Quarto paſſus ē ꝓ nob̄ ſaluandis. quia omnes mortali infir
mitate proſtrati iacebamus. vnde pſalmo .cvi. Miſit verbum ſuum et
ſanauit eos. vn̄ Aug⁹. de latere in paſſiōe xp̄i fluxerūt oīa ſacr̄a q̄ ſūt aīę
lāguēt꜡ efficaciſſiē medicię. Quito paſſus ē ꝓ nobis. ad cęlū citatē nr̄az
reducēdis ⁊ ītromittēdis. qꝛ oēs exulaba⁹. Exm̄ ſic rex vicēs regē iimicū
ſuū q̄ terrā ⁊ ſubditos
ſuos ſibi abſtulēat vi
cit eū catheis ī carcere
⁊ bōa e⁹ diripit. ⁊ oēs
captiuos q̊s tenebat
liberat ⁊ exules ad ci/
uitatē reducit Sic xp̄s
fecit diabolo quē ī cru
ce debellauit ⁊ ī infer
nū cathenis victū mi
ſit Et oēs hoīes quos
tenebat captiuos libe
rauit ⁊ ad cęlū reduxit

In feſto Paſchę. Euangeliuz ſcđz Marcum: xvi.

**N il. tē. Maria magdalene ⁊ ma
ria iacobi ⁊ ſalome emerūt aroma
ta vt veniētes vngerent ieſum. Et val
de mane vna ſabbatoꝝ veniunt ad mo
numētum orto iam ſole: Et dicebāt ad
inuicē. Quis reuoluet nob̄ lapidez ab**

Maria magdalene ⁊ maria ia. ⁊ ſa. ⁊c̄. Marci. xvi. Hiſtoria hui⁹ euā
gelij fcā eſt āno xp̄i. xxxiij. Et totidē diebꝫ q̊t fluxerūt a feſto natalis
dn̄i vſqꝫ ad paſcha ſequēs. vi. kal. apl. lūa. xvij. īdictiōe. vi. An̄ iniciū illi⁹
euāgelij ſcri. ſcūs Mar. q Joſeph ab arimathia cītate. accepto corꝑe ie/
ſu īuoluit ſindone mūda. ⁊ poſuit ī monumēto ſuo nouo qđ erat exciſū ī
petra in q̊ nōdū q̊ſqꝫ poſit⁹ fuerat. ⁊ aduoluit lapidē ad oſtiū monumēti
Maria aūt magdalena et maria iacobi aſpiciebant vbi poneretur (Et
cum tranſiſſet ſabbatum Maria magdalene et maria iacobi et ſalome).
In hoc euangelio primo fit mentio de deuotione illarum ſanctaruz mu
lierum quę fuerunt tres. quę dilexerunt chriſtum in vita. quia ſequebant
eum. ⁊ alię multę mulieres quę miniſtrabant ei de facultatibus ſuis Di
lexerūt eū etiā ī morte. qꝛ ſeq̄bant eum in cruce pēdētē. Dilexerūt eū p⁹ mor
tē iō vnguēta portauerūt vt corp⁹ ei⁹ vngerēt ⁊ h̄ ē qđ dr. Maria mag/
dalene q̄ fuit ſoror ſcē marthę ⁊ ſcī lazari ⁊ maria iacobi minoris. q̄ cleo
phę filia fuit. ⁊ vxor ipſi⁹ alphei. ⁊ maria Salome. filia ⁊ vxor Zebedei
⁊ mater illoꝝ duoꝝ aploꝝ. ſcz iacobi minoris ⁊ ioānis euangeliſtę. Et
ꝑma illaꝝ nihil xp̄o attīgebat niſi fide ⁊ deuotiōe. ſ. magdalene Alię duę
erāt matertere xp̄i. ſ. ſorores Marie ꝟgīs (emerūt aromata) id ē vnguēta
aromatica (vt veniētes) ad monumētū (vngerēt ieſuz). i. corp⁹ dn̄i ieſu qđ
de cruce poſitū viderūt ī ſepulchro repōi. Cōſuetudo ei erat iudeoꝝ vn/
gere corꝑa mortuoꝝ vt ꝯſuarēt a fetore. ab īcineratiōe. et a ꝟmiū corro/
ſiōe. Sꝫ illę mulieres erāt deceptę. qꝛ cū corp⁹ xp̄i deitate eſſꝫ ībalſama
tū ſi ꝑ millē ānos iacuiſſꝫ in t̄ra nec potuiſſꝫ putrefieri. nec īcinerari. nec ī
de ꝟmes generari. Vn̄ in pſ̄. xv. dr. Nec dab̄ ſcm̄ tuū videre corruptiōez
(et valde mane) Jacobꝫ ianuēſis. Si erat valde mane. quō ort⁹ erat iā ſol
Dicēdū eſt q̄ illę mulieres ī ciuitate habitabāt. ſepulchꝝ aūt extra cītatē

erat Et ſic valde mane veniūt id eſt venire īcipiūt ſꝫ iā ortꝰ erat ſol qn̄ ꝑ
uenerūt Uel ſol dicit̄ ipe xp̄s. ꝗ ortꝰ erat. i. ſurrexit. (vna ſabbatoꝝ) itelli
gēdū ē prima die a ſabbato q̄ nūc dn̄ica dies dr̄. Judei em̄ dies noīant a
ſabbato dicentes. Prima ſabbatoꝝ. ſcd̄a ſabbati. t̄cia ſabbati ꝛc̄. (veni
ūt ad monumētuꝫ) q̄rit̄ q̄re ꝟgo maria nō venit cū iſtis mulierib9 ad mo
numētū? R̄ndet̄ ꝙ btā. ꝟgo ſciebat ꝙ chriſtus. reſurrexerat. ꝛ ꝙ ī monu/
mento corpus eiꝰ non
erat. Nam pie creden/
duꝫ eſt ꝙ an̄ oēs hoīeſ
ſibi apparuerat Nam
chriſtꝰ precepit hōrare
prēm ꝛ mrēm. Sed q̄l̄
hōr eſſet ſi aliquis vl/
tra mare veniens ꝑſo/
nas extraneas primo
viſitarꝫ. ꝛ mrēꝫ de ſua
abſentia deſolatā vlti
mo viſitandā accederꝫ
Sic chriſtus mrēꝫ nō
multū honoraſſet. ſi ꝑ̄
us alios de ſua reſur/
rectione letificaſſꝫ ꝛ tā
deꝫ mri deſolate appa
ruiſſet Jtē qꝛ ipa p̄ ce/
teris hoībus in morte ſua maiori dolore ꝑfuſa fuit. Jdeo merito p̄ omi/
bus de reſurrectiōe ſua p̄ıo letificari debuit (ꝛ dicebāt ad inuicē. qs reuol
uet nobis lapidē ab oſtio monumenti?) Ly. q. d. Nō poſſumꝰ reuoluere
ꝑ noſipas. qꝛ eſt magnus valde. ¶ Pro quo ſciendū ꝙ monumentum tri
pliciter clauſū erat. ſ. grādis lapidis ad oſtiuꝫ aduolutiōe. ſigilli appoſi/
tione. ꝛ militū deputatiōe. Sꝫ chriſtus ꝗ exiuit de clauſo vtero ꝟginis.
ipe de ſepulchro exiuit saluis ſigillis (ꝛ reſpicientes viderūt reuolutuꝫ la
pidē) per angelū qui venerat ad manifeſtandā chriſti reſurrectionē. vt pꝫ
Mat. xxviij. Angelꝰ āt dn̄i deſcendit de celo ꝛ reuoluit lapidē ꝛ ſedit ꝛc̄.
(Et introeuntes in monumentū). i. intra clauſurā q̄ erat circa monumē
tum) viderūt iuuenē ſedentē in dextris cooꝑtū ſtola candida ꝛ obſtupue
runt) Mat. xxviij. Ecce terremotus fc̄ūs eſt magnus. Glo. ſicut terra ī
paſſione tremuit ꝛ mota eſt in triſticie ſignū. ſic in reſurrectiōe mota eſt ī
ſignū leticie. ſil̄r ſol clarior apparuit in illa die. vn̄ Maximꝰ in ſermone
Nā ꝛ ſolē ip̄m arbitror clariorē ſolito ī hac die. Necē eſt ei vt in eiꝰ reſur
rectione gaudeat in eiꝰ paſſione ꝯdoluit (ꝗ d̄t illis. nolite expaueſcere). Jn
uaſerat ei eas tiōr ex inſolita apparitiōe angeli. et ex viſione cuſtodū. q̄a
iacebāt ibi tanꝗ̄ mortui (ieſū q̄ritis nazarenū crucifixū. ſurrexit n̄ ē hic)
Raba. Non eſt hic ꝑ p̄n̄tiā carnis. ꝗ tn̄ vbiqꝫ eſt ꝑ p̄n̄tiā maieſtatis (Ec
ce locꝰ vbi poſuerūt eū). q. d.. Si mihi nō vultis credere. vacuo credatꝭ ſe
pulchro (ſed ite dicite diſcipulis eius ꝛ petro) Un̄ Gre. Petꝝ vocat ex no
mine. ne deſperet ex negatione. Si ei eū noīatim nō exprimeret. ꝗ mgrm̄

oſtio monumenti. ꝛ reſpicientes vide/
runt reuolutū lapidē Erat quippe ma
gnus valde Et introeuntes in monu/
mentū viderunt iuuenē ſedentē in de/
xtris coopertū ſtola candida: ꝛ obſtu/
puerūt. qui dicit illis. nolite expaueſce
re. ieſum queritis nazarenū crucifixuꝫ
ſurrexit nō eſt hic. Ecce locus vbi po/
ſuerunt eū. Sed ite ꝛ dicite diſcipulis
ꝛ petro. quia precedet vos in galileaꝫ.
ibi eum videbitis ſicut dixit vobis.

¶ Feria ſecunda paſche Euangelium

negauerat. ve ire ad diſcipulos nō auderet. Vñ Hiero. ſpēaliter dt petro q indigni ſe iudicabat diſciplatu dū ter negauit mgrū. ſ; petā nō nocēt qñ nō placēt (q: pcedz vos in galileā ibi eū videbitis). ſ. pſonaliter. (ſic dixit vobis). ſ. iminēte ſue paſſionis tpe. vt pz Mat. xxvij. Pᵒq aūt reſurrexero pcedā vos i galileā. ibi me videbitis. vñ de h etiā dr Mat. xxviij q poſt reſurrectōez chriſti. xi. diſcipuli abierūt in galileā in montez vbi ꝯſtituerat illꝭ ieſ. ⁊ vidētes eū adorauerūt. Et notādū q ex euāgelijs colligit q chriſtus decies appuit poſt reſurrectōem ſuā. ⁊ in ipſa die reſurrectionis qnquies appuit ad corroborandū fidē in cordib fideliū ſuorum Prio ſoli Marię magdalene ſub ſpē hortulani. vt3 Jo. xx. Secūdo mulierib de ſepulchro reuertentib ſe oñdit. ⁊ eas de ſua reſurrectione lętificauit. vt Joan. xx. Tercio petro pter abnegatōez chriſti mœſto. chriſtuſ ſe manifeſtauit. vt pz Lu. xxiiij. Surrexit dñs ve ⁊ apparuit ſymoni. Quarto duob diſcipul in emaus eūtibus. ⁊ de ipō loquentibus in ſpē peregrinī vt pz Lu. xxiiij. Quīto decē aplis cū; ſero eēt ⁊ fores eſſent clauſę pter metū iudeorū venit ieſ ⁊ ſtetit i medio eo ⁊ dixit eis pax vobis. ⁊ thomas tūc ñ erat cuz eis. vt habet Jo. xx. Iſtas qnq apparitiōes repñtat ſacerdos i miſſa qnqes vtendo ſe ad ppl3. ita q ſcta q ſit i ſilentio ſt apparitō3 ſcā3 petro eo q neſcit vbi ſcā ſit Sexto appuit oib diſciplis pñte thoma. ſ. viij. die reſurrectōis. vt3 Jo. xx. Septio ad mare tyberiadis. vt3 Jo. xxi. Octauo. xi. diſciplis i galilea i monte. vt3 Mat. xxviij. Nono. xi. aplis recūbētib i cœnaclo i hierl3. vt pt3 Mar. vl. Decio i mōte oliueti qñ aſcēdit i celū. vt3. Lu. xxiiij. ⁊ qbuis plies apparuerit nō legit. tñ in euāgelijs plēs e appitiōes pᵒ rſurrctō3 ſuā. q: oia ñ ſūt ſcpta. vt Jo. fatet. vñ circa pñs euāge. qđ loqt de tb mlierib. ē ſciē q mlieres cōit hñt tres laudabiles ꝯditiōes Pria q freqnter ſtꝫ vecūdę. Rō q: timide ſūt ⁊ valde appetitię laudis. iō timēt in hōc ſta facere Scđa ꝯditio. q cōit ſūt pię ⁊ miſericordes. rō. q: molle cor hñt nō potētes dur qđ ſuſtinere. Tercia q cōiter excedūt. vl ſi ſūt micordes nis ſūt tles. ſi crudeles tc nis ſūt tles. ſilit de vecūdia ⁊ iuerecūdia. Siliter hñt mlieres tres malas cogitatiōes. Pria q cōiter ſūt garrulę ⁊ litigioſę. Scđa q ſunt ſupbę Tercia q ſunt incredulę ⁊ ſupſtitioſę plus q3 viri. hoc hñt ab eua q plus credididit ſerpenti q3 deo

ſecundum Lucam. xxiiij.

In illo tempore. Duo ex diſcipul ieſu ibant ipſa die in caſtellu3 qđ erat in ſpacio ſtadio. lx. ab hieruſale3 nomine emaus. ⁊ ipſi loquebant adinuicem de his omnibus quę acciderant Et factum eſt dum fabularentur ⁊ ſecum quęrerent. et ipſe ieſus appropinquans ibat cum illis. oculi autem illorum tenebantur ne eum agnoſcerent et aīt ad illos Qui ſunt hi ſermōes qs confertis adinuicem ambulantes: ⁊ eſtis triſtes Et reſpōdens vnus cui no

¶ Poſtilla.

Uo ex diſcipulis ieſu. Lu. xxiiij. Hoc euangeliū factū eſt eodē die ꝙ ſupra īmediate ſignatum eſt. Ante iniciū illi⁹ euan. ſcribit ſā. Marc⁹ ꝙ ieſus ſurgens mane ꝑma ſabbati apparuit ꝑmo marię magdalenę de q̄ eiecerat ſeptē dęmonia. Illa vadēs nūciauit his ꝙ cū eo fuerāt. Et illi audientes qꝛ viueret ⁊ viſus eēt ab ea nō crediderūt. Tunc ſequit̃ euāgeliū hodiernū (Duo ex diſcipulis ieſu ⁊c̃.) Superi⁹ ꝓbata eſt reſurrectio chriſti ꝑ apparitionē factam deuotis mulieribus. ſicut in euangelio heſterno dcm̄ eſt. Hic aūt ꝓbatur reſurrectio chriſti ꝑ apparitionē fcām duob̾ diſcipulis itinerantib̾. ꝙ dicit euangeliū hodiernū. (duo ex diſcipul' ieſu) Gor. nō ex vndeci aplīs. ſʒ ex ſeptuagintaduobus diſcipulis. quoꝝ vn⁹ vocabat̃ cleophas. alius dr̄ fuiſſe Lucas euangeliſta. ꝗ ex humilitate nomen ſuū tacuit. (ibant ipſa die) ſcʒ reſurrectōis dominicę (in caſtellū qđ erat) ſcʒ diſtans (ſpacio ſtadioꝝ. lx. ab hierl'm) Sciendū ꝙ ſtadiū dr̄ a ſtando. et hʒ centū viginti paſſ⁹. vn̄ dr̄ ꝙ hercules tot paſſus ſub vno anhelitu currebat ⁊ tunc ſtabat. vn̄ ſtadiū dr̄ ſpaciū vnius curſus. Et ſedecim ſtadia faciūt vnū miliare. Et vnuʒ miliare mille paſſus cōtinet. vn̄ ptʒ ꝙ emaus non diſtat a hierl'm ꝑ q̄tuor leucas integre. ſed deficiūt q̄tuor ſtadia (et fcm̄ eſt dū fabularent̃ ⁊ ſecū q̄rerēt) nō de vanis. ſed de his q̄ acciderant. ſcʒ de oꝑibus ieſu ⁊ morte ei⁹ (et ip̄e ieſus ap ꝓpinquans) Gor. ſcʒ corꝑaliter ⁊ etiā ſpūaliter (ibat cū illis) tanquaʒ ſocius itineris. Et ſm̄ Glo. vt ſuaʒ ꝓmiſſionem impleret. Dixerat enī vt habet̃. Mat. xviij. vbi duo vel tres ꝯgregati fuerint in noīe meo. ibi ego ſum in medio eoꝝ. Nā de corꝑe glorificato dixit Aug⁹ ꝙ vbicūꝗ voluerit ſpūs. ibi ꝓtinus erit ⁊ corpus (oculi aūt eoꝝ tenebant̃ ne eū agnoſcerent) Ly. qꝛ incredulitas ⁊ dubietas eoꝝ demerebat̃ ꝙ chriſtus cognitionē ſui corꝑis ab eis retardaret. vn̄ Grego. de ſe loquētibus p̄ntiā exhibet. ſed de ſe dubitantib̾ ſpēm cognitionis aufert (ꝗ ſunt hi ſermones q̊s cōfertis adinuicē ambulantes ⁊ eſtis triſtes?) nō quęrit eo ignorante. ſed vt ex eoꝝ reſpōſione incredulitas ⁊ dubietas cōuenienti⁹ arguat̃ (⁊ rn̄dēs vnus cui nomē cleophas dixit ei. tu ſol⁹ peregrin⁹ es in hierl'm?) Ly. id ē cū multi peregrini his dieb̾ venerit in hierl'm de diuerſis ꝑtibus mundi Mirū eſt ꝙ tu ſolus inter alios peregrinos ea q̄ ſunt nota alijs peregri-

men cleophas dixit ei. Tu ſol⁹ peregrinus es in hieruſalē ⁊ non cognouiſti q̄ facta ſunt in illa his diebus? quibus ille dixit. quę? et dixerunt. de ieſu nazareno. qui fuit vir propheta potens ī oꝑe ⁊ ſermone coram deo ⁊ omī populo. et quomodo tradiderūt eum ſummi ſacerdotes ⁊ principes noſtri in damnationē mortis. ⁊ crucifixerūt eū Nos āt ſperabamus qꝛ ipſe eſſet redemptur⁹ iſrahel. ⁊ nunc ſuper hęc oīa tercia dies eſt hodie ꝙ hęc facta ſunt. Sed ⁊ mulieres quędam ex noſtris terruerūt nos.

nis ignoꝛas(Quibus ille dixit.que? Ee illi dixerũt ei.de ieſu nazareno.
qui fuit vir pꝛopheta potẽs in opꝫe)ſcꝫ miraculoꝝ(et ſermone)id eſt p̃dica
tionis ⁊ doctrinę Omnes ei ſicut ꝓphetã uem hẽbant.ergo dꝛ(corã do et
omni ppl'o)Nõ corã ſup̃mis ſacerdotibꝯ.vñ ſeq̃tur(⁊ quõ ſummi ſacerdo
tes ⁊ pꝛincipes nri)Gor.ſummi ſacerdotes vocant̃ hic p̃lati clericoꝝ.p̃n
cipes p̃lati laicoꝝ(tradiderũt eũ)ſcꝫ pilato(in damnationẽ moꝛtis ⁊ cru/
cifixerunt eũ)qꝛ ad inſtantiã ⁊ petitionem iudeoꝝ pilatus fecit eũ cruci/

quę ante lucẽ fuerũt ad monumentum
et non inuento coꝛpoꝛe eius venerunt
dicentes ſe etiam viſionem angeloꝛuꝫ
vidiſſe qui dicunt eũ viuere. ⁊ abierũt
quidam ex noſtris ad monumentũ ⁊ i/
ta inuenerunt ſicut mulieres dixerunt
Ipſum vero nõ inuenerũt Et ip̃e dixit
ad eos O ſtulti ⁊ tardi coꝛde ad creden
dum in õnibus quę locuti ſunt ꝓphetę
Nonne ſic opoꝛtuit pati chꝛiſtũ ⁊ ita i
trare in gloꝛiã ſuam. ⁊ incipiẽs a moy
ſe ⁊ omnibus pꝛophetis interp̃taba/
tur illis in omnibus ſcripturas quę de
ipſo erant.et ap.ppinquauerunt caſtel
lo quo ibant. ⁊ ipſe finxit ſe longiꝰ ire.
Et coegerunt illum dicentes . Mane

figi(nos aũt ſperaba/
mus qꝛ ipſe redẽpturꝰ
eẽt iſrahel)Gor.ſ.a tẽ/
poꝛali ſeruitute Rho/
manoꝝ.et de ſp̃uali ſ
uitute demonũ ⁊ pctõ
rum .Sic ei p̃dictum
erat in p̃s.cxxix. Apd
dñm mĩa et copioſa a/
pud eũ redẽptio.(et nc̃
ſuper hęc oĩa tercia di
es eſt hodie ꝙ hęc fctã
ſunt).ſ. dies reſurrecti
onis a die.ſ.q̃ hęc fctã
ſũt.i.a die paraſceues
qua chꝛiſtus paſſꝰ fu
it ⁊ ſepultus(ſꝫ ⁊ mu/
lieres q̃daꝫ ex nr̃is).ſ.
maria Magdalenę ⁊
maria iacobi ⁊ ſalomę
(terruerũt nos q̃ ante
lucẽ fuerũt ad monu/
mẽtum ⁊ non inuento
coꝛpꝫe eius)qꝛ chꝛiſtus iã reſurrexerat.nõ de nocte.ſed in ip̃o puncto diei.
qd vocatur diluculũ(venerũt dicentes ſe etiã viſionẽ angeloꝝ vidiſſe).ſcꝫ
viſione coꝛpꝫali in aſſumptis coꝛpoꝛibꝯ(q̇ dicũt eũ viuere) ſꝫ diſcipuli non
credebant v̇bis mulieꝝ plene(⁊ abierũt q̇dam ex nr̃is ad monumentuꝫ)
ſcꝫ petrus ⁊ ioannes(et ita inuenerũt ſicut mulieres dixerũt) qꝛ inuene/
runt ſepulchꝝ vacuũ coꝛpꝫe.⁊ ſola lintheamina remanſiſſe(ip̃m vero non
inuenerũt.et ipſe dixit ad eos)ſcꝫ ex rñſione eoꝝ arguens eos(O ſtulti).
ꝓpter cęcitatẽ intellectus(⁊ tardi coꝛde)ꝓpter tarditatẽ affectus (ad credẽ
dum in oĩbus q̃ locuti ſunt ꝓphetę)de chꝛiſti moꝛte ⁊ reſurrectiõe.q̃s ſcri
pturas debebãt intelligere maxĩe.qꝛ fuerãt cũ chꝛiſto pꝛincipaliter quã
do diſcipulis talia loq̃batur(nõne ſic opoꝛtuit pati chꝛiſtũ)Ly.Tũ ꝓpt
pr̃is p̃oꝛdinationẽ.tũ ꝓpter humanã redẽptionẽ.tũ ꝓpter ſcripturę ipleti
onẽ(et ita intrare in gl'iam ſuã).ſ.ꝑ paſſionẽ ⁊ moꝛtẽ tanq̃ꝫ per artã viaꝫ
⁊ per anguſtã poꝛtã.ex hoc pꝫ.ꝙ fatui ſunt q̇ ſine tribulationibꝯ volũt in
trare in gl'aꝫ alienã.cũ chꝛiſtꝰ ꝑ paſſionẽ ſuã intrauit in gl'iaꝫ ꝓpꝛiã.⁊ ſ̃
ꝓpter nr̃ãm infoꝛmationẽ.ſcꝫ vt diſcamus qꝛ ꝑ multas tribulationes oꝫ

nos intrare in regnū celoꝝ. vt habetur Act. xiiij. (ꝛ incipiēs a moyſe ꝛ oībus prophetis) oēs eīm de ipo ꝓphetauerūt. vt teſtat̄ beat⁹ petr⁹ Actu. x Huic oēs ꝓphete teſtimoniū ꝑhibent (interp̄tabat̄). i. exponebat (illis i ōnibus ſcripturas q̄ de ipo erant). Ly. non ꝙ oēs ſcripturas q̄ de chriſto ſunt explicaret. qd̄ tam in breui tp̄e non fieret. ſed explicabat quantū ſufficiebat ad ꝓpoſitū oſtendendū (et appꝓpinquauerūt caſtello quo ibāt) ſcꝫ duo p̄dicti diſcipuli (ꝛ ipſe) ſcꝫ dñs ieſus chriſtus (finxit ſe longi⁹ ire) Glo. talem exhibuit ſe eis i corꝑe. q̄lis apud eos erat in mente. ſ. extraneum ꝛ longius ituꝝ. vñ Udalricus dt. Si qs dat ꝑ aliqd̄ opus. vl̄ ꝑ verbuꝫ duplex aliqd i telligere. qd̄ non ē aīo ꝛ intentione fallēdi. ſꝫ intentiōe vtilitatis ꝯſequentis. talē ſimulationem nō eſſe pctūm (et coegerūt illū). i. obnixe rogauerūt. deſiderātes adhuc audire ipſum. vñ Gre. hoc exēplo colligitur ꝙ peregrini nō ſolū ad hoſpitium vocādi ſunt. ſꝫ etiam trahendi (dicētes mane nobiſcū) Ecce oꝑtima petitio.. petunt eīm diuinā cohitationeꝫ ꝛ māſionē (qm̄ aduesperaſcit) quo ad noctis appꝓpinquatiōem (ꝛ inclinata eſt iam dies) quo ad diei inclinationē (ꝛ intrauit cū illis) Ecce hoſpes ille cū q̄ veniunt oīa bona. Sapien. vij. (et factū eſt cum diſcūberet cū illis) ſicut magiſter cū diſcipulis (accepit panē et benedixit ꝛ fregit et porrigebat illis) Lyra. ſicut ꝯſueuerat facere añ paſſionē. ſic eīm frangebat panē ac ſi ſcinderetur cū cultello (et apti ſunt oculi eoꝝ) Ly. qꝛ volūtarie ſe eis oſtēdit in effigie qua erat cognoſcibilis ab eis (et cognouerūt euꝫ) ſcꝫ in benedictione ꝛ fractione panis (et ipſe euanuit ex oculis eoꝝ) ſcꝫ ſubtrahēdo ab eorū aſpectu corꝑali ſuā p̄ntiam corꝑalem (et dixerūt adinuicē Nōne cor nr̄m ardens erat in nobis) ſcꝫ ardore charitatis (dū loq̄retur nobis in via ꝛ aperiret). i. exponeret (nobis ſcripturas?) ſcꝫ nos inſtruendo (et ſurgētes eadē hora regreſſi ſunt i hierl'm) Ly. quanuis eīm iā eēt tarde. tñ ex fidei feruore et remoto iudeoꝝ timore ſtatim regreſſi ſunt in hierl'm ad alios diſci-

nobiſcum quoniam adueſperaſcit. ꝛ inclinata eſt iam dies Et intrauit cū illis Et factū eſt cum recumberet cum illis accepit panē et benedixit ꝛ fregit. ꝛ porrigebat illis. ꝛ aperti ſunt oculi eorum et ipſe euanuit ab oculis eorum. Et dixerunt adinuicem. Nonne cor noſtrum ardens erat in nobis dum loqueretur in via. et aperiret nobis ſcripturas? ꝛ reſurgentes eadem hora regreſſi ſunt in hieruſalem. ꝛ inuenerunt ꝯgregatos vndecim et eos qui cū ipſis erāt dicētes. ꝙ ſurrexit dominus vere ꝛ apparuit ſymoni. ꝛ ipſi narrabant que geſta erant in via. ꝛ quomodo cognouerunt eum in fractione panis

¶ Sequitur feria tercia paſche Euangelium ſcd̄m Lucam. xxiiij.

In illo tempore Stetit ieſus in

pulos q̄ erant incluſi ꝓpter metū iudeoꝝ.vt hēt Jo.xx.ad nunciandū eis chriſti reſurrectionē(et inuenerunt vndecim ꝯgregatos). ſcʒ apłos.qꝛ iu das ab eoꝝ cōſortio receſſerat..et Mathias nondū electus erat(ꝛ eos q̄ cū ipſis erāt).ſ.lxxij.diſcipulos vł oēs vel aliq̄s.(dicētes illis).ſ.q̄s ꝯgre gatos inuenerāt(qꝛ reſurrexit dn̄s vere et apparuit ſymoni).i.petro. Qn̄ āt iſta apparitio fcā ſit nō legit̄ exp̄ſſe.ſed tūc credit̄ fuiſſe fcā qn̄ petrus poſtq̄ʒ cucurrerat ad monumentū.et viderat lintheamia poſita abijt mi rans ſecū qđ fcūʒ fuerat. Notanduʒ ꝙ p̄ oībus viris petro prius apparu it poſt reſurrectionem ſuam. Et ſcđm Gor. triplici rōe. Primo vt peccatū trinę negatio nis ei indultū oſtēderꝫ ne deſperaret Secūdo vt facto euʒ docerꝫ ſb ditis ſuis penitentib⁹ cōdeſcendere dēret. qn̄ tumcūq̄ʒ peccaſſent Tercio vt pctōribus oībus ſpem mīę ꝛ ve nię daret.oſtēdendo ꝙ pctōres nō deſpiceret. (et ipſi narrabāt q̄ ge ſta fuerant in via).ſcʒ quō arguebat duriciā eoꝝ.et q̄liter expoſuit eis ſcripturas..et quō cognouerūt eū in frac tiōe panis..qꝛ viderūt eū bn̄dicere.frangere ꝛ diſtribuere panē.ſicut ſolebat facere inter diſcipulos ſuos an̄ mortē ſuā

medio diſcipulorum ſuoruʒ.ꝛ dixit eiſ pax vobis ego ſum nolite timere. Con turbati vero et cōterriti ęſtimabant ſe ſpm̄ videre Et dixit eis. quid turbati eſtis.et cogitatiōes aſcēdunt in corda vrā. Uidete manus meas ꝛ pedes:q̄a ego ipſe ſū.palpate ꝛ videte qꝛ ſpūs car nē ꝛ oſſa nō hʒ.ſicut me videtis hrē Et cū hoc dixiſſʒ oñdit eis manus ꝛ pedeſ Adhuc āt illis nō credētib⁹ ꝛ mirātibꝫ p̄ gaudio dixit Hētis hic aliq̄d qđ mā ducet̄. At illi obtulerēt ei ꝑtē piſcis aſſi. ꝛ fauū mellis Et cum manducaſſet co ram eis ſumens reliquias dedit eis.ꝛ dixit ad eos Hęc ſunt verba quę locu/ t⁹ ſū ad vos cū adhuc eſſem vobiſcum

Tetit ieſus in medio diſ.ꝛc. Lu.xxiiij. Joan.xx. Hoc euan.factuʒ eſt Anno et die quo ſupra videlicet in die paſchę An̄ iniciū illi⁹ euā gelij ſcribit ſcūs Jo.ꝙ maria magdalena vidit ieſuʒ ſtantē.et nō ſciebat qꝛ ieſus eſt. Dicit ei ieſus.mulier q̄d ploras.quē q̄ris: Jlla ęſtimans ꝙ hortulanus eēt.dicit ei.dn̄e ſi tu ſuſtuliſti eū dicito mihi vbi poſuiſti euʒ et eū tollā. Tunc poſtmoduʒ ſequit̄ euangeliuʒ hodier.(Stetit ieſus in medio diſcipuloꝝ ſuoꝝ) Gor.cum diſcipuli inter ſe loquerētur de reſurre ctione dn̄i nr̄i ieſu chriſti. Jā eī erat eis nūciata a mulierib⁹ et a petro. et a ioanne q̄ currebāt ſił ad monumētuʒ. Et ab iſtis duobꝫ diſcipulis de emaus redeuntibꝫ. Et iſti duo narrabant diſcipuł q̄ geſta erāt in via.et quō cognouerunt euʒ i fractiōe pāis. Cuʒ āt hęc loq̄rent̄.(ſtetit ieſ⁹ ī me dio eoꝝ) Erāt eī diſcipłi cōgregati in noīe eius.et iō ſtetit in medio eoꝝ. implens illud quod ante dixerat Matthei.xviij. Ubi duo vel tres fue rint congregati in nomine meo .ibi ſum in medio eorum .(Et dixit eis. pax vobis ego ſum.nolite timere). Quaſi diceret.non timeatis.ego ſum

ꝙ pacẽ vob̄ ꝓmiſi τ p̄dicaui. τ iõ ex auditu ſaluatiõis poteſtis me ꝯg̃ſcẽ (Cõturbati ṽo τ cõterriti) qꝛ clauſis ianuis dñs ieſ⁹ ad eos intrauit (eſtimabãt ſe ſpm̃ videre). Ly. diuĩa ꝓuidẽtia ꝑmiſſi ſũt dubitare ad maiorẽ certificatiõez fidi de xp̃i reſurrectõe (τ dixit eis) ſ. eos dulciter ꝯſolãdo (q̃d) .i. de q̃ cã (ꝑ̃bati eſtis τ cogitatiões aſcẽdũt ĩ corda vr̃a. videte ma⁹ meas τ pedes meos) h̄ d̄t ꝓpter cicatrices vulnez̄. q̃s retinuerat ĩ mãib⁹ τ pedib⁹ qꝛ ego ipſe ſũ).

qm̃ neceſſe eſt impleri oĩa q̃ ſcripta ſũt in lege moyſi τ ꝓphet̄ τ pſalmis de me Tunc aperuit illis ſenſum vt intelligerent ſcripturas. τ dixit eis. Quoniam ſic ſcriptuz eſt: τ ſic oportebat xp̃m pati. τ reſurgere a mortuis die tercia τ p̄dicari in noĩe eius penitẽtiã τ remiſſionem peccatoz̄ in oẽs gentes.

ꝙ paſſus fui τ reſurrexi (palpate τ videte. qꝛ ſpũs carnez τ oſſa nõ h̄z ſicut me videtis hr̃e). Gor. reſurrectio em̃ vera eſt in vera carne τ oſſib⁹ (τ cũ hoc dixiſſ3. oñdit eis man⁹ τ pedes (.i. cicatrices manuũ τ peduz (ad huc ill̄ nõ credẽtib⁹). ſ. ꝑfcẽ. incipiebãt tñ iaz aliq̃ntulũ credere (τ mirãtib⁹). ſ. de renouitate (prę gaudio). ſ. p̄ñtię ei⁹. ꝓmo q̃dẽ territi. ſ3 poſtmodũ gauiſi. vt. Joã. xx. Gauiſi ſũt diſcipl̄i viſo dño. Et poſtq̃ꝫ xp̃s diſcipl̄is reſurrectõez ſuã ꝓbauit ꝑ viſũ τ tactũ. tũc p⁹ hoc ſtatiz ꝓbauit eã ꝑ guſtũ di. (Habetis hic aliq̃d q̃d mãducef. At illi obtulerũt ei ꝑtẽ piſcis aſſi τ fauũ mell̄) Ipſe em̃ erat piſcis aſſus ꝑ hũanę naturę paſſiõez. vñ Glo. piſcis aſſus ẽ xp̃s paſſ⁹ ſc3 in genere paſſiõis aſſat⁹. τ fau⁹ mell̄ ꝑ diuinę naturę dulcedinẽ. Gorra. hęc duo ſignãt duo quę deo offerre debemus ſc3 piſcem aſſũ ꝑ carnis mortificationẽ. et fauum mellis ꝑ mẽt̄ deuotiõez (τ cũ mãducaſſ3 corã eis) ſc3 ad maiorẽ certitudĩez vt teſtes eſſent de viſu. (ſumẽs reliq̃as dedit eis). ſ. ad maiorez ꝓbatiõez. ꝙ veraciter reſiduũ mãducaſſ3. τ poſtq̃ꝫ xp̃s ꝓbauit reſurrectionez ſuã q̃ntũ ad viſũ. tactũ. τ guſtũ. Hic ꝓbat eã q̃ntũ ad auditũ dicens (Hęc ſũt ṽba q̃ locut⁹ ſuz ad vos cũ ad huc eẽm vobiſcũ). ſ. in carne mortali añ paſſiõez meã (qm̃ ncc̃e eſt ĩpleri oĩa q̃ ſcp̄ta ſunt in lege moyſi τ ꝓphetis τ pſalmis de me) vt ꝑ3. Mat. v. Donec trãſeat cęlũ τ terra. iota vnũ aut vnus apex nõ p̄teribit a lege donec oĩa fiãt (tũc aperuit illis ſẽſũ) .i. intellectũ ꝑ graciã internã vt ĩtelligerẽt ſcp̄turas (τ d̄t eis. qm̃ ſic ſcp̄tũ eſt τ ſic oportuit chriſtũ pati τ reſurgere a mortuis. τ p̄dicare in noĩe ei⁹ p̄ñiam) ſc3 ex ꝑte hoĩs (τ remiſſionez pctõz̄) ex ꝑte dei c⁹ ſoli⁹ eſt pctã dimittere Actuũ. iiij. nõ ẽ aliđ nomen ſub cęlo datũ hoĩb⁹ in q̊ o3 nos ſaluos fieri (in oẽs gentes). nõ vnã tm̃ vt ꝑ3 Mar. xvi. incipientes a hirl̄m. qꝛ hirl̄m ẽ ĩ medio terrę habitabilis. τ ab illo loco ꝯueniẽter ĩcipit p̄dicatio euãgelij vt per apl̄os et alios xp̃i diſcipl̄os circũq̃ꝫ ꝑ orbẽ diſꝑ̃ſos. in oẽm terrã exiuit ſon⁹ eoz̄ p̄dicatiõis ſ̄m q̃d ꝓphetatũ fuerat in pſ̄. xviij. In oẽ3 terrã exiuit ſon⁹ eoz̄. Et ĩ ſignũ h⁹ chriſtus in die aſcẽſiõis mittens diſcipl̄os ſuos dixit eis. Ite ĩ mũduz vniuerſũ p̄dicate euẽgeliũ õni creaturę. ¶ Circa p̄ñs euãgelium vbi d̄r. Stetit ieſ⁹ in medio diſcipl̄oz̄. Notandũ ꝙ ieſus

poſt reſurrectiõem ſuã in medio diſcipuloꝝ ſuoꝝ ſtetit Jn hoc doc; nos mediũ tenere in cunctis verbis ⁊ opibus noſtris Locus em̃ medius tutus eſt Exemplũ ſi chorda; in cythara artifex tendit multũ rumpitur. ſi paꝝ murmurat vel nihil ſonat. ſi mediũ dulciter cantat Sequit̃ hic in euangelio Cũ mãducaſſet corã eis. Queritur vtꝝ reſurgentes ampliꝰ comedãt ⁊ bibãt? Rñdet hugo de prato. ꝙ nec boni nec mali ampliꝰ comedunt ⁊ bibũt Ad quid em̃ comederẽt beati cũ nunꝗ̃ fameſcãt vt p; Apoca. vij. Sancti nõ eſuriẽt neqꝫ ſitient ampliꝰ. Damnati aũt ſi fameſcant non hẽbunt q̃d comedant. Et ſi obijcit̃ ꝙ chriſtus poſt reſurrectionẽ comedit. dicẽdu; eſt ꝙ non comedit ꝓpt neccitatem vel delcãtionem. ſed vt oſtẽderet ſe eundem eſſe q̃ prius cũ eis comederat ⁊ biberat.

Feria quarta Euange. ſm Jo. xxi

Jn illo tpe Manifeſtauit ſe iterũ ieſus diſcipulis ſuis ad mare tyberiadis Manifeſtauit aũt ſe ſic. erãt aũt ſimul ſymõ petrꝰ ⁊ thomas qui dicitur didimꝰ ⁊ nathanael q̃ erat a chana galilee: ⁊ filíj zebedei. ⁊ alij ex diſcipulis eꝰ duo Dicit eis ſymon petrꝰ va

Manifeſtauit ſe iteꝝ ieſus Joan. xxi Luce. xxiiij. Hiſtoria huius euan. fcã eſt poſt dies octo feſti paſche Anno chriſti quo ſupra Ante iniciũ illiꝰ euan. ſcribit ſan. Jo. in. xx. ca. ꝙ ieſꝰ dixit thome. q2 vidiſti me thoma credidiſti. Bti q̃ nõ viderũt ⁊ crediderũt. Tũc poſtmodũ ſequit̃ euangeliũ hodiernũ (Manifeſtauit ſe iteꝝ ieſus) Tho. ſupradicte manifeſtationes chriſti facte ſunt in iudea. Hec aũt in galilea. illa intꝰ. iſta foris. q2 magnã ꝑtẽ timoris diſcipuli poſtpoſuerãt. iõ vltra ĩ domo cõcluſi nõ erant vt prius. ſ; in galileã iuerũt. vbi illa apparitio fcã eſt. Dicit̃ ergo (Poſtea aũt maĩfeſtauit ſe iteꝝ ieſus) Ly. fcõ interuallo tpis. quia nõ manebat cõtinue cũ aplĩs. nec cõuerſabat̃ cõtinue cũ eis. vt oſtẽderet ſe reſurrexiſſe ad vitã immortale; ab hõibus hꝰ mũdi ſepatam (ad mare tyberiadis) qȯ eſt ſtagnũ in genazareth. alio noĩe dr̃ mare galilee. Ex q̃bus manifeſte apparet ꝙ illa apparitio fcã eſt in galilea vbi eſt illȯ mare (manifeſtauit ſe aũt ſic). i. ꝑ modũ qui ſequit̃ (erãt aũt ſimul ſymõ petrus) iſta duo noĩa euãgeliſta ioan. ſimul ꝯiungit. q2 ſymon fuit nomen eius ꝑmũ. Petrus aũt erat nomẽ ſibi de nouo a chriſto ĩpoſitũ. ⁊ hoc ꝓpter fidelẽ chriſti ꝯfeſſionẽ qua dixit Tu es chriſtus filiꝰ dei viui (⁊ Thomas q̃ dicit̃ didimꝰ ⁊ nathanael q̃ erat a chana galilee ⁊ filij zebedei. ⁊ alij ex diſcipulis eius duo) Tho. ⁊ ita erant ſeptẽ Ad inſinuandum ꝙ illi digni ſunt diuina viſione ⁊ allocutione. q̃ ſeptẽ donis ſpũſſcĩ ſunt ornati (dicit eis ſymon petrꝰ. vado piſcari. dicũt ei. venimus ⁊ nos tecum) Lyra erant em̃ paupes. et iõ ad ꝓcurandũ neccãria vite licite poterant redire ad exercendũ negociũ qȯ ſine pctõ poterat exerceri. ꝓpter qȯ paulus artẽ ſcenofactoriã didicit. quã ante nõ ſciuit. vt cũ neccitas occurreret vel vtilitas eccĩe de labore ſuo viueret. vt hẽtur Act. xx. (⁊ exierunt ⁊ aſcenderũt nauim. ⁊ illa nocte nihil prendiderũt) Ly. hoc factũ eſt vt captio ſequẽs ma

nifeſte miraculoſa appareret(mane aũt fcõ ſtetit ieſus in littore) nõ appa
ruit ſuꝑ aquã ſicut añ paſſionẽ fecit qñ viderũt ipm ſuꝑ mare ambulan/
tem.ſʒ in littore.i.in terra ſolida.ad oſtendẽdũ ꝙ amplius nõ erat ĩ flucti
bus vitę corruptibilis.ſed magis tranſierat ad ſtatũ vitę ĩmortalis(non
tñ diſcipuli ꝯgnouerũt ꝙ deus eſſet). Vñ Chriſ.nõ mox oñdit ſeipm vt
ꝑ miraculum qđ facturꝰ erat eũ ꝯgnoſcerent. ğ locutꝰ eſt eis tanꝗ̃ extra
neus dicẽs.(pueri nũq̇d pulmentariũ hẽtis)pulmentariũ eſt qđcunq̃ pa
nis ꝯdimentũ.ſiue piſcis ſit.ſiue aliud qđ nos cõiter dicimꝰ pulmentuʒ
(reſpõderũt ei nõ).Ly

do piſcari.dicũt ei venimus ⁊ nos te/
cum Et exierunt ⁊ aſcenderũt in nauiʒ
⁊ illa nocte nihil prẽdiderũt. Mane ãt
facto ſtetit ieſus in littore. Nõ tam̃ co
gnouerunt diſcipuli.qꝛ ieſus eſt. Pue
ri nunquid pulmentariũ habetis? Rñ/
derunt ei. Non Dixit eis. mittite ĩ de/
xterã nauigῖj rhete ⁊ inuenietis. Miſe
runt ergo ⁊ iã nõ valebant illud trahe
re prę multitudine piſciũ Dixit ergo di
ſcipulus ille quẽ diligebat ieſus petro
dñs eſt. Symon petrus cũ audiſſet qꝛ
dominus eſt.tunica ſuccinxit ſe Erat

credebãt em̃ eũ eẽ ali/
quẽ mercatorẽ qui vel
let piſces emere(dixit e
is.mittite in dexteraʒ
nauigῖj rhete ⁊ inueni/
etis)ly.ꝑdicit certitu/
dinaliter effectũ futu/
ruʒ.vt ad ſequẽtia ha
beãt aĩm magꝫ atten
tum(miſerũt ergo ⁊ iã
nõ valebant illud tra
here ꝑ multitudĩe piſ/
ſcium)Ly.ex quo ptʒ
ꝙ piſces illi fuerũt ibi
miraculoſe adducti.vł
virtute diuina denouo
formati.qꝛ tota nocte
ibi q̃ſierant ⁊ nihil in/
uenerant(dixit ergo diſcipulus ille quẽ diligebat ieſus).i.ioãnes.(petro).
erat em̃ ſibi familiaris.Tho.notandũ ꝙ hic notanť ꝓprietates illorum
duoꝝ aplˊoꝝ.ſ.petri ⁊ Joannis Petrꝰ em̃ fuit feruentior.iõ ṗmus ad ie
ſum venit Joannes acutior.iõ prio eũ agnouit(dñs eſt)ſic em̃ vocabant
chriſtũ añ paſſionẽ. Lyra.puritas mentis ⁊ corꝑis maxime diſpoit hoi
nem ad ꝯgnitionẽ dei.Et iõ Joannes q̇ cęteris purior erat tanꝗ̃ ṽgo ci
tius aliȷ̃s cognouit chriſtũ(ſymon petrꝰ cũ audiſſet qꝛ dñs eſt.tunica ſuc
cinxit ſe)Ly.vt cũ maiori reuerentia accederet ad chriſtũ (erat em̃ nudꝰ).
.i.paꝝ veſtitus.ſicut ſolent piſcatores eẽ in aqua.vt ſint expeditiores ad
piſcationis opus(et miſit ſe in mare).Hic notať feruens dilectio petri.in
hoc ꝙ nõ potuit ſe cõtinere.quin ſtatim curreret ad chriſtũ ieſũ.ergo mi/
ſit ſe in mare.vt citius veniret ad chriſtũ ex deuotiõe.qꝛ petrus meõr fu/
it priſtinę ambulationis ſuꝑ aq̃s.qñ ad chriſtũ venerat.vt hẽtur Mat.
xiiij.dñe ſi tu es iube me ad te venire(aliȷ̃ aũt diſcipuli nauigio venerunt)
qꝛ nõ erant ita feruẽtes nõ audentes mare intrare.Et alia rõ eſt(qꝛ non
erant longe a terra)⁊ iõ etiã cito venire poterant(ſed q̃ſi cubitis ducentis
trahentes rhete piſciũ.vt ergo deſcenderũt in terrã).i.de naui ad littꝰ(vi/
derũt prunas).i.carbones(poſitas ⁊ piſcẽ ſuperpoſitũ ⁊ panẽ).i.nõ ſuper
prunas.ſed ibi paratũ pro refectione coꝝ. Unde Chriſ.Iſta em̃ oĩa di/

uina ꝑtute fuerūt de nouo formata ad maioꝝ diſcipuloꝝ cōfirmationem
in fide reſurrectionis chriſti (dt eis ieſus) nūc familiariter loqͥ̄t eis tanq̄z
diſcipulis (afferte de piſcib⁹ q̄s prēdidiſtis nūc) vñ Chriſ. Ne credāt fan/
taſmata eſſe qd videbāt panē ⁊ piſcē Jubet etiā de piſcib⁹ captis afferri
vt etiā coquētur ⁊ comedant (aſcēdit ſymon petr⁹) vt mgrī iuſſionē īplerz
(et traxit) etiā alijs adiuuātibus (rhete in terrā plenū magnis piſcib⁹ cē/
tum q̄nquagita trib⁹) ⁊ ſm aliq̄s apl'i ceperūt ibi ex oī gñe piſciū. qꝛ ſcdz
Jſid. oīm piſciū q̄ in aq̄ natāt. centū q̄nquagita tria gña p Hi enunciant
(⁊ cū tanti eſſent) nūe/
ro ⁊ q̄ntitate. qꝛ multi
magni. (nō ē ſciſſū rhe
te. dt eis ieſus venite ⁊
prandete) Ly. hic nota
tur dei benignitas. qꝛ
īuitat eos dulcit' ad co
medendū ſecū. qꝛ cū eiſ
tūc comedit. ad decla/
randā ſue reſurrectōis
veritatē. vñ Lu. vl. cū
manducaſſet corā eis
ſumēs reliquias dedit
eis. (et nemo audebat
diſcumbentiū interro
gare eū. Tu q̄s es?) et
hoc ꝓpter ↄgnitionis
certitudinē quā de ipo
hēbant. (ſciētes qꝛ dñs
eſt) ⁊ iō fruſtra feciſſēt
de hoc q̄ſtionē (⁊ venit
ieſus) .i. acceſſit ad mē
ſam (⁊ accepit panem)
quē de nouo ſua oīpo/
tēti virtute creauerat.
(⁊ dabat eis ⁊ piſcē ſilr'i
ter) eo mō diuidebat e
is et diſtribuebat. ſicz
añ paſſionē ad decla/
randā ſuā reſurrectio/
nem. Dicunt eīn aliq̄
doctores ⁊ ſatis ꝓba/
biliter ꝙ ſic diuidebat cibaria ſola manu. ſicut alius cū cultello. ⁊ in hoc
diſcipuli cognouerūt eum (hoc iam tercio manifeſtatus eſt ieſus diſcipul'
ſuis cum reſurrexiſſet a mortuis) certum eſt quod iam pluries manifeſta
uerat ſeipſum. cum in ipſa die reſurrectionis quinquies apparuit. Ergo
iſta apparitio dicitur tercia. non in numero apparitionum. ſed in ordine
dierum. vt primo dicitur manifeſtatus in die reſurrectionis. Secūdo in

eīn nudus ⁊ miſit ſe in mare. Alij autē
diſcipuli nauigio venerūt. nō eīn lōge
erant a terra. ſed quaſi cubitis ducentꝫ
trahentes rhete piſciū. vt ergo deſcen/
derunt in terrā viderunt prunas poſi/
tas ⁊ piſcem ſuperpoſitū ⁊ panē Dicit
eis ieſus Afferte de piſcibus quos prē
didiſtis nunc. Aſcendit ſymon petrus
⁊ traxit rhete in terram plenuz magnis
piſcibus. Centū quinquaginta trib⁹.
⁊ cum tanti eſſent non eſt ſciſſum rhete
Dicit eis ieſus venite prandete. Et ne
mo audebat diſcumbentium interro/
gare eum Tu quis es? ſcientes qꝛ dñs
eſt Et venit ieſus ⁊ accepit panē ⁊ da/
bat eis. ⁊ piſcem ſimiliter. hoc iaz ter/
cio manifeſtatus eſt ieſus diſcipul' ſu/
is cum reſurrexiſſet a mortuis

¶ In octaua paſchę Euangelium
ſecundum Joan. xx.

Nillo tpe. Cum eſſet ſero die illo
vna ſabbatoꝝ ⁊ fores eēnt clauſę

octaua paſche Et tercio hic Vñ circa pñs euan. vbi dr Manifeſtauit ſe iterum ieſus diſcipulis ſuis ad mare galilee Chriſ. dt ꝙ euãgeliſta nominat hic locũ vbi hec manifeſtatio ē facta. quia illic et apli iuerũt. in q oſtendit ꝙ iam magnã ꝑtem timoris eoꝝ chriſtus abſtulerat vt auderēt manifeſte exire de domo Nō eñi vltra in domo recluſi erant Unde hic q̃ritur quur iã ⁊ nō prius iuerũt piſcari. Rñdeo ſm Aug⁹. q2 iam mgrō ſcedente nō hēbant vñ viuerent. quã penuriã etiã chriſtus induxit vt ī piſcatione eũ agnoſcerēt Secũdo q̃rit. quur petrus ad piſcatiōem redijt quã ſemel reliqt. Rñdet. Gre. q2 licita ars erat nutriendi ſe ꝑ artem piſcandi igit ⁊c̄ ſcũs mattheus ad theloneũ nō vltra recedit quia fit vix ſine pctō Queritur tercio vñ receperunt naui ⁊ rhetia q̃ reſignarant. Rñdet Chriſ. mutauerunt a ꝓpinquis Quarto q̃ritur. quur nihil potuerunt cape. Rñdetur ꝙ deus ita diſpoſuit. vt ꝑ miraculũ doceret eos chriſtum agnoſcere

Um ergo ſero eēt ⁊c̄. Jo. xx. Lu. xxiiij. Hiſtoria hui⁹ euangelij fcã eſt in ipō reſurrectionis dñi die ꝓ pria parte, ꝓ ſecũda āt ꝑte iñ octaua paſche Ante iniciũ illi⁹ euãgelij ſcri. ſanctus ioannes in eodē ca. ꝙ ieſus dixit marie magdalene. vade ad frēs meos ⁊ dic eis. Aſcendo ad prēm meũ ⁊ ad prēm vrm. deũ meum ⁊ deum veſtrũ. Uenit maria magdalena annũcians diſcipulis. q2 vidi dñz Et hec dixit mihi Tunc ſtatim ſeqtur euan. hodier. (Cum ergo ſero eſſet) Ly. in die apoſtoli erāt diſpſi ꝓpter metũ iudeoꝝ. ſed in ſero cōueniebant ad locũ vnum Et ideo tali hora chriſtus eis apparuit (die illo). ſ. dnīce reſurrectiōis (vna ſabbatoꝝ) id eſt prīa die poſt ſabbatũ. Sed quare chriſtus vſq3 ad veſperam diſtulit. Rñdeo ſm Chriſ. vt omnes ſimul inueniret in domo. ⁊ niſi in ſero nō inueniſſet eos ſimul ꝯgregatos Item in ſero ſolent hoies

vbi diſcipuli erant congregati propter metum iudeorum. venit ieſus ⁊ ſtetit in medio eorum ⁊ dixit eis pax vobis. Et cum hoc dixiſſet oſtendit eis man⁹ ⁊ latus. gauiſi ſunt diſcipuli viſo domino Dixit ergo eis iterꝝ pax vobis. ſicut me miſit pater ⁊ ego mitto vos. Hec cum dixiſſet inſufflauit ⁊ dixit eis Accipite ſpūm ſanctum. quorum remiſeritis peccata remittũtur eis. ⁊ quorū retinueritis retenta ſunt. thomas aũt vnus ex duodecim qui dicitur didim⁹ non erat cum eis quando venit ieſus Dixerunt ergo ei alij diſcipuli. vidimus dominum. Jlle autem dixit eis Niſi videro in manibus eius fixuram clauorum. ⁊ mittam digitum meũ in locum clauorum. ⁊ mittam manũ meā in latus eius nō credam. Et poſt dies octo iterum erant diſcipuli eius intus et thomas cum eis. venit ieſus ianuis clauſis et ſtetit in medio. ⁊ dixit eis

magis tiere. ⁊ illa hora voluit eos ↄſolari ſua apparitiōe (⁊ fores erāt clau
ſe vbi diſcipuli erant ↄgregati ꝓpter metū iudeoꝝ) qđ ex diuina ordinati/
one fcm̄ eſt vt ieſus intrans ad diſcipulos ianuis clauſis oſtenderet ſe ha
bere corpus glificatum. (venit ieſus ⁊ ſtetit ī medio eoꝝ) vtꝫ Mat. xviij
Ubi duo vel tres ↄgregati fuerint in noīe meo. ibi ſum in medio eoꝝ (et
dixit eis. pax vobis) Tho. q. d. Nō turbemini nec timeatis. ego ſū q̄ pacē
vobis ꝓmiſi. ⁊ paceꝫ vobis p̄dicaui. ⁊ iō ex auditu ſalutationis poteſtis

pax vobis. Deinde dicit thome. infer digitū tuum huc. ⁊ vide manus meas ⁊ affer manū tuam. ⁊ mitte in lat⁹ me/um. ⁊ noli eē incredulus. ſed fidelis Reſpondit thomas ⁊ dixit. Dominus meus ⁊ deus meus. dicit ei ieſus: quia vidiſti me thoma credidiſti Beati qui non viderunt ⁊ crediderūt Multa quidem ⁊ alia ſigna fecit ieſus in ↄſpcū diſcipuloꝝ ſuorum que non ſunt ſcripta in libro hoc. hec autem ſcripta ſunt vt

me agnoſcere (⁊ cū hoc
dixiſſet. oſtēdit eis ma
nus ⁊ latus) vt nō ſo/
lum auditu. ſed etiam
viſu certificarent̄. (ga/
uiſi ſunt diſcipuli vi/
ſo dn̄o). Tho. Contri
ſtati fuerūt in ei⁹ mor
te letant̄ de reſurrecti/
one. ⁊ ſic ſocij paſſiōis
fiunt ꝑticipes ↄſolati
onis (dt ergo eis iterū
pax vobis) Iterat ob
lationē pacis. vt mon
ſtret ꝓpter ſuū aduētū
eſſe pacificata. ⁊ q̄ ī ce
lis ⁊ q̄ in terra ſunt (ſicut miſit me pater) ſcꝫ ad veritatē fidei nunciandaꝫ
in iudea (⁊ ego mitto vos) ad eandē publicandā ꝑ vniuerſum mundum.
In ſignū huius dixit eis in die aſcenſionis. Ite in mundū vniuerſum p̄/
dicate euangeliū omni creature. Un̄ in p̄s. xviij. In oēm terrā exiuit ſo/
nus eoꝝ. Et quia executio hui⁹ officij nō p̄t cōuenienter fieri ſine grā ſpi
ritusſci. iō ſequitur (⁊ cum hec dixiſſet inſufflauit ⁊ dixit eis Accipite ſpi
ritūſcm̄) Tho. oñdens ꝑ hoc q̄ ſicut flatus ꝓcedebat de ore ipſi⁹ ieſu chri
ſti. ſic ſpūſſcūs dabat̄ in flatu ⁊ ꝓcedit ab ipſo filio ieſu chriſto. ſicꝫ ꝓcedit
a prē. qđ eſt ↄtra grecos. q̇ negant ſpm̄ſcm̄ ꝓcedere a filio (quoꝝ remiſeri/
tis pctā remittūtur eis). i. quoꝝ ſolueritis ſoluta ſunt (⁊ quoꝝ retinueritis
retenta ſunt). i. quos ligaueritis. ligati ſunt. vt pꝫ Mat. xvi. Quecunqꝫ
ligaueritis ſup terrā. erunt ligata ⁊ in celis. ⁊ quecunqꝫ ſolueritis ſup t/
ram. erunt ſoluta ⁊ in celis. Gor. iſta ptās intelligenda eſt claue nō errā
te. Tūc aūt errat qn̄ ſacerdos ſoluit illū quē de⁹ non ſoluit. vel qn̄ ligat
quē deus nō ligat (thomas aūt vn⁹ ex duodecim q̇ dicitur didim⁹). i. du/
bius (nō erat cū eis qn̄ venit ieſus) Ly. ipſe inter alios diſcipulos videtur
fuiſſe magis didim⁹. vt pꝫ Joan. xi. Et iō tardius veit ad locū vbi con/
gregabant̄ diſcipuli. Et iō ꝓpter tarditatē ſuā priuat⁹ eſt illa viſiōe chri
ſti. hoc aūt factū eſt diuina ordinatione ꝓpter nrām cōfirmationē. Unde
Gre. dū ille ad fidē palpando reducit̄. nrā mens oī dubitatione poſtpoſi/
ta in fide ſolidat̄ (dixerūt ergo ei alij diſcipuli) q: boni rumores cito nunci
antur (vidimus dn̄ꝫ). ſic ei an̄ paſſionē eū noīabāt (ille āt dixit eis. niſi vi
dero in manibus ei⁹ fixurā clauoꝝ) ſcꝫ vt ꝓbem viſu (⁊ mittā digitū ī lo/

cum clauoꝝ ⁊ mittam manum meam in latꝰ eiꝰ)vt ꝓbem̄ tactu. Iſti em̄ ſūt duo ſenſus q̄ minus pn̄t decipi ſcʒ viſꝰ ⁊ tactꝰ(Et poſt dies octo iteꝝ erāt diſcipl̄i eius itꝰ. et thomas cū eis). Ly. facto iteruallo xp̄s appare/bat diſcipul̄. qꝛ nō ꝯuerſabaꝛ quotidie vel cōtinue cū eis. vt. oſtenderet ſe reſurrexiſſe ad vitā immoꝛtalē ab hoīb⁹ huius mūdi ſeꝑatā(venit ieſus ianuis clauſis)vt oſtenderet coꝛpus gloꝛificatū(⁊ ſtetit in medio eoꝝ) vt poſſʒ ab oīb⁹ videri(⁊ dixit eis. pax vobis)qꝛ ſic ſalutare ꝯſueuerat diſci plos ſuos. Et etiā ſic docuerat diſciplos ſa/lutare alios hoīes. vtʒ Mat. x. In quācūqȝ domū intraueritis. p̄/mū dicite. pax huic do mui. (deīde dt̄ thome īnfer digitū tuū huc). vt ꝓbes ꝑ tactum(⁊ vi de manus meas)vt ꝓ bes ꝑ viſuʒ. (⁊ affer). i. applica(manū tuā et mitte ī latꝰ meū ⁊ noli eſſe īcredulꝰ ſʒ fidel̄)q. d. ꝓpter tuam dubitationeʒ ſanandā oſtēdo tibi vulnera mea. Unde Augꝰ. in li. de tri. dic. ꝙ thomas palpauit cicatrices chꝛiſti(Reſpondit thomas ⁊ dixit ei dn̄s meus ⁊ deꝰ meus) Tho. ecce ꝑfecta fides. qꝛ cōfitetur humanitateʒ ⁊ deitatē chꝛiſti. dominus quantum ad humanitatem qua nos redemit. deus quātum ad deitatē q̄ nos creauit(dicit ei ieſꝰ qꝛ vidiſti me thoma)ſcʒ hoīeʒ(credidiſti) ſcʒ deum. Ly. nam thomas aliud vidit ⁊ aliud credidit. qꝛ humanitateʒ vidit. ⁊ deitatē que in pn̄ti videri non p̄t credidit. (beati qui non viderūt ⁊ crediderunt). Ly. in hoc ſtat ꝯſolatio noſtra qui chꝛiſtum non vidimus. tamen credimus ipſuʒ veraciter eē ſub ſpecie panis in ſacramento(multa quidem et alia ſigna fecit ieſus in conſpectu diſcipuloꝝ ſuoꝝ que non ſūt ſcripta in hoc libꝛo). Ioā. euangeliſta. pauciora ſigna narrauit quaʒ alij euangeliſte. qꝛ vltimo ſcripſit ⁊ ſigna que alij ſcripſerūt omiſit(hec auteʒ ſcꝑta ſunt vt credatis qꝛ chꝛiſtus eſt filius dei). ſ. naturalis in potētia ſi/bi ꝑ ōnia eq̄lis. ⁊ ꝑꝯſequēs idem ī diuītate. qꝛ natura diuina eſt īdiuiſibi lis(⁊ vt credētes)qꝛ ieſus incarnatus. paſſus. moꝛtuus. ſepultus. regreſſꝰ ab inferis. celū aſcendens. verus ē dei filius(vitā habeatis). ſcʒ eternaʒ. in q̄ clare videbiꝛ qđ nunc crediꝛ(in nomine eius)id eſt fidem nominis eius. quia dicitur. Act. iiij. Nec aliud eſt nomen ſub celo datum hominibus in quo opoꝛteat nos ſaluos fieri Unde circa preſens euangelium vbi dr̄. Accipite ſpiritum ſanctum quoꝛum remiſeritis peccata ⁊ cetera.

Uidetur quod niſi ſacerdos habeat ſpm̄ ſcm̄ non poteſt abſoluere quia dicit pꝛimo. accipite ſpm̄ ſcm̄. ⁊ poſtea ſubdit. Quoꝛum remiſeritis pctā remittūtur eis Rn̄deꝛ ꝙ ſacerdos abſoluit ex officio ⁊ nō ex vite merito. Et ſic ſacerdos bonꝰ ⁊ malus ī ꝟtute ſpūſcī remittit pctm̄. quia ī ꝟtute caracteris oꝛdinis. que datur a ſpūſcō qui oꝑaꝛ in ſacramentis. Gloſa Quoꝝ remiſeritis id eſt quos dignos remiſſiōe iudicaueritis dualꝰ da

credatis. quia ieſꝰ ē filiꝰ dei ⁊ vt credē/tes vitā habeatis ī nomine eius.

Dominica prima pꝰ octauas paſche Euangelium ſm̄ Io. x.

Nil. tē. Dixit ieſus diſcipulis ſu. Ego ſum paſtoꝛ bonꝰ. bonꝰ paſtoꝛ

uib⁹.ſcʒ ptātis ⁊ diſcretiōis.remittunt eis.id eſt tūc dn̄s approbabit re/
miſſionē peccatoꝝ. Et qꝝ nō remiſeritis deus non approbabit. Chriſ.
ſicut rex pncipem mittēs dat ei ptātez mittere in carcerē ⁊ emittere. Ex q̄
patet q̄ ſacerdos eſt miſter ⁊ inſtrumētū aīaꝝ dei ¶ Poſtilla

animā ſuam dat pro ouib⁹ ſuis Mer/
cēarius autē ⁊ qui nō eſt paſtor. cuius
non ſunt oues proprię vidit lupum ve
nientem ⁊ dimittit oues. ⁊ fugit. ⁊ lu/
pus rapit ⁊ diſpergit oues: Mercena
rius autem fugit. quia mercēarius eſt
⁊ non pertinet ad eum de ouibus Ego
ſum paſtor bonus ⁊ cognoſco oues me
as. ⁊ cognoſcunt me meę Sicut nouit
me pater. ⁊ ego agnoſco patrem: ⁊ ani
mam meaʒ pono pro ouibus meis. Et
alias oues habeo quę non ſunt ex hoc

Go ſū paſtor bon⁹. Joā. x. Hiſtoria h⁹ euangelij fcā eſt Anno xp̄i.
xxxij. vi. kal. octobris in ſabbato. lūa. xij. indictiōe. v. Añ iniciū illi⁹
euāgelij ſcribit ſanct⁹
Joānes in eodē ca. q̄
xp̄s dixit diſcipul' ſuis
ego ſū oſtiū p me ſi q̄s
itroierit ſaluabit' ⁊ in
gredie' ⁊ egredietur ⁊
paſcua inueniet Tūc
poſtmodū ſeq̄t' euāge/
liū hodiernū. (Ego ſū
paſtor bon⁹) Ly. In
pn̄ti euangelio ponit
euāgeliſta conditiōes
boni paſtoris. ⁊ etiam
mercēarij. Quia bo⁹
paſtor debet habere af
fectiōeʒ ad gregeʒ itā
tū q̄ pro eo ſi neceſſe ē
ſuſtineat morteʒ. ergo
dicit (bonus paſtor aī
mam ſuam) id eſt vitā
corporalem (dat) ſponte ⁊ voluntarie (pro ouibus ſuis). impleuit hoc ipſe
chriſtus quia animam ſuam precioſiſſimam dedit pro ſalute mundi. vtʒ
Joannis. iij. Chriſoſtomus animam ſuam pro nobis poſuit. ⁊ nos de/
bemus pro fratribus animas ponere. (mercenarius autem ⁊ qui non eſt
paſtor). hic tangit conditiones mali paſtoris ſcʒ ipſius mercenarij qui in
officio prelationis attendit commodum rei temporalis ⁊ honoreʒ ſeculi.
Unde Aug⁹. Sunt in eccleſia quidā ppoſiti non dn̄m q̄rentes. tempalia
commoda ſectātes. honores ab hominibus appetētes. quiſquis talis eſt
mercenarius eſt (cui⁹ nō ſūt oues pprię) ſʒ reputat eas q̄ſi alienas. (videt
lupum venienteʒ (. i. hereticū cum falſa doctrina eos corrumpētem (⁊ di
mittit oues ⁊ fugit). ſ. non reſiſtendo p ſanaʒ doctrinam heretice puitati
(⁊ lup⁹ rapit) ad malum pertrahendo (⁊ diſpergit oues). ab vnitate eccle
ſię ſaparando (mercenarius autem fugit) id eſt auxilium debituʒ ſubtra
hit. (q̄ mercenarius ē). id eſt curans ſolū de lana ⁊ lacte id eſt de commo
dis temporalibus (⁊ non pertinet ad eum de ouibus). id eſt quia non cu/
rat de ſalute ⁊ vtilitate ouium nec habet affectū debite ordinatū ad eas.
(Ego ſum paſtor bonus). ſolicitudinem habens ⁊ curam de ouibus. (⁊
cognoſco oues meas). ſcilicet cognitione affectiua. quia diligo ſalutem
et bonum earum (et cognoſcunt me meę). Lyra quia veri fideles cogno
ſcunt beneficia chriſti (ſicut nouit me pater. et ego agnoſco patrem) Unde

Aug⁹. Ea dilectione q̃ pater me diligit. diligo prẽm (⁊ aĩam meã pono ꝓ ouibus meis) Hic oſtendit ꝙ paſſio ſua fuit ad gregis redemptionem. Ergo dĩ (et aĩam meã pono ꝓ ouibus meis) ſaluandis Ly. qꝛ aĩa chriſti ꝓ fidelibus fuit ſepata a corpe. ⁊ oblata deo pr͛i. cũ dixit. ps. xxx. In manus tuas ꝯmẽdo ſpũm meũ. Hiere. xii. Reliqui domũ meã. dimiſi hereditatẽ meã. dedi dilectã aĩã meã in man⁹ inimicoꝝ meoꝝ (⁊ alias oues hẽo q̃ nõ ſunt ex hoc ouili) .i. de ſynagoga iudeoꝝ. ſed de ꝓplo gentili. (⁊ illas oportet me adducere) qð factũ eſt ꝑ p̃dicationẽ apl'oꝝ (⁊ vocẽ meam audient) Ly. qꝛ iudeis repellẽtib⁹ fidẽ chriſti gentiles eã deuote receperunt ad p̃dicationes apl'oꝝ (⁊ fiet vnũ ouile) .i. vna eccl'ia ex iudeis ⁊ gentilib⁹ collecta. Eſt ei eccl'ia vnũ ouile ꝓpter vnionem fidei ⁊ charitatis. (⁊ vn⁹ paſtor) .i. chriſt⁹. Alii autẽ paſtores eccl'ie nõ ſunt niſi vicarii iſtius paſtoris. Vñ. Circa p̃ſens euangeliũ vbi dĩ: Ego ſum paſtor bonus. Queritur. vtꝝ hõ prudens ⁊ virtuoſus poſſit appetere ſine pctõ grad⁹ eminentiã .i. p̃laturam: Rñdeo ſ͛m Hugo. de prato. poſito ꝙ talis ſit dign⁹ gradu quẽ appetit. Talis põt appetere dupliciter. Uno mõ ꝓpter ſtatus altitudinẽ. ad quã ſequit̃ honor. ⁊ reuerentia ⁊ ſufficientia tꝑaliũ. Et hoc mõ eſt pctũ mortale. ⁊ pertinet ad cupiditatẽ ⁊ ambitionem. Alio mõ p̃t intelligi vt appetat vt poſſet ꝓximis prodeſſe. ⁊ ſi hoc laudabile ſit. nihilomin⁹ tñ ſic appetere p̃ſumptuoſum eſt. Et ꝯñter cum p̃ſumptio ſit filia ſupbie ⁊ deteſtabilis. Hinc eſt ꝙ talis grad⁹ nõ põt ſine pctõ appeti. Et ad hoc ſũt dicta doctoꝝ. Vñ Aug⁹ li. ix. de ciui. dei. dĩ. ꝙ locus ſupior ⁊ ſi admĩſtraretur vt decet. indecenter tñ appetitur. ⁊ Bern̄. Quotiẽs hõibus p̃eſſe deſidero deũ meũ p̃ire contendo. ⁊ tũc nõ ſapio q̃ dei ſunt ⁊c. vñ etiã Chriſ. ſuper Mat. ⁊ allegatur in decretis. diſt. iiii. Quicũq; deſiderauerit p̃matum ĩ terra. inueniet ꝯfuſionẽ in celo. Nec inter ſeruos chriſti ꝯputabit̃ qui de primatu tractauerit. Et ad hoc eſt exemplũ chriſti q̃ fugit qñ eũ regẽ facere voluerunt. vt habetur Joan. vi. Unde apl's ad Hebreos. v. c. Neõ aſſumat ſibi honorẽ. niſi qui vocatus fuerit ſicut aaron. imo ſci electi fuerunt renuerunt ⁊ reſtiterũt. vt p̃z in beato Nicolao Martino. Gregorio. et aliis multis ſanctis

ouili. ⁊ illas oportꝫ me adducere. ⁊ vocem meã audient Et fiet vnũ ouile ⁊ vnus paſtor

Dominica ſecũda poſt oc. paſche. Euangelium ſcðm Joan. xvi.

In illo tp͛e Dixit ieſus diſcipulis ſuis Modicũ ⁊ iam nõ videbitis me. ⁊ iteꝝ modicum ⁊ videbitis me. qꝛ vado ad patrem. Dixerunt ergo diſci/

Poſtilla

Modicum ⁊ iã non videbitis me. Joan. xvi. Hiſtoria huius euangelii fcã eſt anno chriſti. xxxiii. nono kal'. aplis. feria. v. viꝫ cœne dñi. luna. xiiii. indictione. vi. Ante inicium illius euan. ſcri. ſcũs Jo. in eodẽ ca. ꝙ chriſtus poſt cœnã dixit diſcipulis ſuis Adhuc multa habeo vobis dicere. ſed nõ poteſtis portare mõ. Cum aũt venerit ille ſpũs veritatꝭ do

cebit vos oēm veritatē. Tunc poſtmodū ſequitur euangeliū hodiernū (Modicū ꝛ iam nō videbitis me) ſcḋm Chriſ. ꝑ modicū ꝛ iam nō videbi/tis me. intelligitur tēpus ab hora mortis vſqꝫ ad reſurrectionē. ſcꝫ quando per triduū iacuit in ſepulchro tūc nō viderunt eū (iterꝫ modicū ꝛ videbitis me) intelligit tempus ab hora reſurrectionis vſqꝫ ad aſcenſionē. in quo apparuit eis loquēs de regno dei. vt habetur Act. i. Et illud tēpus fuit modicū reſpectu tpis ſequentis vſqꝫ ad finē mundi. Jō ſubditur (qꝛ vado ad prēm). ſ. quādo celum aſcendam. ꝛ tunc nō videbitis me. cōiter loquendo. niſi ī generali reſurrectione ꝓpter hoc dr Actu. ij. Viri galilei quid ſta/tis aſpicientes in celū Hic ieſus qui aſſum/ptus eſt a vobis ī celū ſic veniet quēadmodū vidiſtis eū euntē in ce/lum. q. d. Ampli⁹ non videbitur in terra pñ/tia corꝑali vſqꝫ q̊ veni et ad iudiciū. ꝙ eīn ali quib⁹ ſctis poſtea ap/paruit. vel adhuc ap/parere poſſit. h̊ ex ſpeciali grā fuit. ſicut apparuit Joanni euangeliſte añ mortem ſuā vocās eū ad celeſtem grām. Silr̄ beato petro exeunti rhomā a facie Neronis ap/paruit chriſtus. cui Petr⁹ dixit. dn̄e quo vadis Rn̄dit chriſtus. vado rhomā iterꝫ crucifigi. Silr̄ apparuit btō Paulo aplo. qñ fuit ꝓſtratus de celo. vt hētur Act. ix. (dixerūt ergo diſcipuli adinuicē. quid eſt hoc qḋ dr nobis. modicū ꝛ iam nō videbitis me. ꝛ iterꝫ modicū ꝛ videbitis me) p̄dicta verba chriſti erāt diſcipulis obſcura anteqꝫ eſſent opere impleta. qꝛ videbatur eis quō in chriſti ꝟbis eſſet q̄dam cōtrarietas. cū dixit (modicum ꝛ iam videbitis me. ꝛ iterꝫ modicū ꝛ videbitis me) qꝛ nō ſciuerūt illa refer/re ad diuerſa tempora (dixerūt ergo q̇d eſt hoc qḋ dicit nobis. modicum neſcimus quid loq̇tur? Cognouit ergo ieſus ꝙ volebant eū interrogare). Hoc cognouit diuia ꝟtute. cui⁹ ꝓpriū eſt cognoſcere ſecreta cordiū. ꝛ iō dixit eis) de hoc q̄ritis inter vos qꝛ dixi. modicū ꝛ nō videbitis me. ꝛ ite/rū modicū ꝛ videbitis me) Hic rn̄dendo ꝓuenit eoꝝ interrogationē. vt oſtenderet ſe ſcire mentis eoꝝ intentionē (Amen amen dico vobis. qꝛ plo/rabitis) Tho. i. dolebitis in mente de morte ꝛ paſſione mea (ꝛ flebitis) exterius ſcꝫ interiorē mentis triſticiā ſignis exterioribꝫ oſtendetis (mundus aūt gaudebit) i. iudei mūdi amatores. Ly. qꝛ in triduo mortis chriſti iudei mūdialiter viuentes. gauiſi ſunt credētes ſe chriſtū totaliter extinxiſ/ſe ꝛ nomē ſuū totaliter deleuiſſe (vos aūt ꝯtriſtabimi. ſed triſticia vrā ꝟ/

puli eius adinuicem. Quid eſt hoc qḋ dicit nobis modicū ꝛ nō videbitis me ꝛ iterꝫ modicum ꝛ videbitis me. quia vado ad patrem? Dicebant ergo quid ē hoc qḋ dicit modicū: neſcim⁹ q̇d loq̇tur? Cognouit aūt ieſus qꝛ volebāt eū interrogare. ꝛ dixit eis. de hoc querítis inter vos. qꝛ dixi. modicū ꝛ nō videbitis me. ꝛ iterū modicū ꝛ videbitis me. Amen amē dico vobis qꝛ plorabitis ꝛ flebitis vos. mūd⁹ aūt gaudebit. vos aūt cōtriſtabimini. ſꝫ triſticia vrā ꝟtet in gaudiū. Mulier cū parit triſticiam

tetur in gaudiū) Hoc impletū ē in reſurrectione chriſti qñ gauiſi ſunt diſcipuli viſo dño. ꝛ in aſcēſione qñ vidētibꝫ illis eleuatus ē in cęlū (mulier cū parit triſticiā hʒ) ꝓpter dolorē quē ſentit. Gñ. iij. In dolore pies (q2 venit hora e⁹) ſcʒ hora ꝑiendi (cū āt peperit puerꝫ iā nō meminit p̄ſſurę) p̄cedētis (ꝓpter gaudiū. q2 natus ē hō in mundū) Ly. q2 in natiuitate pueri gaudiū ſuꝑueniēs abſorbet p̄cedētem triſticiā (ꝛ vos igiꝭ nūc q̄dē triſticiam hētis). ſ. meę paſſionis ꝛ mortis (iterꝫ āt videbo vos). ſ. poſt reſurrectōem meā (ꝛ gaudebit cor vr̄m) de viſione mea (ꝛ gaudiū vr̄m nemo tollet a vobis) Gor. q2 xp̄s ieſus q̄ erat ipſoꝝ gaudiū reſurgēs a mortuis iā nō moriꝭ. Rhoma. vi. Iſtud vero gaudiū aploꝝ de xp̄i viſione fuit ichoatū poſt reſurrectōem xp̄i ſʒ poſt ꝯſummatū in gl'a in celo ¶ Circa p̄ns euangeliū vbi dr̄ Vos āt ꝯtriſtabimi. Notādū ꝙ nemo ī hac vita p̄t diu eē ſine triſticia Vñ Iob. xiiij. Hō nat⁹ de muliere breui viuēs tp̄e. ꝛc. Sʒ q̄riꝭ cur dn̄s ſic ordinauit? Rñdeꝭ primo vt ſcia⁹ nos eē hic nō ciues. ſʒ aduenas ꝛ ꝑegrinos q̄ꝫ diu in mūdo ſumus. q̄ vallis lachrymaꝝ dr̄. q̄ ē locus medius inter cęlū vbi ē ſummū gaudiū. ꝛ infernū vbi ē ſumma poena Scdō vt ſtimulemur penis q̄ſi calcaribus ad currēdum in via mādatoꝝ dei. Tercio vt purgemur igne tribulationū ne in purgatorio lauemur. q̄rto vt fugam⁹ infernū vbi oēs penę in ſummo ſunt. q̄nto vt plus de gaudio mereamur nā virt⁹ eſt circa difficile ſ̄m ph̄m. ꝛ Act. xiiij. Per multas tribulatōnes oꝫ nos intrare in regnū celoꝝ. It', notādum ꝙ duę paſſiones necāt q̄nꝫ hoīem ſ. triſticia ꝛ leticia. Triſticia occidit ſed tarde. nā in triſticia p̄mo retrahiꝭ calor naturalis ad interiora. ꝛ poſtea exalat ad exteriora. ꝛ taliſ exalatio caloris ꝓhibet nutrimentū in mēbris ꝛ opatur ꝯſumptiōem in illis. Vñ Prouer. xix. Spūs triſtis exiccat oſſa. leticia āt nimia cito occidit. q2 tunc cor magis dilataꝭ ꝛ calor naturalis ad exteriora tranſit ꝛ a corde recedit ꝛ mors interuenit. Vñ Prouer. i. Proſꝑitas ſtultoꝝ ꝑdet illos. vtrꝫ q̄ꝫ etiam occidit aīam tam vita ꝓſpera q̄ꝫ aduerſa. ſʒ magis ꝓſpera. Vñ Auguſ. multi res aduerſas timent. ꝓſꝑas nō timēt. Periculoſior eſt tñ aīę res ꝓſpera q̄ꝫ aduerſa. It'ʒ pʒ in Dauid q̄ in aduerſis quę paſſus ē a Saul nō cecidit. ſʒ in ꝓſperis iam in regno poſitus cū Berſabee peccando cecidit

hʒ q2 venit hora e⁹ Dum āt peꝑit puerꝫ iā non meminit p̄ſſurę ꝓpter gaudiū. q2 nat⁹ eſt hō in mundū. Et vos igiꝭ nūc q̄dem triſticiā hētis. iterꝫ āt videbo voſ ꝛ gaudebit cor vr̄m. ꝛ gaudiū vr̄m nemo tollet a vobis.

Dñica tercia poſt octauas paſchę Euangelium ſcd̄m Io. xvi.

Nil. tē. d. i. d. ſ. Vado ad eū q̄ me miſit ꝛ nemo ex vobis iterrogat me quo vadis: Sʒ q2 hęc locutus ſum vobis. triſticia impleuit cor vr̄m Sʒ ego

¶ Poſtilla..

Vado ad eum q̄ me miſit. Io. xvi. Ante inicium illius euangelij

chriſtus predixit apoſtolis perſecutionem quam paſſuri eſſent. ſic quod eijciendi erant de ſynagoga. ⁊ quicunq̃ eos occideret crederet ſe obſequiũ preſtare deo.. Et poſtea ſubiunxit de receſſu ſuo. cum dixit in euangelio hodierno (Vado ad eum) id eſt in proximo aſcendo ad patrem (qui me miſit) Lyra. quia impleui officium predicationis mee ad quod miſſus ſum (⁊ nemo ex vobis interrogat me) quaſi diceret. ita aperte aſcendam ad patrem. quod nullus veſtꝝ interrogabit quo vadam. quia certi eritis ꝙ vado ad gloriam patris (ſed quia hec locutus ſum vobis) ſcȝ de receſſu meo (triſticia impleuit cor veſtrũ) id eſt vehementer facti eſtis triſtes. Lyra. a

veritatem dico vobis. expedit vobis vt ego vadam. ſi eñ non abiero paraclitus non veniet ad vos. ſi aũt abiero mittam eum ad vos. Et cum venerit ille arguet mundum de peccato. ⁊ de iuſticia. ⁊ de iudicio De peccato quidem quia nõ credunt in me De iuſticia vero: q̄r ad prẽȝ vado. ⁊ nõ videbitꝭ me.

poſtoli triſtabantur d̃ receſſu chriſti. de cuius pñtia confidebant in tribulationibus ſuis conſolari (ſed ego veritatem dico vobis. expedit vobis vt ego vadam) id eſt ſubtrahatur aſpectui veſtro p̄ſentia mea corporalis ⁊ ideo ſubditur (Si eñ nõ abiero paraclit⁹ nõ veniet ad vos) Lyra quia plenitudo ſanctiſpiritus non erat danda. niſi poſt aſcenſionem chriſti Unde Chriſoſto. Apoſtoli nimis corporalem preſentiam chriſti diligebant. ⁊ ideo ad ſuſceptionem ſpiritusſancti idonei erant Sciendū tamen ſcd̃m Thomam de aquino ſuper Joannem. quod ille amor quo diſcipuli diligebant corporalem preſentiam chriſti non erat peccatum.. reddebantur tamen ex hoc minus idonei ad perceptionem ſpiritusſancti. habita enim vna conſolatione non queritur alia. vnde quia delectabantur in preſentia chriſti non petebant nec deſiderabant aduentum paracliti. Ipſe enim non veniet ad mentem hominis. niſi vocatus ⁊ deſideratus Unde Sapientie. vij. Optaui et datus eſt mihi ſenſus. vocaui ⁊ venit ĩ me ſpiritus ſapientie (et cum venerit ille arguet mundum de peccato).

Tho. ſpiritui ſancto attribuitur correctio. quia correctio debet procedere ex charitate. (de peccato). Thomas. quod habet vel fecit. (⁊ de iuſticia). quam non habet (et de iudicio) quod non timet (de peccato quidem. quia non credunt in me) Thomas. iudei peccabant in chriſtum. quia non credebant eum eſſe chriſtum vel meſſiam (de iuſticia) ſcilicet chriſti quaȝ nõ acceptauerunt homines mundani. nec imitari voluerunt. (quia vado ad patrem) Lyra. per hoc enim quod chriſtus reſurrexit. ⁊ ad celum aſcendit. declarata eſt eius iuſticia. quia ſoli iuſti intrant celum. Unde Pſalmiſta p̄s. cxvij. Hec porta dñi ⁊ iuſti intrabunt in eam (⁊ iam non videbitis me) preſentia corporali habitantem vobiſcum quia poſt aſcenſionem apoſtoli amplius non viderunt in terris chriſtum (de iudicio vero) ſcilicȝ futuro quod mundus non timuit. oportebat tamen timere.. (Quia princeps huius mundi iam iudicatus eſt).. Unde Gregorius dicit.

.i.ꝯdemnatus diuīa ſententia tanꝗ̄ obſtinatus. Et ꝑ conſequens oēs ei adherentes. eodē iudicio oſtendūtur ꝯdemnabiles. Si em̄ deus angel' peccātibꝰ nō pepcit. nec hōibus parcet (adhuc multa habeo vobis dicere ſed nō poteſtis portare mō) ſcȝ ꝓpter vrām impfectionē. ⁊ illoꝝ dicendoꝝ de altiſſimis fidei arduitatē ⁊ profunditatē (cū aūt venerit ille ſpūs veritatis) Ly. i. ſpūſſcūs qui eſt veritas per eſſentiā ⁊ effectiue docēdo eā (ille docebit vos oēm veritatē). ſ. nccāriam ad ſalutē. nō ſolū ꝓ perſonis vr̄is ſed etiam ad regimē eccīe ⁊ fideliū inſtructionē (nō em̄ loquet a ſemetipō) Ly. q2 ſicut nō eſt a ſemetipō. ſed a prē ⁊ filio. ita nec a ſe loquit. (ſȝ q̄cunꝗ̄ audiet) a me ⁊ a prē. q2 ſuū audire eſt ab eis ꝓcedere (loquet). ſcȝ vobis (⁊ q̄ ventura ſunt annūciabit vobis) Ly. multa em̄ de futuris ꝑ ſpm̄ſāctū reuelata fuerūt apl'is. Sicut apoſtolo Joanni reuelatus ē ꝓceſſꝰ eccleſie vſꝗ̄ ad finē mundi in Apocal'. Et petro ſuū martyriū. ſcōm ꝙ ipſemet dt. ij. Pe. i. ſcio. q2 velox eſt depoſitio tabernaculi mei. ⁊ Paulo reuelatū eſt ꝙ in nouiſſimis diebus diſcedant q̇dem a fide. Ut habetur. i. ad Thimotheū. iiij. (ille me clarificabit) Tho. q2 ad inuocationē noīs mei facietis opa mirabilia. (Quia de meo accipiet). i. ſciam ⁊ cognitionem hēbit a prē. ſicut ⁊ ego (⁊ ānūciabit vobis

De iudicio autem. q2 princeps hꝰ mūdi iam iudicatus eſt. Adhuc multa habeo vobis dicere: ſed nō poteſtis portare modo. Cum aūt venerit ille ſpūs veritatis: docebit vos omnem veritatem. Nō em̄ loquetur a ſemetipō. ſȝ q̄cunꝗ̄ audiet loquetur Et que ventura ſunt annunciabit vobis. Jlle me clarificabit. q2 de meo accipiet ⁊ annūciabit vobis

Dominica quarta poſt octauas paſche Euāgelium ſm Joan. xvi.

Amen amē dico vobis. Joā. xvi.

Hiſtoria huiꝰ euan. fcā eſt Anno chriſti. xxxiij. ix. kal. aplis. feria. v. in cœna dn̄i. luna. xiiij. indictiōe. vi. Ante initiū illiꝰ euāgelij ſcribit ſcūs ioannes in eo. ca. ꝙ chriſtus poſt cœnā dixit diſcipulis ſuis. Nūc vos q̇dem triſticiā habetis. Iteꝝ aūt videbo vos ⁊ gaudebit cor veſtrū. ⁊ gaudium veſtꝝ nemo tollet a vobis. Tūc poſtmodū ſequit euangeliū hodiernum (Amen amen dico vobis) Gor. hic dn̄s ieſus ꝯſolatur diſcipulos ex petitionū ſuaꝝ exauditione. Et iuramentū p̄mittit vt hō non heſitet de petitione dicens (Amen amē dico vobis. Si quid petieritis prēm in nomine meo). i. ꝑtinens ad ſalutē. q2 ieſus qđ eſt nomē chriſti ſaluator interp̄tat. (dabit vobis) Et ſi nō ſtatim. tn̄ finaliter dabit. vel illud qđ petitis vl' comelius (vſꝗ̄ mō nō petiſtis quicq̄ȝ in noīe meo) q2 nō erat tēpus oportunum. q2 dn̄s ieſus erat cū eis p̄n̄tialiter. q2 oīa dabat. vn̄ Chriſ. q̇d peterent q̇ oīa bona ſecū haberent (Petite ⁊ accipietis vt gaudiū veſtrū plenū ſit) Tho. q2 oīs petitio ad illud gaudiū referri debet. hoc gaudiū cōſiſtit in dotibus aīe et corporis. Et erit plenū gaudiū in beatis. vn̄ dr ip̄s

xvi. Satiabor cũ apparuerit gl'a tua (hec in ꝓuerbijs locutus ſum vob) ſcꝫ ego ſũ vitis vera ꝛ vos palmites. Item ibi. mulier cũ parit triſticiam habet. qꝛ veit hora eiꝰ (venit hora cũ iam nõ in ꝓuerbijs loq̃r vobis. ſed palam de prẽ meo annũciabo vob) Chriſ. hoc erit tempꝰ reſurrectionis. qꝛ tunc oĩa manifeſte eos docuit Nã per quadraginta dies apparuit eis poſt reſurrectõem ſuam loquẽs eis de regno dei. Act. i. Ly. chriſtꝰ poſt reſurrectõem clarius ꝛ expſſius docuit apl'os de regno dei q̃ꝫ ante. Ipi ei erant magis capaces. qꝛ habebant ſenſũ apertũ ad intellectũ ſcripturarũ Ut habeẗ Lu. vl. (in illo die). ſ. in die penthecoſtes (in noĩe meo petetis) .i. petẽdo nomẽ meũ inuocabitis. qꝛ poſt aſcenſionẽ ꝛ poſt miſſionẽ ſpũſ ſcĩ. apl'i magis ꝟtutẽ nois ieſu chriſti ſentiebãt q̃ꝫ ante. Et iõ petitiones ſuas in noĩe ieſu formabãt. et ꝓpter hoc orões eccl'ie in fine formanẗ in nomine chriſti. dicendo ꝑ dñm nrm ieſum chriſtũ ꝛc̃ (ꝛ nõ dico vobis. quia rogabo prẽz de vobꝫ).

In illo tpe Di. i. d. ſ. Amen amen dico vobis. Si quid petieritiſ patrem in nomine meo dabit vobis. vſqꝫ mõ nõ petiſtis quicq̃ꝫ in noĩe meo. Petite ꝛ accipietis vt gaudiũ veſtꝝ ſit plenũ. Hec in prouerbijs locutus ſuz vobis: venit hora cum iam nõ in prouerbijs loquar vobis. ſed palam de patre meo annũciabo vobis. in illo die ĩ nomine meo petetis Et nõ dico vobis qꝛ ego rogabo prẽm de vobis. Ipe em̃ pater amat vos. quia vos me amaſtis et credidiſtis qꝛ a deo exiui Exiui a patre ꝛ veni in mundum. Iteꝝ relinquo mũdum ꝛ vado ad prẽm. Dicũt ei diſcipuli eius. Ecce nũc palam loqueris ꝛ prouerbiũ nullum dicis Nunc ſcimus qꝛ

Tho. q. d. ad exaudiẽdum vrãs petitiones apud prẽm. nõ erit neceſſaria orõ mea. quia ſolus amor quo diligitis me. ſufficit prõcinari (ipe em̃ pater amet vos) amans facile dat amanti. (qꝛ vos me amaſtis) vtꝫ Ioã. xiiij. Qui diligit me diligetur a prẽ meo (ꝛ credidiſtis quia a deo exiui. Exiui a prẽ) per eternam generationeꝫ (ꝛ veni in munduꝫ). ꝑ carnis aſſumptionem (iteꝝ relinquo mũdũ) ꝑ paſſionẽ ꝛ corꝑalem pñtiam (ꝛ vado ad patrem) per aſcenſionem q̃ñ exaltatus eſt vſque ad dexteraꝫ dei patris (dicũt ei diſcipuli ei. ecce nũc palam loq̃ris ꝛ ꝓuerbſũ nullum dicis) Ly clarius loquebaẗ de ꝓceſſu eiꝰ a prẽ. ꝛ de aduentu eius in mundũ ꝑ carnis aſſumptioneꝫ. q̃ꝫ fecerat ante (nũc ſcimus. qꝛ ſcis oĩa) Ly. ex doctrĩa eniꝫ eius ꝛ miraculis plenius eiꝰ deitatẽ cognoſcebant (ꝛ non eſt opus vt q̇s te interroget) ſepe ei d̃r Glo. volentes ab eo q̃rere audiebant ſolutionem antequã ꝓponerent q̃ſtionẽ. ꝛ ſic prius eis rñdit anteq̃ꝫ q̃rerent (in h̃ credimus. qꝛ a deo exiſti) Tho. q. di. Intelligentia oĩm occultoꝝ facit nos credere ꝙ tu ſis verus ꝛ naturalis filius dei in quo ſunt oẽs theſauri ſapientie ꝛ ſcĩe dei abſcondite. Vñ circa pñs euangeliũ vbi d̃r. Petite ꝛ ac

cipietis Notandum ſm Aug⁹. q triplicia ſūt bona in genere infima. media. ꝛ ſumma. Infima bona ſunt tpalia. q̄ quaſi nihil ſunt. Vnð Hiere. iiij. Aſpexi terrā. ꝛ ecce quaſi vacua erat ꝛ nihil ꝛc̄ Et talia ſub conditiōe peti pñt moderate. viz ſi placet da ſanitatē. tpalia. ꝛ vitā e. ꝛc̄. ꝛ rō eſt. qa aliquibus bona tpalia. vt ſcia. hōres ꝛ amici. diuitię. ꝛ ſilia. quādoqꝫ ſtꝫ occaſiones peccādi. alijs occaſio merendi Sꝫ qbus proſint. ꝛ qb obſint ſolus deus ſcit. iō ſibi cōmittēda ſunt Alia ſunt bona media. ſ. ꝟtutes. q̄ nullo obeſſe pñt. ꝛ illa feruenter ſunt petēda. Alia optima. vt beatitudo cęleſtꝫ. ꝛ illa bona petenda ſunt feruētiſſime. Sꝫ q̄rit quur deus nō ſtatiꝫ dat qð petit. Rñdetur pmo. qꝛ tūc hō minus meritū haberet nō iterādo orōem. Secūdo qa vilipenderet vel min⁹ curaretur illud qð cum modico labore acquireretur Tercio vt deſideriū augeat. vt ptꝫ ī muliere chananea. Quarto vt hō humilietur. vtꝫ in eadeꝫ chananea q̄ ſe canē fatebatur Quinto qꝛ meliora interdū dare vult de⁹ tpe oportuno. ꝛ qñ ipſi homini fuerit vtile

ſcis oia. ꝛ nō opus eſt tibi vt quis te interroget. In hoc credim⁹ qꝛ a dō exiſti

¶ In die aſcenſiōis dñi Euāgeliū ſcðꝫ Mat. xvi.

In illo tpe Recūbentibus vndeci diſcipulis apparuit illis ieſus ꝛ exprobrauit incredulitatē illoꝝ ꝛ duriciam cordis. qꝛ his qui viderāt euꝫ reſurrexiſſe. nō crediderunt. ꝛ dixit eis. Euntes in mundū vniuerſum prędicate euangelium omni creaturę Qui crediderit ꝛ baptizatus fuerit ſalu⁹ erit. q̄ ꝟo ñ crediderit ꝯdēnabit Sig̃ āt eos q̄ crediderit hęc ſeqnt In noīe meo demo

¶ Poſtilla.

Ecūbentib vndecī diſcipulis. Mar. xvi. Hiſtoria hui⁹ euangelij fcā eſt anno chriſti. xxxiij. iij. nonas Junij. lūa. xxvij. feria. v. viꝫ ipo die aſcenſionis. indictione. vi. Ante inicium illius euā. ſcri. ſcūs lucas. q chriſtus dixit diſcipulis ſuis. Vos eſtis teſtes hoꝝ Lc. ſcꝫ paſſionis ꝛ r̄ſurrectiōis Et ego mittā pmiſſum pr̄is in vos. ſ. ſpm ſcm̄. vos aūt ſedete in ciuitate quouſqꝫ induamini virtute ex alto.. Tūc poſtmodū ſequitur euangeliū hodiernū (Recūbentib vndecī diſcipulis) dñs nr̄ ieſus chriſt⁹ cū in his quadraginta dieb p multas apparitiones diſcipul' fcās reſurrectiōem ſuā apphaſſet Hodie in die aſcenſionis bis ipſis voluit apparere ſcꝫ in menſa dū prandebant. Nam vt dr̄ mgr̄ ī hiſtoria ſcholaſtica Omnes tā apl'i q̄ꝫ alij diſcipuli ꝛ mulieres hītabant in iſta pte hierl'm. q̄ dr̄ mellos in monte ſyon vbi dauid ꝯſtruxerat ſibi palaciū. ꝛ ibi erat illud cenaculum grande ſtratū. in quo p̄cepit dominus ſibi parare paſcha. ꝛ ī cenaculo illo hītabant tūc vndecim apoſtoli Ceteri vero diſcipuli ꝛ mulieres habitabāt circū quaqꝫ per diuerſa hoſpitia. Et vt dr̄ in principio hodierni euangelij (recūbentib). i. comedētib (xi. diſcipulis) ſ. in illo cenaculo hodierna die (appuit illis ieſus ꝛ expbrauit incredulitatē illoꝝ ꝛ du

ſciā cordis) Ly. nō q̄ tunc erat in eis ſꝫ q̄ añ fuerat in ipſis diſcipulis (q̄s
his q̄ viderant eū reſurrexiſſe nō crediderūt) vtꝫ de Thoma q̄ non credi/
dit alijs diſcipulis. ⁊ ſiliter alij diſcipuli nō crediderūt Marię magdale/
nę ⁊ alijs mulierib⁹. ⁊ comedit cū eis. Vñ Act. i. Conueſcens p̄cepit eis
ab hieroſolymis ne diſcederent. ſꝫ expectarent ꝓmiſſionē pr̄is. i. aduētum
ſpūſſci a pr̄e ꝑ chriſtum ꝓmiſſuꝫ. ⁊ ſcd̄m mgr̄m in hiſtorijs. Hoc dcō p̄/
cepit eis vt egrederētur de ciuitate. ⁊ ſic ſtatim euanuit ab oculis eorum
Et immediate poſt comeſtionē vndecim apl̄i et alij diſcipuli ⁊ mulieres
vnanimiter de ciūtate egreſſi venerūt ad montē oliueti. ⁊ ibi dñs ieſus ſe/
cundario hodierna die apparuit. ⁊ vt ait magiſter in hiſtorijs hanc ꝓceſ/
ſionem diſcipuloꝝ qua vnanimiter de ciuitate ſunt egreſſi. repñtat eccīa;
ſingulis diebus dñicis ꝓceſſionē faciēs egrediēdo extra eccīam p̄ferendo
crucē ante ꝓceſſionē. Nam per crucē quę p̄fertur repñtatur dñs noſter ie
ſus chriſtus qui nos p̄ceſſit. ⁊ ſuo exemplo nobis viā ad cęlū oſtendit. et

nia eijciēt: linguis loquēt nouis. ſpen
tes tollēt: ⁊ ſi qd mortiferū biberit n̄ eis

q̄ ordinate vn⁹ poſt a
lium crucē ſequit vicq̄
ad eccīaꝫ. ſignificat q̄
omnes chriſtiani. viā.
mores ⁊ doctrinā chri
ſti ſemꝑ p̄ oculis habere debeant. ⁊ ſuam vitam exemplo chriſti ꝯforma
re. ⁊ ſic proficere de virtute in virtutem tranſeundo. donec intrent cęleſteꝫ
eccleſiam. id eſt patriam ęternam. vbi videant facie ad faciē diuinā natu/
ram ſcd̄m illud in p̄s. lxxxiij. Ibunt de virtute in virtutē. ſic videbit de⁹
deoꝝ in ſyon. Poſt hoc cōmiſit dñs ieſus apoſtolis officiū p̄dicatiōis di
cēs (Euntes in mundū vniuerſum p̄dicate euangelium) Hugo nō phi/
loſophoꝝ vanitates. aut certe ꝓprias fictiones Ad Rhoma. i. Non eru
beſco euangelium (omni creaturę) Lyra. Omni homini qui habet cōue/
nientiā cum omni creatura. per eſſe enim conuenit cum inanimatis. per
viuere cum vegetabilibus ⁊ plantis. per ſentire cū aīalibus. per intelli/
gere cum angelis. ideo deſignatur nomine omnis creaturę (qui crediderit
⁊ baptizatus fuerit) Ly. nō em̄ ſufficit fides ſine baptiſmo. ꝑ quē quis
incorporatur chriſto. ſi aſſit facultas recipiendi baptiſmū fluminis. Si
aūt nō aſſit facultas. ſufficit baptiſmus ſanguinis. vt in martyribus. q̄
pro chriſto interfecti ſunt antequā eſſent baptizati. vel baptiſmo flamīs
ſicut eſt in habentib⁹ fidē chriſti ⁊ deſiderant baptiſmum. ſꝫ p̄ueniuntur
morte anteq̄ꝫ pñt implere (ſalu⁹ erit) ſcꝫ ſalute ęterna. ſi saltē opib⁹ tenet.
vñ Iaco. ij. Fides ſine opibus mortua eſt (qui vero non crediderit cōdem
nabit) ſcꝫ ęterna damnatiōe Signa aūt eos q̄ crediderint hęc ſequentur)
Ly. in ꝓmitiua em̄ eccīa fides erat nutrienda ⁊ firmāda miraculis. Iō
grā miraculoꝝ dabat. nō ſolū apl̄is chriſti. ſed multis alijs credētibus
vt pꝫ in exemplis. ⁊ in legēdis ſanctoꝝ (in nomine meo). i. in v̄tute nomīs
mei (demonia eijcient) Hęc oīa ad lrām impleta ſunt. Sępe ei apl̄i ⁊ a/
lij fideles dęmones eiecerūt Sicut beatus Bartholomeus. ⁊ ſic de alijs
(linguis loquent nouis) Ly. hoc eſt factum in apoſtolis. ⁊ in alijs credē
tibus q̄ erant cum eis. quando per gratiam ſpiritusſcī in die pēthecoſtes
receperunt donum linguarum. vt patet Actuuꝫ. ij. Loquebantur va/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

rūs linguis apoſtoli(ſerpētes tollēt)hoc pꝫ in paulo. Vñ Actuū.xxviij.
Qui ꝑcuſſus a vipera. in nullo leſus fuit. ſꝫ viperam pendentem ad ma
nū eius in ignem excuſſit. Et iacobus apoſtolus duos ingētes dracones
remiſit in deſertū quos hermogenes ꝛ philetus ꝯcitauerūt ꝯtra eū(ꝛ ſi
quid mortiferū biberint non eis nocebit),hoc ad lrām impletum eſt in io
anne euāgeliſta ꝗ venenum bibit qꝺ ei non nocuit(ſuꝑ egros manus im
ponent. ꝛ bñ habebunt)qꝛ multi infirmi a diuerſis languoribus ſunt cu
rati ex impoſitōe manuū aplo͛ꝝ ꝛ ex tactu veſtimentoꝝ. immo qꝺ etiāꝫ
plus eſt. ex vmbra Petri apl͛i ſanabantur infirmi. vt hētur Act.ij.ꝛ.v.
Item per manus aplo͛ꝝ fiebant ſigna ꝛ ꝓdigia magna in populo. ꝛ nō
ſolū infirmos curabāt. ſꝫ ꝑ impoſitōem manuū ipſoꝝ dabat͛ ſpūſſanct⁹
Unde hētur Actuū.viij. tunc imponebāt manus ſuꝑ illos ꝛ accipiebāt
ſpm̄ſanctum(ꝛ dn̄s quidē ieſus poſtꝙ̄ locutus ē eis) ſcꝫ hec oīa verba iā
p̄dicta ꝛ plura alia ꝗ hēntur Act.i.(aſſumptus eſt in celū) Ly. virtute ꝓ
pria ꝛ cū gratulatione totius familie celeſtis. Vñ Lu.xxiiij. Et eleuatꝭ
manib⁹ ferebat͛ in celū

nocebit. Suꝑ egros manus imponēt et bene habebunt. Et dominus quidē ieſus poſtꝙ̄ locutus ē eis. aſſumptus eſt in celū et ſedet a dextris dei. Illi au

ꝛ bñdixit eis. id ē apo/
ſtolis ꝛ alijs fidelibus
Ex hoc loco in cōſue/
tudinēꝫ duxit eccīa. vt
ſicut dn̄s ieſus poſtꝙ̄
omnibꝫ ꝑactis aſcen/
dere voluit in celū. bñ/
dixit fidelibꝫ ſuis. ꝙ ſic epī ꝛ ceteri p̄ſbiteri ꝑacto diuino officio volētes
iam ab altari recedere dant ſuꝑ ꝑplm bñdictionem ſignātes eos ſigno ſā
cte crucis. ꝛ imp̄cantes eis bona in nomīe ſcē trinitatis (ꝛ ſedet a dextris
dei)ſcꝫ conregnans pꝛi in oī equalitate ſcd̄m deitatē(illi āt) Ly. ſcꝫ apl͛i
ꝛ chriſti diſcipuli(ꝑfecti)ad mādatum dn̄i noſtri ieſu chriſti(p̄dicauerūt
vbiqꝫ) Vñ in p̄s.xviij In oēm terrā exiuit ſonus eoꝝ ꝛc̄(dn̄o cooꝑante)
eos dirigendo ꝛ ꝓtegendo(ꝛ ſermonē confirmante ſequentibus ſignis)
Hu.ſuper Mar. Opera miraculoꝝ in exordio eccleſie necc̄āria fuerunt
vt fides miraculis nutriret͛. mō non ſunt necc̄āria. qꝛ fides eccleſie confir/
mata eſt. ¶ Circa pn̄s euāgelium ꝛ ſuꝑ illa verba. Euntes in mundūꝫ
vniuerſum p̄dicate euāgelium omni creature. ꝛc̄. Notandū ꝙ ſcd̄m tho/
mam de aquino. Maximū miraculum chriſti in terris fuit ꝙ ꝑ ſimpli/
ces mundū ſubiecit fidei. qꝛ apoſtoli fuerunt ſimplices ſcd̄m mundum ꝛ
pauꝑes mechanici ſcꝫ piſcatores. ꝛc̄. ꝛ nullus nobilis fuit niſi ſcūs Bar
tholomeus. Vñ queritur. quare non elegit chriſtus prudentes huius ſe/
culi. ſcribas qui fuerunt docti in lege. nec diuites. nec potētes? Rn̄det͛ ꝓ/
ter certitudinē fidei. qꝛ ſi ſapiētes ſeculi elegiſſꝫ ꝛ miſiſſꝫ ad p̄dicādū fidē
chriſtianā. tūc ꝑfidi ꝛ inimici fidei dixiſſent ꝙ fidē finxiſſent cū prudētia
ꝛ aſtutia. ſi diuites tūc dixiſſent ꝙ ꝑ dona ꝛ munera hōies īduxiſſent ad
fidē illā. Si āt potētes ꝛ nobiles tūc dixiſſent ꝙ ꝑ potētiā ꝛ coactionem
hōies īduxiſſēt ad fidē. ſꝫ vt nullū illoꝝ ꝑfidi allegare poſſent. igit͛. ꝛc̄ No
tāꝺ ꝙ xp̄s int͛ oēs ſapiētes h⁹ mūdi niſi vnūꝫ ꝯuertit. ſ. gamaliclē legis
doctorē. ꝛ it͛ oēs diuites ſolū zacheū. ꝛ de oībꝫ nobilibꝫ ꝛ p̄ncipibꝫ ń tres

Nycodemū. Centurionem. ⁊ Regulum. Sed de pauperibus ⁊ ſimplicibus ⁊ ignobilibus multos conuertit. quia chriſtiani a pauperibꝫ ⁊ ſimplicibus ortum habuerunt. Unde Apoſtolus. Uidete vocationē vr̄am fratres. quia nō multa ſapientes ſcd̄m carnē. non multa potentes. ſed infirma mundi elegit deus

¶ Poſtilla.

Um venerit para. ⁊c̄. Jo. xv. Hiſtoria huius euangelij facta eſt āno chriſti. xxxiij. kal'. aprilis. luna. xiiij. feria. v. indictione ſexta. Ante inicium illius euangelij ſcribit ſcūs Joan. in eodem cap̄. ꝙ chriſtus dixit diſcipulis ſuis. ſi opera non feciſſem ī eis que nemo alius fecit. peccatū non haberent Nunc autez viderunt ⁊ oderūt me et patrez meū. Sed vt impleatꝛ ſermo qui in lege eorū ſcriptus eſt. quia odio habuerunt me gratis. Tunc ſtatiz ſequitur euangelium hodiernū (Cum venerit paraclitus) Poſtquam chriſtus dixerat apoſtolis de iudeis.. Si me perſequūtur. ⁊ vos perſequentur Ne deſperent ⁊ nimiū turbentur. ꝓmiſit eis ſpūmſāctum mittere. quo confortati omnes perſecutiōes vincerent ⁊ tolerarent Ergo dicit (Cum aūt venerit paraclitus) Ly. id eſt conſolator Bernar. dicit. Spiritus. i. merētium conſolator. (quem ego mittam vobis a patre) Lyra. in hoc oſtēdit ſpūmſanctum a ſe procedere. inquantū dicit ſe illū mittere. (ſpiritum v̾itatis) quia docebit vos omnē veritatē. ſed ecōtrario ſpūs malignus docꝫ omne mendacium (qui a patre procedit) Tho. ex hoc arguunt greci ſpiritumſanctum tantū procedere a patre. et nō a filio. ſed hoc nō ē verū. quia quicquid de patre dicitur conuenit filio. ergo chriſtiani tenentꝛ credere ꝙ ſpūſſanctus procedit a patre ⁊ filio (ille teſtimoniū ꝑhibebit de me. Nā ſpūſſanctus teſtimoniū perhibuit de chriſto in hoc ꝙ apoſtolos tales fecit ꝙ ſciuerūt ⁊ audiebant p̄dicare euāgeliū ⁊ fidē chriſti corā omnibus intrepide. ꝙ cū homines prius illr̄ati ⁊ ſimplices de ꝓfunditate ſcripturarū ſubito plene loquebantur. et in oībus linguis fuit maximū ſignū ad cōfirmandā fidem chriſti (et vos teſtimoniū perhibebitis). ſcꝫ p̄dicando

tem profecti prędicauerunt vbiqꝫ domino cooperante ⁊ ſermonem confirmante ſequentibus ſignis

¶ Dominica poſt aſcenſionem domini Euangelium ſcd̄m Jo. xv.

In illo tempore Dixit ieſus diſcipulis ſuis Cum venerit paraclitus quem ego mittaz vobis a patre ſpiritū veritatis qui a patre procedit. ille teſtimonium perhibebit de me. ⁊ vos teſtimonium ꝑhibebitis. quia ab īicio mecum eſtis. Hęc locutus ſum vobis vt nō ſcādalizemini abſqꝫ ſynagogis facient vos Sed venit hora vt omnis qui interficit vos arbitretur ſe obſeq̄um p̄ſtare deo. Et hęc faciēt vobis. q̄a

omnibus populis(qꝛ ab inicio mecum fuiſtis)Lyra.nõ eſt intelligendū ꝙ fuerint cum eo in principio vitę eius.ſed ab inicio p̄dicationis ſuę quã do incepit docere.⁊ miracula facere(hęc locutus ſum vobis)ad ꝯfortati/ onem veſtram cõtra futuras tribulationes(vt ſcandalizemini).ſcȝ ꝑ im/ patientiam quando euenient vobis(abſq; ſynagogis faciẽt vos)Jam eĩ iudęi ꝯſpirauerunt ꝙ ſi quis ꝯfeſſus eſſet chriſtum extra ſynagogam eij/ ceretur.Et talis eiectio de ſynagoga reputabatur magna. Sicut apud chriſtianos eiectio de eccleſia per maiorem excõicationem.Ergo ipſa ex/ cõmunicatio valde timenda eſt cuilibet chriſtiano.quia ſeparat a deo.et a ſanctis ⁊ a ſacramentis.⁊ a cõmunione fidelium..Et ipſe excõicatus ē quaſi palmes abſciſus a vite vt patet Joan.xv. Ego ſum vitis vera et vos palmites(ſed venit hora)Gorra.hora iſta fuit tempus pręedicatiõis apoſtoloꝝ(vt omnis qui interficit vos arbitretur ſe obſequium pręſtare deo) Omnis enim iu/deus occidens chriſti p̄dicatores putat ſe obſequiũ p̄ſtare deo.cre/dens ꝙ deſereret deū iſrahel.quicunq; con/uerteretur ad chriſtū;

nõ nouerunt prẽm neq; me. ſed hęc lo/cutus ſum vobis. vt cum venerit hora eorum. reminiſcamini: quia ego dixi vobis.

Jta fuerunt iudęi excęcati ⁊ ignorantes.Sed illa ignorantia non excuſa bit eos.quia illa ꝓcedebat ex odio ⁊ inuidia contra chriſtũ ⁊ contra doct nam eius(hęc facient vobis qꝛ nõ nouerunt prẽm neq; me)Hoc dicit eis in cõſolationem.quaſi diceret.ſm Chriſ.Sufficit in ꝯſolationē hęc pa ti ꝓpter patrem ⁊ propter me(ſed hęc locutus ſum vobis.vt cum venerit hora eorum.reminiſcamini quia ego dixi vobis)Lyra.iſta ei p̄dixit chri ſtus apoſtolis.vt ꝓuiderent ſibi de patientia.quia minus feriunt iacula p̄uiſa.vt dicit Gregorius Circa pręſens euangeliũ vbi dicitur. Vos teſtimonium perhibebitis. Notandum ꝙ Hugo de prato dicit ꝙ chri/ ſtus habuit teſtimoniũ de omni loco ⁊ ab omni creatura..Nam oĩa teſti ficata ſunt chriſtum ſuū auctorem eſſe.Nam de cęlo habuit teſtimoniũ patris ⁊ ſpũſſancti.Lucę.iij.Deſcendit ſpirituſſanctus corporali ſpecie ſicut columba in ipm.Et vox patris de cęlo audita eſt.hic eſt filius meꝰ dilectus Mat.iij.Jtem teſtimonium angeloꝝ.vt patet Lucę.ij.Euãge gelizo vobis gaudium magnū.quia natus eſt nobis ſaluator. Jtem cęli dum ipſo orante aperti ſunt ſuper eum.ꝓteſtati ſunt ipſum eſſe verum deum.Lucę.iij.Jtem de paradyſo ⁊ de limbo patrum habuit teſtimoni/ um moyſi ⁊ Helię.vt patet Mat.xvij.Apparuerunt ei moyſes ⁊ hely/ as.Jtem corpora ſanctorum ſurrexerunt.vt patet.Mat.xxvij. Jtem dęmones ei teſtimoniũ reddiderunt.vt patet. Lu.iij.Exibant dęmonia clamantia ⁊ dicentia.Quia tu es chriſtus filius dei viui.Jtem de mun do habuit teſtimonium.xij.apoſtoloꝝ.lxxij.diſcipuloꝝ.⁊ alioꝝ multoꝝ. vt patet Act.iiij.virtute magna reddebant apoſtoli teſtimoniũ ieſu chri ſto.Jtem habuit teſtimoniũ ab omni creatura Nã ſtella noua in ſua na tiuitate teſtificata eſt.vt pȝ Mat.ij.Vidimꝰ ſtellã eius in oriente Jtē ſol obſcuratus in morte eius ꝓteſtatus eſt eũ eſſe deũ.Lu.xxij.Jtẽ mare

dum se solidū ꝓbuit ipm confessum est Lu.vi. Item infernus dū quos
tenebat reddidit ipm auctorē vitę esse protestatus est.ps.xxiij. Itē terra
dum ipso moriente ⁊ resurgente tremuit. Item panes ⁊ pisces dū ad eius
imperiū multiplicati sunt.ipm esse demonstrabant.vt pꝫ Joan.vi. Ope
ra q̄ ego facio ipa sunt quę testimonium perhibent de me.. Et breuiter ō
nis creatura p̄ter peccatorem qui ipsum negat factis testimoniuꝫ christo
reddit. Unde Apl's ad Tytū.i. Confitentur se nosse deū. factis autem
negant' peccator quādoq̄ꝫ pro vno denario negat christū.cum in nomi/
ne eius scienter ꝑiurat. Sequitur hic in euangelio pn̄ti Absq̄ꝫ synagogꝭ
facient vos. Ubi notandum ꝙ excōicatio maior valde timenda est pro/
pter tria Primo quia excōicatus separatur a deo ⁊ ab omnibus christifi
delibus.tam in vita quam in morte.sicut palmes a vite.vt patet Joan.
xv. Ego sum vitis vera.et vos palmites. Et sicut palmes abscisa nihil
valet amplius nisi ad
ignem. sic excōicatus
maiori excōicatione.

¶ In die sancto penthecostes Euāge/lium scd̄m Joan.xiiij.

Nil.t.D.i.d.s. Si quis diligit

Secundo.quia excōi
catus priuatur merito
passionis christi.⁊ oī/
um sanctorum.⁊ etiā oīb; missis.orōib;.elemosynis.⁊ oīb; suffragijs et
indulgentijs.et oīb; bonis eccię.⁊ oīno ⁊ totaliter remanet nudus ⁊ mi/
ser.⁊ miserabilis ⁊ pauꝑ ⁊ cęcus Et ꝓpterea dī Aug⁹ Nihil dꝫ christia/
n⁹ sic formidare.sicut seꝑari a corꝑe christi.s.ꝑ excōicationē maiorē. Ter
cio qꝛ excōicat⁹ multos inficit.qꝛ oēs q̄ participant ei sciēter publice dnū
ciato.vñ dī in decretis. Cōicās excōicato idebite excōicatiōeꝫ incurrit.
xi.q.iij.p̄cipue.⁊ ca.si q̄s eps.. Uñ est morb; cōtagiosus sicut lepra.ideo
ab hōib; sicut lepra dꝫ vitari. Nā mag̃ infamia ē ⁊ vituperiū ab eccīa ex
pelli vel vitari ab hoibus sicut leꝑsus Uñ excōicat⁹ est magis infamis
q̄ꝫ iudę⁹ vel saracen⁹.qꝛ cū illis lꝫ plus loq̄ q̄ꝫ cū excōicato.vñ dī ī decre
tis Pagano plus licet ꝯicare q̄ꝫ excōicato.xi.q.iij.ad mensaꝫ. Ex iā dcīs
pꝫ ꝙ periculosū est ꝯicare excōicato. Sꝫ pctīs nrīs exigentibus de excōi
catione maiori hodie curatur modicū. Sed de participatione cū excōica
tis quasi nihil curatur. Uñ de hoc exemplū legitur.ꝙ dęmoniac⁹ inter/
rogatus a quodā an excōicatio vel pctm̄ plus placeat diabolo?. Rn̄dit.
excōicatio maior.qꝛ ꝑ illū plures inficiūtur.⁊ qñqꝫ excōicatus ducētos
inficit vno die sicut in ꝯuiuijs.in simbolis.⁊ sic de alijs ¶ Postil.

I quis diligit me sermonē meū seruabit Joan.xiiij. Hoc euangeli
um locutus est dominus ad discipulos suos. Anno eius. xxxiij.ix.
kal'.aplis.lūa.xiiij.quinta feria cœnę dn̄i.indictione sexta Ante iniciuꝫ
illius euangelij scribit sanctus Joan.in eodem ca.dicens quod christus
dixit discipulis suis.qui habet mandata mea et seruat ea.ille est qui dili/
git me.qui autem diligit me.diligetur a patre meo.et ego diligam eum.
et manifestabo ei meipsum. Tunc sequitur euangeliū hodiernū (Si q̄s
diligit me) Guil'. Hodie recolit eccīa illam superabundantem ⁊ excellen
tem donationem spiritussancti.quę facta est discipulis. quinquagesima
die a resurrectione, quando repleti sunt omnes apostoli spiritusancto.

ſed qꝛ ſpūſſanctus q̄ eſt amoꝛ pris ⁊ filij hodie mittitur. Jdcirco hodie le
gitur euan. in quo agit̃ de dilectione quaꝫ deus nobis infundit ꝑ ſpūmſā
ctum (Si quis diligit me) ſcꝫ affectu hoc oſtendit̃ effectu. qꝛ videlicꝫ (ſer
monē meū ſeruabit et pater meus diligit eū) ꝑ qđ oñdit ſe vnū cū patre i
eſſentia (⁊ ad eū veniemus) Guil̃. Ego ⁊ pr̃ ⁊ ſpūſſcūs (et manſionē apđ
eum faciem⁹) in pn̄ti ꝑ grām ⁊ in futuro ꝑ gl̃iam (q̄ nō diligit me ſermo
nē meum nō ſeruat) Ly. tales ſunt mundani hoīes ⁊ ꝑuerſi (et ſmonem
quem audiſtis non eſt
meus) ſupple tātū (ſed
eius qui miſit me priſ
Hec locutus ſuꝫ vob
apud vos manens) ſcꝫ
pn̄tia corꝑali. Para
clitus aūt ſpūſſanctuſ
quē mittet pater in no
mine meo) Tho. Ad
laudē et gl̃ia n nomis
mei (ille vos docebit ō
nia) Ly. id ē faciet voſ
intelligere oīa q̄ dico
vobis.. Apl̃i adhuc e
rant rudes. ⁊ in timo
re poſiti ex auditu paſ
ſionis chriſti Jō ad ꝟ
ba chriſti nō diligēter
attendebant. et ꝑ ꝯn̄s
nō capiebant ea ad ple
nū. ꝓpter qđ đt gratiā
ſpūſſcti poſtea ſupple
re iſtū defectum (et ſug
geret vobis omnia q̄
cunqꝫ dixero vobis). i.
ad memoriā vobis re
ducet oblita. quia apo
ſtoli multa de illis quę chriſtus dicebat obliti ſunt timoꝛe paſſionis con
cuſſi (pacē relinq̄ vobis). i. itur⁹ ad prēꝫ relinq̄ vobꝫ pacē pectoꝛis in pn̄ti
(⁊ pacē meā do vobis. i. ęternitatis in futuro (nō quō mūdus dat ego do
vobis) q. d. nō do vobis pacꝫ mundanā. q̄ ē breuis. i. ad Theſſa. v. Cum
eī dixerint pax ⁊ ſecuritas. tūc repentin⁹ eis ſuꝑueniet interit⁹ (nō turbet̃
coꝛ vr̄ūm) ly. i. nō turbari dētis de receſſu meo. i. de moꝛte mea. (neqꝫ foꝛ
midet) Ly. hoc addit eos aſſecurādo. qꝛ timebāt moꝛi cū eo (audiſtis. qa
ego dixi vobis vado) Tho. ſ. ꝑ paſſiōem vt parē vobis locuꝫ (⁊ venio ad
vos) p⁹ reſurrectōeꝫ meā vt vos illuc introducā. vtꝫ Jo. xiiij. Si abiero
⁊ p̄ꝑauero vobis locū. iteꝝ venio et accipiam vos ad meipm̄. vt vbi ego
ſum et vos ſitis (ſi diligeritis me) ſcꝫ pura ⁊ ſincera dilectione ab oī car
nali abſtracta (gauderetis vtiqꝫ. qꝛ vado) ſcđm ꝙ homo (ad prēm). ſcꝫ ad

me ſermonem meum ſeruabit. ⁊ pater
me⁹ diliget eū. ⁊ ad eum veniem⁹ ⁊ mā
ſionem apud eum faciemus. Qui non
diligit me ſermones meos non ſeruat.
Et ſermonem quem audiſtis non ē me
us. ſed eius qui miſit me patris Hec lo
cutus ſū vobis. apud vos manēs. Pa
raclitus autē ſpiritus quem mittet pa
ter in nomine meo. ille vos docebit ō
nia. ⁊ ſuggeret vobis omnia quęcūqꝫ
dixero vobis. Pacem relinquo vobis
pacem meam do vobis. non quomo
do mundus dat ego do vobis. Nō tur
bet̃ coꝛ veſtrū neqꝫ foꝛmidet. Audiſtis
qꝛ ego dixi vobis vado ⁊ venio ad voſ
Si diligeritis me: gauderetis vtiqꝫ qꝛ
vado ad patrem. quia pater maioꝛ me
eſt Et nūc dixi vobis priuſqꝫ fiat vt cū
factum fuerit credatis Jam non mul

ei⁹ gloriam (qꝛ pr̄ maior me ē) Ly. nō ſm deitatē in qua fili⁹ ei⁹ eq̄lis pa
tri ē. ſꝫ ſm hūanitatē in qua fili⁹ eſt minor prē (ꝛ nūc) Tho. exiſtens vo/
biſcū paſſibil. ꝛ mortal (dixi vob). ſ. ꝙ ꝑ paſſionē vado ad patreꝫ (priuſq̄
fiat vt cū fctūꝫ fuerit ↄ̄miſcami) Ly. ꝙ nō tm̄ ſū hō ſed etiā de⁹ q̇ certitu
dinaliter p̄dico futura ↄtigētia. qd̄ ē ꝓpriū ipſius dei. ſm quod dr̄. Eſai.
xl.. Annūciate nobis q̄ futura ſūt. ꝛ dicem⁹ ꝙ dij̄ eſtis (iam nō multa lo/
quar vobiſcum) id eſt.

ta loquar vobiſcum. venit enim prin/
ceps mundi huius et in me non habet
quicq̄. Sꝫ vt cognoſcat mundus q̇a
diligo patrem. ꝛ ſicut mandatuꝫ dedit
mihi pater ſic facio.

¶ Sequitur. feria ſcd̄a pēthe.

i hoc mortali corpore
exiſtens. quia tempus
ſuę captionis erat ꝓpī
quum (venit enim p̄n
ceps hui⁹ mūdi) Tho
id eſt diabolus qui p̄n
cipatur amatorib⁹ h⁹
mūdi et regit eos qui
ſponte per peccatum ſe
ei ſubijciunt venit enī in miniſtris ſuis ad me capiēdum ꝛ ducendum ad
mortem (ꝛ in me non habet quicquam) id eſt nullum peccatum. et per con
ſequens nullā mortis cauſam. quia mors intrauit mundum per peccatuꝫ
ad. Ro. v. ſed vt cognoſcat mundus) id eſt humanū genus (qꝛ diligo prēꝫ)
. q. d. Non morior qꝛ hēam culpā ſꝫ vt īpleā patris obediētiā cui⁹ volū/
tas ē vt ꝑficiat̄ r̄dēptio humani gn̄is q̄ n̄ p̄t impleri ex dei ordinatiōe niſi
ꝑ mortē meā (ꝛ ſicut mādatū dedit mihi pr̄. ſic facio). i. ex obediētia p̄ris
libenter ſubeo mortē. Circa pn̄s euāgeliū vbi dr̄ ad deū veiem⁹ ꝛ māſio
nē apud eū faciemus Notādū ꝙ Hugo de prato dr̄ apl̄i fuer̄t pleī ſpū/
ſcō. qꝛ plenū eſſe ſpūſcō oñdit̄ q̄druplici. ſigno. Primū eſt ī t̄bulatiōibus
ꝛ īfirmitatibus n̄ murmurare. Nā vas plenū nō r̄ſonat duꝫ tāgit̄. ſꝫ va
cuū Sic apl̄i ī īfirmitatib⁹ nō murmurauer̄t vtꝫ. Lu. x. Ecce ego mitto
vos ſicut agnos ī medio lupoꝝ. īmo apl̄i n̄ ſoluꝫ nō murmurauer̄t in ꝑ
ſecutōib⁹ ꝛ tribulatiōibus. ſed ꝛ gaudebāt vtꝫ. Act. v. Ibant apl̄i gau
dentes a ↄſpcū ↄſilij q̇niā digni hiti ſ̄t ꝓ noīe ieſu ↄtumeliā pati. Vnd̄
apl̄s ad Rho. v. ſꝫ vt gl̄iamur ī tribulatōibus Secūdū eſt firmiter cō/
ſiſtere. Nā res pleā ſtat firma. Sic apl̄i poſtq̄ ſpm̄ſcm̄ r̄ceper̄t in fide et
bōis opibus firmiter ſteter̄t Nā nec r̄ges nec p̄ncipes mundi cuꝫ tormt̄
nec caro ꝓpria cuꝫ oblcāment̄ nec dēmōes cum temptament̄ potuerūt
ipos mouere. vtꝫ. Rho. viij. Quis nos ſeꝑabit a charitate dei. q. d. null⁹
Terciū eſt de plenitudine effūdere. Nam fōs plenus effūdit aquā. Sic
apl̄i tanq̄ plenus fons ꝛ ſuꝑcreſcens totū mundum gratijs ꝛ donis ſpi
ritualibus īpleuerunt vtꝫ. Heſter. x. Fōs pu⁹ creuit in fluuiū maximum
ꝛ in aq̄s plīmas redundauit. Quartum eſt nihil plus recipe Nam vas
plenum nihil plus recipit Sic apl̄i nihil t̄renum ꝛ a ſpirituſcō alienum
receperūt vn̄. nec diuitias. nec hōres nec delicias corꝑis āpli⁹ recipere vo/
luerunt. vtꝫ. Mat. xix. Dixit petrus apl̄s.. Ecce nos reliquimus ōnia
ꝛ ſecuti ſumus te. vn̄ etiā apl̄s paulus ad Phil. iij. Oīa arbitrat⁹ ſuꝫ vt
xp̄m lucrifacereꝫ ꝛc̄. Si āt q̇s vult ſcire an ſpirituſcō plen⁹ ſit p̄dcā q̄t/
tuor ī ſe ↄſiderꝫ ꝛ ſic bonā ſpeꝫ hēat ꝙ hodie receꝑit ſpūmſcm̄ cuꝫ apl̄is

Jc de⁹ dilexit mūdū Jo.iij. Hiſtoria h⁹ euā. ɔpleta ē anno chriſti xxxiij. ix. kal. apł feria vi. idictōe .vi. luā xv. ſʒ dn̄s hec locut⁹ ē āno e⁹ xxxij. vi nonas Maij. ſabbato luā xiij. idcōe. v. Añ īciū illi⁹ eu. ſcri. ſcūs Jo. ī co. c. ꝙ xp̄s dixit diſcipuł ſuis Sic moyſes exaltauit ſpētē ī de ſto ita exaltari oʒ filiū hoīs vt oīs q̄ credit ī ipm̄ n̄ pereat ſʒ hēat vitā et nā Tūc ſtatī ſeq̄r euāgeliū hodiernū (Sic de⁹ dilexit mūdū). i. hoīez (vt filiū ſuū vnigeītū darʒ) Ly. q̄ ē bonum infinitū Ex quo apparet maxima dilectio vtʒ. Ro. viij. q̄ ꝓprio filio ſuo nō pepcit. ſed ꝑ nobis omnibꝫ tradidit illum (daret).

¶ Feria ſcda pēthecoſtes. Euā. ſm Jo. Nil. t. d. i. d. ſ. Sic deus dilexit. iij. mūdū vt filiū ſuū vnigeītū darʒ. vt oīs q̄ credit ī eū n̄ pereat ſʒ hēat vitā eternā Nō eī miſit de⁹ filiū ſuū ī mūduʒ vt iudicʒ mūdū ſʒ vt ſaluet̄ mūd⁹ per ipm̄ Qui āt nō credit iā iudicat⁹ ē. qꝛ nō credit in noīe vnigeīti filij dei. Hoc ē āt iudiciū. qꝛ lux veīt in mūdū ⁊ dilexerunt hoīes magis tenebras q̄ʒ lucē Erāt eī opa eoꝝ mala oīs em̄ q̄ male agit odit lucē. ⁊ nō venit ad lucē vt nō arguātur

Tho. non vt venderʒ ſed daret gratis et liberaliter nullis meritis noſtris exigentibus ē incarnatus et crucifixus (vt omnis qui credit in euʒ) Tho. fide ꝑ dilectionem operante et vſqʒ in finem perſeuerāte (non pereat ſed habeat vitam eternaʒ Tho. Modo ī ſpe ſʒ tunc in re (non eni miſit deus) ſcʒ pater filiū ſuum in mundum. vt iudicet mundum) Ly. ſ. in p̄mo aduētu ſuo tē eī nō veīt iudicare. ſʒ magꝫ iudicari. ꝑ mūdi ſalute iō ſeq̄r (ſʒ vt ſaluetur mūd⁹ ꝑ ipm̄) vtʒ Jo. xiij. Nō veī vt iudicē mūdū. ſʒ vt ſaluificē mūdū (q̄ credit ī eū) Ly. tēdēdo in eū ꝑ charitatē (n̄ iudicat̄). i. nō hʒ cāʒ vn̄ ɔdēnetur (q̄ āt n̄ credit iā iudicat⁹ ē) Ly. i. hʒ in ſe cāʒ maīfeſtā ſue ɔdēnatōnis (qꝛ n̄ credit ī noīe vnigeīti filij dī) q̄ veīt ꝑ ſalute mūdi Nā ad ſalutē ꝑueītur ꝑ nomē vnigeīti filij dī (h̄ ē āt iudiciū. i. cā dānationis (qꝛ lux). Ly. i. xp̄s q̄ ē lux ꝟa (veīt ī mūdū). ſ. carnē aſſūendo ⁊ ī ca apparēs ſalutē hūani gn̄is opādo (⁊ dilexerūt hoīes magꝫ tēbras) Tho. i. delicias carnis ⁊ diuitias mūdi (q̄ʒ lucē). i. aptā p̄dicatōeʒ xp̄i arguētē pctā (erant eī opa eoꝝ mala). Tho. q̄ a luce dſcordāt ⁊ tenebras q̄rūt. et iō dicuntur opera tēbraꝝ (oīs eī q̄ male agit). i. q̄ małopibꝫ delcātur (odit lucē) q̄ tn̄ naturaliter oīb⁹ ē amabił (⁊. nō veīt ad lucē vt nō arguātur opa e⁹) Tho. oīs eī q̄ delcātur ī mał opib⁹ ſbterfugit lucē p̄dicatōis ⁊ ꝟitatꝫ ⁊ odit eos q̄ mala ſua maīfeſtāt ⁊ rp̄hēdūt (q̄ āt fcit ꝟitateʒ) i. opa ɔformia volūtati dei (veīt ad luceʒ). i. ī palā (vt maīfeſtent̄ opa e⁹) Tho. ſ. ad alioꝝ exēplar ⁊ edificationeʒ (qꝛ ī dō ſtꝫ fcā). i. ad glīaʒ dī. Circa pn̄s euāge. vbi dꝛ. Sic de⁹ dilexit mūdū dt Hu. d p̄to ꝙ maxia charitas dī pꝛis ad hoīeʒ q̄ʒtuʒ ad q̄tuoꝛ demrāt̄ Primo qꝛ filiū ſuū hoīeʒ ⁊ naſam hūanā taq̄ʒ ī ſpōſaʒ ſibi accepit vt cātat̄ hodie celeſti ſpōſo iūcta eſt ecclīa. Ecce mirabił aōꝛ qꝛ īꝑatoꝛ diues potens ⁊ pulcher ſapienus ⁊ gn̄⁹ accepit paupculā iua/

lidā īſipiētē ⁊ morte ꝯdēnatā. ad Heb. ij. Nuſq̄ ãglos apphēdit ſꝫ ſemē abrae. Scḋo ī eo ꝙ eūdē filiū p⁹ q̄ carnē aſſumpſit fecit xxxiij ānis ḟui/ re hoīez erudiēdo ⁊ informādo ⁊ tādem ꝑ ipo r̄dimendo ꝯſtituit eū mo/ ri. Tercio in eo ꝙ hoīes ſibi in filios adoptauit ⁊ frēs xpi eſſe voluit. vñ .i. Joan iij. Uidete q̄lē dilcōez dedit nobis de⁹ vt filij dei noīemur ⁊ ſi/ m⁹. Quarto ꝙ hoīes ſic redēptos ⁊ in filios adoptatos heredes r̄gni ſui fecit cū filio ſuo ieſu xpo. Ad Ro. viij. Filij dei ſu⁹. Si āt filij ⁊ heredes heredes q̄dē dei coheredes āt chriſti.

opa e⁹. Qui āt fcit ṽitatē. venit ad lu/ cē vt maīfeſtēt opa e⁹ q̇a ī deo ſūt facta.

Feria t̄cia pēthecoſtes Euā. ſm Jo.

Nil. t. d. i. d. ſ. Amen amē dico .x vob Qui nō intrat ꝑ oſtiū in ouile ouiū ſꝫ aſcēdit aliūde ille ē fur et latro. qui āt intrat ꝑ oſtiū paſtor ē ouiū. huic oſtiari⁹ apit ⁊ oues vocē e⁹ audiūt. Et ꝓprias oues vocat nominatī. et educit eas: Et cū ꝓprias oues emiſerit añ eas vadit ⁊ oues illū ſequūt. qꝛ ſciūt vocē ei⁹. Alienū āt nō ſequūt ſꝫ fugiūt ab eo qꝛ ñ. nouerūt vocem alienorum. Hoc

Poſtilla

Nen amen dico vobis.. Joann. x. Hiſtoria hui⁹ euāge. fcā eſt anno xpi. xxxij. vi. kal. octobris. ſab/ bato. indictione. v. lu/ na. xij. Ante inicium illius euangelij ſcribit ſanctus Joannes ī p/ cedenti capi. ꝙ chriſt⁹ dixit In iudiciuꝫ ego in hunc mundum veni vt qui non vident ce/ ci fiant Et audierunt quidaꝫ ex phariſeis q̇ cum ipſo erant. Et di/ xerunt ei nunquid et nos ceci ſumus? Dix/ it eis ieſus. Si ceci eē ꝗ nō haberetꝭ pctm̄. Ly. qꝛ ſi ñ vidiſſēt opa xpi hērēt aliquā excuſatioēꝫ de hoc ꝙ nō crediderūt. Nūc ṽo dicitꝭ qꝛ videm⁹. pctm̄ vr̄m manet. i. ag/ ḡuat. Tūc ſtatī ſeq̇tur euāgelium hodiernū (Amē amē dico vob) Tho. i. in ṽitate dico vob (q̇ nō intrat ꝑ oſtiū). i. ꝑ me huīlem et paupem (in ouile ouiū). i. ī ꝯgregationē fideliū ⁊ ī eccl'iaꝫ dei in q̄ grex diuinit⁹ cōtinēt (ſꝫ aſcēdit aliūde) ſiue ꝑ pecuniā ſiue ꝑ falſaꝫ iuſticiaꝫ ſiue ꝑ violētiā (ille fur ē) rapiendo quod ñ ē ſuū (⁊ latro) retinendo quod rapuit. Ly. h̄ faciūt mali hoīes ſtatū p̄latōis īdebite aſſeq̄ntes (q̇ aūt intrat ꝑ oſtiū) id eſt ꝑ chriſtū (paſtor ē ouium. huic oſtiari⁹ aperit) Ly. i. ſpūſſanctus reuelat ṽi/ tatē vt ſciat oues paſcere (⁊ oues vocē e⁹ audiūt) Ly. i. doctrinaꝫ r̄cipiūt (⁊ ꝓprias oues vocat nominatim) id eſt certiſſime nouit dñs q̇ ſunt eius ⁊ vocat eas non ſolum voce exterioris predicationis ſed interne inſpirati/ onis (et educit eas) Lyra. de tenebris ignorantie (et cum proprias oues emiſerit añ eas vadit) ꝑ exempla bonoꝝ operū (⁊ oues illum ſequuntur) .ſ. exēpla ⁊ veſtigia ſui paſtoris (qꝛ ſciūt vocē eius) per inſpirationes di/ uinas (alienū autem nō ſequunt). ſ. q̇ ē alien⁹ a deo vita et doctrina ſicut ē hereticus ⁊ q̇libꝫ pueri⁹ doctor (ſꝫ fugiūt ab eo qꝛ nō nouerūt vocē alie/ noꝝ). i. ñ aꝓbāt nec ſequūtur Gor. Jſti aliei ſūt pſeudo ꝓphete d̄ q̇b⁹ dr̄ Mat. vij. Attēdite a falſis ꝓphetis qui veniunt ad vos in veſtimentis

ouiū intrinſec⁹ āt ſūt lupi rapaces h̄ ꝓuerbiū dixit eis ieſ⁹ illi āt nō ꝯg/
uerūt q̇d loq̄ret eis). Tho.i.nō ītellexerūt q̇s eēt paſtor.q̇s fur ꝛ q̄ oues
dixit ergo eis iteꝝ ieſ⁹. Amē amē dico voƀ qꝛ ego ſū oſtiū ouium(ꝑ qđ ī/
trāt oues ad fidē(Oēs q̊tq̊t venerūt añ me) Tho.ſ.ex ſe.nō miſſi vł nō
īſpirati a deo(fures ſūt)reꝝ ꝛ dignitatū(ꝛ latrones)aīaꝝ qꝛ eos occidunt
per falſā doctrinā(ego ſū oſtiū ꝑ me ſi q̇s ītroierit).ſ.ī eccłiaȝ ꝛ ſocietatē
fidelium(ſaluabitur)ꝑ
gratiam(ꝛ īgredietur)
ſcȝ ad contemplationē
deitatis(ꝛ egredietur)
ſcȝ ad conſiderationeȝ
glorioſe humanitatis
in chriſto(et paſcua ī/
neni et)qꝛ vtraqꝫ conſi
deratio erit delectabił
et iocunda vt patȝ Eſa
xxxiij. Regem in deco
re ſuo videbunt(fur).i.
quicumqꝫ per me non
ingredił(non veīt niſi
vt furetur)id ē.vt ſibi
vſurpet dñatū ꝛ hōreȝ
ī plebe(ꝛ mactȝ)ꝑ fal/
ſā doctrinā(ꝛ ꝑdat).i.
mittat ī dānatōeȝ ẹt/
nā(Ego veī vt vitaȝ
habeant) Tho.in prẹ
ſenti ꝑ gratiā (ꝛ abū/
dātius habeāt) ī futu
ro per głiaȝ Vñ apłs
pri.Coꝝ.ij.Ocul⁹ nō vidit nec auris audiuit nec in cor hominis aſcendit
quẹ preparauit deus his qui diligunt eum. Circa prẹſens euangelium
vbi dicitur. Per me ſi quis introierit Notandum ꝙ Hugo de prato di/
cit ꝙ chriſtus dei filius propter noſtram ſalutem quattuor itinera pere/
git Primum fuit de cœlo in terram veniendo.quando carnem aſſumpſit
de glorioſa virgine maria. Joan.xv. Exiui a patre et veni in mundum
Et hoc iter fuit pœnoſū.qꝛ pœnalitates hūanẹ naturẹ aſſumpſit vt ptȝ
Eſa.liij. Vere lāguores nrōs ipſe portauit.qꝛ hic ī mūdo trigita tribus
ānis vixit ꝛ nūqꝫ riſit. Scōm iter fuit de mūdo ad īferos deſcēdendo qñ
ſedētes in teƀs viſitauit ꝛ hoc fuit iter victorioſū qꝛ portas inferni ꝯfre
git Terciū fuit ꝺ īferno ad mūdū r̄deūdo.qñ fractis īferis cū mag̃ ꝑda
a mortuis r̄ſurrexit Quartū fuit de mūdo ad cœlū aſcēdēdo qñ in die aſ
ſcētōis vidētib⁹ apłis eleuat⁹ ē ꝛ nubes ſuſcepit eū ab ocuł eoꝝ ꝛ hoc ił
fuit valde gaudioſū Vñ p̄s. Aſcēdit de⁹ ī iubilatōe ꝛ dñs in voce tubẹ.

ꝓuerbiū dixit eis ieſus Jlli āt nō ꝯgno
uerūt q̇d loq̄ret eis Dixit ergo eis iterū
ieſus Amen amē dico voƀ: qꝛ ego ſum
oſtiū ouiū. Oēs q̄tquot venerunt ante
me fures ſunt ꝛ latrōes. ſȝ nō audierūt
eos oues. Ego ſum oſtiū ꝑ me ſi q̇s in/
troierit ſaluabił ꝛ īgredieł. egredieł. ꝛ
paſcua inueniet Fur non veuit niſi vt
furetur ꝛ mactet ꝛ ꝑdat ego veni vt vi/
taȝ habeāt et abūdātius habeant

¶ Feria quarta pēthecoſtes. Euāgeli
um ſ̄m Jo.vi..

Nil.t.dixit ieſus turbis iudeorū
neō p̄t veīre ad me ñ pr̄ me⁹ q̇ mi
ſit me traxerit eū. Ego reſuſcitabo eū ī
nouiſſimo die.ſcriptū ē ī ꝓphẹtis. Erūt
oēs docibiles dī Oīs q̇ audiuit a prē ꝛ

Eō p̄t ve.ad me Jo.vi. Hiſto.h⁹ euā.fcā ē āno xp̄i. ¶ Poſtilla
xxxij.xviij kł. Maij feria.iij lūa.xxiiij.īdict.v. Añ īiciū illi⁹ euangẹ

ſcribit ſcūs Jo. in eo ca. ꝙ iudei murmurauerūt de illo ꝟbo qḋ chriſtꝰ di
xit. Ego ſū pāis viuꝰ q̇ de celo deſcēdi. ⁊ dicebāt Nōne hic eſt ieſꝰ filiꝰ io
ſeph cuiꝰ nos nouimꝰ prēꝫ ⁊ matrē? Quō ḡ dt hic. q2 de celo deſcēdi. Rn̄/
dit ergo ieſus ⁊ dixit eis. Nolite murmurare inuiceꝫ (Nemo p̄t venire ad
me) Tho. per fidē credēdo ⁊ amādo (niſi pr̄ meus traxerit eū) id ē iuuꝫ eū
per grām ſuā Notandū eſt ſm Tho. ꝙ pr̄ oēs trahit. q2 oībus offert gra

didicit veīt ad me Nō q2 prēm vidit q̇ſ
q̄ꝫ. niſi is q̇ a deo ē. hic vidit prēꝫ Amen
amē dico vobis q̇ credit in me h3 vitaꝫ
eternā Ego ſū panis vite. prēs vrī man
ducauerūt manna in deſerto ⁊ mortui
ſunt. hic eſt panis de celo deſcēdens. vt
ſi q̇s ex ipo mādulcauerit nō moriatur.
Ego ſū panis viuꝰ q̇ de celo deſcēdi. ſi
q̇s mādulcauerit ex h̄ pane viuet in eter
nū Et panis quē ego dabo caro mea eſt
ꝓ mūdi vita ❡ Jn oc. pē. Euā. ſꝫ io. iij
N illo tpe.. Erat hō ex phariſeis
nycodemus noīe princeps iudeo
rum. hic venit ad ieſuꝫ nocte et dixit ei
Rabbi. ſcimus quia a deo veniſti mgr̄
Neō ei poteſt hec ſigna facere que tu fa
cis. niſi fuerit deus cū illo Rn̄dit ieſus

tiaꝫ. nō tn̄ oēs trahun
tur vel veniūt a chri/
ſtū q2 etſi oībus offert
grā. nō tn̄ eaꝫ oēs acci
piūt (et ego reſuſcita/
bo eū ī nouiſſimo die)
Ly. q2 non eſt aīa ad
plenū btā donec fuerit
corpi reunita (ſcriptuꝫ
eſt in ꝓphetis. Erunt
omnes docibiles dei).
Tho. i. capaces diuie
doctrine (oīs qui audi
uit a prē). ſ. diuīas in/
ſpiratiōes percipiēdo.
(et didicit) eas ſequen/
do (venit ad me) per fi/
dē formataꝫ in p̄nti. et
per glām in futuro. (n̄
q2 prēꝫ vidit q̇ſq̄ꝫ. niſi
is q̇ eſt a deo). ſ. filius
q̇ naturaliter ꝓcedit a
prē (Amē amē dico vo
bis q̇ credit in me ha/
bet vitā eternā) Tho. i. meipm̄ q̇ ſum vita eterna. (ego ſū panis vite) q2 il
le eſt verꝰ pāis q̇ p̄t p̄ſeruare a morte ⁊ dare vitā eternā. talis pāis ē chri
ſtus (prēs vrī mādulcauerūt manna in deſerto) per q̄draginta ānos. vt hē
tur Exodi. xvi. Deute. viij. (⁊ mortui ſunt) omnes corꝑali morte. (hic eſt
panis de celo deſcendens) ꝑ incarnationeꝫ quem p̄figurabat manna (vt ſi
quis ex ipo mādulcauerit). ſ. digne (non morietur) Tho. in p̄nti ꝑ culpaꝫ
⁊ in futuro ꝑ eternā pœnam (ego ſū panis viuus) id eſt viuificās comedē
tem (qui de celo deſcēdi) vt eſſem panis hoīm q̇ eram panis angeloꝝ (ſi q̇s
mādulcauerit ex hoc pane viuet in eternū) q2 iſte panis in mādulcantē non
ꝯuertit. ſed eū in ſe cōuertit. ſm qḋ dcm̄ eſt btō Auguſtio Nec tu me mu
tabis in te ſicut cibū carnis tue. ſꝫ tu mutaberis in me (⁊ pāis queꝫ ego
dabo caro mea eſt (ipa em̄ caro chriſti ⁊ ipe totus chriſtꝰ ibi veraciter cō
tinet ſm deitatē corpus ⁊ aīmaꝫ ❡ Poſtilla

Rat hō ex phariſeis nycodemus noīe Jo. iij. Hiſtoria hꝰ euā fcā ē
āno chriſti. xxxi. xvi. kal. maij. feria. iiij. lūa. v. indictiōe. iiij.. Ān ini
ciū illiꝰ euā. ſcri. ſā. Jo. in p̄cedēti ca. Cū ieſꝰ eēt in hieroſolymis ī paſca

in die feſto multi crediderũt in noīe eꝰ. videntes ſigñ eius q̄ faciebat. Tũc
poſtmodũ ſequitur euan. hodier. (Erat hō ex phariſeis) Iſte em̄ fuit vnꝰ
illoꝝ de q̇bus Io. ij. dꝛ ꝙ multi crediderunt in ieſũ vidētes ſigñ q̄ faciebat
ſꝫ ꝓpter iudeos ñ ꝯfitebanꝭ. vt de ſynagoga ñ eijcerenꝭ (ex phariſeis) Tho
hec ſecta erat ꝓbabilioꝛ ⁊ honoꝛabilioꝛ inter oēs ſectas iudeoꝝ. (nycode/
mus noīe) ip̄e em̄ poſtmodũ ſepe iuit ad chꝛiſtũ. vt hētur Io. xix. (pꝛiceps
iudeoꝝ) fuit em̄ magnus inter iudeos ⁊ honoꝛatus (hic venit ad ieſũ no/
cte) timuit em̄ venire in die ne incurreret indignationē iudeoꝝ q̇ iā ꝯſpi/
rauerunt Io. ix. vt ſi q̇s confitereꝭ chꝛiſtum extra ſynagogā fieret. (⁊ dix
it ei Rabbi Scimus qꝛ a deo veniſti mgr̄) Ly. i. certũ eſt mihi ꝙ tua do
ctrina eſt vera ⁊ a deo data. ⁊ nō humanitus ꝯficta (Neō p̄t hec ſigñ face/
re q̄ tu facis. niſi deꝰ fu
erit cũ eo. rñdit ieſus ⁊
dixit) ly. hic poīꝭ chꝛi/
ſti rñſio qꝛ videbat ny
codemũ fideliter ⁊ ve/
raciter q̄rere doctrinā
xp̄ĩ ad ſecreta fidei.
Et iō incipit a pꝛīo ſa
cramento. ſ. baptiſmi.
in q̊ eſt regñatio ſpũa
lis ⁊ ꝑ ꝯñs nccāria ad
ſalutē (Amen amē di/
co tibi. niſi q̇s renatꝰ
fuerit denuo). i. iteꝝ ꝑ
regñationē ſpũalēꝫ. (ñ
p̄t videre regnũ dei) ly.
viſio ei dei nō p̄t hōi/
bus ꝯpetere niſi ꝑ gra
ciā. ⁊ ad hanc grāꝫ cō
ſequēdā req̇ritur gña
tio ſpũalis. ꝑ quā hoī
nes fiũt filij dei. ⁊ per
ꝯñs heredes vite celeſ/
ſtis (dꝛ ad eũ nycode/
mus quō p̄t hō rena/
ſci cũ ſit ſenex? nũquid
p̄t in ventrē mrīs ſue i
terato introire ⁊ rena/
ſci? q. d. nō.. qꝛ xp̄ĩtitas
nō ꝑmittit (rñdit ei ie/
ſus. amen amen dico tibi. niſi quis renatus fuerit ex aqua ⁊ ſpũſcō). q. di.
tu de carnali gñatione intelligis. q̄ ego de ſpũali gñatione dico (niſi quis
renatus fuerit) ſpũali gñatione q̄ fit (ex aq̄ ⁊ ſpũſcō nō p̄t introire in rgñũ
dei) Et hoc hēmus ꝙ baptiſmꝰ eſt q̄daꝫ ſpũalis gñatio. Et eſt p̄muꝫ ſa/
cramentũ ⁊ ianuo oīm ſacramentoꝝ. ⁊ ſine eo nullus ſaluaꝭ (qō natũ eſt

⁊ dixit ei Amen amē dico tibi. Niſi q̇s
renatus fuerit denuo nō p̄t videre reg/
nũ dei. Dicit ad eũ nycodemꝰ Quō p̄t
hō renaſci cũ ſit ſenex?. Nũquid p̄t in
ventrem matris ſue iterato introire et
renaſci?. Reſpondit ieſus. amen amen
dico tibi Niſi q̇s renatꝰ fuerit ex aqua
et ſpũſcō. nō pōt introire in regnũ dei.
Qō natũ eſt ex carne caro eſt. ⁊ qō natũ
eſt ex ſpũ ſpũs eſt. Non mireris qꝛ dixi
tibi. opoꝛtet vos naſci denuo Spũs v
bi vult ſpirat ⁊ vocē eꝰ audis. ſꝫ neſcis
vñ veniat aut quo vadat Sic eſt oīs
q̇ natus ē ex ſpũ. Rñdit nycodemꝰ ⁊ di
xit ei Quō p̄nt hec fieri?. Rñdit ieſus et
dixit ei Tu es magiſter in iſrl' ⁊ hec ig/
noras? Amen amen dico tibi. qꝛ qō ſci/
mus loquimur. ⁊ qō vidimꝰ teſtamuꝛ
⁊ teſtimoniũ noſtrũ non accipitis. Si
terrena dixi vobis ⁊ nō creditis. quō ſi
dixero vobis celeſtia credetis? Et neō
aſcendit in celuꝫ. niſi qui deſcēdit de ce
lo. filius hominis qui eſt in celo. Et ſic

ex carne)ſm virtutẽ carnal' gñatiõis(caro eſt).i.conſtituit in vita carnali
tm̃(ꝛ qđ natũ ẽ ex ſpũ ſpũs ẽ).i.ↄſtituit in vita ſpũali(nõ mireris).i.non
debes admirari(q2 dixi tibi ꝛc̃)q2 nõ loq̃2 de gñatione carnali de q̃ tu ar/
guis.ſed de ſpũali(ſpũs vbi vult ſpirat).ſ.dando grãm cui vult..vt Ad
Rho.x.Cui vult miſeret ꝛ quẽ vult indurat(ꝛ vocẽ eius audis).ſ.in p̃di
cationibus.vt pꝫ Mat.x.Nõ ẽi vos eſtis q̃ loq̃mini.ſꝫ ſpũs pr̃is vr̃i q̃
loq̃tur in vobꝫ(ꝛ neſcis vñ veniat aut q̃ vadat)vñ Aug⁹ dr̃.ꝙ illa verba
de ſpũſcõ intelligẽda ſtꝫ.q̃ in ꝓphetis ꝛ in ſcripturis ſacris loq̃t.ſꝫ p̃nci/
piũ h⁹ ſcripture.ſ.ſpũſſcũs ꝛ e⁹ finis.ſ.btitudo cęleſtis nobis occultat..et
ſola fide tenet(Sic eſt oĩs q̃ nat⁹ ẽ ex ſpũ).ſ.ſcõ.i.in vita ſpũali cõſtituit.

**moyſes exaltauit ſerpẽtẽ in deſ'to ita ex
altari oꝫ filiũ hõis.q̃ credit in ipm non
pereat ſed habeat vitam ęternam**

(rñdit nycodem⁹ ꝛ dix
it ei.quõ pñt hęc fie/
ri?)Gor.in h̃ notat di
ligentia in nycodemo.
q2 nõ ceſſauit q̃rere do
nec intelligeret(rñt ieſ⁹ ꝛ dixit ei.tu es mgr̃ in iſrl' ꝛ hęc ig̃ras? gor.q.di.te
iudęi magnũ doctorẽ reputãt.ꝛ tñ ig̃ras fidei inicia ꝛ viã ſalutꝫ(amẽ a/
mẽ di.ꝛc̃).ſ.ego ꝛ mei apl'i(ꝛ qđ vi.teſ.ꝛc̃)ſicut ꝓbatũ ꝛ certũ(ſi t'ręna di
xi vobꝫ)Tho.de regñatiõe baptiſmi q̃ fit i aq̃ ꝛ ſpũ(ꝛ nõ credi ꝛc̃).ſ.gña
tõeꝫ ętnã filij dei a pr̃e ꝛ filio credetꝫ(ꝛ neõ aſ.ꝛc̃).i.neõ hꝫ ꝟtutẽ illuc aſ/
cẽdẽdi ꝓpa ptãte(niſi q̃ deſcẽ ꝛc̃)ꝑ pñtiaꝫ ꝛ imẽſitatẽ diuitatꝫ.g̃ q̃libꝫ hõ
q̃ aſcẽdit ꝛ ſaluat aſcẽdit ꝑ xp̃m(ꝛ ſic' moy.ꝛc̃)Hic xp̃s agit de ſua paſſi
onea q̃ ꝟtutẽ hꝫ baptiſm⁹.ꝛ oĩa alia ſacr̃a di.(ſic̃ moy.ꝛc̃)vt legit Nuẽ.
xxi.ꝙ murmurãtib⁹ iudęis ↄ̃ deũ ꝛ moyſen ꝛ dicẽtib⁹ Aĩa nr̃a nauſeat ſu
ꝑ cibo iſto leuiſſimo.imiſit d̃s ſpentes ignitos q̃ eos inficiebãt Clamã
te ãt moyſe ad dñꝫ iuſſit ſpentẽ fieri eneũ ꝛ affigi in palo vt aſpiciẽtes in
eũ ꝑcuſſi a ſpentib⁹ ſanarẽt.h̃ ſpens fuit figura paſſiõis xp̃i.q2 ſpẽs e/
ne⁹ affix⁹ i palo fuit xp̃s inocẽs affix⁹ i patibl'o crucꝫ.ad c⁹ aſpcm̃.ſ.ꝑ fi/
dẽ ꝛ aõrẽ ſanat i nobꝫ venenũ pctĩ.ꝛ ignitę ↄcupiſcẽtie(ita exal.ꝛc̃).tho.
h̃ oñt modũ ſuę paſſiõis Voluit ãt dñs nr̃ ieſ⁹ xp̃s illo mõ mori).ſ.exal
tat⁹ i cruce.vt ſic̃ terrã purgauerat ſua ↄuerſatiõe.ita purgaret aerẽ ꝛ oĩa
cęleſtia ſua paſſiõe.ꝛ vt terrena cũ cęleſtib⁹ pacificarꝫ Et iõ ſtetit q̃ſi me
di⁹ int' cęlũ ꝛ terrã.vt ꝑ aplꝫ di.Pacificãs ꝑ ſãguiẽꝫ crucis e⁹ ſiue q̃ ſtꝫ i
terris.ſiue q̃ i cel' ſtꝫ(vt õ.q̃ cre.in ipm).ſ.ꝟa fide(nõ pereat)morſũ ſerpẽtũ
.i.dęmonũ infectiõe vitioꝝ ꝛ morte ſupplicioꝝ(ſꝫ hẽat vitã ęternã)hic in
ſpe ꝛ poſtca in re..Circa pñs euã.vbi dr̃ Niſi q̃s renat⁹ fu.Notã⁹ ꝙ hu
go de pto dr̃ ꝙ d̃s a p̃ncipio mũdi vſq̧ mõ ↄ̃ pctũꝫ origĩale tollẽdũ r̃me
dia ordiauit Nã hõ fec̃ morbũ ꝛ d̃s fec̃ remediũ Primũ remediũ fuit ſa
crificiũ ꝓ adultis Et ide ẽ ꝙ ãtiq̃ pr̃es d̃o ſacrificiũ offerebãt Si ãt puu
li moriebant añ vſuꝫ liberi arbitrij ſufficiebat eis fides ꝑentũ.vt ſic̃ fuit
a ꝑentib⁹ introductũ pctũꝫ.ita ꝑ eoſdẽ deleret Si ãt ꝑentes ꝑuuloꝝ qui
moriebãt nõ erãt fideles.puuli nõ ſanabãt Scđm remediũ fuit circũci/
ſio tp̃e abrahę q2 d̃s mãdauit abrahę vt ipe ꝛ poſteri e⁹ dẽbant circumci
di Terciũ remediũ fuit baptiſm⁹ quẽ xp̃s iſtituit q̃ nõ ſolũ purgat pctũꝫ
origĩale ꝛ actuale.ſꝫ etiã apit cęlũ qđ circũciſio nõ fec̃.et h̃ facit baptiſ/
mus in ꝟtute paſſiõis xp̃i.ꝛ in ſignũ h⁹ exiuit de latere xp̃i ſãguis ꝛ aq̃.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Aro mea ṽe eſt cibꝰ ⁊c̃ Jo. vi. Hiſtoria hꝰ euã. fcã eſt Anno chriſti xxxij. xviij. kal'. maij. feria. iij. indictione. v. lũa. xxiiij. Añ iniciũ illius euã. ſcri. ſã. Jo. in eo. ca. ꝙ chriſtus dixit turbis iudeoꝝ. Amẽ amẽ dico vobis niſi mãducaueritis carnez filij hõis ⁊ biberitis eiꝰ ſanguinem: nõ habebitis vitã in vobis. Tunc poſtmoduz ſequiť euangeliũ hodiernũ (Caro mea vere eſt cibꝰ). hic chriſtus loq̃tur de ſacr̃o euchariſtię. in q̊ ſacr̃o ꝯtinetur ṽa caro chriſti crucifixi in cruce. ⁊ ſãguis eiꝰ effuſus ĩ paſſiõe dicẽs.

In feſto corporis chriſti Euangeliũ ſecundum Joannem. vi.

N illo tp̃e Dixit ieſus diſcipulis ſuis ⁊ turbis iudeoꝝ. Caro mea vere eſt cibus ⁊ ſãguis meus ṽe ẽ potꝰ Qui mãducat meã carnẽ. ⁊ bibit meuz

(Caro mea vere eſt cibus ⁊ ſãguis meus ṽe eſt potꝰ) Ly. caro eñ ⁊ ſãguis chriſti reficiũt aĩam q̃ immortalis eſt Cibꝰ aũt corꝑaliter reficit tãtũ corpus qđ ẽ corruptibile. vñ Augꝰ. Cũ in cibo ⁊ potu homĩes id appetãt vt oĩno nõ eſuriant neq̃ ſitiant. h̃ ṽaciter nõ ꝑſtat. niſi iſte cibꝰ q̇ eos a quibꝰ ſumiť ĩmortales ⁊ incorruptibiles reddit ⁊ facit ſocios ſcõrũ vbi pax erit ⁊ vnitas (q̇ mãducat meã carnem) ſpũali mãducatione (⁊ bibit meũ ſanguinẽ) ꝑ dilectiõem (in me manet ⁊ ego in eo) Tho. In iãz dcĩs verbis dat chriſtꝰ intelligere drãm iſtiꝰ cibi ad alios carnales cibos Alij eñ cibi ꝯuertũtur in mãducantez Iſte cibꝰ manducantẽ in ſe ꝯuertit. vt dcm̃ eſt ſcõ Augꝰ. Nõ tu me mutabis in te. ſ; tu mutaberis in me (ſicut miſit me viuens pr̃) Tho. i. hõiem fecit (ſic ego viuo ꝓpter prẽm) referendo totã vitam meã ad ip̃m (⁊ q̇ manducat ⁊c̃) q2 vniũtur deo ꝑ fidem ⁊ dilectionẽ in perceptione ſacramenti (hic eſt panis q̇ de cęlo deſcendit) id eſt de ſinu pr̃is Ancelmꝰ. Vt panem angeloꝝ manducaret homo rex angeloꝝ factus eſt hõ (nõ ſicut pr̃es vr̃i ⁊c̃) Ly. ⁊ iõ nõ fuit vere cibus cęleſtis. ſed tm̃ figura eius. q2 vitã ſpũalem nõ conferebat. ſ; eandẽ dari in h̃ ſacramento ꝑfigurabat. ſicut enim mãna deuotis ⁊ gratis dabat omniũ ciboꝝ delectamentũ Malis autem erat inſipidũ.. ſicut dicitur Numeri xxi. Anima noſtra nauſeat ſuꝑ cibo iſto leuiſſimo. ſic euchariſtia digne ſumentibus eſt vitę ſpũalis ſolacium. ⁊ indigne ſumẽtibus iudiciũ. (qui manducat hũc panem) Ly. digne (viuet in ęternũ) Vñ Augꝰ. qui ex nobꝭ vitam ęternã habere nõ poſſumus. panez cęli manducare debemꝰ vt viuamꝰ. Unde Remigiꝰ. Cũ omnis ſalus corporis ⁊ animę eſt in corꝑis ⁊ ſanguinis ſuſceptione. honoremꝰ chriſtũ in hoc ſacramẽto. vt mediante hoc ſacratiſſimo ſacramẽto ad ęternã ſalutem ꝑuenire mereamur. Unde circa pñs euan. vbi dr̃ Qui mãducat hunc carnez Notandũ ꝙ pañs ⁊ vinũ inter ꝯſueta nutrimenta maxime corpus nutriunt ⁊ ſuſtẽtant Inſtituit ergo dominus ieſus chriſtus ſub his ſpeciebus vt intelligeremꝰ per hoc ꝙ ſicut panis ⁊ vinũ maxime nutriunt corpus ⁊ ſuſtentãt. ſic contentum ſub iſtis ſp̃ebus maxime ſuſtentat nutrit ⁊ reficit animã. hoc eñ ſacramentũ digne ſumptũ inter oĩa ſacramenta plus efficit ⁊ auget charitatem. et cõſequenter omnes virtutes.. et maxime valet ad dimiſſionem

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

oīm pctōꝝ ꝛc̄. Vn̄ etiā magiſter ſen. li. iiij. diſt. xi. dē ꝙ ſub hmōi ſpēbus panis ꝛ vini poſt cōſecrationē ſunt oīa que ſūt in chriſto in ſua exn̄tia naturali. qꝛ ibi eſt puriſſima caro chriſti ſiue corpus ei⁹ qđ fabricante ſpū/ ſcō tractū fuit de ſuperbenedicto vtero virginis glorioſe. ꝛ qđ nūc gl'ificatū eſt in celo Scđo qꝛ caro chriſti nō viuit ſine ſanguine. ideo eſt etiam ibi ſanguis iſte p̄cioſus qui emanauit abundanter ꝑ multiplicia vulne/ ra dn̄i nr̄i ieſu chriſti. Tercio qꝛ nō eſt ver⁹ hō ſine anima rōnali. ꝓpt' qđ etiā eſt ibi aīa chriſti. cui⁹ dat⁹ eſt ſpūſſcūs nō ad menſurā Quarto quia chriſt⁹ eſt ver⁹ de⁹. iđo ꝯſequēter eſt ibi ꝑſōa filij dei ſue humanitati vnita in vnitate ſuppoſiti Et ſicut hec q̄/ tuor ſūt ꝙ q̄dlibꝫ eoꝝ eſt veraciter ſub ſpecie panis. ita et oīa ſimꝉ. ꝛ qđlibꝫ in calice ſub ſpecie vini cōtineꝉ. nec plus ſub ſpecie panis ꝙ̄ꝫ in calice ſub ſpē vi/ ni cōtineꝉ aut ecōuer/ ſo. ſed idem ꝑ oīa ꝛ eodē modo. ꝛc̄ Iteꝫ notandū ꝙ chriſtiani nō adorant in hoc ſacramento panē. cū ex fide ſciūt illū ibi nō eſſe. ſed ſubn̄aliter ver/ ſum in chriſti veꝝ corpus Nec adorant ſpēs ſacramētales vt deū. ꝛ accidentia q̄ remāſerunt. ſed adorāt chriſtū dn̄m veꝝ deuꝫ ꝛ hoīem ſub iſtis ſpēbus inuiſibiliter exn̄tem ꝛ realiter pn̄tem.. Sic ſiꝉiter in calice poſt cō ſecrationē nō adorāt vinū cū nō ſit ibi. ſed eſt ſubſtātialiter verſuꝫ in ſā/ guinē chriſti Nec adorant ſpēs vini vt deū. ſed adorāt chriſtū dn̄m. veꝝ deū ꝛ hoīem ſub iſtis ſpeciebus ſic inuiſibiliter exn̄tem ꝛ realiter pn̄tem Itē notandum ꝙ nō dꝫ quiſꝗ̄ credere ꝙ in diuiſiōe hoſtie diuidaꝉ ꝛ lace/ retur corpus chriſti. aut ꝙ in hoſtie ſumptione corpus chriſti ꝯteraꝉ dentibus. aut ꝙ corpus chriſti digeratur ꝛ in corpus ſumentis cōuertaꝉ ſic alij cibi. ſed ſole ſpēs frangūtur ꝛ atterūtur. quibus cōſumptis deſinit i/ bi eſſe corpus chriſti ꝛ remanet in aīa ſolus ſacramenti effectus. q̇ eſt aīe refectio ꝑ augmentū gratie ꝛ virtutū. Vn̄ etiam Damaſcenus Dū ſpēs ſentiꝉ ſacramentum eſt. dū autem deſinit ſentiri ſacramentū nō eſt ꝛc̄ Itē ſciendum ꝙ tota eccl'ia catholica iſto ſacramento reficiꝉ.. Vnde Grego. Offertur eīm ꝓ gloria beatoꝝ. ꝓ ſalute viuoꝝ. et pro ſubita liberatiōe in purgatorio detentorum. Ad quod deſignādū hoſtia frangitur in tres ꝑ/ tes. ꝛ chriſtus integraliter eſt in qualibet. Vnde de hoc dicitur in decre/ tis In qualibet ꝑte hoſtie totus ꝛ integer eſt chriſtus deus. decimaſexta queſtione ſecunda. Singuli. Vnde etiam Grego. papa. Particula in calicē miſſa ſignificat beatos in patria qui vino eterne dulcedinis inebriantur Alie vero due particule que dentibus atteruntur ſignificāt illos qui vel in preſenti vita vel etiam in purgatorio in pœnis tranſitorijs affli/ guntur

ſanguinē: in me manet ꝛ ego in eo. Sicut miſit me viuens pater. ꝛ ego viuo propter patrem Et qui mādūcat me et ipſe viuet propter me. Hic eſt panis q̇ de celo deſcendit Nō ſicut manducauerunt patres veſtri manna in deſerto. et mortui ſunt.. Qui manducat hunc panem viuet in eternum

¶ Dn̄ica prima poſt oc. penthe..

Pagina

Omo ꝙdaʒ erat diues Lu.xv. Hiſtoria hꝰ euã.fcã eſt ãno chriſti.
xxxiij.v.kal.octobris.dñica.indictõe.v.luna.xiij. Añ iniciũ illꝰ euã
gelij ſcri.ſcũs Lu.in eo.ca.ꝙ chriſtꝰ dixit ꝙ fidel' eſt in mĩmo.⁊ in maio
ri fidelis ẽ Et qui in modico iniquus eſt.⁊ in maiori iniquus eſt Nõ po
teſtis deo ſeruire ⁊ mãmonę. Audiebãt aũt oĩa hęc phariſei.ꝙ erant aua
ri ⁊ deridebãt eum. Et ait illis. vos eſtis ꝙ iuſtificatis vos corã hõibꝰ.
Deus aũt nouit corda vrã qꝛ qd hõibus altũ eſt abominatio eſt apd de
um

Dñica.i.poſt octauas pẽthecoſtes. Euangelium ſc̃m Lucam.xvi

In illo.t. Dixit ieſus turb iudęoꝝ et phariſeoꝝ. Hõ quidã erat diues ꝙ induebaẗ purpura ⁊ byſſo. ⁊ epulabatur quotidie ſplẽdide. Et erat ꝙdã mẽdicus nõie lazarꝰ ꝙ iacebat ad ianuaʒ eꝰ vlceribꝫ plenꝰ: cupiẽs ſaturari de micis ꝙ cadebãt de mẽſa diuitis. ⁊ neĩ illi dabat. Sʒ ⁊ canes veniebãt ⁊ ligebãt vlcera eꝰ Fcm̃ ẽ aũt vt moreret̃ mẽdicus. ⁊ portaret̃ ab angelis in ſinum

Tũc poſtmodũ ſe
quitur euangeliũ ho/
diernũ.(Hõ ꝙdã erat
diues) Guilł.hoc euã
geliũ dcm̃ ẽ ꝯtra pha/
riſeos auaros irriden
tes dñm exhortãtẽ ad
largitiões elemoſynaꝝ
Et deſcribit hic chri/
ſtus duos hoĩes.vnũ
diuitẽ ⁊ alteꝝ pauꝑeʒ
(Hõ ꝙdã) Glo.diues
ignotus fuit añ deum
iõ nõie nõ deſignatur
(erat diues) ly.ecce ſuꝑ
fluitas in cẽſu.(ꝙ indu
ebatur purpura ⁊ byſ
ſo) ecce exceſſus in ve/
ſtitu Beda dt ꝙ byſſus ẽ genꝰ cãdidiſſimi ⁊ nobiliſſimi lini.ꝙ tm̃ naſcit̃
in ęgipto. Lino igit̃ vtebat̃ interiꝰ ad carnẽ ꝓpter mollicię.purpura exte
rius ꝓpter inanẽ gl'iaʒ (⁊ erat ꝙdaʒ mendicꝰ nõie lazarus) Ly.exprimitur
aũt eiꝰ nomen.qꝛ erat ꝯgnitus deo per apꝓbationẽ. Nõ fuit iſte lazarus
frater magdalenę ⁊ marthę.ſed fuit alius lazarꝰ ꝙ diu vixit añ chriſtum
(ꝙ iacebat ad ianuã diuitis vlceribꝫ plenꝰ) Ly.vt ex vicinitate magꝭ ap
pareret duricia diuitis ⁊ ꝓbaret̃ patĩa pauꝑis (cupiẽs ſaturari de micis).
Ly.nõ dt ꝑcioſis (ꝙ cadebãt de mẽſa diuitis In ꝙ apparʒ maxĩa duricia
diuitꝭ Eo ꝙ perire ꝑmittebat vñ pauꝑ poterat ſaturari (⁊ neĩ illi dabat)
Glo.qꝛ q̃lis dñs tal' ⁊ faĩlia (Et canes veniebãt ⁊ lingebãt vlcera eius)
Ly. Brutalis pietas in lingẽdo vlcera pauꝑis arguit duriciam diuitis.
qꝛ magis fauebant canes pauꝑi ꝙ̃ eoꝝ dñs (Fcm̃ eſt aũt vt moreret̃ mẽ
dicus) in patĩa ꝓbatus ⁊ purificatus ſicut auꝝ in igne (⁊ portaret̃ ab an
gelis in ſinũ abrahę) Ly.i.ad limbũ ſcõꝝ prm̃.vbi deſcendebãt iuſti mo
rientes añꝙ̃ ĩpedimentũ gl'ę ꝑ paſſionẽ chriſti eẽt amotũ (mortuꝰ eſt aũt
⁊ diues) qꝛ diuitię nõ pñt hoĩem a morte ꝓſeruare (⁊ ſepultꝰ eſt in inferno)
Ly.ſ dãnatoꝝ.qꝛ erat diaboli prochianꝰ.ꝙ̃ ſepultꝰ ẽ in eꝰ cimiterio Guił
.i.in ꝓfunditate pœnaꝝ ẽ poſitus.vñ Apo.xviij. Quãtũ in delitijs fuit.
tantũ date ei tormentũ ⁊ luctũ (eleuãs ãt oculos cũ eſſet in tormẽtis) Ly
qꝛ eꝰ oculi apti ſũt ꝑ pœnã ꝙ ante clauſi erãt ꝑ culpã (vidit abrahã a lon
ge) Ly.qꝛ multũ etiã añ apꝑtionẽ ianuę cęleſtis diſtabat ſtatꝰ electoꝝ a

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſtatu reꝑboꝝ. intm̄ ꝙ ĩpoſſibil̄ erat tranſit⁹ ab vno in aliū. Nota ſm̄ beatū Gre. ⁊ etiā ponit in .iiij. li. ſen in fine. ꝙ dānati in inferno poſiti an̄ diē iudicij btōs ſuꝑ ſe in reqe intendūt. ⁊ etiā bti in celo viderēt pœnas malorū in inferno eternaliter ad augmētū ſue glīe. ꝙ illa mala euaſerūt (⁊ ipſe clamans dixit. pr̄ abrahā) Gor. fili⁹ abrahe fuit iſte diues gn̄e. ſʒ nō imitatione (miſerere mei) Ecce ſtulta petitio. Petit ei ſibi miſereri q̄ nec ſui miſertus eſt nec lazari Luʒ āt ſcriptū ſit Jaco. ij. Judiciū fit ei ſine mīa

abrahe Mortuus ē āt ⁊ diues ⁊ ſepultus ē in inferno Eleuās aūt oculos ſuos cū eēt in tormētis vidit abrahā a lōge ⁊ lazaꝝ in ſinu e⁹. ⁊ ipſe clamās dixit pr̄ abrahā miſerere mei ⁊ mitte lazaꝝ vt ĩtingat extremū digiti ſui ĩ aquā vt refrigeret linguā meā. qꝛ crucior in hac flāma Et dixit illi abrahā. Fili recordare qꝛ recepiſti bōa ĩ vita tua. ⁊ lazar⁹ ſilr̄ mala. Nūc āt hic ꝯſolat̄. tu ṽo cruciaris Et in his oībus inter nos ⁊ vos chaos magnū firmatum eſt. vt hi qui volunt

q̄ hic nō fecit miam (⁊ mitte lazaꝝ vt intigat extremū digiti ſui ĩ aquā) Vn̄ Gre. guttaʒ aque petiuit q̄ micam panis negauit Guilł. plus q̄ꝫ mille annis petiuit nec vnq̄ꝫ obtinuit (vt refrigeret linguā meā. qꝛ crucior in hac flamma) Ly. in lĩgua pl⁹ cruciabat̄. qꝛ ꝑ eaʒ ampli⁹ peccauerat. ⁊ h̄ in duobus Prio ꝑ guſtū comedēdo delicata fercula ⁊ bibēdo p̄cioſa pocula. Scđo ṽba vana ⁊ nociua ꝓferendo. qꝛ inter epulas ſplēdidas magis relaxat̄ lingua ad loquēdū inepta.. vn̄ Sapi. xi. Per q̄ q̇s peccat. ꝑ hec ⁊ torquet̄ (⁊ dixit illi abrahā. fili r̄cordare qꝛ recepiſti bōa) .ſ. trāſitoria (in vita tua ⁊c̄) Ly. h̄ ſibi dr̄ ad augmētū pœne ſue. qꝛ maximū infortunij gen⁹ ē fuiſſe fœlicē. vt dr̄ .i. de ꝯſol. phie (nūc āt hic ꝯſolat̄) ꝓpter meritū patīe (tu ṽo cruciaris) ꝓpter defectuʒ mie (⁊ in his oībus inter nos ⁊ vos chaos magnū firmatū ē) .i. diſtantiā meritoꝝ ⁊ diſtantia locoꝝ aut ſtatuū (vt hi q̄ volūt hīc ad vos ire n̄ pn̄t) .ſ. de loco btōꝝ ad loca tormētoꝝ (necꝫ inde huc trāſmeare) ly. qꝛ aīe ſeꝑate ſunt extra ſtatū meriti ⁊ demeriti (⁊ ait Rogo ḡ te pr̄ vt mittas euʒ in domū pr̄is mei Hēo ei quincꝫ fr̄es vt teſtet̄ illis. ne ⁊ ipſi veniāt in hunc locū tormētoꝝ) Ly. nō dixit h̄ charitate duct⁹ cū illā nō hēret. ſed timore ſeruili ne ipioꝝ cōſortio e⁹ pœna augeret̄. qꝛ fuerat eis occaſio peccādi Tū rōne diuitiaꝝ q̄s eis dimiſerat ad abuſum Tū exēplo male vite qđ eis dederat ad ſequēdum (⁊ ait illi abrahā. hn̄t moyſen) qui docuit agenda. qꝛ lex inſtruit de agēdis (⁊ ꝓphetas) qui docuerūt que ſunt credēda Et iſta ſufficiunt ad ſalutē Jdeo ſeq̇tur (audiat illos) Ly. ex hoc pʒ ꝙ iſte diues ⁊ amici eius erant de gente iudeoꝝ quia gentiles nō hēbant doctrinā moyſi ⁊ ꝓphetaꝝ (non pater abraham. ſed ſi quis ex mortuis ierit ad eos penitentiā agent) q. d. plus credēt mortuis q̄ꝫ ſcripturis (ait autē illi. ſi moyſen ⁊ ꝓphetas non audiūt. necꝫ ſi quis ex mortuis reſurrexerit credent). Lyra. hoc patuit per effectum. quia lazaro reſurgenti et chriſto teſtimo/

nō

nium ꝯhibenti nõ crediderunt. ſed magis eũ interficere voluerunt. vt hꝫ Joan. xi. Similiter nec chriſto reſurgenti. ſed magis ſuaſerũt falſo ipſũ nõ reſurrexiſſe ⁊ corpus eius a diſcipulis ſuis de ſepulchro furatũ fuiſſe. vt habetur Mat. vlti. Unde circa pñs euangeliũ vbi dicitur Hõ q̃daꝫ erat diues Sciendum ꝙ diuitię ſ̃m ſe nõ ſunt malę. nec oẽs diuites. ſꝫ abutentes diuitijs. ſi eñ malę eſſent tũc deus qđ abſit eſſet malus. q̃ eſt ditiſſimus Inſuper multi ſancti fuerãt diuites qui placuerunt deo Sicut abraham. iſaac. ⁊ iacob. ac patriarchę ⁊ ceteri plures ſcti noui ⁊ veteris teſtamenti Sequitur in euã. Mortuus eſt diues ⁊ ſepultus eſt in inferno Unñ queritur hic q̃re ds infernũ fecit Rñdetur ꝙ hꝫ celuꝫ pro bonis q̃ ei fideliter ſeruiũt. Sꝫ qꝛ in mundo ſunt mlti malefactores mirabiliter deũ ꝓuocantes cũ pctis Ideo cõgruiſſimũ fuit vt iuſtiſſimus deus carcerẽ haberet ꝓ talibus. ſ. infernũ. Sed q̃ritur vbi ſit infernus. Rñdetur ꝙ ſub terra Primo quia iuſtũ ẽ vt peſſimi maxime diſtent a bonis patria. ſcꝫ a beatꝫ. ſꝫ hoc fit ꝑ mediũ intra terram Secundo cõgruum eſt ꝓpter ignobilitatem loci. ſcꝫ vt ignobiliſſimus locus a nobiliſſimo loco. ſcꝫ cęlo maxime diſtet Tercio ratione affectus vt qui hic terręna pro deo coluerunt. perpetue in terra claudãtur Sequitur Inter nos ⁊ vos chaos magnũ firmatum eſt. id eſt diſtãtia Primo locoꝝ quia boni in cęlo. ⁊ mali in inferno Secũdo meritorũ quia boni habent magna merita. mali habent demerita.. Tercio volũtatum. quia boni cõfirmant ſe in oĩbus voluntati diuinę. mali vero ſũt in mala voluntate obſtinati.

hinc tranſire ad vos non poſſunt neqꝫ inde huc trãſmeare Et ait Rogo ergo te pater vt mittas eũ in domuꝫ patris mei Habeo enim quinqꝫ frẽs vt teſtet illis. ne et ipſi veniant in hunc locũ tormentoꝝ Et ait illi abrahã. hñt moyſen ⁊ ꝓphetas audiant illos At ille dixit Nõ pater abraham. ſed ſi quis ex mortuis ierit ad eos. pñiaꝫ agent Ait auteꝫ illi ſi moyſen ⁊ ꝓphetas nõ audiũt. ſed neqꝫ ſi q̃s ex mortuis reſurrexerit credẽt

¶ Dñica ſecũda poſt octauas pẽtecoſtes Euangelium ſ̃m Lu. xiiij

Nil. tpe D. i. d. ſ. ſilitudinẽ hanc Hõ quidã fecit cęnã magnã ⁊ vocauit multos. et miſit ſeruum ſuum hora cęnę dicere iuitatis vt venirent. qꝛ iã ꝑata ſũt oĩa Et cęperunt oẽs ſe excuſare Primus dixit ei villaꝫ emi. ⁊ ncce habeo exire ⁊ videre illã. rogo te habe me

¶ Poſtilla

Omo q̃dã fecit cœnã magnã Lu. xiiij. Mat. xx. Hiſto. hꝰ euã. facta eſt ãno chriſti. xxxij. v. kal. octobris. dñica. indictõe. v. luna. xiij. Añ iniciũ il. euã. ſcribit ſan. Lu. in eo. ca. ꝙ chriſtꝰ dixit ad quẽdã q̃ eſſet

excuſatum Et alter dixit. Juga boum emi quinqȝ ⁊ eo probare illa. rogo te habe me excuſatum Et alius dixit. vxorē duxi. ⁊ ideo nō poſſum venire Et reuerſus ſeruus nūciauit hec dn̄o ſuo Tunc iratus paterfa̅ilias dixit ſeruo ſuo Exi cito in plateas ⁊ vicos ciuitatis ⁊ pauperes ac debiles cecos ⁊ claudos introduc huc. et ait ſeruus. dn̄e. fcm̄ eſt vt imperaſti ⁊ adhuc locus eſt. ⁊ ait domin⁹ ſeruo Exi in vias ⁊ ſepes et compelle intrare vt impleatur domus mea. Dico autem vobis q̄ nemo viroꝝ illorum q̄

etiā alios inuitauerat Cum facis prādiū aut cœnam noli vocare a̅icos tuos. neqȝ cognatos neqȝ vicinos. neqȝ diuites. ne forte ⁊ ipſi te reinuitēt ⁊ fiet tibi retributio. Sed cū facis cōuiuiū voca paupes. debiles ⁊ cecos ⁊ claudos. ⁊ beatus eris. q̄ nō hn̄t vnde retribuāt tibi. retribuet̄ em̄ tibi in retributione iuſtoꝝ Hec cū audiſſet quidā de ſil' diſcumbentib⁹ dixit illi. Beatus q̄ mādueabit panē in regno dei. Et ipe dixit (Hō q̄dam) id ē chriſtus ver⁹ hō ⁊ verus de⁹ (fecit cœnā magnā) Ly. id eſt ſtatuit celeſtē btitudinem q̄ vocatur cœna. eo q̄ eſt refectio vltima Gre. Hec cœna magna eſt ſatietas interne dulcedinis quā nobis ōs p̄parauit (⁊ vocauit multos) q̄ vult oēs hoies ſaluos fieri p̄ ad Thimo. ij. (⁊ miſit ſeruū ſuū) ſm Gre. p ſeruū intelligere debemus quemlibet p̄dicatorē q̄ tūc hoies ad cœnā dn̄i vocat qn̄ aliq̄d ad eoꝝ edificationem loq̄tur (hora cœne) Finis eſt ſeculi. ſcȝ vltima etas in q̄ nos ſumus. vn̄ apl's. Nos ſumus in q̄s fines ſeculoꝝ deuenerūt (dicere inuitatis vt veirēt) Nam deus nos oī tpe vocat ad cœnā ſuam. aut p inſpirationē. aut p p̄dicationē. aut p pſperitatem. aut p flagellationē. ⁊ ſic de alijs (q̄ parata ſunt omīa) chriſto in cruce imolato apertus eſt introit⁹ in regnū celorū In ſignū h⁹ chriſt⁹ pēdens in cruce dixit Cōſummatū eſt ⁊c. (⁊ cepert ōnes ſil' ſe excuſare) Ly. i. p mala opa ſe retrahere Et accipit̄ oēs p maiore pte. q̄ pauci ſaluāt̄ reſpcū dānatoꝝ. vt pȝ Mat. xx. Multi ſunt vocati. pauci vero electi (⁊ prim⁹ dixit. villā emi. ⁊ necē hēo exire ⁊ videre illā) Ly. hic notant̄ ſupbi p dn̄m ville. q̄ ſupbi cupiūt alijs dn̄ari (rogo te habe me excuſatū) vn̄ Gre. Humilitas ſonat in voce. ſȝ ſupbia eſt in actiōe dū venire cōtemnit (⁊ alter dixit. iuga boum emi quinqȝ. ⁊ eo pbare illa) Ly. p hoc intelligūtur cupidi terrenis nimis intenti finē ſuū ibi ꝯſtituētes. ⁊ quinqȝ ſenſus nimiū circa tpalia occupantes. (rogo te habe me excuſatū Et alius dixit. vxorē duxi. ⁊ ideo nō poſſum venire) p hoc intelliguntur viri luxurioſi. q̄uis em̄ oīa vitia mortalia impediāt venire ad cœnā refectiōis eterne. tn̄ illa tria pctā. ſ. ſupbia. auaricia. luxuria. p̄cipue ipediūt veire ad cœnā celeſtē Querit̄ q̄re luxurioſus nō rogauit ſeruū de excuſatiōe ſua. ſicut ⁊ alij duo Rn̄detur ſm Gor q̄ lȝ multa alia peccata ſint grauiora q̄ȝ luxuria. tn̄ luxuria fortius ligat ⁊ magis ipedit a bonis opib⁹ (⁊ reuerſ⁹ ſu⁹ nūciauit hec dn̄o ſuo) Guil. p̄dicatores v̄bi dei dū

ꝓficiūt.ad eū redeūt grās agēdo Sʒ cū obſtaculū inueniūt.q̄ſi ei nūciāt conſiliū ⁊ auxiliū eius ip̄lorando (tūc p̄r familias) Guil' Euangeliſta hic loq̄tur de deo more hoīs irati.in quē tn̄ motus irę non cadit.ſed dr̄ iraſci qn̄ facit opa quę ꝯgruunt irato (dixit ſeruo ſuo Exi cito in plateas ⁊ vicos ciuitatis ⁊ paupes ac debiles.cęcos ⁊ claudos introduc huc) Omnipotēs et miſericors deus quos mūdus abijcit ipe miſericordialiter recipit Vn̄ Greg᷒. Paupes ac debiles.ceci et claudi vocant' ⁊ veniūt.q2 infirmi quiq₃ atq₃ i mūdo deſpecti plerūq₃ tā to celeri᷒ vocē dei audiunt.q̄ꝫto in h̄ mūdo nō hn̄t vn̄ delectātur. (⁊ ait ſeruus. dn̄e fcm̄ eſt vt impaſti ⁊ adhuc locus eſt Et ait dn̄s ſuo Exi i vias ⁊ ſepes) Per vocatos de plateis. intelligūtur publici pctōres. Per vocatos de vicis intelligūtur occulti peccatores q̄ ſaltē erubeſcunt peccatores videri Per vocatos de vijs intelligūtur pctōres qui parati ſunt conuerti de facili. Per vocatos de ſepibus intelligūtur pctōres qui de pctīs ſuis iam dolere incipiūt ⁊ cōpungūtur (⁊ cōpelle intrare) Guil'. Hanc ꝯpulſionē facit aduerſitas Vn̄ Greg᷒. Mala q̄ nos hic p̄munt ad deū nos ire ꝯpellunt. Guil. Nōne chriſtus ꝯpulit paulū qui ꝓſtratus ⁊ viſo amiſſo cōuerſus eſt.vt pꝫ Actuū.ix. Item filiū ꝓdigū qui fame compulſus redijt ad prēꝫ ſuum.vt pꝫ Lucę.xv. Auguſtinus Fœlix nc̄citas q̄ cōpellit ad meliora (vt impleatur dom᷒ mea) Gloſa interlinearis. Numerus p̄deſtinatorum fidelium.qui numerus inexpletus nō remanebit (dico autez vobis quod nemo viroꝝ illoꝝ qui vocati ſunt) Guil'.ſe excuſantium ⁊ nolentiū venire (guſtabit cœnaʒ meam) O q̄ꝫ grauis ⁊ dura priuatio excludi a viſiōe dei ⁊ ſocietate marię ⁊ omniū ſanctoꝝ.⁊ quod grauius eſt q᷑ ſic excluſus erit in inferno incluſus vbi velit vel nolit guſtabit cœnā diaboli

vocati ſunt guſtabit cęnam meam

¶ Dn̄ica tercia poſt octauas pēthecoſ. Euangelium ſcḋm Lucam. xv.

Ail.t Erāt appꝓpīquātes ad ieſū publicani et peccatores vt audirēt illū ⁊ murmurabant phariſei ⁊ ſcribę dicētes. quia hic peccatores recipit et manducat cū illis. Et ait ad illos pabolam iſtā dicens Quis ex vobis homo q̄ habet centum oues. et ſi perdiderit vnam

¶ Poſtilla

Rant appropinquantes ad ieſum. Lucę.xv. Mat xviij. Marci ij.

Hiſtoria huius euā.facta eſt Anno chriſti.xxxij.vi. kal'.ſeptēbris. feria.v.indictione.v.luna.xij. Ante iniciū illius euā.ſcribit ſcūs.Lucas in p̄cedenti ca.q᷑ chriſtus dixit diſcipulis ſuis.qui non baiulat crucē ſuā ⁊ venit poſt me.nō poteſt meus eſſe diſcipulus. Tunc poſtmodum ſequitur euangelium hodiernū (Erant appropinquātes ad ieſum publicāi et peccatores) Ly.ex propoſito emēdationis vitę Publicani dicūtur peccatores notorij.peccatores vero occulti (vt audirēt illū) Ly.parati ei obedire (⁊ murmurabant ſcribę ⁊ phariſei) Gor.ſcribę dicūtur p̄eminentes i ſci

entia. phariſei p̄eminētes ī vita (dicētes qꝛ h pctōres recipit ⁊ mādūcat cū eis) Ly. notantes chriſtū de mala vita. eo ꝙ talibus amicabilē ſe p̄bebat (⁊ ait ad illos parabolam iſtaꝫ dicēs. Quis ex vobis homo q̇ hꝫ centuꝫ oues) Goꝛ. Iſte homo eſt ieſus chriſtus q̇ hꝫ centū oues. i. angelos ⁊ homines (⁊ ſi perdiderit vnā ex illis) Goꝛ. quod factū fuit qñ homo paſcua vitę reliquit. ⁊ ouis vna. i. humana natura totaliter perdita fuit. qꝛ omnes in adam peccauerūt. vtꝫ Rho. v. (nōne dimittit nonaginta nouem ī deſerto ⁊ vadit ad illā quę perierat donec inueniat ea) Goꝛ. hoc eī fecit chriſtus ieſus qñ deſerens nouē ordines angeloꝝ. venit ad q̄rendū hoīem ꝑditū. ſ. qñ carnē aſſumpſit ⁊ eū q̄ſiuit per pn̄iam p̄dicando ⁊ miracula faciendo (⁊ inuenit). ſ. qñ aliqui pctōres ꝯuerſi ad eū pn̄iam agunt (⁊ cum inuenerit eam. ponit in humeros ſuos) Vñ Ambro. hoc ieſus fecit quādo pœnam peccatorum in corpore ſuo ſuper lignū crucis portauit. vt ptꝫ Eſa. liij. Vere languores noſtros ipſe portauit (gaudens) de humani generis liberatione (⁊ veniens domū) ſcꝫ cœlum empireum ſcꝫ in die aſcenſionis (conuocat amicos ⁊ vicinos) Guil. id eſt nouem choros angeloruꝫ

ex illis Nonne dimittit nonaginta nouem in deſerto ⁊ vadit ad illā quę perierat. donec inueniat illam. ⁊ cū inuenerit eam imponit in humeros ſuos gaudens ⁊ veniēs domū cōuocat aīcos et vicinos dicens illis Congratulamini mihi. quia inueni ouem meam quę perierat. dico vobis ꝙ ita gaudium erit ī cęlo ſuper vno peccatore pn̄iaꝫ agente: ꝙꝫ ſuper nonaginta nouem iuſtis qui n̄ indigent penitentia. Aut quę mulier habens drachmas deceꝫ. ſi perdiderit

qui amici eius ſūt. qꝛ voluntatem eius continue faciunt. vicini eius quoqꝫ ſunt. qꝛ claritate viſionis eius aſſidue perfruūtur. Matth. xviij. Angeli eoꝝ ſemper vident facieꝫ patris mei qui in cęlis eſt (dico vobis ꝙ ita gaudiū erit in cęlo ſuper vno peccatore pn̄iaꝫ agente. ꝙꝫ ſuꝑ nonagitanouē iuſtis qui nō indigent pn̄ia) Guil. hoc ī intelligit de penitenti feruenti. ⁊ de iuſtis intelligentibꝫ ⁊ nō feruētibus. . quod autē angeli dei magis gaudēt de peccatoribus conuerſis ꝙꝫ de iuſtis ſtantibus. non eſt propter peccatum cōmiſſum. ſed ex hoc quia ex peccatis cōmiſſis ſepe meliores efficiūtur ⁊ ſanctiores. ⁊ in bono feruētiores. ſicut ſanctus Gregorius exponit in omelia hodierna. . Magis inquit de peccatore conuerſo. quam de ſtante iuſto gaudium fit in cęlis. qꝛ et dux in prelio magis illum militē diligit. qui poſt fugam reuerſus hoſtem fortiter premit. quam illum qui nunquaꝫ terga prebuit. ⁊ nunquaꝫ aliquid fortiter fecit. ſic etiam agricola amplius illam terram amat quę poſt ſpinas vberes fruges profert. quam eam quę nunquam ſpinas habuit. et nunquam fertilem meſſem produxit Item Guil. Et ſicut mater habens decem pueros. ſi decimus fortiter ęgrotat. magis eſt ſollicita de eo ꝙꝫ de alijs nouem. ⁊ ſi ſanitatem recuꝑet. magꝫ gaudet de ſaītate eius

recuperata.ꝙ̃ de ſanitate in alijs nouē cōſeruata.ita magis eſt gaudium
in celo ſuꝑ vno peccatore cōuerſo ꝙ̃ de multis iuſtis(aut q̄ mulier habēs
drachmas decē.⁊ ſi perdiderit drachmā vnā)Lȳ.mulier iſta eſt ſapia di
uina hn̄s nouem ordines angeloꝝ.quaſi drachmas nouē.⁊ decima dra/
chma eſt humana natura ad imaginē dei facta.⁊ capax ipſius ꝑ cognitio
nem ⁊ amorē.iſta drachma decima fuit ꝑdita per peccatū primoꝝ paren
tū(nonne accendit lucernā)Lucerna eſt lux vera.id eſt chriſtus.q̄ illu/
minat oēm hominem
venientez in hunc mū
dum.Joā.i.⁊ lucerna
tunc fuit accenſa quā/
do deitas humanita/
ti fuit vnita Et lucer/
na tunc luxit quando
chriſtus inter homīes
perfecta cōuerſatione
claruit ⁊ exemplariter
vixit.Unde Auguſti
nus de vera religione.
Quicquid chriſtꝰ geſ

**drachmā vnam. nonne accendit lucer
nā et euertit domū.⁊ querit diligenter
donec inueniat eam.⁊ cuz inuenerit cō
uocat amicas ⁊ vicinas:dicens Cong
tulamini mihi.qꝛ inueī drachmā quaz
perdiderā.ita dico vobis gaudiuz erit
coraz angelis dei ſuper vno peccatore
penitentiam agente**

ſit ī terris doctrīa morū fuit(⁊ euertit domū)Gor.quādo cōſcias hoīz ꝑ
dicando de reatu ſuo perturbauit ⁊ purgauit(⁊ querit diligēter)ſcꝫ nihil
de illis que pertinēt ad redemptionē noſtrā obmittendo.ſcd̄m illud Eſa
v.Quid eſt qd̄ vltra debui facere vinee mee ⁊ nō feci:(⁊ cū inuenerit dra
chmam)vnde drachma inuenit̄ cum in homine ſimilitudo cōditoris repa
ratur.hoc aūt fit ꝑ grām q̄ eſt imago recreationis Unde ps̄.iiij.Signa
tū eſt ſuꝑ nos lumē vultus tui dn̄e(⁊ cōuocat aīcas ⁊ vicinas)id eſt ange
licas preces que de ꝓximis deū contemplantur et ei amicabiliter famulā
tur(dicēs.congratulamini mihi quia inueni drachmā quam perdideraz)
Et notāter dicit.congratulamini mihi ⁊ non drachme.Ad oſtendēdum
ſuam liberalitatē.quia gaudiū ſuum vult oīmibus cōmunicare.(ita dico
vobis gaudium erit corā angelis dei ſuper vno peccatore penitētiaz agē
te)Et notāter dicit penitentiam agente.⁊ nō dicit cogitāte ſolum.aut di
cente.aut oſtendente.vt hypocrite.ſed agente ſcilicet realiter ⁊ veraciter.

Pro quo ſciendum ꝙ maius eſt gaudium angelis de conuerſione vniꝰ
peccatoris.quā ſi filius alicuiꝰ a mortuis reſuſcitaretur.vel ſi filius ali/
cuius in imꝑatorem vel papam eligeretur Unde circa pn̄s euangeliū
vbi dicitur.Qui habet cētum oues Eſt ſciendum ꝙ ouis eſt animal de
ſua natura innocens Cetera autem animalia aut mordent dentibus vt
canis et lupus.aut pungūt vel impugnant.cornubus.vt arietes ⁊ thau
rus.aut percutiunt pedibus.vt equus ⁊ mulus.aut dilaniant vnguibꝰ
vt leo ⁊ vrſus.Quis autē nihil horum facit.Quem autem chriſti ſciat
ſe nō eſſe.qui vel mordet dentibus detrahēdo.vel impugnat cornubꝫ ali/
os violenter opprimēdo.aut pede percutit proximo iraſcendo.aut dilani/
at vnguibus aliena rapiendo

Dn̄ica.iiij.

Stote miſericordes ſicut ⁊ pr̄ ⁊c̄. Lu. vi. Mat. vij. Mar. iiij. Hiſtoriã huius euan. dixit dn̄s ieſus Anno e⁹. xxxij. id⁹ iulij. feria. v. indictione. quarta. luna. xvi. Añ iniciũ illi⁹ euan. ſcri. ſan. Lu. q̄ chriſt⁹ dixit mutuũ date nihil inde ſperãtes. ⁊ erit merces vr̃ã multa ⁊ eritis filij altiſſimi. q̄ ip̄e benign⁹ eſt ſup ingratos ⁊ malos Tunc ſtatim ſequitur euan. hodier. (Eſtote miſericordes) In hoc euãgelio docet nos chriſt⁹

Dñica quarta poſt octauas penthecoſtes Euangelium ſm̄ Lu. vi.

In illo tp̄e D. i. d. ſ. Eſtote miſericordes ſicut et pater veſter miſericors eſt. Nolite iudicare vt nõ iudicabimĩ. Nolite cõdemnare ⁊ nõ ꝯdemnabimĩ Dimittite ⁊ dimittemini Date ⁊ dabitur vobis menſuram bonã ⁊ confertaꝫ ⁊ coagitatam ⁊ ſupereffluentem dabũt in ſinum veſtrũ. eadẽ quippe menſura qua menſi fueritis remetietur vobis. Dicebat autem et illis ſimilitudinem

miſericordes eẽ ⁊ pauperes. ponẽs p̄rẽꝫ celeſtem in ex^m cum dicit. (Eſtote miſericordes) Gor. nõ dt̄ eſtote potẽtes ſicut pr̄ vr̄ eſt. ł ſapientes ſicut fili⁹ dei ẽ ſꝫ (eſtote miſericordes ſicut pr̄ vr̄ celeſtis miſericors eſt) Ly. ds̄ ei releuat miſerias nr̃as ꝓpter ſuaꝫ bonitatem. Sic ⁊ hõ debet moueri ad releuandã miſeriaꝫ pximi ꝓpter amorẽ bonitatis diuine (nolite iudicare) ſcꝫ temerarie de pximo (⁊ nõ iudicabimini) ſcꝫ a deo (nolite ꝯdemnare ⁊ nõ cõdemnabimini) q. d. etſi forte ex fragilitate humana ꝯtingat vos ſuſpicioſe iudicare. nolite tñ ꝯdemnare i. aliqueꝫ dignũ cõdemnatione ꝯdẽnatiõi definire. q̄ aliq̃s eſt hodie malus. qui fortaſſis cras erit bon⁹. ex^m in paulo. vt pꝫ Act. ix. ⁊ in publicano. vt pꝫ Lu. xviij. (dimittite. ſ. iniurias vobis illatas a pximo. (⁊ dimittet̄ vob) ſ. pctm̄ vr̃m a deo cui frequẽter iniuriati fuiſtis (date) ſcꝫ tpalia (⁊ dabit̄ vobis) Glo. interli. vita eterna Guilł. danti paupib⁹. nõ ſolũ dant̄ ſpũalia in pñti ⁊ celeſtia in futuro. imo etiã tpalia ⁊ naturalia bona ei multiplicant̄. ẜ dt̄ (menſurã bonã) q̄ꝫtum ad bona fortune q̄ aliqñ cõferũtur ꝓpter opa pietatis (⁊ cõfertaꝫ) q̄ꝫtuꝫ ad bona nature. ſicꝫ ſaĩtas ⁊ hmõi q̄ etiã aliqñ ꝯferũtur ꝓpter opa pietatis (⁊ coagitatã) q̄ꝫtũ ad bona gr̃e (⁊ ſupeffluentẽ dabunt in ſinũ vr̃m) q̄ꝫtum ad bona gl'e. Et idõ dt̄ Apl's. i. ad Thimo. iiij. Pietas ad oĩa valet. pmiſſionẽ vite q̄ nũc eſt hñs ⁊ future (eadẽ quippe mẽſura q̄ menſi fueritis remetiet̄ vobis). Ly. q̄ ſm̄ qd̄ opa pietatis ſũt maiora. erit ⁊ retributio maior. Iſta tñ maioritas eſt attendẽda ſemp ſm̄ magnitudinem interioris affectus.. Vñ et Mar. xij Vidua q̄ miſit duo minuta in gazophilaciũ ſm̄ teſtimonium ſaluatoris dr̄ plus miſiſſe q̄ꝫ multi diuites q̄ magna dona miſerãt. Unde Hiero. q̄ offerũtur nõ ſuo pondere. ſꝫ offerentis volũtate penſant̄ (dicebat autẽ ⁊ illis). ſ. diſcipulis ſuis ⁊ turbis (ſiłitudinẽ Nũquid pt̄ cec⁹) id eſt carẽs ſapiã ⁊ ſciã (cecũ ducere?). i. ignorantez docere ⁊ dirigere. q. di. non (nõne ambo in foueã cadũt?). i. in perditionẽ. Primo eñ cadũt in fo

Pagina

ueã ʒ culpę. Scđo in foueã gehẽne. Vñ Grego. in paſtorali Cuʒ paſtor
ꝑ abrupta graditur. ꝯſequens eſt vt grex ad ꝑcipitiũ ſequať. vñ etiã Eccĩ
x. Qualis rcoꝛ citatis. tales ⁊ q̇ hĩtant in ea (nõ eſt diſcipul' ſup mgrm̃)
Ly. ⁊ iõ nõ eſt mir̃ ſi ipm̃ ſeq̃tur. vñ ſubdiť (ꝑfcũs ãt oĩs erit ſi ſit ſic ma
giſter eꝰ). qꝛ ſi aſſiketur bono mgrõ erit ꝑfectus ſm̃ veritatẽ (nõ ẽ diſcipu/
lus ſuper mgrm̃) Goꝛ. de q̇ mgrõ dr̃ Mat. xxiij. Mgr̃ vr̃ vnus eſt chri/
ſtus Itẽ Joan. xiij. Vos vocatis me mgr̃ ⁊ dñe. ⁊ bñ dicitis. ſum etenĩ.
⁊c. (ꝑfcũs aũt oĩs erit ſi ſit ſicut mgr̃ eiꝰ) Naʒ hꝰ mgrĩ. ſ. chriſti. imitatio
eſt humana ꝑfectio. vñ Augꝰ Sũma ꝑfectio chriſtianę religionis ẽ imi
tari quẽ colis (q̇d aũt vides feſtucã). i. pctm̃ viʒ minꝰ (in oculo fr̃is tui). i.
in cõuerſatione ⁊ ꝯſci
entia eꝰ (⁊ trabẽ. i. ma
ius pctm̃ (q̇ eſt in ocu/
lo tuo). i. in teipſo. (nõ
cõſideras) vt pꝫ Rho
ma. v. Qui aliũ doceſ
teipm̃ nõ doces (aut q̇
mõ potes dicere fratri
tuo. frater. ſine) i. per/
mitte (eijciam feſtu/
cam). id eſt culpaʒ mo
dicã (de oculo tuo. ipſe
trabẽ in oculo tuo nõ
vides Hypocrita) Goꝛ

Nunquid poteſt cęcus cęcum ducere. nonne ambo in foueã cadunt. Non eſt diſcipulus ſuper magiſtrum Perfectꝰ autem omnis erit ſi ſit ſicut magiſter eius. Quid autem vides feſtucam in oculo fratris tui. trabem autem quę in oculo tuo eſt non conſideras. aut quo/ mõ potes dicere fr̃i tuo. frater ſine. eij/ ciam feſtucam de oculo tuo. ipſe trabẽ

qꝛ ſi hęc facis ex ſimulatione nõ ex dilectione iuſticię. ſ. ꝙ arguis ⁊ põde/
ras pctã aliena vt lateãt tua (eijce ꝓmum trabẽ de oculo tuo) Ly. qꝛ hẽ
ordo charitatis ꝙ a ſeipſo incipiat. vt pꝫ Prouer. xviij. Juſtus prioꝛ eſt
accuſatoꝛ ſui. Sʒ in oppoſitũ multi ſunt q̇ alios corrigũt ⁊ ſeipſos negli
gunt (⁊ tunc ꝑſpicies vt educas feſtucã). i. ꝑuum defectũ (de oc'lo fr̃is tui)
ſcʒ poſtq̃ȝ emẽdaſti tuos magnos defectus Circa pñs euangeliuʒ vbi
dicitur. Eſtote miſericordes. Notandum ꝙ duo tenemur ꝓximo ſcʒ com
paſſionẽ cordis ⁊ bñficiuʒ opis ſi aſſit facultas. A primo nullꝰ excuſatur
qꝛ oĩs hõ debet ꝯpati ꝓximo afflicto ⁊ in nccitate ꝯſtituto A ſcđo. ſ. bñ
ficio opis excuſanť multi. ſ. qñ facultas deeſt. Sʒ ſi facultas adeſt. tũc in
nccitate ꝓximo q̇libet teneť ſubuenire. Vñ. i. Jo. iij. Si q̇s hũerit ſbam
huiꝰ mũdi ⁊ viderit frẽʒ ſuũ nccẽ hr̃e. ⁊ clauſerit viſcera ſua ab eo. quõ cha
ritas dei manet in eo. q. d. nullo mõ. Ergo ſignũ eſt ꝙ charitas dei nõ ẽ
in illo hoĩe. Vñ ex iã dcis pꝫ. ꝙ nõ dare elemoſynã. cũ nõ hʒ. nõ eſt ſignũ
ꝙ charitas dei nõ ſit in tali hoĩ. ſʒ nõ ꝯpati paupibus ⁊ tribulatis eſt ſi
gnũ ꝙ charitas dei nõ eſt in eo. vñ elemoſyna interioꝛ. ſcʒ cõpaſſio cordis
eſt maioꝛ elemoſyna q̃ȝ datio nutrimenti. Sequitur hic in euangelio No
lite iudicare. vñ hic q̃ritur vtrũ oĩa dubia ſĩt in meliorẽ ꝑtēʒ interp̃tãda.
Rñdeo ſm̃ ſcm̃ Tho. de aq̇no ꝙ q̇ habet malã opiniõem de aliq̇ ſine cã
legitima iniuriať eidem. iõ q̇libet in oĩni cã dubia dʒ factum vel dcm̃ ꝓ
ximi in melius interp̃tari. Et melius eſt ꝙ aliq̇s freq̃nter fallať hñs opi
nionẽ bonã de aliq̇ malo q̃ȝ ꝙ rarius fallať hñs malã opionẽʒ de aliq̇ bo

no.qꝛ ex h̄ fit iniuria alicui.nō āt ex ꝑmo.hec ille. Seq̄tur nūc. Date ⁊ dabit̾ vobis Vn̄ hic q̄ritur.vtꝝ dare elemoſynā ſit in p̄ceptoꝫ Rn̄deo ſ̄ꝫ ſcm̄ Tho.vbi ſupra.qꝛ cū dilectio ꝓximi ſit in p̄cepto.necc̄e eſt oīa illa ca dere ſub p̄cepto.ſine quibꝫ dilectio ꝓximi nō ſeruatur.ad dilectionē autē ꝓximi pertinet vt ei nō ſolū velim⁹ bonū.ſed etiā operemur bonū. ſ̄m illud .i.Joan.iij. Nō diligam⁹ v̄bo nec lingua.ſed ope ⁊ veritate. Et iō ele/ moſynaꝝ largitio eſt ſub p̄cepto debitis circūſtantijs obſeruatis.q̄ i. dā te ſit ſupfluum.⁊ in recipiente necitas.alias eſt in cōſilio ⁊ nō in p̄cepto.

Um turbe irruerent in ie.⁊c̄ Lu.v. Hiſtoria ¶ Poſtilla huius euan.fcā eſt anno chriſti.xxxi.viij.kal.maij.feria.iiij.indicti one.iiij.luna.xv.Ante iniciū illius euan.ſcribit ſcūs Lu.q̄ oēs q̄ habe

ī ocl'o tuo n̄ vides hypocrita eijce ꝑmū trabem de oculo tuo. ⁊ tunc perſpicies vt educas feſtucā de oculo fratris tui

Dn̄ica quinta poſt octa.pentheco..
Euangelium ſcd̄m Lu.v.

In illo tempore Cum turbe irrue rent in ieſum vt audirent verbum dei. Et ipſe ſtabat ſecus ſtagnum gena zareth.⁊ vidit duas naues ſtantes ſec⁹ ſtagnum. Piſcatores autem deſcende rant ⁊ lauabant rhetia ſua. Aſcendens

bant infirmos varijs languoribus ducebāt illos ad ieſū.at ille ſin gulis man⁹ imponēs curabat oēs Poſt hoc ſequitur euāgeliū ho/ diernū (Cū turbe irru erent in ieſuꝫ).Gorra. Ecce turbaꝝ deuotio Nunq̄ legit̾ tant⁹ ſcri baꝝ ⁊ phariſeoꝝ ad chriſtū cōcurſus ꝓpter verbū dei..Dulcedinē eni̅ ſuā deus abſcōdit a ſapientibꝫ ⁊ pruden tibus ⁊ reuelat eā par uulis.vt ptꝫ Matth xi.(vt audirēt eū) quia eſuriebant audire v̄bū dei.ideo irruerunt in eū p̄ nimia deuotione audien di ipſum(et ip̄e ſtabat ſecus ſtagnū genazareth) Ly.eſt lacus magnus ꝑ quē tranſit iordanis.Et aliquando vocatur mare galilee. quia tranſit ꝑ medium galilee(et vidit duas naues ſecus ſtagnum)id eſt ad littus ſta/ gni(Piſcatores autē deſcenderant).ſcꝫ de nauibus in littus (et lauabant rhetia)ſcꝫ amouentes immūdicias vt rhetia plicarent(aſcendens autem in vnam nauim que erat ſymonis)id eſt petri(rogauit eum a terra redu/ cere puſillum) Lyra. vt de naui populum ſedentem in littore conuenien tius doceret(et ſedens)tanquam doctoris auctoritate vtens. (de nauicu/ la docebat turbas.vt autem ceſſauit loqui)id eſt poſtquam finiuit ſ̄mo nem ſuū(dixit ad ſymonē)id eſt ad petꝝ(duc in altuꝫ) Lyra.hoc eſt ad lo cum aque magis ꝓfundū qui eſt cōuenientior ad piſcādum(et laxate rhe tia vrā in capturam)ſcꝫ piſcium(et rn̄dens petrus dixit Preceptor ꝑ to/ tam noctē laborantes nihil cepimus) Lyra.quāuis diligentiaꝫ magnā adhibuerimus(in verbo aūt tuo)Gorra.id eſt in obediendo v̄bo tuo(lax/ abo rhete.⁊ cum hoc feciſſent(id ē cū laxaſſent rhetia in verbo dn̄i(cōcluſe runt piſciū multitudinem copioſam)Gorra.obediebāt piſces chriſto cui

ſubiecta ſunt oĩa. volucres celi ⁊ piſces maris Ps̃. viij. (rumpebatur autem
rhete eoꝝ) Ly. ex quo patet duplex miraculũ Primũ ꝙ ceperũt magnaȝ
multitudinẽ piſciũ ſupra modũ inſolitũ ⁊ impoſſibilẽ per viaȝ hũanam
Secũdo qꝛ illa magna multitudo piſciũ tenebatur in rheti rupto (⁊ annu
erũt ſocijs ꝗ fuerunt in alia naui vt venirẽt ⁊ adiuuarẽt eos. ⁊ venerũt et
impleuerũt ambas nauiculas. ita vt pene mergerẽtur. qđ cũ videret ſy/
mon petrus) Gor. ſ. ꝙ ad primũ verbũ dñi cepiſſent tã ineffabilẽ multitu

autem in vnaȝ nauim que erat ſymõis
rogauit eũ a terra reducere puſillũ. Et
ſedens docebat de nauicula turbas
Ut ceſſauit aũt loqui dixit ad ſymonẽ
Duc in altũ ⁊ laxate rhetia veſtra ĩ ca/
pturã. et reſpondens petrus dixit illi..
Preceptor per totam noctem laboran
tes nihil cepimus.. In verbo autẽ tuo
laxabo rhete Et cum hoc feciſſent con/
cluſerũt piſcium multitudinem copio
ſam, rumpebatur autẽ rhete eorum. et
annuerunt ſocijs qui erant in alia na/
ui vt venirent et adiuuarent eos. ⁊ ve/
nerunt et impleuerunt ambas nauicu
las. ita vt pene mergerentur Quod cũ
videret ſymon petrus, ꝓcidit ad genua
ieſu dicens Exi a me domine. quia hõ
peccator ſum. Stupor eñ circumde/
derat eum. ⁊ omnes qui cum illo erant
in captura piſcium quam ceperant Si

dinẽ piſciũ. (ꝓcidit ad
genua ieſu) tanꝙ do/
minũ ſuuȝ ꝯgnoſcens
dicẽs (exi a me dñe). id
eſt recede (qꝛ hõ pecca/
tor ſuȝ) ly. reputabat ei
ſe indignũ pñtia chri/
ſti Sil'r mõ dixit cen/
turio. Mat. viij Dñe
nõ ſum dignus vt in/
tres ſb tectũ meũ. (ſtu
por ei circũdederat eũ)
id ẽ admiratio magna
ꝓpter facta chriſti inſo
lita (⁊ oẽs ꝗ cũ eo erãt
in captura piſciũ quã
ceperant. Sil'r aũt et
ſtupor circũdederat ia
cobũ ⁊ ioãnẽ filios ze/
bedei ꝗ erant ſocij ſy/
monis) iſti filij zebedei
erãt ĩ alia naui. ⁊ erãt
conſanguinei chriſti.
ſcȝ filij ſororis btẽ ma
rie ꝟginis (⁊ ait ad ſy
monẽ ieſus) ſcȝ ipm ꝯ
ſolãdo. (noli timere ex
hoc) id eſt de cetero (e/
ris hoĩs capiens). ꝑ ſanã doctrinaȝ trahens ad vitam eternam Hoc
poſtmodum oſtenſum eſt. vt habetur Actuum ſecundo.. Ubi petrus in
vno ſermone conuertit tria millia iudeoꝝ (et ſub ductis ad terram naui/
bus relictis omnibus). ſcilicet nauibus et nauium inſtrumentis (ſecuti
ſunt eum). ſcilicet ſymon petrus et alij qui erant cum eo ſecuti ſtȝ dñm

¶ Circa preſens euangelium vbi dicitur. Irruerunt in ieſum vt eum
audirent. Hugo de prato dicit quod trifarie homines diuiduntur circa
verbum dei. Quidam audiũt et nõ faciunt. et iſti ſunt mali et acriter ver
berantur. Uñ Lu. xij. Seruus ſciens voluntatẽ dñi ⁊ nõ faciẽs. plagꝭ mul
tis vapulabit Quidã nec audiunt nec faciũt. ⁊ iſti ſunt peſſimi. qꝛ ꝯtem
nũt ⁊ audire et facere. ⁊ qđlibet iſtorum poteſt eſſe peccatũ mortale. quia

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ꝯſuls aliqua ignorantia excuſet. ſm illud. i. ad Thi. i. Jdeo miaꝫ ꝯſecu/tus ſum. qꝛ ignorãs feci in incredulitate. tñ ignorantia craſſa ⁊ ſupina ⁊ affectata nõ excuſat. imo de ſe pt eſſe mortale pctm̃. cũ ſepet a regno chriſti. i. Coꝝ. xiiij. Qui ignorat ignorabit Quidã audiunt verbũ dei ⁊ fa/ciunt. ⁊ iſti ſunt beati. vt pꝫ Lu. xi. Beati qui audiũt ꝟbum dei ⁊ cuſto/diunt illud

militer autẽ iacobum ⁊ ioannez filios zebedei qui erant ſocij ſymonis.. ⁊ ait ad ſymonem ieſus Noli timere ex hoc iam eris homines capiens. ⁊ ſubductꝭ ad terrã nauibus relictis omnibus ſe/cuti ſunt eum.

Dñica. vi. poſt octa. penthecoſtes.. Euangelium ſm Mat. v.

In illo tempore Dixit ieſus diſci/pulis ſuis Amen dico vobis. niſi abundauerit iuſticia veſtra pluſqꝫ ſcribarum ⁊ phariſeorum. non intrabitis ĩ regnũ celorum. Audiſtis quia dictum eſt antiquis Non occides: qui autem occiderit reus erit iudicio Ego autem dico vobis. quia oĩs qui iraſcitur fra/tri ſuo reus erit iudicio Qui autem di/xerit fri ſuo racha: reus erit ꝯſilio Qui autem dixerit fatue. reus erit gehenne ignis. Si autem offers munus tuum

Poſtilla

Niſi abundauerit iuſticia vrã. Mat. v. Hiſtoria hꝰ euã fcã ẽ anno chriſti. xxxi.. idꝰ iulij. feria. v. lũa. xvi. ĩ dcõe. iiij.. Añ inicium illius euã. ſcribit. ſcũs Mat. ꝙ chriſtus dix/it diſcipulis ſuis. Sic luceat lux vrã coram hoĩbus vt videãt opa vrã bona. ⁊ glĩficẽt patrẽ vrm̃ qui in celis ẽ. Nolite putare qm̃ veni ſoluere legẽ aut prophetas nõ veni ſolue/re. ſed adimplere Amẽ dico vobis donec tranſeat celuꝫ ⁊ terra. iota vnũ aut vnus apex nõ pteribit a lege donec õnia fiant Jtẽ apex maſculini gnĩs dꝛ ſum/mitas a pedibus ĩmota.. ⁊ qñqꝫ apex dicit lucerna. ⁊ ꝓprie dicuntur apices lr̃e ille alte q̃ in frontiſpicijs muroꝝ ſcribuntur. Frontiſpiciũ dꝛ frontis ſpaciũ. ⁊ q̃libet lrã dꝛ qñqꝫ apex. Jtem ſm Augꝰ. ſup illud Mat. v. Jota vnũ aut vnus apex ⁊c̃ Jota eſt minor de ceteris lrĩs. apex eſt in ſummitate ipſius pticula. Tunc poſtmodũ ſequitur euangeliũ hodiernũ (Niſi abundauerit iuſticia veſtra pluſqꝫ ſcribaꝝ ⁊ phariſeoꝝ non intrabitis in regnum celorum) Sciendũ ꝙ iuſticia ſcribaꝝ ⁊ phariſeorum erat falſa. quia ſolum cauebunt ſibi a malis opibus exterioribus. ⁊ nõ a malis voluntatibus putantes p̃cepta dei ꝓhibitiua eſſe ſoluꝫ per mala opera exteriora. quibus vnꝰ alteri nocet. et nõ prohibitos eẽ actus interiores. ſcꝫ rancores. odia. malas voluntates ⁊ deſideria nocendi. Lyra. et eodem modo dicebant de hoc p̃cepto (non occides) quod hoc prohibetur occidẽdi factũ ⁊ ñ occidẽdi ꝓpoſitũ. ⁊ h̃ ẽ ꝙ chriſtꝰ dꝛ (audiſtꝭ qꝛ dcm̃ eſt antiquis Non occides) ſcꝫ hoĩem (qui autem occiderit) actualiter ⁊ in

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

iuſte (reꝰ erit iudicio) Ly. i. teſtiū accuſatiōe vt legꝫ iudicio puniat. i. morte corꝑali qꝛ lex puit ſm taliōnē. Vñ Gen. ix. Quicūqꝫ effuderit huānū ſāguinē fūdet ſāguis eiꝰ. Itē. Exo. xxi. Oculū p oclo dētem p dēte (ego āt dico vob) Gor. i. plꝰ īpono vob (oīs q̄ iraſcitur) motu interiorꝫ odij (frī ſuo). i. ꝑſōe ⁊ nō vicio. vt ſic iā ꝑ viciū nō ꝑ zelū (reꝰ erit iudicio). i. dignꝰ accuſatiōe apud deū (q̄ autē dixerit fratri ſuo racha) ſecūdū Auguſt Hiero. Criſoſti. Racha eſt quedā vox prorumpens ex ira. ſignificans peruipēſionem vel vilipenſionem. vel etiaꝫ vox interiectiua. que oritur ex indigtione contra aliquē quēadmodum. och. heu ⁊ cōſilēs q̄ oſtēdūt motum indignantis animi (reus erit cōſilio). i. conſenſu iudicum eſſe dandam ſētentiam cōtra eum ⁊ dictandam

ad altare: ⁊ ibi recordatꝰ fueris. quia frater tuus habet aliquid aduerſum te Relinque ibi munus tuuꝫ ante altare et vade prius reconciliari fratri tuo. et tunc veniens offeres munus tuum.

¶ Dominica ſeptima poſt octauas pēthecoſtes. Euāgelium ſecūdum Marcum. viij.

In illo tē. Cum turba plurima eſſet cum ieſu nec haberēt quod mā ducarent. cōuocatis diſcipulis ait. miſereor ſuꝑ turbam quia ecce iam triduo

ſibi pœnam qꝛ peccatū eius venit in noticiam hominum per exterius ſignum indignantis animi (qui aūt dixerit fatue) id eſt qui vſqꝫ ad ꝟba cōtumelioſa ꝑceſſerit (reus erit gehēne ignis) que eſt certa damnatio ⁊ eterna (ſi offers munus tuum ad altare) id ē ſi offerre ꝑponis munus boni operis chriſto (⁊ ibi recordatꝰ fueris. qꝛ frater tuꝰ) ſcꝫ quē leſiſti (habet aliquid aduerſū te) p illata iniuria (relinque ibi munꝰ tuum ante altare) ſiue coram deo non dicit reporta. qꝛ deus non munus repellit ſed charitatem proximi querit (et vade prius recōciliari fratri tuo) Lyra. h̄ pōt itelligi dupliciter. Uno modo pedibus corporis et hoc debet fieri ſi cōmode poſſit haberi ipſius fratris offenſi preſentia. Si autem non poſſit. ſufficit ad eum ire pedibus mentis. quod fit quando habet propoſitum ſatiſfaciendi loco et tempore competenti et hoc modo vtitur eccleſia romana qñ reum confitentem abſoluit et ſibi ſatiſfactionem leſo fiendam imponit (reconciliari fratri tuo) Gorra. ſi leſeris. ſatiſfaciendo vel veniam petendo Si oderis rancorem deponendo. ſi te oderit ad amiciciam reuocando. vñ etiam Criſ. Si cogitatu offendiſti. cogitatu recōciliare. ſi ꝟbis. ꝟbis. ſi factis. factis (⁊ tūc) poſt recōciliationē (veniēs offeres munꝰ tuū) Grego. Munꝰ nō accipitur niſi añ diſcordia ab aīo ꝑpellatur ¶ Poſtilla.

Um turba plīma eēt cum ieſu ⁊c. Mar. viij. Mat. xv. Lu. ix. Io vi. Hiſtoria huiꝰ euāgelij fcā eſt Anno xpi. xxxij. xij. kal. iulij ſabbato luā. xiij. indcōe. v. Añ iniciū illius euāgelij ſcribit ſanctꝰ Mat. xv q̄ acceſſerunt ad ieſuꝫ turbe multe habētes ſecū multos claudos. cecos. debiles. ⁊ alios infirmos multos ⁊ ꝓiecerāt eos ad pedes eiꝰ et. curauit

eos ita vt turbę mirarẽtur Vidẽtes aũt mutos loquẽtes claudos ãbulã
tes. ꝛ cęcos vidẽtes magnificabãt deum iſrł. ergo dt euãgeliũ hodiernuz
(Cum turba plurima eẜẜ cũ ieſu. nec haberẽt qđ mãducarẽt) Hęc turba ſe
quebatur dñm ieſum ꝓpt̃ ꝟboꝝ ſuoꝝ dulcedinez ꝛ ꝓpt̃ infirmoꝝ ſanatio
nẽ (cõuocatiſq; diſcipłis ait. miſereoꝛ ſup turbã) Ly. hoc ꝓdixit diſcipuł.
vt ipſos induceret ad pietatem (quia iam triduo ſuſtinent me) Ly. quia

ſuſtinent me. nec hñt qđ mãducent Et
ſi dimiſero eos ieiunos in domũ ſuam
deficiẽt in via. Quidã em̃ ex eis delon
ge venerũt.. Et reſponderũt ei diſcipłi
qui vnde iſtos poterit hic ſuis ſatura-
re panib⁹ in ſolitudie Et interrogauit
eos quot panes habetis? qui dixerunt
ſeptem. ꝛ precepit turbę diſcumbere ſu
per terrã. ꝛ accipiens ſeptem panes gra-
tias agens fregit. ꝛ dabat diſcipułſuis
vt apponerent ꝛ appoſuerũt turbę Et
habebant piſciculos paucos. et ipſos

tãtum afficiebatur ad
doctrinã chriſti audiẽ
dam et videndum ei⁹
miracula. quia ꝑ tres
dies redierant ad loca
propria manẽtes cum
chriſto in loco deſerto
et ſub diuo. ex quo pz
eorum deuotio (nec ha
bent quod mãducent)
Lyra. quia cibaria q̃
d domibus ſuis aſpor
tabant iam erãt conſũ
pta Ideo nec ꝑma die
nec ſecunda die hoc mi
raculum fecit. Tũ qa
alimenta habebãt. tũ
quia magis apparuit
tunc hoc miraculum qñ eis victus omnino defuit (et ſi dimiſero eos ieiu
nos i domũ ſuam deficient in via. quidam enim ex eis delonge venerunt)
Jacobus i li delonge veniũt qui de peccatis ſe ad deum conuertunt Vñ
Pſ. cxviij. Longe a peccatoribus ſalus ꝛc. (et reſponderunt ei diſcipuli
ſui. Vñ iſtos poterit hic qs ſaturare panibus in ſolitudine) q.ſi.d. locus
iſte deſertus eſt. et ville multum diſtant. ideo non poſſumus habere ad ſa
tiandum tantam multitudinem populi et tam famelicam (et iterrogauit
eos quot panes habetis? qui dixerunt ſeptem) quod erat quaſi nihil re-
ſpectu tantę multitudinis. Remi. Nõ interrogat dominus quaſi neſciẽs
quot panes haberent. ſed ad hoc vt cum reſponderent ſeptem quo pauci
ores dicerent eo magis miraculum diffamaretur et notius fieret (et prece
pit turbę diſcumbere ſuper terram et accipiens ſeptem panes gr̃as agẽs
fregit) multiplicauit autem chriſtus panes. Primo benedicendo per qđ
inſtruimur ꝙ cibum benedicere debemus Scđo frangẽdo ad innuenduz
ꝙ i noſtris ꝯuiuijs pauperibus panem frãgere debemus.. Tercio gr̃as
agendo ad innuendum ꝙ in noſtris refectionibus gr̃as agere debemus
Vñ Remi. ſup Math. In eo ꝙ grãs egit nobis reliquit exemplũ vt d
omnib⁹ donis celitus collatis gratias referamus (ꝛ dabat diſcipulis ſuis
vt apponerent ꝛ appoſuerũt turbę) Vñ Beda. ꝙ dñs diſcipulis dedit pa-
nes vt apponerent turbę. deſignat ꝙ ſpirituał ſcientię donã tribuit apo-
ſtoł ꝛ per eoꝝ miniſterium voluit eccleſię vitę cibaria diſtribui (et habe
bant paucos piſciculos quos dominus ieſus chriſtus ſimiliter bñdixit.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

et iuſſit apponi) Vñ notandū ꝙ dñs dedit eis panes. ⁊ panis eſt cibꝰ q̄ ſu/ſtentat̄ vita. ⁊ ſ̄cat verbū dei. ⁊ dedit eis piſces ad ꝯdimentū cibi. ꝑ quos ſignantur exēpla. et ita dñs deſignauit ꝙ pani. i. verbo dei addēduʒ ē cō/dimentū boni exempli. magis eīm ſuadent exēpla q̄ꝫ verba (⁊ ſuſtulerunt qḋ ſuperauerat de fragmētis ſeptē ſportas) Jaco. Voluit aūt chriſtꝰ vt colligerēt fragmēta Primo ꝓpter exᵐ. Jn hoc datur nobis exemplū vt ea q̄ nobis ſupſunt. vel etiā ea q̄ nobis ieiunādo ſubtrahimꝰ pauperibꝰ erogemus. Vñ Augꝰ De tuo ieiunio fames pauꝑis ſatiet̄ Scḋo ꝓpter documētum vt ex hoc īſtruamur ꝙ illis qui ſunt miſericordes pauperibus tꝑalia multiplicant̄. hoc pꝫ. iij. Regū. xviij. in vidua q̄ heliā pauit cui dñs farinā multiplicauit ⁊ oleum (erant aūt q̄ mādūcauerāt quaſi q̄tuor millia) ſcʒ viri. exceptis mulieribus ⁊ ꝑuulis q̄ in lege nō nūerabant̄ (⁊ dimiſit eos) ſcʒ redire ad ꝓpria. Circa pñs euāge. vbi dr̄ Accepit ieſus ſeptē panes Eſt diligenter notandū ꝙ hec r̄fectō differt ab illa ḋ quinq̄ꝫ panibꝫ ordeaceis et duobꝫ piſcibꝫ. quā ponit Joan in euangelio ſuo quātū ad ſex. Primo q̄r ibi fuerunt quinq̄ꝫ panes. hic v̄o ſeptem Secundo quia ibi fuerunt ordeacei. hic vero triticei Tercio quia ibi fuerunt duo piſces ſolum. hic vero plures licet pauci et parui Quarto q̄r ibi ſederūt ſuꝑ fenū. hic vero ſuꝑ terrā. Quinto q̄r ibi fuerūt quinq̄ꝫ millia hoīm ad mādūcandū. hic vero q̄tuor millia Sexto quia de illis duodecim cophinis fragmētoꝝ fuerūt eleuati. hic autē ſeptē ſporte fuerunt eleuate plene

benedixit et iuſſit apponi. ⁊ manducauerūt ⁊ ſaturati ſunt Et ſuſtelerunt qḋ ſuperauerat de fragmentis ſeptē ſportas Erant autem qui manducauerant quaſi quatuor milia ⁊ dimiſit eos

¶ Dñica octaua poſt octauas penthecoſtes Euangelium ſ̄m Mat. vij.

Jn illo tempore Dixit ieſus diſcipulis ſuis Attendite a falſis ꝓphetis qui veniunt ad vos in veſtimentis ouiū. intrinſecus autē ſunt lupi rapaces. a fructibus eorum cognoſcetis eos Nunquid colligunt de ſpinis vuas aut de tribulis ficus.. Sic omnis arbor bona fructus bonos facit.. Mala autem fructus malos facit Non pōt

¶ Poſtilla

Attendite a falſ ꝓphis Mat. vij. Lu. vi. Hiſtoria hꝰ euā. fcā ē anno chriſti. xxxi. ij. idꝰ Julij. fe. v. luna. xvi. indi. iiij. Añ iniciū il. euā. ſcri. ſā Mat. in eodē ca. ꝙ chriſtꝰ dixit diſcipulis ſuis Omnia queq̄cunq̄ꝫ vultis vt faciant vobis hoīes ⁊ vos facite eis ſilr̄. hec eſt eī lex ⁊ prophete Jntrat per anguſtā portā. q̄r lata eſt porta ⁊ ſpacioſa via q̄ ducit ad ꝑditiōem. ⁊ mlt̄i ſunt q̄ intrant ꝑ illā. et anguſta porta ⁊ arta via que

ducit ad vitā ⁊ pauci ſunt q̇ inueniunt eam. Et poſtmodū ſtatim ſequit̃
euāgeliū hodiernum (Attēdite a falſis ꝓphetis) In hoc euangelio docet
dn̄s fideles ſuos ſibi diligēter cauere a falſis ꝓphetis ⁊ ꝑuerſis chriſtiaīs
q̇ v̄bis ꝯfitent̃ deū ⁊ factis negāt. ergo dr̄ attēdite id eſt diligēt̃ cauete (a
falſis ꝓphetis) Gor. i. a deceptoribus. Hereticis Hypocritis. ⁊ a falſis
xp̄ianis. ⁊ huiōi. Et hoc ideo ne tl'es corrupta vita ſua ⁊ malis moribꝫ fi

**arbor boā fruct⁹ malos facere. neq̧ ar-
bor mala fruct⁹ bonos facere. Omnis
arbor que nō facit fructū bonum exci-
detur. ⁊ in ignem mittetur: Igit̃ ex fru-
ctibus eorum cognoſcetis eos.. Non
oīs q̇ dicit mihi domine domīe. intra-**

deles alliciāt ad mala
⁊ ſinglarit̃ āmonꝫ eoſ
cauere ſibi ab hypocri-
tis dicēs (q̇ veiunt ad
vos in veſtimētis oui
um) id eſt ſub ſimula-
tione exterioris ſanc-
titatis (intrinſecus āt
ſunt lupi rapaces) q̇a
interius ſūt pleni ma-
lo ſimulantes exteriorem ſanctitatem propter inanem gloriam et mun-
danam laudem. aut ꝓpt̃ temporalia aliqua cum alioꝝ damno (a fructibꝫ
eoꝝ) id eſt opibꝫ (ꝯgnoſcetis eos). ſ. finalit̃. q2 hypocrite ⁊ heretici diu la-
tere nō pn̄t qui erūpant ī aliq̈ ſigno ꝑ qđ ſe ꝓdāt q̇a. ſicut nūq̧ vl' vix po
teſt ignis abſcōdi ꝙ fumū nō emittat. Sic ſimulator vix poteſt diu late
re quin ſigno v̄bo vl' oꝑe ſeipm̄ oſtēdat (nunq̇d colligūt ď ſpinis vuas) i.
oꝑa iuſticie (aut de tribul' fic⁹) ſ. humilis cōuerſationis ad deum (ſic om
nis arbor bona) id ē homo hn̄s bonam volūtatem (bonos fructus facit)
Ly. q2 talis vt ſic ſemꝑ facit oꝑa bona. Vn̄ Orige. Arbor boā ē bonus
hō hn̄s bonā volūtatē. radices ſūt cogitatōes. folia v̄ba. fruct⁹ oꝑa No
tādum ꝙ homo bon⁹ poteſt boām volūtatē deſerere. ⁊ ſic mala arbor fie
ri. Verbi grā. Judas. q̧ diu in vocatōe aplica ꝑmāſit bona arbor fuit ⁊
poſtmodū malū fructum ꝓtulit qn̄ chriſtū tradidit. Magdalena in pri
mis mala arbor fuit qn̄ peccauit. ⁊ poſtmodū bona arbor qn̄ penituit. ⁊
ſic tūc bonū fructū ꝓtulit (omnis arbor q̄ nō facit fructum bonum exci-
det̃) Gor. a cōſortio oīm beatoꝝ qđ eſt grauiſſimū in dānatis ſupplicū.
(⁊ ī ignem mittet̃) ſcꝫ gehēne. Crib. due ſunt pene excidi. ⁊ in ignem mit-
ti (igit̃ ex fructib⁹ eoꝝ ꝯgnoſcetis eos) ſcꝫ. in futuro. Quāuis heretici et
hypocrite ⁊ falſi xp̄iani ī h̄ ſclo qn̄q̧ non plene ꝯgnoſcāt̃ tn̄ ꝑacto pn̄ti ſe
culo ex fructib⁹. i. ex finalib⁹ eoꝝ p̄miis ⁊ retributiōibꝫ maifeſte ꝯgſcent̃ q̄
les fuerūt (nō omnis q̇ dicit mihi dn̄e dn̄e. ītrabit ī regnum celorū) ſemel
dicit q̇ credit corde. Bis q̇ etiā fidem ꝯfitet̃ ore. ſꝫ non oꝑe. Et talis non
intrabit ī regnum celoꝝ (ſꝫ qui facit volūtatem pr̄is mei q̇ in cel' eſt). i. q̇
habet veram fidem xp̄i in corde ⁊ eādem cōfitet̃ ore. ⁊ cū hoc oꝑatur oꝑa
ad fidem pertinentia ⁊ maxime q̇ ſeruat mādata dei. Talis dr̄ ter dn̄e. et
talis facit volūtatem dei. ⁊ ſic ꝯſequēter (ipſe intrabit in regnū celoꝝ) vt
patet Mat. xix. Si vis ad vitam ingredi ſerua mādata. ¶ Circa preſēs
euāgelium vbi dr̄. Omnis arbor bona bonos fructus facit. Notādū ꝙ
Hugo de prato dr̄. ꝙ opus v̄tutis dicit̃ bonum ꝓpter quinq̧. Primo q̇a
eſt a bono ſcꝫ deo. hoc ptꝫ Eſa. xxxvi. Oīa oꝑa nr̄a oꝑat⁹ es ī nob dn̄e.

Opa mala ſunt a diabolo inſtigãte et a mala volũtate opãtis. vtz Jo.
viij. Mẽdax ẽ ⁊ pr̃ ei⁹. Scdo qꝛ ꝑcedit de loco bono. ſ. ď celo vt pz Jaco
.i. Omne datũ optimũ ⁊ oẽ donũ ꝑfcm̃ deſurſũ ẽ ⁊c̃. Item ꝑcedit de cor/
de bono. vt pz Mat. xij. Bon⁹ homo de bono theſauro cordis ſui ꝓfert
bonũ Malũ ãt op⁹ de malo ꝑcedit. ſ. de regione demonuz. ꝯcupiſcentia
carnis ⁊ de malicia mũdi. vt pz. i. Jo. v. Tot⁹ mũd⁹ in maligno poſitus
ẽ Tercio qꝛ facit hoĩ/
nem bonũ. Nihil ẽ qď
facit hominẽ bonum.
niſi opus ꝟtutis necꝫ
dignitas. necꝫ diuitie.
necꝫ ſciã. nez aliqd ali
ud Unde. Ariſto. ij.
Ethi. Uirt⁹ ẽ q̃ hñtẽ
bonũ facit et op⁹ eius
laudabile reddit Ma
lum autem opus ho/
minem malum facit q̃
tamen naĩaliter bon⁹
ẽ vt pz Oſee ix. Facti ſũt abomĩabiles. ſicut ea q̃ dilexerũt Quarto bo/
nũ op⁹ oĩbꝫ placꝫ ⁊ ſapit hñtib⁹ rectũ ⁊ nõ infectũ guſtũ Nã bonũ eſt qď
oẽs hoĩes appetũt. Uñ Boe. de ꝯſo. phi. Mentibus hoĩm naĩaliter in
ſerta ẽ cupiditas ꝟi boĩ ⁊c̃. Etiã ipſ malis: bonũ op⁹ videẽ bonũ q̃uis
ĩterdũ ꝓpẽ corruptionẽ guſt⁹ nõ ſapit ipſ malis. Uñ ptz q bonũ op⁹ deo
⁊ hoĩb⁹ placꝫ. vt ptz Ecci. xlv. Dilectus deo ⁊ hoĩbus moyſes qꝛ ſcꝫ bo
n⁹ erat ⁊c̃. Malũ ãt q̃ſioĩbꝫ diſplicet ac etiã ipſ malis qñ ſcꝫ rõne vtũẽ
⁊ redeũt ad ſeipos. Quĩto qꝛ ad locũ bonũ ducit. ſ. ad celũ q ẽ locus btõ/
ꝝ vt pz Mat. xxv. Ueĩte bñdicti pr̃is mei poſſidete ⁊c̃. Mala ãt opa
ad malũ locũ ducũt. ſ. ad ĩfernũ vt ptz Lu. xvi. Mortuus ẽ diues ⁊ ſepl
tus in inferno. Uñ etiã Mat. xxv. Ite maledci in ignẽ eternũ

bit in regnũ celoꝝ. ſꝫ qui facit volũtatẽ
patris mei qui in celis eſt ipſe intrabit ĩ
regnum celorum .xvi.
Dñica ix. p⁹ octa. pẽt. Euã. ſcḋm Lucaz
Nil. tẽ. D. i. d. ſ. ꝑabolã hãc. Hõ
qda erat diues q habebat villicum
Et hic diffamatus ẽ apud illum quaſi
diſſipaſſet bona illi⁹. ⁊ vocauit eũ ⁊ ait

¶ Poſtil
Omo qdã erat diues ⁊c̃. Lu. vi. Hiſtoria h⁹ euãgelij fcã eſt. anno.
.xpi. xxxij. quĩto kaĩ. octobris. dñica luna xiij indictõe. v. Eõ iniciũ
illi⁹ euãgelij ſcri. ſcũs Lucas ď filio ꝓdigo q diſſipauit oẽm ſubſtantiaꝫ
ſuã viuẽdo luxurioſe. Et p⁹ modũ cepit egere ⁊ cupiebat ĩplere ventrẽ ſu/
um de ſiliq̃s q̃s porci mãducabãt ⁊ neõ illi dabat. q ſurgẽs veĩt ad patrẽ
ſuũ dicẽs. Pater peccaui ĩ celũ ⁊ corã te iã nõ ſum dignus vocari filius
tu⁹ Quare paẽ cũ gaudio ſuſcepit eũ ⁊ fecit ꝯuiuiũ ſolẽne dicẽs Hic fili⁹
me⁹ mortu⁹ erat ⁊ reuixit perierat ⁊ iuẽt⁹ eſt Hoc euãgeliũ legiẽ in q̃dra
geſima ſabbato añ dñicã Oculi mei: Tũc poſtmodũ ſeqẽ euangelium
hodiernũ (Hõ qdam) Lx. i. ĩpe deus ꝓ nob humanatus (erat diues) qꝛ
ipſius ſũt celũ ⁊ terra ⁊ õnia in eis ꝯtẽta. Uñ pš. xxiij. Dñi ẽ tra ⁊ pleni
tudo e⁹ orbis terraꝝ ⁊ vniuerſi q habitãt ĩ eo (q habebat villicũ) Lx. i.
diſpẽſatorẽ cui tradidit boã ſua ad diſpẽſãď. ⁊ ſic quilibet hõ ẽ villic⁹ ďi
eo q deus cuilibꝫ hoĩ ꝯmittit gubnãdas ⁊ ad volũtatẽ dñi ſui diſpẽſan
das ẽplices res. ſ. res tꝑales corpus ⁊ aiam. ⁊ hoc ẽ ꝯtra illos qui dicũt
Ego ſũ dñs oĩm facultatũ meaꝝ. Uñ Ambro. Bona homis nõ ſunt

ſecū ferre nō poteſt(hic diffamatus eſt apnd illum q̄ſi diſſipaſſet bona il/
lı⁹)qd̄ freq̄nter ꝯtigit qn̄ quis male vtit̄ his q̄ ei a deo ꝯmiſſa ſunt.ſ.ex/
ponēdo in ſupbia.in crapula.ī luxuria. ⁊ ſic de alijs.vł vires ſui corpis ī
pctis cōſumit(⁊ vocauit illū)Gor.vocat dn̄s quēlibꝫ hoīem inſpiratio/
nibꝫ interi⁹.pdicatōib⁹ exteri⁹.bn̄ficijs flagellis ⁊ īcutiēdo terrorem ex/
tremi iudicij ⁊ timorē eternę dānatiōis(⁊ ait illi.q̇d hoc audio de te?).q.

illi Quid hoc audio de te? Redde rōem villicationis tuę Jam eni̅ non poteris villicare Ait autem villicus intra ſe Quid faciam:qꝛ dn̄s me⁹ aufert a me villicationeꝫ.fodere non valeo. mendicare erubeſco.. Scio quid faciam.

di.eſt ne hoc verꝫ. diſſi
paſti tpalia. inq̄naſti
corpus ⁊ aīam in pec
catis tuis occidiſti(r̄d
de rōem villicationis
tuę).qd̄ erit in morte
hōis. Tunc eni̅ opor
tet hoīeꝫ reddere rōeꝫ
de oīmibus ſibi ꝯmiſſ
vſqꝫ ad vltimū q̄dran
tem(ait aūt villic⁹ intra ſe.quid faciā).ſic pctōr intra cogitare dꝫ q̇d faciā
vt eternam dānationem euadā(qꝛ dn̄s meus aufert a me villicationē).id
ē diſpenſationē oīm reꝝ mihi ꝯmiſſaꝝ.qꝛ tunc ampli⁹ nō erit tps meren
di necꝫ penitēdi(fodere nō valeo.mēdicare erubeſco).Cōſiderandū eſt ꝙ
in alia vita hō nō poteſt bona opari.q̇bus mereat̄ ⁊ iuuetur ad gl̄iam..
Nec pt mēdicare.i.orando obtinere tūc veniā pctōꝝ aut augmentū gl̄ię
qꝛ tps pn̄tis vitę ꝯpatur ęſtati.Alia vero vita.ſ.futura eſt ſil̄is hyemi.
qꝛ q̄ homo hic ſemiat ibi ⁊ metet(ſcio q̇d faciā vt cū amotus fuero a villa
tione).i.cū per mortem ſubtractus fuero a pn̄ti vita in q̄ homo pt mere/
ri ⁊ demereri(recipiāt me in domos ſuas).i.p eoꝝ ſuffragia ⁊ merita reci
piant in vitā btām.in regnū cęloꝝ.quę domus pauperꝝ eſt.vt pꝫ Mat.
v.Bti paupes ſpū.qm̄ ipſoꝝ eſt regnū cęloꝝ(cōuocatis ſingulis)Gor.i.
ſingulatim(debitoribus dn̄i ſui)Singulatim eos alloq̄bat̄ vt quilibꝫ re
putaret ſibi fcm̄ bn̄ficiū ſpeciale.neſciēs ꝙ alijs etiam facta eſt relaxatio.
Secundo ne indignaretur aliq̇s ipſoꝝ.quia plus remitteret alij q̄ꝫ ſibi..
Nec relaxat totū vt magis lateret dn̄m ſuū(dicebat primo.q̄ꝫtum debes
dn̄o meo?at ille dixit centū cados olei)Beda.Cados gręce eſt amphora
latine cōtinens tres vrnas(dixit illi.accipe cautionē tuā) Gor. cautio eſt
inſtrumentū quod ad cautelam de cōtractu debiti ꝓpria manu ſcriptum
eſt.quod alio nomine dicit̄ chyrographū(⁊ ſede cito ſcribe quinquagita)
⁊ ſic dimidiā partem annalium redditiuū ei dimiſit(deinde alio dixit Tu
quātum debes dn̄o meo?.qui ait.centum choros tritici).Gor. Chorus
triginta modijs impletur.Et chorus eſt mēſura aridoꝝ. Cadus liqui/
dorum(ait illi.accipe litteras tuas ⁊ ſede et ſcribe octoginta)Gorra.Et
ſic quintā partē debitorum dimiſit ei Precioſius eſt autem oleum quam
triticum ſuſtentamentum.ideo pręponit debitorem olei .debitori tritici..
(laudauit autem dominus villicum iniquitatis)id eſt villicū iniquum..
Villicus fuit iniquus duplici iniquitate.Primo quia bona domini ſui
diſſipauit.Secundo quia de reſiduo furatus eſt(laudauit eum) non ſim
pliciter.ſed ſecundum quid .quia vt dicit Glo.Nō laudauit eū de fraude

ſed de prudentia.qꝛ ſibi ꝓuidit in poſteꝝ(qꝛ filij huius ſcl'i) Ly.i.hoīes tē poralibꝫ intenti(prudentiores).i.magis aſtuti ⁊ feruidi ſunt in tpalibus negocijs agendis(q̄ꝫ filij lucis).i.q̄ꝫ hoīes ſpūalibus deputati.ſicut i negocijs ſpūalibus.⁊ hoc videmus ad ſenſum frequenter accidere..Cuius vna rō eſt corruptio nature.ꝓpter quā hō ꝓnior eſt ad malū q̄ꝫ ad bonum Alia rō eſt.qꝛ bona tpalia ſunt pn̄tia.⁊ iō fortius mouent animū.qꝛ ꝑ́ꝫ Ariſt. Pn̄s obiectū mouet ſenſuꝫ(⁊ ego dico vobis). Hic dn̄s pabolam iſtā adaptat ad nr̄ām eruditioneꝫ ⁊ ſalutem ⁊ ad elemoſynaꝝ largitioneꝫ (facite vobis amicos).i.pauperes ⁊ bonos hoīes.⁊ etiā ſāctos angelos(de mammona iniq̄tatis)Mā mon eſt demon temptans de diuitijs male acq̄rendis Dn̄r aūt diuitię mā̄mona iniq̄tatis.qꝛ frequenter ad iniquitatem inducūt. qꝛ faciūt hoīem ſupbire.inebriari. luxuriari ludere ⁊c̄.Vn̄ Aug⁹. Oīs diues aut eſt iniquus.aut heres iniq̄. Item qꝛ raro ſine peccato acq̄rūt̄.vn̄ Apl's Qui volunt diuites fieri incidunt in laq̄os diaboli.Item qꝛ inequaliter poſſidentur ab hoīb⁹ Nam vnus in ip̄is abūdat.⁊ alius paꝝ aut nihil de ipſis habet (vt cum defeceritis) Ly.id eſt in vita per mortem(recipiant vos in eterna tabernacula)id eſt per ſua merita ⁊ ſuffragia impetrent apud deū vos finaliter recipi in vitam eternā. Unde circa pn̄s euangelium vbi dicit̄ Facite vobis aīcos de mā̄mona iniquitatis.Notandū ꝙ quatuor modis poſſum⁹ nobis facere amicos cū rebus tpalibus. Primo cum integre reſtituunt̄ heredibus ea quę per rapinam vel per furtū male habita ſunt.Et humiliter petit remiſſionem de iniuria eis illata.differendo reſtitutionē Secundo cū ignoratur cui reſtituatur.⁊ tunc de cōſilio cōfeſſoris paupibus erogetur.Tercio cum aliquis cōtra inſtutionem eccię lucratur.vt laborando diebus feſtiuis vel aliter.ita tamē ꝙ nō tenetur ad reſtitutionem. vt ē lucꝝ de iure meretricio.Tūc ei faciēda ē medecia vn̄ fcā ſūt vulnera.. Et dā da ē de h̄ elemoſyna paupibꝫ Quarto faciēdi ſtꝫ aīci de diuitijs q̄ iniq̄ ꝑuant̄ cū nimia tenacitate Pōt eīn q̄s dānari eo ꝙ nō dat ſua. vt pꝫ Mat.xxv.Diſcedite a me maledicti in ignē eternū Eſuriui ⁊ nō dediſtis mihi mā̄ducare.Vn̄ diues epulo dānat⁹ ē.qꝛ n̄ dedit ſua vtꝫ Lu.xvi

vt cū amotus fuero a villicatione recipiant me in domos ſuas. Conuocatis itaqꝫ ſingulis debitoribꝫ dn̄i ſui.dicebat primo.quantū debes dn̄o meo? Et ille ait.centū cados olei Dixitqꝫ illi.accipe cautionem tuam et ſede cito ſcribe quinquaginta.Deinde alio dixit. Tu vo q̄ꝫtum debes dn̄o meo Qui ait cētū choros tritici ait illi: accipe litteras tuas et ſcribe octaginta Et laudauit dominus villicū iniquitatis.quia prudēter feciſſet.qꝛ filij hui⁹ ſeculi prudentiores filijs lucis in gn̄atione ſua ſunt Et ego dico vobis.Facite vobis amicos de mā̄mona iniquitatis.vt cuꝫ defeceritis recipiāt vos i eterna tabnacl'a

Um appropinq̄ret ieſus hierl'm ꝛc̄. Lu. xix. Hiſtoria hꝰ euā. ſcā ē āno chriſti. xxxiij. xiij. kal. aprilis. dm̄ca palmaꝝ. luna. x. indictione vi. Ante iniciū. illiꝰ euan. ſcribit ſcūs Lu. in eo. ca. ꝙ dn̄s ieſus cuz in die palmarū apꝓpinquaret ad deſcēſuz montis oliueti. ceperunt turbę deſcē dentiū gaudentes laudare deū voce mag̃ ſupꝛ oībus q̄s viderāt ꝟtutibꝰ. dicentes. Bn̄dictus q̄ venit in noīe dn̄i. pax in cęlo ꝛ glīa in excelſis.

Dm̄ca. x. poſt octauas penthecoſtes Euangelium ſcḋm Lucam. xix.

In illo tē. Cū apꝓpīquaret ieſus hieruſalem videns ciuitatē fleuit ſupꝛ illā dicēs. Quia ſi ꝯgnouiſſes. ꝛ tu Et quidē in hac die tua q̄ ad pacez tibi

Et quidā phariſeoruz de turbis dixerunt ad il/lum Mgr̄ increpa diſcipulos tuos. q̄b; ipſe ait. dico vobis q2 ſi hi tacuerint lapides cla/mabunt Tunc ſequit̃ euangeliū hodiernum (Cū apꝓpinquaret ieſus hierl'm. Ly. nō ſo lū corꝑis greſſu. ſ3 etiam ꝯpaſſionis affectu (vidēs ciuitatē) .ſ. hierl'm.. in q̄ diu viguerat cultꝰ diuinꝰ (fleuit ſupꝛ illā) Ly. ſ. fletu ꝯpaſſionis. Tū ꝓpter mala culpę q̄ ibi multiplicata fuerūt. tū ꝓpter mala pœnę q̄ futura i/minebant Notandū ꝙ chriſtus q̄ter fleuit Pⁱo in natitate. vt p3 Sap vij. Primā vocē ſilem oīb; emiſi plorās. vn̄ etiā canit̃ Uagit infans in/ter arta poſitus p̄ſepia. Scḋo in lazari ſuſcitatiōe.. Tercio ſupꝛ ci̅tatem hierl'm. Quarto in paſſione ſua. vt p3 Heb. v. Cū clamore valido ꝛ la/chrymis exauditꝰ eſt (q2 ſi cognouiſſes) Gor. ſ. ruinā et ſubuerſionē q̄ ti/bi iminet (ꝛ tu) ſpᵉ fleres (ꝛ q̇dē in hac die tua). ſ. pſꝑa in q̄ facis volūtatez tuā (q̄ ad pacē tibi) ſc3 modico tꝑe duraturā Et iō nūc gaudes. q2 īminē tia nō vides (nūc āt abſcondita ſūt ab oculis tuis) ſc3 mala q̄ futura ſunt tibi (q2 veniēt dies in te ꝛ circūdabunt te inimici tui) Gor. ꝑ̇ncipes rhōa/ni cū exercitu valde forti (vallo) ad lrā3. q2 tres aggeres dn̄r rhomani fe/ciſſe circa hierl'm capiendā (ꝛ coanguſtabūt te vndiq;) ſc3 ꝯcludēdo ꝛ pro hibendo introitū ꝛ exitū introductionē victualiū ꝛ armoꝝ. vn̄ Joſephꝰ dt ꝙ p̄ anguſtia famis mulieres pueros ꝓprios comederūt (ꝛ ad terrā ꝓ/ſternēt te) Capta em̄ ci̅tate turres ꝛ muros diruerūt ꝛ cūcta ędificia eie/cerunt ad terrā (ꝛ filios tuos q̄ in te ſūt) Gor. i. hītatores tuos aliq̄s oc cidendo. aliquos captiuādo (ꝛ nō relinquent in te lapidē ſupꝛ lapidē). ſ. fūditus euertēdo. hoc iā p3 ad oculuz. q2 ſepulchrū chriſti qḋ olim erat ex/tra ci̅tatem. iā eſt in medio ci̅tatis (eo ꝙ nō ꝯgnouerꝭ tꝑs viſitatōis tuę) ſc3 quo creator oīm ꝑ incarnatiōis myſteriū ꝛ ꝑ p̄dicationis officiuz te viſitare dignatꝰ eſt. quē nō recepiſti. ſ3 vſq; ad mortē ꝑſecuta fuiſti

Sciendū ꝙ miſericors deus nō ſtatim punit hoīes cū peccāt. ſ3 prolō gat ipis vitā ꝓpter emendā. Sicut homo cū videt foramē in ſotularibꝰ. vel in veſtimentis ſuis. nō ſtatim eos ꝓijcit. ſ3 facit eos refici quouſq; nō ſit āplius ſpes de reparatiōe ipoꝝ Sic dn̄s ieſus chriſtus nō ſtatim pu/niuit hierl'm. ſ3 ꝑ q̄dragita duos ānos ꝓtraxit. ſed quia inuenit eā incor rigibilē. tunc ꝑmiſit eam deſtrui a rhomanis ꝑ̇ncipibus. ſ. Tyto ꝛ Veſ paſiano (ꝛ ingreſſus in tēplum) ꝛ hoc ꝓpter nrām inſtructionem.. Unde

Chriſoſtomus. Tu chriſti imitator fcūs. cū ingreſſus fueris aliquā ciui
tatē ante omnez actū ad eccl'iam curras. qꝛ ꝓprium boni filij eſt vt veni
ens ꝑmū currat ad domū pr̄is (cepit eijcere vendentes ⁊ ementes) Lyra.
nā ſacerdotes ꝓpter cupiditatē ⁊ auariciaz ſuā in primo atrio tēpli fecerūt
tria loca venalia vt venientes ſi nō haberent qđ offerrent inuenirēt ibi ad
emēduz. ⁊ ſi aliqui nō hr̄ēnt vn̄ emerent poſuerūt ibi nūmularios a q̇bus
acciperēt mutuo pecuniā. Sed q̄rit hic q̄re nō reſtiterunt chriſto. Rn̄det
Ly. ꝙ ex oculis eiꝰ ⁊ a facie exibat q̇daz fulgor terrēs eos. ita ꝙ nō au/
debāt r̄ſiſtere. ſicut eti
am in voce ſua terruit
eos q̇ veniebant ad ca
piendū eū. qui cū au/
dirent ipm dicentē ego
ſum. abierunt retror/
ſum ⁊ ceciderūt in ter/
raz. vt hētur Jo. xviij
Jn voluntate chriſti
erat oſtendere infirmi
tatē aſſumptā. ⁊ etiaz
ſuę diuinitatis ꝟtutez.
(dicēs illis. ſcriptū eſt

nūc autē abſcondita ſunt ab oculis tu
is. qꝛ venient dies in te: ⁊ circūdabunt
te inimici tui vallo. ⁊ circūdabunt te.
⁊ coanguſtabūt te vndiqꝫ. ⁊ ad terram
ꝓſternent te. ⁊ filios tuos q̇ in te ſunt.
Et nō relinquent in te lapidem ſuꝑ la/
pidem. eo ꝙ nō cognoueris tēpus viſi
tatiōis tuę Et ingreſſꝰ i tēplū cepit eij
cere vendentes ⁊ ementes dicens illis

em) Eſa. lvi. (domus mea) Gor. i. meo cultui dedicata Jn q̇bus ꝟbis oñ
dit ſe eſſe deū. qꝛ tēplum ſoliꝰ dei eſt (domꝰ orōis eſt) nō domus negociati
onis. nō vane locutionis. nō ſpectaculoꝝ. Et iō dr̄ Augꝰ in regula. in o/
ratorio neō aliquid agat niſi ad qđ fcm̄ eſt vn̄ et nomē accepit (vos autē
feciſtis illā ſpeluncā latronū) qꝛ ipſi nō curabāt de cultu dei. ſed de exco/
riatione ꝓpl'i per aſtutias exq̇ſitas. Spelunca aūt latronū dr̄ eſſe locꝰ v/
bi ſpolia q̄ rapiūtur ponūtur. ⁊ hoc fecerūt ſacerdotes de templo vt iā di
ctū eſt (⁊ erat docēs quotidie in tēplo) Vn̄ Grego. Redēptor nr̄ nec ab i
dignis nec ingratis p̄dicationis ꝟba ſubtraxit. Jn hoc dat nobis exͥ p̄/
dicandi. Notanduz ꝙ illi ad q̊s pertinet vt p̄dicēt freq̄nter dn̄t p̄dicare.
⁊ q̊ hoc negligūt multas ꝯminatiōes q̄ habent in ſacrꝭ ſcp̄turꝭ. ſm̄ Guil'
incurrūt. vn̄ Ezech. xxxiij. Si dicēte me ad impiū impie morte morieꝛ
⁊ nō annūciaueris nec locutus fueris vt ſe cuſtodiat impius in impietate
ſua morietur ſanguinē eius de manu tua req̇ram. vn̄. Eſa. vi. Ve mihi
qꝛ tacui. quia vir pollutus labijs ego ſum Jtem. i. ad Coꝝ. ix. Ve mihi
eſt ſi nō euangelizauero vobis   Circa pn̄s euangeliū vbi dr̄. Videns
ieſus ciuitatē fleuit ſuꝑ eaz Notādum ꝙ vt ex ſcriptura hri pōt q̄druplex
eſt fletus chriſti. q̇ ſignat q̄druplicem fletum quē in hac vita hr̄ē debemꝰ
Primus ē fletus infantię. ſicut de chriſto canit Vagit infans inter arta
poſitus p̄ſepia. Vn̄ Sapien. vij. Silem vocē oībus emiſi plorās. q̇ ſi/
gnificat fletū quē debemꝰ hr̄ē ꝑ incolatu pn̄tis miſerię. Vn̄ Augꝰ Puer
q̇ naſcitur a ploratu incipit nec ridere p̄t. ſtatim natus plorat ꝓpheta ſuę
calamitatis Secundus eſt fletus q̇ fleuit ſuꝑ lazaꝝ ad vitā eū reuocan
do. qui ſignificat fletum quez habere dēmus ꝑ patrię dilatiōe. vnde Ps̄
cxix. Heu mihi quia incolatus meus ꝓlongatꝰ eſt. Tercius eſt fletꝰ quo

fleuit ſup ciuitatē hierl'm in die palmaꝝ. qui ꝑcat ꝙ fletū hrē debem⁹ pro cōpaſſione miſeroꝝ. vt pꝫ Hiere. ix. Quis dabit capiti meo aquā ⁊ ocul' meis fonteꝫ lachrymaꝝ: ⁊ plorabo die ac nocte interfectos filie ppl'i mei. Vñ etiā. ij. Cor. xi. Quis infirmak ⁊ ego nō infirmor: Quis ſcādalizak ⁊ ego nō vror: Quart⁹ eſt fletus q̄ fleuit in cruce. vtꝫ ad Hebre. v. Cum clamore valido ⁊ lachrymis offerēs exauditus eſt ꝓ ſua reuerētia q̄ ſigni/ficat fletū quē hrē de/bemus in cruce penitē/tie ex cōpunctiōe pccō/rum. vñ ps. vi. Laua/bo ꝑ ſingulas noctes lectū meū. i. cor meum ⁊ faciem aīe mee. Sic fleuit ⁊ lauit magda/lena ⁊ mundata ē Lu/ce. vij. Sic fleuit ⁊ la/uit petrus pctm̄ ſuum vt pꝫ Lu. xxij. Egreſ/ſus foras fleuit ama/re

Scriptū eſt.. quia domus mea dom⁹ orōis eſt. Vos autē feciſtis illā ſpelun/cam latronum. ⁊ erat quotidie docens in templo

Dñica. xi. poſt octauas pēthecoſtes Euangelium ꝑm Lu. xviij.

Ail. t. Dixit ieſus ad quoſdā qui in ſe ꝯfidebāt tāq̄ȝ iuſti ⁊ aſpernebank cete/ros parabolam iſtā Duo hōies aſcen/

Dixit ieſus ad quoſdā qui. ⁊c̄ Lu. xviij. Hiſtoriā hui⁹ euā. dixit dñs Anno eius. xxxiij. kal'. aprilis. dñica. luna. x. indictione. vi. Ante inicium illius euan. ſcri. ſan. Lu. in eo. ca. ꝙ chriſtus dixit ꝑabolā iſtā Iudex q̄/dam erat in quadā ciuitate q̄ deū nō timebat ⁊ hoīem nō reuerebatur. Vidua aūt q̄dam erat in ciuitate illa ⁊ veniebat ad eū dicēs. vindica me de aduerſario meo. ⁊ nolebat per multū tēpus. poſt hoc dixit intra ſe. etſi deū nō timeo nec hoīem reuereor. tñ quia moleſta eſt mihi hec vidua. vindicabo illā. ſcꝫ faciendo ei iuſticiā. ne in nouiſſimo veniens ſugillet me. i. ſuffocet me tedioſis clamoribus Lucan⁹ Item ſugillare. i. ſuffocare. ſtrāgulare. cōdemnare. Tunc poſtmodū ſequik euangeliū hodier. (Dixit ieſ⁹ ad quoſdam qui in ſe confidebant) id eſt ſuis meritis (tanquam iuſti) cuꝫ tamen iniuſti. quia humilitatem non habebant ſine qua nullus eſt iuſt⁹. (et aſpernabantur ceteros) quia non attendebant illud Eſaie. xxxiij. Ve qui ſpernis nonne et ipſe ſperneris: (duo homines aſcenderunt in tēplum) Lyra. quia ad litterā templum erat in alto ſitū. ſcꝫ in monte.. vt habek ij. Paralipo. ij. (vt orarent) non ad cōfabulandū. non ad mulieres vidēdū (vnus phariſeus) Gorra. apparēs iuſtus. Phariſei em̄ diſtinguebantur ab alijs in habitu et in obſeruantijs ⁊ cultu religionis. ꝓpter quod dicti ſunt phariſei id eſt diuiſi ab alijs hōibus (et alter publicanus). id ē publicis negocijs intentus. que de cōmuni curſu implicāt ad peccatum (phariſeus ſtans) Gorra. ecce ſuperbia. cū tamen deberet flectere genua. vel ali/quo alio modo ſe inclinare (hec apud ſe orabat) Lyra. Iſte phariſeus proprie nō orauit. ſed magis ſe iactabat dicens (deus gratias ago tibi) Gor. Male incepit iſte phariſeus orationem ſuaꝫ. debuit em̄ incipere ī ſui ac/cuſationem. ſcđm Illud Prouer. xviij. Iuſtus in principio accuſator eſt ſui In medio ſupplicare et orare Et ī fine grās agere. ſicꝫ fciūt ſacerdotes

miſſa ſua Prīo em̄ accuſat ſe in gn̄ali ꝯfeſſione dicēdo . Cōfiteoꝛ Scdo deū̄ ſuppliciter dep̄catur multiplici oꝛōe Et vltimo deo regratiaꝛ̄ ī grāꝝ actione cū̄ dꝛ Jte miſſa ē. vel bn̄dicamus dn̄o. deo grās (qꝛ nō ſum ſicꝫ ceteri hoīes) q. d. ſolus iuſtus ſū̄. oēs ceteri pctōꝛes (raptoꝛes iniuſti ꝛ adulteri) Gor. Raptoꝛes em̄ ſunt q̇ p̄ximoꝝ ſuoꝝ ſubāꝫ rapiūt. Jniuſti q̇ ꝑſonas eoꝝ ledūt ꝛ ꝯp̄rimūt Adulteri q̇ vxoꝛes p̄ximoꝝ polluunt. (velut etiā hic publicanus) quē iudicat ꝛ ꝯdemnat Poſt hoc enumerat bōa ſua dicēs (Jeiuno bis in ſabbato. i. hebdomoda q̄ apd̄ iudeos tota denoiabatur a ſabbato tanq̄ꝫ a digniori (decimas do oīm q̄ poſſideo) ly. phariſei de multis decīas dabāt vt de mēto. de aneto ꝛ de cimino. vt pꝫ Mat. xxiij. ad qd̄ nō tenebanꝛ̄ vt ceteris iuſtioꝛes apparerēt (ſꝫ publicanus a longe ſtans) ly. ecce dei tioꝛ. q̄ſi nō eēt dign⁹ ad altare ap̄p̄inq̄re (nolebat nec oculos ad celū̄ leuare) Ecce pudoꝛ. qꝛ ꝓpter pctā ſua nō audebat celū̄ reſpicere. (ſꝫ percutiebat pect⁹ ſuū̄) Ecce doloꝛ de pctīs ꝯmiſſis (dicēs. De⁹ propitius eſto mihi pctōri) Ecce ꝟa ꝛ pura ꝯfeſſio. ꝛ iſta iā dcā ſufficiunt ad remiſſionē pccōꝝ. iō ſeq̄tur. (Amen). i. veraciter (dico vobis deſcēdit hic). ſ. de tēplo dei qd̄ erat in mōte (iuſtificat⁹). ſ. de ip̄io fcū̄s iuſt⁹ ꝑ grāꝫ ꝛ miām dei. qꝛ ds̄ hoībꝫ dat grāꝫ (in domū̄ ſuaꝫ ab illo). ſ. phariſeo ſuꝑbo. c⁹ ſuꝑbia corrūpebat oīa bōa opa e⁹. vn̄ Aug⁹ Suꝑbia etiā bonis oꝑibus inſidiaꝛ̄ vt pereant (qꝛ oīs q̇ ſe exaltat) ly. ꝑ ſuꝑbiā (huīliabitur) ꝑ pœnā (ꝛ q̇ ſe hūiliat) ꝑ verā ꝯfeſſionē pctōꝝ (exaltabitur) in glīa ꝑ remūerationē. Sicut em̄ in ſtatera materiali vna pte d̄p̄ſſa. altera eleuatur. ꝛ ecōuerſo. Sic in ſtatera diuine iuſticie decretū̄ eſt. vt q̇ eleuāꝛ̄ ꝑ ſuꝑbiā in vita p̄ñti. dep̄manꝛ̄ ꝑ pœnā ꝯfuſibilē in vita futura ꝛ ecōuerſo. Qui ſponte hūilianꝛ̄ in p̄ñti ꝓpter deū̄. in fuꝛ̄o ad glīam eleuabūtur Circa p̄ñs euā. vbi dꝛ De⁹ ꝓpicius eſto mihi pctōri Notandū̄ q̄ q̇libet pccōꝛ dꝫ ꝓ poſſe laboꝛare vt pn̄iaꝫ verā agat in p̄ñti vita Primo ꝓpter acerbitatē ignis purgatoꝛij: qꝛ ignis ille eſt idem cum igne infernali. ſcd̄m Thomam de aquino Unde etiam ſanctus Gregoꝛius. in quarto dialogo. ca. xlv. Jn eodem igne purgaꝛ̄ electus. et detinetur dāṅatus. Unde magiſter ſententiaꝝ. li. iiij. diſtinctio. xliiij. ca. vi. Jlla pœna eſt grauioꝛ oībus alijs Excedit em̄ oēm pœnā vite p̄ñtis. etiam quā paſſi ſunt martyꝛes Scd̄o rōe diuerſitatis pœnaꝝ. qꝛ ibi ſunt pœne diuerſe ſcd̄m diuerſitatē peccatoꝝ. eſt ibi ꝛ pœnaꝝ modus Nam ꝓ mēſura peccati erit et plagaꝝ modus Deutero. xxv. Tercio rōne diuturnitatis qꝛ ibi ān⁹ ꝓ die ꝯputaꝛ̄ Un̄ Ezech. iiij. Diē ꝓ anno dedi tibi. diem ſcꝫ in p̄ñti tempoꝛe. pro anno ſcꝫ in futuro Quarto ratione infructuoſitatis quia illa pœna non valet ad meritum. ſed ſolum ad ſatiſfactionem.

debant in templuꝫ vt oꝛarent. vn⁹ phariſeus ꝛ alter publican⁹ Phariſe⁹ ſtās hec apud ſe oꝛabat. ds̄ gratias ago tibi. quia nō ſū̄ ſicut ceteri hoīes. raptores iiuſti. ꝛ adulteri. velut etiā h̄ publican⁹ Jeiuno bis ī ſabbato decīas do ōniū̄ q̄ poſſideo Et publican⁹ a lōge ſtāſ

et eſt inuolũtaria Pœna ſ͞t in vita pn̄ti eſt volũtaria Quinto rõne dam
noſitatis. qꝛ q̄ꝺdiu aīa eſt in pœna caret gl'a Mõ retardari a gl'a excedit
oēm pœnaz vitę pn̄tis. ⁊ p̄ſertim in talib⁊ q̄ niſi eſſet adhuc pœna illa per
ſoluenda ſtatim deū videret. quia tales in gratia moriuntur ⁊ nihil im/
pedit qn̄ quis in grā dei ab hac vita decedit. niſi ſolutio pœnę pro peccatꝫ
pro q̄bus hic non plene ſatiſfacit ⁊c̄. Unde Hugo.. Nunqꝫ eīn a quoqꝫ
dei facies videbitur donec per pœnā venialium peccatoꝝ q̄drans mini/
mus ꝑſoluatur

nolebat nec oculos ad cęlum leuare. ſꝫ
percutiebat pectus ſuū dicens. Deus
propicius eſto mihi peccatori Amē di
co vobis deſcendit hic iuſtificatus ī do
mū ſuaz ab illo. quia oīs qui ſe exaltat
humiliabitur. et qui ſe humiliat exal//
tabitur.

¶ Dn̄ica duodecima poſt octauas pen thecoſtes Euangelium ſ͞m Mar. vij.

In illo tempore. Exiens ieſus de
finibus tyri venit per ſydonez ad
mare galileę inter medios fines d̄capo
leos ⁊ adducunt ei ſurdū ⁊ mutū ⁊ de//
p̄cabantur eū vt imponat illi manum.
et apprehendēs eum de turba ſeorſum.
miſit digitos ſuos in auriculas eius.
et expuens in terram tetigit linguaz e//
ius. Et ſuſpiciens in cęlum ingemuit.
et ait. Effeta. quod ē adaperire. Et ſta
tim apertę ſunt aures eius ⁊ ſolutuz eſt

¶ Poſtilla

Xiens ieſus de fini
bus tyri. ⁊c̄. Marci.
vij. Mat. xv. Hoc ſi
gnū fecit ieſus chriſt⁹
anno ei⁹. xxxi. xij. kal'.
decēbris. feria. v. luna
xvij. indcōe. iiij. An̄ in
iciū illi⁹ euāgelij ſcri.
ſcūs Marcus. ca. vi.
ꝙ vbicunqꝫ dn̄s ieſus
introibat in vicos vel
in villas. aut in ciuita
tes ī plateis ponebāt
infirmos et dep̄caban
tur eum. vt vel fimbri
am veſtimēti eius tā/
gerent. ⁊ quotquot tā
gebant eum ſalui fie/
bant Poſtmodū ſeq̄/
tur euangeliū hodier/
nū (exiens ieſus de fi/
nibus tyri venit ꝑ ſy
donē ad mare galileę)
Lyra. tyrus ⁊ ſydon
ſunt quędaz ciuitates
ſitę in terra ꝓmiſſiōis
ꝓpe montem libani..
Mare galileę eſt quidam lacus ꝑ quez trāſit iordanis (inter medios fi/
nes decapoleos) Un̄ Jacobus Decapolis eſt regio decē vrbiū trans ior
danē ad orientē. ⁊ cū veniſſet ieſus chriſtus ad locū illū (adducūt ei ſur/
dū et mutū) nō erat talis a natiuitate nec ab infirmitate ſuperueniētē. ſed
a demone ipm obſidēte. ei⁹ auditū impediēte ⁊ loquelā (⁊ dep̄cabank cuz
vt imponat illi manū) vt ipm ſic curaret. ꝑ qd̄ datur intelligi ꝙ aliqn̄ p̄ci
b⁊ ſcōꝝ ⁊etiā bonoꝝ hoīm ſal⁹ alicui īpetrak (⁊ app̄hendēs eū de t͞ba ſe/
orſuz) vn̄ Jaco. ꝑ qd̄ dak intelligi ꝙ ille qui ſaluari deſiderat malas ſocie
tates dimittat (miſit digitos ſuos in auriculas e⁹) ly. ꝑ digitos ītelligitur
grā ſpūſci quā infūdit xp̄s ī cor pctōꝝ (⁊ expuēs ī trā tetigit liguā ei⁹) ꝑ

ſaliuā ſapīa diuina intelligitur. Theo. Oīa q̄ in chriſti corꝑe fuerūt. ſcā ⁊ diuina fuerūt. ſiue veſtimenta ei⁹. ſiue digiti eius. ſiue ſputū eius Et iō aliqn̄ curabat ꝑ tactū veſtimentoꝝ. aliqn̄ ꝑ digitum. aliqn̄ per ſputū. ſicꝫ pꝫ hic in euangelio (⁊ ſuſpiciēs in celū) ꝑ quod docet nos vt ſepe ad celum reſpiciamus. qꝛ eſt amicus noſter. auxiliū nr̄m ⁊ hereditas nr̄a (ingemuit) qđ facere voluit vt oſtēderet hūane nature veritatē. Item vt oſtēderet pctōribus gemendi necītatem. qꝛ q̇ ſanari vult a pctīs prius dꝫ ingemere vt pꝫ Ezech. xviij.

vinculū lingue eius et loquebat̄ recte. Et p̄cepit illis ne cui dicerent: q̄ꝫto autē eis p̄cipiebat. tāto magis plus p̄di/cabāt. et eo ampli⁹ admirabāt̄ dicētes Bn̄ oīa fecit ⁊ ſurdos fecit audire ⁊ mutos loqui.

In quacūq; hora pctōr ingemuerit. ⁊c̄. (et ait eſfeta. qđ eſt adaperire) Ly. oſtendens ſe verꝫ deū curando ꝑ imperium (et ſtatim apte ſūt aures eius. ⁊ ſolutum eſt vinculuꝫ lingue e⁹. et loq̄batur recte) Jaco. Vinculum lingue tunc ſolutū eſt quādo homo lingua vtit̄ ad orōem. ad proximi edificationem ⁊ informationeꝫ. ad pctī ꝯfeſſionem. ⁊ ad dei laudeꝫ (⁊ p̄cepit illis ne cui dicerent) vt vanā gl̄iam fugiendā eſſe doceret) quanto aūt eis p̄cipiebat. tāto amplius p̄dicabāt). Vn̄ Aug⁹. per hoc chriſtus volebat pigris oſtendere cū quāto feruore p̄dicare dn̄t q̇bus iubet vt p̄dicēt qn̄ illi qui prohibent̄ tacere nō poterant. Ly. beneficiatus de bn̄ficijs acceptis debet ſe gratū oñdere ⁊ bn̄factoreꝫ laudare. q̄ꝫuis bn̄factor hoc nō querat (⁊ eo amplius admirabātur) Ly. de tanta humilitate (dicētes Bene oīa fecit ⁊ ſurdos fecit audire ⁊ mutos loqui) Circa pn̄s euangeliū vbi dr̄. ſuſpiciēs in celum. Notādum ꝙ hugo de prato dicit. ꝙ quater legimus ieſū oculos ſubleuaſſe. Primo turbā paſtur⁹ vtꝫ Jo. vi. Cū ſubleuaſſet oculos ieſus ⁊c̄ Secūdo m̄ſuꝫ legiſperito daturus. vt patet. Lu. x. Tercio ſurdū ⁊ mutū ſanaturus. ſicut pꝫ in verbis p̄miſſis Suſpiciens in celum. Quarto lazaꝝ ſuſcitaturus. vt pꝫ Joan. xi. Vbi ſciendū ꝙ oculos mentis nr̄e celum reſpicere debemus. ⁊ ad ipſum anhelare. ⁊ hoc ꝓpter tria. Primo qꝛ ciuitas nr̄a eſt vbi perpetue manere debem⁹. vt pꝫ Hebre. xiij. Nō hēmus hic manētem ciuitatem. ſed futurā inquirim⁹ Exemplum de illis qui in aliena patria demorātur qūo cor ad terrā ſuaꝫ ponūt ſi illuc redire intendūt Alias nō habent ibi cor ſuū ſi in terra in qua habitāt edificāt ⁊ de patria ſua amplius nō cogitant. Secundo qꝛ ibi eſt pr̄ noſter ⁊ mr̄ noſtra ⁊ fr̄es ⁊ ſorores ⁊ amici noſtri. ſ. chriſtus ⁊ btā virgo. ⁊ alij ſci q̇ amplius nos diligunt q̄ꝫ parentes carnales pueros ſuos. Sperare etiā debem⁹ ꝙ ibi ſint anime p̄deceſſoꝝ noſtroꝝ qui in fide chriſti mortui ſunt. Omia iſta trahunt deſideriū hominis ad celum.. Tercio qꝛ ibi eſt theſaurus noſter. ſcꝫ merces operum noſtroꝝ ⁊ etiam meritū chriſti ⁊ btē virginis marie. omnium electoꝝ in coelo exiſtentiū. qui eſt theſaurus indeficiens omnē ſufficientiā habens. quia nec auferri nec corrūpi pōt. Magnus aūt ⁊ p̄cioſus theſaurus multū trahit cor hoīs. vt ptꝫ Mat. vi. Vbi eſt theſaurus tuus. ibi eſt ⁊ cor tuum

¶ Dominica.xiij..

Eati oculi q̄ vidēt q̄ vos videtis. Lu.x. Mat.xiij Añ inicū illius euan. ſcribit ſan. Lu. ꝙ chriſtus dixit diſcipulis ſuis. qui vos audit me audit. ⁊ qui vos ſpernit me ſpernit. Et cōuerſus ad diſcipulos ſuos dixit (Beati oculi q̄ vident) Ly. nō ſolū humanitatē chriſti ⁊ facta exte/riora ↄſpiciendo. ſed ꝟtutē diuinitatis latentē intelligēdo (q̄ vos videtꝭ) Gor. viderūt em̄ apl'i gratioſam pn̄tiam dn̄i nr̄i ieſu chriſti in aſſumpta humanitate. ⁊ crediderūt eū ver̄ deū ⁊ hōiem. ergo dc̄i ſunt bt̄i.. Sz iu/dei. phariſei. cayphas. herodes. ⁊ pylatus. ſolū viderūt foris chriſti hūa/nitatē. ſz nō ↄgnouer̄t eius deitatē. q̄ nō ſunt dc̄i bt̄i. Vñ Hiero. in omel'. Illoꝝ ocl'os beatos dixit q̄ hōiem videntes deū crediderūt. Ubi notandū ꝙ ſi beati fuerūt oculi q̄ viderūt chriſtū ⁊ crediderūt eū eē deū. multo⁊ beatiores ſunt q̄ nō viderūt chriſtū in humanitate. ⁊ tn̄ crediderūt ipſū ver̄ deum in ſacramēto euchariſtie.. Unde Ioā. xx. q2 vidiſti me thoma credidiſti Bt̄i q̄ non viderunt ⁊ crediderūt. (dico em̄ vob̄ ꝙ multi ꝓphete ⁊ reges voluerunt videre q̄ vos videtis) ſicut. Eſa. lxiiij. q̄ dixit. Utinam diſrūperes celos ⁊ deſcenderes Item ſicut aggeus q̄ dixit Aggei. ij. Ueniat deſideratus cūctis gentibus. Item ſicut moyſes q̄ di/xit. Mitte domine quē miſſurus es. Item ⁊ ꝓpheta dauid. p̄s. Cxiij. q̄ dixit. Inclina dn̄e celos tuos et deſcēde. ⁊ plures alij. (⁊ nō viderūt) Gor/ra. ſ. eo modo quo vos videtis. viderūt em̄ ip̄m ſp̄ūaliter. ſed iſti corporaliter ⁊ pn̄tialiter habentes eum. ⁊ ab eo que volebant interrogātes (⁊ ecce q̄dam legiſperitus) ſcꝫ peritia litterali. nō intelligētia ſp̄ūali. Unde Ambroſius ſup Lucam. Quidaꝫ legiſperitus verba legis tenens.. ⁊ verba legis ignorans (ſurrexit). ſcꝫ vt melius audiret (temptans eum ⁊ dicens. magiſter) Gorra. magiſtrū vocabat cuius diſcipulus eſſe nolebat. (quid faciendo vitam eternam poſſidebo) Gorra. videtur em̄ querere humiliter cum dixit. Magiſter. Sapienter cū dixit. quid faciendo? Utiliter. cum addit. vitā eternam poſſidebo (At ille dixit ad eum in lege q̄d ſcriptū eſt?) ſcilicet in lege diuina. que lex legum eſt (quomodo legis?) id eſt quomodo doces diſcipulos tuos qui adhuc neſcis per quid perueniatur ad vitā eternam (at ille reſpōdens dixit. diliges dn̄m deū tuuꝫ ex toto corde tuo) ſcd̄m Bern. id eſt ſapienter (ex tota aīa). id ē dulciter (ex tota mēte) id ē fortiter

Dn̄ica.xiij. poſt octauas pēthecoſtes Euangelium ſm̄ Lucam.x.

In illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis Beati oculi qui vidēt que vos videtis. Dico em̄ vobis ꝙ mlti ꝓphete ⁊ reges voluerūt videre q̄ vos videtis. ⁊ nō viderunt: ⁊ audire q̄ vos auditis ⁊ non audierūt. Et ecce q̄dam legiſperitus ſurrexit temptans illuꝫ dicens. Magiſter quid faciendo vitā eternam poſſidebo? At ille dixit ad eum In lege quid ſcriptuꝫ eſt. quomō legis?

(et proximum tuum ſicut teipſum) id ē ad qđ teipm̄ ſcꝫ ad gratiā in pn̄ti
ꝛ ad gloriā in futuro. vel eo ordine quo teipſum .ſ. infra deum ꝛ ſup oīa
tp̄alia (dixitq́ꝫ illi) .ſ. ieſus phariſeo ꝛ legiſp̄ito (recte reſpōdiſti) nō aūt re/
cte feciſti. qꝛ vt dicit Glo. xp̄s laudauit ei⁹ reſpōſum nō ei⁹ fcm̄ (hoc fac ꝛ
viues) q.d. hoc dicis ꝛ nō facis. iō ad vitā eternā nō vadis (ille aūt) .ſ. pha
riſe⁹ ꝛ legiſp̄itus volēs iuſtificare ſeipm̄) .i. demōſtrare iuſtū (dixit ad ie/
ſum quis eſt meus proximus) Gor. forſitan putabat ꝙ chriſtus dixiſſet
Iudeus eſt proximus tuus. Et tunc reſponderet oēm iudeum diligo ꝛ ſic
appareret iuſt⁹ (ſuſpi/
ciēs ieſ⁹ dixit Hō q̄dā
deſcendebat ab hieru/
ſalem in hiericho) q̄ diſ
tat a hierl'm ad vnam
dietam (ꝛ incidit in la
trones qui etiā ſpoli/
auerūt eum et plagis
impoſitis abierunt ſe
miuiuo relicto) erat ei
ad lrām inter hierl'm
et hiericho ſolitudo vl'
deſertū in quo ſpolia/
bantur aliq̄n homies
tranſeūtes a latronibꝫ
ꝛ occidebātur in q̄ ſo/
litudie captus fuit ſe/
dechias rex fugiens d̄
hierl'm a ſatellitibꝫ re
gꝫ babiloīs. vt habet
Hiere. vltimo. Lyra
Moralit̄ tamē expoī
tur d̄ pccatore deſcēdē/
te a ſtatu iuſticie ī pec
catū mortale q̄ ſpoliatur a demoībꝫ et r̄ liq̄tur ſemiuiuus quia tollit̄ ab
eo vita gracie remanente vita nature. Myſtice etiam per hominē iuſtuꝫ
ſecūdum Gor. intelligit̄ adam vel omne genus humanū. ergo dicit (Hō
q̄dā) .ſ. adā vel genus humanū (deſcēdebat ab hierl'm) id eſt de p̄adiſo et
incidit ī latrones) .i. in demonū ptā tes (q̄ ſpoliauerūt eū) .ſ. indumēta grē
īmortalitatꝫ ꝛ innocētie auferēdo vt pꝫ Gen̄. iij. Primi parētes poſt pcā
tū ꝯgnouerūt ſe eſſe nudos (ꝛ plagis impoſitis) id eſt naturalib⁹ vulne/
ratis ꝛ debilitatis p̄ pctm̄ (abierūt ſemiuiuo relicto) hō ſemiuiuus relin/
quitur. q̄n remanēte vita nature p̄uatur vita gracie (accidit aūt vt ſacer/
dos quidam deſcenderet et viſo illo preterijt ſimiliter et leuita) ſacerdos
legem ſignificat que data eſt per moyſen. Leuita prophetas ſignificat q̄
deſcenderunt poſt moyſen. Hi viderunt genus humanum ſauciatum q̄a
per legem fuit cognitio peccati. ſed non potuer̄t ſanare gen⁹ huānū ſama
ritan⁹ āt q̄dā) .ſ. q̄ cuſtos īt̄p̄tat̄ .i. xp̄s q̄ ē cuſtos ver⁹ (iter faciēs) .i. d̄ celo

Ille reſpodēs dixit. Diliges dominuꝫ
deum tuum ex toto corde tuo. ex tota
anima tua. ex omnibus viribus tuis.
ex omni mente tua. et proximum tuum
ſicut teipſum. Dixitq́ꝫ illi. recte reſpō/
diſti. Hoc fac ꝛ viues. Ille autem vo/
lēs ſeipſum iuſtificare dixit ad ieſū. Et
quis eſt meus proximus? Suſpiciens
autem ieſus dixit. Homo quidam de
ſcēdebat ab hieruſalē in hiericho. ꝛ ici
dit in latrones. qui etiā deſpoliauerūt
eū ꝛ plagis impoſitis abierunt ſemiui
uo relicto. Accidit autē vt ſacerdos q̄/
dam deſcēderet eadem via. ꝛ viſo illo p̄
terijt. Similier ꝛ leuita cum eſſet ſec⁹
locum ꝛ videret illum pertranſijt. Sa
maritanus autem quidam iter faciens

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

deſcēdens in hūc mundū ꝓpter nrām ſalutē(videns eum).ſcꝫ oculo mīe
(mīa motus eſt).ſ.ex paſſione(et appropians alligauit vulnera eiꝰ).ſ.in
baptiſmo pctā eius remittēdo(infundēs oleū ꝛ vinū). Oleū infundit in
vulnera cū ſpem penitētibꝫ tribuit Vinū infundit cū terrorē mortis eꝫ/
nē ꝛ pœnaꝝ inferni ꝛ diē iudicij hoī incutit(ꝛ imponēs illū in iumētum
ſuū)Vn̄ Gregꝰ. Iumentū caro ipſius eſt in quo vulneratū poſuit quan
do pctā nrā ipē portauit ſuꝑ lignū in corꝑe ſuo.vtꝫ Eſa.liij.Vere lan/
guores nrōs ipē por/
tauit(duxit in ſtabu/
lū).i.in pn̄tē ecclīam.
ꝛ curā eꝰ egit)qꝛ circa
egrotū ſollicitus fuit.
ſicut bonꝰ ꝛ fidelis me
dicus(altera die) Pri/
ma dies fuit dies paſ
ſionis.Altera dies re
ſurrectionis.ꝛ hec eſt
immortalitatis (ꝓtu/
lit duos denarios)id ē

**venit ſecus eum.ꝛ videns eū mīa mo
tus eſt et appropians alligauit vulne/
ra eius infundens oleum ꝛ vinū Et i/
ponens illū in iumentū ſuum.duxit in
ſtabulum et curam eius egit.Et alte/
ra die protulit duos denarios.ꝛ dedit
ſtabulario.et ait Curam illius habe..
Et qđcūqꝫ ſuꝑerogaueris ego cū redie**

duo teſtamēta(ꝛ dedit ſtabulario).i.ſummo pōtifici.ſ.petro ꝛ alijs aplīs
quibus aperuit ſenſuꝫ vt intelligerēt ſcp̄turas veteris ꝛ noui teſtamen/
ti.(et ait curā illiꝰ habe)ſuꝑ corꝑis ꝛ aīe.ꝗ dixit p̄mo ſtabulario.ſ.petro
paſce oues meas(ꝛ qđcunqꝫ ſuꝑerogaueris)ſpᶜ p̄ceptis meis.ſ.ꝯſilia ſu/
peraddēdo.ꝛ cū ſubditis ꝛ fidelibꝫ laborādo(ego cū rediero)..ſ.in iudicio
extremo.vtꝫ Act.i.Sic veniet quēadmodū vidiſtis eū euntē in celū(red
dā tibi)qꝛ dn̄s ieſus reddet vnicuiqꝫ iuxta oꝑa ſua(Quis hoꝝ triū vide
tur tibi ꝓximꝰ fuiſſe illi q̄ incidit in latrones:At ille dixit.q̄ fecit mīaꝫ in
illū)Vbi notandū ꝙ opinioni iudeoꝝ erat ꝙ nō q̄libet hō ꝓximꝰ ē.ſꝫ tm̄
iudeus.ꝗ dicūt iudeū ꝓximū ſuū.ꝛ oēm aliū hoīem alienū .Ergo chriſtꝰ
oſ̄dit in pn̄ti euāgelio oēm hoīem eſſe ꝓximū omni homini q̄ facit ei mi/
ſericordiā.Vn̄ Ambro.Cognatio nō facit ꝓximū ſed mīa.vn̄ etiā Au/
guſti.de doctrina chriſtiana.ꝓpinquitas generis nō facit ꝓximū.ſed opꝰ
mīe impenſum.Ex quo ptꝫ ꝙ quilibet eſt ꝓximus noſter q̄ hic viuit.q̄a
cuilibet p̄t a nobis īpendi mīa vel nobis īpendere.(ait illi ieſus..vade et
tu fac ſimiliter).ſ.vt hoīeꝫ eē amicū ꝛ ꝓximū reputes ꝛ ei mīam īpēdas
affectu ꝛ effectu.ſicut ſamaritanus illi iudeo fecit Vn̄ circa pn̄s euāge
liū vbi dicit̃ Btī oculi qui vidēt Querit̃ in quo ꝯſiſtit btitudo:Rn̄de
tur ꝙ quidā poſuerūt beatitudinē in bonis corꝑis vt epicuri Quidaꝫ in
bonis mundi.ſ.diuitijs.honore.potētia.ꝛ ſic de alijs Quidā in virtuti/
bus moralibus ꝛ cognitione creaturaꝝ.ꝛ maxime ſubſtantiaꝝ ſeꝑataꝝ.
vt peripatetici Chriſtus autē veniēs in mundū q̄ ad hoc natꝰ ē vt teſtio/
nium perhiberet ꝟitati Oſ̄t ꝙ in oībꝫ ſupradcīs ꝟa btitudo nō ꝯſiſtit.ſꝫ
in viſione ꝛ in ꝯgnitione dei dī.Beati oculi ꝛc̄ Item q̄ritur hic.beatitu
do cuiꝰ ſit ſ.an aīe vel corporis:Ad qđ rn̄det Hugo de prato ꝙ beatitu/
do conſiſtit p̄ncipaliter in ꝯgnoſcēdo ꝛ amando ꝛ poſſidendo deum..Et
beatitudo principaliter erit in aīa q̄ deū per eſſentiaꝫ cognoſcet ꝛ n̄ ꝑ ali

quã ſiliitudinẽ ⁊ ſpm ꝑfcẽ poſſidebit in ſe tanꝗ ꝓpriũ ⁊ intrinſecũ bonũ Corpꝰ ãt hẽbit q̃tuor dotes ſuas q̃ ſtꝫ agilitas. vt ſubito ferat̃ q̃cũq3 aĩa volet. Impaſſibilitas vt a nulla re poſſit ledi vł pati. Subtilitas ita vt montes penetret Et claritas ita ꝙ ipa claritate corꝑis claritas. ⁊ glã aĩe ꝯ̃ſcet̃. q2 aĩa magis btã clariꝰ corpus hẽbit Et õnia p̃dcã hẽbit corpus ex redũdantia glę aĩę in corpus. Ecõtrario de corꝑibus ipioꝝ erit. quia erunt groſſa. grauia. paſſibilia. et obſcura Hęc ille

ro reddã tibi Quis hoꝝ triũ videt̃ tibi ꝓximus fuiſſe illi q̃ incidit in latrones At ille dixit. qui fecit miã3 ĩ illũ Et ait ieſus illi. vade ⁊ tu fac ſiliter.

Dñica. xiiij. poſt octauas penthecoſtes Euangeliũ ſcḋm Lu. xvij.

In illo tẽ. Cũ iret ieſus in hierłm trãſibat ꝑ mediã ſamariã ⁊ galileã. ⁊ cũ igrederet̃ q̃dã caſtellũ occurrerũt ei decẽ viri leproſi. q̃ ſteterũt a lõge ⁊ leuauerũt vocẽ ſuã dicẽtes Ieſu p̃ceptor miſerere nrĩ. quos vt vidit dixit

¶ Poſtilla.

Cum iret ieſus ĩ hierłm ⁊c. Luc. xvij. Hiſtoria huiꝰ euan. fcã ẽ anno chriſti xxxiij. ij. idꝰ marcij. feria. ij. lũa. iiij. indcõ. vi Añ ini. il. euan. ſcribit ſan. lu. ꝙ chriſtꝰ dixit diſ' ſuis. Cũ oĩa feceritis q̃ p̃cepta ſunt vob̃ dicite ſerui inutiles ſumus. qḋ debuimꝰ facere fecimꝰ. (Et ſcḋm ẽ dũ iret ieſus ĩ hierłm) .ſ. ad locũ ſuę paſſiõis in q̃ oñt ſe ſpõte paſſurũ (tranſibat ꝑ mediã ſamariã3 ⁊ galileã3) Samaria erat terra gentium. Galilea iudęoꝝ. ergo vtraſq3 ꝑtranſibat qui ad ſaluãdos gentiles ⁊ iudęos venerat (⁊ cum ingrederet̃ quoddã caſtellum. occurrerunt ei decẽ leproſi). Ly. q2 audierant famã de miraculis chriſti (qui ſteterunt a lõge) Ly. tum ꝓpter chriſti reuerentiã. tum q2 nõ debebãt appinq̃re ſanis hõibꝫ ne eos inficerẽt. (⁊ leuauerunt vocẽ ſuã) Ly. ex magno deſiderio ſanitatis (dicẽtes dñe ieſu p̃ceptor miſerere nrĩ). i. ſolo verbo potes nos curare (q̃s vt vidit dixit. ite oñdite vos ſacerdotibꝫ (hoc iuſſit chriſtus ꝓpter legis ĩpletionẽ Lex eĩ p̃cepit. Leui. xiiij. vt mũdatus a lepra ſacerdotibꝫ ſe offerret. ⁊ h̃ duplici de cã Una cã q2 ſacerdotes debebãt iudicare vtꝝ talis eẽt vere curatus. Scḋa cã q2 ꝓ ſua emundatione tenebat̃ offerre ſacrificiũ determinatum in lege. Item vt daret nobis exemplum hõrandi ſacerdotes.. Item vt ꝑ hoc ſacramentũ ꝯfeſſionis exp̃meret Dicit eĩ chriſtꝰ oĩbꝫ pctõribꝫ. Ite q. d. nõ expectetis vt cogami vrgente infirmitate qñ o3 ſacerdotes ad ſe vocari. ſed ite dũ ſani eſtis oſtendite nõ palliate. vos nõ alios. q2 alię perſonę nõ ſunt noĩandę in ꝯfeſſione ſacerdotibꝫ q̇bus data ẽ ptãs a chriſto. ligãdi ⁊ ſoluendi. vt3 Ioan. xx. Accipite ſpm ſcm̃ q̃ꝝ remiſeritis pctã remittunt̃ eis (⁊ ſcḋm ẽ du3 irẽt mũdati ſtꝫ). in h̃ oñdit̃ ꝙ in v̇a ꝯtritiõe pccã dimittunt̃ pctõri a deo. etiã añq3 ꝑueniat ad ꝯfeſſionẽ Uñ in p̃s. xxxi Dixi cõfitebor ſpͨ in futuro. ⁊ tu remiſiſti impietatẽ pcti mei. cũ̃ꝰ poſtea teneat̃ cõfiteri ſacerdoti loco dei (vnꝰ ḡ ex illis vt vidit q2 mũdatꝰ eſt reuerſus eſt cũ magna voce magnificãs deum) Gorra. magnitudo vocis.

dat intelligere magnitudinem fidei et deuotionis (et cecidit ĩ faciem ante
pedes ei⁹. Jn quo notaꝛ mag̃ humilitas (grãs agẽs) eſt ãt deo acceptabi
lis grãꝝ actio. vñ Aug⁹ ad aurelianuz. Quid meli⁹ aĩo gerim⁹. aut ore
probamus. aut calamo exp̃mimus: quam vt deo gratias agamus.. nec
dici breuius. nec agi fructuoſius põt (ꝛ h̃ erat ſamaritan⁹) Lx. in h̃ innu
itur ꝙ alij nouẽ erant iudei. nec reuerſi ſunt ad grãs agendũ. qꝛ iudei ſem
per erãt ingr̃ti. tã in veteri ꝙ̃ in nouo teſtamẽto de bñficijs dei (rñs autem

**Jte oſtendite vos ſacerdotib⁹ Et fa
ctum ẽ dum irẽt mundati ſunt. Unus
ãt ex illis vt vidit qꝛ mũdatus ẽ regreſ
ſus eſt cũ magna voce magnificãs deũ
et cecidit in faciẽ añ pedes eius gratias
agens. et hic erat ſamaritanus. Reſpõ
dens autẽ ieſus dixit Nonne decez mũ
dati ſunt. et nouem vbi ſunt:. Non eſt**

ieſus dixit. nõne decez
mundati ſunt. ꝛ nouẽ
vbi ſunt:) q. d. Mul
ti mũdanꝛ ꝛ baptiſan
tur. tñ pauci ſaluãtur
vtꝫ Mat. xx. Multi
ſunt vocati pauci ve
ro electi (Nõ eſt inuẽ
t⁹ q̃ rediret ꝛ daret glo
riã deo. niſi hic alieni
gena) Lx. Jn h̃ figu
ratũ fuit ꝙ gẽtiles vẽ
turi erant deuote ad fi
dẽ chriſti. iudeis remanentib⁹ in ſuo errore (ꝛ ait illi Surge vade) Noluit
eñ ſurgere niſi iuſſus (qꝛ fides tua te ſaluũ fecit). Jn hoc innuiꝛ ꝙ mag
nũ eſt meritũ fidei. qꝛ ꝑ fidem peccator mũdatur. Jtem ꝑ fidem hõ iuſti
ficatur. ad Rho. v. Juſtificati igiꝛ ex fide pacem habeamus ad deum per
dñm nrm̃ ieſum chriſtũ. Jtꝫ per fidẽ hõ filius dei efficiꝛ. vtꝫ Joan. p̊. De
dit eis ptãtem filios dei fieri ꝛc̃. Jtem per fidem hõ ſaluatur. Ergo hic
chriſt⁹ dixit ſamaritano. fides tua te ſaluũ fecit ¶ Vñ circa pñs euãgeli
um vbi dr̃. Jte oñdite vos ſacerdotib⁹. ꝛ cum irent mundati ſunt. Unde
hic q̃ritur ſi pctõr in ipius cordꝭ ꝯtritiõe abſoluiꝛ añꝙ̃ ꝑueniat ad ſacer
dotez vt h̃ innuiꝛ. qꝛ duz irent mũdati ſtꝫ. Quid facit poſtmodũ ſacerdos
ꝛ a q̃ abſoluit eũ: Rñdeo ꝙ ſol⁹ d̃s abſoluit pctõrem a culpa in ipa cor
dis contritiõe. vtꝫ Eſa. xliij. Ego ſum q̃ deleo iniquitates tuas ꝓpt̃ me
Sacerdos miſterialiter ꝛ inſtrumẽtaliter pctõrẽ a pctõ abſoluit. ꝛ nõ ſo
lum oſtendit abſolutum. Eſt eñ ſacerdos miſter dei ꝛ eius inſtrumẽtuꝫ
aĩatum. et hoc optime oñdit chriſtus ĩ lazari reſuſcitatione ꝑ quẽ pctõr
rediẽs ad dei grãꝫ deſig̃tur. quẽ chriſt⁹ ſol⁹ a mortuis reuocauit. ſꝫ apl̃is
mãdauit vt eũ ſoluerẽt. ſic pꝫ ꝙ fuit a chriſto reſuſcitat⁹ ꝛ ab apl̃is reſo
lut⁹ Siĺe ẽ in iuſtificatõe pctõrꝭ quẽ ſol⁹ d̃s reſuſcitat a morte culpe red
dens ei grãm ſuaꝫ. ſed ſacerdos ſoluit eũ a cathenis pctõꝝ q̃b⁹ ꝓ talibuſ
culpis ligat⁹ tẽbaꝛ. Ex̃ⁱᵘ rex vel ptãs in ꝯſilio abſoluit malefactorẽ. q̃ te
neꝛ in carcere cathenis ligat⁹. ꝛ miſtri regis vadũt ad carcereꝫ. ꝛ ex ꝑte re
gis abſoluũt euꝫ a carcere ꝛ cathenis Et miſtri regis vadunt ad domuꝫ
eius. ꝛ reddũt ei oĩa bona ſua p̊us ꝑdita. ſic fcit ſacerdos q̃ tanꝙ̃ miſter
dei abſoluit pctõrẽ a cathenis pccõꝝ ꝛ r̃ducit eũ ad ecc̃iaꝫ dei ꝛ r̃ddũt oĩa
bona ſua. q̃ añ pctm̃ fecerat. et facit eum ꝑticipem oĩm bonoꝝ opeꝝ q̃ fi
unt ĩ ecc̃ia dei. ꝛ dat ei cibũ vite mãducare. ſ. corp⁹ chriſti. ꝛ docꝫ quõ dẽat

viuere ⁊ in via dei ambulare ⁊ nõ ſtare. qꝛ ſtare regredi eſt Sic pꜫ ꝙ ſacerdos hꜫ magna facere in iuſtificatione pctõꝛis. ⁊ nõ ſolũ eũ oñdere abſolutũ Uñ hic iteꝝ querit᷑ que ſit forma abſolutionis a peccatis Rñſio ſm ſcm̃ Tho. de aq̇no ꝙ de ſubſtantia forme eſt Ego abſoluo te a pctis tuis Sed p̃mittit᷑ orõ. ſcꜫ Miſereatur tui oipotens deus ⁊c̃. ne effectus ſacramenti impediat᷑ ex ꝑte penitẽtis Et cõmuniter apponit᷑ in noie patris ⁊ filij ⁊ ſpũſſancti

Itẽ q̃ritur an ĩpoſitio manus ſuꝑ caput ꝯfitentis req̇rat᷑. Rñdet᷑ ſm ſcm̃ Tho. de aquino ꝙ nõ. quia hoc ſacramentũ nõ ordinat᷑ ad ꝯſequendã aliquaꜫ excellentiã gr̃e. ſed ad remiſſionem peccatoꝝ Magis aũt in hoc ſacramẽto ꝯpetit crucis ſignatio q̃ȝ manus impoſitio. in ſignum ꝙ ꝑ ſanguinẽ crucꜫ chꝛiſti remittũtur pctã ⁊ non eſt de nccitate ſacramẽti ⁊c̃. Item Thomas dicit quod qui impetrat abſolutionẽ a papa vel legato caute facit ſi faciat ſe abſolui ab oĩbus excõicatiõibus ⁊ peccatis de quibus nõ recolit. quia ſi poſtea recolat de aliq̇bus nõ tenet᷑ iteꝝ abſolutionẽ petere ab excõmunicatione. licꜫ de peccato ſi ſit moꝛtale teneatur cõfiteri

inuentus qui rediret ⁊ daret gloriã deo niſi hic alienigena: ⁊ ait illi. ſurge ⁊ vade. quia fides tua te ſaluũ fecit

Dominica. xv. poſt octauas penthecoſtes Euangelium ſcd̃m Mattheum ſexto

Nillo tempoꝛe Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Nemo poteſt duobus dominis ſeruire. aut em̃ vnũ odio habebit et alteꝝ diliget. aut vnũ ſuſtinebit et alteꝝ contẽnet. nõ poteſtis deo ſeruire ⁊ mãmone. Ideo dico vobis ne ſolliciti ſitis aĩe veſtre quid manducetis: neqꜫ coꝛpori veſtro q̇d induamini Nõne anima plus eſt quam eſca. et coꝛpus pluſquam veſtimentum? Reſpicite volatilia celi q̃m nõ ſerũt neqꜫ metũt neqꜫ congregant in hoꝛrea. et pater veſter celeſtis paſcit ea Nonne vos magis pluris eſtis illis?

¶ Poſtilla

Emo poteſt duobus dñis ſeruire Matthei ſexto. Luc. xv. Hec verba euãgelij locutus eſt ieſus Anno eius. xxxiij. idus iulij. feria. v. luna. xvi. indictione. iiij. Ante iniciũ p̃ñtis euangelij ſcribit ſanctus Mattheus in eodẽ ca. ꝙ chꝛiſtus dixit diſcipulis ſuis Nolite theſaurizare vobis theſauros in terra. vbi erugo ⁊ tinea demolitur. ⁊ vbi fures effodiunt et furantur. Thezaurizate autem vobis thezauros in celo. vbi nec erugo. nec tinea demolitur. ⁊ vbi fures nõ effodiunt nec furantur. Ubi enim eſt theſaurus tuus ibi eſt coꝛ tuum ¶ Tunc poſtmodũ ſequitur euangeliũ hodiernũ. (Nemo p̃t duobus dñis ſeruire) Hoꝛ. ꝯrĳs int᷑ ſe

dr̄n̄tibus ⁊ cōtraria pcipſentib⁹. Et ꝗlibet hoīm hꝫ vnū illoꝝ duorum.
Hoc ſic ꝓbatur. qꝛ oīs hō aut eſt in grā. aut in pctō mortali Si aūt eſt
in grā tūc hꝫ ꝓ dn̄o deū Si aūt eſt in pctō mortali tūc hꝫ diabolū ꝓ dn̄o
(Aut vnū odio habebit) Hor. ſ. diabolū (⁊ alteꝝ diliget). ſ. deū (aut vnū
ſuſtinebit). ſ. diabolū quē hō peccādo patit̄. ſed nō diligit (⁊ alteꝝ ꝯtēnet)
ſcꝫ deū quē hō mortaliter peccādo cōtemnit Sꝫ deū neō p̄t odire. qꝛ ſū/

Quis autē veſtrū cogitās p̄t adijcere
ad ſtaturā ſuā cubitū vnū Et de veſti/
mentis qd ſoliciti eſtis. cōſiderate lilia
agri quō creſcūt. nō laborāt neqꝫ nent
Dico aūt vobis ꝙ neqꝫ ſalomon in om
ni glīa ſua coopertus eſt ſicut vnuꝫ ex
iſtis. Si ei fenū agri qd hodie ē ⁊ cras
in clibanū mittitur. deus ſic veſtit. qn̄/
to magis vos modice fidei Nolite er/
go ſoliciti eſſe dicētes quid mādu cabi
mus aut quid bibemus: aut quo ope/
riemur: Hec em̄ oīa gentes inquirunt
Sicut em̄ pater veſter quia his omni

mū ⁊ infinitū bonum
ē. Nec diabolū ꝗſquā
diligit ſꝫ peccādo ei ſe
ſbijcit (Nō poteſtꝭ do
ſeruire ⁊ mamone). id
ē diuitijs Ly. nō dixit
chriſt⁹ nō poteſtis ha
bere. ſꝫ nō poteſtis ſer
uire Licite em̄ poſſūt
hrī qn̄ bn̄ diſpēſantur
ſicut ille ꝗ in pijs opi
bus diuitias expēdit.
nō ſeruit diuitijs.. ſed
magis diuitie ſeruiūt
ſibi. qꝛ eis vtit̄ ſicut in
ſtrumētis ad opa vir/
tutū. Vn̄ Ambro. ſu
per Lu.. Sicut diui/
tie ſunt īpedimēta im
probis. ita ꝓbis ſunt adiumēta virtutis. ⁊ talis ſimul p̄t ſeruire deo ⁊ v/
ti ipis (ideo dico vobis ne ſoliciti ſitis). ſ. ſolicitudine nimia Notādum
ꝙ chriſtus hic nō ꝓhibet laborē. qꝛ hō ad laborē naſcit̄ ſicut auis ad vo/
landū. ſꝫ ꝓhibet ſolicitudinē ſupfluā ⁊ inordinatā ꝑ quā poſtponūt̄ ſpūa
lia ⁊ etiā eterna (aīe vrē) i. aīali vite ꝗ cibo ſuſtētat̄ (ꝗd mādu cetis neqꝫ
corpi vrō ꝗd induamī nōne aīa plus eſt ꝙ̄ eſca?) q. d. lōge plus eſt (⁊ cor/
pus plus ꝙ̄ veſtimentū). q. d. ſi de⁹ dedit vobis maiora. ſ. corpus ⁊ aīmaꝫ
cōſequēter etiā dabit minora. ſ. eſcā ⁊ veſtimentū (reſpicite volatilia celi
qm̄ nō ſerunt neqꝫ metūt neqꝫ cōgregant in horrea. ⁊ tn̄ pr̄ vr̄ celeſtis pa/
ſcit ea) Vn̄ p̄s. cxlvi. Qui dat iumētis eſcā ipoꝝ ⁊ pullis coruoꝝ ⁊c̄ Ml̄
to forti⁹ hoīeꝫ ſufficiēter paſcet. vn̄ Rab. Quis rex militib⁹ deuotis de/
bitā nō ꝓcurat alimoniā? Quis dn̄s miſtris ſuis nō miſtrat cibaria?
Quis pr̄ nō dat filijs alimēta ⁊c̄. (nōne vos magis pluris eſtꝭ illꝭ) q. d.
multo maioris p̄cij eſtis. ly. natura hūana maioris pōderis eſt corā deo.
qꝛ alie creature fcē ſūt ꝓpter hoīeꝫ. finis āt nobilior ē his ꝗ ſtꝭ ad finē Si
ḡ de illꝭ curat. multo forti⁹ de nobis curā hꝫ (ꝗs āt vrm̄ p̄t adijcere ad ſta
turā ſuā cubitū vnū?) q. d. null⁹ Ergo ds ꝗ dat hoī incrementū ⁊ quāti
tatē ſtature. ꝑ ꝯn̄s etiā dabit nutrimentū ꝯueniēs ſtature. put vident̄ ex
pedire (⁊ de veſtimētis ꝗd ſoliciti eſtis? ꝯſiderate lilia agri quō creſcūt) ſcꝫ
tā p̄cioſis colorib⁹ induta (nō laborāt). ſ. ad ornandū ſe (neqꝫ nent). i. filāt.
ad faciēdum ſibi veſtimētum. ⁊ tn̄ optime veſtiūtur. ſic ꝙ regalia veſtim

ta excedũt(dico aũt vobis ꝙ neqꝫ ſalomon)q̇ fuit ditiſſimꝰ..ſapiẽtiſſimꝰ. potẽtiſſimus inter alios reges.(in õni gl'ia ſua coopertus eſt).i.veſtitus ⁊ ornatus tam pulchꝛe(ſicut vnũ ex iſtis)Goꝛ.qꝛ in ſalomõe fuerũt veſtes aliene.in illis aũt ꝓꝛie Jtẽ ille ab arte.iſte a natura Et iõ oẽs tinctoꝛes pannoꝝ nõ poſſunt facere coloꝛẽ viridẽ ſicut natura in terre naſcẽtibus Vñ Hiero.Quid rubet vt roſa.quid candet vt liliũ?(ſi eñ fenũ agri qd hodie eſt).i.in pñti ⁊ cras in clibanũ mittit).i.in furno ponet.(deꝰ ſic veſtit).i.ſic pulchꝛe ſic optime ſine ſollicitudine(q̃to magis

bus indigetis.querite ergo primũ regnum dei ⁊ iuſticiam eius.⁊ hec oĩa adijcientur vobis.

vos modice fidei)ly.vocat aũt eos q̇ nĩs ſollicitant de tẽpoꝛalibꝫ modice fidei.qꝛ ex defectu fidei ꝓcedit talis ſollicitudo ſupflua(nolite ergo ſolliciti eſſe dicẽtes.qd manducabimꝰ aut quid bibemꝰ)hoc ꝑtinet ad veſtimentum(hec eñi oĩa gentes inquirũt)Goꝛ.qꝛ infideles ſunt.⁊ de eternoꝝ promiſſiõe nõ confidũt Ly.gentiles diuinã ꝓuidentiã circa actus hũanos negant(Scit eñ pr̃ veſter celeſtis qꝛ his oĩbus indigetis)Goꝛ.nõ ẽ pater pius q̇ nõ tribuit neccãria filijs quoꝝ nouit indigẽtiaꝫ.Sꝫ deꝰ ẽ pater veſter.ḡ ſeruiẽtibus ſibi tp̃alia ſufficiẽter miniſtrabit.(Querite ergo primũ).i.ꝓcipue(regnũ dei)De q̇ dr̃ Mat.xxij.Fulgebũt iuſti ſicꝫ ſol ĩ regno pr̃is mei.Quis h̃ regnũ nõ deſiderat vbi oẽs erũt reges ⁊ regine. Ergo feruenter ⁊ diligẽter hoc regnũ eſt q̃rendũ(et iuſticiã eꝰ)qꝛ iuſti in ꝑpetuũ viuent ⁊ apd dñm eſt merces eoꝝ.Sapien.v.(⁊ hec oĩa)ſ.tp̃alia (adijciẽtur vobis)Vñ pſ.liiij.Jacta cogitatũ tuũ in dño ⁊ ipſe te enutriet Jtem pſ.xxxv.Nunqꝫ vidi iuſtũ derelictum ¶ Circa hoc pñs euãgelium vbi dicitur Primũ querite regnum dei ⁊ iuſticiã eius Notandũ ꝙ peccatoꝛ querit regnũ dei nõ pꝛimo ſed vltimo.ſ.in moꝛte.qñ eñ peccatoꝛ nõ põt plus viuere.vel qñ credit moꝛtẽ ſibi imminere..tũc querit regnũ dei.⁊ accipit exẽplũ a latrone in cruce.ſed nõ a ioanne baptiſta..qui a cunabulis queſiuit regnũ dei Similiter ſcũs Nicolaus epiſcopꝰ q̇ q̃rta ⁊ ſexta feria ſemel ſugebat vbera..Similiter Dominicꝰ pater noſter quia a puericia ſua domino noſtro ſeruire ſtuduit.⁊ ſic de alijs pluribꝫ ſãctis.Contra quos nota exemplũ de quinqꝫ virginibꝫ que petierũt oleũ in media nocte in vaſis ſuis.id eſt in vicinitate moꝛtis ⁊ nõ obtinuerunt Sic lampades earum ſunt extincte ⁊ ipſe excluſe ſunt a regno celoꝛũ Vnde Auguſtinus.Legi et perlegi ſacram ſcripturã ⁊ non inueni ĩ q̇nqꝫ millibus annoꝛũ ſaluatum in fine.niſi ſolũ latronem.Vnde etiaꝫ albertus magnus Rarum eſt ꝙ aliquis ex amoꝛe in fine vite ſue peniteat Jtẽ peccatoꝛ querit regnũ dei.ſed nõ iuſticiam eius..Omnis eñ homo vult eſſe beatus.quia vt dicit Boetius de cõſolatione philoſophie Mẽtibus hominũ naturaliter ſummi boni cupido inſerta eſt.ſed oꝑa beatitudinis nõ curat facere Tota die peccatoꝛ fabricat ſibi domũ in inferno et intendit poſt hanc vitam quieſcere ⁊ habitare in celo ⁊c̄

¶ Poſtilla

Jbat ieſus in ciuitatem que vocatur Naym Lu.vij.Hoc miracu-

lum fecit dominus ieſus anno eius.xxxi.xiij. kalen.auguſti.dñica.luna
xxij.indictione.iiij.Ante hoc euangelium ſanauit chriſtus ſeruũ Centu
rionis ꝗ acceſſit ad ieſũ rogãs eũ dicẽs.Dñe puer meus iacet in domo pa
raliticus ⁊ male torquet̃ Et ait illi ieſus .Ego veniã ⁊ curabo eũ.⁊ rñ/
dens Centurio ait Dñe nõ ſum dign⁹ vt intres ſub tectũ meũ.ſ3 tm̃ dic
verbo ⁊ ſanabit̃ puer
meus.⁊ dixit ieſ⁹ Cẽ/
turioni.vade ⁊ ſic3 cre
didiſti fiat tibi..et ſa/
nat⁹ eſt puer ex e⁹ illa
hora

Dñica.xv.poſt octauas penteceſtes Euangelium ſm Lu.vij.

In illo tpe Ibat ieſus in ciuitatẽ
que vocatur Naym ⁊ ibant cũ eo
diſcipuli eius et turba copioſa.Cũ au
tem appropinq̃ret porte ciuitatis.ec/
ce defũct⁹ efferebat̃ fili⁹ vnic⁹ mr̃is ſue
⁊ hec vidua erat.⁊ turba cĩtatis ml'ta

Et factũ eſt dei/
ceps(Ibat ieſus ĩ ciui
tatẽ q̃ vocatur Naym)
Naym eſt ciuitas par
ua in galilea ꝓpe mõ/
tem thabor q̃ diſtat a
hierl'm ad duas dietas
(⁊ ibant cũ eo diſcipuli eius ⁊ turba copioſa) Ly.turba multa cũ dño t̃/
ba multa cũ vidua Hoc factum eſt vt euidẽtius eſſet miraculũ corã mul
tis factũ.vt viſo miraculo multi fierent laudatores dei ⁊ teſtes (cũ ap̃p/
pinquaret porte ciuitatis ecce defunctus efferebatur).ſc3 ad ſepeliendum
(filius vnicus mr̃is ſue.⁊ hec vidua erat) Ly.antiq̃tus loca ſepulture e/
rant extra ciuitatem.ne ex cadauerib⁹ inficerẽtur ĩhabitatores ciuitatis
(quã cũ vidiſſet ieſus mĩa motus ſuꝑ eam)q2 erat vidua..tum quia non
habebat aliũ filiũ a quo poſſet in ſenectute ſuſtentari(dixit illi Noli fle/
re)q.d.cito ↄſolaberis(⁊ acceſſit ⁊ tetigit loculũ) Ly id eſt feretrum Ad h̃
tetigit vt oſtenderet ꝙ corpus ſuũ deitati vnitum erat inſtrumentũ dei/
tatis etiam in miraculis faciendis(Hi autem qui portabant ſteterũt.et
ait.Adoleſcens tibi dico)Gor.id eſt ꝓpria virtute impero(ſurge).ſ. a lcõ
mortis(⁊ reſedit ꝗ erat mortuus).ſc3 prius.q2 ſtatim rediijt vita ꝑ chri/
ſtũ(⁊ cepit loqui) Ly.vt manifeſte appareret ꝙ erat vere reſuſcitatus(et
reddidit illũ mr̃i ſue)prius em̃ dederat in cõceptione(accepit aũt omẽs ti
mor)Gor.ſ.admirationis de tã mirabili ſuſcitatione.Legitur in euãge/
lijs dñm tres mortuos ſuſcitaſſe.ſ.puellã in domo.vt patet Matthei.ix
Adoleſcentem in porta.vt habetur in euangelio hodierno.Lazarum in
ſepulchro.vt habetur Joannis.vndecimo.(⁊ magnificabant deũ).id eſt
magnum predicabant.Hoc eſt em̃ magnificare deũ. de ipſo magna cre/
dere ⁊ dicere(dicẽtes.quia propheta magnus ſurrexit ĩ nobis).in lege ⁊ ĩ
prophetis promiſſus(et quia deus viſitauit plebẽ ſuam) Lyra. Mittẽ
do eis ſaluatorem ❡ Circa hoc euangelium vbi dicitur.Noli flere
Queritur vtrum de amici morte aliquis licite poſſit lugere Reſponde
tur ꝙ ſic.ſed moderate.Sic Martha et Maria magdalena fleuerunt
ſuper lazarum fratrem ſuu3 defunctum.que3 poſtmodum chriſt⁹ a mor
te ſuſcitauit Secũdo queritur.vtꝝ magis flendum ſit pro morte ani/
me q̃3 corpis.Rñdetur ꝙ ſic.q2 quanto aĩa ẽ nobilior corꝑe.tãto magis
eſt dolendũ de morte aĩe q̃3 de morte corꝑis Vñ Aug⁹.mai⁹ ẽ damnũ de

amiſſiōe vni⁹ aīe ꝙ̄ mille corpoꝝ. vñ Ber. Tot⁹ mūd⁹ p̄ciū vni⁹ aīe eſſe
mare nō p̄t. ſꝫ vt dt Aug⁹ Mirabilr miſeria ī hōīb⁹ apparet ꝙ cū morit
hō ſm corp⁹ oēs aīci ꝯueniūt ⁊ plorāt. ſꝫ cū morit ſm aīaꝫ null⁹ dolꝫ. nl
lus plorat A corpe mortuo nō recedūt donec ſepulture tradat Aīe vero
mortue null⁹ aſſiſtit. null⁹ curat eā ad vitā reducere. vtinā tot facerēt aī-
ci ꝓ aīa reſuſcitāda. q̄t facerēt ſi poſſent amicū mortuū ad vitā reuocare

cū illa Quā cū vidiſſet ieſus miſericor
dia motus ſup eam dixit illi. Noli flere
Et acceſſit et tetigit loculum Hi autē
qui portabant ſteterunt Et ait Adole-
ſcens tibi dico ſurge. Et reſedit q̄ erat
mortuus et cepit loqui ⁊ dedit illū ma
tri ſue Accepit autem omnes timor et
magnificabant deum dicētes. quia ꝓ-
pheta magn⁹ ſurrexit ī nobis. ⁊ q2 de⁹

Tercio q̄ritur que dn̄t nos ꝯſolari ſup morte pueroꝝ et cōſanguineo
rū Rñdet ꝙ ad hoc va
lent q̄nqꝫ ꝯſideratōes
q̄s fere oēs tangit bea
tus Hiero.. in q̄dam
ep̄la. Prima ē ꝯſidera
tio diuine voluntatis
cui debem⁹ nos in oī-
bus cōformare.. Vñ
Seneca ī ep̄la ad Lu
cillū. Placeat hoī q̄c-
quid deo placet In ſig
nū h⁹ q̄tidie oram⁹ Fi
at volūtas tua ſicut ī
celo ⁊ in terra. Nā cre
dere dēmus ꝙ ds in meliori ſtatu hoīeꝫ reuocat. Si bon⁹ eſt ne mal⁹ fi-
at Si mal⁹ ne peior efficiat Scda ꝯſideratio ē diuīe eq̄tatis. q2 licitū eſt
vnicuiqꝫ qd ſuū ē repetere. ds ei hꝫ ius ⁊ ptātē repetēdi pueros ⁊ ꝯſāgui
neos tuos. q2 ipi⁹ ſunt. vñ p̄s. Ip̄e fecit nos ⁊ nō ipi nos Inſup tenemur
deo ſoluere debitū mortꝫ. q2 oēs ſum⁹ ad mortē aſtricti. vtꝫ Gen̄. ij. Que
cūqꝫ die comederitis ex eo morte moriemī. vñ Heb. ix. Statutū ē hoīb
ſemel mori. Tercia ꝯſideratio ē diuīe diſpōis q̄ nouit ꝙ̄diu expediat hoī
h viuere ⁊ qñ mori. vñ Aug⁹. ī li. ſoliloq̄oꝝ. de ſalute corpis mei ꝙ̄diu mi
hi ſit vtile neſcio. tibi dn̄e h ꝯmitto Sic etiā btūs martin⁹ fecit di. Dn̄e
ſi adhuc ꝑp̄lo tuo ſū nccāri⁹ nō recuſo laborē fiat volūtas tua O hō at-
tende diligēter qūo tot⁹ mūdus plen⁹ eſt tribulatōīb⁹ ⁊ miſerijs. h pꝫ q2
nūc frig⁹. nūc eſt⁹ fames ⁊ ſitis. ſan⁹ ⁊ infirm⁹. let⁹ ⁊ triſtis. riſus ⁊ flet⁹.
diues ⁊ pauper. viu⁹ ⁊ mortu⁹. vtꝫ Job. xiij. Nunqꝫ in eodē ſtatu ꝑma-
net Itē Job. xiij. Hō nat⁹ de muliere breui viuēs tpe replet multꝫ miſe
rijs. Vñ refert ſolin⁹ de barbaris. ꝙ qñ pueri naſcūtur tūc magnū plan-
ctū faciūt ⁊ qñ moriūt magnū feſtū. Et btūs Hiero. refert de q̄dā terra
vbi vxores cū maritis ſepeliūt eligētes poti⁹ mori ꝙ̄ in miſeria viuere..
Quarta cōſideratio ē inutilitatis ⁊ dānificatiōis. q2 luct⁹ ⁊ triſticia dā-
nificāt hoīeꝫ in corpe ⁊ in aīa. ſm illud Eccl. xxx.. Multos occidit triſti
cia ⁊ nō eſt vtilitas ī ea. vñ Prouer. xxv. Sicut tinea veſtimēto.. ꝟmis
ligno: ita triſticia nocet cordi. Etiaꝫ nocet aīe defūcte. q2 tales ꝑpter ni-
miaꝫ triſticiā erūt indeuoti ⁊ indiſpoſiti ad orādū ⁊ ſuffragādū aīabus.
Et ſic aīe pueroꝝ ⁊ cōſanguineoꝝ retardant Exēplū de hoc q̄re in ꝓm-
ptuario exēploꝝ diſcip̄li. xcvij. P. Quita ꝯſideratio ē future reſurrec-
tiōis in q̄ lete ad vitā reducet q̄ hic deplāgit Vñ. i. ad Theſſa. iiij. No-

tum⁹ vos ignorare d̄ dormiētibꝫ vt nō ↄtriſteīni ſicȝ ceteri qui ſpem non ha bent Nam quilibet chriſtianus credere debet reſurrectionem..et ſi hic charus ꝛ fidelis tibi fuit.milleſies tibi charior erit in celo. Et ſi hic tibi vtil' fuit. milleſies tibi vtilior erit in celo q̄a omnia merita tecum cōdiui det. Unde Anſelmus. Unuſq̄ſqꝫ tm̄gaudꝫ de alterius merito quātum de ſuo ꝓprio.

¶ Poſtilla.

Um intraret ieſus ī domū' Lu.xiiij.Mat.xij. Hoc ſignum ꝛ hāc phariſeoꝝ increpationē fecit dn̄s ieſus Anno ei⁹.xxxij ſabato.v.no nas octobrȝ.luna.xiiij indictione quinta Añ inicium illius euange lij ſcribit ſanctus. Lu cas in p̄cedenti capi/ tulo.ꝙ q̇dam dixit ad ieſum Domine ſi pau ci ſunt qui ſaluantur. Ipſe autem dixit ad. illos.Contendite in/ trare ꝑ anguſtam por tam.quia multi q̄ di/ co vobis querēt intra re ꝛ non potuerūt Cū autem intrauerit pr̄/ familias et clauſerit. oſtiuꝫ incipietis foris ſtare et pulſare ad oſti um dicentes..Domiē aperi nobis Et reſpō dens dicat vobis Ne/ ſcio vos vnd̄ ſitȝ Tūc incipietis dicere man/ ducauimus coram te ꝛ bibim⁹ ꝛ ī plateis noſtris docuiſti.ꝛ dicet vobis. Neſcio vos vnde ſitis diſcedite a me oꝑarij īiq̇tatȝ ī ignē etnū ibi erit flet⁹ et ſtridor dētiū.Et tc̄ poſtmodum ſequitur euangelium hodiernum(Cum intraret ieſus in do mum cuiuſdam principis phariſeorum)Gor. in domo principis phari/ ſeorum et aliorum aduerſariorum ſuorum comedit chriſtus.et hoc ꝓpt̄ eorum edificationem et ꝓpter perfecte charitatis oſtenſionem que eſt di ligere īimicos.vt pꝫ Luce.vi.Diligite īimicos vr̄os ꝛc̄.(ſabbato mādu care panem)Gor noīe panis.vite neceſſaria deſignant.Intrauit aūt ad comedēdum nō fercula voluptatis.ſꝫ panem neceſſitatis.Ly.Iſte p̄n/ ceps phariſeoꝝ īuitauit xp̄m malicioſe.ꝛ nō ex deuotiōe.Uñ ſbdit(ꝛ ibi obſuabāt eū)Ly.attēdēs ſi int̄ epulas aliq̇d dicerꝫ aut facerꝫ.vñ eū poſ/ ſent accuſare(ꝛ ecce homo q̇dā hydropicus)Ly. Hydropic⁹ dicit a hy/ dor qđ ē aqua.qr hydropic⁹ habꝫ aquam int̄ carnē ꝛ cutem ꝛ h̄ eſt ꝓpriū hydropici.ꝙ quātoplus bibit tāto plus ſitit(erat ante illum) Cirill⁹ dt

viſitauit plebem ſuam.

Dñica.xvij.poſt octauas pēthecoſtes Euāgelium ſm Luc.xiiij.

In illo tempore Cum intraret ieſus in domum cuiuſdam pricipis phariſeoꝝ ſabbato manducare panē. Et ipſi ob/ ſeruabāt eum. Et ecce homo quidam hydropicus erat ante illū.ꝛ reſpōdēs ieſus dixit ad legiſperitos ꝛ phariſeos Si lice ſabbato curarꝫ? At illi tacue/ runt. Ipſe vero apprehenſum ſanauit. eum ac dimiſit. Et reſpondēs dixit ad illos. Cuius veſtrum aſinus aut bos ī puteum cadet ꝛ non cōtinuo extrahet illum die ſabbati.et nō poterāt ad hec.

ꝙ ille nõ petiuit a xp̃o ſanari timore phariſeoꝝ ꝛ iudeoꝝ. ſꝫ ſolũ ſe oſtẽ/debat vt xp̃s vidẽs eũ ei⁹ miſereref(ꝛ reſpondẽs ieſ⁹ dixit ad legiſꝑitos ꝛ phariſeos) Ly. nõ rñdet ipſis ad verba. qꝛ q̃ſtio nõ ꝓponebaf. ſꝫ ad cogi/tationes eoꝝ rñdit. vñ Beda. Per hoc rñdit ſe eẽ veꝝ deũ. ꝗ ſolus nouit corda hoĩm(ſi licet ſabbato curare)Gor. i. ſi licet oꝑa pietatis ꝛ mię face re ſine ſabbati violatiõe cuiuſmõi op⁹ eſt infirmũ curare(at illi tacuerũt). Beda. Merito tacẽt ꝗ cõtra ſe dcm̃ quicq̃d dixerint vidẽt.. Si em̃ licet ſabbato curare cur ip̃m obſeruant? Si nõ licet cur pecora curãt(ip̃e vero apphenſũ ſanauit eũ)

rñdere illi. Dicebat ãt ad inuitatos pa/rabolã. intendẽs q̃uo primos accubi/tus eligerent dicens ad illos Cũ inui/tatus fueris ad nuptias nõ diſcũbas i primo loco Ne forte honoratior te ſit i uitatus ab eo. ꝛ veniẽs is ꝗ te ꝛ illũ vo cauit. dicat tibi da huic locũ. Et tũc in cipias cũ rubore nouiſſimũ locum te/nere. Sed cũ vocatus fueris. vade et recumbe in nouiſſimo loco. vt cum ve nerit ꝗ te inuitauit dicat tibi aĩce aſcen

Ly. qꝛ ꝑ ĩpoſitionem manus ip̃m curauit. ꝛ poſtmodũ manũ retraxit(ac dimiſit). ſ. abire corꝑaliter ſanatũ(ꝛ reſpondẽs ad illos dixit cuius vr̃m aſinus aut bos ĩ puteũ cadꝫ ꝛ nõ cõtinuo extrahet illuꝫ in die ſabbati)Gor. q. d. Si ſabbatũ nõ frã/gitis ſubueniẽdo pecoribus.. q̃to min⁹ frã/go ipſuꝫ ſubueniendo hoĩbꝫ(ꝛ nõ poterãt ad hec rñdere illi)ly. tanq̃ ꝯfuſi euidẽti rõe Sed notãdũ ꝙ magna fuit phariſeoꝝ malicia. qꝛ plus curabãt de aĩalibus q̃ de hoĩbus Sic et multi plebani ꝛ p̃lati maiorẽ curam hñt de rebus tꝑalibꝫ q̃ de aĩabus. Unde Crif. Cadit aſina et eſt ꝗ ſubleuet. perit aĩa et nõ eſt ꝗ recogitet(dicebat aũt ad inuitatos ꝑabolam iſtã) Ly. ꝯfutãdo eos de ſuꝑbia et ambitiõe indebita intendẽs quõ primos accubitus eligerent). Gor. i. q̃uo de p̃mis accubitis obtinẽdis laborarent(cũ inuitatus fueris ad nuptias). Cirill⁹ ad nuptias celeſtes. de q̇bus dꝛ. Apo. xix. Beati qui ad cœnã agni nup/tiaꝝ vocati ſunt(nõ diſcumbas in primo loco)ille in p̃io loco diſcumbit ꝗ ſe in corde p̃fert aliȷ̃s Sicut phariſeus qui dixit. nõ ſũ ſicut ceteri hoĩes Scđo dignitatẽ ſeu p̃laturã indebite ambiendo. ſicut lucifer. Vñ Eſa. xiiij. Ero ſil'is altiſſimo(ne forte honoratior te ſit inuitatus ab eo. ꝛ ve/niens is ꝗ te et illũ inuitauit. dicat tibi. da huic locũ. Et tunc incipias cuꝫ rubore). i. cum ꝯfuſione(nouiſſimuꝫ locũ tenere Sed cum vocat⁹ fueris ad nuptias vade et recumbe in nouiſſimo loco). ſ. minorẽ te aliȷ̃s repu/tando. Sicut ap̃ls fecit ꝗ dixit. ego ſũ minimus ap̃loꝝ(vt cuꝫ venerit qui te inuitauit dicat tibi Amice aſcende ſuꝑius). ſ. in p̃ñtia ꝑ grãm. et in fu/turo ꝑ gl'am(et tunc erit tibi gl'ia coram ſil' diſcumbẽtibꝫ). i. in eadẽ bea/titudine quieſcẽtibus(qꝛ oĩs ꝗ ſe exaltat). ſ. ſuꝑbiendo(humiliabif)nccã/rio hic vel in futuro. Vñ Prouer. xx. Suꝑbum ſeq̃tur huĩlitas (. et ꝗ ſe huĩliat)voluntarie ex corde(exaltabif)hic vel in futuro. ſicut oñdit Gre. quadrupl ici exemplo di. Pupilla oculi quãto eſt nigrior tãto lucidior cũ

dela. q̄to magis inclinaꝛ tanto maiori luce ꝑfundiꝛ. Arbor q̄to ꝓfundi⁊ radicaꝛ tanto alti⁹ creſcit. Aqua q̄to magis deſcēdit deorſuz. tāto magis aſcendit ſurſuz. Sic hō q̄to magis vileſcit ſibi ⁊ inclinaꝛ ꝑ humilitatē. tanto magis lumine grē̄ ⁊ glīe repleꝛ. Et q̄to magis deſcēdit humiliando ſe. tanto magis aſcendit ad deū.. Vñ circa pñs euāgeliū vbi dr̄ Et ipſi obſeruabāt eum. Queritur hic an chriſtus debuit tenere vitā ſolitariā aut ſocialē. Reſpōdeo ꝯſiderato fine ad quez venerat. tunc magis decuit eū tenere vitā ſocialē q̄ ſolitariā Venerat eñ primo ad oñdendū ſe verū deū ⁊ hoīem quod oportebat opibus approbare. ⁊ ſic vitā ſocialem tenere. Secundo venerat ad nos informanduz moribꝫ et exemplis q̄ nō potuiſſet ſolitarie ſemꝑ ſtando. quare decuit eū vitā ſocialem tenere Tercio venerat ad liberandū nos tam ab infirmitatibꝫ corꝑalibus q̄ ſpūalibꝫ. q̄re decuit eū talē vitā tenere vt ſe domeſticū hoībus oñdēdo eos attraheret ad bonū. ꝟbo exēplo ⁊ cōſideratione. ⁊ ſic eū feciſſe oñdunt euangeliſtę dicentes ꝙ ibat de cītate in ciuitatem ⁊ in caſtella ⁊ in villas ⁊ de iudea in galileam. ⁊ ecōuerſo. Et mltū laborabat p̄dicādo. īfirmos ſanando. ⁊ miracula faciendo. vt daret poſteris intelligere ſe talē vitam elegiſſe q̄ eſſet nobis magis virilis ⁊ melior ⁊ vtilior ⁊ tutior. qꝛ frater q̄ iuuatur a frē. eſt vt ciuitas minuta ⁊ firma.. Et ve hoī ſoli. qꝛ ſi ceciderit nō habet ſubleuantē ſe

de ſuꝑius. tunc erit tibi glīa corā ſimul diſcūbentibꝫ. qꝛ oīs qui ſe exaltat hūiliabitur. ⁊ q̄ ſe humiliat exaltabitur

Dominica decimaoctaua poſt octauas penthecoſtes Euangelium ſecundum Mattheum. xxij.

In illo tempore Phariſei audientes ꝙ ieſus ſilentium impoſuiſſet saduceis conuenerunt in vnum ⁊ interrogauit eum vnus ex eis legiſdoctor temptans eum.. Magiſter quod

Hariſei audiētes ꝙ ieſus ⁊c̄. Mat. xxij. Mar. xij. Lu. xx. Hāc diſputationē cū phariſeis fecit dñs ieſ⁹ āno e⁹. xxxiij. xi. kal. apl. fe. iij lūa. xij. indi. vi. Ly. ꝓ intellcū illi⁹ euā. Notāduz ꝙ inter iudeos q̇dam erant q̇ vocabanꝛ saducei. q̇ recipiebant tm̄ quinꝗ libros moyſi.. ⁊ dicebant aīam hōis eſſe mortalē. ⁊ per ꝯñs negabāt reſurrectionē corporum Et iſti saducei acceſſerūt ad ieſū ⁊ interrogauerunt eum dicentes Numeri. xxij. Moyſes dixit Si q̇s mortu⁹ fuerit nō hñs filiū ducat frater vxorē eius vt ſuſcitet ſemen frīs ſui. Erant āt apud nos ſeptē frēs. ⁊ prim⁹ vxore ducta defunctus ē ⁊ nō hñs ſemen reliquit vxorē fratri ſuo. Silr̄ ſecūdus ⁊ tercius vſꝗ ad ſeptimū Nouiſſime aūt oīm mulier defuncta ē In reſurrectiōe ergo cuius erit de ſeptē vxor. oēs eñ habuerūt eaz Scriptū eſt Deutero. xxxv. Qñ habitauerint frēs ſimul ⁊ vnus ex eis abſꝗ liberis mortuus fuerit vxor defuncti nō nubet alteri. ſed accipiet eā frater eius ⁊ ſuſcitabit ſemen frīs ſui. Et primogenitum ex ea filium nomie

alius appellabit. vt nō deleatur nomē eius ex iſrael Cū autem noluerit accipere vxorem fratris ſui que ei lege debetur. perget mulier ad portam ciuitatis. ꝛ interpellabit maiores natu dicetqꝫ. Non vult frater viri mei ſuſcitare ſemen fratris ſui in iſrael. nec me in coniugem ſumere. Staticꝫ accerſiri eum facient ꝛ interrogabunt. ſi reſponderit nolo eam accipere vxorem. accedat mulier ad eum coram ſenioribus ꝛ tollet calciamētū de pede eius ſpuetqꝫ in faciē illiꝰ et dicet. Sic fiet homini qui nō edificat domū fratris ſui et vocabit nomē illiꝰ ī iſrl' domus diſcalciati Rūs autem ieſꝰ ait ill' Erratis neſciētes ſcripturas necꝫ ꝟtutē dei In reſurrectōe eni neque nubēt. L. y. i. viri nō accipiēt vxores. neque nubēt. i. mulieres nō accipientur a viris ſed ſunt ſicut āgeli dei ſcꝫ. incorruptibiles immortales. Gor. In h. ſeculo morimur. ergo naſcimur ſed in futura vita nullus moritur. nullus naſcitur. Ideo poſt reſurrectionem generalem homines non nubent necꝫ nubētur.

est mandatum magnum ī lege. Ait illi ieſus Diliges dominum deum tuum. ex toto corde tuo et in tota anima tua ꝛ in tota mēte tua. Hoc enī eſt maximuꝫ et primum mandatum. Secundū autem ſimile eſt huic. Diliges proximuꝫ tuum ſicut teipſum. In his duobꝫ mādatis vniuerſa lex pendet et prophete. Congregatis autem phariſeis. interrogauit eos ieſus dicēs. Quid vobis videtur de chriſto cuiꝰ filius eſt: dicūt ei Dauid. ait illis: Quomodo ergo dauid in ſpiritu vocat eum dominum dicēs. Dixit dominus domino meo ſede a dextris meis Donec ponam īimicos tuo ſcabellum pedum tuorum: Si ergo dauid vocat eum dominū. quomo

Et audientes turbe mirabantur in doctrina eius. ſcꝫ ꝙ ita prudēter reſponderet. Tunc ſtatim ſequitur euangelium hodiernum (Phariſei aūt audientes ꝙ ieſus ſilentium impoſuiſſet ſaduceis) Ly. Licꝫ ei phariſei contrarij eſſent ſaduceis in opinione de anime immortalitate et de mortuorum reſurrectione. tamen conueniebant cum eis in chriſti perſecutiōe Et ideo audientes ꝙ ſilentium impoſuiſſet eis (conuenerunt in vnū) Ly ad inuadendendum chriſtum et venerunt ad ipſum in magna multitudine ad magis eum terrendum (et interrogauit eum vnꝰ ex eis legiſdoctor) Ly. ideo vnus vt ſi confuſus eſſet ſolus videretur confundi. Si autem vinceret omnes viderentur per ipſum viciſſe ſecundum quod dicit. Criſoſtomus temptans eum). ſ. capere in ſermone. Magiſter quod eſt mandatum magnum in lege) Vnde. Criſoſtomus. Magiſtrum vocat cuius non vult eſſe diſcipulus (Ait illi ieſus Diliges dominum deum tuum ex toto corde tuo) Iſidorus. Ex toto corde vt omnes cogitationes. in deum reflectas (in tota anima) vt omnes affectiones in deum conuertas (et in tota mente tua) vt omnes quincꝫ ſenſus chriſto vacent. Vnde

Bernard⁹.toto corde id eſt ſapienter.tota anima id eſt dulciter.tota mē
te .i. fortit(hoc ē maximū ꝛ p̄mū mādatum)ſcȝ in dignitate.quia cha/
ritas maior ē ꝛ dignior omnibꝫ ꝟtutibꝫ(ſecundum autē ſimile eſt huic.
Diliges ꝓximum tuū ſicut teip ſum)Ly.id eſt in eandem beatitudinem
ad quam diligis te(in his duobus mādatis vniuerſa lex pēdet ꝛ ꝓphete)
Ly.quia omnia p̄cepta ordinant ad dilectionem dei ꝛ ꝓximi.quia ta p/

fili⁹ eius eſt Et nemo poterat ei reſpō/ dere ꝟbum.nec auſus fuit quiſquaȝ ex illa die eum amplius introgare

cepta prime tabule ꝑ
tinent ad dilectionem
dei.Et precepta ſecū/
de tabule ꝑtinent ad
dilectionem proximi.
Vnd Crił.Nō po/
teſt hominem odire q̄
deum amat.Nec poteſt deū amare qui.hominem odit.Magiſter in ij.
diſt.xxviij.Qui deum diligit nō poteſt eum contēnere quem deus p̄ce/
pit diligi.ꝛ qui diligit ꝓximum q̄d in eo diligit niſi deum.igitur vera ꝛc̄.
(Cōgregatis autem phariſeis)Gor.ſcȝ quia ad temptādum venerāt(in
terrogauit eos ieſus dicēs.quid vob videt de chriſto)id eſt de meſſia in
lege ꝓmiſſo(cuius filius eſt.dicunt ei dauid)ſicut dr ī p̄s.cxxxi.De fruc
tu vētris tui ponā ſup ſedē tuā (ait ill.quō ergo dauid in ſpū)id eſt ſpūſcō
inſpirat⁹(vocat eū dominū dicens)in p̄s.cix.(Dixit dn̄s domino meo id
eſt filio ſuo)ſede a dextris meis) id ē.in equalitate mea ſcdm ꝙ de⁹ vel in
potioribꝫ bonis p̄ omnibus creaturis(donec ponā inimicos tuos ſcabel/
lum pedum tuorum) Lyra.iſtud complebitur in iudicio quando omnia
perfecte ſubijcientur ieſu chriſto (ſi autem dauid vocat eum.dominum
ſuum quomodo filius eius eſt)Gor.eſt enim chriſt⁹ filius dauid ꝛ etiaȝ
domin⁹ Dauid.Fili⁹ dauid fuit ſm carnem.ꝛ domin⁹ dauid ſcdm deita
tem.Et ſic reſtat ꝙ chriſt⁹ eſt deus ꝛ homo(ꝛ nemo potuit ei rn̄dere ver
bum)Nō immerito cum ſeruo xp̄i ſcȝ ſctō ſtephano diſputātib⁹ iudeis
et phariſeis non poterāt reſiſtere nec cōtradicere ſpiritui qui in eo loq̄ba
tur.Multomin⁹ chriſto qui eſt fōs ſapiētie ꝛ gratie(nec auſus fuit quiſ
q̄ȝ ex illa die eum ampli⁹ interrogare)ꝓpter timorem ſimilis cōfutatōis
Vude Hieremie.Cōfutati ſermonib⁹ vltra nō interrogāt.ex his oſten
ditur ꝙ nō ex deſiderio diſcēdi.ſed ex malitia temptādi eum īterrogabāt
¶Circa preſens euāgelium vbi dicitur.Diliges ꝓximum tuum ſicut te
ipſum.dicit Hugo de prato.ꝙ ordo charitatis eſt vt deus ſuper ōnia di
ligatur.Secundo anima ꝓpria.Tercio anima ꝓximi ꝛ magis q̄ȝ vita
ꝓpria.Vnde hic queritur vtrum mori ꝑ ſalute ꝓximi ſit de nccītate ſalu
tis.Reſpōdet Hugo de prato.ꝙ mori pro ꝓximo ē perfecte charitatis
q̄ nō req̄ritur de neceſſitate ſalutis.ſed ſolū eſt in viris perfectis ħ mul/
ti doctores tenent.Vnde Hugo.Nō tenemur ita ꝑfectam habere cha/
ritatem ſicut chriſt⁹ habuit ne cōſilia que chriſt⁹ obſuauit tenemur ob
ſeruare/Sed hoc eſt maius ꝛ ꝑfectius.qd̄ vnus alteri poſſit facere.ſcȝ.
mori pro ipſo.Vnde Joānis.xv. Maiorem charitatē nemo habet q̄ȝ
vt animā ſuam ponat quis pro amicis ſuis.Vnde Auguſtinus dicit.
Perfecta autem charitas eſt vt paratus ſit quis mori ꝑ frībus ſuis

Dominica decimanona poſt octauas penthecoſtes. Euangelium ſecunduz Mattheum.ix.

In illo tempore. Aſcēdēs ieſus ī nauiculam trāſfretauit. ⁊ venit ī ciuitatem ſuam. Et ecce offerebāt ei paraliticum iacētem in lecto. Vidēs autem ieſus fidem illoꝝ. dixit paralitico. Cōfide fili. remittuntur tibi pctā tua. Et ecce quidā de ſcribis dixerunt intra ſe: hic blaſphemat. ⁊ cum vidiſſet ieſꝰ. cogitationes eorum dixit eis. . vt quid

Scēdēs ieſus ī naui.⁊c̄. Mat.ix. Lu.v. Hoc ſignū fecit dominꝰ ieſus anno eiꝰ.xxxi.xij.kal'.ſeptēbris. feria.v.lūa.xxiiij.ī dcōe.iiij. Añ īiciū illiꝰ euāgelij ſcribit ſcūs Mat.ꝙ xp̄o veniēte in regionē geraſenoꝝ occurrit ei hō hñs mltos ſpūs īmūdos q̄ ſepiꝰ ꝯpedibꝫ ⁊ cathenis victꝰ dirupit cathenas ⁊ ꝯpedes cōminuit.⁊ nemo potuit eū domare Et ſp̄ noctu ac die ī moñmētis ⁊ mōtibus erat clamās ⁊ cōcidēs ſe lapidibꝰ Vidēs āt ieſū a longe cucurrit ⁊ adorauit eum Et ītrogabat eū ih̄s dicēs. Qd tibi nomē eſt. Et dixit ei. legio mihi nomē eſt qꝛ mlti ſumus. Erat ibi circa montē grex porcorum magnꝰ paſcēs in agrꝭ ⁊ deprecabantur eum ſpūs dicētes. Si eijcꝭ nos hinc mitte nos in porcos vt introeamus in eos. Et cōceſſit eis ieſus ſtatim ⁊ exeūteſ ſpūs inmundi introierunt ī porcos. Et mḡno impetu grex pręcipitatꝰ ē ī mare ad duo milia porcoꝝ ⁊ ſuffocati ſūt ī mari. Paſtores aūt fugierūt ⁊ nūciauerūt ī ciuitatē ⁊ in agros Et egreſſi ſūt videre qd eēt facti. Et vidēt eū q̄ a demonio vexabat ſedētē veſtitū ⁊ ſaē mentꝭ. rogabāt ieſū vt traſirz a finibꝰ eoꝝ (⁊ aſcendēs ieſꝰ in nauiculā) Ly. vt p̲ nauigiū de t̄ra geraſenoꝝ rediret in galileā vñ illuc venerat (⁊ veīt in cītatem ſuaz ſcꝫ capharnaū q̄ fuit metropolis galilee. Et dr ciuitas ſua. qa frequēter ibi hītabat. Et ī p̄ncipio p̄dicatiōis ſue mlta miracula ibi fecit. ſicut ⁊ bethleē fuit ſua. qꝛ in ea naſci elegit. Et etiā nazareth ſua. qꝛ in ea ānūciatꝰ eſt ⁊ nutritus fuit (⁊ ecce offerebāt ei p̲aliticū) Modꝰ aūt offerēdi deſcribit Mar.ij. qꝛ nō potētes intrare ad chriſti p̄ñtiā ꝓpt t̄bā circūſtātē de tecto domꝰ ſūmiſert eum in lecto. ⁊ h̄ fuit magnū ſignū fidei ipoꝝ. ppt qd ſeqt (vidēs āt ieſꝰ fidē illoꝝ) Ly. ſ. p̲alitici ⁊ offerētiū (Ait p̲alitico. Cōfide fili r̄mittūt tibi pctā tua) Ly. ad modū boni medici. q̄ p̄mo remouet cauſam morbi. ⁊ tūc poſtmodū intēdit curatiōi Infirmitas āt hec fuit inflicta paralitico ꝓpt pctm̄. ⁊ iō xp̄s p̄mo remouz cām dicēs (remittūt t̄ pctā tua) Ad maiorez p̄dcōꝝ intelligentiā ſciendū ꝙ īfirmitas corporal' īfligit alicui a deo mltis de cauſ. Prio ꝓpt pbatōem patientie ſicut in Job. ⁊ Thobia excecato. Vñ Tho.ij. Hāc temptatōez iō permiſit dus euenire illi vt poſterꝭ daret exemplū patie eiꝰ. Scdo ꝓpt huiliatōez alicuiꝰ ne ī ſupbiā eleuet. ſic ī paulo aplo. vtꝫ.ij. Coꝝ.xij. Ne mḡnitudo r̄uelatōnū extollat me datꝰ ē m̄ ſtimulꝰ carnis mee āgelꝰ ſathā q̄

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

me colaphiſꝫ. Tercio ad glo͛az dī maīfeſtādā ſicͭ ꝺ ceco nato dꝛ Jo. ix. Ne
qꝫ h peccauit neqꝫ parētes ei⁹. ſ. vt cecus naſcereť ſꝫ vt maīfeſtareť opa
dei in illo Quarto īfligiť ꝓpť peccati ꝯmiſſi purgationem ſicut pꝫ ī ma
ria ſoroꝛe moyſi murmurāte ꝯtra moyſē q̄ fuit fcā ꝓpť h ad tēp⁹ lepſa et
ī palitico iſto ꝺ q̊ fit mētio in euāgelio hodierno Quito ꝓpť puitōeꝫ pec
catoꝝ ſic ꝗ de⁹ īcipit pctōreꝫ ī hoc mūdo puire. vt ietnū puniať. ſicͭ pꝫ in

cogitatis mala in cordibꝫ veſtris Quid
eſt facilius dicere Dimittunť tibi pctā
tua. an dicere ſurge ꝛ ambula? Ut aūt
ſciatis quoniam filius hoīs habet ptā
tem in terra dimittēdi peccata. Tunc
ait paralitico. Surge tolle lectum tu/
um et vade in domum tuam. ꝛ ſurrex/
it et abijt in domum ſuam.. Uidentes

ātiochio ī veteri teſta/
mēto ꝛ etiā ī herode in
nouo teſtamēto q̊s am
bos dīna vltio tꝉi moꝛ
bo pcuſſit. vt putreſce
rent. ꝛ viſcera de ipſis
fluerēt. qui morte mi/
ſerabili moꝛtui ſunt ꝛ
in pn̄ti incipit eoꝛum
infernus ꝛ durabit in
ppetuuꝫ. Hiere. xviij.
Duplici cōtritiōe cō/
tere eos dn̄e (Et ecce q̄
dā de ſcribis). i. legiſ pitis (dicebāt ītra ſe) qꝛ vͦbꝭ hec exꝓmere n̄ audebāt ꝓ
pť ꝓplm (h blaſphemat). i. qđ dei ē ſibi vſurpat. Blaſpemare ē creature
attribuere illđ qđ ē ꝓpriū dei. dittere autē pctā ſoli deo ꝯuenit. Per h igi
ť ꝗ xp̄o blaſphemiā inpōebāt. qꝛ pctā dittebat pꝫ qꝛ negabāt chriſtuꝫ eē
deū. dicētes ipm eē puꝝ hoīeꝫ (ꝛ cū vidiſſꝫ ieſ⁹ cogitatioēs eoꝝ). ſ. iniq̄s
q̄s habebāt ꝯtra eū. īponebāt ſibi blaſphemiaꝫ (dixit vt q̄d cogitatꝭ ma
la ī coꝛdib⁹ vr̄is) ꝛ in hoc on̄dit xp̄s ſe eē deū Un̄ Criſ Soli⁹ dī ē ꝯgſce
re cogitatōes hoīꝫ (q̄d ē facili⁹ dicere dittūtur ť pctā tua). i. ſolo vͦbo effi/
cere vt dittāť tibi pctā tua (an dicere ſurge ꝛ āmbula). i. in vͦbo efficere vt a
liq̄s palitic⁹ ſurgat ſan⁹ ꝛ ābulꝫ (vt aūt ſciatꝭ) vos phariſei (qꝛ fili⁹ hoīs
. i. vͦgis (hꝫ ptātem dittendi pctā in ťra) Ly. vt de⁹ n̄ vt pur⁹ hō. (tūc ait
palitico. ſurge tolle lectū tuuꝫ ꝛ vade in domū tuā. q̄ ſtatim ſurrexit) ad
īperium ieſu xp̄i (ꝛ abijt in domuꝫ ſuā) Ly. in ſignū pfecte curatōis. vi/
dētes āt tbe). ſ. miraclm factuꝫ in palitico (timuerūt) Ly. inpōere blaſ/
phemiā (ꝛ gl'ificauerť deū q̄ dedit ptātē taleꝫ). i. xp̄m q̄ eſt vͦt⁹ dī patris
(hoīb⁹). i. ſaluteꝫ hoīm ¶ Un̄ circa pn̄s euāgeliū vbi dꝛ. dittunť tibi pec
cata tua Notādꝫ. ꝗ Hugo ꝺ prato dt ꝗ de⁹ mīoꝛdiť ťcipit pctōres de hoc
habem⁹ exemplū ī mꝉtis Nā petr⁹ cuꝫ iuramēto negauit chriſtū ꝛ poſtea
fleuit. ꝛ xp̄s mīoꝛditer ſibi indulſit et ī gdū pſtinuꝫ eum ťſtituit. vt pꝫ.
Joh. xxi. Paſce oues meas. Iteꝫ maria magdalena cuꝫ mꝉtis foꝛnicata
ē. et p⁹ea acceſſit verecūda cuꝫ magna ꝯtritōe et fide ad xp̄m et ſalutata
eſt vt pꝫ Lu. vij. Fides tua ſaluā te fecit Iteꝫ paul⁹ apl's pſecut⁹ eſt ec/
cleſiā dī ꝛ ſtephanū iuuit lapidare. ꝛ p⁹ea dixit Dn̄e quid me vis facere.
Actꝭ. ix. ꝛ p⁹modū fcūs ē doctoꝛ gētiuꝫ et lumen ecclie. Iteꝫ latro ī cru/
ce ātea multa latrocinia ꝛ ſcelera ꝯmiſit. et p⁹ea dixit Memēto mei dn̄
venerꝭ ī ťgnū tuuꝫ. Lu. xxiij. Et xp̄s pl⁹ ei dedit q̄ꝫ petiuit. Hodie īq̄t
mecum eris in paradiſo. Chariſſimi imitemur iſtos et non ſimus ſicut

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

iudas q̇ de dei mīa deſꝑauit ꝛ laq̄o ſe ſuſpēdit. Mat. xxvij. In quo deū ꝗuius offēdit ꝙ ꝙ chriſtū ꝑ. xxx. denarijs vēdidit. Vn̄ de hoc dr̄ in decretis Judas magis peccauit deſꝑando ꝙ chriſtū tradēdo. xxiij. q. iij.. Sꝫ nō licet Nō etiā ſicut cayn q̇ ait Maior eſt iniq̇tas mea ꝙ vt veniā merear. Gen̄. iiij. vn̄ Bern̄. Mētiris cayn Maior eſt dei pietas ꝙ q̄uis iniquitas Seq̇tur in euāgelio Quidā de ſcribis dixerūt ītra ſe hic blaſphemat. Vbi notandū ꝙ tribus modis blaſphemaṫ deus Primo dū quid attribuiṫ deo vel īputatur ei qd̄ ſibi nō cōuenit. vt ꝙ ſit malus ī iuſtus maledictus ꝛc̄ Scd̄o cū q̇s remouet a deo qd̄ ei cōuenit. dicēdo ꝙ nō ſit oīpotēs. miſericors ꝛ iuſtus ꝛc̄ talia. Tercio cū q̇s ſibi attribuit qd̄ ē proprīū dei. ſ. pctā dimittere ꝛ curare Et iſto tcio mō dicebant iſti ꝙ chriſt⁹ blaſphemabat. q2 qd̄ erat ꝓpriū dei. ſ. pctā dimittere. ſibi attribuebat dicēs. dimittūtur tibi pctā tua Hec ille

autē turbe timuerunt ꝛ glorificauerūt deū qui dedit poteſtatem talem hominibus.

Dn̄ica. xx. poſt octauas penthecoſtes. Euangelium ſ̄m Mattheum. xxij.

In illo tempore Loquebatur ieſus cū diſcipulis ſuis ī ꝑabol' dicens Simile factum eſt regnum ce-

¶ Poſtilla

Simile fcm̄ eſt regnū celoꝝ ꝛc̄ Mat. xxij.. Hanc hiſtoriā dixit dn̄s anno eius. xxxiij. xi. kal'. aplis. feria. iij. luna. xij. indcōe. vi. Ante iniciū illius euāgelij ſcribit ſcūs Mat. in p̄cedēti ca. ꝙ chriſtus dixit ꝑncipibus ſacerdotū ꝛ ſeniorib⁊ iudeoꝝ Quid vobis videṫ. Hō q̇dam hēbat duos filios. Et accedēs ad ꝑmū dixit Fili vade ī vineā meā Ille āt rn̄s ait. nolo Poſtea pīnā mot⁹ abijt. accedēs aūt ad alteꝝ dixit ſiliter. ꝛ ille rn̄s ait. eo dn̄e ꝛ nō iuit Quis ex duob⁊ fecit voluntatē p̄ris. Dicūt ei ꝑmus. d̄t ill' Amē dico vobis q2 publicani ꝛ meretrices p̄cedēt vos ī regno dei Venit eīn ad vos ioānes ī via iuſticie ꝛ nō credidiſtis ei. ꝛ publicani ꝛ meretrices crediderūt ei. vos āt videtes nec pīnāꝫ habuiſtis poſtea vt crederetꝭ ei ꝛc̄. Tūc poſtmodū ſeq̇tur euā. hodier. (Sil'e fcm̄ eſt regnū celorū) Ly. i. ſtatus eccl'ie militātis (hōi regi q̇ fecit nuptias filio ſuo) tūc ei deus p̄r fecit nuptias filio qn̄ naturā hūanaꝫ copulauit diuine in vno ſuppoſito Que q̇dem nuptie celebrate ſunt in vtero virginali. de q̊ chriſt⁹ exijt tāꝙ ſpōſus ꝑcedēs de thalamo ſuo (ꝛ miſit ſuos) Sor. i. ꝓphetas p̄cedentes (vocare inuitatos). i. iudeos (ad nuptias). i. ad fidē incarnationis chriſti ꝑmiſſā in p̄triarchis figuratiue ī lege p̄dictā in ꝓphis ꝑnūciatam (ꝛ nolebant venire) ly. credēdo ſcꝑturis. q2 nolebāt ꝟba ꝓphaꝝ credere ꝛ obedire (iteꝝ miſit alios ſuos). i. apl'os q̊s miſit in oēꝫ ciuitatē ꝛ locū q̊ ipſe ventur⁹ erat. vt hēṫ Lu. x. (Dicēs. dicite inuitatis ecce p2ādiū meū paraui) Ly. videlꝫ ſacrā eccl'ie. ꝛ doctrinā fideliū ꝛ ſacre ſcripture. ex q̇b⁊ reficitur aīa ꝛ potiſſime in ſacro euchariſtie in q̊ daṫ nobis caro chriſti in cibū ꝛ ſāguis ei⁹ in potū (thauri mei). i. p2ēs veteres teſtamēti (ꝛ altilia). i. p2ēs noui teſtamēti pīguedine charitatis ſaginati (occiſa ſunt ꝛ omia parata (ſcꝫ

quicq̄d reqͥrit̄ ad ſalutem hoim.locus.cib⁹.τ veſtes(veīte ad nuptias)cre
dendo.diligendo.ogando.(Jl̄ i aūt neglexerūt)q2 nō timuerunt dn̄m.qui
eñ timet deū nihil negligit.Vn̄ hic q̄rit̄ vtꝝ negligentia ſit pctm̄ mor/
tale.Rn̄deo ſm Tho.q negligentia ſi ꝓuenit ex q̄daz remiſſione volun
tatis.vt nō gcipiant ea q̄ debent Si obmittāt ea q̄ ſunt de necitate ſalu/
tis.ſiue ſit actus.ſiue ſit circūſtantia erit pctm̄ mortale.Vel ſi voluntas

lorum homini regi qui fecit nuptias fi
lio ſuo.Et miſit ſeruos ſuos vocare in
uitatos ad nuptias τ nolebant venire
Iteꝝ miſit alios ſeruos dicens.dicite ī
uitatis Ecce prandiū meum paraui
Thauri mei τ altilia mea occiſa ſunt.
τ omnia parata.venite ad nuptias Il/
li autem neglexerūt et abierunt.alius ī
villam ſuam.alius vero ad negociati/

ſit intantū remiſſa.vt
totaliter a dei charita
te deficiat.t'lis etiā ne
gligētia eſt pctm̄ mor
tale.τ hoc p̄cipue quā
do ſeq̄tur ex ꝯtemptu.
obmiſſio ꝟo circa ea
q̄ non ſunt de necitate
ſalutis ob defectū fer/
uoris nō eſt mortale.
ſed veniale pctm̄(τ ab
ierunt ali⁹ in villā ſu/
am).i.ad laborē τ oc/
cupationē corpalez circa terrenaꝝ acquiſitionē(alius ad negociationem
ſuā)p negociatiōem intelligitur nimia occupatio mētalis circa tpalia im
pediens diuina(reliq̄ vero tenuerūt ſeruos ei⁹.τ cōtumelia affectos occi/
derūt).ſ.poſt aſcenſionē chriſti iudei flagellauerunt apl'os oēs ſil'.τ poſt
modū ſtephanuz lapidauer̄t Act3.vij Et iacobuz frē3 ioānis occiderunt
Act3.xij.Rex aūt cū audiſſet iratus eſt τ miſſis exercitib⁹ ſuis)Ly.ſ.ex/
ercitu rhomanoꝝ ſub principib⁹ Tyto et Veſpaſiano q̄ ex diuina ordi/
natione venerūt ꝯtra hierl'm q̄dragesimoſecūdo anno poſt paſſionē chri
ſti(pdidit homicidas illos)q2 in vltionē ſāguinis chriſti τ ſuoꝝ diſcipl'o
ruz ab exercitu rhomanoꝝ ſunt trucidati τ captiuati de iudeis vſq3 ad de
cies centū millia.vt dt Joſeph⁹ in li.de iudaico bello(τ citatez illoꝝ ſuc
cendit)q2 tūc hierl'm ſuccenſa eſt τ tēplum in ea(tūc ait rex ſeruis ſuis).et
ſeq̄cib⁹ eoꝝ p diuinā reuelationē(nuptie q̄dem parate ſūt)ſacr̄m incarna/
tionis paratū eſt.vt natitatis p̄dicatio.paſſio chriſti τ introit⁹ regni ap
tus ē p paſſionē chriſti.q̄ an̄ clauſus fuit.ſ3 q̄ inuitati fuerāt).ſ.iudei (nō
fuerūt digni)Ly.ꝓpter ſuā incredulitatē(ite g̊ ad exit⁹ viaꝝ).i.ad gētes q̄
nō erāt in via mādatoꝝ dei τ ſine lege viuētes τ lege3 ignorātes.Ad il/
las eñ gentes iuer̄t apl'i iudeis nolentib⁹ fidē chriſtianā recipe..ſic3 hēt
Act3.xiij.dicentib⁹ Paulo τ barnaba ad iudeos.vobis oportebat p̄mu3
loq̄ ꝟbū dei.ſ3 qm̄ repellitis illō τ indignos vos iudicatis eterne vite.ec
ce ꝯuertimur ad gentes.ſic ei p̄cepit nob dn̄s(τ q̊ſcunq3 inueneritis vocate
ad nuptias)q2 null⁹ volens fidē catholicā recipe repellend⁹ ē(τ egreſſi ſer
ui e⁹).ſ.de iudea(in vias.i.in terras gentiliū(ꝯgregauer̄t oēs q̊ſcunq3 in/
uenerūt bonos τ malos)Ly.q2 in eccia militāte admixti ſūt bōi cū mal'
(τ īplete ſunt nuptie diſcūbentiū)Ly.q2 fides catholica diffuſa ē p orbē
vniuerſū(intrauit āt rex vt videret diſcūbentes)Ly.intrat āt chriſt⁹ du/
pliciter Primo ſpecialiter in morte cuiuſlibet hōis Scdo gn̄aliter intra

onem ſuam. Reliqui vero tenuerūt ſer
uos eius. et cōtumelia affectos occide
runt. Rex autē cum audiſſet iratus eſt
Et miſſis exercitib⁊ ſuis perdidit ho/
micidas illos: et ciuitatē illorum ſuc/
cendit: tunc ait ſeruis ſuis. Nuptię q̄/
dem paratę ſunt. ſed qui inuitati erant
nō fuerunt digni. Ite ergo ad exitus vi
arum. et quoſcunq₃ inueneritis voca/
te ad nuptias. et egreſſi ſerui eius in vi
as congregauerūt omnes quos inue/
nerunt bonos et malos ⁊ implete ſunt
nuptię diſcumbentium Intrauit autē
rex vt videret diſcumbentes. et vidit i/
bi hōiem non veſtitū veſte nuptiali. et
ait illi. Amice qūo huc intraſti nō hn̄s
veſtē nuptialem: At ille obmutuit: tūc
dixit rex miſtris. ligatis manibus ⁊ pe

bit in iudicio futuro diſcernēdo merita ⁊ demerita cuiuſlibet hōis (⁊ vi/
dit ibi hoīem nō veſtitū veſte nuptiali). i. hn̄tem fidē ſine charitate Nam
veſtis nuptialis eſt charitas q̄ diuidit inter filios regni ⁊ perditionis. vt
dt Aug⁹ (⁊ ait illi amice) Ly. vocał aūt pctōꝛ aicus ꝓpter naturā quam
deus creauit q̄ bona eſt ⁊ q̄ ad imaginē dei fcā eſt (quō huc intraſti). i. ſa/
cramenta eccię ſuſcipiendo. fidē eccię cōfitendo (nō hn̄s veſtē nuptialē). ſ. i
charitate ꝑ bōa opa Vn̄ Hiero. veſtis nuptialis decē p̄cepta q̄ includū
tur in charitate dei ⁊ pximi (at ille obmutuit) Ly. qꝛ in extremo iudicio
ꝓpria arguente ꝯſcia
hō pctōꝛ ꝯuincił ⁊ mu
tus efficił. (tunc dixit
rex miniſtris) Ly. i. ā/
gelis executoꝛib⁊ diui
nę iuſticię (ligatis ma
nibus ⁊ pedibus) Ly
qꝛ poſt moꝛtē nō pōt
pctōꝛ bonū opari. nec
ad ſalutē reuerti (mit/
tite eū in tenebras ex/
teriores). pctōꝛ in hac
vita eſt in tenebꝛis in/
terioꝛib⁊. qꝛ adhuc eſt
in ſpe venię In infer/
no aūt erit in tenebꝛis
exterioꝛibus. qꝛ erit ex
tra ambitū diuinę mi
ſericoꝛdię. ⁊ ſine oī ſpe
ęternę glę. Vn̄ Beda
In inferno nulla ē re/
demptio. nec doloꝛum
mitigatio (⁊ ibi erit fle
tus) Goꝛ. ex vęhemen/
tia ardoꝛis. (⁊ ſtridoꝛ
dentiū) ex vęhementia frigoꝛis. vt Job. xxiiij. Tranſibunt ab aquis niui
um in caloꝛē nimiū (multi eīm ſunt vocati) Ly. ad fidē catholicam. (pauci
vero electi) ad glīam. Circa pn̄s euan. vbi dicitur Simile eſt regnum
cęloꝛum Hugo de prato dicit. i. eccīa pn̄s. quia ſicut deus habitat in cęł
per glām. ita habitat in pn̄ti eccleſia in ſacramēto euchariſtię. vt₃ Mat
xxviij. Ecce ego vobiſcū ſu₃ om̄ibus diebus vſq₃ ad ꝯſummationē ſęcu
li. Item ſicut in celo ſunt q̄dam coꝛpa magis ⁊ min⁹ clara. ⁊ vnū illumi
nat aliud Et ſic q̇dam ſunt illuminantes. ⁊ q̇dam illuminati. ⁊ q̇dā ma
gis lucent. ⁊ quidā minus. vt p₃ Danie. xij. q̇ autem docti fuerint fulge
bunt q̄ſi ſplendoꝛ firmamēti. ecce minus lucētes Et q̇ ad iuſticiā erudi/
unt multos. q̄ſi ſtellę in ꝑpetuas ęternitates. ecce magis lucētes. ſeq̄tur.
Hoī regi. chꝛiſtus eīm eſt verus rex ⁊ potēs rex in oībus. ⁊ oēs reges ex/
cedit. quia regt̄ in cęlo. in mūdo. ⁊ in inferno. Ad Phił. ij. Donauit illi

nomen quod eſt ſup oē nomen. vt in noīe ieſu om̄e genu flectatur. celeſtiū
terreſtriū. et infernoꝝ. In cęlo em̄ regt̄ per totalem ⁊ vniuerſalē btōꝝ ſub
iectionē. qꝛ ei oēs ſcī ⁊ angeli ad nutū obediūt. ⁊ ei in oībus ſubijciuntur
qđ etiā quotidie petimꝰ in nobis fieri. di. Fiat volūtas tua ſicut in cœlo
⁊ in terra. vt pꝫ Mat. vi. Regnat em̄ in cęlo per ſuę glīę oñſionē. ⁊ btām

eius mittite eum in tenebras exterio-
res. ibi erit fletus et ſtridor dentiū Mł-
ti enim ſunt vocati. pauci vero electi

Dominica viceſimaprima poſt oc-
tauas penthecoſtes Euangelium ſcđꝫ
Joannem. iiij

In illo tempore Erat quidam re-
gulus cuius filius infirmabatur
capharnaum Hic cum audiſſet. quia
ieſus adueniret a iudęa in galileam. a-
bijt ad eū et rogabat eū vt deſcenderet

viſionē. qꝛ ibi eiꝰ ma-
ieſtas ⁊ glīa demōſtra-
tur. vñ in ps̄. Oſtēde
nobis faciē tuā ⁊ ſal-
ui erimus. vñ Fulgen
tius dei faciē ſi oēs in
carcere inferni incluſi
viderēt. nullā pœnam
nullū dolorē. nullam-
qꝫ triſticiā ſentirēt Itē
rex nr̄ ieſus chriſtꝰ re-
gnat in mundo ꝑ pa-
tientiā ⁊ miam. Nam
in magna patiā ⁊ mi
ſericordia regt̄ ſuper
pctōres Patienter em̄
expectat eos vt cōuer
tātur ⁊ miſericorditer
recipit eos ſi ꝯuertātur. vt pꝫ Eſa. xxx. Propterea expectat dñs vt miſere
atur nrī. Vñ etiā. Hierc. iij. Tu āt fornica ta es cū amatoribꝫ multis. tñ
reuertere ad me ⁊ ego ſuſcipiā te Sed multi miſeri pctōres pñiaꝫ ⁊ miāꝫ
eiꝰ ꝯtemnūt. ⁊ eo ipſo magis peccāt. vñ Eccs. viij Quia nō cito ꝓfertur
ꝯ malos ſnīa. filij hoīm abſqꝫ vllo timore ꝑpetrāt mala. Itē ſup iuſtos
regnat in magnificis gratijs ſpūaliter hītans in eis ⁊ ipos dirigēs ⁊ ꝓte
gens ⁊ gubernās. Ipſi em̄ ſunt tēplum dei ſpūale. ⁊ ſpūſſcūs habitat in
eis. vt dr̄. i. Coꝝ. iij. Templū dei ſcm̄ eſt qđ eſtis vos. Ipſi etiā ſunt re-
gnū dei q̊ pro honore dei ⁊ ꝓpria ſalute quotidie certāt cōtra diabolum.
mundū. ⁊ ꝓpriam carnē. Et de illis hoſtibus triūphat. vñ Mat. xi. Re
gnū cęloꝝ vim patiꝛ ⁊ violenti. i. cū violentia ꝑliantes rapiūt illud Itē
in inferno regnat ꝑ iuſticię executionē. qꝛ effectū iuſticię. ſ. punitionē ⁊ vī
dictā in dannatos ibi exercer. vt patet. Deute. xxxij. Reddam vltionem
hoſtibꝫ Vñ ex hoc ſeqtur ꝙ in inferno ꝯgnoſcēt impij chriſtū eē regē om
nipotentē qui in hoc mundo noluerūt eū ꝯgſcere regē miē Seqtur ħ. li-
gatis manibus ⁊ pedibꝫ Ubi notāduꝫ ꝙ pctōr ſtrictius ligaꝛ qꝫ aīalia li
gantur Nam ligaꝛ meōria ne recolat beneficia dei. ligatur volūtas ne de
ſideret verba bona. ligaꝛ cor ne pœnas inferni ⁊ mortē cogitet ⁊ mala q̄
incurrit in ſtatu pctī manens Et ſilr̄ eſt de oībus potētijs aīę interiꝰ ⁊ ex
teriꝰ. q̄ oēs fortiꝛ alligaꝛ. ⁊ ſic pctōr fuit ligatꝰ ī culpa. ſic digne erit liga
Rat q̄dā regu. Jo. iiij. Mat. viij. Lu. vij (tꝰ ī pœna ⁊c. Poſtil.
Miraclm̄ ħ fecit chriſtꝰ āno eꝰ. xxxi. vi. kal. nouēbris. feria. ij. lūa. xix
indictione. v. Añ iniciū illiꝰ euā. ſcri. ſcūs Joan. in eodē. ca. quō chriſtus

ſedens loq̄bař mulieri.poſtmodū exiert ſamaritani de cĩtate ꝛ rogauerūt
euꝫ vt ibi maneret.ꝛ mãſit ibi ꝑ duos dies ꝛ multi ex ſamaritanoꝝ ciui
tate crediderūt in euꝫ dĩ. Qꝛ hic ē vere ſaluatoꝛ mundi Et poſt duos di
es exijt inde ꝛ abijt in galileã.ipē ieſus teſtimoniuꝫ ꝑhibuit. qꝛ ꝓpħa in
ſua patria hõrem nõ hr̃et. Cuꝫ ğ veniſſet in galileã acceperunt euꝫ gali/
lei cum oĩa vidiſſent q̄ fecerat hieroſolymis in die feſto.veit ğ ieſus iteꝝ
in chana galilee vbi fe
cit ex aq̄ vinū.(Et q̇/
dã regulus) Ly.nõ ac
cipiř hic regulus.p ꝑ/
uo rege vt videř nomē
ſonare.qꝛ rhomani vo
lentes frangere iudeo/
rū ſupbiam abſtulerˀt
ab eis regiã dignitatē
regnuꝫ iudeȩ in q̄tuoꝛ
tetrarchias diuidētes
p̄cauere volentes eorū
rebellionem.vñ.p illo
tpe nullus rex erat in
iudea Dĩ ergo iſte re/
gulꝰ qꝛ erat officialis
imperatoris deputatus ad cuſtodiã galileȩ.ꝓpter qđ manebat in caphar
naum.q̄ erat metropolis illius terrȩ.ꝛ diſtat tribus dietis a hierl̃m No
tandum ꝙ ſicut dicit Tho.iſte regulus interfuit miraculo facto in nup/
tijs quando chriſtus aquaꝫ in vinum mutauit.quia tunc credidit.ſꝫ ta/
men chriſti diuinitatem non perfecte agnouit.Et ad hoc innuendū euan
geliſta illud miraculuꝫ rememoꝛat dicens.Venit iteꝝ ieſus in chana ga
lilee vbi vinum ex aqua fecit(et erat q̇dam regulus cuius filius infirma
batur capharnaum) Lyra.et licet eſſet gentilis viſis et auditis miracu/
lis chriſti ſperauit ab eo ſanitatem impetrare filio ſuo Ideo ſequitur(hic
cum audiſſet)per famam que p̄currebat aduentum eius in omnem regio
nem galileȩ.quia ieſus veniret a iudea in galileam.abijt ad eum ꝛ roga/
bat eum)inſtanter ꝛ humiliter flexis genubus et comploſis manibus.p
fuſis lachrymis(vt deſcenderet)quia capharnaum erat in valle ſita.reſpe
ctu chana galilee in qua erat chriſtus.(et ſanaret filium eius. incipiebat
eñi moꝛi) .id eſt ſigna vicinȩ moꝛtis in eo apparebant euidenter(dixit er/
go ieſus ad eum.niſi ſigna et pꝛodigia videritis nõ creditis)non enim rep̄
hendit eum de petitione ſalutis filij ſui.ſed de defectu fidei.quia non cre/
didit plene Credidit enim in chriſto eſſe virtutem ſcilicet ad ſanandum fi
lium.ſed non credidit in eo eſſe diuinitatem per quam eſt vbique.et vbi/
q̄ poteſt ſanare.Vnde fides fuit quando petijt ſalutem.ſed defectus fi/
dei quando req̄rebat p̄ſentiam chriſti coꝛpalem.ex quo patet ꝙ non cre/
didit chriſtum eſſe veꝝ deum.ſi crediddiſſet quod deus vbiq̄ pꝛȩſens eſſꝫ
per pꝛȩſentiam maieſtatis ſuȩ.non dixiſſet deſcende..ſed dixiſſet cum cen/
turione. Dic verbo et ſanabitur puer meus.. (Dixit autem ad

et ſanaret filiū eius. incipiebat eñi mo
ri. Dixit ğ ieſus ad eū. niſi ſiḡ ꝛ pdigia
videritis nõ creditis Dixit ad eū regu
lus Dñe deſcēde pꝛiuſq̄ moꝛiař filius
meꝰ. d̄t ei ieſus. Vade filius tuꝰ viuit
Credidit hõ ſmoni quē dixit ei ieſus ꝛ
ibat Iã aūt eo deſcendente ſerui occur
rerunt ei et nunciauerūt dicētes. quia
filius eius viueret. Interrogabat au/
tem hoꝛam ab eis in qua melius habu
erat Et dixerunt ei. quia heri hoꝛa ſep/

eum regulꝰ. dñe deſcẽde priuſqꝫ moriaꝛ filiꝰ meus Tho. Manifeſtat i/
giꝛ hic regulus incredulitatẽ ſuam. Rogat eñ vt deſcẽdat ṗuſqꝫ filiꝰ eiꝰ
moriaꝛ. quaſi chriſtꝰ poſſet ſanare infirmũ. ſed nõ ſuſcitare defunctũ Ly
verũtñ qꝛ ex deuotione repetit petitionẽ ſuã. di. dñe deſcẽde. iõ exaudiaꝛ
a chriſto. vñ ſeqtur (Dicit ei ieſus. vade) lgꝛꝰ in domũ tuã (qꝛ filius tuꝰ vi
uit) id ẽ pfecte ſanitati reſtitutus ẽ de ianuis mortis. qꝛ incipiebat mori..

tima reliquit eũ febris Cognouit ergo
pater quia illa hora erat in qua dixit ei
ieſus. filius tuus viuit. Et credidit ip
ſe et domus eius tota

Dominica viceſima ſecunda poſt octa
uas penthecoſtes Euangeliũ ſecundũ
Mattheum. xviij.

In illo tpe dixit . i. diſcipulis ſuis
Simile eſt regnum celorum ho//
mini regi qui voluit rationem ponere
cum ſeruis ſuis. Et cum cepiſſet ratio
nem ponere. oblatus eſt ei vnus qui de
bebat decem millia talenta.. Cum au//
tem non haberet vnde redderet.. iuſſit
eum dominus eius venũdari ꝛ vxorẽ
eius ꝛ filios. et omnia que habebat. et
reddi.. Procidens autem ſeruus ille
rogabat eum dicens.. patientiam ha//
be in me ꝛ omnia reddam tibi. Miſer//

Vñ Crië. Chriſtus
ad domũ reguli ire no
luit.. ſed abſẽs ſanauit
filiũ eius vt p hᷓ magꝫ
declararet diuinitatẽ
ſuã. ꝛ ſic regulũ illũia
ret ad verã fidẽ. (credi/
dit hõ ſermoni quẽ di
xit ei ieſus ꝛ ibat) Ly
qꝛ fides reqriꝛ ad obti
nẽdum dei bñficia (iaꝫ
aũt eo deſcẽdente. ſer/
ui occurrerũt ei. ꝛ nun
ciauerũt dicẽtes. quia
filius eiꝰ viueret). ſcilꝫ
ꝯgaudẽdo ipi (interro
gauit aũt horã ab eis
ĩ qua meliꝰ habuerat)
hoc fecit ad certificatõ
nem miraculi reſpectu
ſui Et etiã vt ſerui et
aſtantes agnoſcerẽt ṽ
tutẽ chriſti (ꝛ dixerunt
ei.. qꝛ heri hora ſeptĩa
reliquit eũ febris Vñ
Crië. Repẽte dimiſit
eũ febris totaliter.. vt
appareret nõ eſſe natu
ralis ꝯualeſcẽtia. Ex hoc etiam famulos ipſius reguli ſuſcitauit ad fili/
dem. quia ſubito viderũt eum cõualuiſſe. quod natura facere nõ poteſt..
(Cognouit ergo pater quia illa hora erat in qua dixit ei ieſus. filiꝰ tuus
viuit) Referens verbũ ſuum ad verbum chriſti. et horam imperantis. ad
horam recepte ſanitatis (et credidit ipe et domus eius tota). Lyra. ad hᷓ
enĩ factum eſt illud miraculũ. vt iſte regulus gentilis cũ familia ſua cre/
deret in chriſtum Tho. Chriſtus nõ ſolũ ſanauit filiũ reguli ab infirmi
tate. ſed ipm regulũ ꝛ totam eius familiã ab infidelitate.. quia credidit
ipſe et domus eius tota.

Simile ẽ regnũ ce. ꝛc̃ Mat. xviij. Hiſtoria huiꝰ euã. fcã eſt ãno xpi
xxij. vi. kal. ſeptẽbris. lũa. xij. feria. v. idcõe. v. Añ iniciũ illꝰ euãgelij
dixit petrꝰ ad ieſum Dñe qtiẽs peccabit ĩ me frꝛ meus ꝛ dimittam ei vſqꝫ

ſepties.dixit illis ieſus.nõ dico tibi vſq͡ʒ ſepties.ſed vſq͡ʒ ſeptuageſieſſep/
ties.iõ(aſſimilatum eſt regnũ celoꝝ)Lyra.i.ſtatus eccľie militãtis (hõi re/
gi).i.chriſto q̇ eſt ver⁹ hõ ꝛ verus deus.rex regũ ꝛ dñs dñantiũ(q̇ volu/
it rõem ponere cũ ſeruis ſuis)id eſt rõem exigere de factis humanis(ꝛ cuꝫ
cepiſſet rõem ponere oblat⁹ eſt ei vnus q̇ debebat ei decẽ millia talẽta)ly
ra.id ẽ obligatus ad magnaꝫ pœnam ꝓpter multa pctã(cũ autẽ nõ habe
ret vñ redderet).Gor.
id ẽ cũ viribꝫ ſuis ſatꝫ
facere nõ valeret.hõ ei
ꝑ ſe pt ruere.ſꝫ nõ per
ſe reſurgere.(iuſſit euꝫ
dñs venũdari)quantũ
ad aiam(ꝛ vxorẽ)q̃tũ
ad corpus(et filios)q̃
tũ ad opa(ꝛ oĩa q̃ ha/
bebat)q̃tũ ad tpalia.

tus autem dominus ſerui illius dimi/
ſit eum.ꝛ debitũ dimiſit ei..Egreſſus
autẽ ſeruus ille.inuenit vnũ de cõſer/
uis ſuis.qui debebat ei centum dena/
rios.et tenens ſuffocabat eum dicens.
Redde quod debes.ꝛ procidens con/
ſeruus eius rogabat illum dicens Pa

(ꝛ reddi) Nam iſta omnia venundantur.id eſt per peccatum mortale
auferũtur(procidens autem ſeruus ille rogabat eum dicens.patientiam
habe in me)dando locũ ꝛ tps pñie(ꝛ oĩa reddã tibi)ꝑ opa pm̃e ſatiſfaciẽ
do iuxta poſſe(miſertus aũt dñs ſerui illi⁹)qꝛ miſericors ꝛ miſerator dñs
(dimiſit illũ)Gor.liberꝫ a captiuitate culpe(ꝛ debitũ dimiſit ei)Vñ Cri/
ſoſtomus Vide miſcdiaꝫ dei.petierat dilationẽ ꝛ accipit oĩm pctõꝝ re/
miſſionẽ(egreſſus aũt ſeruus ille).ſ.a facie dñi ſui ꝑ recidiuũ pcti.(inueit
vnũ de cõſeruis ſuis)Ly.i.de hõibus qui ſũt ſerui dei cũ ipo.(q̇ debebat
ei centũ denarios).i.modicũ eũ offendebat.qꝛ offenſa in hoĩem modica ẽ
reſpcũ offenſe ꝯmiſſe in deũ(ꝛ tenẽs ſuffocabat eũ)Ly.i.ſtrãgulabat(di/
cens.redde qd̃ debes)Ly.in q̊ oñdiť auſteritas in repetẽdo vindictã a ꝓ
ximo(ꝛ pcidẽs cõſeruus eius)Gor.iõ debuit miſereri qꝛ pcidit.ꝛ qꝛ ſuuſ
eiuſdẽ dei fuit(rogauit eũ dicẽs.Patientiã habe in me ꝛ oĩa reddã tibi).
Ly.q.d.Parat⁹ ſuꝫ ſm poſſibilitatẽ meã ſatiſfacere tibi(ille aũt noluit
ſed abijt ꝛ miſit eũ in carcerẽ donec redderet debitũ)ly.in q̊ notať crudeli
tas in mõ repetẽdi vindictã(vidẽtes aũt cõſerui eius)Glo.interli.i.ange/
li q̇ referũt ad deũ geſta hoim.vt pꝫ Apo.xxij.ꝯſeru⁹ tu⁹ ꝛ frm̃ tuoꝝ.(q̃
fiebant)oĩa em̃ opa q̃ agimus ꝛ ſupplicia q̃ patimur vidẽt(cõtriſtati ſũt
valde)Glo.ꝓpter afflictionẽ chriſtiani Notãduꝫ qꝫ ãgeli ꝯtriſtanť ad cul
paꝫ.ꝛ letãtur ad pñiaꝫ.vt pꝫ Lu.xv.Gaudiũ eſt angeľ dei ſuꝑ vno pccõ
re peni.ꝛc.(ꝛ venerũt ꝛ narrauerũt dño oĩa q̃ fcã fuerãt).ſ.q̃rimoniam de
ꝑſecutoribꝫ ꝓponẽdam(tũc vocauit eũ dñs ſu⁹)Ly.iſta vocatio fit ĩ mor
te.vbi de õnibꝫ reddemus rõem.(ſerue neq̃ omne debitũ dimiſi tibi) Ly
id eſt magnã offenſaꝫ in me cõmiſſam(quoniã rogaſti me.Nõne ğ opor/
tuit et te miſereri cõſerui tui)ꝑua remittẽdo(ſicut ꝛ ego tui miſertus ſuꝫ
Et iratus dñs ei⁹ tradidit eũ tortoribꝫ)Ly.i.demonibꝫ q̇ in h̊ executores
ſtꝫ diuie iuſticie(donec redderet vniuerſũ debitũ)Gor.i.in perpetuũ.quia
ibi nõ eſt locus redẽptiõis vľ ſatiſfactiõis.ſꝫ ꝯdẽnatõis(ſic ꝛ pr̃ me⁹ cele/
ſtis faciet vobis ſi nõ dimiſeritis vnuſquiſq͡ʒ fr̃i ſuo)Vnde Hiero.For
midoloſa ſentẽtia ſi parua fratri nõ dimittim⁹.magna nobis a deo nõ di

mittūtur. Vñ Greg⁹. Cōſtat ex iā dictis ꝙ ſi hoc qđ in nos delinqͥtur ex corde non dimittim⁹ illud a nobis ꝑ ꝑmam dimiſſum fuiſſe non gaude/ amus (ex cordib⁹ veſtris) quia nō ſufficit ore dimittere ſolū. ſed ⁊ corde Vñ Hay. ſup Mat. Nihil ꝓdeſt ore dimittere q̄ ſeruat iracūdiā ī mē/ te. Vñ circa pn̄s euāgelium vbi dr̄ Miſertus aūt dn̄s ſerui illius dimi ſit eū ⁊ debitū dimiſit ei. Queritur vtꝝ deus ſit magis miſericors q̄ȝ iuſtus vel econuerſo. Rñdetur ꝙ deus ſicut eſt miſericors ſic et iu/ ſtus. et econuerſo

tientiam habe in me ⁊ omnia reddam tibi. Ille autem noluit. ſed abijt ⁊ mi/ ſit eū in carcerē donec redderet vniuer/ ſū debitū. Videntes autē cōſerui eius q̄ fiebant cōtriſtati ſunt valde.. et vene/ runt et narrauerunt domino ſuo oīa que facta fuerant. Tunc vocauit illum dominus ſuus et ait illi Serue ne/ quam omne debitū dimiſi tibi quoniā

Tamē miſericordie ef fectus plus in nob re/ lucet q̄ȝ iuſticie. ⁊ ideo q2 de⁹ parcit in ſe pec/ cantibus. ⁊ miſericor dia eius a ꝓgenie i ꝓ/ genies ⁊ q2 effcūs mie in nobis magis relu/ cet q̄ȝ iuſticie. iō de⁹ di citur nobis magȝ mi/ ſericors q̄ȝ iuſtus. ⁊c. Nec mirū ſi de⁹ modo ſit miſericors. Habet em̄ triplex foꝝ Vnū eſt in pn̄ti vita totius mie. q2 mō mia audit cauſas ⁊ iuſticia facit ferias. vñ Eſa. xvi. Preꝑabitur in mia ſoliū eius Iō om nes cauſas iuſticia mittit ad thronū grē. vñ ad Hebre. iiij. Adeamus cū fiducia ad thronū grē eius vt miā cōſeqmur Aliud foꝝ erit ī iudicio ex tremo qđ erit pure iuſticie. vbi iuſticia audit cās. ⁊ mia facit ferias Et iō mia omnes cauſas deinceps remittit ad ſoliū iuſticie. Vnde Eſa. ix. Sup ſoliū dauid ⁊ ſup regnū eius ſedebit ⁊ cōfirmet illud. ⁊ corroboret in iudicio. ⁊ iuſticia amodo ⁊ vſq3 in ſempiternū Terciū foꝝ erit ī pur/ gatorio qđ eſt foꝝ mixtum. q2 ibi erit iuſticia q̄ pœnā infliget. ⁊ miam et gl'iam dabit. vñ Ps̄. lxxxviij. Miſericordia et veritas p̄cedēt faciē tuā. ⁊ ibi exn̄s dicere pt illud Ps̄. c. Miſericordiā ⁊ iudiciū cātabo tibi dn̄e. et duo hec audiui. q2 ptās dei eſt ⁊ tibi dn̄e mia. quia tu reddes vnicuiq3 iuxta opera ſua ⁊c. ſequitur. Donec redderet vniuerſū debitū Vñ notā dum ꝙ dupliciter dicūtur peccata redire Primo ꝙ nō redeant quātū ad maculā vel reatū. ſed quantū ad ingratitudinē. qui em̄ poſt acceptam re miſſionem ad peccatū vadit grauius delinquit. quia ingratus de tāto be neficio exiſtit Et ita ingratitudo pctm̄ recidiuantis aggrauat ꝙ pœnā peccatorum preteritoꝝ videtur ſecum reducere. Vnde dicitur in decretis Iteratio culpe inducit aggrauationē pœne. ij. queſtione. viij. Hi qui. Secundo dicūtur redire quantū ad pœnam ſubſtantialem ſicut enī in celo ē vnus denarius. i. vna beatitudo ſubſtantialis. licet vnus magis al tero participat Vnde de hoc dicit apoſtolus Sicut ſtella differt a ſtel/ la ī claritate ⁊c̄ Vñ etiā magiſter ſentē. li. iiij. di. xlix. dt. electus ab elcō differt in claritate mentis ⁊ corporis Vnde etiam Ioan. iiij.. In domo pris mei māſiōes multe ſūt ⁊c̄ Sic in īferno ē vna pœna ſbalis ꝑ modū

damni.ſ.carētia viſionis diuinę Alia ꝑ modū ſenſus .ſ.vermis ⁊ ignis.. Et vtraqꝫ pœna debetur ꝓ quolibet peccato mortali.ſ.ſcd̄m plus vł minus.dicūtur ergo peccata redire.q꞉ recidiuāti eadē pœna debeꝫ gn̄e q̄ prius licet ſit maior.ſicut d̄t btūs Jacob᷑.ij.ca.q̄ in vno offendit fcūs ē omniū reus

rogaſti me. Nonne ergo oportuit ⁊ te miſereri cōſerui tui ſicut ⁊ ego tui miſertus ſum.et iratus dn̄s eius tradidit eum tortoribus quouſqꝫ redderet vniuerſum debitū Sic et pater meus cęleſtis faciet vobis ſi nō remiſeritis vnuſquiſqꝫ fratri ſuo de cordibus veſtris

¶ Dominica viceſimatercia poſt octauas penthecoſtes. Euangelium ſcd̄m Mattheum viceſimoſecundo

In illo tempore Abeuntes phariſei cōſilium inierunt vt caperēt ieſum in ſermone. Et mittunt ei diſcipulos cum herodianis dicentes Magiſter ſcimus quia verax es ⁊ viam dei ī veritate doces ⁊ non eſt tibi cura de aliquo Nonem̄ reſpicis perſonam hominum.. Dic ergo nobis quid tibi videtur. licet cenſum dari cęſari an nō: Log

¶ Poſtilla.

Beūtes phariſei. ⁊c. Matth. xij.. Marci. xij. Lu. xx.. Hanc hiſtoriaꝫ dixit dn̄s anno eiꝰ. xxxiij. xi kal'.. aprilis feria. iij. luna. xij. indcōe. vi. Añ iniciū illius euangelij ſcribit ſcūs Matheus in p̄cedēti capitulo. ꝙ chriſtꝰ loq̄bat p̄cipibus iudeoꝝ et phariſeis parabolam iſtā dicēs.. Homo paterfamilias plantauit vineā ⁊ locauit eam agricolis Cū autē tēpꝰ fructuū appropinq̄ſſꝫ miſit ſeruos ſuos ad agricolas vt acciperēt fructus eiꝰ Et agricolę app̄henſis ſeruis eiꝰ aliū ceciderūt. aliū occiderūt. aliū vero lapidauerūt Nouiſſime miſit ad eos filiū ſuuꝫ dicens. Verebūtur forſitan filiū meum. Agricolę vero apprę̄henſuꝫ eiecerūt extra vineam ⁊ occiderūt Et cum audiſſet principes ſacerdotū parabolam iſtam cognouerunt quia de ipſis diceret. Et quęrentes eum tenere timuerunt turbas. quia ſicut ꝓphetam euꝫ habebant. ⁊ relicto eo (abeuntes phariſei) Unde Criſoſtomus. ab ip̄o chriſto (conſiliū inierunt vt caperēt ieſum in ſermone) Lyra. quia nō poterāt eum capere in malo opere Et quia faciliꝰ capitur homo in verbis quam in factis (et mittunt ei diſcipulos ſuos) Lyra. quaſi homines ſibi incognitos ſecundum ęſtimatiōem eorum vt coram ipſis audacius loqueretur.. ⁊ laxaret lingam ad aliquid dicendū vnde poſſet capi in verbis (cū herodianis) Lyra. iſti herodiani erant milites herodis qui interfecit ioannem baptiſtam.. et venerat ad diē feſtum in hieruſalem. quia iſta quęſtio fuit facta feria tercia ante paſſionem chriſti Et de herode legitur quod ipſe erat ꝓ tunc in hieruſalem in die paſſionis chriſti. quia venerat in hieruſa

lem propter ſolennitatē paſchalē. ſic ergo milites herodis miſſi ſunt cuꝫ diſcipulis phariſeorum vt diſcipuli phariſeoꝝ poſſent eum capere in ſer/mone ꝛ milites herodis ſtatim caperēt eum vt puniretur in corpore Sic ergo patet qualiter malicioſe agebant cōtra eū adulando vt facilius in/ducerent euꝫ ad dicendū aliquid cōtra poteſtatem ceſaris (dicentes. ma/giſter ſcimus quia verax es ꝛ viam dei in veritate doces). Lyra. ſcilicet ī

nita autem ieſus nequicia eorum dix/it. Quid me temtatis hypocrite. Oſtē dite mihi nummiſſa cenſus At illi ob/tulerunt ei denarium. et ait ill' ieſ⁹. cu ius eſt imago hec et ſuperſcriptio. Di/cunt ei: ceſaris. tunc ait illis. Reddite ergo que ſunt ceſaris ceſari. et que ſunt dei deo

ſana doctrina (ꝛ nō eſt tibi cura de aliquo. n̄ em̄ reſpicis perſonam hominū) quaſi diceret nō dimittis timore cu iuſcunqꝫ hominis etiam imperatoris dice/re veritatem. (dic ergo nobis q̄d tibi videtur licet cenſum dare ceſa ri an non?) Beda in omelia preſentis euan/gelij. diſſenſio erat in populo iudeorum

Aliqui dicebant illicituꝫ eſſe iudeis. ꝙ recognoſcerent habere aliquem dominū in terr; ſed ſolum deum qui eſt in celis. idcirco nō eſſe licitum cē ſum dare ceſari. qui dant decimas victimas. et oblationes deo celi Ecō/trario autem alij aſſerebant quod erat dare licitum tributum rhomanis. quia pro defenſione patrie et terre militabant et ab hoſtibus ꝛ latronib⁹ defendebant et pacem inter homines cōſeruabant. Hanc aūt queſtioneꝫ malicioſe proponebant chriſto. Cogitauerūt em̄ intra ſe. aut reſponde/bit pro nobis. aut pro ceſare. aut omnino tacebit. Si reſpondebit ꝓ nob quod nō debem⁹ ſoluere tributum. tūc incurrit indignationem ceſaris. et ſtatim milites herodis capient eum vt puniatur Si reſpondebit pro ce ſare quod debemus ceſari ſoluere tributū. tunc incurrit indignationē po puli Si omnino tacebit tunc dicemus. quia veritatē timet dicere ꝓpter ti morē hominū vel humanum (cognita aūt ieſus nequicia eoꝝ) Lyra qua ſi diceret. nō queritis veritatem addiſcere. ſed me verbis capere. (oſtendite mihi nūmiſſa cenſus) id eſt nummum qui datur pro cenſu annuo impera tori (at illi obtulerunt ei denariū) Lyra. quia iſte nūmus qui debebatur pro annuo cenſu a quolibet capitaneo domus valebat decē nummos v/ſuales Et ideo vocabatur denarius ꝛ erat argenteus (et ait illis ieſus. cu ius eſt imago hec: ꝛc̄ Lyra. quia imago ceſaris erat impreſſa in illo ꝛ no men ei⁹ in circuitu (dicūt ei ceſaris) Unde Hieronym⁹. tyberij ſub q̄ paſ ſus eſt dominus (tunc ait illis reddite ḡ q̄ ſunt ceſaris ceſari) Gor. ſicꝫ tri butum ꝛ pecunias per quas cōfitemini vos vere ſubiectos eſſe illi (ꝛ que ſunt dei deo) id eſt decimas primitias oblationes ꝛ victimas. ſic fecit ipe chriſtus qui reddidit tributa ceſari pro ſe ꝛ pro petro. Et deo reddidit q̄ dei patris ſunt faciens voluntatem eius ſemper.

¶ Sequitur Dn̄ca. xxiiij

Oq̄uēte iesu ad turbas. Mat. ix. Mar. v. Lu. viij. Historia hꝰ euāgelij fcā ē anno christi. xxxi. iiij. idꝰ nouēbrꝫ. feria. iij luna. vij idcōe. xiiij. Añ iiciū illiꝰ euāgelij scribit scūs Mat. ī eo. ca. ꝙ discipl'i iohis baptiste accesserīt ad iesū dicētes. Quare nos ꝛ pharisei ieiunamꝰ freq̄nt̄ discipl'i āt tui nō ieiunāt. Ait illis iesꝰ. Nūq̄d pñt filij spōsi q̄diu cū illis ē spōsus lugere. Venięt āt dies cū ab eis auferetur spōsꝰ. ꝛ tc ieiunabūt.

Dñica. xxiiij. post octauas pētecostes Euāgelium scḋm Mat. ix.

In illo t. Loq̄nte iesu ad t̄bas. ecce pnceps vnꝰ accessit ꝛ adorabat eū dicēs Dñe filia mea mō defūcta ē. sꝫ veni impoē manū tuā sup eā ꝛ viuꝫ. Et surgēs ihs seq̄bat̄ eū ꝛ dscipl'i eiꝰ: Et ecce mulier q̄ fluxū sāguis patiebatur.

Tunc seq̄r̄ euāgeliūꝫ hodiernum (Loq̄nte iesu ad t̄bas. ecce princeps vnꝰ accessit) Ly. q̄l' autē fuerit pnceps iste ñ expmit̄ hic. sꝫ hē t̄. Mar. v. ꝛ. Lu. viij vbi dicitur ꝙ erat priceps synagogę nomie iayrus Judei eni habebāt tātūꝫ vnum tēplum vbi poterant offerre vel immolare. s. in hierl'm Sꝫ ī alijs ciuitatibꝫ ꝛ villis hēbant loca determinata in q̄bꝫ ꝯueiebat ppl's ad orādūꝫ: ꝛ audiēdum vbūꝫ dei ꝛ tractādum d his q̄ ptinebāt ad ꝯmunēꝫ vtilitatē ppl'i. Et ille q̄ p̄erat cuius autoritate ꝯgregatio fiebat dicebat̄ pnceps synagogę. Et tal' erat iste q̄ accessit ad iesum (ꝛ adorabat eū) huilit̄ qꝛ cecidit ad pedes eiꝰ. s. faciēdo sibi reuerētiam debitam (dicens. dñe filia mea mō defuncta est. sed veni impone manū tuā sup eā ꝛ viuꝫ) Mar. v. dr̄ ꝙ dixit eā eē in extremis. Lu. viij. dr̄ ꝙ moriebatur Et hoc ē verꝫ q̄ñ pr̄ ab ea r̄cessit añq̄z. veīt ad iesū mortua ē ppt̄ qḋ nūcij venerūt d domo q̄ dixerīt. noli vexare mgr̄m. qꝛ defūcta ē filia tua. Credētes ꝙ xp̄s nō possꝫ suscitare eā a mortuis. licꝫ possꝫ eā sanare ab īfirmitate (ꝛ surgēs iesꝰ seq̄bat̄ eū ꝛ dscipl'i eꝰ) Ly. pgēs ad domū eꝰ ppt̄ fidei sue meritū (ꝛ ecce mulier q̄ sāguis fluxū patiebat̄. duodecī ānis) Lu. viij dr̄. ꝙ ī medicos erogauerat oēꝫ sbstātiam suā nec ab vllo potuit curari (accessit retro xp̄s eīn erat ī t̄ba mag̃ q̄ eū ꝯpriēbat vt hēt̄ Mar. v. ꝛ ideo de facili. nō potuit hr̄e accessū ad eū (ꝛ fimbriā vestimēti eiꝰ) Gor. indignā se reputabat tangere pedes dñi. vel etiā plenitudinem vestimenti. habebat enim christꝰ fimbrias iuxta ꝯsuetudiēs iudeoꝝ. secūdum p̄ceptūꝫ legꝭ vt pꝫ Nume. xv. (dicebat eīn ītra se). s. firmit̄ credēdo si tetigero tm̄ vestimētū salua ero). s. ab hac īfirmitate. Mag̃ fides mulierꝭ. q̄ credidit tātam virtutē eē in vestimētis christi ꝙ a tactu sanaret̄ q̄ p medicos sanari ñ poterat, p q̄bꝰ tm̄ expēdit ꝙ depaupata fuit. vt dr̄ Lu. viij (ꝛ iesꝰ ꝯuersus vidēs eā dixit Cōfide filia. fides tua te saluā fecit) Gor. Nō dixit ego sanaui te. sꝫ fides tua te saluā fecit vt vitandā ostētatōēꝫ doceat ꝛ meritūꝫ fidei extollat (salua facta ē mulier ex illa hora ꝛ Ambro. videt̄ velle ꝙ h mul'ier erat martha vgo soror btē marię magdalenę ꝛ sci lazari. Notādū ꝙ ī via eundo ad filiā pricipis archisynagogi. sanauit mulierem istā per tactū vestꝭ suę vt sic pnceps ille in fide solidaret̄ (ꝛ cū venisset iesꝰ ī domūꝫ

prīcipis ⁊ vidiſſ; tibicines). ſ. carmē lugubre canētes Antiq̄t⁹ eī tr̃es ad
exeq̄as vocabāt̃. vt ſuo carmine alios ꝓuocarēt ad luctū (⁊ t̃bā tumultu
antē). i. lachrymātez ⁊ eiulātem (dicebat r̃cedite) nolite flere. vt hēt̃. Lu.
viij. ꝑ hoc ꝙ dt. nolite flere docz nos ꝙ mortuos nrōs nō debem⁹ exceſſi-
ue dflere. p̄ſ̃tim cū fuerīt boni hoīes. q: licz moriāt̃ mundo. viuūt tñ deo
ipōs eīn nō amittim⁹. ſz p̄mittim⁹ vt dt Aug⁹. In veteri teſtamēto ſtte
fuit mori ⁊ t̃ribile. q̃a
tunc oēs in infernū de
ſcēderūt vñ Job. xvij
Infern⁹ do⁹ mea eſt. ⁊
in tenebris ſtraui lec-
tulū meum ⁊c. Unde
Iſi. li. xx. de ſūmo bo
no. illi plorandi ſunt ī
morte quos miſeros ī
fernus r̃cipit ex hac vi
ta non quos celeſt; au
la letificans includit.
⁊c. (Non eſt enī mor-
tuapuella. ſed dormit)
Ly. hoc dixerat. quia
poterat eam ita facili
ter ſuſcitare a morte ſicut homo poteſt alium hominem a ſomno excita-
re (⁊ deridebāt eum Ecce deridetur dominus ieſ⁹. nec iraſcitur nec argu-
it eos (⁊ cūz eiecta eēt turba) lamentātiū tumultuātium ⁊ deridentiuz. q:
ex quo erant increduli ⁊ deriſores xp̄i non erant digni videre miraculum
(ītrauit). ſ. locū vbi puella iacebat cū patre ⁊ mr̄e ei⁹ cū Petro Jacobo
Joāne. vt habet̃ Mar. v. ad hoc vt eſſent teſtes miraculi (⁊ tenuit ma-
nū ei⁹ ⁊ dixit) clamādo vt hētur Mar. v. Tabithacumi qd̄ interp̄tatur
puella tibi dico ſurge. ſ. de lecto mortis (⁊ ꝯfeſtim ſurrexit puella ⁊ ambu
labat ⁊ iuſſit illi dare mādūcare) ⁊ h̄ in ſignum verę reſurrectionis ⁊ ſtu-
puerūt parētes eius. q̄bus p̄cepit ne alicui dicerēt. qd̄ factum erat vt ha
betur Lu. viij. ad inſinuandum humilitatem (et exijt fama hęc). ſ. tantę
potētię (in vniuerſā terram illā) Nota circa pn̄s euāgeliū vbi dicit̃. Con
fide filia fides ⁊c. Notādum ꝙ fides chriſtiana eſt firma ⁊ v̄a. Hoc prīo
patet ex miraculoꝝ factione. in nulla enim alia fide ſeu ſecta fiunt mira
cula niſi in noſtra fide. q̄ ab inicio mundi fuit miraculis confirmata vt
patet tp̄e ꝓphaꝝ. q̄ eā ꝓbabāt Itē in nouo teſtamēto tempore chriſti ⁊
tp̄e apl'oꝝ q̄ eam p̄dicabāt ⁊ ī cordib⁹ hoīm plātabāt. Silit̃ ⁊ ſcī q̄ p⁹
apl'os p̄dicauerūt fidē. ſic pz ī legēdis ſcōꝝ Itē etiā ſaraceni ꝯfitēt̃ ꝙ ma
met null'm miraculū fec. 2° pz ex tyrānoꝝ ꝑſecutōe. Oē eī r̃gnū vidr̄ eē
ꝯſūptū qn̄z ab īimicꝭ ꝓpt̃ eoꝝ potētiā Ex⁰ de regno aſſyrioꝝ ⁊ grecoꝝ
⁊ roānoꝝ ⁊ ſic d alijs Fideles āt ꝓpt̃ fidē xp̄i q̄̄ tenebāt ⁊ defēdebāt max
imas ⁊ gn̄ales ꝑſecutōeſ m'lto tp̄e ab īꝑatoib⁹ a r̃gib⁹ p̄ncipib⁹ a iudicī
b⁹ ⁊ potētib⁹ mūdi paſſi ſt; vt dt Au. ⁊ ñ potuer̃t īpaz fidē xp̄ianā extp̄a
re ſzq̄tidie c̃ſcebat ⁊ augm̄tabat̃ Itē nōnd̄ h̄ ꝙ qñ hoī īfūdit̃ fides tūc eē

duodeci ānis. acceſſit retro ⁊ tetegit fi
briā veſtimēti ei⁹ Dicebat autē ītra ſe
. Si tetigero tantū veſtimentum eius
ſalua ero. At ieſus cōuerſus ⁊ vidēs
eā dixit. Cōfide filia fides tua ſaluā te
fecit ⁊ ſalua facta ē mulier ex illa hora.
Et cū veniſſet ieſus in domū prīcipis
⁊ vidiſſ; tibicines ⁊ turbā tumultuan
tē dicebat recedite. non eſt enī mortua
puella ſed dormit ⁊ deridebāt eū. ⁊ cū
eiecta eſſet turba intrauit

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

infundũtur oẽs aliȩ virtutes. et ideo oportet vt hõ agat ꝭm fidẽ ⁊ alias ꝟtutes q̃s recipit Alias in eo fides ⁊ virtutes eẽnt fruſtra. ⁊ meli⁹ eẽt fidẽ nõ hrẽ q̃ȝ eã malis opib⁹ ĩpugnare ⁊ negare. vñ Apl's.. Cõfitenꝭ ſe noſſe deũ. fcis aũt negãt. Ubi diligẽter eſt notandũ ꝙ mali chriſtiani peiores ſunt ſaracenis q̃ȝtũ ad q̃tuor Prio qꝛ ſaraceni chriſtũ negant ꝟbo. ſȝ iſti facto Peius eñ eſt fcm̃ q̃ȝ verbũ. Tales eñ ſunt ſiles militibus pilati q̃ genua flectebant corã ieſu dicẽtes Aue rex iudeoꝝ. ⁊ ꝑcutiebãt euȝ palmis Tales etiam ſũt ſignificati ꝑ illã ficũ habentẽ ſolũ folia. cui chriſt⁹ maledixit. q̃ ſtatim aruit. Scdo qꝛ ſaraceni ex ignorantia chriſtũ negãt. Nõ eñ credũt ipm eẽ verũ deũ ⁊ dñm ſuũ Si eñ ſcirẽt multi eoꝝ ſaluarẽtur per bona oꝑa q̃ faciũt Chriſtiani aũt ſciũt ⁊ firmiter credũt ieſum chriſtũ eẽ dñm ſuũ. ⁊ tñ ei negãt debitũ obſequiũ. qđ mai⁹ malũ videꝭ eſſe. Exẽplũ ſi duo hoĩes negarẽt debitũ obſequiũ regi. ita ꝙ vnus diceret. Dñe neſcio ꝙ debeam vobis obſequiuȝ hoc exhibere. ſi eñ ſcirẽ libenter exhiberẽ Alter vero diceret ſcio ꝙ hoc obſequiũ vobiſ debeo ſed nolo vobis exhibere. Manifeſtũ eſt ꝙ magis offenderet regẽ Tercio quia ſaraceni legẽ ſuam obſeruant. tales aũt nullius legis eſſe vidẽtur. quia nec ſaraceni. nec chriſtiani ſunt Et ideo tales ſine lege ꝑibunt Quarto quia tales vidẽtur eſſe apoſtotȩ a fide. quantũ ad rẽ fidei Vidẽtur etiã pueri eoꝝ qui in baptiſmo promiſerunt. ſcȝ renunciare diabolo et pompis eius .. Et ideo malo chriſtiano fides erit ad cumuluȝ damnationis eius. quia grauius peccat chriſtianus fornicãdo ⁊ alia q̃ ꝓhibenꝭ in lege ⁊ euãgelio trãſgrediendo. q̃ȝ paganus Etiã plus punieꝭ et profundius damnatur. Vñ de hoc đr in decre. Fedelis malus peior ẽ infideli ⁊ grauius peccat. ⁊ pœna grauior ſibi debeꝭ. i. q. i. Noui ¶ Poſtilla

et tenuit manum eius. ⁊ dixit. Puella ſurge. et ſurrexit puella Et exiuit fama hȩc in vniuerſam terrã

Dominica viceſimaquinta poſt octauas penthecoſtes

In illo tempore Cum ſubleuaſſet oculos ieſus ⁊ vidiſſet qꝛ multitudo maxima venit ad eũ ⁊c̃ De hoc euangelio require in medio quadrageſimȩ ſcȝ dominica lȩtare Nam bis legitur hoc euangelium in anno

¶ In feſto dedicationis templi. Euangelium Lucȩ. xix.

In illo tempore Egreſſus ieſus perambulabat hiericho. Et ecce vir nomĩe zacheus: et hic erat prĩcepſ publicanorum. et ipſe diues. ⁊ quȩrebat videre ieſum quis eſſet ⁊ non poterat pre turba. quia ſtatura puſill⁹ erat, et precurrens aſcendit in arborẽ ſicomorum vt videret illuȝ. quia inde erat

Greſſus ieſus ꝑam. ⁊c̃ Lu. xix. Hiſtoria huꝰ euã. fcã ẽ anno chri/ſti. xxxiij. xvi. kal'. aplis. lũa. vij. indictõe. vi. Añ iniciũ illiꝰ euã. ſcri. ſan. Lu. in ꝓcedẽti ca. ꝗ̃ q̇daꝫ adoleſcẽs interrogauit ieſũ dĩ. Mgr̃ quid faciendo vitã eternã poſſidebo? Dixit ãt ei ieſus Si vis ad vitã ingredi ſerua mandata Qui ait. hec oĩa cuſtodiui a iuuẽtute mea. q̇d adhuc mi/hi deeſt? ait illi ieſus Si vis ꝑfectus eſſe. vade ⁊ vẽde oĩa q̃ hẽs ⁊ da pau/peribꝫ ⁊ habebis theſauꝝ in celo ⁊ veni ſeq̃re me. His ille auditis ꝯtri/ſtatus ẽ. q2 diues erat valde Vidẽs illũ ieſus triſtẽ fcm̃ dixit. q̃ꝫ difficile

tranſiturus Et cum veniſſet ad locum ſuſpiciens ieſus vidit illum. ⁊ dixit ad eũ. Zachee feſtinans deſcende. q̇a ho/die in domo tua oportet me manere. et feſtinans deſcendit. ⁊ excepit illũ gau/dens. et cũ viderent oẽs. murmurabãt dicentes ꝗ̃ ad hominem peccatorem di/uertiſſet. Stans autem zacheus di/xit ad dominum. Ecce dimidiuꝫ bo/norum meorum domine do pauperi/

q̇ pecunias hñt in re/gnũ dei intrabũt. Ly. difficile dicit ⁊ nõ im/poſſibile.. q2 difficile ẽ diuitias poſſidere ⁊ ñ teneri nimis amore ea/rũ.. Facilius eſt came/lũ per foramen acꝰ trã/ſire. q̃ꝫ diuitem intrare in regnũ dei Ly. hoc ñ intelligitur de q̇libet diuite. ſꝫ de diuite con/ſtituente finẽ in diui/tijs ⁊ totã ꝯfidentiam ſuaꝫ Mat. x. dr̃ ꝗ̃ dif/ficile ꝯfidẽtes in pecunijs intrabũt in regnũ celoꝝ.. ly. poſſeſſio diuitiaꝝ reddit hoiem difficilẽ ad ꝑfectionẽ acquirendaꝫ. nõ tñ facit ĩpoſſibilẽ Qz abrahã fuit diues valde. ⁊ tñ fuit ꝑfcũs. vt hẽtur. Geñ. xvij. Et ideo dr̃ Ecci. xxxi. Btũs vir diues q̇ inuentus eſt ſine macula Et ſeq̇tur. Et q̇s eſt hic ⁊ laudabimꝰ euꝫ? q. d. vix ⁊ cũ difficultate inuenie̾. ⁊ auditꝭ his diſcipuli mirabãtur valde dĩ. Quis ḡ poterit ſaluꝰ fieri? ait illis. q̃cunq3 ĩpoſſibilia ſũt apud hoĩes. poſſibilia ſunt apud deuꝫ. q2 ſicut dĩt Bernã. Deꝰ põt a cupiditate terrenoꝝ ꝯuertere ad cupiditatẽ eternoꝝ. vtꝫ Sa/pien. xiiij. Potens es dñe ex oibꝫ ſaluare. vñ q̇ illud q̇d ſuꝑeſt pauperibus tribuit. ⁊ eos ſibi aĩcos ꝯſtituũt. r̃gnũ celoꝝ intrare pñt. vtꝫ Lu. xvi. fa/cite vobis aĩcos de mãmona iniq̇tatꝭ. vt cũ defeceritis recipiãt vos in e/terna tabernacula. Sĩl'r q̇ diuitijs ſuis oꝑa mĩe exercẽt. ſ. cibãdo. eſurien/tẽ. potãdo ſitientẽ. hoſpitãdo peregrinũ. veſtiendo nudũ. ⁊cẽtĩs. vñ Mat xxv. Eſuriui et dediſtis mihi mã. ⁊c̃ Venite bene. pr̃is mei. poſſidete vob regnũ paratũ a cõſtitutione mũdi. Tunc poſtmodũ ſeq̇tur euan. hodier. (Egreſſus ieſus ꝑãbulabat hiericho) q̃ citas diſtat ad vnã dietã a hierl'ꝫ (⁊ ecce vir noie zacheus) Gor. noĩatur expſſe tanq̃ꝫ dignꝰ noĩe. q2 in libro vite erat ſcriptũ nomẽ eiꝰ (⁊ hic erat princeps publicanoꝝ) Ly. ñ tm̃ pub/licanus. ſꝫ ꝓnceps publicanoꝝ. In quo apparet maior mĩa dei in eiꝰ vo/catiõe. vt vbi abũdauit delictũ ſuꝑabũdaret ⁊ grã (⁊ ipſe diues) Ly. q2 a/uarꝰ fuit in acq̇rendo (⁊ q̃rebat). i. deſiderabat (videre ieſũ q̇s eẽt) in ꝑſona ⁊ h̾ ex deuotiõe (⁊ nõ poterat p̃ turba) Ly. ex q̇ pꝫ deuotio ꝑp'li ad chriſtũ (q2 ſtatura puſillꝰ erat). ſ. i ꝑſona corꝑis (⁊ ꝓcurrẽs). i. p̃ alijs currẽs (aſcẽdit

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

in arborē ſicomoꝝ)Gor.i.qđ natura min⁹ hr̄et aſcenſu arboris ſupplerēt Sicomorus eſt arbor moro ſiīis in foliis.ſ altitudine p̄ſtans.ꝛ interp/tatur ficus fatua.ꝛ ſ̄cat crucem chriſti.q̄ gentibꝰ ſtulticia ē.iudeis ſcā/dalū.chriſtianis aūt dulcedo ꝛ honor(vt videret illū.qꝛ inde erat trāſitu/rus).ſ.ex illa p̄te q̄ erat ſicomorus. Queriꝶ quid mouet eū ad h̄ vt ſic deſiderabat videre ieſum.Rn̄detur ſm Aug⁹.qꝛ ip̄e audit⁹ Audiuit em̄ famā vndiq̄ʒ circūuolantē de ieſu ꝙ ſolo verbo infirmos curaret.ḡ deſi/derabat ip̄m videre (ꝛ cū veniſſet).ſ.ieſus ad locū(vidit illū)nō tā tū vſu corꝑis.ſed etiā reſpcū pietatis ꝛ mīe.(ꝛ dixit ad illuʒ)tanq̄ʒ iam dignū diuino elo quio(zachee feſtinans deſcende)vocat euʒ ex

bus.et ſi quid aliquē defraudaui.red/do quadruplum.Ait ieſus ad eū:quia hodie ſal⁹ huic domui facta eſt eo ꝙ et ipſe ſit filius abrahe.Venit em̄ filius hoīs q̄rere ꝛ ſaluū facere qđ perierat.

noīe ad oſ̄ſionem ſue infinite ſapīe q̄ ꝛ nos oēs nouit ꝛ nomīat.Vn̄ Ps cxlvi.Qui nūerat multitudinē ſtellaꝝ.ꝛ oībꝰ eis noīa vocat(qꝛ hodie in domo tua oportet me manere)Ly.i.in domo materiali ꝓpter refectioneʒ chriſti ꝛ diſcipuloꝝ ſuoꝝ.ꝛ in domo ſpūali ꝯſcīe per gr̄e infuſionē(at ille) ſcʒ zacheus(feſtinās)Gor.nō ꝑcraſtinās nō ſe excuſans(deſcendit)nō tm̄ deſcenſu locali.ſed et mentali ꝑ humilitatē(ꝛ excepit illū).ſ.chriſtū(gau/dens)ſcʒ de tanti hoſpitis aduentu(ꝛ cū viderēt oēs).i.phariſei ꝛ alij ma/lignantes.ſ.ꝙ intrauit domū publicani(murmurabāt dicentes.ꝙ ad ho/minē pctōreʒ diuertiſſet)Ly.ꝛ hoc irrōnabiliter fecerūt.qꝛ nullus rōna/biliter p̄t murmurare ſi medic⁹ viſitet egrotū ad ip̄m ſanandū Inſup fal/ſe iudicauerūt de zacheo q̄ iam pctōr nō erat.ſʒ vere penitēs(ſtans aūt za/cheus dixit ad dn̄m)quaſi paratus ei obedire(ecce dimidiū bonoꝝ meoꝝ dn̄e do pauꝑibus)nō dicit dabo in futuro.ſ.poſt mortē meā.ſʒ do in p̄nti qꝛ vnus denarius in vita plus valet q̄ʒ mille poſt mortē(ꝛ ſi q̄d aliquem defraudaui.reddo q̄druplū)ego in quantūcunq̄ʒ modico.. In hoc aūt ꝙ ponit ſub dubitatione dicēs.Si quid aliquē defraudaui.oſ̄dit ſe nō mlꝶ tum defraudaſſe.reddo.nō dicit reddā.qꝛ teneꝶ hō ſtatim reſtituere res in/iuſtas iuxta om̄e poſſe ſuū.Vn̄ Aug⁹ Nō dimittiꝶ pctm̄ niſi ablatū re/ſtituatur.quadruplū.vtinā vſurarij ꝛ raptores ꝛc̄.redderent ſimplū.(ait aūt ieſus.qꝛ hodie huic domui ſalus a deo fcā eſt)Gor.i.toti familie Et ſpecialiter ꝯſcīe zachei q̄ fcā eſt dom⁹ dei ꝑ grām inhabitationis(eo ꝙ et ipſe ſit filius abrahe)Vn̄ Beda.zacheus fili⁹ abrahe dr̄ Nō qꝛ de ſtir/pe eius genitus.ſʒ qꝛ eſt fidem eius imitatus.ꝛ ſicut ille terrā domūq̄ʒ pa/ternā deſeruit.Ita iſte zacheus dimidiā ꝑtem bonoꝝ ſuoꝝ pauꝑibus di/ſtribuit.ex his videꝶ ꝙ nō fuit iudeus.ſʒ paganus.qꝛ omēs iudei de ſtirpe abrahe deſcenderūt.ꝛ idē videꝶ dicere Ambro.(venit em̄ filius hoīs)Gor de celo in mūdum ꝑ humanitatis aſſumptionē(querere)ꝑ doctrinā ſuam (ꝛ ſaluū facere)ꝑ grām(qđ perierat)ꝑ culpam

¶ Euāgelioꝝ dn̄icaliū poſtilla ꝑ circulū āni finit feliciter

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Ambulans ieſus iuxta mare ꝛc̄ Mat. iiij. Mar. i. Lu. v. Hiſtoria hui⁹ euan. fcā eſt anno chriſti. xxxi. vi. idus Junij. dñica. lūa. iij. indic. iiij. Añ iniciū illi⁹ euan. ſcri. ſcūs Mat. in eo. ca. ꝙ poſtꝙ̄ chriſtus ieiunauit. xl. dieb⁹. ꝛ xl. noctib⁹ in deſerto. Tunc poſtmodū venit ꝛ hītauit in capharnaū ꝛ in finibus zabulon ꝛ neptalim. ꝛ cepit p̄dicare ꝛ dicere. pn̄iaꝫ agite appinqͣbit em̄ regnū celoꝝ (ambulans ieſus iuxta mare galilee) Ly. mare illud eſt q̄daꝫ locus habens centū ſtadia longitudinis. ꝛ xl. latitudinis p quē trāſit iordanis fluui⁹. vt dr Hiero. dr autez mare ſm modū hebraicū loquēdo. in q̄ mag̃ ꝯgregatio aq̄ꝝ vocat mare. ſm illud Gen. i. Congregationes aq̄ꝝ appellauit maria. vocat etiā aliqñ ſtagnū genazareth. vt ptz Lu. v. dr etiā mare galilee qz eſt in regione illa. Et etiā dr aliqñ mare tyberiadis a ciuitate tyberia ſita ſup ipm mare (vidit duos frēs) Gor. nō tm̄ corꝑaliter. ſꝫ etiam ſpūaliter. vñ Criſ. ad corda plus ꝙ̄ ad facies reſpiciens (ſymonez q̄ vocatur Petr⁹ ꝛ Andreā frēm eius mittētes rhete in mare) Gor. ad piſcandū ꝛ q̄rendū victū (erant em̄ piſcatores) Uñ Criſ. Piſcatores illitterati mittūtur ad p̄dicandū ne fides credentiū nō in virtute dei ſꝫ in eloq̄ntia ſiue in doctrina hoīm putaret (at illi cōtinuo relictis rhetib⁹ ſecuti ſūt eū). vñ Criſ. In hoc docuerūt nos apl'i ꝙ neō pōt terrena poſſidere. ꝛ perfecte ad celeſtia ꝑperare. Aer inter celū ꝛ terrā ꝯſtitutus oñdit ꝙ inter celeſtia ꝛ terrena nulla pt eſſe cōiunctio. celeſtia qz ſpūalia ꝛ leuia ſūt ſurſum ducūt terrena, qz ponderoſa ꝛ grauia deorſuꝫ deponūt Ly. Sciēduz ꝙ iſti apl'i legunt ter vocati a chriſto. Pria vocatio fuit imediate p⁹ baptiſmū chriſti. vt hētur Jo. i. qñ duo diſcipuli ioānis audierūt ipm dicētē de chriſto Ecce agn⁹ dei. ecce q̄ tollit pctā mūdi. ibidē dr ꝙ andreas frat ſymonis petri. erat vn⁹ ex duob⁹ q̄ ſecuti fuerāt ieſū. ꝛ ibi dr quō andreas adduxit frēm ſuū ſymonē ad ieſū Scda vocatio fuit in captura piſcium quā deſcri. Lu. v. ca. di. ꝙ chriſt⁹ ꝓpt turbas irruentes aſcendit in nauim petri ad p̄dicanduꝫ ꝑplo. Et finita p̄dicatiōe iuſſit relaxare rhete i capturā piſciū. ꝛ viſa ml'titudine piſciū captoꝝ ſciens petr⁹ ꝙ nō poterat eē ꝟtute hūana pcidit ad genua ieſu di. Exi a me. qz hō pctōr ſuꝫ. ſꝫ ille due vocatiōes ñ fuert ꝓpe ad apl'atū. ſꝫ ad ꝙ̄dā familiaritatē.. Tercia vocatio fuit iſta de q̄ fit mētio in euāge. hodier. Qñ relictis rhetibus ꝛ naui ſecu

Incipit poſtilla ſup euange. de ſctis

In feſto ſancti Andree apl'i Euangelium ſm Mat. iiij.

In ill. tem. Ambulās ieſus iuxta mare galilee vidit duos frēs Symonez qui vocatur petrus. ꝛ Andream frēm eius mittētes rhete in mare. erāt em̄ piſcatores. ꝛ ait illis Uenite poſt me ꝛ faciam vos piſcatores hoīm. at illi cōtinuo relictis rhetibus ſecuti ſunt eū ꝛ pcedēs inde vidit duos alios frēs Jacobū zebedei et Joannē frēm eius in naui cuz zebedeo patre eoꝝ reficiētes rhetia ſua

ti ſunt ieſū̄.āplius ad p̄dcā negocia nō reuerſuri.ſed intendētes doctrine chriſti.ergo dixit eis(faciā vos fieri piſcatores hoim.ꝛ pcedens inde.ꝛc̄) Gor.i.a loco illo ad aliū(vidit duos alios frēs Jacobū zebedei ꝛ ioannē frēm eius in naui cū zebedeo prē eoꝝ reficientes rhetia ſua).Vn̄ Crif.i. repantes.qđ maxīe eſt pauꝑtatis iudiciū.vetera repabāt..qꝛ noua vnde emerent nō hēbant(ꝛ vocauit eos)Gor.duos vocat ꝛ deſtinat.vt pꝫ Luce.x.Primo ꝓpter duos ꝑplos ꝯuertendos ſcꝫ iudeoꝝ ꝛ gentiliū Secundo ꝓpter duplicē ſalutem.ſ.corpis ꝛ aīme Tercio ꝓpter teſtimoniꝫ veritatem..vtꝫ Deute.xix.Jn ore duorū ſtat oīe teſtioniũ(illi aūt ſtatim relictis rhetibus ꝛ prē ſecuti ſunt eū).ſꝫ q̄ritur hic qūo iſti apl̄i relictꝫ oībus ſecuti ſunt eū Dicenduꝫ ſcḿ Ly.ꝙ ī chriſto erat virtus diuinitatis.ꝛ ideo ſic poterat exterius vocare ꝑ vocem.ita potuit interius attrahere ꝑ voluntate ſua per inſpirationem Jtem notādum ꝙ chriſt⁹ ſimplices piſcatores potius ꝯſtituit apl̄os ꝛ p̄dicatores euāgeliꝫ q̄ꝫ lrātos.vt fides euangeliꝫ magis attribuerek ſapientie diuine q̄ꝫ hūane

et vocauit eos Jlli autē ſtatim relictis rhetibus ꝛ patre ſecuti ſunt eum

In die ſcī Nicolai

N il.t.D.i.d.ſ.Sint lumbi vrī p̄cincti ꝛ lucerne ardētes in manibꝫ veſtris ꝛc̄ Hoc euangelium quere infra ī cōmuni ſanctorum

In feſto ſancti Thome apoſtoli

N il.tē.Thomas vn⁹ ex duodecim q̄ dicik didim⁹ nō erat cū eis qn̄ venit ieſus ꝛc̄ Hoc euangeliū cū ſua poſtilla quere in dn̄ica ī oc.paſ.

In die ſcī ſtephani ꝓthomartyris Euangelium ſcḿ Mat.xxiij.

N illo tempore dixit ieſus turbis iudeorum et principibus ſacerdotum Ecce ego mitto ad vos ꝓphetas ꝛ ſapientes ꝛ ſcribas ꝛ ex illis occidetis et crucifigetis,et ex eis flagellabi

Poſtilla

Jcebat ieſus turbis iudeoꝝ.Mat.xxiij.Lu.xi..Hiſtoria hui⁹ euā' fcā ē an.xpi xxxiij.xi.kl̄.apl̄.fe.iij.lūa.xij.indcōe.vi Añ ini.il.euā.ſcriſā.Mat.ī eo.c.ꝙ chriſt⁹ maledixit ſcrib ꝛ phariſeis d.Ve vob ſcribe et phariſei ꝛ hypocrite q̄ clauditis r̄gnū celoꝝ an̄ hōies.vos eni nō intratꝫ nec introeūtes ſinitꝫ intrare.Ve vob ſcri.ꝛ pha.ꝛ hy.q̄ decimatꝫ mētū ꝛ anetū ꝛ ciminū.ꝛ reliq̄tꝫ q̄ ḡuiora ſtꝫ legꝫ.iudiciū miaꝫ ꝛ fidē Hec oportuit facere ꝛ illa n̄ omittere Duces ceci excolātes culicē Camelū āt glutiētes Ve vobis ſcri.ꝛ pha.ꝛ hy.q̄ ſil̄es eſtis ſepulchrꝫ dealbatis q̄ a foris apparēt hōibꝫ ſpēoſa Jnteri⁹ ꝟo ſtꝫ plēa oſſibꝫ mortuoꝝ.ꝛ oī ſpurcicia.ſic vos a forꝫ q̄dē apparetꝫ hōibꝫ iuſti.int⁹ āt eſtꝫ plēi hypocriſi ꝛ iniq̄tate Tc̄ ſtati ſeq̄k euā.ho.(dicebat āt ieſ⁹ turbis iudeoꝝ ꝛ p̄n.ſa.Ecce ego mitto ad vos)gor.īſtruēdos ꝛ r̄uocādos ad me(ꝓphas ꝛ ſapiētes ꝛ ſcri

baſ)Ly.qꝛ in diſcipulis chꝛiſti multi hūerunt ſpm̄ ꝓpheticū.ſicut Joā/
nes euangeliſta.vtꝫ ī Apoca.Aliqui etiā fuerūt ſcribe.ſicut q̄tuoꝛ euan
geliſte qui ſcripſerūt verba ⁊ facta chꝛiſti..⁊ etiā apl'i q̄ ſcripſerunt epl'as
ad inſtructionē ppl'i chꝛiſtiani Fuerūt etiā ſapiētes.qꝛ de diuīs ⁊ celeſti
bus a deo illuminati(⁊ ex eis occidetis)qꝛ iacobus frater ioānis ab eis ē
occiſus.vt pꝫ Actꝫ.viij.⁊ multi alij(⁊ crucifigetis)vt Petꝝ ⁊ Andꝛeam

tis in ſynagogis veſtris et perſequimi
ni de ciuitate in ciuitatē. vt veniat ſuꝑ
vos omnis ſāguis iuſtus:qui effuſus
eſt ſuper terrā a ſanguine abel iuſti. vſ/
qꝫ ad ſanguinē zacharię filij barachię.
quem occidiſtis inter tēplum ⁊ altare.
Amen dico vobis venient hęc ōnia ſuꝑ
generationē iſtam Hieruſalē hierl'm q̄
occidis ꝓphetas ⁊ lapidas eos qui ad
te miſſi ſunt Quotiens volui ꝯgrega/
re filios tuos quēadmodum cōgregat
gallina pullos ſuos ſub alas ⁊ noluiſti
Ecce relinquetur vobis dom⁹ veſtra

frēm eius ⁊ philippuꝫ
apl'm ⁊ multos alios
(⁊ ex eis flagellabitis.
in ſynagogis vr̄is). h̄
pꝫ in Acti.apl'oꝝ vbi
dꝛ q̄ oēs apl'i fuerunt
ſil' flagellati a iudeis.
⁊ ꝓhibiti ne p̄dicarent
in noīe ieſu Actꝫ.iiij.
⁊ petrus rn̄dit dicens.
Opoꝛtet deo pl⁹ obe/
dire q̄ꝫ hōibus(⁊ ꝑſeq̄
mini de ciuitate ī ciui
tatē).Jn ſignū huius
chꝛiſtus diſcipulis ſu
is dixit Joan.xv.Si
me ꝑſecuti ſunt ⁊ vos
ꝑſequent.nō eſt ſeruuſ
maioꝛ dn̄o ſuo .Jtem
chꝛiſtus dixit diſcipulis ſuis Mat.x.Cū vos ꝑſecuti fuerint in vna ci/
uitate fugite in aliā(et venit ſuꝑ vos).i.gn̄ationē iſtā(oīs ſanguis iuſt⁹).
id eſt debita vltio pro effuſione ſanguinis iuſtoꝝ(qui effuſus eſt ſuꝑ ter/
ram a ſanguine abel iuſti)quem frater ſuus cayn occidit.ideo quia de⁹ re/
ſpexit ad abel ⁊ ad munera eius.ſed ad cayn ⁊ munera eius non reſpexit.
(vſqꝫ ad ſanguinē zacharię filij barachię quē occidiſtis)ꝓpterea qꝛ argue
bat ex iuſſu ⁊ inſpiratione dei regē iſrahel cū ꝓpl'o ſua.vt habetur.ij.Pa
ral.xxiiij.Spūs dn̄i induit zachariā filiū Joiadę ſacerdotis ⁊ ſtetit ī cō
ſpectu ppl'i dicēs Quare trāſgredimini p̄ceptū dn̄i.⁊ cōgregati aduerſ⁹
eum miſerūt lapides iuxta p̄ceptū regis ⁊ ipm̄ occiderūt(inter tēplum et
altare).ſ.holocauſtoꝝ qd̄ erat extra templum.i.in atrio tēpli.Notādum
ſm̄ Lyram.q̄ abel fuit ſimplex hō.paſtoꝛ ouiū ⁊ illitteratus.zacharias
fuit lrātus ⁊ legiſperitus.Per hos eni͞ duos intelligunt oēs iuſti ab eis
occiſi.et eſt ſenſus Ut veniat ſuꝑ vos oīs ſanguis iuſtus q̄ effuſus eſt a
ſanguine abel iuſti vſqꝫ ad ſanguinē zacharię filij barachię.i.a ſāguīe iu
ſti minimi vſqꝫ ad ſanguinē maximi iuſti(amē)Ly.i.fideliter(dico vob.
veniēt hęc oīa ſuꝑ gn̄ationē iſtā).i.ſuꝑ ꝓpl'm iudaicū.q̄ ꝓ crimib⁹ iſtꝫ pu
nitus ē multipliciter diuerſis tꝑibus(hierl'm hierl'm)Hic ponit ꝯtinēs
ꝓ ꝯtēto.qꝛ freq̄nt dꝛ citas h̄ facere qd̄ ꝓpl's in ea hitās fcit(q̄ occidis pro
phetas)ly.i.ꝯſueuiſti occidere(⁊ lapidas eos q̄ ad te miſſi ſtꝫ).i.ad īſtru/
ctōeꝫ tuā.ſicut pꝫ in antiq̄s ꝓphetis(q̄ties volui cōgregare)ly.ſub cultu

vnius dei ꝑ fidem ⁊ charitatẽ (filios tuos) .i. iudeos (quẽadmoduz ꝯgre/gat gallina pullos ſuos ſub alas) Poīt hic exm de gallina ad oñdendum affcm̃ ſuū ad ꝓplm̃ ſuū Inter alias aues gallina videꝛ magis affici ad cõſeruationez ⁊ nutritionẽ pulloꝝ. vñ Amb. Hęc auis tã magnũ affectuz hꝫ ad pullos. vt eoꝝ infirmitate affecta infirmeꝛ. ⁊ eos alis ſuis ꝓtegẽs ꝯ miluũ pugnet (⁊ noluiſti) Ly. qꝛ ꝓphetas ad eos miſſos ꝯtempſerũt. ⁊ poſtea ſcm̃ ioannẽ baptiſtã. ⁊ vltimo dñm nrm̃ ieſũ chriſtũ cũ diſcipulis ſuis ꝯtẽpſerunt. ꝓpter qđ ſubdiꝛ hic pœna. (ecce relin. vob domuſ vrã) goꝛ .i. tẽpluz ⁊ ci/uitas (deſerta) .ſ. ꝓpter deſtructionẽ citatis et tẽpli q̃ fcã ẽ ꝑ tytũ et veſpaſianũ i vindictã mortis chriſti. ⁊ ſuoꝝ ꝓphaꝝ ⁊ etiaz aploꝝ. (dico em̃ vobis nõ me videbitis amodo) Ly .i. tꝑe paſſiõis chriſti q̃ de ꝓximo iminebat futura qñ chriſtꝰ dixit illa ꝟba (donec dicatꝭ bñdictus q̃ veit in nomine dm̃) Ly. hoc erit qñ chriſtus veniet ad iudiciũ Tũc em̃ iudei qui in fine mũdi credituri ſunt in chriſtũ qñ ꝯgſcent ſe ab antichriſto eſſe deceptos. tunc tꝑis laudabunt ⁊ confitebũtur chriſtũ

deſerta: dico em̃ vobis Nõ me videbitis amodo donec dicatis. bñdictus q̃ venit in noīe dñi

¶ In die ſancti Joannis euangeliſtę:
Euangelium ſm Jo. xxi..

In il. t. Dixit ieſus petro Sequere me. cõuerſus petrus vidit illuz diſcipulũ quẽ diligebat ieſus ſequẽtez q̃ ⁊ recubuit in cęna ſuꝑ pectus eiꝰ. ⁊ dixit. Dñe q̃s eſt q̃ te tradet? Hunc ergo cũ vidiſſet petrus. dicit ieſu. Dñe hic ãt q̃d? Dicit ei ieſus Sic eũ volo manere donec veniã Quid ad te tu me ſequere Exiuit ergo ſmo iſte inter frẽs. quia diſcipulus ille nõ moritur. ⁊ nõ dixit ieſus qꝛ nõ moriꝛ ſꝫ ſic eũ volo manere. donec veniam. quid ad te? Hic eſt diſcipulus ille qui teſtimoniũ ꝑhibet de hiſ

¶ Poſtilla

Dixit ieſꝰ pe. ⁊c̃ Joã. xxi. Hiſtoria hꝰ euã. fcã ẽ ãno chriſti. xxxiij. nonas aprilis. feria .iij. lũa. xxvi. indcõe. vi. Añ iniciũ illius euã. ſcri. ſã. Joan. in eo. ca. ꝙ chriſtus poſt reſurrectõem ſuã dixit petro. Amẽ amẽ dico tibi. cũ eẽs iuioꝛ cingebas te. ⁊ ãbulabas q̃ volebas. Cũ aũt ſenueris extendes manꝰ tuas. ⁊ aliꝰ te cinget ⁊ ducet q̊ tu nõ vis. h aũt dixit. ſcans q̃ morte clarificaturꝰ eſſet deũ. ⁊ h cũ dixiſſet dt ei (Seq̃re me) Tho. ſ. ad paſſionẽ volũtarie. q. d. Nõ tieas mori ꝓ me. qꝛ ego ṗus ꝓ te mortuꝰ ſũ (ꝯuerſus petrꝰ vidit illũ diſcipulũ quẽ diligebat ieſus ſeq̃ntẽ) ly. qꝛ ceꝑat ire poſt chriſtũ. ſicut ⁊ petrꝰ (q̃ recubuit ĩ cœna ſuꝑ pectꝰ eꝰ. ⁊ dixit) .i. ſuadente petro ſilẽter interrogauit (Dñe q̃s eſt q̃ te tradet?) hũc cũ vidiſſꝫ petrus dixit (Dñe hic ãt quid?) diligebat ãt petrꝰ ioãnez ſpeciali dilectiõe Et cũ intellexiſſet ex verbis chriſti qñ dixit ei. Seq̃re me. ſ. in codez gñe mortis ꝙ eẽt ꝓ chriſto crucifigẽdus. ſolicitaꝛ ⁊ q̃rit de fine ioãnis. hic ãt

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

quid᷑.ſ.ſuſtinebit nũq̇d occideẽ᷑.nũquid crucifigeẽ ſicut ⁊ ego᷑ Ly.q.d. Bonũ eſſet vt iſte adiũgereẽ mihi ſoci⁹(dt ei ieſus Sic volo eũ manere) Tho.i.ad ſeniũ venire(donec veniã) Ly.ad vocandũ euꝫ ad gl'aꝫ cęleſtẽ de ſtatu hu⁹ mũdi. Hẽtur em̃ in legẽda ſci ioan.ꝙ chriſt⁹ apparuit ei circa finem vitę ſuę vocãs eum ad gl'am(q̇d ad te᷑) Ly.qꝛ ad petꝝ nõ ptinebat ſcire q̇d deus ordinabat de ioãne in futuꝝ Sicut dcm̃ ẽ apl'is Actuũ.i. Nõ eſt vrm̃ noſſe tpa vel momẽta.q̃ pr̄ poſuit in ſua ptãte. Sꝫ tãtum ptinebat ad ipm̃ vbo chriſti pmpte ⁊ hũiliter obedire. iõ ſubdit(tu me ſeq̃re).q.d.ſm Aug⁹. Nolo euꝫ ſeq̇ me p crucẽ ⁊ paſſionẽ..ſicut tu me ſeq̃ris.ſꝫ manere in carne donec veniam receptur⁹ eũ in ęternã btitudinẽ.(exijt ergo ſermo iſte inter fratres) Ly.i.apl'os qui erant vniti in charitate fraterna(ꝙ diſcipulus ille ñ moriẽ) Tho putauerũt ꝙ dñs dixerit eũ ſic debere manere.i.ſp viuere ⁊ nõ eſſe morituꝝ donec veniret chriſtus ad iudiciũ..vñ ꝙ nõ eſſet ſic intelligẽdum ipe ioannes ↄñter declarat cũ dt(⁊ nõ dixit ieſus qꝛ nõ moritur) Ly.qꝛ ſm veritatẽ moritur⁹ eſt p ſepationẽ aĩę a corpore qꝛ q̇libet hõ debitoꝛ eſt mortis ex pmoꝝ pentũ tranſgreſſione..ſm qd̃ dꝛ ad Heb.ix. Statutũ eſt hõib9 ſemel mori(ſꝫ ſic eũ volo manere)ly.h eſt nõ p martyriũ me ſeq̇.tñ qꝛ in eo fuit pmptitudo ad tolerandũ martyrium.qñ fuit piect⁹ in feruẽtis olei doliũ. Jõ illd̃ p martyrio ab eccia coliẽ qꝛ ſm ꝙ dt btũs Aug⁹ Nõ eſt ĩpar meritũ patię in ioan.q̇ paſſus nõ eſt. ⁊ in petro q̇ paſſionẽ ſuſtinuit(donec veniã)ly.aſſumẽs aĩam e⁹ a corpore.abſqꜫ tñ anguſtia ⁊ doloꝛe.qꝛ ioan.doloꝛẽ mortis nõ ſenſit ex ſpeciali puilegio in ſignũ integritatis virginalis(hic eſt diſcipul⁹ ille)ly.ſ.ioãnes (q̇ teſtimoniũ perhibet de his).ſ.q̃ vidit ⁊ audiuit(⁊ ſcripſit hęc) Ly. modus em̃ antiquoꝝ fuit ꝙ illi ſcribebãt hiſtoriã q̃ vidiſſent.⁊ iõ dꝛ hiſtoria ab hiſtoꝛin qd̃ ẽ videre.⁊ iõ ioãnes q̃ vidit ⁊ audiuit.ſ. verba ⁊ facta chriſti cõuenientiſſime potuit ſcribere(⁊ ſcim⁹ qꝛ veꝝ eſt teſtimoniũ eius Tho.cui vtiqꜫ credẽdum eſt

et ſcripſit hęc.⁊ ſcimus quia verum eſt teſtimonium eius

In die Innocentum Euangelium ſecundum Mattheum ſecundo

N illo.t. Ecce ãgel⁹ dñi apparuit in ſomnis ioſeph dicens Surge ⁊ accipe puerũ et mrẽꝫ e⁹ ⁊ fuge in ęgyptũ ⁊ eſto ibi vſqꜫ dũ dicã tibi.futuꝝ ẽ eĩ vt herodes q̃rat pueꝝ ad pdendũ eum Qui conſur

Poſtilla

Ecce ãge.do.⁊c̃ Mat.ij. Hiſtoria huius euan.fcã ẽ ãno chriſti.primo vſuali.pdie nonas februarij.ſabbato.lũa.xiij.indi.iiij..Añ ini.il.euã.ſcri.Mat.i eo.c.ꝙ tres magi accepto rñſo ĩ ſõnis ne redirẽt ad herodẽ p aliã viã reuerſi ſt̃ in r̃giõeꝫ ſuã q̇ cũ r̃ceſſiſſẽt(ecce an.dñi appuit ioſeph in ſõnis di. Surge ⁊ acci.pu.⁊ ma.e⁹ ⁊ fuge in ęgyp.⁊ eſto ibi vſꝫ dũ di.t.fu.ei ẽ vt hero.q.pu.ad pdẽdũ eũ.ly.ds puidẽs pſecutõꝫ herodꝭ p ãgl'm ãmonuit ioſeph vt pueꝝ in ęgyptũ poꝛtarꝫ Ad c⁹ itellcm̃ notãd ꝙ herodes credidit p⁹ magos fuiſſe dluſos ex apparitõe ſtellę fãtaſticę.iõ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tūc nō curauit de pueri inq̄ſitione Sȝ poſtea oblato puero ī templo ī die purificationis ⁊ a ſymone iuſto p̄dicato ⁊ manifeſtato.. ⁊ etiā ab anna ꝓphetiſſa corā toto ꝑplo. vt pȝ Lu. ij. Tunc fama pueri nati creſcēte voluit herodes ipm ꝑdere. Sed interī ieſus portat⁹ eſt ꝑ ioſeph in egyptū vn̄ ſequitur (qui cōſurgēs accepit puerꝝ ⁊ mrēm eius nocte) Ly ꝓpter tiorem herodis. vt negociū fieret magis occultū (⁊ receſſit in egyptuȝ. ⁊ erat

gens accepit puerum ⁊ matrē eius nocte et receſſit in egyptum. Et erat ibi vſq̄ȝ ad obitū herodis vt adiplereť qd̄ dictum eſt a domino per ꝓphetam dicentem Ex egipto vocaui filiū meum. tunc herodes vidēs qm̄ illuſus eſſet a magis iratus eſt valde Et mittēs occidit omēs pueros qui erant in bethleeȝ iuda. ⁊ in oībus finibus eius a bimatu et infra ſꝫm tempus. quod exquiſierat a magis. tunc adimpletuȝ eſt quod dictum eſt per hieremiam ꝓphetaȝ dicentem. Vox in rama audita eſt ploratus et vlulatus multus. Rachael plorans filios ſuos. et noluit cōſolari. q̄a non ſunt

Jn feſto cōuerſionis Pauli. Euangeliū ſꝫm Mat xix..

Jn illo tempore Dixit ſymō petr⁹ ad ieſum Ecce nos reliq̄mus omnia et ſecuti ſum⁹ te. quid ergo erit no/

ibi vſq̄ȝ ad obitū hero
dis). ſ. ꝑ ſepteȝ annos.
vt adipleretur qd̄ dic/
tū eſt a dn̄o ꝑ ꝓphetā)
Oſee. xi. (dicentē ex e/
gypto vocaui filiū me
um. tunc herodes vi/
dens ſe illuſū a mag⁹)
Gor. q᷑ nō redierunt
ad ipm (iratus eſt val
de) timēs regnū ſuum
perdere (⁊ mittēs occi/
dit) id ē occidere iuſſit.
(oēs pueros q̄ erāt in
bethleem iuda. ⁊ oībꝫ
finibꝫ eius). Glo᷑a. vt
chriſtus nō effugeret.
(a bimatu ⁊ infra) gor
. i. biennio ⁊ minus. ſ.
oēs pueros maſculini
ſexus q̄ habebāt duoſ
annos vel min⁹. No/
tandū q᷑ occiſio puero/
rꝝ fcā eſt p⁹ annum
⁊ quatuor dies a nati/
uitate chriſti. q᷑ hero/
des fuit īpedit⁹ ab exe
cutione hui⁹ facti. q̄a
fuit citatus ad curiaȝ
rhomanā ad petitio/
nem filiorꝝ ſuorum ipm accuſantiuȝ. poſtq̄ȝ reuerſus fuit ⁊ in regno confirmatus. tūc ipleuit de nece puerorꝝ qd̄ prius cōcepit (tūc adipletuȝ eſt qd̄ dcm̄ eſt per hieremiaȝ ꝓphetā dicentē. vox in rama). i. in excelſis (audita ē plorat⁹) Gor. q̄ȝtū ad fletū puerorꝝ (⁊ vlulat⁹) q̄ȝtū ad fletū matrꝝ. q̄uili ei vnū patiebāť dolorē. ſ. ꝓpriū. ſȝ mrēs duplicē. ſ. ꝓpꝰuȝ ⁊ alienū (Rachel plorans fi. ſu.) gor. ꝑ rachael intelligiť bethleē. q᷑ rachael ſepulta fuit iuxta bethleē. vtȝ Gen̄. xxv. Et iō rōe ſepulture dcā ē. mr̄ ipſi⁹ bethleē hitantiū in ea (⁊ noluit ꝯſolari. q᷑ n̄ ſūt) ly. ſubitelligiť viuētes Poſtil.

Ecce nos reliq̄m⁹ oīa ⁊c̄ Mat. xix. Hiſtoria hui⁹ euā. fcā ē anno chriſti. xxxij. v. kal. octobris. dm̄ca. lūa. xiij. idcōe v. An̄ inici. il. euā.

ſcribit ſanct⁹ Mattheus in eodẽ capitulo ꝙ chriſt⁹ dixit diſcipulꝭ ſuis Amẽ dico vob. qꝛ diues difficile intrabit in regnũ celoꝝ. Et iteꝝ dico vobis Facili⁹ eſt camelũ ꝑ foramen acus trãſire. ꝙ̃ diuitẽ intrare i regnum celoꝝ Auditis aũt his diſcipuli mirabanꝭ valde dicẽtes. qs ẽ poterit ſaluus eſſe? Aſpiciẽs aũt ieſus: ait illis. apud hoĩes hoc ĩpoſſibile eſt. apud deũ aũt oĩa poſſibilia ſunt. Tũc rñdens petr⁹ dixit ei (Ecce nos reliquimus oĩa) Gor. quõ ãt r̃liquit oĩa q̃ nõ om̃ia immo valde pauca habuit Rñdet oĩa reliq̄t qui nihil ſibi r̃tinuit. oĩa reliq̄t q̃ voluntatẽ habẽdi dimiſit. q̃ ẽ capax oĩm volitoꝝ Nemo eñ oĩa hr̃e pt. velle aũt põt (ꝛ ſecuti ſum⁹ te. q̃d ergo erit nobis?) Ly. in p̃mij retributionẽ ꝑ tali volũtaria paupꝛtate. chriſt⁹ rñdet (amen dico vob

bis: Jeſus aũt dixit illis Amẽ dico vobis ꝙ vos qui reliquiſtis oĩa ꝛ ſecuti eſtis me: in regeneratione cũ ſederit filius hoĩs in ſede maieſtatis ſuę. ſedebitis ꝛ vos ſup ſedes duodecĩ iudicãtes duodecim tribus iſrahel. ꝛ oĩs q̃ reliq̃rit domum vel fratres vel ſorores. aut prẽm. aut mrẽm. aut vxorẽ: aut filios. aut agros. propter nomẽ meũ cẽtuplũ accipiet ꝛ vitã ęternã poſſidebit

ꝙ vos qui reliquiſtis om̃ia ꝛ ſecuti eſtis me in regeneratione). i. in iudicio tꝑe reſurrectiõis mortuoꝝ (cũ ſederit fili⁹ hoĩs) Ly. qꝛ ſicut in forma hoĩs iudicatus ẽ corã pilato. ita in forma humana iudicabit.. ſicut dicitꝭ Actuũ. i. Hic ieſus q̃ aſſumptus eſt a vobis in cęlũ ſic veniet. ſ. ad iudicium. qꝛ ſicut in humanitate aſcẽdit. ita in humanitate deſcẽdet ad iudiciuꝫ (in ſede maieſtatis ſuę) Ly. in p̃mo eñ aduẽtu ſedit in ſede humilitatis. Sed in ſecũdo aduẽtu ſedebit in ſede maieſtatis ꝑ manifeſtã potentiã (ſedebitis ꝛ vos ſup ſedes duodecĩ iudicãtes duodecim trib⁊ iſrl̃). Aduertendũ hic ſm Ly. ꝙ iudicare accipiꝭ tripliciter Uno mõ p̃ncipaliter ſicut iudex q̃ profert ſñaꝫ. ꝛ hoc mõ ſol⁹ chriſtus iudicabit. Alio mõ ꝑ ſedere in loco emineñti iuxta iudicẽ. ſicut aſſeſſores iudicis.. ꝛ hoc mõ apl̃i ꝛ alij ꝑfecti cũ chriſto iudicabũt Tercio mõ accipiꝭ large. ſ. ſñaꝫ iudicis appbare. ꝛ hoc mõ oẽs electi iudicabũt qꝛ ſñaꝫ iudicis appbabũt (ꝛ õnes qui reliquerit domũ) Gor. ſ. ꝓpriã (vel frẽs vel ſorores) q̄tũ ad ꝓpinquos nobis pares) aut prẽꝫ. aut mrẽꝫ) q̄tũ ad ſupiores) aut vxorẽ) q̄tuꝫ ad collaterales (aut filios) q̄tũ ad inferiores (aut agros). i. ſubſtãtiaꝫ (ꝓpter nomẽ meũ) inuocãdũ. p̃dicandũ defendẽdũ. vñ Act. xx. dixit apl̃s paulus Ego nõ ſolũ alligari: ſed mori parat⁹ ſuꝫ in hierl̃m ꝓpter nomen dñi nr̃i ieſu chriſti ꝛc. (cẽtuplũ accipiet) Ly. qui bona tꝑalia ꝑ chriſto dimiſerit bona grẽ recipiet hic quę ita excedũt bona tꝑalia. ſicut cẽtenari⁹ numerus excedit vnitatẽ (ꝛ vitã ęternã poſſidebit). ſ. in futuro

Oſtꝙ̃ impleti ſunt dies puri. ꝛc. Lu. ij. Hiſtoria hui⁹ euãgelij fcã eſt anno chriſti i iiij. nonas februarij. feria. v. luna. xi. indcõe. iiij. Añ iniciũ illi⁹ euan. ſcribit ſcũs Lu. illud euãgelũ qđ lectũ eſt in die cir

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cĩcisionis Poſtq̃ ꝯsummati ſunt dies octo vt circũcideret puer. vocatũ eſt nomē eiꝰ ieſus. qđ vocatũ eſt ab angelo priuſq̃ in vtero ꝯciperetur.. Et ſtatim ſequit̃ euãgeliũ hodiernũ (Poſtq̃ ipleti ſunt dies purgatiōis marię ſm̃ legē moyſi) Notandũ ſm̃ Gor. q lex purificationis Leui. xij. cap. erat q mulier q̄ ſuſcepto ſemīe peperiſſet maſculũ imunda eēt ſeptē diebus ſepata a cōſortio hoīm. τ die octaua circũcideretur infantulꝰ. τ pꝰ dies. vij. maneret mulier. xxxiij. diebꝫ ſequētibꝫ in purificatiōe ſãguinis ſui. abſtinēs ñ a cōſortio hoīm. ſʒ ab ingreſſu tēpli. τ ſic die quadrageſimo offerebatur infans in tēplo τ munera ꝑ eo. Si aũt fœīaʒ pepiſſet imunda eſſet. xiiij. diebꝫ τ in octuageſimo die purificabat̃ ſine oblatiōe. τc. (tulerũt ieſum). xl. die a natiuitate (in hierusalē) ſcʒ in tēplũ pn̄tes eius ſcʒ maria mr̃ eiꝰ τ Joſeph pr̄ eiꝰ putatiuꝰ (vt ſiſterent eũ) .i. offerrent vel ꝯſecrarent. vt đr Glo. interlini. (dño ſicut ſcriptũ ē in lege dñi. ſ. Leuiti. xij. ca. (par turturꝝ aut duos pullos colũbarũ) Gor. iſta erat oblatio pauperꝝ q̇ nō poterant hr̄e agnuʒ q̄ erat oblatio diuitũ. veruʒ tñ ipſa btã ỽgo pciosiorē agnũ. ſ. illũ q̇ tollit pctã mũdi obtulit. ¶ Sciendũ circa hoc ſm̃ Lyraʒ q btã ỽgo nō tenebat̃ ad iſta q̄ dcã ſunt de purgatiōe. qꝛ Leuiti. xij. ſcribit̃ Mulier ſi ſuſcepto ſemīe pepit maſculũ imunda erit. vij. diebus τc. Et iō lex illa ligat tm̃ mulieres de virili ſemīe ꝯcipiētes Qđ nō habuit locũ in btã maria ỽgine. verꝝ ſicut eꝰ filiꝰ circũcidi voluit τ alia legalia ſeruare ex ſua hũilitate q̃uis nō teneret̃ Sic btã ỽgo q̄ fuit hũilima voluit obſuare (τ ecce hō erat in hierl'm) q̄ eſt citas ſcã (cui nomē ſymeon) Ly. exq̃ pʒ eiꝰ fama. qꝛ inter ſacerdotes erat famoſus τ noīatꝰ (iuſtus) q̃ ad deũ (expectãs redēptōeʒ iſrl'. Gor. i. in deſiderio boni ꝑmiſſi (et ſpũſſcũs erat in eo) Li. q̃tũ ad gr̄e plenitudinē. qꝛ hũit ſpũales illumia

¶ In feſto purificationis Marię ỽgi. Euangeliũ ſm̃ Lucam. ij..

Nil. tē Poſtq̃ impleti ſunt dies purgationis Marię ſcđm legem moyſi. tulerũt ieſuʒ in hierl'm vt ſiſterent eum dño. ſicut ſcriptũ ē in lege dñi qꝛ oē maſculinũ adaperiēs vuluã ſcm̃ dño vocabit̃ τ vt darēt hoſtiã ſm̃ qđ dictũ ē in lege dñi par turturuʒ. aut duos pullos colũbaꝝ Et ecce hō erat in hieruſalē. cui nomē ſymeon Et hō iſte iuſtus τ timoratus expectãs ꝯſolationē iſrl'. τ ſpũſſcũs erat ī eo. τ reſpōſũ acceperat a ſpũſcō. nō viſuꝝ ſi mortē niſi pꝰ videret chriſtũ dñi. τ venit in ſpũ ī tēplum. τ cũ induceret puerꝝ ieſũ parētes eꝰ vt facerēt ſm̃ ꝯſuetudinē legis ꝑ eo. τ ipſe accepit eũ in vlnas ſuas τ benedixit deũ. τ dixit Nũc dimittis ſuũ tuũ dñe ſm̃ verbũ tuũ in pace Quia viderũt oculi mei ſalutare tuũ Qđ paraſti añ faciē oīm pplōꝝ Lumē ad reuelationē gentiũ τ glam plebis tuę iſrl'

tiones ⁊ ꝯſolatiões diuinas(⁊ rn̄ſum accepit a ſpūſcō) Ly. in oꝛōib⁹ de/
uotis ad deū(nō viſuꝝ ſe moꝛtē)Goꝛ.i.nō experituꝝ moꝛtē carnis(niſi p̄
us videret chꝛiſtū dn̄i) i.veꝝ meſſiaʒ in lege pmiſſum(⁊ venit in ſpū i te/
plum(Ly.i.ꝑ reuelationē ſpūſſci.vt videret chꝛiſtū ſicut fuit ei pmiſſum
(⁊ cū inducerent pueꝝ ieſuʒ ꝑntes ei⁹) Ly.ad faciendū ea q̄ p̄dcā ſunt ſm
legē(⁊ ipe accepit eum in vlnas ſuas) Ly.cū maxio coꝛdis gaudio.(⁊ bn̄dixit deū) grās agendo de tāto bn̄ficio (⁊ dixit Nc̄ d.ſ.ſ.t.ſʒ ver.t.in pa.) Ly.i.de cetero dimittis me de hac vita trāſire i coꝛ/dis quietē(qꝛ viderūt ocu.mei ſa.t.) Goꝛ. id ē chꝛiſtū ſaluatoꝛē.ly. Letanter em̄ dn̄dere voluit ad limbū patꝝ ex quo ſciebat ſaluatorē eſſe natū(qd̄ paſti ā te faciē ō.po. Ly.i.coꝛā oib⁹ ꝑplis qb⁹ my/ſteriū incarnatiōis et redēptionis p̄dicatū ē ꝑ aplos ſm qd̄ dꝛ i p̄s xviij. Jn oēm terrā exiuit ſo.eoꝝ.⁊c̄.(lumen ad ꝛuelationē gentiū)
Ly.q̄ pri⁹ errore tenebāt(⁊ glāʒ pleb tue iſrl')mag̅ eſt em̄ glā iudeis ad chꝛiſti fidē ꝯuerſ. qꝛ chꝛiſt⁹ ſm carnem nat⁹ ē de ipis

In feſto cathedꝛe ſancti Petri

Ail. Venit ieſus in ꝑtes ceſa. philip.⁊c̄ Hoc euāgeliū cū ſua poſtilla q̄re īfra in feſto aploꝝ Petri ⁊ pauli.

In feſto ſancti Mathie apoſtoli.

Euangelium ſm Mat.xi.

Jn illo tp̄e Rn̄dens ieſus dixit. Cōfitebor tibi pater dn̄e celi ⁊ terre.qꝛ abſcō/diſti hec a ſapientib⁹ ⁊ prudētib⁹ ⁊ reuelaſti ea ꝑuulis Jta pater qm̄ ſic fuit placitū an̄ te.oīa m̄ tradita ſūt a prē meo. ⁊ nemo nouit filiū niſi pater. neqꝫ prēʒ q̄s nouit niſi fili⁹. ⁊ cui voluerit filius reuelare. venite ad me oēs q̄ laboratis ⁊ onerati eſtis ⁊ ego reficiā vos. Tollite iugū meū ſuꝑ vos ⁊ diſcite a me quia mitis ſū ⁊ humilis coꝛde ⁊ inueīetis requiē aīabus veſtris Jugū em̄ meū ſuaue eſt ⁊ on⁹ meū leue

Onfitebor tibi pr̄ ⁊c̄ Mat.xi. Hiſtoria Poſtilla

h⁹ euā.fcā ē āno chꝛiſti.xxxi.id⁹ decēbꝛis.luna.x.indcōe.iiij. An̄ iniciuʒ illi⁹ euā.ſcri.ſcūs Mat.i eo.ca.ꝙ chꝛiſt⁹ dixit phariſeis ⁊ iudeis Venit ei ioānes.neqꝫ māducās.neqꝫ bibēs.⁊ dicūt demoniū hʒ. Veit filius hois māducās ⁊ bibēs.⁊ dicūt Ecce hō voꝛax ⁊ potatoꝛ vini. ⁊ publi/canoꝝ ⁊ pctōꝝ aic⁹. Tc̄ p⁹ hec ꝟba ſeq̄t euā.ho.(Cōfitebor tibi pr̄)ly.i. ad glāʒ tuā ꝯclaro(qꝛ abſcōdiſti hec)Ly.i.myſteria fidei(a ſapiētibus ⁊ prudētib⁹(.ſ.ſcrib ⁊ pharizeis i ſua ſapia ꝯfidētib⁹.⁊ iſti ſtꝫ ſapiētes i o/cul' ſuis.ſʒ n̄ ſimpl'r (⁊ ꝛuelaſti ea ꝑuul'.ly.i.huilib⁹ Et ex h̄ pʒ ꝙ cā ex ꝑte credētiū fuit eoꝝ huilitas q̄ ad verā ſapiaʒ diſpoit. puer.xi. Vbi hūili/tas ibi ſapia Ex ꝑte āt n̄ credētiū fuit eoꝝ ſuꝑbia q̄ ē excecatia itellcūs. (ita pr̄ qm̄ ſic placitū fuit an̄ te)goꝛ.ꝙ abſcōdiſti ab ill' ⁊ ꝛuelaſti iſtꝫ (oīa m̄ tra.ſtꝫ(a p.m)goꝛ.i.dn̄ʒ ſuꝑ oīa(⁊ neō no. filiū ni.pr̄)goꝛ eēntial'r plene ⁊ ꝑfcē.h̄ dico ꝓpt hoīes q̄ ꝯgſcūt ꝑ fidē(neʒ prēʒ q̄s nouit n̄ fili⁹)ly.qꝛ xp̄s ē mediatoꝛ dei ⁊ hoiʒ.iō noticia diuioꝝ ad nos deriuat ⁊ cui voluerit fi.ꝛ

uelare) Ly.qꝛ dei filiꝰ eſt mediatoꝛ dei ꝛ hoim̄.iō ſecure poſſumꝰ accede/re ad ipm̄.vn̄ dt(venite ad me oēs q laboratꝭ ꝛ onerati eſtis.ꝛ ego reficiā vos(ly.in pn̄ti ꝑ grāz.ꝛ in futo ꝑ gliaz(tollite iugū meū ſuꝑ vos)ly.i.le/gē euāgelicā(ꝛ diſcite a me qꝛ mitis ſū)ly.nullū ledēdo(ꝛ humil corde)ne minē ꝯtēnendo(ꝛ inuenietis requiē aīabꝫ vrīs).ſ.in pn̄ti ꝛ in futuro.Vn̄ Augꝰ i li.ꝯfeſ.Inqetū eſt coꝛ meū donec reqeſcat in te..Que qdē qes h inchoat.ſz in pria ꝑficiet vtz Apo.xiiij.Amodo iā dt ſpūs vt reqeſcant a laboribꝫ ſuis (iugū ei meū ſuaue ē.ꝛ onꝰ meū leue)qꝛ ſm qd dr.i.Ioā.v.Mādata eiꝰ ḡuia nō ſunt.Qd exponēs augꝰ dt.ſ.amanti.vn̄ Rab.qd chriſti iugo ſuauiꝰ:qd oneri leuiꝰ:ſ.abſtinere a malo.bonū velle.oēs a/mare.eterna ſeq pn̄tibꝫ nō capi.nolle alijs facere qd nō vis pati.

In feſto annūciationis Marię ꝟginis Euangelium ſm Lu.

In illo tpe Miſſus eſt angelꝰ ga/briel a deo in ciuitatez galileę cui nomē nazareth ad ꝟginē deſponſatam viro cui nomē erat ioſeph de domo da

¶ Poſtilla

Miſſus eſt ange/lꝰ gabriel ꝛc Luce.i.Hiſtoria huius euan.fcā eſt anno chriſti pmo vſuali.viij.kalen.apl.feria.vi.luna xv.indictione.iij..Añ iniciū illiꝰ euan.ſcribt ſcūs Lu.in eo.ca.ꝙ āgelꝰ gabriel apparuit zacharię in tēplo dicēs Ne timeas zacharia qm̄ exaudita eſt deꝑcatio tua.ꝛ vxoꝛ tua elizabeth pariet tibi filiū ꝛ vocabis nomē eius ioānes.ꝛ erit magnꝰ corā dn̄o.vinū ꝛ ſicerā non bibet.ꝛ ſpū/ſcō replebit adhuc ex vtero mrīs ſuę ꝛc.Et poſtmoduz ꝯcepit elizabeth vxoꝛ ipſius ꝛ occultabat mēſibꝫ.v dicēs.Quia ſic fecit mihi dn̄s in diebꝫ qbꝫ reſpexit auferre opprobriū meū inter hoīes In mēſe aūt ſexto.ſ.a cōceptu pcurſoris(Miſſus eſt āgelꝰ)Goꝛ.i.nūcius vel legatꝰ (Gabriel)vn̄ Beda Gabriel fortitudo dr.qꝛ illū nūciabat q debellare diabolū venie/bat(in ciuitatē galileę)Goꝛ.in ciuitate ꝯcipi voluit.qꝛ oēs hoīes ad vnitatē ſuꝑnę ciuitatis vocare venit.ꝛ inhabitare fecit(cui nomē nazareth) vt adimpleretur illud ꝓpheticū Mat.ij.Qm̄ nazarenꝰ vocabit (ad ꝟgiez deſponſatā viro) Ly.hoc diuina oꝛdinatiōe fcm̄ eſt vt deſpōſaret ānquā īpregnaret Pmo ex ꝑte pueri ne ab infidelibꝫ tanq̄ illegitiē natꝰ abijce/ret.vn̄ dt Ambro.ſuꝑ Lu.qd herodi:qd iudeis poſſet aſſcribi ſi natum ex adulterio viderētur ꝑſeq:Itē vt puer natꝰ a ioſeph nutriret.vn̄ dr pr eiꝰ.qꝛ nutriciꝰ eius fuit Scdo ex ꝑte mrīs.vt ſm Am.ꝑ hoc ab infantia liberaret Itē ſm Hiero.vt ꝟgini a ioſeph exhiberet miſteriū (cui nomen ioſeph de domo dauid)ad oſtendendū ꝙ chriſtꝰ dſcēdit de ſemīe dauid ſicut fuerat ꝑ ꝓphetas pdictū Naz maria ꝛ ioſeph cui deſponſata fuit.erāt de tribu.ſ.ipius dauid Iūgebant eīn vt frequētius mulieres viris de tribu ſua(ꝛ nomē ꝟginis maria)Ly.ꝙ aūt hic ponūtur tot noīa ꝓpria.ſ.angeli miſſi.virginis ad quā miſſus fuit ſponſi ſui ꝛ loci.hoc fuit ad oſtendē/dum certitudinē hiſtorię(ꝛ ingreſſus angelus ad eam) Goꝛ.ex hoc patet quod nō erat foris in publico.vn̄ Bern̄.ſuper miſſus eſt dicit.ꝙ ingreſſꝰ in ſecreto cubiculo vbi clauſo ſuꝑ ſe hoſtio oꝛabat patrē in abſcondito

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Si em̄ cōceptio ꝑcurſoris fuit denūciata patri occupato in ſacro officio. vt habetur Lu.i. Multo ꝓbabilius eſt ꝙ cōceptio ſaluatoris denūciata fuit ꝟgini in deuotiōe ⁊ orōe actualiter exiſtēti. imo aliq̄ doctores volunt ꝙ btā virgo illud dictū ꝓpheticū legit. qḋ hētur Eſa.vij. Ecce ꝟgo cōcipiet ⁊ pariet filiū. qn̄ angelus ad eā intrauit dicēs (Aue grā plena). Quod exponit Hiero. in ſermone de aſſumptiōe. Et bene plena. q꞉ cęteris ꝑ partes p̄ſtatur grā Marię vero tota ſe ſil' infudit plenitudo grę Itē iſta grā nō ſolū impleuit eius mentē. ſed etiā ventrē. inq̄ꝫtū ſingulari gratia dei factum eſt vt cōciperet ſaluatorē (dominus tecū) Ly. nō tātum ꝑ eſſentiā. potentiā. ⁊ p̄ñtiaꝫ q̄liter eſt in oībꝫ rebus Nec ſoluꝫ ꝑ gratiā. eo mō quo eſt in ſanctis hoībus. ſed etiaꝫ per carnis aſſumptionē.. q꞉ corpus deitati vnitū. fuit formatū de beatę virginis puriſſimis guttis

uid ⁊ nomē virginis maria. ⁊ ingreſſ⁹ angelus ad eā dixit. Aue gratia plena dominus tecū Benedicta tu in mulieribus Quę cū audiſſet turbata eſt i ſermone eius Et cogitabat qualis eēt iſta ſalutatio Et ait ei angelus Ne timeas maria inueniſti em̄ grām apud dn̄m. Ecce cōcipies in vtero ⁊ paries filium ⁊ vocabis nomē eius ieſum.. Hic erit magnus ⁊ filius altiſſimi vocabitur Et dabat illi dominus deus ſedem dauid patris eius ⁊ regnabit in domo iacob in ęternū. ⁊ regni eius nō erit finis Dixit aūt maria ad angelū Quomodo fiet iſtud qm̄ virū non cognoſco? Et re

ſanguineis. ⁊ intra ꝟginis viſcera latuit nouē mēſibꝫ (bn̄dicta tu in mulieribꝫ). Ly.i.ꝑ oībus mulieribꝫ. nā ⁊ mulieres bn̄dicētur in te ſicut viri i filio. gor. Sunt em̄ aliquę mulieres benedictę. q꞉ virgines. ſed nō fecūdę Aliquę fecundę. ſꝫ nō virgines.. ſed hęc ſimul ꝟgo ⁊ fecūda (q̄ cū audiſſet turbata eſt) Ly Btā ꝟgo ſolita erat videre angelos.. iō de apparitione āgeli nō fuit admirata vel turbata. ſed de ſalutatiōe inſolita. q꞉ nihil mirabili⁹ eſt vere hūili. q̄ꝫ ſua exaltatio. ⁊ iō cuꝫ beata virgo eſſet humilliīna audiēs ſalutationē tantę excellentię turbata fuit. nō turbatione incredulitatis. ſicut zacharias pater ioānis baptiſtę vt dꝛ Lu.i. ſed turbata fuit turbatione admiratiōis. vn̄ ſeq̄tur (turbata eſt in ſermone ei⁹). ſ. angeli. nō aūt in viſione (⁊ cogitabat q̄lis eſſet iſta ſalutatio) Ly. qn̄ em̄ turbata fuit ꝟginalē verecūdiam oñdit. ꝙ āt cogitauit de ſalutatione declarat prudentiā marię. ⁊ iō angelus eā ꝯſolabatur dicēs (ne timeas maria) Ly. de ſalutatione inſolita (inueniſti em̄ grām apud dn̄m) nō ſolū pro te. ſed pro toto genere humano. (Ecce ꝯcipies in vtero) Ly. hęc cōceptio facta eſt ꝑ ꝟtutē ſpūſſcī intra in vteꝝ ꝟgis corpus filij formantis (⁊ paries filiū) Ly. ꝟgo ꝑmanēs in ꝑtu ſicut ⁊ in cōceptu (⁊ vocabis nomē eius ieſuꝫ) Ly. nō dt ipones. q꞉ hoc nomē ipoſitum fuit a deo patre. ſm̄ qḋ fuerat p̄dictum a deo prē. vt habet Eſa.lxij.

vocabiꝶ tibi nomē nouū: qđ os dn̄i noīauit Sed illud nomē fuit diuul/
gatū ꝑ angelū ipſi marię ⁊ ioſeph Jeſus aūt interp̄tatur ſaluatoꝛ. vnde
de hoc habetur Mat. i. vocabis nomē eius ieſū. Ip̄e em̄ ſaluū faciet po
pulū ſuū a pctis coꝝ (hic erit magnus) qꝛ magnꝰ dn̄s. vn̄ p̄s. xlvij. Ma
gnus dn̄s ⁊ laudabilis nimis: ⁊ magnitudinis eius nō eſt finis. (⁊ filius
altiſſimi vocabiꝶ) Lyra. i. ipſius dei qui ſolus eſt altiſſimus. hō ei altus
eſt inter creaturas cor
porales.. Sed angelꝰ
altioꝛ Deus āt ſolꝰ al
tiſſimꝰ. Vn̄ in p̄s. lxij
Tu ſolꝰ altiſſimus ī
omni terra (⁊ dabit il
li dn̄s deus ſedē dauid
p̄ris eius ⁊ reḡbit in
domo iacob) Goꝛ. i. in
oībus electis q̄ꝝ vni/
uerſitas intelligiꝶ per
domū iacob. i. familiā
iacob q̄ tota recepta ē
in pplꝫ dei (in ęternū)
qꝛ ⁊ hic ꝑ grām ⁊ in futuro ꝑ gl'iam (⁊ regni eiꝰ nō erit finis) Ly. chriſtꝰ
ei nō ſolū inc̄ꝑtum deꝰ. ſꝫ etiā inc̄ꝑtū hō regnabit in ęternū. nō ſolū ſuper
hoīes. ſꝫ etiaꝫ ſuꝑ angelos (dixit aūt maria ad angelū q̄uo fiet iſtud. qm̄
viꝝ nō ꝯgnoſco:) Ly. i. cognoſcere nō ꝓpono ſm̄ illud qđ dicūt doctores
catholici Btā virgo añq̄ꝫ deſpōſareꝶ ioſeph habuit obſeruantiā caſtita
tis virginalis in deſiderio. nō tn̄ exp̄ſſe. Sed cū poſtea deo oꝛdināte eſſet
deſponſata Joſeph qui erat ī ſil'i ꝓpoſito ſil' emiſerūt votū (⁊ r̄ndens an/
gelus dixit ei. ſpūſſcūs ſuꝑueniet in te) Ly. i. nō cōcipies mō hūano. ſꝫ di/
uino. qꝛ nō virtute ſemis virilis. ſꝫ ꝟtute ſpūſſci (⁊ virtus altiſſimi obū/
brabit tibi) qꝛ in beata virgine ſub vmbra carnis latuit ꝟtus deitatis..
(ideoq̄ꝫ ⁊ qđ naſceꝶ ex te) Goꝛ. i. ex tua vera natura (ſctm̄) qꝛ de ſcō nō naſ
ceꝶ niſi (ſcm̄ vocabiꝶ filiꝰ dei) Ly. nō adoptiuꝰ ſicut alij. ſꝫ natural' (ecce e/
lizabeth cognata tua ⁊ ip̄a ꝯcepit filiū in ſenectute ſua. ⁊ hic ⁊c̄. Ly. eius
em̄ ſterilitas a tanto tp̄e iā erat nō ꝙ ſic vocabaꝶ (qꝛ nō erit īpoſſibile a/
pud deū oē ꝟbū (i. factuꝫ. qꝛ dicere dei eſt facere. vn̄ p̄s. cxlviij Dixit ⁊ fcā
ſunt: ip̄e mandauit ⁊ creata ſunt (dixit aūt maria. Ecce ancilla dn̄i) Vn̄
Bern̄. Quę eſt hęc tā ſublimis humilitas. quę credere nō nouit honori/
bus. inſoleſcere gl'ia neſcit. mater dei eligiꝶ ⁊ ancillā ſe nomīat (Fiat mihi
ſm̄ verbū tuū) Ly. qđ ſtatim factū eſt. qꝛ virtute dei cōcepit filiū.

ſpondens angelus dixit ei Suꝑſſcūs
ſuꝑueniet in te. ⁊ virtus altiſſimi obū
brabit tibi Jdeoq̄ꝫ ⁊ qđ naſceꝶ ex te ſā
ctū vocabitur filiꝰ dei. ⁊ ecce elizabeth
ꝯgnata tua ⁊ ipſa cōcepit filiū in ſene/
ctute ſua. ⁊ hic menſis eſt ſextus illi q̄
vocaꝶ ſterilis.. qꝛ nō erit impoſſibile a
pud deū omne ꝟbum. Dixit āt maria
Ecce ancilla dn̄i fiat mihi ſm̄ verbum
tuum.

On turbetur coꝛ veſtrū ⁊c̄. Joan xiiij. Hiſtoriā huius euā. dixit ie
ſus anno eiꝰ. xxxiij. ix. kl'. aprilis. feria. v. luna. iiij. indictōe. vi.. An
te iniciū illiꝰ euan. ſcri. ſcūs Joan. ꝙ petrꝰ dixit ad ieſū poſt cœnā factaꝫ
Dn̄e quo vadis Rn̄dit ieſus. quo ego vado nō potes me mō ſeq̄. ſeq̄ris
aūt poſtea Dicit ei petrus. quare nō poſſuꝫ te ſequi modo animā meaꝫ
ꝓ te ponam. Rn̄dit ieſus. aīam tuā pro me pones Amē amē dico tibi. n̄
cantabit gallus donec me ter neges. ⁊ ait diſcipulis ſuis. (Nō turbeꝶ coꝛ

vrm̄) Ly. chriſtus p̄dixerat diſcipulis ſuis iude p̄ditionem. ⁊ petri nega/
tionē. ⁊ ſuaꝫ paſſionē ⁊ mortē. que oīa erant diſcipulis turbatiōis mate/
ria. Jō dr (nō turbet̄ cor vrm̄) q̄ſi puſillamines effecti ꝓpter illa iam p̄dcā
(creditis in deū ⁊ in me credite) Ly. in quo oñdit ſuā deitatē (in domo pa
tris mei manſiones multe ſunt) Tho. domus pr̄is hic vocatur gl'ia cele/
ſtis in qua ſunt multi grad⁹ ⁊ diuerſa p̄mia meritoꝝ.. qꝛ alia eſt claritas
ſol'. alia lune. alia ſtel
laꝝ. qꝛ vnuſquiſq̄ q̄to
plus deū hic diligit
tanto clarius ibi deū
videbit (ſi quo minus
dixiſſem vobis) Lyra
quaſi di. ſi in celeſti be
atitudine eſſet aliquid
minus ⁊ defectuoſum
dicerē vobis (quia va
do parare vobis locū)
in paſſione ſua ape/
ruit nobis ianuā reg/
ni celeſtis. (⁊ ſi abiero
⁊ p̄parauero vobis lo
cū iteruꝫ venio) Tho
mas. hoc fit in morte
cuiuſlibet electi. ⁊ vlti
mo ad iudicium extre
mū (⁊ accipiā vos ad
meip̄m) Tho. i. intro/
ducā in locū paratum
⁊ in mā ſiones celeſtes
(vt vbi ego ſuꝫ) Tho.
qui ſum caput veſtrū.
(⁊ vos ſitis) q̄ eſtis mē
bra mea. i. vna mecuꝫ gloriam habeatis. (et quo ego vado ſcitis). ſcꝫ ad
prēm (et viam ſcitis) Ly. viam per quam chriſtus iuit. que fuit paſſio ⁊
mors ipſius (dicit ei thomas. dn̄e neſcimus quo vadis.. ⁊ quomō poſſu/
mus viā ſcire: dicit ei ieſus. ego ſum via) Lyra. inquantū homo. quia ō/
nia que geſſi in humanitate ſunt via p̄ducens vos ad gloriam (veritas ⁊
vita) inquantū deus. qꝛ veritas illuminat intellectū. ⁊ vita quietat ⁊ ſa/
tiat deſideriū. vel ſic s̄m Thomā Ego ſum via ducēs. veritas lucēs. vi
ta paſcens. vel ſic Ego ſū via nō errans. veritas nō fallens. vita nō mor
tificās. Vñ Ambro. Ingrediamur hāc viaꝫ. teneam⁹ veritatē.. ſeq̄mur
vitā (Nemo venit ad prēm niſi p me) Ly. in me credēdo ⁊ me ope imitā/
do (Si ꝯgnouiſſetis me) Ly. p̄fcē q̄tū ad deitatē (⁊ prēꝫ meū vtiq̄ ꝯgnouiſ
ſetis) qꝛ pr̄ ⁊ fili⁹ ſūt vnū i deitate. (⁊ ꝯgnoſcetis eū amodo) qꝛ p⁹ reſurrectōꝫ
ſuā aperuit illis ſenſū vt itelligerēt ſc̄pturas. vt hꝫ Lu. xxiiij. Et extūc
diſcip'li xp̄i hūerūt pleniorē ꝯgnitiōeꝫ de myſterio t̄nitatis (⁊ vidiſtis eū)

¶ In feſto ſanctoꝝ Philippi ⁊ Jaco/
bi Euangelium s̄m Jo. xiiij.

N illo tē. d. ieſus d. ſ. Nō turbe
tur cor vrm̄: creditis in deū. ⁊ in
me credite In domo pr̄is mei manſio/
nes multe ſunt. Si quo minus dixiſſē
vobis. quia vado parare vobis locū.
iteꝝ venio ⁊ accipiam vos ad meip̄m
vt vbi ego ſum ⁊ vos ſitis.. ⁊ quo ego
vado ſcitis ⁊ viam ſcitis Dicit ei tho/
mas Dn̄e neſcimus quo vadis. ⁊ quo
modo poſſum⁹ viā ſcire Dicit ei ieſus
Ego ſū via veritas ⁊ vita Nemo veīt
ad prēm niſi per me Si cognouiſſetis
me ⁊ prēm meū vtiq̄ ꝯgnouiſſetis.. et
amodo cognoſcetis eū ⁊ vidiſtis euꝫ.
dt ei philipp⁹. dn̄e oñde nob̄ prēꝫ ⁊ ſuf
ficit nob̄ Dicit ei ieſ⁹ Tāto t̄pe vobiſcū

Ly.qꝛ vid̄ēdo chriſtū viderūt ſuppoſitū filij in quo eſt natura diuina.q̄
eſt idē qd̄ p̄r.ꝛ ſic in filio quodāmō prēm viderāt(dt ei philipp⁹. dn̄e oſ̄/
de nobis prēm ꝛ ſufficit nobis)ly.q.d.credo verbis tuis..ſ3 prēm videre
deſidero Credidit eīm philipp⁹ ꝙ p̄r poſſit videri oculis corꝑalibꝫ in hac
mortali vita.iō ſequit̄(Tanto tꝑe vobiſcū ſu3 et nō cognouiſt; me) Ly
.q.d.magna ruditas eſt ꝙ tādiu doctrinā meā audiſtis.ꝛ adhuc ita paꝝ
me cognoſcitis ſ̄m dei
tatē(philippe q̄ videt
me)Ly.ſ̄m deitatē (vi
det ꝛ prēm meū).Si/
cut eīm p̄r nō videt̄ ni/
ſi cū btitudine..ſic nec
fili⁹ in ſua deitate..qꝛ
viſio eſt merces ſcōꝝ.
(qūo tu dicis oſ̄de no
bis prēm) Ly. qꝛ ocu
lis corꝑalibus nō ē vi
ſibilis(nō credis qꝛ e/
go in prē ꝛ p̄r in me ē.
Ly.q.d. iſtud debes
credere et ſufficit tibi
ad ſalutē(verba q̄ ego
loquor vobis a meip̄o

ſum ꝛ nō cognouiſtis me philippe qui
videt me videt ꝛ prēm meū.qūo tu di/
cis oſ̄de nobis prēm: nō credis qꝛ ego
patre ꝛ p̄r in me eſt:v̄ba que ego loquor
vobis:a meipſo non loquor Pater āt
in me manēs ip̄e facit oꝑa Nō creditis
qꝛ ego in prē ꝛ pater ī me ē: alioq̄n ꝓpt
oꝑa ip̄a credite Amē amen dico vobis
Qui credit in me oꝑa q̄ ego facio ꝛ ip̄e
faciet ꝛ maiora hoꝝ faciet qꝛ ego ad pa
trem vado Et qd̄cunq3 petieritis prē3
in nomine meo hoc faciam

nō loquor).i.ab hūanitate tm̄.ſed deitate.(pater autem in me manēs ip
ſe facit opera)Lyra.filius eīm ꝛ pater ſunt vnū in virtute oꝑatiua.ex q̄ fi
ebant oꝑa miraculoſa(nō creditis quia ego in patre ꝛ pater in me eſt:)
Tho.per idēptitatem eſſentię.ꝛ tamen diſtinctus ꝑſonaliter.(alioquin
ꝓpter oꝑa ipſa credite) Ly.quaſi di.ſi verba nō inducūt vos ad creden/
dū.opera miraculoꝝ naturę virtutem trāſcendentia debēt vos ad hoc i/
ducere(Amen amen dico vobis.qui credit in me.opera quę ego facio ꝛ ip
ſe faciet)Tho.id eſt ſimilia in genere.quia ſicut ego curaui infirmos .et
ſuſcitaui mortuos.ſic ꝛ ipſe ſuſcitabit.ꝛ ſic de alijs(ꝛ maiora hoꝝ faciet)
Lyra.hoc pt3 Primo quia plures cōuerſi ſunt ad fidem ꝑ p̄dicationē
chriſti.quia per eos cōuerſa eſt multitudo gentiū.per p̄dicationem aute3
chriſti pauci iudeorum Itē apoſtoli p̄dicabāt om̄ibus linguis.vt ha/
betur Actuū.ij.Chriſtus autē p̄dicabat in vna ſola lingua.ſc3 hebrai/
ca Secundo in miraculis.quia apoſtoli maiora miracula fecerūt Ma
gnū eīm reputatū fuit ꝙ infirmi ſanabant̄ ad tactū fimbrię veſtimētoru3
chriſti.vt habetur Marci.vi.Sed maius videt̄ quod ad tactum vmbrę
petri ſanabantur infirmi.vt pt3 Actuū.v.. Item chriſtus tres mor/
tuos ſuſcitauit.ſed andreas ſimul ꝛ ſemel quadraginta viros ſubmerſos
ſuſcitauit.vt habetur in legēda ſua(quia ad patrē vado)Tho.vt aſſiſta3
vultui dei pro vobis(et ſi quid petieritis patrē in nomine meo).Tho.per
tinens ad ſalutem.Nam nomen eius eſt ieſus qui ſaluator interp̄tatur.
(hoc faciam)Tho.in quo oſtendit ꝙ h3 eandē ptātem cū patre(hoc faci/
am)Ly.ſ.eadem virtute qua ꝛ pater.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Lizabeth impletū eſt tēpus ⁊c̄. Lu.i. Hiſtoria h' euangelij fcā eſt anno chriſti ꝑmo vſuali. viij. kal'. iulij. feria ſexta. luna. xvij. indcōe. iij. Añ iniciū illi' euangelij ſcri. ſcūs Lu. in eo. ca. ꝙ poſtꝗ̄ maria ꝯcepit ieſum chriſtū. Exurgēs maria abijt in mōtana. ⁊ intrauit domū zacharię ⁊ ſalutauit elizabeth. ⁊ manſit cū ea trib' menſib'.. Nam in menſe ſexto a cōceptione ioannis venerat Maria ad elizabeth. ⁊ in menſe nono natus ē ioānes. vñ hic dr (Elizabeth impletū eſt tp̄s pariēdi) Ly. ſ. nouē mēſiū (⁊ pepit filiū) ſicut ꝑ angelū fuerat p̄dcm̄ (⁊ audierunt vicini) Ly.

In feſto inuētionis ſcē crucis

In illo tē. Erat hō ex phariſeis nicodem' noīe ⁊c̄. Hoc euāgelium cū ſua poſtilla q̄re añ i feſto trinitatis.

In feſto ſci ioānis añ portā latinam

In il. tē. dixit ieſ' petro ſeq̄re me. cōuerſus ⁊c̄ Hoc euāgeliū cum ſua poſtilla quere añ in feſto ioāīs euangeliſtę

Jn feſto ioannis baptiſtę

Euangelium ſm Lucam. i..

In illo tp̄e Elizabeth impletū eſt tempus pariendi ⁊ pepit filiū Et audierūt vicini ⁊ cognati e' q² magnificauit dn̄s miſericordiā ſuā cū illa. ⁊ ꝯgratulabātur ei. Et factū ē in die octauo venerūt circuncidere pueꝝ ⁊ vocabant eū noīe p̄ris ſui zachariā. ⁊ rn̄dēs mat̄' dixit Nequaꝗ̄. ſ; vocabit̄ ioānes Et dixerūt ad illā. q² neō ē i ꝯḡtiōe

.i. illi q̄ erant ei cohabitantes (⁊ ꝯgnati e') q̄ erant ex ei' ꝯſanguinitate ⁊ affinitate (quia magn̄ificauit dn̄s miāz ſuā cū illa) Ly. i. magnā miāz fecit ei. auferendo ſterilitatis oppbriū ⁊ dando ei tm̄ et talē filiū ſic annūciatū mirabiliter ⁊ ꝯceptū ſupnaturaliter (⁊ ꝯgratulabāt̄ ei) ſm qđ dixerat angel' zacharię Multi in natitate gaudebūt (⁊ factū eſt die octauo). ſ. a natiuitate p̄curſoris (venerūt circūcidere puerū (ſicut p̄cipit̄ Gene xvij. ⁊ q² in circūciſione īponebat̄ tūc nomē ſicut mō īponit̄ in baptiſmo. Jō ſubdit̄ (et vocabant eū noīe p̄riſ ſui zachariā) Ly. q² iſtud fuit antiquit' ſatis ꝯiter obſeruatū. ⁊ adhuc obſeruat̄ freq̄nter maxīe in magnis ꝑſōis. quod filius primogenit' nominatur noīe patris (rn̄dens mater ei' dixit nequaꝗ̄). ſ. vocabit̄ zacharias (ſed vocabitur ioannes) Lyra. hoc enī ſibi a deo fuit reuelatū. quia a marito nō didicit cū factus eſſet mutus anteꝗ̄ rediret ad eam de tēplo (⁊ dixerūt ad illā. quia nemo eſt in cognatione tua qui vocetur hoc noīe) ſc; ioannes Lyra. cognatio hic propinq̄tas generis vocatur. ⁊ de qua nullus ſic fuerat vocatus. ſ. de cognatione elizabeth vel mariti eius (Jnnuebant aūt patri eius quē vellet vocari eum). ſc; ꝑ ſigna viſibilia Ex quo patet ꝙ zacharias nō tantū fuit mut'. ſ; etiam ſurdus Si eīn potuiſſet intelligere verba queſiuiſſēt ab eo ꝑ verba. ⁊ non per talia ſigna (et poſtulans pugillarē). id eſt tabulā ad ſcribēdum

(ſcripſit dicens. Joannes eſt nomē eius. ꝛ mirati ſunt vniuerſi) Goꝛra. ꝺ
conuenientia inter patrem et matrem quantum ad pueri nominatōnem
(Apertum eſt autem ilico os eius) Goꝛ. non per morā. quia neſcit tarda
molimina ſpiritusſancti gratia Unde Ambroſ. Soluit fides linguam
quam incredulitas ligauerat (et factus eſt timoꝛ magnus ſuper omēs vi
cinos eoꝛum) Ly. id eſt admiratio magna vel timoꝛ dei q̇ ſic mirabiliter
punierat zachariam ꝛ liberauerat (ꝛ ſuper omnia montana iudeę diuul
gabantur omīa verba
hec) Li. qꝛ facta inſoli
ta et mirabilia libenti
us narrantur (ꝛ poſue
rūt omnes qui audie/
rāt in coꝛde ſuo) Lyr.
qꝛ talia magis memo
rie ꝯmendantur (dicē/
tes. q̇ſputas puer iſte
erit) q. d. valde magnꝰ
erit (etem̄ manus dn̄i
erat cū illo) Ly. i. vir/
tus dei operatiua mi/
raculoꝝ in eius enūti
atione. ꝯceptōe. ꝛ nati
uitate oſtenſoꝝ ex q̇bꝫ
rōnabiliter ꝯcludebat̄
magnitudo pueri futu
ra corā deo. ſicut p̄dic/
tuz eſt ab āgelo zacha
rię p̄ri eius. Erit em̄
magnꝰ corā dn̄o (et za
charias p̄r eius imple
tus eſt ſpūſancto. et ꝓ
phetauit dicēs. Bene
dictꝰ dn̄s deꝰ iſrael. q̇a
viſitauit) Goꝛ. dn̄s ie
ſus genus humanum in ſua incarnatione viſitauit (et fecit redemptōez)
in ſua paſſione. pſ̄: cxxix. Copioſa apꝺ eum redemptio (plebis ſue iſrael)

tua qui vocetur hoc nomīe. Innuebāt
aūt patri eius quem vellet vocari eum
et poſtulans pugillarem ſcripſit dicēs
Joannes eſt nomen eius ꝛ mirati ſunt
vniuerſi Apertum eſt aūt ilico os eius
et lingua eius ꝛ loquebatur benedicēs
deum Et factus eſt timoꝛ ſuper omnes
vicinos eoꝛum ꝛ ſuꝑ oīa montana iu/
deę diuulgabāt̄ omīa verba hec Et po
ſuerūt omēs qui audierūt in coꝛde ſuo
dicētes Quiſputas puer iſte erit. etem̄
manꝰ domini erat cū illo. ꝛ zacharias
pater eius impletꝰ eſt ſpirituſancto. et
ꝓphetauit dicens Bn̄dictus dominꝰ
deus iſrael quia viſitauit ꝛ fecit redem
ptionem plebis ſue

¶ In feſto viſitatōis beate Marie vir
ginis Euangeliū ſcḋm Lucā. i.

Nil. tē. Exurgēs āt maria abijt
in mōtana cū feſtinatōne in ciui

Xurgens maria abijt in mō. ꝛc̄. Lu. i. Hiſto. ¶ Poſtilla
huius euāgelij facta ē āno chriſti p̄mo vſuali: ij. nonas aprilis. fe
ria. ij. luna. i. indictōe. iij. Et reuerſa eſt in domū ſuā anno chriſti vbi ſuꝑ
iij. nonas iulij. ſabbato luna q̄rta. indictōe. iij. Añ initiū illꝰ euāgelij ſcri
bit ſcūs Lu. qn̄ āgelus in ānūciatōe dn̄i dixit ad mariā matrē chriſti. et
ecce elizabeth cognata tua ꝛ ipa ꝯcepit filiū in ſenectute ſua. ꝛ h̄ eſt men
ſis ſextus q̄ vocatur ſterilis. qꝛ nō erit apud deū impoſſibile omē ꝟbum
Dixit āt maria. Ecce ācilla dn̄i fiat mihi ſcḋm ꝟbū tuuz. ꝛ diſceſſit ab ea
angelus. ꝛ ſtatim ſequitur (Exurgens maria) ſcilicet de loco in quo erat
quando angelus ad eam venit (abijt in mōtana) Lyra. quia locꝰ vbi ha

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

bitabat zacharias erat altior q̄ꝫ galilea a qua receſſit maria (cū feſtinati/one) Ly. vt oſtēderet ꝙ ꝟgo nō debet morari in loco publico nec ibi ꝯtrahere colloq̄a (ī ciuitatē iuda) .i. hierl'm (⁊ ſalutauit elizabeth) Li. qꝛ erat humilima. ⁊ quia ad eius ob ſequium venerat (⁊ factum eſt vt audiuit ſalutationem Marię elizabeth exultauit infans in vtero eius). Gloſa ſicut illa aduentum Marie. ſic iſte aduentum domini ſenſit.. Gorra. ecce q̄ꝫ magne ꝟtutis eſt btē ꝟginis ſalutatio. qꝛ ꝯfert gaudiū. ꝯfert ⁊ ſpm̄ ſcm̄. ꝯfert ⁊ reuelatōem ſecretoꝝ diuinoꝝ. confert ⁊ ꝓphetię actū. Et ido certe libent' ſalutanda eſt ꝓpter reuelatōis lucruꝫ. Bn̄ ergo maria potuit ore ſalutare. q̄ ſalutē habebat in vētre ⁊ in corde (⁊ repleta eſt ſpū ſcō elizabeth. ⁊ exclamauit voce magna) Li. iſta magnitudo vocis intelligēda ē tā rōe deuotōis q̄ꝫ ſoni exterioris (Bn̄dcā tu int' mulieres) .i. ſuꝑ oēs mulieres (⁊ bn̄dictus fruct' vētrꝭ tui) vn̄ in p̄s. cxvij. Bn̄dictus q̄ veit in noīe dn̄i deꝰ dn̄s ⁊ illuxit nob. (⁊ vn̄ mihi h̄ vt veiat mater dn̄i mei ad me) Ly. iſta em̄ non poterat ſcire niſi ꝑ reuelatōeꝫ ſpūſſci (ecce em̄ vt fcā eſt vox ſalutatōis tue in aurib' meis. exultaīt in gaudio īfās in vtero meo) Ly. elizabeth ꝑ ſpm̄ ſcm̄ cognouit ꝙ illa exultatio fuit ꝓpt' p̄ſentiā dn̄i in vtero ꝟginal (ī ⁊ beata q̄ credidiſti) Ly. qꝛ ꝑ aſcenſū fidei ꝯcepit (qm̄ ꝑficiēt' ī te q̄ dcā ſtꝫ tibi a dn̄o) Ly. ꝑ āgelū nunciātē (⁊ ait maria Magnificat aīa mea) Ly. nō tm̄ labia mea (dn̄m) cui debet' laus ⁊ honor (⁊ exultaīt) Gorra nō pigritaīt. vt pꝫ Abac. iij. Exultabo ī deo ieſu meo (in dō) nō ī mūdo vn̄ p̄s. lxxvi. Renuit ꝯſolari aīa mea meōr fui dei ⁊ delectatꝰ ſū (ſalutari meo) q̄ ē meꝰ ꝓpriꝰ filius ꝑ gn̄atōem. ⁊ ſaluator oīm ꝑ ſuā paſſionem

ſtatez iuda ⁊ intrauit in domū zacharię et ſalutauit elizabeth: Et fcm̄ eſt vt audiuit ſalutatōem marie elizabeth exultauit infans in vtero eiꝰ. ⁊ repleta ē ſpū ſcō elizabeth. ⁊ exclamauit voce magna ⁊ dixit Bn̄dicta tu int' mulieres: et bn̄dictus fructus vētris tui. ⁊ vn̄ mihi h̄ vt veniat mat' dn̄i mei ad me. ecce em̄ vt facta ē vox ſalutatōnis tue in aurib' meis. exultauit in gaudio īfans in vtero meo Et btā quę credidiſti. quoniaꝫ ꝑficientur in te quę dicta ſunt tibi a domino. Et ait maria. Magnificat anima mea dominū Et exultauit ſpūs meus in deo ſalutari meo

In feſto ſancti Petri apl'i. euāgeliuꝫ ſcd'm Mat. xvi.

In il. te. Veit ieſus in ꝑtes cęſarię philippi: ⁊ īt'rogabat diſcipl'os ſuos dicēs Quē dicūt homīes eē filiū hoīs At illi

Enit ieſus in ꝑtes ⁊c: Mat. xvi. Hiſto. hꝰ euā. fcā eſt āno chriſti. xxxij. iiij. kal'. auguſti. fe. iiij. lūa. xij. indcōe. v. An̄ īitiū hꝰ eu. ſcribit ſcs mat. ī eodē caꝰ ꝙ chriſtꝰ dixit diſ. ſu. Cauete a fermēto pha. ⁊c. at illi cogitabāt int' ſe dicentes. qꝛ panes nō accepimꝰ.. ſciēs aūt ieſus dixit. q̄d

cogitatis inter vos modice fidei. q̄ꝛ panes nō hētis Nōdū intelligitꝫ. neq̄ꝫ recordamini q̄nq̄ꝫ panum ⁊ quinq̄ꝫ miliū hoīm. ⁊ quot cophinos sumpsistis. neq̄ꝫ septē panū ⁊ q̄ttuoꝛ miliū hoīm. ⁊ q̄t sportas sumpsistis. q̄re nō intelligitis. q̄ꝛ nō de pane dixi vobis Cauete a fermēto phariseoꝝ et saduceoꝝ. Tūc intellexerūt q̄ꝛ nō dixerat cauēdū a fermēto panū. sed a doctrina phariseoꝝ ⁊ saduceoꝝ. Tūc stati sequit̄ euangeliū hodiernum

dixerunt Alij ioannem baptistaꝫ. alij autem helyā. alij vero hieremiam. aut vnū ex ꝓphetis Dicit illis iesus Vos autem quē me esse dicitis? Respōdens symō petrus dixit. Tu es christus filius dei viui. Respōdēs autem iesus dixit ei Beat⁹ es symō bar iona. quia caro ⁊ sanguis nō reuelauit tibi: sed pater meus qui in celis est. ⁊ ego dico tibi q̄ꝛ tu es petrus ⁊ super hāc petram edificabo ecclesiam meam. ⁊ porte inferi nō p̄ualebunt aduersus eā. Et ti-

(Venit iesus in ꝑtes cesarie philippi) Ly. cesaria philippi est ciuitas in terminis iudee quā philippus filius herodis innouauit et reedificauit. q̄ antiq̄t⁹ dicta ē lachis. ſꝫ postmodū noīauit eā cesariam in honorē tyberij cesaris qui dedit ei quartam partē regni. vt dicit Joseph⁹ Dicitur etiā cesaria philippi ad drn̄am alterius ciuitatis q̄ dicit̄ cesaria palestine. vbi cornelius cēturio mansit. vt pꝫ Actuum. x. (Interrogabat discipulos suos) Lyra nō ignorās q̄d crederent vel quid responderent. sed vt eorū fideli confessione ꝯuenienti⁹ solidarent̄ in fide (quem dicunt homines esse filiuꝫ homīs?) Ly. i. turbe vulgares. quia de ipso erant varie opiniones in populo (At illi dixerunt alij ioannem baptistam) cuius opinionis fuit herodes ⁊ sui sequaces. vt patet Mat. xiiij. Audiuit herodes famā iesu. ⁊ ait pueris suis. hic est ioannes baptista ipse surrexit a mortuis. ⁊ ideo virtutes operant̄ in eo (alij aūt helyā) ꝓpter zelū veritatis (alij ꝟo hieremiā) ꝓpter patiētiā in aduersꝭ (aut vnū ex ꝓphetis). ſ. ꝓpter excellentiā sapie (vos aūt quē me eē dicitꝫ?) Ly. q. d. Si alij errāt opinione falsa. vos tamē nō debetis errare. q̄ tam diu mecum fuistis. ⁊ meā doctrinā frequēter audiuistis ⁊ miracula tāta vidistis (rn̄s petr⁹ dixit) Ly. petr⁹ tāq̄ꝫ ꝑncipalis int̄ alios ꝑ se ⁊ ꝑ alijs dedit rn̄sum (tu es xp̄s) Ly. q̄ interp̄tat̄ vnctus. ⁊ sic ꝯfitet̄ eius humanitatē (fili⁹ dei). ſ. naturalis ⁊ nō adoptiu⁹ sic alij. ⁊ ꝑ ꝯn̄s eiusdē nature cū deo patre. ⁊ sic ꝯfitet̄ veritatē diuine nature ⁊ hūane in eodē supposito (viui) hoc addit ad drām illoꝝ q̄ colebant̄ tāq̄ꝫ dij a gētib⁹. vt hercules ⁊ iupit. ⁊ cetꝰis (rn̄s aūt iesus dixit Btūs es symō bar iona) .i. fili⁹ ioānis. vn̄ hiero. dt q̄ deberet dici bar ioāna. Bar em̄ idē est q̄ fili⁹. ioāna q̄si filius ioānis. ſm illō Joh. xxi. Symō io. diligis me pl⁹ his. sed scriptoꝝ vicio deprauatū ē. dr aūt hic Btūs es symō bar iona. q̄ꝛ scꝫ ꝯfessio ꝟe fidei ducit ad btītudinē (q̄ꝛ caro ⁊ sanguis nō reuelauit tibi) Ly. i. hō mortal' nō docuit te istā ꝟitatē (ſꝫ pr̄ me⁹) ⁊ ꝑ ꝯn̄s tota trinitas. q̄ꝛ indiuisa sūt opa tri

mitatis. ego dico tibi. qꝛ tu es petrꝰ) Ly. i. ꝯfeſſor ꝟe petre q̃ eſt chriſtꝰ (ꝛ ſuꝑ hanc petrā quā ꝯfeſſus es. i. ſuꝑ chriſtū (edificabo ecc̃iam meā. ꝛ poꝛte inferi). i. ꝑſecutiones tyrānoꝝ ꝛ inſultꝰ et tētatiões ſp̄uum īmundoꝝ (nō p̄ualebūt aduerſus eā) a vera fide ſubuertendo (ꝛ tibi dabo claues regni celoꝝ) Ly. iſte claues nō ſunt materiales. ſꝫ ptās ſpūalis q̃ duplex eſt Una eſt ptās ſpūalis diſcernēdi pctm̄ a nō pctō ſicut in veteri lege ſacerdotes iudicabāt inter leprā ꝛ nō leprā Alia clauis ē ptās admittendi ad

bi dabo claues regni celoꝝ. ꝛ q̄dcūq̨ ligaueris ſuꝑ terrā erit ligatū ꝛ in celis. ꝛ q̄dcunq̨ ſolueris ſuꝑ terrā erit ſolutum ꝛ in celis

¶ In feſto ſancte Margarethe

Ail. D. i. d. ſ ꝑabolā hanc Siſe ē reg. ce. theſauro abſcō. ꝛc̄. Hoc euangeliū cū ſua poſtilla quere infra in communi ſanctoꝝ de virginibus

¶ In feſto ſancte marie magdalene Euangeliū ſ͠m Lucam. vij.

Ail. tē. Rogabat ieſū q̄dā phariſeus vt mādu caret cū illo Et ingreſſus domū phariſei diſcubuit. Et ecce mulier q̄ erat in ciuitate peccatrix vt ꝯgnouit q̄ ieſus accubuit in domo phariſei. attulit alabaſtꝝ vngenti ꝛ ſtās retro ſecꝰ pedes eiꝰ lachꝛymis cepit rigare pedes eꝰ ꝛ capillis capitis ſui tergebat ꝛ oſculabaẗ pedes eius ꝛ vnguēto vngebat. Uidens autē phariſeus qui vocaue

regnū vel excludendi ſ͠m veꝝ iudiciū p̄habitū. qꝛ dn̄t indigni excludi ꝛ digni recipi (et q̄dcūq̨ ligauerꝭ (Goꝛ. claue nō errante (ſuper terrā) Ly. ſ. cū debito vſu clauiū (erit ligatū ꝛ in celꝭ). i. deus illō approbat in celis

¶ Poſtilla

Ogabat ieſū q̄daꝫ phariſe. ꝛc̄. Luce. vij. Mat. xxvi. mar. xiiij. Jo. xij Hiſtoria huiꝰ euan. fcā eſt anno chriſti. xxxi. ij. idꝰ decēbꝛis feria vi. luna. xiiij. indcōe. iiij. Añ inicium illiꝰ euā. ſcri. ſcūs Lucas. in eo. ca. q̄ chriſtꝰ dixit phariſeis ꝛ ſcrib̄ Uenit eīm ioānes baptiſta neq̨ manducās panē neq̨ bibēs vinū ꝛ dicitis demoniū hꝫ. venit filiꝰ hoīs mādu cans ꝛ bibēs. ꝛ dicitis ecce homo vorator ꝛ bibēs vinū. amicus publicanoꝝ ꝛ peccatorum Et tunc ſeq̄tur euāge. hodier (Rogabat ieſū q̄dam phariſeus vt manducaret cū illo. ꝛ ingreſſus domū phariſei diſcubuit) Ly. legitur aūt chriſtū manducaſſe cū peccatoribus vt eos ad pn̄iaꝫ induceret vt habeẗ Mat. ix. Item cū amicis ꝛ familiaribus vt eoꝝ deuotionē augmentaret. Ut dꝛ Joan xi. de martha ꝛ maria magdalena Itē cū cognatis pauꝑibus vt eoꝝ inopiam ſuppleret. vt hētur Joan. ij. de nuptijs vbi deficiente vino chriſtus aquā cōuertit in vinū Itē cū phariſeis ſuꝑbientibꝫ vt eoꝛuꝫ ſuꝑbiam cōfutaret, put hic hētur. vt videbiẗ in ꝓſequēdo (ꝛ ecce mulier) Goꝛra. ſcꝫ maria magdalena ſed nō noīatur hic. quia adhuc erat in ſtatu culpe. ſcđm opinionē hominū (que erat in ciuitate). Lyra. vbi multi

hoies. ex q̃ cõuincit̃ q̃ multos attraxerat ad pctm̃ (peccatrix) Ly. ſʒ iã de
pctis plene ꝛ pfecta cõtrita (vt ↄgnouit q̃ ieſus). i. ſaluator (accubuiſſet
in domo phariſei attulit). ſ. ſtatim (alabaſtꝝ vngenti). i. vas alabaſtꝝ vn
gento plenũ (ꝛ ſtãs retro) Ly. qꝛ p̄ verecundia ſui pcti nõ audebat ſe ante
ponere (lachꝛymis cepit rigare pedes ei⁹) Ly. ex q̃bus ptʒ magnitudo cõ
tritionis. ex q̃ tm̃ fleuit q̃ potuit lauare pedes vni⁹ hominis nudis pedi/
bus incedẽtis (ꝛ capillis capitis ſui tergebat) Ly. q̃bus añ ad ↄpoſitiões
vultus ei⁹ abuſa fue/
rat (ꝛ oſculabat̃ pedeſ
eius) vt totũ ſeruiret ĩ
pñia. q̃cq̃d ex ſe deũ cõ
tempſerat in culpa ſm̃
qđ dt Greg⁹. (ꝛ vngẽ
to vngebat) Lyra ad
r̃frigeriũ caloꝛis ꝛ mi
tigationem doloꝛis ex
laboꝛe itineris. Un/
de Greg⁹. vngentũ qđ
ſibi turpiter exhibue/
rat. hoc iaʒ deo lauda
biliter offerebat (videſ
ãt phariſeus) Goꝛ. ad
p̄dictã mulierẽ ploꝛã/
tem nec ↄpatiens (ait
intra ſe). ſ. occulte ↄtra
hoſpitẽ ſuũ murmu/
rãdo (dicẽs. hic ſi pphe
ta eẽt) verus ſciens oc/
culta (ſcirʒ vtiq̃ q̃ ꝛ q̃
lis ẽ mulier). Goꝛ. q̃ ẽ
in pſona ꝛ qual' in vi/
ta (qꝛ peccatrix ẽ) ꝛ nõ
deberet ſe tangi pmit/
tere ab ea (ꝛ rñdens ie
ſus) Goꝛ. ſ. cogitatiõi eius q̃ ſoli deo nota ẽ. in q̃ oñt ſe plus q̃ pꝛophetã

rat ipm̃. ait intra ſe dicẽs. hic ſi eẽt pro
pheta ſciret vtiq̃ q̃ ꝛ qualis ẽ mulier q̃
tangit eũ qꝛ peccatrix ẽ. Et rñdẽs ieſus
dixit ad illũ. Symõ hẽo tibi aliq̃d dice
re. at ille ait. Mgr̃ dic. duo debitoꝛes
erãt cuidã feneratoꝛi. vn⁹ debebat de/
narios quingẽtos. ꝛ alius q̃nquagita
nõ hñtibus illis vñ redderet. donauit
vtriſq̃. q̃s ergo eũ pl⁹ diligit? Rñdens
ſimon dixit. eſtimo quia is cui plus do
nauit. at ille dixit ſymoni recte iudica/
ſti. ꝛ ↄuerſus ad mulierẽ dixit ſimoni.
vides hanc mulierẽ. intraui in domuʒ
tuã aquã pedibus meis nõ dediſti. hec
ãt lachꝛymis rigauit pedes meos ꝛ ca
pilliſ ſuis terſit. oſculũ mihi nõ dediſti
Hec ãt ex quo intraui nõ ceſſauit oſcu/
lari pedes meos oleo caput meũ ñ vn/
xiſti. hec ãt vngento vnxit pedes meos
ꝓpter quod dico tibi. remittũtur ei pec

Uñ p̄s. xciij. Dñs ſcit cogitatiões hoim̃ (ſimon hẽo tibi aliq̃d dicere. at
ille ait. mgr̃ dic. Duo debitoꝛes erant cuidã feneratoꝛi) Goꝛ. ſenſus lrãl'
planus. myſtice feneratoꝛ iſte deũ ſt. qui p culpa momẽtanea pœnã ẽter
naʒ exigit. ꝛ p donis grãꝝ exigit meritũ bonoꝝ opeꝝ (Duo debitoꝛes).
Goꝛ. duo ſtatus pctoꝝ (erant cuidã feneratoꝛi). i. deo. (vnus debebat de
narios quĩgentos ꝛ ali⁹ quinquaginta). ſ. q̃ plus peccauerat (nõ hñtibus
illis vñ redderẽt) qꝛ nullus pctoꝝ a debitis p̄t abſolui ꝓpꝛijs viribꝫ abſq̃
grã. vtʒ Joã. xv. ſine me nihil poteſtis facere (donauit vtriſq̃). i. ↄdona/
uit (q̃s ergo eũ plus diligit. rñdens ſimõ dixit eſtimo qꝛ is cui plus dona/
uit). i. cõdonauit relaxãdo (at ille dixit. recte iudicaſti) qꝛ ſicut dt Grego.
Cũ creſcũt dona creſcũt ꝛ rõnes donoꝝ (ꝛ cõuerſus ad mulierẽ) Goꝛ. per

miām. deꝰ eīm a pctōꝛibꝫ auertit faciē ſuā. ſm illō Deutero. xxxij. abſcondaʒ faciē meā ab eis. ſʒ ad penitētes ſe ꝯuertit. vtʒ Zacha. i. cōuertimini ad me et ego ꝯuertar ad vos (⁊ dixit ſymoni. vides hāc mulierē. intraui in domū tuā. aquā pedibꝫ meis nō dediſti) Ly. q̇ tn̄ erāt lutoſi ſeu pulueriſati eo ꝙ ſine calciamētis incedebat (hec āt lachꝛymis rigauit pedes meos ⁊ capillis ſuis terſit. oſculū mihi nō dediſti) Ly. qđ eſt aīcicię ſignū (hec aūt ex q̊ intraui nō ceſſauit oſculari pedes meos). q. d. nō ſolū vnum oſculū dedit mihi ſʒ multiplex (oleo caput meū nō vnxiſti) Gor. ꝙ ſolet fieri in ſignū leticię ⁊ hilaritatis. ſm illō Pſ̄. xliiij. vnxit te deꝰ dsꝰ tuꝰ oleo ⁊c. (ꝓpter qđ dico tibi remittūtur ei pctā multa). ſ. mulieri penitēti. (qm̄ dilexit multū). i. Pe. iiij. Charitas opit multitudinē pctōꝝ. vtʒ Prouer. x. vniuerſa delicta opit charitas (cui aūt minꝰ dimittit̄ minꝰ diligit) Ly.

cata multa qm̄ dilexit multū. Cui aūt minꝰ dimittitur. minꝰ diligit. Dixit āt ad illā. remittūtur tibi pccā tua. ⁊ ceperunt q̇ ſil' accūbebāt dicere intra ſe. q̇s eſt hic qui etiā pccā dimittit? Dixit aūt ad mlierē Fides tua te ſaluā fecit vade in pace. In feſto ſcī Jaco. ſm Mat.

Nillo t. Acceſſit ad ieſū mr̄ filioꝝ zebedei cū filijs ſuis adorās ⁊ petēs aliq̇d ab eo. dixit ei. q̇d vis? ait illi dic vt ſe

remiſſio ei culpe. aut nulla eſt. aut total' ſil'. Sed r̄miſſio pœne fit ꝑ partes ⁊ nō tota ſil'. de cōi curſu. licʒ aliqn̄ fiat tota ſiml' ꝓpter feruorē penitentis ⁊ ex liberalitate dei. ⁊ hoc ī ꝓpoſito ī hac muliere. iō ſeq̇tur (remittūt̄ tibi pctā tua) Ly. nō ſolū q̄ſtū ad culpā. ſʒ etiaʒ q̄ſtū ad pœnam ex vehementi amore dei ⁊ horrore pctī p̄teriti.

Gor. ⁊ ponit̄ hic pn̄s. p p̄terito (remittūtur). i. remiſſa ſunt (⁊ ceperunt q̇ ſimul accūbebant dicere intra ſe. q̇s eſt hic q̇ etiā peccata dimittit?) Ly. hoc dicebāt q2 videbāt tm̄ huānitatē exteriꝰ apparentē. ſed ignoꝛabāt deitatē interius latentem. qui peccata pōt dimittere (dixit aūt ad mulierem fides tua) Gor id eſt fides tibi a deo infuſa (ſaluā te fecit). Unde Beda. Fides te ſaluā fecit. quia qđ petijt poſſe ſe accipe nō dubitauit (vade ī pace) Gor. id eſt in quiete ⁊ ceſſatiōe a vitijs. vt patet Rho. v.. Juſtificati ex fide pacē habeamꝰ

Poſtilla

Cceſſit ad ieſum mater filioꝝ zebedei ⁊c. Mat. xx. Mar. x. Luc. xxij. Hiſtoria huiꝰ euāgelij facta eſt anno chꝛiſti. xxxiij. xvij. kalē. apꝛilis. feria quarta. luna. vi. indcōe. vi. Ante iniciū illiꝰ euāgelij ſcribit ſcūs Mat. in eo. ca. Aſcendēs ieſus hieroſolymā. aſſūpſit. xij. diſcipulos ſuos ſecreto. ⁊ ait illis. ecce aſcēdimus hieroſolymā. ⁊ filiꝰ hoīs tradet̄ pꝛincipibus ſacerdotū ⁊ ſcribis. ⁊ cōdemnabūt eū moꝛte ⁊ tradēt eū gentibus ad illudendū ⁊ flagellandū ⁊ crucifigendū. ⁊ tercia die reſurget

Tunc ſtatim ſequitur euangeliū hodiernū (Acceſſit ad ieſū) Lyra. iudei ęſtimabant chꝛiſtū per ꝓphetas ꝓmiſſū regnatuꝝ tꝑaliter in hierl'm. q2 ſcripturas de regno chꝛiſti coꝛꝑaliter intelligebāt. ⁊ iō regnū ablatū a iudeis ꝑ rhomāos credebāt ſibi reſtituēdū ꝑ chꝛiſtū. ꝓpt' qđ dicebāt xpo

Act͛.i. Dñe ſi in tpe h̄ reſtitues regnū iſrał̄ ꝛc̄.ꝛ hoc Jacobꝫ ꝛ Joānes filij zebedei ꝛ mr̄ eoꝝ audiētes chriſtū p⁹ mortē tercia die reſurrecturꝰ cre diderūt ipm̄ imediate p⁹ reſurrectōem regnaturū in hierl̄m tpalit͛.ꝛ ideo cupiētes ei eſſe collaterales p̄ cęterꝫ.qꝛ erāt ei⁹ cognati iformauerūt ma trē ſuā de petitōe ſeq̄nti.et hoc eſt qḋ h̄ dr̄.tūc audita reſurrectōe chriſti futura (acceſſit ad ie/ ſum mr̄ filioꝝ zebedei cū ꝛc̄) Ly.nō eīn p̄mo petijt in ſpēali. ſed tm̄ in generali .vt ꝯceſſio ne fcā in gn̄ali primo. poſtea nō poſſꝫ ſibi d̄ negare in ſpēali (q̇ di/ xit ei q̇d vis) Ly. non q̄rit vt inſcius. ſed vt petitio ſua ꝯueniētius oſtēdat͛ irrōnabił̄ (ait illi.dic vt ſedeāt hi du o filij ꝛc̄) Ly.i.ſint ti/ bi collaterales et ma/ iores in regno tuo p⁹ te.qḋ q̇dē regnū crede bāt tpale.vt dcm̄ eſt. nō ē mirū ſi talia apl̄i credebāt et appetebāt q̇ adhuc carnales erāt et nōdū illumīati pfcē nec cōfirmati p grām ſpūſſancti (Rn̄s autē ieſus dixit.neſcitis q̇d petatis) Ly.rn̄dit fi/ lijs ꝛ nō matri.qꝛ ſcie bat eā miſſam a filijs et informataꝫ de petitione facienda p eis (poteſtis bibere calicez quē ego bibiturus ſum) Ly.i.ſuſtinere mortē ignominioſā ꝛ crudelē quā ego paſ ſurus ſum.ꝛ p quā debeo venire.nō ad regnū tpale vt creditis.ſed eternū (dicūt ei poſſumus) Ly.loquūtur ſicut inexpti ꝓprię fragilitatis qḋ pa/ tuit p effectum.qꝛ in paſſione chriſti fugerūt p̄ timore mortis (ait ilł̄.ca/ licē q̇dem meū bibetis).i.paſſiones p me ſuſtinebitis Ly.qꝛ Jacobꝫ ꝓpt͛ chriſtū ab herode occiſus eſt.vt habet͛ Act.xij. Joānes in doliū feruētis olei ꝓpt͛ chriſtū miſſus ē.inſup fuit etiā miſſus in exiliū ꝓpt͛ chriſtū.ꝛ ſic patuit ꝙ hūit pmptā voluntatē moriēdi ꝓpt͛ chriſtū (ſedere āt ad dextrā meā ł̄ ſini.nō ē meū dare vob) Li.i.illo ſtatu in q̊ eſtis.i.nōdū humilia tꝫ ꝛ carnalibꝫ (ſꝫ q̇bꝫ patū ē a pr̄e meo) Li.i.ꝓ hūilibꝫ ꝛ ſpūalia ſapiētibꝫ

Os eſtis ſal terrę Mat.v. Mar.ix. Lu.xiiij. Hiſtoria hui⁹ euā gelij fcā eſt āno chriſti.xxxi.ij.idus iulij.feria.v.luna.xvi.indictōe

deant hi duo filij mei. vnus ad dexterā tuam.ꝛ alius ad ſiniſtram tuam i re/ gno tuo Reſpōdens aūt ieſus dixit.ne ſcitis quid petatis.poteſtis bibere ca/ licē quē ego bibitur⁹ ſum.dicūt ei.poſ ſumus.ait illis.calicem quidem meuꝫ bibetis. Sedere aūt ad dexteram meā vel ſiniſtram non eſt meum dare vobis ſed quibꝫ paratū eſt a patre meo

¶ Uincula Petri.

I illo tempore Uenit ieſus in p tes ceſarię philippi ꝛc̄. Hoc euā geliū cū ſua poſtilla quere ante in feſto ſancti Petri ꝛ Pauli apoſtoloꝝ

¶ In inuētōe ſci Stephani. euangeli um ſm̄ Matheū.v.

I illo tpe dixit ieſus diſcipulis ſuis. Uos eſtis ſal terre.ꝙ ſi ſal euanuerit in quo ſalietur.ad nihilum valet vltra: niſi vt mittat͛ foras ꝛ ꝯcul

ſcūs Mat. in eodē caº. ꝙ chriſtꝰ dixit diſcipulꝭ ſuis. Btī eſtis cū vob̄ maledixerint hoīes. et ꝑſecuti vos fuerint et dixerint oē malū aduerſuz vos mentientes ꝓpter me. gaudete et exultate qm̄ merces vrā copioſa eſt in celis. Tūc ſequit̄ euā. hodiernū (Vos eſtis ſal terrę) Ly. ſicut em̄ ſale ꝯdiuntur oīa cibaria. ita diſcretōe ꝑlatoꝝ debēt dirigi ⁊ ordinari oīa fcā ſubditoꝝ (qḋ ſi ſal euanuerit). i. ſi diſcretio in prelatis defecerit (in quo ſalieť) Ly. q. d. nulla oꝑa ſubditoꝝ condient̄ ceu dirigent̄ (ad nihilū valet vltra

cetur ab hoībus. Vos eſtis lux mundi. Non poteſt ciuitas abſcondi ſupra montem poſita. neqꝫ accendunt lucernam ⁊ ponunt eam ſub modio. ſed ſuper candelabrum vt luceat omnibus. qui in domo ſūt Sic luceat lux veſtra coram hominibus vt videant oꝑa veſtra bona. ⁊ glorificent patrem veſtruz qui in celis eſt. Nolite putare quoniaz veni ſoluere legem aut prophetas. nō veni ſoluere ſed adimplere. Amen ꝗp pedico vobis donec tranſeat cęlum et terra. iota vnum aut vnus apex non ꝑteribit a lege donec omnia fiant. qui ergo ſoluerit vnum de mandatis iſtis minimis. et docuerit ſic homines minimus vocabitur in regno ce

niſi vt mittat̄ foras et ꝯculcet̄ ab hoīb) Ly qꝛ taľ dꝫ repelli a ꝑlatōe ne officiū ꝑlatorū in cōſpectu hoīm reddatur vile (vos eſtꝭ lux mūdi) ſicut em̄ lux eſt maīfeſtatiua oīm coloꝝ. ſic ꝑlati per intelligentiā ſacre ſcripture debēt ex officio notificare oīa oꝑa virtutuz (nō ꝑt ciuitas abſcōdi ſupra mōtē poſita) ly. qꝛ bonꝰ ꝑlatus in ꝑſecutōe nō dꝫ ſe abſcondere. ſed ad defenſionē gregis ſe manifeſte oſ̄dere (neqꝫ accendunt) Gor. lumię ſcię (lucernam). i. ꝑlatum. vñ ꝑs cxxxi. Paraui lucernam chriſto meo (⁊ ponūt eā ſub modio) gorra. vt celet̄ lux veritatꝭ tiore ꝑſecutōis imminētis vel puſillanimitate cordis (ſꝫ ſupra cādelabꝝ vt luceat oībus qui in domo ſunt). i. in mūdo ſunt gñaliter (ſic luceat lux vrā corā hominibus vt videāt oꝑa veſtra bona et glorificent patrē veſtrū qui in cęlis eſt) Ly. qꝛ nō debetꝭ de h̄ ꝓpriā gľam q̄rere. ſꝫ gľam dei ⁊ edificatōem ppľi (Nolite putare qm̄ veni ſoluere legē aut ꝓphetas nō veni ſoluere ſꝫ adīplere) Gor. totā ꝯtinentiā veteris teſtamenti chriſtus h̄ ꝯp̄hendit in duob). ſ. in lege ⁊ ꝓphetia Lex em̄ erat ī declinādo malū. ꝓphetia ī faciēdo bonū. ⁊ illa duo chriſtꝰ pleniſſime īpleuit (Amē ꝗppe dico vob̄ donec trāſeat cęlū ⁊ terra) Gor. i. mutāť elementa ab hac mutabili forma in īmutabilē. ſ. añqꝫ finiat̄ iſte mūdꝰ (iota vnū) Jota eſt mīma lrā int̄ alias. ⁊ vno ductu fit (aut vnus apex) Apex ē ꝑticula lrē q̄ ponit̄ in ſūmitate lrē ad diſtinctōem Et ſm̄ h̄ expoīt Augꝰ. ꝙ nec mīmū ꝑceptū nec mīmi ꝑcepti ꝑticula (nō ꝑteribit a lege donec oīa fiant) Gor. i. nō remanebit ꝗn īpleatur ſuo tp̄e (q̄ ergo ſoluerit vnū de mandatis iſtis mīmis) Gor. i. de mādatis decalogi. q̄ dicunt̄ minima quia ad

vitã incipientiũ ptinẽtia(ꝛ docuerit ſic hoĩes)Gor ſic ſoluere hoĩes ſicut
ipſe ſoluit(minim⁹ vocabit)Gor.i.viliſſim⁹ reputabit ab his q̇ ſũt(in re
gno cęloꝝ.q̇ aũt fecerit ꝛ docuerit h magn⁹ vocabit in regno celoꝝ)Gor.
per adeptõem aureole

❡Poſtilla

Intrauit ieſus in quoddã caſtellũ ꝛc̃.Lu.x.Hiſto.h⁹ euãgeliꝭ fa/
cta eſt anno chriſti.xxxi.iiij.nonas decẽbris.feria.iij.luna.ix.indi
ctione.iiij.Añ initiũ illius euangeliꝭ ſribit ſcũs Lu.in eodẽ ca⁹.ꝙ ſeptua
ginta duo diſcipl'i q̊s
chriſt⁹ miſit ad p̃dicã/
dũ reuerſi ſtꝫ ad chri/
ſtuꝫ cũ gaudio dicẽtes
Dñe etiã demoĩa ſub
iiciunt nobis in nomi
ne tuo.Et ait illis Ec
ce dedi vobis ptãtem
calcandi ſup ſerpẽtes
et ſcorpiones.ꝛ ſuper
oẽm virtutẽ inimici.ꝛ
nihil nocebit vobis.ve
rũtñ i hoc nolite gau
dere.qꝛ ſpũs voƀ ſubij
ciunt.gaudete autẽ ꝙ
noĩa vr̃a ſcripta ſtꝫ in
celis.Tũc poſtmodũ
ſequit euãgeliũ hodi/
ernũ(Intrauit ieſus ĩ
q̇ddã caſtellũ)Li.id ẽ
bethaniã(ꝛ mulier q̃
dã martha noĩe exce/
pit illum in domũ ſu/
am)Ly.ad illã domũ
chriſt⁹ frequẽter diuer
tebat ꝛ ſecure.tum ꝓp
ter deuotõnem ibi ha
bitantiũ.tũ qꝛ pl'a bñ
ficia ei ꝯtulerat.qꝛ ipam marthã a pfluuio ſanguĩs ſanauerat ſm Am
broſium ꝛ mariã a demoniꝭs liberauerat ꝛ ei oĩa pccã dimiſerat(ꝛ huic
erat ſoror noĩe maria q̃ etiã ſedẽs ſecus pedes dm̃ audiebat vbũ illius)
Ly.intenta operibꝫ vite ꝯtemplatiue(martha ãt ſatagebat circa freq̃ns
miniſteriũ).ſ.occupata ĩ opibꝫ vite actiuę(q̃ ſtetit)Ly.quaſi feſſa labore
miſteriꝭ diſcurrẽdo p domũ.vt chriſtus ꝛ eius diſcipl'i eẽnt ꝯueniẽter re/
cepti(ꝛ ait.dñe nõ eſt tibi curę ꝙ ſoror mea relinq̇t me ſolã miſtrare)Ly
ꝯq̃rens de ocioſitate ſororis ſue.ꝛ de chriſti negligẽtia h pmittẽtis)ꝛ rñ
dẽs dixit illi dñs)excuſando mariã.Inuenit ãt maria ſm lyrã accuſata
tripl'r.pmo a phariſeo de temeritate.eo ꝙ chriſtũ tetigit recũbentẽ.vt pꝫ
Lu.vij.Scdo a ſorore p ocioſitate.vt habet h.Tercio a iuda de pdiga

loꝝ.qui aũt fecerit ꝛ docuerit hic mag
nus vocabit in regno cęloꝝ

❡In feſto ſancti Laurẽtij

Nil.tẽ.d.ie.d.ſ.Amen amẽdi/
co vobis.niſi granuꝫ frumẽti ca
dẽs in terrã ꝛc̃.Hoc eu.cũ ſua poſtilla
q̃re infra in cõi ſanctoꝝ de vno martyre

❡In feſto aſſumptõis Marie euãgeli
um ſm Lucam.x.

Nillo tpe Intrauit ieſus in q̇d
dam caſtellum Et mulier quedã
martha nomine excepit illũ in domuꝫ
ſuam.ꝛ huic erat ſoror nomine maria.
que etiã ſedens ſecus pedes dm̃ audie
bat verbũ illius Martha aũt ſatage/
bat circa frequẽs miniſterium quę ſte/
tit ꝛ ait:domine non eſt tibi curę ꝙ ſo/
ror mea relinq̇t me ſolã miniſtrare.dic
ẽ illi vt me adiuuet.ꝛ rñdens dixit illi
dñs Martha martha ſollicita es ꝛ tur

litate.eo q̄ p̄cioſum vngentū effudit.⁊ pedes ieſu vnxit.vt habet Joan/
nis.xij.⁊ maria patient̄ tacuit.⁊ ſp̄ eam chriſt⁹ excuſauit.Primo oñdēs
pharizeo q̄ fcm̄ marie nō erat temeritatis.ſʒ ꝯtritōis ⁊ deuotōis Scdo
oñdit ſorori q̄ ſeſſio marię nō erat ocioſa.ſʒ melioꝛib⁹ actibus applicata
Tercio oñdēs iude ⁊ alijs diſcipulis q̄ illa effuſio vngēti nō erat ꝓdiga
litatis.ſʒ pietatis dicens Sine illā.bonū em̄ opus opata ē in me(Mar
tha martha ſollicita es)Glo.repetitio ſignū eſt dilectōis vel mouēde in/

baris erga plurima. Porro vnum eſt
nccārium Maria optimam partē ele/
git quę nō auferetur ab ea

In feſto ſancti Bartholomei

Jn il.tē.d.i.d.ſ.Hoc eſt p̄ceptū
meū ⁊c̄.Hoc eu.cū ſua poſtilla
q̄re infra in cōi apoſtoloꝝ

In feſto exaltatōis ſcē crucis Euan/
geliū ſm Joannē.xij.

Jn il.tē.Dixit ieſus turbis iudeorum.
Nūc iudiciuʒ ē mundi.nūc p̄nceps h⁹
mūdi eijcietur foras.Et ego ſi exalta/
tus fuero a terra.oīa trahā ad meip̄ʒ.h̄
aūt dicebat ſignificās q̄ morte eēt mo/
ritur⁹ Rñdit ei turba.nos audiuimus
ex lege.q̄ꝛ chriſt⁹ manet in ęt̄nū Et q̄uo
tu dicis.opoꝛtʒ exaltari filiū hoīs.q̄s ē

tentōis.ſ.vt audirʒ at
tēti⁹(et turbaris erga
plurima)Lyr.q̄ꝛ opa
vitę actiuę ſolicitudi/
nē ingerūt(porro vnū
eſt nccārium)Ly.ip̄e
deus q̄ vnus ē ⁊ p̄ oīb⁹
q̄rendus(maria opti/
maʒ ꝑtem elegit)Glo.
nō rep̄hendit̄ ꝑs mar/
thę:⁊ ip̄a bona eſt.ſed
laudat̄ ꝑs marię.quia
optima(q̄ nō auferet̄
ab ea)Gor.vita ꝯtem
platiua incipit hic.et
in futuro ꝑficiet̄.q̄ꝛ ig
nis amoris qui hic ar
dere incipit.cū ipſum
quē amat viderit āpli
us igneſcit in amore.
Actiua vero cum cor
pore deficit.q̄ꝛ in cęle/
ſti patria nemo eſuriē
ti panē porriget nec ce
tera opa mīe aget.q̄a ibi non erunt nccāria.vn̄ Apoc.xix.Nō eſurient ⁊c̄.
Hic q̄rit̄ q̄re h̄ euan.legit̄ in feſto btē ꝟginis.cū in nullo ſpectare videat̄
ad ip̄am.Ad h̄ rn̄det Gor.q̄ ⁊ ſi nō hyſtorice tn̄ allegorice ꝯuenit btē ꝟ/
gini Ip̄a em̄ fuit caſtellū q̄d itrauit fili⁹ dei vbi manebāt duę ſorores.ſ.
vita actia ⁊ ꝯtēplatiua.Itē q̄rit̄ q̄re poti⁹ legit̄ in aſſumptōe q̄ʒ i alio fe/
ſto cū de aſſūptōe nō facit mētōeʒ Ad h̄ dōm q̄ alia feſta btē ꝟgis ſpēa
lia hn̄t euāgelia ꝓpt̄ ſpēales rōes Iſtud āt feſtū nullū hʒ ſpēale euāgeliū
et iō ſortitū eſt iſtud.vel etiā ꝓpt̄ vltimā ꝑticulā euāgelij q̄ marię p̄cipue
ꝯueit.iō legit̄ de eius aſſūptōe.ſ.maria optimā ꝑtē elegit. Poſtilla

Jxit ieſus turb iud.⁊c̄.Jo.xij.Hiſtoria h⁹ euā.dixit dn̄s ieſus ā/
no ei⁹.xxxiij.xij.kal̄.ap̄lis.feria.iiij.lūa.xi.indictōe vi.An̄ initiū il/
li⁹ euāgelij ſcribit ſcūs Joā.in eodē ca⁰:q̄ q̄dā gētiles aſcenderūt in hie/
ruſalē vt adorarēt in die feſto.ſ.paſce Hi acceſſerūt ad philippū q̄ erat a
bethania galileę.⁊ rogabāt eū dicētes.dn̄e volum⁹ ieſum videre.veīt phi
lipp⁹ ⁊ dixit andreę.ādreas rurſū ⁊ philipp⁹ dixerūt ieſu Jeſus āt rn̄dit

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

eis dicēs. Venit hora vt clarificeť filiꝰ hoīs. Tūc poſtmodū ſequiť euāge
liū hodiernū (dixit ieſus turbis iudeoꝝ. nūc iudiciū eſt mūdi) Gor. ſ. ī paſ
ſione q̄ñ chriſtꝰ a pylato iudicatus eſt (nūc p̄nceps huiꝰ mundi eijcieť fo/
ras) Ly. diabolus em̄ hic dr̄ p̄nceps huiꝰ mūdi. nō ꝙ ſit p̄nceps ſube mū
di. ſꝫ hoīm mūdialiter viuētiū inquātū ſe ei ſubijciūt ꝑ peccatū Dicitur
aūt eiectꝰ dyabolꝰ per paſſionē chriſti ꝑ quā apta ē porta glorię cęleſtis.
Et ſic diabolus nūc nō p̄t īpedire ſcōs a ꝯſecutōe glorie ſic faciebat ante
paſſiōem chriſti. tñ ꝑ/
mittiť tēptare homīes
ad exercitiū ⁊ meritū
electoꝝ (⁊ ego ſi exal/
tatꝰ fuero a terra) Gor
ꝑ paſſiōem crucis (oīa
trahā ad meipm̄) .ſ. ꝑ
fidē ⁊ dilectōem (h aūt
dixit ſcās q̄ morte eēt
moriturus) Gorra q̄m
morte crucis q̄ erat vi
liſſima. vt pꝫ Sap. ij.
Morte turpiſſima ꝯ
dēpnemꝰ eū (Rñdit ei
turba. nos audiuimꝰ
ex lege q̄ chriſtꝰ manꝫ
in eťnū) Tho. credebāt
em̄ ꝙ meſſias purꝰ hō eſſꝫ. ſꝫ īmortal'. vñ Michee. v. Egreſſus eiꝰ ab ini
tio a diebꝫ eťnitatis. Jtē Dan̄. vi. ptās eiꝰ ptās eťna (⁊ quō tu dicis. opꝫ
exaltari filiū hoīs) .i. mori in cruce. q̄ ſi loq̄ris de teip̄o. ſequiť ꝙ tu nō es
chriſtꝰ q̄ manet in eťnū. ſi āt loq̄ris de alio dic nob q̄s eſt iſte filiꝰ homīs
(dixit ḡ eis ieſus) Tho. licet iā multa dixerī ⁊ multa miracula fecerī co/
rā vob (adhuc modicū lumē in vob ē) Gor. q̄ creditis chriſtū manere ī eť
nū. ſꝫ nō creditꝫ eū morituꝝ ſm humanitatē (ābulate) Ly. i. in cognitōe
chriſti pficite (dū lucē habetꝫ) Ly. i. me q̄ ſū lux illuminās ꝑ ꝟitatē doctri
ne ⁊ lumē grē (vt nō vos tenebre ꝯp̄hēdāt. ſ. ignorātie ⁊ culpe (⁊ q̄ ābulat
in tenebris neſcit q̄ vadat) Ly. q̄ declinat a rectitudine vię (dum lucē ha/
betis credite in lucē) Tho. ꝑ verā fidē (vt filij lucis ſitis) .i. ipiſiꝰ dei q̄ eſt
ꝟa ⁊ ſempiťna lux. vt pꝫ ad Eph. v. Ut filij lucis ābulate.

iſte filiꝰ homīs. dixit ergo eis ieſus. ad
huc modicum lumen in vobis eſt. Am
bulate dum lucem habetis vt non vos
tenebre comprehendāt. Et qui ambu/
lat in tenebris neſcit quo vadat. dū lu
cem habetis credite in lucem vt filij lu/
cis ſitis

In feſto Matthei apl'i ⁊ euangeliſte
Euāgelium ſm Mat. ix:

Nil. tē. Cū trāſirꝫ ieſꝰ vidit hoīez
ſedentem ī teloneo matheū noīe. ⁊
ait illi. ſeq̄re me. ⁊ ſurgēs ſecutꝰ eſt eū ⁊

Jdit ieſus hoīem ſedentē ⁊c. Mat. ix. Lu. v. Mar. ij. Hiſto. hꝰ eu
āgelij fcā eſt āno chriſti. xxxi. v. idꝰ iunij. feria. ij. luna. x. indictōe. iiij
An̄ initiū illiꝰ euā. ſcribit ſcūs Mat. in eodē caº. ꝙ chriſtꝰ ſanauit paliti
cū q̄ fuit portatus in lecto an̄ ip̄m in ꝯſpectu totius ppl'i Cui chriſtꝰ ait
Surge tolle lectū tuū ⁊ vade in domum tuā. Uidētes āt turbę timue/
runt ⁊ gl'ificauerunt deum dicentes. quia vidimus mirabilia hodie (Et
cum trāſiſſet inde) .i. de galilea (vidit hoīem) Gorra. tā intuitu corꝑis q̄
mētis (ſedentē in telonco) Ly. ē locꝰ in q̄ ſolebāt cāpſores ſedere. qd̄ q̄dez
negocium vix aut nūq̄ exerceri p̄t ſine pctō. vñ dr̄ Grego. vel ſm Gor. ē
locus in quo ſoluebantur publica vectigalia (mattheum nomine) Gloſa

ceteri euangeliſte ꝓpter verecundiam non appellant eum nomine vulga-
to. ſed leui. Binomius eīn fuit Ipſe mattheus vero ſe nomīat ꝓpter hu
militatem (et ait illi) ſequere me) Li. matheum talibus occupatum voca
uit vt de gratia dei nullus deſperet quātūcunqꝫ fuerit in vilib9 occupat9
(et ſurgens ſecutus eſt eum) ſine aliqua dilatione. quia ſicut poterat mo-
uere aurem exterius verbo. ita etiam interius mentē inſpirando. ſicut eīn
paſſioni ꝓpinquus illos qui ad ipſum capiendum venerāt ſolo verbo ꝓ

factum eſt diſcumbente eo in domo. ecce multi publicani ꝛ peccatores veniē tes diſcumbebant cum ieſu ꝛ diſcipulꝭ eius. ꝛ videntes phariſei dicebāt diſcipulis eius Quare cū publicanis ꝛ peccatoribus manducat magiſter veſter. At ieſus audiens ait: Non eſt op9 valentibus medicus. ſed male habentib9 Euntes autem diſcite quid eſt. miſericordiam volo ꝛ non ſacrificium. Non enim veni vocare iuſtos: ſed peccatores.

ſtrauit dicens Ego ſū
vt habetur Joannis
xviij. ita ſolo verbo po
terat quoſcunqꝫ ad ſe
trahere. ꝛ in hoc appa
rebat virtus diuinita-
tis in eo (et factum eſt
diſcumbente eo in do-
mo) ꝑut Luce. v. dicitꝭ
et fecit ei ꝯuiuiuꝫ ma
gnū leui in domo ſua.
(et ecce multi publica
ni et peccatores veniē
tes diſcumbebāt cum
ieſu) Ly. fuerūt eīn ſo
cij matthei. ꝛ recedens
ab eis. et volēs ſequi
chriſtum fecit eis ꝯuiuium (et vidētes phariſei) Ly. phariſei in pplo iu-
deoꝝ reputabantur religioſi. vñ etiam in habitu erāt diſtincti ab alijs. vi
dentes igitur chriſtum cū publicanis et peccatorib9 manducātē indigne
ferebant et murmurabāt (dicebāt diſcipulꝭ eius) Gor. ꝯſuetuda detracto
rū eſt loqui de alio nō in facie eius. vñ qñ diſcipuli eius videbāt eis pecca
re alloq̄banꝭ mgr̄m. vt patꝫ Mat. xij Abijt ieſus ſabbato ꝑ ſata. diſci
puli autem eius eſurientes ceperunt vellere ſpicas ꝛ manducare. phariſei
autem vidētes dixerūt ei. Ecce diſcipuli tui faciūt qđ nō licet eis facere
ſabbatis Qñ vero videbatur eis magiſter peccare alloq̄banꝭ diſcipulos.
vt hic (quare cū publicanis et peccatoribus manducat magiſter veſter.
At ieſus audiens) .ſ. verba phariſeoꝝ (ait) ꝓ ſe et diſcipulis (nō eſt opus)
id eſt neceſſarium (valentib9) id eſt ſanis (medicus ſed male habentibus)
Ly. videmus eīn ꝙ medicus familiarius ſe habet ad infirmū qui eo indi
get q̄ȝ ad ſanum. Cum igitur chriſtus ſit verus medicus animaꝝ. vt dr
in p̄s. cvi. miſit verbum ſuū ꝛ ſanauit eos. ideo familiariter ſe debuit ha
bere ad peccatores qui fuerunt infirmi ſpūali infirmitate. Secundo rn̄-
det eis per autoritatem que habetur Ozee vi. (euntes diſcite. quid eſt. mi
ſericordiam volo ꝛ non ſacrificium. Ly. q. d. ſi hanc ſcripturam conſide-
retis inuenietis me facere ſm ipſam. Gor. Miſericordiam volo per pec
catoruꝫ dimiſſionem. ꝛ non ſacrificium per holocauſtorum oblationem
Prouerbioꝝ. xij. Facere miſericordiam ꝛ iudicium magis placet deo q̄ȝ
victima (non enim veni vocare iuſtos). Gorra. ſcilicet ad penitentiam.

ſed peccatores)ſupple veni vocare ad pñiam vt corrigantur

¶ Poſtilla

Acceſſerũt diſcipuli ad ieſum dicentes. Mat.xviij. Mar.ix. Luce.ix. Hiſtoria huius euãgelij facta eſt anno chriſti.xxxij.vi.kal. ſeptẽbris.feria qnta.luna.xij.indictõe.v. Añ initiũ hui⁹ euãgelij ſcribit ſcũs Mat.in pcedenti capitulo ꝙ acceſſerũt qui didrachmã accipiebant ad petrum ꝛ dixerũt. Magiſter veſter nõ ſoluit didrachmã.ait etiã Et cũ intraſſet domũ preuenit eum ieſus dicens. Quid tibi videtur ſymon Reges terre a qb; accipiũt tributum vel cenſum a filijs ſuis vl' ab alieis? Et ille dixit ab alienis.dixit illi ieſus ergo liberi ſunt filij vt autẽ nõ ſcandalizem⁹ eos Vade ad mare et mitte hamũ ꝛ eum piſcem qui primus aſcẽderit tolle. ꝛ apto ore eius inuenies ſtaterez illum ſumẽs da eis ꝑ me ꝛ te. Et tũc ſequit' euangeliũ hodiernuz. (Acceſſerunt diſcipuli ad ieſũ dicẽtes. Quiſputas maior eſt in regno celoꝝ? ꝛ aduocãs ieſus puulũ) Ly.ſanctum martialẽ.qui poſtea a beato petro miſſus in galileã. ibidem fidem catholicam predicauit(ſtatuit euz in medio eoꝝ) Ly.vt ab oĩbus videretur. et attente ꝯſidraretur(ꝛ dixit.amẽ dico vobis niſi ꝯuerſi fueritis) Ly.a bellatõe veſtra.ꝙ Lu.ix habet ꝙ intrauit in eos cogitatio qs eoꝝ eſſet maior.ḡ chriſt⁹ dixit eis. (niſi ꝯuerſi fueritis ꝛ efficiamĩ ſicut puuli)id ẽ humiles ꝛ puuli ĩ veſtra reputatõe(non intrabitis in regnum celorum) Ly.de quo demonia abiecta ſunt per ſuperbiam. Et ideo oportet homines illuc venire per viam contrariam.ſcilicet per humilitatem.ergo ſubdit chriſtus (Quicunqz ergo humiliauerit ſe ſicut paruulus iſte hic maior eſt in regno celoruz vt patet Luce.xiiij. Qui ſe humiliat exaltabitur(ꝛ qui ſuſceperit paruu

¶ In feſto ſancti Michael' archãgeli Euangeliũ ſcḿ Mat.xviij.

In illo tpe Acceſerunt diſcipuli ad ieſum dicentes. Quiſputas maior eſt in regno celorum: ꝛ aduocãs ieſus paruulum ſtatuit eum in medio eorum ꝺ dixit. Amen dico vobis. niſi ꝯuerſi fueritis ꝛ efficiamini ſicut puuli non intrabitis in regnũ celorũ. Quicunqz enim humiliauerit ſe ſicut puulus iſte hic maior eſt in regno celorum. et qui ſuſceperit vnum paruulum talẽ in nomine meo: me ſuſcepit. Qui autẽ ſcandalizauerit vnum de puſillis iſtis qui in me credunt expedit ei vt ſuſpendatur mola aſinaria in collo eius. ꝛ demergatur in profundum maris. ve mũdo ab ſcandalis Neceſſe eſt enim vt veniant ſcandala. Verumtamen ve homini illi per quem ſcandalum venit

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

lum vnum talem in nomine meo) Gorra. id eſt propter meum amorem. (me ſuſcepit) Ly. nam qui recipit proximuz propter chriſtum dr chriſtū recipere. Exemplū huius habemus in legenda ſancti Martini. vbi dicitur ꝙ chriſtus ſe veſtitum oſtēdit illa parte clamidis quā beatus Martinus dederat pauperi propter chriſtū (qui autem ſcandalizauerit vnū de puſillis iſtis) Ly. ſcandalizare aliquē eſt facere euz ruere in peccatū mortale ex dicto vel facto malo. Et hoc eſt ꝓprie inferre ei nocumentū ex parte anime. quod eſt cōtra charitatē proximi. Et ideo talis faciens aliū ſic ruere. ſi facit hoc ex intentione ſiue aduertentia ſemper peccat mortaliter

Si aūt manus tua vel pes tu⁹ ſcādalizat te. abſcinde eū ⁊ ꝓijce abs te. bonū eſt tibi ad vitā igredi debilē vł claudum. q̄z duas manus vel duos pedes habentē mitti in ignē ęternū. Et ſi oculus tuus ſcādalizat te erue eum ⁊ proijce abs te. Bonum eſt tibi vnum oculum habentē in vitam intrare q̄z duos oculos hn̄tem mitti in gehennā ignis.

Etiam ſi dictū vel factum ex quo alius ruit nō eſſet de gnē peccati mortalis. ſicut dicēs mendaciū iocoſuz mulieri intentōe ꝯtrahēdi eam ad adulterium eſt peccatū mortale ex intentōe finis. ergo dicit (qui ſcandalizauerit vnuz) Gorra. multo magis qui plures (de puſillis iſtis) .i. infimis. Unde Hiero. qui ſcandalizatur rcē puſillus dicitur. quia qui magnus eſt. id eſt robuſtus in fide ⁊ charitate moueri non poteſt. vt patet Prouerbioꝝ. xij. Non contriſtabit iuſtuz q̄c quid ei acciderit (qui in me credunt) Gorra. magis eſt vitandum ſcandalum fidelium q̄z infidelium (expedit ei vt ſuſpendatur mola aſinaria in collo eius) Lyra. euangeliſta loquitur ibi ad modum terre paleſtinoruz in qua condemnati ad mortem ligato ſaxo ad colluz precipitabantur in mare. Senſus eſt ergo (expedit ei) Lyra. id eſt melius eſſet homini mori corporaliter q̄z ex malo ſuo exemplo facere alium ruere in peccatuz mortale. quia ex hoc meretur mortem ęternam. quę grauior eſt morte corporali (ve mundo ab ſcandalis) id eſt mundanis hominibus qui non curāt ſcandalizare proximos. vt patet primo Coꝝ. octauo. Si eſca mea ſcandalizat proximum meum non manducabo carnes in ęternum (Neceſſe ē enim vt veniant ſcandala) Lyra. non eſt neceſſitas abſoluta. ſed ex ſuppoſitione. Si enim homines volunt viuere mundane vel carnaliter. id eſt in omnibus voluntatem ſuam adimplere. neceſſario ſequitur ad hoc ſcādalum aliorum. quia non formidant proximos ſuos ſcandalizare (Verumtamen ve homini illi per quem ſcandulum venit) ſcilicet actiue proximum ſcandalizando (Si autez manus tua vel pes tuus ſcandalizat te) Lyra. id eſt tibi eſſet occaſio ruinę in peccatum per tactum inhoneſtum. vel per greſſum diſſolutum. vel per verba inutilia ⁊ inhoneſta (abſcinde eum ⁊ proijce abs te. Bonum eſt tibi ad vitam ingredi debilē vel claudum q̄z duas manus vel duos pedes hn̄tem mitti in ignem ęternum. et

ſi oculus tuus ſcandalizat te erue eū ⁊ proijce abs te. Bonū [e]ſt tibi vnū oculū habentē in vitā intrare quam duos oculos habentē [mi]tti in gehē nam ignis) Ly. nō ꝙ aliquod mēbꝝ ſit amputandū ad vitandū peccatuꝫ Mēbra em̄ corporis ſunt a deo data. ⁊ ideo nō eſt in ptāte alicuius pſo/ nę abſcindere ſibi mēbruꝫ. ſicut nec ſeipm̄ occidere. Tū quia ꝑ hoc non excluditur ꝯcupiſcentia interior in qua viget peccatū. Tum quia ꝑ aliā viam poteſt melius obuiare pctō per rōem ſcꝫ per liberꝝ arbitriū cohibē do mēbrum a peccati exercitio. ⁊ ſic dr̄ manꝰ abſcindi inquātum ꝓhibet ab illicito tactu. ⁊ pes qn̄ prohibet ab illici/ to greſſu. oculꝰ ab illi cito viſu Et iſta abſci ſio eſt meritoria ⁊ lau dabil̕. nō āt illa q̄ eēt ꝑ mēbroꝝ ꝓuationē (vi dete ne cōtemnatꝭ vnū ex puſill̕ iſtꝭ Li. qꝛ q̄ꝫ tūcunqꝫ hō ſit ꝑuus ī hoc mūdo. tamen ha/ bꝫ angelū ſibi aſſigna tū a deo ad ſui cuſto/ diā. ⁊ ideo ſi hoīes mi nimi. ſic a deo honorā tur. mlt̕o fortius ſunt a nobis honorādi.. iō ſubdit chriſtꝰ (dico em̄ vobis. quia angeli eo rū) ſcꝫ aſſignati ipſis. (ſemper vidēt faciē pa tris mei) Ly. quia q̄ꝫ tumcūqꝫ mittātur ad tꝑaliū rerum admini ſtrationē. tamē ſꝑ do adherent per apertam viſionē (qui in cęlis ē) Lyra.. licet enim deꝰ ſit vbiqꝫ per eſſentiā ꝫ ꝓſentiā. ⁊ potentiam. tamen ſpecialiter dici tur eſſe in celis vbi ad eſt cum beatis per aꝑ tam viſionem

videte ne cōtemnatis vnū ex his puſil lis. dico em̄ vobis. qꝛ angeli eoꝝ ſemꝑ vident faciē pr̄is mei q̇ in cęlis eſt

❡ In feſto ſanctę lucę euangeliſtę

I illo tempore Dixit ieſus diſci/ pulis ſuis Hec mādo vobis vt di ligatis inuicē. Si mundus vos odit ſcitote qꝛ me ⁊c̄ Hoc euangeliū cū ſua poſtilla q̄re in cōi ſanctoꝝ de aplīs

❡ In feſto ſcōꝝ Symo. ⁊ iudę aplōꝝ.

I illo tē. Uidens ieſus turbas aſ cendit in mōtem. ⁊ cum ſediſſet acceſſe runt ad eū diſcipuli eius ⁊c̄ Hoc euā/ geliū cum ſua poſtilla quęre in cōi ſcōꝝ de martyribus

❡ In feſto oīm ſanctoꝝ

I il. Uidēs ieſus turbas aſcēdit in mon. ⁊c̄. Hoc euāgeliū cum ſua poſtilla q̄re infra de pluribꝰ martyribꝰ

I il. t. d. i. ❡ In feſto ſcī martini d. ſ. Sit lūbi ⁊c̄ Hoc euāgeliū cū ſua poſtilla q̄re infra in cōi ſcōꝝ de cō/ feſſoribus

I il. t. d. i. d. ſ. De ſā. katherina parabolā hanc Sil̕e eſt reg. cę. the. ab. Hoc euāgeliū cuꝫ ſua poſtilla quęre in cōi ſcōꝝ de virginibus

❡ Cetera de ſanctis euangelia cū ipſoꝝ poſtilla. vide ī cō/ muni ſanctoꝝ

Seq̇tur cōmune ſanctoꝝ

Oc eſt p̄ceptũ meũ vt dili.ꝛc̄. Joã.xv. Hoc euangeliũ dixit ieſus ã/
no eius.xxxiij.ix.kal'.aprilis.feria.v.cœnę dñi.luna.xiiij.indictione
vi. Ante iniciũ illi⁹ euãgelij ſcribit ſcũs Joan.in eodẽ ca.ꝙ chriſt⁹ di/
xit diſcipulis ſuis Ego ſum vitis ṽa ꝛ vos palmites q̇ manꝫ in me ꝛ e/
go in eo.hic fert fructũ multum.qꝛ ſine me nihil poteſtis facere. Tũc ſeq̇
tur euan.hodiernũ(Hoc eſt p̄ceptũ meũ vt diligatis inuicẽ)Gor.nõ ver/

Incipit poſtilla de cõmuni ſcõꝝ..et primo de apoſtolis.

N illo tẽ. Dixit ieſus diſcipul' ſuis Hoc eſt p̄ceptum meũ vt dili/gatis inuicẽ ſicut dilexi vos Maiorez aũt dilectõem nemo hꝫ q̄ꝫ vt aĩam ſuaꝫ ponat q̇s pro amicis ſuis. Vos amici mei eſtis ſi feceritis q̄ ego p̄cipio vobis Jam nõ dicã vos ſeruos qꝛ ſeruus neſcit q̇d faciat dñs ei⁹. vos aũt dixi amicos quia oĩa quęcũꝫ audiui a prẽ meo nota feci vobis.nõ vos me elegiſtis.ſꝫ ego elegi vos ꝛ poſui vos vt eatis ꝛ fructũ afferatis ꝛ fructus veſter maneat.. Et quodcunꝫ petieritis patrem ĩ no/mine meo det vobis

bo vel lingua tm̄..ſed
ope ꝛ veritate. (ſicꝫ e/
go dilexi vos)ꝙ ip̄e o/
pere dilexit nos. mon
ſtrat cũ dicit(maiorez
charitatẽ nemo hꝫ.q̄ꝫ
vt aĩam ſuã ponat q̇s
ꝓ amicis ſuis)Gor.q.
d.nihil plus p̄t facere
q̄ꝫ vitã dare.q̄ oĩbꝫ eſt
chariot.vtꝫ ad ephe.v
Chriſtus dilexit nos
ꝛ tradidit ſeip̄m ꝓ no
bis. Item Hiere..xij.
Reliq̇ domũ meã di/
miſi hereditatẽ meam
in man⁹ inimicoꝝ ei⁹.
(vos amici mei eſtis.
ſi feceritꝭ q̄ ego p̄cipio
vobis)Gor.ex amore
vt amici nõ ex timore
vt ſerui (Jam nõ dicã
vos ſeruos) Ly.timo

re ſeruili ſubiectos eẽ)quia ſeruus neſcit q̇d faciat dñs eius) Lyra. Hoc
videmus in humanis Secreta em̄ reuelant' filijs.cuiuſmodi erant apo/
ſtoli.qui chriſto erant ſubiecti amore filiali.ideo ſubdit'(vos autem dixi
amicos:quia omnia q̄cunꝫ audiui a prẽ nota feci vobis) Lyra. hoc nõ
eſt intelligẽdum de omibus ſimpliciter ꝛ abſolute.qꝛ apl'i nõ habuerunt
tantã plenitudinẽ ſcię ſicut chriſtus.ſed eſt intelligendũ de omibus ꝑti/
nentibus ad eoꝝ ſtatum.ſ.quę pertinent ad eoꝝ ſalutẽ ꝛ fidei ꝛ moruꝫ p̄
dicationeꝫ ꝛ eccleſię gubernationẽ(non vos me elegiſtꝭ.ſed ego elegi vos)
ſcꝫ ad apoſtolatũ(et poſui vos vt eatis) Tho.circumeũdo per mũdum.
(ꝛ fructũ afferatis)ĩ gentiuꝫ conuerſione(ꝛ fructus veſter maneat). Lyra
quia fides eccleſię manebit vſqꝫ ad finẽ mundi.quãtumcũqꝫ tribulatiõi/
bus impellatur(ꝛ quodcũqꝫ petieritis prẽm in noĩe meo) Gor.qđ ſit ad
veram ſalutẽ(det vobis) Thomas.nomẽ em̄ ipſius eſt ieſus.id eſt ſalua
tor. Unde in nomine eius petit qui petit aliq̇d vt dirigẽs ꝛ promouẽs ad
ſalutẽ.vel ipſam ſalutẽ in ſe.vt patet Mat.vi.. Primũ quęrite regnum
dei. ꝛc̄

Aliud euangeliũ de apl'is

Ec mãdo vobis vt diligatis ꝛc̃. Jo. xv. Hec ꝟba ſacri euã. locu/
tus eſt dñs ieſus ãno ei⁹. xxxiiij. ix. kal'. ap̄lis. feria. v. ſ. cene dm̄. lu
na. xiiij. indcõe. vi. Añ initiũ illi⁹ euãgelij ſcribit ſcũs Jo. in eodez ca°. ꝙ
chriſt⁹ dixit diſcipul' ſuis. Ego elegi vos ꝛ poſui vos vt eatis ꝛ fructũ af
feratis. ꝛ fruct⁹ veſter maneat. Tũc ſequit' euã. hodiernũ (Hec mãdo vo/
bis vt diligatis inuicē) Tho. i. mutua dilectõe. eſt em̄ illud qđ ego p̄ cęte
ris ꝯmēdo ꝛ p̄cipio (Si mund⁹ vos odit) Ly. h̄ accipit' ſi. p qꝛ. q. d. qꝛ fu
turũ eſt vt mũd⁹ vos o
diat (ſcitote) Ly. ad cõ
ſolatõem vr̃am (qꝛ me
p̄orez vob̄ odio habu
it. ſi de mũdo fuiſſetꝪ)
Tho. i. de numero ho
minũ mũdanorum et
amatoꝝ mũdi (mũd⁹
qđ ſuũ erat diligeret)
Tho. i. amatores mũ
di vos tãꝗ̃ ſibi ꝯfor/
mes diligerēt Sil'itu
do em̄ eſt ꝯueniētia et
cã amoris. Ecci. xiij.
Oē aĩal diligit ſibi ſi
mile (qꝛ ꝟo de mundo
nõ eſtis). i. reb⁹ mundi
ꝑ amorē adherētes (ſꝫ
ego elegi vos de mun
do propterea odit vos
mundus) Tho. i. mali
hoĩes vos odiũt ꝛ ꝑſe
quũt' velut ꝯtēptores
eoꝝ q̄ ipſi amãt. Ly.
diſſil'itudo em̄ eſt cau
ſa odij. Ap̄li aũt diſſi
miles erãt hominib⁹ mundanis. Et iõ nõ debebãt admirari ſi eos odio
habuerunt (Mementote ſermonis mei quem ego dixi vob̄. non eſt ſuus
maior domino ſuo. Si me ꝑſecuti ſunt ꝛ vos ꝑſequentur) Tho. ſi caput
ꝑſecuti ſunt ꝑſequent' ꝛ mēbra Chriſtus aũt eſt caput apoſtoloꝝ. ꝛ iđo
exēplo chriſti debebãt patienter tolerare tribulatões ꝑſequentiũ (ſi ſmo
nem meuꝫ ſeruauerint ꝛ vr̃m ſeruabũt (Tho. q. d. ſicut ꝯtēpſerunt ꝛ non
impleuerunt meos ſermones. ſic etiã non implebunt veſtros (ſed hęc oĩa
facient vobis ꝓpter nomen meũ) Tho. i. propt' amorē nomis mei. qꝛ neſ/
ciunt euꝫ qui me miſit) Ly. ſcꝫ deuꝫ patrē. licet cognoſcerēt deũ inquãtuꝫ
eſt pater oĩm ꝑ creationē Non tamen cognouerunt eum inquãtuꝫ miſit
filium ſuũ ad ſalutē credentium. Iſta tamen ignorantia non excuſabat.
eos in ꝑſecutione chriſti ꝛ apoſtoloꝝ. qꝛ ꝓcedeb at ex odio ꝛ inuidia (ſi nõ
veniſſem) carnē aſſumēdo (ꝛ locutus eis fuiſſem) docendo ꝟbis et exēplis

Nil. tē. D. i. d. ſ. Hec mãdo vo
bis vt diligatis inuicē Si mũ/
d⁹ vos odit ſcitote qꝛ me priorē vobis
odio habuit. Si de mũdo fuiſſetꝪ mũ/
dus quod ſuum erat diligeret. quia ꝟo
de mũdo non eſtis. ſed ego elegi vos de
mũdo ꝓpterea odit vos mũdus Memē
tote ſermonis mei quē ego dixi vobis.
Nõ eſt ſeruus maior dño ſuo. Si me
ꝑſecuti ſunt. ꝛ vos perſequentur. ſi ſer
monem meum ſeruauerint. ꝛ veſtrum
ſeruabũt. Sed hec oĩa faciēt vobis
ꝓpter nomen meum. quia neſciũt eum
qui me miſit. Si nõ veniſſem ꝛ locut⁹
eis fuiſſem peccatum nõ haberēt. nũc
autem excuſationem nõ habent de pec
cato ſuo. Qui me odit ꝛ patrem meum
odit. ſi opera non feciſſem in eis quę ne
mo alius fecit peccatum non haberent

(peccatū non haberēt)ſcȝ pctm̄ infidelitatis(nūc autē excuſatōem nō hn̄t
de pctō ſuo)Tho.qꝛ veni ꝛ locutus ſum eis veritatē(qui me odit ꝛ patrē
meū odit)Tho.quoꝝ vna eſt maieſtas.vnꝰ honoꝛ.vnꝰ amoꝛ.ꝛ vnū odi
um(ſi opera nō feciſſeȝ in eis q̄ nemo aliꝰ fecit)Tho.vt ābulare ſup aq̄s
paſcere q̄nqȝ milia hoīm de q̄nqȝ panibꝫ ꝛ duobꝫ piſcibus.Jo.v.Simi
liter patȝ in illuminatōe ceci nati Jo.ix.et in ſuſcitatōe lazari quatridua
ni Jo.xi.(peccatū non
haberēt)Tho.tā grā
de(nūc auteȝ viderūt)
Tho.opa ꝛ mirabilia
q̄ operatꝰ ſum in eis(ꝛ
oderūt me et prēm me
um)Li.qꝛ ex odio ad
chriſtū ipi opera chri
ſti attribuerūt beelze
bub pn̄cipi demonio
rū.vt habet Mat.xij
(ſȝ vt ipleat ſermo q̄ ī
lege eoꝝ ſcriptꝰ ē)vt pȝ
in ps.xxxiiij.(qꝛ odio
habuerūt me gtis).i.
ſine cā.imo ecōtrario
habebāt cām amandi
eum ex beneficijs eis īpenſis in docendo eos ꝛ ſaluādo eoꝝ infirmos

Nunc aūt ꝛ viderunt ꝛ oderūt.ꝛ me ꝛ
patrē meū.ſȝ vt ipleat ſermo q̄ in lege
eoꝝ ſcriptꝰ ē.qꝛ odio habuerūt me gtȝ

¶ Aliud euangelium de apoſtolis Eu
angeliū ſm̄ Joannem.xv.

In illo tempore Dixit ieſus diſcipulis
ſuis Ego ſum vitis vera ꝛ pater meus
agricola eſt.oēm palmitē in me nō ferē
tem fructum tollet eū.ꝛ oēm q̄ fert fru
ctuȝ purgabit eū vt fructū plus afferat
Jam vos mundi eſtis ꝓpter ſermonem
quē locutus ſuȝ vobis.manete in me ꝛ

¶ Poſtilla.

Ego ſum vitis ꝛc.Jo.xv.Hoc sacꝝ euā.locutus eſt dn̄s ieſus chri
ſtus āno eius.xxxiij.ix.kal.aplis.feria.v.cenę dm̄.luna xiiij.indi
ctōne.vi.Añ initium illius euā.ſcribit ſcūs Jo.in pcedenti caº.ꝙ chriſtꝰ
dixit diſcipulis ſuis:q̄ hȝ mandata mea ꝛ ſeruat ea.ille eſt q̄ diligit me.q̄
autē diligit me diligetur a patre meo.Tunc poſtmoduȝ ſequit euā.ho
diernum(Ego ſuȝ vitȝ ṽa)Ly.ſicut em̄ vitis materialꝫ hȝ lignuȝ vile et
deſpectum.ꝛ q̄ſi iutile videt.cū tn̄ fructꝰ optios habeat.ita chriſtꝰ i hūa
na natura videbat abiectꝰ vilꝫ ꝛ deſpectꝰ.ꝛ tn̄ per eiꝰ humanitateȝ ſecutꝰ
eſt fructꝰ glōſus.vniꝰ em̄ nature ſunt vitis ꝛ palmites.ꝛ iō chriſtꝰ dꝛ vi
tis rōe humanitatis in q̄ natura eſt fidelibꝫ hoībꝫ ſilꝫis(ꝛ pꝛ meꝰ agrico
la eſt)Tho.ſicut em̄ agricola colit vineā vel agꝝ vt fructificet.ſic deꝰ ani
mā(oēm palmitē in me nō ferentē fructum)Ly.i.eos q̄ ſola fide ſtȝ adhe
rentes chriſto.ſȝ nō per charitatē operantē(tollet eum)qꝛ talis īfructuo
ſus hō abſcindet per ꝯdēnatōis ſniam.ſ.in moꝛte.ꝛ mittet in ignē eternū
vt pȝ Mat.vij.Oīs arboꝛ q̄ nō fcit frcm̄ bonū excidet ꝛ ī ignē mittet.
(ꝛ oēm qui fert fructuȝ purgabit eum)Ly.per mundi tribulatōes q̄ ſtȝ
q̄dā medicine ꝛ purgatōes(vt frcm̄ plꝰ afferat)Ly.ſic in vite materiali
aliq̄ palmites etiā fructuoſi reſcindunt ne humoꝛ nīs diſpergat et ſic ṽtꝰ
vnita magȝ frcīficat.ſic p tribulatōes iocunditatē vitę pn̄tis a fidelibꝫ re
ſcidētes coꝛda eoꝝ retrahūt ab aōꝛe mundialiuȝ.et ſic ī toto collcā feruē
tiꝰ ferunt in deū.et faciunt maioꝛem frcm̄(iā vos mundi eſtȝ ꝓpt ſmonē

f 2

quem locutꝰ ſuꝫ vob)Gor.iſte fuit ſermo fidei q̇ purificat credẽtes.vt pꝫ
Ac.xv.Fide purificãs corda eoꝝ(manete in me ⁊ ego in vobis)Ly.ꝑ fi
dẽ ⁊ charitatẽ formatã.ꝑ quaꝫ hõ eſt in deo ⁊ deus in hoĩe(ſicut palmes
nõ p̃t ferre fructũ a ſemetipſo niſi mãſerit in vite)Ly.hoc videmꝰ in vi/
te materiali.qꝛ ferre fructũ nõ p̃t niſi ꝑticeps ſit humoris ⁊ pinguedĩs ip
ſius ſtipitis(ſic nec vos)Tho.fructũ aliquẽ poteſtis facere.i.opus aliqḋ
qḋ ſit meritoriũ vitę e
ternę(niſi in me manſe
ritis)ꝑ fidem ⁊ amorẽ
(Ego ſuꝫ vitis ⁊ vos
palmites)Lyr.q.d.ſi
vultis fructificare ma
nete in me(qui manet
in me)Glo.credẽdo et
obediẽdo(⁊ ego in eo)
illuminãdo ſubueniẽ/
do ⁊ ꝑſeuerantiã dãdo
(hic fert fructũ multũ
ſcꝫ bonoꝝ opeꝝ(qꝛ ſi/
ne me nihil ꝓteſtꝫ fa/
cere)Tho.nec parum
nec multũ.ĩmo nec co
gitare aliqḋ boni Vñ
apl's.ij.Coꝝ.iij.Nõ
ſumus ſufficiẽtes ali/
qḋ cogitare a nob q̃ſi
ex nobis(ſi quis in me
nõ mãſerit mittet fo/
ras).ſ.ꝑ abſciſioneꝫ in
morte(ſicut palmes)
Gor.ſicut palmes ſe/
ꝑatus a vite extra vine
am proijcit.ſic ĩfidelis
ꝑ ſeparatõem ab vnitate eccleſie.vt pꝫ Apoc.vltĩo.Foris canes ⁊ venefi
ci ⁊ impudici(⁊ areſcet)ꝑ amiſſionem humoris gratię(⁊ colligent eũ).ſcꝫ
angeli executores diuinę iuſticię(⁊ in ignẽ mittent)ſcꝫ infernalẽ(⁊ ardet)
ſcꝫ ſine fine in ꝑpetuitate penę(ſi mãſeritis in me)ꝑ dilectõem(⁊ v̄ba mea
in voƀ manſerint)qḋ fit vt dicitur in Glo.quando facimus quod chri/
ſtus p̄cepit et diligimus quę ꝓmittit(quodcũqꝫ volueritis)Tho.deſide
rio ⁊ affectõe(petetis)in orõe diſcrete ⁊ ꝑſeueranter(⁊ fiet vobis) Lyr.de
pertinentibus ad ſalutem veſtram

ego in vobis Sicut palmes nõ poteſt
ferre fructũ a ſemetipo niſi manſerit in
vite.ſic nec vos niſi in me mãſeritꝫ.ego
ſum vitis ⁊ vos palmites.qui manet ĩ
me ⁊ ego in eo hic fert fructũ multum.
quia ſine me nihil poteſtis facere. Si
quis in me nõ manſerit mittet foras.ſi
cut palmes ⁊ breſcet.⁊ colligent euꝫ et
in ignẽ mitẽt ⁊ ardet.ſi mãſeritis in me
et verba mea in vobis manſerint.qḋ/
cũqꝫ volueritꝫ petetis ⁊ fiet vobis.

¶ Incipit cõmune de martyrib⁊.⁊ pri
mo de vno martyre.Euangelium ſm
Mattheum.xvi.

N il.tẽ.D.ie.d.ſ.Si quis vult
poſt me venire abneget ſemetip
ſum ⁊ tollat crucẽ ſuam ⁊ ſequat me.q̇
em̃ voluerit animã ſuam ſaluam face/
re ꝑdet eam.qui autẽ ꝑdiderit animam

¶ Poſtilla

I q̇s vult poſt me veĩre ⁊c̃.Mat.xvi.Mar.viij.Lu.ix.Hãc hi
ſtoriã huiꝰ euã.locutus eſt dñs ieſus chriſtus.anno eiꝰ.xxxij.iij kal
auguſti.feria.v.luna.xiiij.indictõe.v.Añ initiũ illiꝰ euã.ſcribit ſanctus

Mat. in eodē ca⁹. ꝙ cepit ieſus oſtēdere diſcipul' ſuis. qꝛ opʒ eū ire in hie roſolymā ⁊ multa pati a ſenioꝛib⁹ et ſcribis ⁊ pncipib⁹ ſacerdotū ⁊ occidi et tercia die reſurgere Et aſſumēs eū petr⁹ cepit increpare illū dicēs. Ab ſit a te dñe. nō erit tibi hoc. q̇ ꝯuerſus dixit petro. Vade poſt me ſatha/ nas. ſcandalū mihi es. Ly. i. quātū eſt in te vis mea ſalute mūdi īpedire qꝛ nō ſapis q̄ dei ſunt. ſʒ ea q̄ hoīm. Ly. petr⁹ dixit iſta ꝟba ieſu chꝛiſto. mot⁹ ex affectu humano. Tūc dixit ieſus diſcipulis ſuis (Si q̇s vult p⁹

ſuam ꝓpter me inueniet eā. quid em̄ ꝓ/ deſt hoī ſi vniuerſum mundum lucreť Aīe vero ſuę detrimentū patiatur. aut quam dabit homo ꝯmutatōnem ꝓ aīa ſua. Filius em̄ hoīs ventur⁹ eſt in glo ria patris ſui cum angelis ſuis Et tūc reddet vnicuiqꝫ ſm opera ſua.

¶ Aliud euangelium de vno martyre ſm Joannem. xij.

Nil. tē. D. i. d. ſ. Amen amē dico vobis Niſi granum frumenti ca dens in terram mortuum fuerit ipm ſo

me venire) Ly. meam doctrinā ⁊ facta ſequē do (abneget ſemetipʒ) Goꝛ. i. ꝓpriū ſenſum ⁊ ꝓpriā volūtatē (et tol/ let crucē ſuā). i. carnis caſtigatōem (et ſequať me) Goꝛ. ꝑ facta ſcʒ ꝟ tutū imitatōe. Unde Bern. O ꝗ̄ pauci vo lūt ꝓſt te ire dñe. ⁊ ad te ꝑuenire nēo eſt q̇ nō velit ꝯregnare. cupiūt ſed non cōpati (qui em̄ voluerit aīam ſuā ſal/ uā facere) Ly. ꝗ̄tū ad meritū vitę ęternę (per det eam). i. deſtruet coꝛpus laboꝛib⁹ ⁊ paſſionib⁹ exponēdo. ex quibus ſe/ quiť ſeꝑatio aīę a coꝛꝑe. ⁊ hoc eſt aīam ꝑdere ſm eſtimatōem falſā hoīm carnaliū. licet ſit ſaluare ſm veritatem) q̇ āt ꝑdiderit aīam ſuaʒ ꝓpter me Ly. ſcʒ ꝓpter deū moꝛtē ſuſtinendo (inueniet eā) in futura gl'a (quid em̄ ꝓ deſt hoī ſi vniuerſum mundū lucreť) Goꝛ. de quo nihil ſecū moꝛiēs pote/ rit poꝛtare niſi peccatū. īmo quanto pl⁹ acq̇ſiuit de mūdo tāto plus acq̇ſi uit de inferno. Vñ Apoc. xviij. Quātum glorificauit ſe ⁊ in delicijs fu/ it. tm̄ date illi toꝛmentū ⁊ lucrū (aīę āt ſuę detrimentū patiatur) Goꝛ. ſcʒ amittēdo gl'am incurrēdo pęnā ęternam. ⁊ ꝑdendo humanā ſubſtātiam q. d. totū inutile fit. Vñ Amb. Nihil ꝓdeſt lucrifacere tꝑalia ſi ꝑdantur ęterna Exponiť āt hoc de illis qui lucranť aīas alioꝝ ⁊ ſuas ꝓpꝛias ne/ gligūt (aut quā dabit hō ꝯmutatōem) Goꝛ. i. redemptōnem (pro aīa ſua) ſcʒ damnata. q̄ſi dicat. ſi pareť pro ea mūd⁹ nō liberareť. qꝛ ſm Bed. in inferno nulla eſt redēptio nec doloꝝ mitigatio (filius hoīs). i. chꝛiſt⁹ q̇ eſt ver⁹ hō (vēturus eſt). ſ. ad iudiciū (in gloꝛia pr̄is) Lyr. qꝛ in foꝛma gl'oſa iudicabit (⁊ tūc reddet vnicuiqꝫ ſm oꝑa ſua) Ly. iuſtis gloꝛiam coꝛꝑis ⁊ aīę. malis āt pęnā coꝛpoꝛis ⁊ animę. Vñ Apoc. xiiij. Opera em̄ illoꝝ ſe quuntur illos

¶ Poſtilla

Niſi granū frumēti ⁊c̄. Jo. xij. Hoc euā. factū eſt āno chꝛiſti. xxxiij. xij. kal'. aplis. feria. iiij. luna. xi. indictōe. vi. Añ initiū illi⁹ euā. ſcri/ bit ſcūs Jo. in eodē ca⁹. ꝙ chꝛiſt⁹ dixit. Venit hora vt clarificeť fili⁹ ho/ mis) Ly. chꝛiſt⁹ in ſua paſſione clarificat⁹ ē ꝑ ſigna oſtēſa in ſol' obſcura

tõe in terręmotu. ⁊ ſepulcroꝝ aꝑtione. ⁊ in veli tpẽli ſciſſione. fuit etiã clarificatus in ſua reſurrectõe ⁊ aſcenſione in cęlũ. Sʒ qꝛ glꝛͥam ꝓcedit hũilitas. iõ in pñti euã. agit de humilitate ſuę paſſionis dicẽs (Amẽ amẽ dico vob. niſi granũ frumenti cadẽs in terrã mortuũ fuerit ipm ſolũ manʒ Si aũt mortuũ fuerit fructũ multũ affert) Tho. granũ frumenti ẽ chriſtus. ſicut em̃ granũ frumenti meliꝰ eſt alijs granis. ſic chriſtꝰ melior eſt oibꝫ Hoc granuʒ ſeiatum eſt in incarnatõe germinatũ ĩ natiuitate. ⁊ mortificatũ eſt in paſſiõe. Multũ frcm̃ attulit in gentiũ ꝯuerſione. qꝛ paſſio chriſti maxie fuit cã ꝯuerſionis gentiũ. vt ptʒ Jo. xij. Si exaltatꝰ fuero a terra oĩa traham ad meipm̃ (ꝙ amat aĩam ſuã) Ly. i. volẽdo ſibi delectabilia huiꝰ mundi ⁊ carnis (ꝑdet eã). ſ. in futuro. qꝛ ad ęt̃naʒ ꝑditõeʒ eã deducit. ſic amabat aĩam ſuaʒ ille diues ꝙ dicebat. vt dꝛ Lu. xij. O oĩa mea habes multa bona poſita in annos plĩmos. reqeſce. comede. bibe. vñ ꝑdidit eaʒ qꝛ ſtatim dcm̃ eſt ei. Stulte hac nocte repetẽt. ſ. diaboli aĩam tuã a te. et q̃ ꝯgregaſti cuiꝰ erunt (et ꝙ odit aĩam ſuã in h̊ mundo) Tho. ſ. dãdo eaʒ ꝓ chriſto (in vitã eternã cuſtodit eã) vt pʒ Mat. xvi. Qui voluerit aĩam ſuã ſaluã facere ꝑdet eaʒ (ſi q̇s mihi miſtrat) Tho. i. vult eẽ meꝰ verꝰ miniſter ⁊ ſeruꝰ (me ſequat̃) Ly. q. d. rõnabile eſt ꝙ miſter ſequat̃ dñm (⁊ vbi ego ſum illic ⁊ miſter meꝰ erit) Tho. nulla põt eſſe maior ꝓmiſſio. qꝛ eſſe vbi chriſtꝰ eſt includit oĩa bona. qꝛ chriſtꝰ inq̃ʒtũ deus eſt eſſentialr̃ ipſa btitudo. De q̃ dꝛ in pſ̃: lxxxix. Om̃ mille anni añ oculos tuos tãq̃ʒ dies heſterna. q̃ ꝑterijt (ſi quis mihi miniſtrauerit) Ly. obediẽdo mandatꝭ meis (honorificabit eũ pat̃ meꝰ) Glo. vt ſit filiꝰ dei patris ꝑ adoptõem Et ille eſt maximꝰ honor de ſuo adoptari in filiũ dei. vt pʒ ad Rho. viij. Si filij ⁊ heredes ⁊c̃.

lum manet Si aũt mortuũ fuerit fructum multũ affert Qui amat aĩam ſuã ꝑdet eam. ⁊ qui odit aĩam ſuam in hoc mũdo. in vitã ęternã cuſtodit eam. Si quis mihi miſtrat me ſequat̃. ⁊ vbi ego ſum illic ⁊ miſter meꝰ erit Si quis mihi miniſtrauerit honorificabit euʒ pat̃ meus qui in cęlis eſt

¶ Sequũt̃ nũc euãgelia de pluribus martyribꝫ Euãgeliũ ſm Mat. v.

Nil. tẽ. Uidẽs ieſus turbas aſcẽdit in montem Et cum ſediſſet ac

¶ Poſtilla

Jdens ieſus turbas ⁊c̃ Mat. v. Mar. ij. Lu. vi. Hiſtoriã hꝰ euã. locutꝰ eſt dñs ieſus ãno eiꝰ. xxxi. ij. idꝰ iulij feria. ij luna. xxi. indictõne. iiij. Añ initiũ illiꝰ euã. ſcribit ſcũs Mat. in. iiij. caꝰ. ꝙ ieſus circundabat totã galileã docens in ſynagogis eoꝝ ⁊ ꝑdicãs euãgelium regni. ⁊ ſanans oẽm languorẽ ⁊ oẽm infirmitatẽ in ppl'o. ⁊ abijt fama eius in totã ſyriã. ⁊ obtulerũt ei oẽs male hñtes varijs languoribꝫ. ⁊ ꝙ dęmonia habebãt ⁊ lunaticos ⁊ paraliticos et curauit eos. ⁊ ſecutę ſtꝭ eũ turbę multę de galilea ⁊ de decapoli et de hieroſolymis et iudea. ⁊ de trãſiordane (videns ieſus turbas) Gloſa intli. vitare volẽs multitudinẽ ꝑpli vt ſolꝰ diſci

pulis loquerek(aſcēdit in montē)Gor.ſ.thabor q̇ eſt in galilea(et cū ſedi
ſet)Gor.tanq̄ magiſter autēticus.tāq̄ humilis p̄lat⁹ Ex hoc loco tene
tur q̄ qñ fit ſermo ſecularibꝫ ſtat p̄dicator ⁊ inuitās ad pugnā ⁊ operati
onē.qñ vero religioſis ⁊ ꝯtēplatiuis ſedet ⁊ inuitās ad quietē(acceſſerūt
ad eū diſcipuli eius)Gor.tanq̄ magis deuoti tāq̄ familiari⁹ dilecti.tan
q̄ ſpecialiter vocati(et aperiēs os ſuū docebat eos)Ly.ſ.octo beatitudi

ceſſerūt ad eū diſcipuli ei⁹. ⁊ aperiens
os ſuū docebat eos dicēs Btī paupes
ſpū q̄m ipſoꝝ eſt regnum cęloꝝ Btī mi
tes q̄m ipſi poſſidebūt terrā Btī qui lu
gent.q̄m ipſi ꝯſolabunk Beati q̇ eſuri
unt ⁊ ſitiunt iuſticiā. q̄m ipī ſaturabū
tur Beati miſericordes.q̄m ipī miſeri
cordiam ꝯſequenk Beati mūdo corde
quoniā ipſi deum videbunt. Beati pa
cifici.q̄m filij dei vocabunk Beati qui
pſecutōem patiunk propter iuſticiam.
quoniam ipſorum eſt regnum cęlorum

nes dicēs(beati paupe
res ſpū) Ly.ſ. volūta
rie paupes vt deo libe
rius vacēt(q̄m ipſorū
eſt regnū celoꝝ) Ly.ī
regno em̄ intelligik oī
moda ſufficientia ⁊ ex
cellentia q̄ bñ repmit
titur eis in cęlis q̇ tpa
lia ꝯtēpſerunt in terrꝫ
(beati mites)Gor. mi
tis eſt q̇ aliū nō offen/
dit.māſuetus autē q̇
ſe offendētes tolerat(q̄
niā ipī poſſidebūt ter
ram)ſupple viuentiū.
de q̄ dr in p̄s .cxli. por
tio mea domine in terra viuentiū(beati qui lugent)ſcꝫ in p̄nti. Primo p
peccatis pprijs. Secundo p pctīs alienis ⁊ miſerijs pximoꝝ. Tercio pro
dilatōe glīe. vñ Dauid in p̄s.cxix. Heu mihi.qr incolatus me⁹ plonga
tus eſt ⁊c. Item p̄s.xli. Fuerunt mihi lachrymę meę panes die ac nocte
dum dr mihi quotidie vbi eſt deus tu⁹(q̄m ipī ꝯſolabunk)Ly.ꝯueniens
autem eſt vt illi qui in p̄nti vita p chriſto voluntario luctu occupāk cuꝫ
deo ⁊ angelis eternaliter ꝯſolenk(beati qui eſuriunt et ſitiunt iuſticiam)
Gor.⁊ hęc inſticia tribuit vnicuiq̄ quod ſuum eſt.deo ⁊ pximo et ſibijpī
deo tria.ſ.honorē creatori.amorem redemptori.timorē iudici. Proximo
tria.obedientiā ſuperiori.ꝯcordiam pari.bñficentiā inferiori. Sibi tria
mundiciam cordi.cuſtodiam ori.diſciplinam corpori.vere ergo(beati qui
eſuriunt et ſitiunt iuſticiam)nō pecuniam terrenam ſicut cupidi.nō volu
ptatem carnalem ſicut voluptuoſi.non potentiā ſecularem ſicut ſuperbi
iſti em̄ nō ſunt beati.ſed miſeri.quia ſemp eſurient et nūq̄ ſatiabunk. vt
pꝫ Eſa.lxv. Ecce ſerui mei comedēt et vos eſurietis.ſꝫ(beati qui eſuriūt
et ſitiunt iuſticiā.qr ſaturabunk)Ly.et iſta ē ſatietas glorię cęleſtis de
qua dr in p̄s.xvi. Satiabor cū apparuerit glīa tua (beati miſericordes)
ſcꝫ paupibus tribuendo elemoſynas.vt pꝫ Dañ.iiij.peccata tua elemo/
ſynis redime.et Prouerb.xiiij.qui miſerek paupi beatus erit.ergo dr hic
(beati miſericordes.q̄m ipſi miſericordiam ꝯſequentur)Ly.in cęleſti em̄
patria quiuis miſericordiam ꝯſequitur.quia vltra ꝯdignum ſibi retribu
itur.ſm illud quod dicitur ad Rho.viij. Non ſunt condignę paſſiōes hu
ius temporis ad futuram gloriam quę reuelabitur in nobis.cōtra quod

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dicitur Jaco. ij. Judicium fit ei ſine miſericordia q̄ non facit miſericordiam (Beati mūdo corde) Unde Hiero. Beati mundo corde quos nō arguit ꝯſcientia peccatoꝝ. Et hoc petiuit Dauid in ps̄. l. dicēs. Cor mundum crea in me deus (quoniam ipſi deum videbunt) Uñ dicit in ps̄. xxiij Quis aſcēdet in montem dñi aut quis ſtabit iu loco ſaucto ei⁹: innocēs manibus ⁊ mundo corde. Unde etiā Aplꝰs. i. ad Coꝝ. xiij. Uidemus nūc ꝑ ſpeculum in enigmate. tūc aūt facie ad faciem (Beati pacifici) Gor. qui paci faciē/de reformāde ⁊ ꝯſeruāde. ſiue in ſe ſiue in aliis inuigilāt) quoniā filij dei vocabunt) ⁊ ꝯſequent hereditates. vt pꝫ ad Rho. viij. ſi filij et heredes (Beati qui ꝑſecutōnem patiunt) nō tñ beati qui bñ operāt. ſed etiā beati qui ꝑſecutionē patiuntur. nō ꝓpter ſcelera vt malefici latrones ⁊ heretici. vt ptꝫ. i. petri. iiij. Nemo veſtrum patiatur quaſi homicida aut fur aut maleficus. ſed (ꝓpter iuſticiam) Gor. defendendam ⁊ ꝯſeruandam. Sic ſancti martyres q̄ quanto acerbioribus tormentis cruciabant. tanto magis in domino letabantur (quoniā ipſoꝝ eſt regnum celorum) ⁊ merito debetur patiētie regnum. quia ſm Apoſtolū. ij. ad Thy. ij. Si ſuſtinebimus ⁊ ꝯregnabimus (Beati eſtis) Gor. nunc in ſpe ſed tandem in re (cum maledixerit vobis homines) ſcꝫ carnales ⁊ infideles qui ex odio vobis in faciē ꝯtumelias dixerint (⁊ perſecuti vos fuerint). ſ. vim vobis inferendo (⁊ dixerit oē malum aduerſum vos mentientes propter me gaudete) Gor. interius in corde (⁊ exultate) exterius in corpore (quoniam merces veſtra copioſa eſt in celis) vt ptꝫ Gen̄. xv. Ego ſum merces veſtra magna nimis Unde etiam Apoſtolus. i. ad Coꝝ. ij. Nec oculus vidit nec auris audiuit. nec in cor hominis aſcēdit que ñparaſti diligentibus te

Beati eſtis cū maledixerint vobis homines ꝑ ꝑſecuti vos fuerint ⁊ dixerint omne malum aduerſum vos mentientes propter me. gaudete ⁊ exultate quoniā merces veſtra copioſa eſt in celis

¶ Aliud euangeliū de martyribus ſm Lucam. vi.

N illo tp̄e. Deſcendens ieſus de monte ſtetit in loco campeſtri. et turba diſcipulorum eius ⁊ multitudo copioſa plebis ab omni iudea ⁊ hieru/

¶ Poſtilla.

Eſcendens ieſus de mōte ⁊c̄. Lu. vi. Hec ỽba euāgelij locutus eſt dñs anno ei⁹. xxxij. iij. idus iulij. feria. ij. luna. xvi. indictōe. iiij. Añ initiū hu⁹ euāgelij habet Lu. vi. in eodē ca⁰. Factū eſt aūt in illis dieb⁹ ſcꝫ in q̄bus chriſt⁹ p̄dicauit ⁊ miracula fecit. Exijt ieſus in mōtē orare ⁊ erat ꝑnoctās in orōe. ⁊ cū dies factus eēt vocauit diſciplos ſuos ⁊ elegit duodeciꝫ ex ipſis q̄s aplos noīauit. Symonē quē ꝯgnoīauit petꝝ. et andream fratrem eius. iacobum ⁊ ioannem. philippum ⁊ bartholomeum.

mattheū ⁊ thomā. iacobum alphei. i. filiū alphei. ⁊ ſymonem qui vocatꝰ zelotes. iudam iacobi. i. fratrem iacobi. ⁊ iudam ſcarioth qui fuit ꝓditor (et deſcendens de monte cū illis) ſcȝ apl'is (ſtetit in loco campeſtri ⁊ turba diſcipulorū eius) Gor. ſteterunt circa eum Ex hoc patet ꝙ multos ha/bebat diſcipulos. qr nō ſolū. xij. apl'os. ſed etiā. lxxij. et forte plures. mul/tos eñ ꝯuerterat (⁊ multitudo copioſa plebis) ſedit circa eū ſicut ſolet fie/ri in ſermonibꝰ (ab oī iudea ⁊ hierl'm ⁊ maritima) Gor. maritima dr hic regio iuxta mare ger/manum ſita. nō iuxta galilee (⁊ tyri ⁊ ſidoīs) q̄ fuerūt ciuitates gē/tilium (qui venerāt vt audirēt eum ⁊ ſanarēt a languoribꝰ ſuis. ⁊ q̇ vexabant a ſpirtibꝰ i/mūdis curabāt) Gor. et eſt notabile ꝙ ante chriſti aduentū multi erāt demoniaci. mō āt pauci. nec mirū Tunc eñ erat diabolꝰ prin/ceps huius mūdi Sȝ nūc ꝑnceps huiꝰ mū/di eiectus eſt foras. vt pȝ Jo. xij. (⁊ oīs turba q̄rebat eū tangere) Gor. nec mirū. qr tactus eius et ſanat corꝑa ⁊ ſanctificat aīas (quia vtus de illo exibat). i. vtuoſe acti/onis effectus (et ſanabat oēs) Gor. ipē eñ optimus eſt medicus cui nullꝰ eſt incurabilis morbus. Vñ in p̄s. Qui ſanat oēs infirmitates tuas (et ipſe eleuatis ocul' in diſcipulos ſuos dicebat Beati pauꝑes) Ly. ⁊ accipi/tur hic pauꝑtas volūtaria ꝑ quā aliq̇s ꝯtemnit ⁊ abijcit a ſe bona tꝑa/lia. inquantū pōt fieri bono mō. vt hō liberius vacet opibus vite ꝯtē/platiue (qr veſtrū ē regnū dei) Ly. hic in ſpe ⁊ poſtea erit veſtꝝ in re (Be/ati qui nunc eſuritis) Ly. abſtinētes a cibis delectabilibꝰ ⁊ ſuꝑfluis. vt ſic redigatur caro in ſeruitutē aīe (quia ſaturabimini) Ly. inchoatiue in p̄nti vita. ſed perfcē in patria. ſm qd dr in p̄s. xvi. Satiabor cū apparue/rit gloria tua (Btī qui nūc fletis) ſcȝ in p̄nti mūdi q̇ eſt vallis lachrima/rū (qr ridebitis) in futura vita. Gor. felix mutatio ab oppoſito in oppoſi/tum. ſ. a fletu in gaudiū. ſ. a fletu tranſitorio in gaudium eternū (Btī eri/tis cum vos oderint hoīes) Gor. ſ. malū vobis optando (⁊ cū ſeperauerīt vos) ſcȝ a ſua ꝯgregatōe expellendo. ſm illud Jo. xi. Jam conſpirauerāt iudei vt ſi quis eum ꝯfiteretur extra ſynagogam fieret (⁊ exprobrauerint Gorra. conuitia ⁊ improperia vobis dicendo (et eijcerint nomen veſtruȝ tanq̄ malum) ſcȝ nomen chriſtianum tanq̄ malum cum ſit optimū (ꝓp/ter filium hominis) Gorra. ecce cauſa optima et debita patiendi. ſcilicet propter filium hominis. Gor. nemo eñ debet pati tanq̄ homicida aut fur. ſed tāq̄ chriſtianꝰ (gaudete in illa die) Gor. ſcȝ gaudio interiori. quod

ſalem ⁊ maritima ⁊ tyri ⁊ ſidonis q̇ ve/nerāt vt audirent eum ⁊ ſanarētur a lā/guoribꝰ ſuis. ⁊ q̇ vexabātur a ſpiritibꝰ i/mūdis curabātur Et oīs turba querebat euȝ tangere. qr vtus de illo exibat ⁊ ſa/nabat oēs Et ipſe eleuatis oculis in di/ſcipulos ſuos dicebat. beati pauperes quia veſtꝝ eſt regnū dei. beati qui eſuri/tis. quia ſaturabimini Beati qui nūc fletis. quia ridebitis Beati eritis cum vos oderint homines ⁊ cū ſeperauerīt vos ⁊ exprobrauerint ⁊ eijcerint nomē

ſecerūt apl'i. vt habetur Actꝫ. v. Ibant gaudētes apl'i a conſpectu cōcilij qm̄ digni habiti ſunt ꝓ nomine ieſu ꝯtumeliam pati (ꝛ exultate) Gor. ſcꝫ gaudio interiori. Qđ fecit btūs andreas dicēs. Securus em̄ ꝛ gaudens venio ad te o bona crux. ꝛ ſic btūs Vincētius. hoc eſt inq̄t qđ ſp̱ optaui. ꝛ votis oīmibus exq̄ſiui. Sic ꝛ btūs Laurētius dixit gaudeo plene.. qꝛ hoſtia chriſti effici merui. Sic ꝛ btā agatha letiſſime ꝛ gaudēter ibat ad carcerē (ecce merces vrā multa eſt in celis) Gor. tam multa ꝙ nō p̄t numerari taꝫ magna ꝙ n̄ p̄t eſtimari. tā p̄cioſa ꝙ n̄ p̄t ꝯparari. tam diuturna ꝙ nō p̄t terminari (i celo). q. d. in loco ſecuro. ꝗ de amiſſione non timeatꝫ. qꝛ ibi nec fur appropinquat. nec erugo. nec tinea demolit̃. vt pꝫ Mat. vi

vestrum tanq̄ȝ malū ꝓpter filiū homīs. gaudete in illa die ꝛ exultate Ecce eniꝫ merces vrā multa eſt in celis

¶ Aliud euāgelium de martyrib⁹ ſm Lucam. xxi.

In illo tē. d. i. d. ſ. Cuꝫ audieritis prelia ꝛ ſeditiones. . nolite terreri oportet primū hec fieri. ſed nōdum ſtatim finis. Tunc dicebat illis Surget gens cōtra gentē. ꝛ regnū aduerſus regnū ꝛ terremotus magni erūt p̱ loca et peſtilentie ꝛ fames terroreſq̄ȝ de celo et ſigna magna erunt. Sed ante hec omnia inijcient vobis manus ſuas ꝛ per//

¶ Poſtilla.

Cum audieritꝫ p̄lia ꝛ ſeditiōes ꝛc̄ Luce. xxi.. Hanc hiſtoriaꝫ hui⁹ euangelij locutus eſt dn̄s ieſus chriſtus anno e⁹. xxxij xiij kal'. aprilis. dn̄ica ſcꝫ palmarū. luna. x. i dictione vi. Ante iniciū illi⁹ euangelij ſcri. ſcūs Lu. in principio illius capl'i.. Reſpiciēs autē ieſus vidit eos q̄ mittebant munera ſua in gazophilatiū diuites. vidit et quandā viduā paup̱culaꝫ mittentē era minuta duo. ꝛ dixit vere dico vobis. qꝛ vidua iſta pauper plus q̄ȝ oēs miſit Nā fratres hi ex abundāti ſibi miſerūt. hec aūt oē victū quē habuit miſit. Et quibuſdā dicentib⁹ de tēplo ꝙ lapidib⁹ bonis ꝛ donis ornatū eſſet dixit. hec que videtis venient dies in q̄b⁹ nō relinquet̃ lapis ſup̱ lapidē q̄ nō deſtruat̃. ꝛ interrogauerunt illū dicentes. p̄ceptor quādo hec erunt ꝛ qđ ſignū cum fieri incipient? q̄ dixit (Cum audieritis p̄lia ꝛ ſeditiones) Gor. p̄lia q̄ȝtū ad hoſtes extraneos. ꝛ ſeditiones q̄ȝtū ad domeſticos. Unde Greg⁹. Bella ad hoſtes p̱tinent. ſeditiones ad ciues. Nā ioſephus in libro antiq̄tatū dt. ꝙ poſt paſſionē chriſti. ꝛ deſtructionē ciuitatis hierl'm multe ſeditiōes ꝛ p̄lia erant apud iudeos. qꝛ ſamaritani q̄ partim tenebant ritum gentiliū inſurgebāt cōtra iudeos. ꝛ ecōuerſo. itē in ꝓpl'o iudeoꝝ erant plurimi q̄ incitabāt populū ad rebellandū ꝯtra rhomanos. alij aūt ad cōtrariū ꝛc̄ (Nolite terreri oportet primū hec fieri) Ly. qꝛ ſunt a deo p̄ordinata (ſed nōdum ſtatim finis) Ly. qꝛ poſt auditionē taliū ſtetit adhuc ciuitas hierl'm p̱ tempus longū. ſ. quadraginta duob⁹ annis poſt paſſionē chriſti Gor. voluit aūt dn̄s differre. ne territi apl'i hierl'm ꝛ iudeam deſererēt. ꝛ vt interim p̄dicā/

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

tibus apl'is electi ꝯuerterent̃. ⁊ reprobi inexcuſabiles efficerẽtur. Tunc poſtmodũ.ſ. dixit.ꝙ nõ ſtatim eẽt finis (dicebat illis. ſurget gens ꝯ̃ gẽtẽ) Gor.i. ppl's cõtra ꝓpl'm. ſiue vna tribꝰ cõtra aliã (⁊ regnũ aduerſꝰ r̃gnũ). Ly.q2 regnũ iudeoꝝ cõtra regnũ rhomanoꝝ rebellauit (⁊ terremotꝰ magni erũt ꝑ loca) Gor. ad innuendũ ꝙ illi terremotus particulares erãt futuri Uniuerſalis eẽ terremotus nõ fuit niſi in paſſione chriſti. de q̃ dicitur Mat.xxvij. Et ecce terremotus factꝰ eſt magnꝰ. petre ſciſſe ſunt (⁊ peſtilentie) q2 peſtilentia fuit in obſidione ciuitatis hierl'm ex corruptiõe a

ſequentur tradentes in ſynagogas ⁊ cuſtodias trahentes ad reges ⁊ preſides propter nomen meum. Contingetãt vobis in teſtiõniũ Ponite ergo in cordibꝫ vr̃is nõ p̃meditari quemadmodũ reſpõdeatis. Ego eĩ dabo vobis os ⁊ ſapiam cui nõ poterũt reſiſtere nec contradicere omnes aduerſarij veſtri Trademini autem a parentibuſ et fratribus et ꝯgnatis et amicis ⁊ morte afficient ex vobis.

eris.. ex cadaueribus mortuoꝝ. (⁊ fames) Gor. ecce penuria victualiũ. fcã eſt eẽ fames generalis ſb claudio impatore. quã p̃dixerat Agabus propheta (terroreſq3 de celo ⁊ ſig̃ magna erunt) Dicit eẽ ioſephus in libro de iudaico bello ꝙ añ deſtructõez ciuitatis hierl'm ſidus ſtetit ſuꝑ ciuitatẽ hieruſalem per annum ſimilegladio.. quaz apparitionem quidã dicebant ſignificare auxilium ſibi affuturum contra inimicos. Alij econtrario dicebãt ſignificare vindictã dei cõtra mala inhabitantiũ in ciuitate Et ꝓpter hoc erant diuerſe opiniones de p̃lijs inter eos (ſed ante hec õnia) Gor. ſupple ſigna iã dicta (inijciẽt vobis manus ſuas) ꝑſequentes de loco ad locũ. vtz Joan.xv. Si me ꝑſecuti ſunt ⁊ vos ꝑſequẽtur (tradentes in ſynagogas) Gor.i.ĩ publicos ꝯuẽtus ad magis cõfundẽduz ⁊ flagellandũ Sicuti fcm ẽ qñ ceſis apl'is denũciauerũt ne ãplꝰ loq̃rent̃ ĩ nomĩe ieſu. vtz Act3.v. (⁊ cuſtodias).ſ. ad incarcerandũ. vt factũ eſt qñ poſuerũt eos ĩ cuſtodia publica. vtz Act.v. (trahẽtes ad reges ⁊ p̃ſides) gor ad r̃ndendũ eis (ꝓpter nomẽ meũ).i. ꝓpter ꝯfeſſionẽ noĩs mei (ꝯtinget aũt vobis in teſtimoniũ) Ly.ſ. euãgelice veritatis ibidẽ cõſtanter ꝓfitẽde (ponite ergo in cordibꝫ vr̃is nõ p̃meditari quẽadmodũ r̃ndeatis. ego eẽ dabo vobis os) Gor. id eſt eloquentia3 ad loquendũ (et ſapiam) ad cognoſcẽdum (cui nõ poterũt reſiſtere nec contradicere omnes aduerſarij veſtri) Gor. ſcilicet nec iudei. nec heretici. nec pagani (trademini autem a parentibus ⁊ fratribus ⁊ cognatis ⁊ amicis ⁊ morte afficient ex vobis) Gorra. qui deberent vos iuuare et liberare. (et eritis odio omnibus hominibus). Gorra. Humum amantibus ⁊ terrena ſapientibus. (propter nomen meum). id eſt propter cõfeſſionem nominis mei (et capillus de capite veſtro nõ peribit) Lyra. hoc addit ſaluator ad declarandu3 veritatem future reſurrectiõis ꝑ quã reſurgẽt in electis. nõ ſolũ illa q̃ ſũt de nccitate

hũane nature. ſed etiã ea que ſunt ad decorẽ. cuiuſmodi ſunt capilli. quia mediatio hui⁹ reſurrectionis multũ facit ad tolerantiã martyrij. de quo ſaluator loquebat(in pacia vrã) Gor. quaſi diceret in p̃dictis maxie nccã ria eſt patientia. qꝛ in ipa (poſſidebitis aĩas vrãs). i. cuſtodietis.

Et eritis odio omnibus hominib⁹ ꝑpter nomẽ meũ. ꝛ capillus de capite veſtro nõ peribit In patientia veſtra poſſidebitis aĩas veſtras

¶ Aliud euangeliũ de martyribus ſm Lucam. xij.

In illo tpe D. ie. d. ſ.. Attendite a fermento phariſeoꝝ quod eſt hypocriſis Nihil aũt opertũ quod nõ reueletur. neqꝫ abſconditũ quod nõ ſciet quoniam que in tenebris dixiſtis in lumine dicentur.. ꝛ quod in aure locuti eſtis in cubiculis. predicabitur in tectis Dico autẽ vobis amicis meis: ne terreamini ab his qui occidũt corpus ꝛ poſt hec nõ habent amplius quid faciant Oſtendam autẽ vobis quem timeatis. Timete eum qui poſtq̃ꝫ occiderit habet poteſtatem mittere in gehẽnaz. ita dico vobis hunc timete Nõne

Poſtilla

Attẽdite a fermento phariſeoꝝ ꝛc. Lu. xij. Hiſtoria huius euãgelij dicta eſt a dño ieſu chriſto Anno ei⁹. xxxi. ij. id⁹ iulij. feria. v. luna. xvi. indictione. iiij. Ante iniciũ illius euangelij ſcri. ſcũs Lu. q mul⁄tis turbis circũſtantibus. ita vt ſeinuicẽ cõculcarẽt. cepit ieſus dicere ad diſcipulos ſuos (Attendite a fermẽto phariſeoꝝ) ly. ſ. ne ꝑ eoꝝ hypocriſim auertimini a fidei veritate (nihil aũt optum qd̃ ñ reuelet. neqꝫ abſconditũ quod non ſciatur). Gor. opertum pertinz ad opa mala q̃ occultant ex induſtria. Abſconditũ ad cogitationes q̃ occultant ex ꝑpria natura Sed vtꝛqꝫ ĩ futuro iudicio ſcietur (qm̃ q̃ in tenebris dixiſtis) Gor. id eſt in p̃ſſuris ꝛ in carcerib⁹ locuti eſtis (in lumine dicent) id eſt in aperto quando ſcz ea q̃ paſſi eſtis in carceribus leguntur per orbem ad glam vrãm (ꝛ qd̃ ĩ aure locuti eſtis) id eſt in priuato. priuatũ autẽ efficit verbũ vel ex modo. quia ſubmiſſe in aure vel in loco. quia in cubiculo. (p̃dicabitur in tectis) Lyra. domus ergo in illa terra habent tecta plana vbi congregantur homines ad ſpaciandũ ꝛ confabulandum. ꝛ ideo illa q̃ dicuntur ibi publice dicũtur. ꝛ hoc modo exponit Theophilus (dico autem vobis amicis meis ne terreamini ab his qui occidũt corpus). Unde Criſ. Omnia mala operatur timor mortis (et poſt hec) id eſt poſt occiſionem corporis (nõ habent amplius quid faciãt. oſtendam aũt vobis quem timeatis (Timete eũ qui poſtq̃ꝫ occiderit) ſcz corpus (habet ptãtez mittere in gehennã) Gor. ſcz ipſam animã ꝛ etiam ipm corpus. (ita dico vobis hũc timete) ꝛ non aliũ (nonne quinqꝫ paſſeres aſſe veneunt) id ẽ vẽduntur (dipondio) Gor. Dipondius eſt pondus monete ex duobus aſſi⁄

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

bus ꝯpoſitū Ad euidētiaȝ illiꝰ ſm lyrā Sciendū q paſſeres abūdant in terra ꝓmiſſiōis Et iō de ipis fiebat oblatio paupeꝝ q̄ nō poterāt alia hr̄e. vñ erant pauci valoris q̄ꝛ duo habebāt̄ ꝓ aſſe(ꝛ vnꝰ ex illis).ſ. quis ſit parui valoris(nō eſt in obliuiōe corā deo).i.nō moriet̄ ſine prouidētia dei pr̄is. et ꝑ ꝯñs ſupple neq̄ vos moriemi q̄n d̄s ordinet de morte vr̄ā..

quinq̄ paſſeres veneūt dipōdio. ꝛ vnꝰ ex illis nō eſt in obliuione corā d̄o. ſed ꝛ capilli capitis vr̄i oēs nūerati ſunt.. nolite ergo timere. mltis paſſeribꝰ pluris eſtis vos Dico āt vobis oīs q̄cūq̄ ꝯfeſſus fuerit me corā hōibus. ꝛ filius hōis cōfitebit̄ illū corā angelis dei

(ſed ꝛ capilli capitꝭ veſtri oēs numerati ſūt) Ly.i.iam in dei pr̄ſē tia(nolite ḡ timere mltis paſſeribꝰ pluris eſtis vos) Ly.i. maioris reputationis apd̄ deū. q̄ꝛ ad imaginē d̄i) creati(dico aūt vobis q̄cunq̄ me ꝯfeſſus fuerit corā hoībꝰ)Gor.i. nō tm̄ crediderit corde ſed ꝯfeſſus fuerit ſimlr̄ ore(ꝛ filiꝰ hoīs ꝯfitebit̄ eū coram āgelꝭ dei

¶ Sequūtur nūc euāgelia de ꝯfeſſoribus. ſm Lucam. xij.

In illo tē. D.i.d.ſ. Sint lūbi vr̄i p̄cincti ꝛ lucernę ardētes in manibꝰ veſtris Et vos ſil̄es hoībus expectātibus dominū ſuū q̄n reuertat̄ a nuptijs. vt cuȝ pulſauerit. cōfeſtim aperiant ei Beati ſerui illi quos cū venerit dñs īuenerit vigilātes. Amē dico vobis q p̄cinget ſe ꝛ faciet illos diſcūbere. ꝛ tranſiens miniſtrabit illis Et ſi venerit in ſecunda vigilia. ꝛ ſi in tercia vigilia venerit ꝛ ita inuenerit: btī ſūt ſerui illi. hoc āt

¶ Poſtilla

Sint lūbi vr̄i p̄cincti ꝛc̄ Lu. xij. Hiſtoriam hꝰ euā. locutꝰ ē dominꝰ ieſus anno eius xxxi. ij. idꝰ iulij ..feria. v. luna. xvi. indictione iiij. Ante iniciuȝ illiꝰ euāge. ſcri. ſcūs Lucas in eo. ca. q chriſtꝰ dixit diſ. ſuis :. Nolite timere puſillꝰ grex. q̄ꝛ ꝯplacuit pr̄i vr̄ō dare vobis regnuȝ Tunc ſequitur euan. hodier. (Sint lumbi veſtri p̄cincti) Ly lumbi mentis ſunt voluntas ꝛ intellectus ex q̄bus ꝓcedunt cogitationes malę. lumbi vero carnis ſunt in q̄bus viget motꝰ luxurię Et vtriq̄ lumbi ſunt p̄cingēdi.i. coartandi ab illicitis cogitationibꝰ ꝛ opibus. (ꝛ lucernę ardētes) Ly.i. doctrina clara ꝓcedēs ex claritate(in manibꝰ veſtris) implēdo ope(ꝛ vos ſil̄es hoībus expectātibꝰ dñm ſuuȝ) Ly.i. ſitis diſcreti de vr̄ā cuſtodia expectādo dñm ventuꝝ ad iudiciuȝ. Sicut antiq̄ pr̄ēs expectabāt euȝ ventuꝝ in carnē(q̄n reuertat̄ a nuptijs) Glo. ordi. ad nuptias dñs iuit. cuȝ pꝰ reſurrectōeȝ nouꝰ hō angeloꝝ multitudineȝ ſibi copulauit a quibus nuptijs reuertitur cum nobis per iudiciuȝ manifeſtatur. vt patet Actu. pri. Sic veniet quēadmoduȝ vidiſtis euȝ euntē in celum(ꝛ pulſauerit) per ęgritudinē. mortē ꝓpinquā deſignādo (cōfeſtim aperiant) lęti eum ſuſcipiendo(Beati ſerui illi q̄s cuȝ venerit dñs) Ly. i co

num morte(inuenerit vigilãtes)id ē in ſtatu grẽ ⁊ nõ in pctis dormiẽtes qꝛ talis pſentabit in iudicio qlis inuenit in morte cꝫtū ad grãz vl ad culpaz(Amen dico vobis ꝙ pcinget ſe)Glo.i.pparans ſe ad retributionem(⁊ faciet illos diſcūbere)Glo.oꝛ.in regno cęleſti quieſcere(⁊ trãſiẽs miniſtrabit illis)Glo.tranſiens miſtrabit cū de iudicio ad regnū rediens ſua claritate fideles ſatiabit(⁊ ſi venerit in ſecūda vigilia..⁊ ſi in tercia vigilia venerit bti ſunt ſerui illi)Vñ grego.Prima vigilia eſt ſtatus puericię.maxīe cū incipit vſus rõis in pueris.Scđa vigilia ē ſtatus iuuẽtutꝫ Tercia vigilia ē ſtatus virilis.Quarta vigilia eſt ſtatus ſenectutis.. qꝛ in qlibet ſtatu fideles dñt eſſe parati ꝑ iuſticiã ad recipiendam mortē(Hoc aūt ſcitote.qm̄ ſi ſciret pr̄familias q̄ hora fur venirꝫ vigilaret vtiqꝫ.⁊ nõ ſineret ꝑfodi domū ſuã)Goꝛ.hic dñs ieſ9 monet nos vigilare cõtra mortis incertitudinez cꝫuis nihil ſit certius morte.nihil tñ incertius hora mortis(⁊ vos eſtote parati.qꝛ qua hora nõ putatis filius hoīs veniet)Glo.oꝛ.vltimã horã ſꝑ voluit dñs vt ſemꝑ ſit ſuſpecta ⁊ ad eandē ſemꝑ pparemur

ſcitote.qm̄ ſi ſciret paterfamilias qua hora fur veniret vigilaret vtiqꝫ ⁊ nõ ſineret perfodi domū ſuã Et vos eſtote parati.quia qua hora nõ putatis fili9 hoīs veniet

¶Aliud euangeliū de cõfeſſorib9 ſcđꝫ Lucam.xi.

In illo tempore Dixit ieſus diſcipulis ſuis.Nemo accendit lucernam et in abſcondito ponit.. neqꝫ ſub modio ſed ſuper candelebrū. vt qui ingrediūtur lumen videant. lucerna corporis tui eſt oculus tuus. Si oculus tuus fuerit ſimplex. totum corpus tuum lucidū erit Si aūt neqꝫ fuerit. etiã corpus tuū tenebroſum erit. vide ergo ne lumen quod in te eſt tenebrę ſint: ſi ergo corpus tuum lucidum fuerit nõ habens aliquã partē tenebrarum.erit

Poſtilla.

Nemo accēdit lucer.⁊c.Lu.xi.Hoc h9 euan.ꝑadigma locut9 ē dñs ieſus chriſtus anno eius.xxxi.ij.idus Julij.feria.v.luna.xvi.indcōe iiij.Ante iniciū illius euan.ſcri.ſcūs Lu.in eo.ca.ꝙ q̄dã mulier extollēs vocem de turba dixit.Beatus venter q̄ te portauit ⁊ vbera q̄ ſuxiſti Tunc ſeq̄tur euã.hodi.(Nemo accendit lucernã)Ly.lucerna hic accipitur pro intentiõe recta qꝛ includit lum̄ fidei ⁊ ardorē charitatis ad modū lucernę ardentis(⁊ in abſcõdito ponit.neqꝫ ſub modio.ſed ſuꝑ cãdelabꝝ)Ly.quia intentis recta dirigit ad ſuperna(vt qui ingrediūtur lumē videant)Ly.ſicut eī̄ lucerna in alto poſita illuminat ea q̄ ſunt in domo materiali.ſic intētio recta ea quę fiunt ⁊ diſponūtur in domo eccię.⁊ etiã i domo cõſcię(lucerna corpis tui ē oculus tuus)Lyra.qꝛ ſicut oculus dirigit

mēbra corꝑis ad oꝑandū. vt pedē ad ambulandū. manū ad ſcribenduȝ. ſic intentio rcā dirigit nrās oꝑationes in finē debitū. iō ſubdit (ſi ocul⁹ tuus fuerit ſimplex) ly. i. intentio tua rcā (totū corpus tuū) id ē cōgeries operationū tuaꝝ (lucidū erit) id ē meritoriū vitę ęternę (ſi aūt neqꝫ fuerit). id ē intentio ꝑuerſa (etiā corpus tuū tenebroſum erit) ly. i. ꝯgeries oꝑationuȝ tuaꝝ mala erit. qꝛ opus bonū malū efficitur ꝑuerſa intentiōe. ſicut cū aliqs dat elemoſynā pauꝑculę mulieri intētiōe trahēdi eā ad pctm̄ luxurię. (vide ḡ ne lumē qđ in te ē tenebrę ſint) ly. i. diligēter attēde ne ītentio tua q̄ lumē aīę ē ſit ꝑuerſa. qꝛ ꝑ hoc corrūperēt oīa bōa oꝑa (ſi ḡ corp⁹ tuū lucidū fuerit nō hn̄s aliquā ꝑtē tenebraꝝ) ly. tū ex bōitate intētionis. tuȝ ex

lucidū totū. ꝛ ſicut lucerna fulgoris illuminabit te.

Aliđ euā. de cōfeſſo. ſcꝫm Lucam. xix

In illo tē. D. i. d. ſ. ꝑabolā hanc.. Hō qdā nobilis abijt in regionē longinquā accipe ſibi regnū ꝛ reuerti. Vocatis aūt decē ſeruis ſuis dedit ilꝭ decē mnas Et ait ad illos negociamini dum venio Ciues aūt eius oderant illum et miſerunt legationē poſt illum dicentes Nolumus hunc regnare ſuꝑ nos: et factū eſt vt rediret accepto regno. ꝛ iuſſit vocari ſeruos ſuos. quibuſ dedit pecuniā vt ſciret quantū quiſqꝫ

bōitate oꝑis. (erit lucidū totū) qꝛ oīa cadent ad vitę ęternę meritū. (ꝛ ſicut lucerna fulgoris illumiabit te) Ly. in pn̄ti ꝑ grāȝ. ꝛ ī futuro ꝑ glām

Omo qdā nobilis abijt. ꝛc̄ An̄ iniciū illi⁹ euā. ſcri. ſā. Lu. ī eo. ca. ꝙ chriſtus dixit venit fi. ho. q̄rere ꝛ ſal. fa. qđ ꝑierat Tc̄ poſtmodū ſeqꝛ̄ euā. hodie. (Hō qdā nobilꝭ). ly. i. ieſus chriſt⁹ hō natus ſcꝫm carnē de ſēie dauid regꝭ (abijt in regioneȝ longīquā) ly. i. ad cęlū empireū ꝑ ſuā aſcēſionē (accipe ſibi regnū). ſuꝑ ordīes āglōꝝ. (et reuerti). ſ. in fine mūdi ad iudicium. Tunc enim om̄ibus manifeſtabitur regnū ipſius (vocatis autē decē ſeruis ſuis) id eſt fidelibus vniuerſis (dedit illis decē mnas) Ly. vniuerſitatem bonoꝝ ſuoꝝ. diuerſimode tamen. quia dedit vnicuiqꝫ plus vꝭ minus ſecundum propriā virtutē (ꝛ ait ad illos negociamini duȝ venio) Ly. qꝛ tꝑs meriti currit vſqꝫ in diē iudicij in quo tꝑe deus dat dona ſua ad hoc ꝙ multiplicēt per fructus bonoꝝ oꝑm (ciues aūt eius oderāt illū) Ly. ciues illi ſunt iudei q̄ pro maiore ꝑte ī odiū chriſti ſunt firmati (ꝛ miſerunt legatōem poſt illū dicētes (Nolum⁹ hūc regn̄re ſuꝑ nos) Ly. qꝛ p⁹ aſcenſionē chriſti ad cęlos iudei conati ſunt deſtruere fidē catholicā in q̄ īcepit regnū xp̄i qđ cōplebit ꝛ manifeſtabitur in fine mūdi (ꝛ factuȝ eſt vt rediret) ſcꝫ ad gn̄ale iudicium (iuſſit vocari ſeruos ſuos qb̄ dedit pecuniā vt ſciret q̄ꝫtū qſqꝫ eēt negociat⁹) ly. qꝛ oportebit oēs apparere an̄ iudicem ad reddēdum de oībus acceptis ab eo rōem. Rho. xiiij. (venit aūt p̄mus dicēs Dn̄e mna tua decē mnas acquiſiuit) Ly. qꝛ tūc electi de ſuis meritis ſecuri parati erunt aſtare iudici (et ait illi. Euge ſerue bone. quia in

modico fuiſti fidelis) Ly. qꝛ bona tpalia et etiã ſpũalia que habenẗ in p̄ſenti vita modica ſunt reſpectu bonoꝝ celeſtiũ. que expectanẗ in futura vita (eris ptãtem hñs ſuper decẽ ciuitates) Ly. i. gaudeb de fidelitate omniũ qui per doctrinã tuã vel exemplũ vite tue ꝯuerſi ſunt ad bonum (ꝛ alter venit dicens. Dñe mna tua) Gor. i. grã tua (fecit q̇nq; mnas et huic ait. et tu eſto ſuꝑ quinq; ciuitates) Gor. i. ſuꝑ illos q̊s tua p̄dicatione vł exemplo tuo ꝯuertiſti (ſʒ terciꝰ venit) Ly. qꝛ licet mali reformidẽt venire ad ꝯſpectũ iudicis. tñ oportebit eos ibi dẽ repñtari (dicẽs. dñe ecce mna tua quã habui repoſitã ĩ ſudario Lyr. mna repoſita in ſudario ſignificat donum dei a bonis opibꝫ ocioſũ (timui em̄ te) lyra. iſte timor nõ eſt niſi puſillanimitas bene agẽdi (qꝛ hõ auſterꝰ es) Li. licet em̄ mõ ſit tempus miſericordie. in iudicio tñ erit tempus rigoris et iuſticie (tollis qδ nõ poſuiſti. metis quod non ſeminaſti) Ly. qꝛ a p̄latis eccleſie nõ ſolũ req̇rũtur bona in ꝓpria ꝑſona. ſed in ſubditis eoꝝ quos teneñt inducere ad bonum (dicit ei. de ore tuo iudico te ſerue nequã) Gor. ſtulticia magna ẽ pctm̄ excuſare (ſciebas qꝛ ego homo auſterus ſum) Gloſa. ſi me durum noueras quare ꝯmẽdatũ tibi timorẽ nõ incuſſit vt ſcires me diligẽtius queſiturum (tollens quod non poſui. et metens quod non ſeminaui) Gorra. requirit em̄ deus bona opera etiam ab eis quibus non dedit grãm operandi. nec tñ deus hoc faciendo iniuſte agit. qꝛ etſi illi nõ recipiunt. ipſe tamen paratus fuit dare gratiam (et quare non dediſti pecuniam meam) id eſt dona mea (ad menſam) id eſt lucrum (Et ego veniens) ſcilicet ad iudicium particulare. id eſt ad mortem hominis (cum vſuris exegiſſeʒ eam) id ẽ cum magno lucro (et aſtantibus dixit) Gorra. id eſt angelis qui deo iudicanti ſemper aſſiſtunt (auferte ab eo mnam) id eſt gratiam (date illi qui decem mnas habʒ) Glo. augetur em̄ gratia in eo q̇ in ea

negociatus eſſet. Venit autem ꝓmus dicẽs. dñe mna tua decem mnas acq̇ſiuit. Et ait illi. Euge ſerue bone. qꝛ in modico fuiſti fidelis eris ptãteʒ habẽs ſuꝑ decẽ ciuitates Et alter venit dicẽs Dñe mna tua fecit quinq; mnas: ꝛ huic ait Et tu eſto ſuꝑ quĩq; ciuitates Et alter veĩt dicẽs Dñe ecce mna tua quã habui repoſitaʒ in ſudario Timui em̄ te. quia homo auſterus es. tollis quod non poſuiſti. ꝛ metis quod non ſeminaſti Dicit ei. de ore tuo te iudico ſerue nequam. Sciebas quia ego homo auſterus ſum tollens quod nõ poſui ꝛ metens quod non ſeminaui. Et quare non dediſti pecuniam meam ad mẽſaʒ et ego veniens cum vſuris vtiq; exegiſſem illam? Et aſtantibus dixit. auferte ab illo mnam. ꝛ date illi qui decem mnas habet. ꝛ dixerũt illi. Dñe decem

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

laborat. Autor ↄpendij theo. veri. lib. iij. ca. vij. ſic di. Ne aūt aliq̄d bo/
nū pereat illa bona opa q̄ q̇s peccando mortificat alijs ſaluandis dabūꝛ
Sicut qn̄ corpali morte q̇s moriꝛ frēs ⁊ ꝓpinq̇ in bonis ſuccedūt.. vnde
Job. xxvij. ca. Si cōportauerit q̄ſi terrā argētū. ⁊ ſicut lutū p̄pauerit ve
ſtimenta. pparabit q̇dez. ſʒ iuſtꝰ veſtieꝛ illꝰ ⁊ argentū innocēs diuidet (⁊ dixe
runt ei) ſ. angeli (dn̄e hʒ decē mnas). q. d. ſatis hʒ (dico aūt vobis. qꝛ om̄i
hn̄ti) Gor. ⁊ illo bn̄ ẏtenti (dabiꝛ). ſ. incrementū eiꝰ qđ hʒ (⁊ abūdabit). ſ.

mnas habet Dico aūt vobis qꝛ omni hn̄ti dabiꝛ ⁊ abundabit.. ab eo aūt q̇ n̄ hʒ. ⁊ qđ hʒ auferetur ab eo.

¶ Aliud euāgeliū de ↄfeſſoribus ſcđʒ Mattheum. xxv.

In illo tē. Dixit ieſus diſcipulꝭ ſuis pabolam hāc. Hō quidam peregre pficiſcens vocauit ſeruos ſuos. et tradidit illis bona ſua Et vni dedit quinqʒ talēta Alij autē duo. Alij vero vnū. vnicuiqʒ ſm̄ propriā virtutē Et profectus eſt ſtatim. Abijt autē qui q̇nqʒ talenta acceperat ⁊ operatus eſt in eis et lucratus eſt alia quinqʒ Simili ter qui duo acceperat lucratus eſt alia duo. qui autē vnū acceperat abijt ⁊ fodit in terrā ⁊ abſcondit pecuniā domi// ni ſui. poſt multū vero temporis veīt dominꝰ illoꝝ ſeruoꝝ ⁊ poſuit rationez cum eis. Et accedens qui quinqʒ talēta acceperat obtulit alia quinqʒ talenta dicens Domine quinqʒ talēta tra// didiſti mihi. ecce alia quinqʒ ſuperlu//

in futuro.. qꝛ ſm̄ aplꝫ Oculus nō vidit. nec auris audiuit nec ī corhoīs aſcendit q̄ p̄pa/rauit đs diligētibꝫ ſe. (ab eo aūt q̇ nō hʒ). ſcʒ vſū doni collati.. ſicut ille piger ſeruus fuit.. (⁊ qđ hʒ). i. ip̄m donū (auferet ab eo) gor. dare hn̄ti fuit miē. auferre nō hn̄ti iuſticie.

Omo q̇dam pegre pficiſ. ⁊c̄ Mat. xxv Hiſtoria huiꝰ euā. locutus ē dn̄s ieſus chriſtus anno eꝰ. xxxiij. xi. kalꝭ. aplis. feria. iij. luna. xij. indictōe. vi..
Ante iniciū illiꝰ euange. ſcri. ſcūs Mat. in eo. ca. ꝙ chriſtꝰ di. d. ſ. Vigilate qꝛ neſcitꝭ diem neqʒ horā Tūc ſtatim ſeq̇tur euange. hodier. (hō quidā pegre pficiſcens) Ly. hō ille eſt ieſus chriſtus q̇ q̄ꝫuis ſm̄ diuinitatē nō poſſet pficiſci de loco ad locū. qꝛ ſic eſt vbi/
qꝫ.. ſʒ tn̄ ſm̄ hūanam naturā pegre pfectus ē. qn̄ aſcēdit in celū (vocauit
ſeruos ſuos) Gor. educēdo eos in eē nakę (⁊ tradidit illꝭ bona ſua) ly. ſ. bōa
nakę. bōa grē. bona cōſcię ⁊ ſapię. bona potētię. bona opulētię.. Et dicūꝛ
talēta. qꝛ per bonū vſuʒ taliū p̄t q̇libʒ ſibi accipe celeſte p̄miū (vni dedit
q̇nqʒ talēta. alij duo. alij ꝟo vnū. vnicuiqʒ ſm̄ ꝓpriā ꝟtutē. ⁊ pfcūs ē ſta
tim (qꝛ chriſtꝰ ſm̄ hūanitatē mutauit locū celū aſcēdēs (abijt aūt q̇ q̇nqʒ
talēta accepat ⁊ opatus eſt in eis ⁊ lucratꝰ ē alia q̇nqʒ) Ly. qꝛ iſta talen/
ta multiplicauit bn̄ vtēdo p̄dictis donis ad ſui pfectiōem ⁊ ꝓximi edifi/

catione͂(ſilr qui duo taleͣta accepat).i.aliq̄ ex p̄dictis donis(lucrat⁹ e͂ alia duo)Gor.ꝛ atte͂dit illud lucꝝ in merito q̄ ad ſe.ꝛ in edificatiõe q̄ ad pri/mū.ꝛ ſic duplicat bonū acceptū(q̇ aūt vnū accepat.abijt ꝛ fodit in terrā.ꝛ abſcondit pecuniā dñi ſui)Ly.ille abſcõdit in terra q̇ p̄dcis donis vtit ad mūdi gloriā ꝛ tp̄ale lucꝝ ſeu q̄ſtū(poſt multū ꝓo tp̄is)Ly.qꝛ lõgum tp̄s e͂ ab aſcenſione chriſti ad celū vſqꝫ ad aduentū eius ad iudiciū (venit dñs)Gor.ꝑ ſeip̄m nõ per vicariū(ſeruoꝝ illoꝝ)q̇bus bona ſua ꝯmiſit(et poſuit rõez cū eis) vtz Lu.xvi.Redde rõem villicationis tue Ly. qꝛ tunc diſtricte exiget rõez de boi͂s ab eo collatis(Et accede͂s qui q̇nqꝫ taleͣta accepat obtulit alia q̇nqꝫ taleͣta dice͂s.dñe q̇nqꝫ taleͣta tradidiſti mihi.ꝛ ecce alia q̇nqꝫ ſupꝑlucratus ſum)gor.i.multiplicata ſunt merita ex grā tua ꝛ vſu liberi arbi/trij(Euge ſerue bone ꝛ fidelis (q̄re͂s in ſuis actibꝫ dñi gl'iam ꝛ nõ ꝓpriā laudez (qꝛ ſuper pauca fuiſti fidelis)ly. oi͂a bõa i͂ hac vita hoi͂ collata pauca ſūt r͂ſpectu bonoꝝ gl'e.(ſupra multa te ꝯſtituā)qꝛ in celo cõfert hoi͂ bonuz infinitū(intra in gaudiū dñi tui)gor.vt ſit ex oi͂ parte gaudiū Surſuz ex viſione dei.Deorſum ex cõſideratione i͂ferni.interius ex gl'ia ꝯſcie.exteri⁹ ex decore oi͂s creature(Acceſſit aūt ꝛ q̇ duo taleͣta accepat ꝛ ait.dñe duo talenta tradidiſti mihi.ecce alia duo lucrat⁹ ſū)Gor.duplicādo bona.ſcꝫ bonū ſapie a me diffūdendo in ꝓximū ꝑ verbū p̄dicatiõis Bonū opati/onis a me diffūdendo in ꝓximū ꝑ ex^{ij} edificatõis(ait illi dñs e⁹)Euge ſue bone ꝛ fi.qꝛ ſu.pau.fu.fide.ſupra mul.te ꝯſtituā intra i͂ gau.dm̄ tui). De quo dt Bern̄.in li.de cõſideratione. Qualis putas tūc erit ſplendor aiaꝝ.quando ſolis ſplendore͂ habebit lux corpoꝝ Nulla em̄ ibi triſticia nulla anguſtia.nullus dolor.nullus timor.null⁹ ibi labor.nulla mors. ſed ꝑpetua ſanitas ſemper perſeuerabit

cratus ſum.ait illi dñs eius Euge ſerue bone ꝛ fidelis.quia ſuper pauca fuiſti fidelis.ſuper multa te ꝯſtituā.intra in gaudiū dñi tui. Acceſſit aūt ꝛ q̇ duo talenta acceperat Et ait.duo taleͣta tradidiſti mihi.ecce alia duo lucrat⁹ ſuz.ait illi dñs eius.Euge ſerue bone ꝛ fi/delis quia ſupra pauca fuiſti fidel'.ſu/pra multa te conſtituā intra in gaudiū domini tui.

¶Aliud euangelium de cõfeſſoribus ſcdm Mattheum.xxiiij.

In illo tempore Dixit ieſus diſcipulis ſuis Vigilate.quia neſcitis qua hora dñs veſter venturus ſit Illd aūt ſcitote qm̄ ſi ſciret paterfamilias q̄

Vigilate qꝛ neſcitis qua ho.ꝛc̄ Mat.xxiiij.Hec verba ſci euangelij locutus eſt dñs ieſus chriſtus anno ei⁹.xxxiij.xi.kal.aplis.feria.iij. luna.xij.indictione.vi. Ante iniciū illi⁹ euan.ſcri.ſcūs Mat.in 20.ca. Celū ꝛ terra tranſibūt.Tunc ſequit euangeliū hodier.(Vigilate qꝛ ne/

ſcitis qua hora dñs vr̄ venturus ſit) Gor. ſ. ad mortē cuiuſlibet hoīs. vtꝫ Eccleſi. x. Neſcit hō finē ſuū ⁊c̄ (hoc aūt ſcitote qm̄ ſi ſciret pr̄familias q̄ hora fur veniret) Gor. id eſt mors q̄ fur dr̄. ꝓpter īprouiſuꝫ aduentū vt pꝫ Apoca. iij Veniam tibi tanq̄ꝫ fur (vigilaret vtiq̄ꝫ) ne in pctō mortali moreret̄ q̄ꝛ mors pctōꝝ peſſima (et nō ſineret perfodi domū ſuā Gor. i. cuꝫ violentia animā a corꝑe extrahi. ſed ſpōte exire Vñ Criſ. qñ aīe peccatriceſ in corꝑe quaſi in ꝓprio domicilio delectant̄ veniēs cū ſentētia dei angel⁹

hora fur venturus eſſet vigilaret vtiq̄ꝫ ⁊ non ſineret perfodi domū ſuam. ido ⁊ vos eſtote parati. q̄ꝛ neſcitis qua hora filius homīs venturus eſt. Quiſputas eſt fidelis ſeruus ⁊ prudens quem cōſtituit dñs ſuper familiam ſuam vt det illis cibū in tꝑe: beatus ille ſeruus quē cū venerit dñs ei⁹. inuenerit ſic facientem Amen dico vobis ſuper oīa bona ſua conſtituet eum.

¶ Incipiunt euangelia de virginibus ſcd̄m Mattheum. xij.

In illo tempore Dixit ieſus di. ſ. ꝑabolam hanc Simile eſt regnū cęloꝝ theſauro abſcondito in agro. quem q̄ īuenit hō abſcōdit ⁊ ꝓ gaudio illi⁹ vadit

mortis ꝑfodit corpus ⁊ animā violenter auellit. Aīe aūt iuſtę q̄ quaſi in exilio ibi ſunt veniēte ſīna nō ꝑfodiunt̄. ſꝫ reuertūtur gaudentes (idēq̄ꝫ ⁊ vos eſtote parati). ſcꝫ ſine macula cordis. q̄ꝛ q̄ hora nō putatis fili⁹ hoīs vēturus eſt) Gor. ſ. ad iudiciū ꝑticlare ī morte (q̄ſputas eſt fidelis ſeruus ⁊ prudēs. queꝫ cōſtituit dñs ſuꝑ familiam ſuam). ſcꝫ in officij ſui ſuſceptione. (vt det illis cibum in tꝑe) Gor. triplicē cibū verbi. exēpli ⁊ tꝑalis ſubſidij. Vel ſm̄ Ly.. vt det illis cibū in tꝑe. i.. auxilium ad quod quilibet tenetur. vnde Eccs. xxvij. Cuilibet mandauit deus de proximo ſuo (beatus ille ſeruus quē cum venerit domin⁹ e⁹) Lyra. in actibus charitatis ſe exercentē.. quia per talia meretur ęternam beatitudinē (Amen dico vobis. ſuꝑ oīa bona ſua ꝯſtituet eum) quia beatitudo eſt ſtatus omniū bonoꝝ aggregatione perfectus.. vt dicitur in li. de conſolatione phię. Gor. Bona pñtia ſunt particularia ⁊ imꝑfecta. ſed bona cęleſtia ſunt bona cōmunia ⁊ perfecta. Nunc eīm ex parte cognoſcimus. ex parte diligimus. ſed tunc in futuro perfecte ⁊c̄.

¶ Poſtilla

Simile eſt regnum cęlorum ⁊c̄. Matthei. xiij. ¶ Hiſtoria huius euangelij fcā eſt in aprili. anno chriſti. xxxiij. indictōe. ſexta.

Ante inicium illius euangelij ſcribit ſctūs Mattheus in eodem capitulo quod chriſtus dixit Juſti fulgebunt ſicut ſol in regno patris eorum..

Tunc poſtmodū ſequitur euangelium hodiernū. (Simile eſt regnum cœlorum theſauro abſcondito in agro). Gorra Ad laudem virginum exponitur parabola iſta. Sicut theſaurus in agro eſt virginitas ī carne. ij.

Coꝝ.iiij.habemꝰ thezauꝝ iſtū in vaſis fictilibꝫ. vn̄ Augꝰ. facite qđ pote ſtis ne ꝟginitatis bonū a vob̄ pereat cui facere nō poteſtis vt redeat. vel ſm̄ Greg. Thezaurꝰ eſt celeſtis regni deſideriū (quē q̇ inuenit hō abſcondit ⁊ p̄ gaudio illiꝰ vadit) Goꝛ. pedibꝫ mētis ip̄m affectando (⁊ vēdit vniuerſa q̄ hꝫ) .ſ. tꝑalia ↄtemnēdo. vt pꝫ Mat. xix. Si vis pfectꝰ eē vade et vende oīa q̄ habes ⁊ da paupibꝫ (et emit agꝝ illū) Goꝛ. totaliter celeſtibꝫ inhiando (Iteꝝ ſił'e eſt regnū celoꝝ hoī negociatoꝛi q̄renti bonas margaritas) .i. dulcedinē vite

et vendit vniuerſa que habet ⁊ emit agrum illum. Iterum ſimile eſt regnuꝫ celoꝛum homini negociatoꝛi querenti bonas margaritas. inuenta auteꝫ vna precioſa margarita abijt ⁊ vēdidit vniuerſa que habuit ⁊ emit eam Iterum ſimile eſt regnū celoꝛum ſagene miſſe in mare. ⁊ ex omni genere piſcium cōgreganti. quam cum impleta eſſet educentes. ⁊ ſecus littus ſedentes elegerunt bonos in vaſa ſua. malos autem foꝛas miſerunt. ſic erit in conſummatione ſeculi Exibunt angeli ⁊ ſeparabunt malos de medio iuſtoꝛum. ⁊ mittent eos in caminum ignis Ibi erit fletus ⁊ ſtridoꝛ dentium Intellexiſtis hec omnia. dicunt ei. Etiam. Ait illis. ideo om̄is

celeſtis (īuenta āt vna p̄cioſa margarita) Goꝛ. i. chriſtū. ⁊ ſm̄ hoc chriſtꝰ đꝛ margarita. Sicut eīn naſcit̄ margarita ex roꝛe celeſti cō cha maris ſe aperiēte Sic chriſtꝰ ꝟtute ſpirituſſci in mari ↄſcīe. Eſa. xlv. Roꝛate celi deſuꝑ ⁊ nubes pluant iuſtū. apiat̄ terra ⁊ germinet ſaluatoꝛē (abijt et vēdidit oīa q̄ habuit) Goꝛ. ꝑ ↄtēptuꝫ terrenoꝝ. ad Philipp̄. iij Oīa arbitroꝛ vt ſtercoꝛa. vt chriſtū lucrifaciā (et emit eaꝫ) ꝑ conatū ⁊ deſideriū eternoꝝ. vt pꝫ ad Phił. i. deſideriū hn̄s diſſolui et eſſe cū chriſto (Iteꝝ ſimile eſt regnū celoꝝ) Li. i. ſtatus eccł'ie militātis (ſagene miſſe in mare) Goꝛ. i. doctrine diuulgate in mūdum (⁊ ex oī genere piſciū) Goꝛ. i. hoīm. (ↄgreganti) .ſ. bonoꝝ ⁊ maloꝝ paupeꝝ ⁊ diuitum. iuuenū ⁊ ſenū (quam cum īpleta eēt) Goꝛ. qđ erit in fine ſeculi qn̄ īplebitur numerꝰ electoꝛum. (educētes et ſecus littus ſedētes. elegerūt bonos in vaſa ſua. malos autē foꝛas miſerūt. ſic erit in ↄſummatōe ſeculi) Ly. ſicut eīn nō diſtinguunt boni piſces a malis q̄ꝺdiu ſagena eſt intra aquā. ſic in eccł'ia p̄nti admixti ſtꝫ mali cū bonis. ſed in fine mūdi ſagena trahet̄ ad littus ꝑ aptū iudiciū qꝛ tūc erūt maīfeſta abſcōdita coꝛdiū. ⁊ tūc ſcꝫ in iudicio (exibūt āgeli et ſeꝑabunt malos de medio iuſtoꝝ ⁊ mittēt eos in caminuꝫ ignis. ibi erit fletus ⁊ ſtridoꝛ dentiū) fletꝰ ſcꝫ ꝓpt̄ ardoꝛē. ⁊ ſtridoꝛ dentiū ꝓpter frigꝰ (intellexiſtis hec oīa) Ly. q. d. ad vos ꝑtinet intelligere q̇ alios debetis docere viā ſalutis (dicūt ei. etiā. ait illis. iō oīs ſcriba) vn̄ Augꝰ. Apł'i ſtꝫ ſcribe ⁊ notarij chriſti ꝟbū dei ſignātes in tabulis coꝛdis (doctus) .i. lrātus et a deo inſpiratus (in regno celoꝝ) .i. in eccł'ia militante (ſił'is eſt hoī pa/

trifamilias) Ly. qꝛ ſicut paṫfamilias hꝫ paſcere filios pane corporali. ſic iſte ꝑuulos fidei pane ſpūali (qui ꝓfert ď thezauro ſuo) Ly. i. de ſcia ī corde abſcondita (noua ⁊ vetera). i. autoritates ⁊ ꝓceſſus veteris ⁊ noui teſtamenti

ſcriba doctus in regno celoruꝫ ſimilis eſt homini patrifamilias qui profert ď thezauro ſuo noua ⁊ vetera

¶ Aliud euangelium de virginibus ſcḋm Mattheum. xxv.

In illo tēpore Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolā hāc. Simile eſt regnum celorum decem virginibꝫ que accipiētes lampades ſuas. exierūt obuiam ſpōſo ⁊ ſponſe. q̇nqꝫ aūt ex eis erant fatue. ⁊ quinqꝫ prudentes. Sed quinqꝫ fatue acceptis lampadibus nō ſumpſerunt oleum ſecum. Prudentes vero acceperunt oleum in vaſis ſuis cum lampadibus. Moram autem faciente ſponſo dormitauerunt oīes et dormierunt. Media autē nocte clamor factus eſt: Ecce ſponſus venit exite ob

¶ Poſtilla

Simile eſt regnū celoꝝ decē ⁊c. Mat. xxv. Hiſtoria huiꝰ euāgelij fcā eſt āno chriſti. xxxiij. xi. kal. aplis. feria. iij. luna. xij. indictōe. vi. Añ initium illiꝰ euā. ſcribit ſcūs Mat. in. xxiiij. caº. Si em̄ malus ẛuus dixerit ī corde ſuo. morā facit dn̄s meus venire. ⁊ cepit ꝑcutere cō ſeruos ſuos. mādúcet āt ⁊ bibat cū ebrijs. venit dn̄s ſerui illiꝰ in q̄ nō ſperat ⁊ hora q̄ ignorat. ⁊ diuidet eū. ſcꝫ ſeꝑando aīam a corꝑe in morte ipſius. ꝑtēqꝫ eiꝰ donet cū hypocritꝭ. i. cū falſis chriſtiaīs. ſeꝑando eū a btīs. ⁊ ꝯiungendo ipm̄ cuꝫ dānatis Ibi erit fletus ⁊ ſtridor dentiū. Tunc ſtatī ſequitur euā. hodiernum (Sile eſt regnū celoꝝ decē ꝟginibꝫ) Lyra. i. eccl'ia militans quātū ad ſtatum ꝯtemplatiuū (decē ꝟginibꝫ). i. ꝯtemplatiuis. Ly. ꝟginitas em̄ ſignificat vitaꝫ ꝯtemplatiuaꝫ. qꝛ ſicut caſtitas eleuat mētem a carnalibus ⁊ diſponit intellectū ad ꝯtemplatōeꝫ veritatis. ſic ecōtrario luxuria deꝓmit mentē ⁊ cāt hebetudinē intellectꝰ. et ſic reddit hoīem q̄ſi beſtialē. ꝓpter qḋ ďr. i. Eth. Vita voluptuoſa vocaṫ vita pecudum (q̄ accipiētes lāpades ſuas) Gor. acceptio lāpadū eſt oſtēſſo opeꝝ vt ſint alijs in exemplū (exierūt obuiaꝫ ſpōſo). i. chriſto (et ſpōſe). i. eccl'e (q̇nqꝫ āt ex eis erāt fatue ⁊ q̇nqꝫ prudentes) Ly. ꝟgines em̄ prudentes ſunt ꝯtemplatiui ſeu religioſi. q̇ opera ſua bona ad finē debitum ordināt. ſ. ꝓncipaliter ad gloriā dei ⁊ ad ſalutē ꝓpriam ⁊ ad edificatōem proximi. Ecōtrario fatue ꝟgines dicunṫ q̇ ꝓpriam gloriā et fauorē hoīm q̄runt in ſuis bonis oꝑibus. Et merito dicūtur fatue virgines. qꝛ bona opera ſua ꝑdunt ꝓpter defectū intētōis rcē (ſꝫ q̇nqꝫ fatue acceptis lāpadibꝰ) Gor. i. oꝑibꝰ de genere bonoꝝ (nō ſūpſerūt

oleum ſecum)in quo ſignaꝛ charitas. Sicut eñ oleũ natat ſuꝑ oĩes li/
quores. ſic charitas ſuꝑ oẽs virtutes(prudẽtes ꝟo ſumpſerũt oleũ ſecũ
in vaſis ſuis).i.charitatẽ(cũ lãpadibus).i.cũ operibus ſuis.q.d.ex chari
tate ꝑfecerũt oꝑa ſua bona(morã aũt faciente ſpõſo dormitauerũt oĩes
et dormierũt)Mora iſta eſt decurſus tꝑis ab aſcẽſione xpi vſq ad diez
iudicij.qđ tp̃s ꝓpter lõgitudinẽ vocaꝛ mora. Iã eñ durauit ꝑ mille qua
dringentos ⁊.xci.annos Et reſiduũ eſt nobis incertuz. In hoc autẽ tꝑis
interuallo moriuntur
oẽs hoĩes taz boni q̃ꝫ
mali.q̃ quidẽ mors de
ſignaꝛ hic ꝑ dormitõ/
nem.qꝛ ita faciliꝛ exci
tabunꝛ a morte ꝑ chri
ſtũ ad iudiciũ veniẽtẽ
ſicut homo excitat ali
um hominẽ dormien/
tez(media autẽ nocte)
Ly.nõ intelligitur ꝑ
hoc ꝙ iudiciũ extremũ
ſit celebrandũ de nocte
ſꝫ de die. ſicut dꝛ Apo
ſtolꝰ.i.ad Coꝝ iij. Di
es dñi declarabit.⁊c̃.
Sꝫ qꝛ tp̃s iudicij eſt
nobis occultũ. iđ ſig/
natur ꝑ mediã noctẽ.qꝛ illa q̃ fiunt media nocte ſunt hoĩbus occulta(cla
mor factus eſt)Ly.i.vox chriſti vel angeloꝝ ad vocandũ mortuos ad iu
diciũ(tũc ſurrexerũt oẽs virgines ille)Ly.qꝛ oẽs reſurgẽt boni ⁊ mali vt
appareãt in iudicio chriſti(⁊ ornauerũt lãpades ſuas)Gor.i.apud ſe co/
gitauerũt oꝑa ſua ꝓ quibꝫ remuneratiõnẽ expectabant. vñ Gregꝰ. ornãt
lampades.qꝛ apud ſe oꝑa ſua numerãt ꝓ quibꝫ eternã beatitudinẽ habe
re ſperant(fatue aũt).ſ.virgines(ſapientibꝫ dixerũt. date nobis de oleo ve
ſtro.qꝛ lãpades noſtre extinguunꝛ)Ly.iſta petitio vana ⁊ rñſio negatiua
ſignãt ꝙ nullꝰ poterit ad alium quãtũcũq iuſtũ recurrere ꝓ auxilio.nec
aliqͥs q̃ꝫtũcunq iuſtꝰ poterit aliũ iuuare. ſꝫ ſoli ſufficiet iuſticia ſua. vnđ
Hiero. In futuro vnuſqͥſq ꝓ operibꝫ ſuis mercedem accipiet. nec pñt in
die iudicij alioꝝ virtutes alioꝝ ſubleuare.⁊ hoc eſt qđ ſubdiꝛ(ne forte nõ
ſufficiat nobis ⁊ vobis. ite potius ad vendẽtes ⁊ emite vob)Vñ Amb.
vendũt oleũ q̃ adulando aĩas in errorẽ mittunt. de q̊ dꝛ in p̃s.clx. Oleuz
aũt pctõris nõ impinguet caput meũ ⁊c̃.(dũ aũt irent emere venit ſpon/
ſus)Ly.i.chriſtus ad remuneratõem bonoꝝ(⁊ q̃ parate erant)Ly.ꝑ bo
na opera in charitate facta(intrauerũt cũ eo ad nuptias).i.ad celeſtẽ glo/
riã(⁊ clauſa eſt ianua)Gor.ianua inqͥt miſcđie ad indulgendũ q̃ mõ om
nibꝫ aperiꝛ. ianua glĩe ad intrãdũ q̃ mõ oĩbꝫ penitẽtibꝫ reſeraꝛ(nouiſſime
id eſt nimis tarde(veniũt ⁊ reliq̃ ꝟgines dicẽtes. dñe dñe aperi nobis)Ly
ꝑ h̊ qđ vocãt eũ dñm ſignatur ꝙ crediderũt in chriſtum Sꝫ quid prodeſt

uiam ei. Tũc ſurrexerũt oẽs virgines
ille ⁊ ornauerũt lampades ſuas Fatue
aũt ſapientibus dixerũt. date nobis de
oleo veſtro. quia lampades noſtre exti
guunꝛ. Reſponderunt prudentes di/
centes. Ne forte non ſufficiat nobis ⁊
vobis. ite potius ad vẽdentes ⁊ emite
vobis: Dum autem irent emere venit
ſponſus. ⁊ que parate erant intrauerũt
cum eo ad nuptias. ⁊ clauſa eſt ianua.
Nouiſſime veniunt et relique virgi/
nes dicentes. domine dñe aperi nobis

ore inuocare ſi opere neges (At ille rñdens ait. amē dico vob neſcio vos) Ly. ſ. noticia approbatōis q̄ ſoli electi a deo cognoſcūtur (vigilate itaqȝ) Gor ſcȝ anteqȝ veniat ſpōſus (qȝ neſcitis diē neqȝ horā). ſ. mortis vīe ¶ Poſtilla

Go ſum panis viu⁹ rc. Jo. vi. Hec vba ſancti euā. de ſeipō locut⁹ ē dñs ieſus chriſt⁹ āno eius. xxxij. xvi. kal. maij. feria. iij. luna. xxiiij. indictōe. v. Añ initiū illius euan. ſcribit ſcūs Joānes in eodē capitulo. ꝙ iudei murmurabāt de illo qḋ chriſt⁹ dixit Ego ſum panis viu⁹ qui de cęlo deſcēdi. Et dicebāt. Nōne hic eſt ieſus fili⁹ ioſeph cui⁹ nos nouim⁹ patrem ꝛ matrē. qūo ergo dicit hic. qȝ de cęlo deſcendi Rñdit eis ieſus Noli te murmurare inuicem nemo pt venire ad me niſi pat̄ q̄ miſit me traxerit illū. Tunc poſtmodū ſequit̄ euangelium hodiernū (Ego ſū panis viu⁹) Tho. viuificās comedentē. Jſte em̄ cib⁹ ſiue panis in māducantē nō ꝯuertitur. ſȝ eū in ſe ꝯuertit. ſicut dictū eſt ſcō Aug⁹. Nec tu me mutab in te ſicut cibū carnis tuę. ſȝ tu mutaberis in me (qui de cęlo deſcēdi) Thomas. vt eſſem panis hominū. qui erā panis angelorum. Vñ in pś. lxxvij Panem angelorum manducauit hō (ſi quis manducauerit ex hoc pane viuet in ęternum) in preſenti per gratiam ꝛ in futuro per gloriā (ꝛ paīs quem ego dabo caro mea eſt ꝓ mundi vita) Tho. bene dicit ꝓ mundi vita. quia vtilitas hui⁹ ſacramēti eſt nō ſolū ipſius ſumentis ꝛ celebrantis. ſȝ cōis totius eccl'e. qḋ nō ꝯtingit in alijs ſacramētis. nā baptiſmus ſolum ꝓdeſt ſuſcipienti Euchariſtia vero nō ſolū celebranti. ſȝ etiā ꝓ oībus ꝓ q̄bus orat. ꝛ q̄ ſunt de corpe eccl'ie. ſiue ſint viui ſiue defūcti. ꝛ rō eſt. qȝ in alijs ſacramētis ꝯtinet̄ vtus ꝛ effacacia vbi incarnati. h aūt ꝯtinet̄ ipē chriſt⁹ fons ꝛ plenitudo ſcītatis. ꝛ iō plus extēdit ſe vtus ei⁹ (litigabāt ḡ iudei ad inuicē dicētes. qūo hic pt nob dare carnē ſuā ad mānducādū) Tho. litigatio erat de hoc ꝙ carnē ſuā panem dixerat. Jntelligebāt em̄ ꝙ caro ſit dētibus laceranda. ꝛ ideo reputabant hoc impoſſibile ꝛ incōueniēs (dixit ḡ eis ieſus Amen amen dico vobis. niſi māducaueritis carnē filij hoīs) Ly. Sicut em̄ in vita corpali cibus eſt neccārius ad vitā ꝯſeruandā. ita in vita ſpūali hoc ſacramētū eſt neccāriū. qȝ eſt vitę ſpūal' ꝯſeruatiuū. qȝ ſicut

At ille reſpondēs ait. Amē dico vobis neſcio vos. Vigilate itaqȝ quia neſcitis diem neqȝ horam.

¶ In feſto corporis chriſti Euāgilium ſm Joānem. vi.

In illo tempore Dixit ieſus turbis iudeorum Ego ſum panis viuus q̄ de cęlo deſcēdi. Si q̄s mādūcauerit ex hoc pane viuet in ęternū. ꝛ panis quem ego dabo caro mea eſt pro mūdi vita. Litigabant ergo iudei ad inuicem dicentes Quomō poteſt hic dare nobis carnem ſuam ad manducandū Dixit ergo eis ieſus Amen amen dico vobis niſi manducaueritis carnem filij hominis. ꝛ biberitis ſanguinem eius non habebitis vitam in vobis. Qui vero manducat

baptiſmus eſt ꝗdaꝫ regeneratio ſpũalis. ita euchariſtia eſt ꝗdaꝫ ſpũalis nutritio (⁊ biberitis ſanguinẽ eius nõ habebitis vitã in vobis) Ly. non eſt intelligendũ ꝙ hoc ſacramentũ ſub vtraqꝫ ſpẽ fidelibus ſit exhibẽdũ. ſed tm̃ hoc mõ a ſacerdotibus eſt ſumendũ. licet em̃ in ꝑmitiua eccl'ia populus ſub vtraqꝫ ſpẽ cõicaret. tamen poſtmodũ ꝓuide ordinatum eſt vt ꝓpl's nõ ꝯmunicet ſub ſpẽ vini ꝓpter periculũ effuſionis Et etiã qꝛ ſcdꝫ btm̃ Tho. de aq̄no. iiij. diſt. x. ꝓpter naturalẽ concomitãtiam ſub vtraqꝫ ſpẽ ſcꝫ panis ⁊ vini eſt totꝰ chriſtus. Ergo ꝗ cõicat corpi. cõicat ⁊ ſanguini. cuꝫ ſub vtraqꝫ ſpẽ totus chriſtus ꝯtinet̃. ſ. ſcdꝫ corpus aĩam ⁊ deitatẽ (ꝗ manducat carneꝫ meã ⁊ bibit meũ ſanguinẽ) ſuꝑple digne (hꝫ vitã eternã) Ly. qꝛ hꝫ deũ inhabitantẽ ꝗ eſt vita eterna (⁊ ego reſuſcitabo eũ in nouiſſimo die) tho. ꝯtum ad gl'am corpis

meã carnẽ ⁊ bibit meũ ſanguinẽ habꝫ vitã eternã Et ego reſuſcitabo eum in nouiſſimo die.

¶ Sequitur euangeliũ pro defunctis quod legitur pñte funere. aut in depoſitione defunctoꝝ ſcd'm Joan. xi.

In illo tempore Dixit martha ad ieſum Domine ſi fuiſſes hic frater meus nõ fuiſſet mortuꝰ. Sꝫ ⁊ nũc ſcio quia quecũqꝫ popoſceris a deo dabit tibi deus Dicit ei ieſus: reſurgꝫ frater tuus Dicit ei martha: ſcio qꝛ reſurget in reſurrectione in nouiſſimo die.. Dicit ei ieſus. Ego ſum reſurrectio et vita. qui credit in me etiã ſi mortuꝰ fuerit viuet Et omnis qui viuit ⁊ credit in me nõ morieť in eternum. Credis hoc?

¶ Poſtilla

Dixit martha ad ieſum dñe ſi ⁊c̃. Joã. xi. Hiſtoria huiꝰ euãge. facta eſt anno chriſti. xxxiij. v. idus marcij. feria. vi. luna. i. indictõe. vi. Ante iniciũ illius euan. ſcri. ſcũs Joã. in eo. ca. ꝙ chriſtus dixit diſcipulis ſuis Lazarꝰ mortuus eſt. ⁊ gaudeo ꝓpter vos vt credatis. qꝛ nõ eram ibi. ſꝫ eamus ad eũ. venit itaqꝫ ieſus. et inuenit eũ quatuor dies in monumẽto hñtem ⁊c̃

Tunc ſequitur euangelium illud) Dixit martha ad ieſum. Domine ſi fuiſſes hic frater meus nõ fuiſſet mortuus) Tho. quaſi diceret. Tu es fons vite. ergo mors nõ habuiſſet locum in preſentia tua (ſed ⁊ nũc ſcio) licet frater meus ſit mortuus et ſepultus fide certa teneo (quia quecunqꝫ popoſceris a deo dabit tibi deus) quaſi diceret. poteras repellẽdo mortẽ vitam conſeruare. potes et vitã perditam reſtaurare. Unde Auguſtinus Non dixit. rogo te vt reſuſcites fratrem meuꝫ. Non enim ſciebat ſi reſurgere fratri ſuo vtile erat. (Dixit ei ieſus reſurget frater tuus) Ly. ſed illa intellexit hoc de reſurrectione futura in fine mundi Ideo ſequitur. (dicit ei martha. ſcio quia reſurget in reſurrectione in nouiſſimo die) Tho. quaſi diceret. ſcio reſurrectionẽ generalẽ omniũ hominum futuram. et neſcio vtrum de illa generali loqueris vel de ſpeciali fratris mei. ſciebat autem

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

de doctrina chriſti. qꝛ ſᵐ Criſ. a Chriſto de illa generali reſurrectiõe au diuit. vel etiã qꝛ ex ſcripturis legis ⁊ pphetaꝝ de illa generali reſurrectõe edocta fuerat (dt ei ieſus. ego ſũ reſurrectio ⁊ vita). i. cã reſurrectõis q̃tũ ad corpus. ⁊ vita q̃tum ad aĩam (q̇ credit in me) q̇ ſum vita (etiã ſi mortu us fuerit). ſ. p pctm̃ in aĩa (viuet) ſcꝫ vita grẽ in pñti (⁊ oĩs q̇ viuit ⁊ credit in me nõ morietur in eternuꝫ) Tho. ⁊ ſi moriaꝛ morte corpis q̃ ẽ mors na turę. non tñ morte eterna q̃ eſt mors gehẽnę (credis hoc.) Aug⁹ Chriſtus

Ait illi. vtiq; dñe. ego credidi. qꝛ tu es chriſtus filius dei viui qui in hũc mũ// dũ veniſti

¶ Aliud euangeliũ pro defunctis ſm Joannem. v.

In illo tpe Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Amẽ amẽ dico vob qꝛ venit hora. et nunc eſt quando mortui audi ent vocem filij dei. ⁊ qui audierint vi// uent Sicut em̃ pater habet vitam i ſe metipſo. ſic dedit ⁊ filio vitam habere in ſemetipſo Et poteſtatem dedit ei

ſciẽs fidẽ ipſi⁹ cõfeſſio nẽ ei⁹ reqrit. ⁊ hoc ad meritũ ſalutis. Rho. x. corde crediꝛ ad iuſti ciã. ore aũt ꝯfeſſio fit ad ſalutẽ (Ait illi. vti/ q; dñe) ſupple oĩa cre/ do. (ego credidi. q̇a tu es chriſt⁹ filius dei vi/ ui) Ly. ſ. naturaꝛ (qui in hũc mũdum veni/ ſti) ſcꝫ p carnis aſſũpti onẽ ¶ Poſtilla Amen amẽ dico vo bis ⁊c. Jo. v. Hec ſequẽtia euangelia iu xta hiſtorias ſuas di/ cta ſũt a dño ieſu chri/ ſto ãno ei⁹. xxxij. xviij. kaꝛ maij. feria. iij. luna. xxiiij. indictione. v. Ante in iciũ illi⁹ euã. ſcribit ſcũs Joan. in eodem ca. q ipſe pater diligit filiũ ⁊ õ/ nia demonſtrat ei quę ipſe facit ⁊ maiora his demõſtrabit ei opa. . ⁊ vos miramini pre magnitudine. q. d. vos miramini q ſanaui paraliticuꝫ qui habuit trigintaocto annos in infirmitate ſua. ſed maiora faciam. quia ſuſcitabo mortuos. Tunc poſtmodum ſequitur euangelium hodiernũ (Amen amen dico vobis. quia venit hora). ſ. in fine mundi (⁊ nunc eſt. ſ. etiam in pſenti (quando mortui audient vocem filij dei) Ly. quia ad vo/ cẽ filij aliqui in pſenti ſunt reſuſcitati. vt filius viduę. vt patet Luc. vij Et filia archiſynagogi. vt ptꝫ Mat. ix. Et etiam lazarus. vt ptꝫ Joã. xi. Sed in futuro ⁊ in fine mũdi omnes reſurgent ⁊ tranſibunt de morte ad vitam. Unde Apoſtolus pmo ad Coꝝ. xv. Omnes quidem reſurge mus (ſicut em̃ pater habet vitam in ſemetipſo) Gorra. ſcꝫ per eſſentiam ſic dedit ⁊ filio vitam habere in ſemetipſo per eſſentiam. et in hoc chriſt⁹ oſtendit qualitatem ſui cum patre (et poteſtatem dedit ei iudicium face/ re) ſcꝫ inquantum homo (quia filius hominis eſt) Ly. ſ. ab om̃ibus viſi/ bilis in iudicio bonis ⁊ malis (nolite mirari hoc quia venit hora in qua om̃es qui in monumentis ſunt audient vocem eius. hoc fiet in generali reſurrectione omnium hominum quãdo oẽs reſurgent ad vocẽ eius. id ẽ ad imperium eius. Unde ps. lxvij. dabit em̃ voci ſuę vocem virtutis (et procedent qui bona fecerunt in reſurrectõem vitę) Ly. hoc additur ad de

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

notandū ꝙ fides ſine oꝑibus nō ſufficit ad ſalutē.(q̄ vero mala egerunt). Tho.i.mala oꝑa ꝑ pmam nō emendauerūt(in reſurrectōem iudicij) id ē in eternaꝫ damnatōem.vtꝫ Mat.xxv. Ibunt hi in ſuppliciū eternū.iu/ ſti aūt in vitā eternā

¶ Poſtilla.

Jcut em̄ pr̄ ſuſcitat mortuos ⁊c̄ Jo.v.Añ iniciū illi⁹ euange.ſcri.ſā ctus Joan.in eo.ca.ꝙ ieſus ſanauit quēdaꝫ infirmū q̄ habuit.xxx/ viij.ānos in infirmitate ſua.ꝓpterea ꝑſequebātur iudei ieſū.qꝛ hec faciebat Jeſus aūt rn̄dit Pa/ ter meus vſqꝫ mō ope ratur ⁊ ego operor ꝓpte/ rea.ergo magis querebant eū iudei interficere.qꝛ nō ſolū ſoluebat ſabbatū.ſꝫ ⁊ prēm ſu/ um dicebat deū.equalem ſe faciēs deo Tūc poſtmodū ſeq̄tur euā. illud(Sicut em̄ pater ſuſcitat mortuos ⁊ viuificat)ly.quod eſt diuine virtutis(ſic ⁊ filius quos vult viuifi/ cat)ſcꝫ per potentiā ei equalē.vnde.i.Regꝫ. ij.dn̄s mortificat ⁊ viuificat ⁊c̄.Jtē Deutꝫ xxxij.ego occidā ⁊ ego viuere faciam.(neqꝫ eī pater iudicat quenq̄ꝫ) Ly.ſ.ſeorſū a filio cū ſit eoꝝ vna oꝑatio(ſed omne iudiciū dedit filio)vt patꝫ Act.x.Jpſe eſt qui ꝯſtitutus ē a dō iudex viuoꝝ ⁊ mortuorum (vt omnes honorificent filium ſicut honorificant patrem)Thomas.Sicut em̄ pater et filius ſunt equales in autoritate ⁊ poteſtate.ſic debent eſſe equales in gloria et honore(qui non honorificat filium non honorificat patreꝫ qui miſit illum)Gorra.Ratio quare pater vult filiuꝫ honorari.quia honor filij eſt honor patris.⁊ econuerſo(Amen amen dico vobis.quia qui ver/ bum meū audit.et credit ei qui me miſit)Lyra.ſcꝫ cauſaliter.quia habet gratiam que facit euꝫ dignū vita eterna(et in iudicium nō venit)ſcꝫ condemnationis.(ſed tranſit a morte)Gorra.id eſt de preſenti vita que mors eſt(in vitam)Lyra.quia oportet ſoluere debitum nature antequam veniat ad vitam glorie.

iudicium facere.quia filius homīs eſt Nolite mirari hoc.quia venit hora in qua omnes qui in monumētis ſūt audient vocē eius Et procedēt qui bona fecerūt in reſurrectionem vite. qui ve/ ro mala egerunt in reſurrectōem iudi/ cij

¶ Aliud euangelium pro defunctis ſcd̄m Joannem.v.

In illo tempore Dixit ieſus diſcipulis ſuis et turbis iudeoꝝ. Si/ cut enim pater ſuſcitat mortuos ⁊ vi/ uificat. Neqꝫ enim pater iudicat quē quam.ſed omne iudicium dedit filio. vt omnes honorificent filiū.ſicut ho/ norificant patrem qui miſit illum. Amen amen dico vobis.quia qui ver bum meuꝫ audit et credit ei qui me miſit habet vitam eternam.et in iudiciuꝫ non venit.ſed tranſit a morte in vitam

Ome qͦd dat mihi pr̄ ⁊c̄. Jo. vi. Ante iniciū illiꝰ euan. dixit ie. di. ſ. Ego ſū panis vitę qui venit ad me nō eſuriet. ⁊ qui credit in me nō ſitiet vnq̄. Tūc ſeq̄tur euā. illud (Oē qͦd dat mihi pr̄ ad me veniet) ꝑ fidē formatā. Nam fides eſt fundamentū oīm meritoꝝ (⁊ euꝫ q̄ venit ad me) Tho. i. ad fidē ⁊ grām meriti (nō eijciā foras). i. nunq̄ ſubtrahā ei grām nec amiciciā meā ab ipo diuidā. dūmō ipe per pctm̄ grām meā nō expel/lat (qꝛ deſcēdi de cęlo.) .i. naturaꝫ humanam aſſumpſi (nō vt faciaꝫ voluntatē meā. ſꝫ vo/luntatē eius qui miſit me) Tho. ecce ꝑ omīa voluntatē humanam ſubiecit volūtati diui nę. Mat. xxvi. Non mea volūtas. ſꝫ tua fi at (hęc eſt aūt volūtas eius qui miſit me pris vt oē qͦd d̄dit mihi nō ꝑdam ex eo) Ly. qꝛ et ſi talis p̄deſtinatꝰ ali/qn̄ cadit in pctm̄ mor tale. finaliter tn̄ reſur get. vn̄ Ambro. certuſ ſum q̄ d̄s nullū elcōꝝ ſuoꝝ cadere permitte ret ſi eū meliorē a caſu ſuo reſurrectuꝝ non ſenſiſſet (ſed reſuſcitē illud ī no uiſſimo die) Tho. ſ. de morte ad glorioſam vitā (Hęc ē aūt volūtas pris mei qui me miſit. vt omnis qui videt filium) Tho. ſcꝫ paſſibilē ⁊ morta lem. ⁊ cum hoc miracula facientē (⁊ credit in eū) id eſt adhęret ei ſicut vni vero deo ꝑ miracula ductus ad fidē (habeat vitā ęternam) Lyra. ſi ꝑſeue ret quod eſt infallibiliter verum in p̄deſtinatis. de quibus chriſtus hic lo quitur (⁊ ego reſuſcitabo eum in nouiſſimo die) quo ad corpus vt ſil' gau/deat in corpore ⁊ anima.

Aliud euāgeliū ꝑ defunctis Jo. vi.

In illo tē. D. i. d. ſ. Oē qͦd dat mihi pr̄ ad me veniet. ⁊ eū q̄ veīt ad me n̄ eijciā foras. qꝛ deſcēdi de cęlo. nō vt faciā voluntatē meā. ſꝫ voluntatē eius q̄ miſit me. hęc eſt em̄ voluntas eiꝰ qui miſit me pris. vt oē qͦd dedit mihi non perdā ex eo. ſed reſuſcitem illud in nouiſſimo die. Hęc ē volūtas patris mei qui me miſit. vt oīs qui videt filium et credit in eum habeat vitam ęternaꝫ. et ego reſuſcitabo eū in nouiſſimo die

Poſtilla Guillerini pariens̄ ſacrę theologię ꝓfeſſoris eximij ſuper epiſtolas ⁊ euāgelia per totius anni circulū ad ſenſum litteralē ſtudioſiſſime collecta bene emēdata et correcta finit Impſſa Anno chriſti M. cccc. xci. Viceſima prima die menſis Julij

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf